Ч. 121. Львовъ, Второкъ 1 (13) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских сватъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзначнѣйшихъ повѣстей" выходитъ що второкъ, и що второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 14, Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Керода Людвика 9, и А. Одынця кого ул. Калиньского 2; — въ Краковѣ: Л. Кражковскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; B. Gerlach I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитость за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пів рóку	9 зр.	на пів рóку	12 зр.

У Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пів рóку	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише зъ попереднє застереженя. — Рекламація неопечатаній вільній відъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. а. в.

Оголошеня звыклій принимають ся по цѣнѣ 10 кр. відъ одного стрічки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надісланє" по 25 кр. а. в.

Подяки и инші домагаючи ся приватній числять ся по 15 кр. відъ стшика.

Переглядъ політичный.

Ґрафъ Тунъ затирає руки. Зъ ласки угорскои опозиції має запевнену угоду, не потребуючи пытати ся о дозволъ австрійского парляменту. Побѣда Туна полягає въ тóмъ, що Сель въ порозумѣню зъ Кошутомъ и иншими шефами крайнои угорскои опозиції не заволивъ на продовженє цловои звязи зъ Австрією на вѣсѣмъ лѣтъ. Первѣтна формула Селя звучала: „Цлова и торговельна звязь Австрії въ Угорщиною має тревати до 1903, а найдовше до 1904 року; спільність австро-угорского банку, [въ котрóмъ Угорщина черезъ Баденього выборола собѣ цѣлковиту рóвнорядність, а навѣть перевагу надъ Австрією] до 1910 року." За дозволомъ Кошута Сель змѣнивъ речницѣ угоды и згодивъ ся на заключенє цловои, торговельнои и банковои угоды до 1907 року. Въ той способъ угоду продовжено о 8 лѣтъ. Тунъ „побѣдивъ" зъ ласки Кошута; свою „побѣду" купивъ за ту цѣну, що о судьбѣ Австрії рѣшає найреволюційнѣйша партія Угорщины, найбóльшій ворогъ Австрії! На таку упокорякчу „побѣду" Тунъ мусѣвъ згодити ся, бо не хотячи скликувати парляменту, лише въ той способъ мóгъ прийти до яков-небудь угоды. Австрійска конституція приписує, що угоду зъ Угорщиною має заключати австрійскій парляментъ. Тунъ выторгувавъ у Селя и Кошута се, що на Угорщинѣ ухвалить ей сóймъ, а въ Австрії переведе §. 14.

Теперь ґр. Тунъ кинувъ собѣ зъ парляменту, ігнóруе цѣлу конституцію. Вóнъ лишь потерпав, щобы не знайшла ся яка нова перешкода та щобы закóнченыхъ переговорóвъ зъ Угорщиною не треба було знóвъ зачинати въ кóнцю. О такихъ перешкодахъ говорено вже въ суботу. Vaterland доносить, що оба президенты міністрóвъ хотѣли вже зъ причины якихсь перешкодъ зірвати переговоры и що навѣть теперѣшный станъ ще дуже не певный. Однакъ Wiener Abendpost успокоює австрійскій народы и згóдно зъ угорскими дневниками заявляє, що хотяй при переговорахъ въ справѣ уложеня тексту новои умовы выступили були деякій трудности, то пóзнѣйшій конференціи усунули ихъ, такъ що теперь компроміс можна уважати за цѣлкомъ полагодженый. Зъ пештеньскихъ жерелъ доносять, що компромісовій переговоры тому тревали такъ довго, бо міністеръ заграничныхъ справъ ґр. Голуховскій ждавъ вóдъ сусѣдныхъ державъ на информаціи, якъ тій переговоры зъ Угорщиною вплóвають на мѣжнародныхъ торговельныхъ договорахъ. Тій информаціи выпали корыстно.

Budapesti Naplo пише, що Сель и фаховій міністры лишають ся ще до нинѣ у Вѣдни, въ цѣли вредагованя тексту компромісовыхъ предложень для угорского сойму, при котрій то працѣ присутність Селя є безусловно конечна. Сель буде ще конферувати зъ Туномъ по его поворотѣ зъ Чехій. Поголоска, що продовженє побуту Селя у Вѣдни стоить въ звязи зъ новыми трудностями, не мають найменшои пóдставы. Розходить ся лишь о технічну редакцію предложень для угорского сойму. Засѣданє угорского сойму, на котрóмъ цѣла справа буде предложена, вóдбуде ся имовѣрно въ четверъ. День передъ тымъ Сель предложить змѣтъ компромісу на засѣданю ліберальнои партії.

—

Въ комісіи мировои конференціи нѣмецкій делегатъ Цорнъ выголосивъ промову, въ котрій по мысли одержаныхъ зъ Берлина инструкцій заявивъ, що нѣмецке правительство не може згодитись на засаду сталого полюбовного суду. Нѣмецкій цѣсарь не зобовязує ся принати рѣшеня не именованыхъ нимъ судѣвъ въ случаяхъ, котрій ще не зайшли.

Въ комісіи переповненій по бóльшій части членами мировои конференціи и голяндскими офіцирами выголосивъ державный радникъ Бльохъ зъ Варшавы третій зъ черги вóдчитъ. На попереднихъ вóдчитахъ презентъ доказувавъ таку тезу: утопію есть гадка о такій досконалости военного апарату, що можливе есть скоре переведенє вóйны безъ обопільного знищеня воюючихъ сторонъ, бо на довгу вóйну не позволятъ економічній силы. Сеся теза вóдносить ся також до морскои вóйны. Міліярды выданій на фльоты не мають цѣли. Въ морскій битвѣ мусить наступити обопільне знищенє. Панцирники можуть знищити береги, але тымъ не осягне ся цѣли, бо о судьбѣ народóвъ буде рѣшати вóйна на суши. Доказомъ того є французска фльота въ 1870 роцѣ. На цѣли корсарства правительства платять рóчно 80 міліонóвъ премій приватнымъ пароходамъ, котрій цѣлкомъ выстачають на знищенє торговлѣ. Кольонїи не потребують фльоты. Найлѣпшимъ того доказомъ є Голяндія. Король бѣднои нещаслывои держави зробивъ бы лѣпше, коли-бы грошѣ, выдавани на кольоніальній цѣли, давъ своимъ пóддaнымъ, а тогдѣ выстачила бы имъ власна консумція и власній зыскъ.

—

Въ французькóмъ парляментѣ соціялістичній послы интерпелювали вчера правительство въ справѣ брутального поступованя поліції пóдчасъ недѣльныхъ прогонóвъ и пытали: якій инструкціи правительство дало поліційнымъ органамъ въ справѣ ихъ поступованя зъ соціялістами, котрій боронять республики передъ реакцією. Президентъ міністрóвъ вóдповѣвъ, що инструкція була коротка: „удержати порядокъ", бо безъ того не може удержати ся нѣяке правительство. Найкрайнѣйша лѣвиця внесла кóлька дневныхъ порядкóвъ. Діяйї заявивъ, що правительство приймає лишь одинъ порядокъ дневный, похваляючій заяву правительства. Мимо того палата приняла такій порядокъ дневный: „Палата пóдпирає таке правительство, котре боронить республику и публичный порядокъ, а вóдкидає всѣ инші внесеня въ справѣ дневного порядку". По голосованю *міністры* вышли зъ сали и *вручили Любетови димісію цѣлого кабінету*. Нинѣ Любе запросить президентóвъ палаты и сенату на конференцію, щобы нарадити ся надъ ситуацією.

Ліквідація рустикального банку.

Якъ вѣдомо, за спонукою сойму ліквідаційный комітетъ рустикального банку, що за 15 лѣтъ свого урядованя ще й досѣ не довѣвъ ліквідації до кóнця, покликавъ до помочи для ей приспѣшеня людей, котрій утворили т. зв. комітетъ горожаньскій. До сего горожаньского комітету належать мѣжъ иншими посолъ и членъ краёвого выдѣлу д-ръ Савчакъ, д-ръ Федакъ и пос. Стапіньскій. Члены сего комітету подѣлили край помѣжъ себе, позыскали або старають ся позыскати кождый въ своѣмъ окрузѣ мужѣвъ довѣря и при ихъ помочи переговорюють зъ довжниками банку та вплывають на нихъ, щобы чымъ скорѣйше поплатили свои довги; при тóмъ обѣцюють довжникамъ всякій можливій пóльги и опусты. Такъ пр. въ однóмъ повѣтѣ всѣ довги, котрій выносять 15.000 зр., будуть могли бути сплачений квотою около 3.000 зр. Тымъ, що зобовяжуть ся сплатити довгъ до 1 серпня с. р., признають найбóльшій опустъ; чымъ пóзнѣйше хто сплатить довгъ, тымъ меншій дóстане опустъ.

Отже дня 8 с. м., въ четверъ, вóдбуде ся засѣданє ліквідаційного комітету. Члены комітету здавали справу зъ своеи дѣяльности; опѣсля полагоджено справы довгóвъ, зъ котрымъ позголошували ся довжники або мужѣ довѣря. Вкінцю выступивъ п. Стапіньскій зъ внесеннями въ справѣ адміністраційныхъ коштóвъ ліквідації.

Кошты тій, о скóлько вóдносять ся до платнѣ членóвъ ліквідаційного комітету, є занадто великій, а знóвъ урядники банку, на котрыхъ спочивав головна праця, побирають занадто малу платню. Длятого п. Стапіньскій зажадавъ, щобы ліквідаційный комітетъ на слѣдуюче засѣданє выладивъ выказъ урядникóвъ и ихъ платнѣ, а заразомъ щобы подавъ свои вне ей що-до можливыхъ змѣнъ и ощадностей. Презесъ ліквідаційного комітету д-ръ Згурскій заявивъ на те, що самъ хотѣвъ зъ такимъ внесенемъ выступити, и приставъ, щобы горожаньскій комітетъ рѣшивъ о платнѣ членóвъ ліквідаційного комітету, а справу платнѣ урядникóвъ банку щобы оба комітеты спóльно порѣшили — на слѣдуючóмъ засѣданю, котре назначено на день 22 с. м.

Для поясненя рѣчи цѣкаво буде згадати, що за часъ 15-лѣтнои ліквідації рустикального банку майже всѣ доходы, якій вплывали зъ сплаты довгóвъ, пожирала адміністрація ліквідації. Въ р. 1898 адміністрація коштувала навѣть бóльше, нѣжъ принесли выплаты довжникóвъ, бо выносила 47.000 зр. при 39.000 зр. доходу. Якимъ ся способомъ могло дѣяти ся, легко зрозумѣти зъ уладженя ліквідації.

Коли въ р. 1883 банкъ упавъ и правительство запорядило его ліквідацію, загальній зборы членóвъ банку ухвалили для ліквідаторóвъ по 3.000 зр. рóчнои платнѣ, для синдикóвъ по 500 зр. рóчно, а колибъ котрый зъ синдикóвъ мавъ заступати ліквідатора, то на часъ того заступства мавъ побирати вóдповѣдну частину зъ рóчныхъ 2500 зр. Именовано трехъ ліквідаторóвъ: д-ра Мархвіцкого, д-ра Згурского и Зіму, — и трехъ синдикóвъ: д-ра Горецкого, д-ра Пайонка и д-ра Кшижановского. И такъ три ліквідаторы, хочь не мали майже нѣяков роботы, побирали и побирають вóдъ р. 1884 досѣ по 3.000 зр. рóчно; а три синдики такъ само побирали не тóлько своихъ 500 зр. рóчно, але и по 2.500 зр. за заступство ліквідаторóвъ, хочь ихъ нѣколи не заступали. Крóмъ того був тамъ ще якійсь „куратóръ для властителѣвъ довжныхъ листóвъ банку" и побиравъ 1.200 зр. рóчно; а „директóръ ліквідаційный", котрымъ є власитель бровару Клайнъ, бере 4.200 рóчно. Такъ само и мѣжъ урядниками банку є паны, котрій тѣшать ся ласкою ліквідаторóвъ, и побирали, хочь не мали роботы, по 3.000 зр. рóчно бóльше; за те були й такій, що мали всего по 40 зр. мѣсячно, хочь на нихъ спочивала вся праця.

Такимъ чиномъ дѣяло ся, що ліквідація тягла ся въ безконечность, а довжники банку сплачували свои довги зъ неимовѣрною лихвою лишь на те, щобы збогачувати и такъ богатыхъ панóвъ нѣ за що — „за дурнѣсенько". Чей-же хочь теперь закóнчить ся той „розбій на гладкій дорозѣ", а ліквідація справдѣ вже разъ скóнчить ся сего року.

Справоздане инспектора промыслового за рóкъ 1898.

I.

Внутрѣшне уряджене варстатóвъ и фабрикъ.

Коли порóвнує ся справоздане инспектората промыслового для Галичины и Буковины зъ справозданями решты инспекторóвъ въ другихъ краяхъ австрійскихъ, то ажъ сором но стає за тій два нещаслывій краї, що выглядають въ освѣтленю инспектора промыслового ся не на пóвъ-Азію, то на кождый случай на мóсток до тои цивілізованои части свѣта.

Можна тутъ сотки разóвъ звертати увагу пóдприемцѣвъ на зле уряджене роботень, то рѣшучо годѣ ихъ наклонити до перебудовы. Пóдприемцѣ або зовсѣмъ не слухають поручень инспектора, або неразъ радше платять кару, нѣжъ возьмуть ся до полѣпшеня вóдносинъ. А ели хто и заводить якій змѣны у себе, то робить то такъ недбало, такъ лишь про око людске, що тымъ змѣнамъ зовсѣмъ не доходить до пожаданои цѣли.

У варстатахъ ремісницкихъ, що мѣстять ся въ найманыхъ льокаляхъ, звычайно нѣчого не дасть ся порадити. Всѣ старания инспектора розбиваютъ ся о безпримѣрну упертость и байдужность майстрóвъ. Тому то бракъ въ тыхъ роботняхъ мѣсця, воздуха, свѣтла, въ зимѣ знóвъ зимна, и въ такихъ то услóвяхъ мусять працювати роботникъ въ дрóбнóмъ промыслѣ. А по роботѣ має такій нóчлѣгъ, що противить ся всѣмъ вымогамъ гігієнічнымъ.

А и въ бóльшихъ пóдприемствахъ панують не лѣпшій вóдносины. Отъ що каже справоздане:

Въ переважній части цеголень и каменоломбвъ не має де роббтникъ вóдпочати пóдчасъ перервъ въ роботѣ, хоть при выданю призволу на отворенє такого пóдприемства власть політична жадає урядженя такихъ мѣсць. Але пóдприемцѣ умѣють залагоджувати все якъ слѣдъ: коли комісія передъ отвореньмъ заведена має его оглянути, тогдѣ находять ся все вóдповѣдно уряджений убікаційи, де роббтники можуть вóдпочивати взглядно мешкати, але по комісіи уживає ся тыхъ мешкань на що иншого, а роббтникъ потому не має навѣть де склонити головы. Инспекторъ робить звычайно въ такихъ случаяхъ донесенє до власти промысловои, але заряджения тои власти звычайно остають безъ успѣху.

Пóдприемства промыслу металевого вже вóдъ давна вóдзначають ся брудомъ нехарствомъ и тѣснотою. Полѣпшеня вóдносинъ годѣ дóждати ся.

Також въ деревнóмъ промыслѣ не видно значнѣйшого поступу що-до уряджена льокальностій фабричныхъ; лише въ кóлькохъ бóльшихъ тартакахъ находять ся якотако уряджений мешканя для роббтникóвъ.

Истнуючій въ Тернополи и Бродахъ заведенія для чищенія и сортованія пѣря то вже щось такого, що годѣ собѣ чогось страшнѣйшого представити. Звычайно находять ся они у вогкихъ, тѣсныхъ пивницяхъ, де и подувъ свѣжого воздуха не доходить. А вóдносины тій тымъ страшнѣйшій, що тамъ працюе молодѣжь, а навѣть дѣти поннаше 12 лѣтъ! Въ однóмъ такóмъ пóдприемствѣ найдено дитину, що мала 8 лѣтъ. А власти промысловій нѣчо на то не кажуть!

А що говорити о гарбарняхъ въ Галичинѣ! Брудъ, нехарь, гнилый воздухъ, бракъ всякои вентиляціи въ роббтняхъ.

И въ промыслѣ конфекційнóмъ и модныреклóмъ вóдносины не є добрій. Пóдприемцѣ тои категорії, хотячи ощадити на чинши, уряджують звычайно вóдъ фронту склепъ, а решту льокалю, звычайно темного, тѣсного, не вóдповѣдаючого найменшимъ вымогамъ, призначують на варстатъ. А въ краевцтвѣ є також звычай вóддавати роботу челядникамъ, що працюють у себе дома, въ мешканяхъ нераз найобскурнѣйшихъ.

И внутрѣшне уряджене пекарень не вóдповѣдае вымогамъ гігієны и чистоты. Рѣдко коли можна натрафити на ясній и широкій роббтнѣ. А заховувати чистóсть у варстатахъ — уважають майстры и челяданки за зайвше и непотрѣбне. Воздухъ не чистый, вентиляція лучае ся дуже рѣдко. Крóмъ того власти дозволяють щобы пекарнѣ мѣстили ся по пивницяхъ! Якъ такій льокаль може выглядати, можна собѣ легко уявити.

Въ горальняхъ нема також уряджена нóчлѣгу, отже роббтники сплять на платформахъ оцимброваня котлóвъ!

Въ млынахъ докучае роббтникамъ пылъ зъ муки, о усуненє котрого нѣхто не старае ся. Також богато пóдприемствъ обходять ся безъ приписаныхъ закономъ огнетревалыхъ сходóвъ.

Добре уряджене фабрики стверджуе инспекторатъ въ однóй цукроварни, яку теперь значно поббльшено добудóвою рафінерія. Також не богато можна закинути новѣйшимъ або поббльшеным въ послѣднихъ часахъ заведенямъ промыслу хемічного. Корыстно представляє ся въ тóмъ взглядѣ отворена въ минувшóмъ роцѣ дестиляриа дерева и кóлька новыхъ рафінерій нафты. За те давнѣйшій пóдприемства того рода грѣшать бракомъ уряджень до вóддалюваня курявы и газóвъ, що вплывають шкóдливо на здоровля роббтника. Подóбній вóдносины панують також у фабрикахъ мыла, де роббтникъ працює неразъ въ такихъ густыхъ опарахъ, що его навѣть не видно.

Пóдприемства промыслу графічного, отже передовсѣмъ друкарнѣ мѣстять ся загально взявши въ тѣсныхъ, не досыть ясныхъ и зле перевѣтрюваныхъ льокалях. Стѣны звычайно брудній, отже темній. Лишь выимково можна тутъ стрѣтити гардероби для роббтникóвъ и умывальнѣ.

А про кльозеты въ роббтнахъ промысловыхъ радше не згадувати!

НОВИНКИ.

— Въ нинѣшнѣмъ числѣ „Дѣла“ подаемо нашимъ Вп. читателямъ передрукъ пѣвъ аркуша книжки „Ближній“, а именно стороны: вѣдъ 65 до 68 и вѣдъ 77 до 80 [бо попередъ були баламутно уставлений] и „найважнѣйші похибки друкарскі“. Тѣ Р. Т. читателѣ, що складають и оправляють Бібліотеку, зволять давный пѣваркушь вытяти а на его мѣсце вложити сей съ нинѣшного числа „Дѣла“, а похибки друкарскі приложити на конецъ книжки.

— Сегорѣчный червень цѣлкомъ не выглядає на побратима поетичного мая; температура опала, холодъ, дощѣ, а навѣть приморозки и снѣги не в повинною сего повсѣпанного мѣсяця. Снѣги съ морозомъ навѣстили онодгы Петербургъ. Въ Конгресовцѣ въ кѣлькохъ повѣтахъ покрыли ся були онодгы луки и ланы бѣлымъ инеемъ. Въ околицяхъ Львова знищивъ морозъ съ дня 9 с. м. огородовизну. Коло Ясла и Кросна впали грады, а приморозокъ знищивъ фасолѣ и картофлѣ. — Зъ Надвѣрны доносять, що въ суботу въ сусѣдныхъ горахъ коло Надвѣрной и Солотвины впали снѣги, верхи гѣръ вкрыли ся снѣгомъ якъ въ грудни. Ячмена и огородовина потерпѣли сильно, а ще до того нищить нхъ мушка. — Коло Делятина дня 4 с. м. бувъ крѣпкій морозъ, а 11 с. м. на долахъ и горахъ падавъ снѣгъ. Вершки гѣръ покрылись снѣгомъ, а худоба дрожить вѣдъ зимна и голоду. Ярины сильно ушкоджений, народъ въ розпуцѣ. Бѣдна тая скрахована Галичина!

— Товариство Руска мѣщаньска Читальня въ Долинѣ вразъ зъ Товариствомъ взаимнои помочи вдовъ и сиротъ по учителяхъ устроюють дня 18 с. м., въ першій день Зеленыхъ святъ, велику народну забаву въ лѣску п. Мисевича. Богато выпосажена фантова льотерія и много приладженыхъ несподѣваныхъ несподѣванокъ дадуть нагоду до доброи забавы. Въ перервахъ хоръ мѣщаньскій вѣдспѣвае кѣлька пѣсень найславнѣйшихъ композиторовъ. Околичні селяне, єли бы прибули, не тѣлько убавили бы ся добре за нинѣшну цѣну 10 кр., але такожь почули бы руску пѣснѣ, котрыхъ до нинѣ ще не чували.

— Зъ Наукового Товариства им. Шевченка. Въ пятницю 16 с. м. вѣдбудуть ся въ бібліотечнѣй читальни Товариства засѣдання секціи съ тымъ порядкомъ дневнымъ: 1) „Украинъскій козаки въ рокахъ 1625—1630“. С. Рудницкого. 2) Нарада надъ програмою осьмого тому Историчнои бібліотеки. 3) II. томъ біографіи Шевченка, укладженои Ол. Конискымъ; референтъ д-ръ Ол. Колесса. 4) Нарада надъ програмою III. тому Збірника фільольогічнои секціи. 5) Справа участи Товариства въ кіевскомъ археольогічнѣмъ зѣздѣ. 6) Уконституованне секціи. — Початокъ точно о 5 годинѣ вечеромъ.

— Испытъ зрѣлости въ гімназіи въ Бережанахъ зложили: Ив. Будзъ, Освальдъ Бишгайнъ, Изр. Гельберъ, Стан. Иваницкій [зъ вѣдзн.], Рафаилъ Сев. Куничковскій, Іос. Маховскій, Изр. Ойзеркісъ, Іос. Раничъ, Фр. Раймундъ Шольцъ, Хаимъ Штернгель, Ант. Витолдъ Сигеричъ, Генр. Тайтельбаимъ, Ант. Адольфъ Замазаль, Ив. Зваричъ, Изр. Вальдманъ и М. Иссеръ [приватистъ]. — Тремъ ученикамъ публичнымъ и одному екстерністови позволено поправити одинъ предметъ по серіяхъ, а одного репробовано на рокъ.

— Старостами въ Галичинѣ именованій старшій комісаръ повѣтовій: Володим. Богуцкій, Ник. Покиньскій и Ант. Шидловскій.

— Полякамъ и на Буковинѣ зачинае гратн овесъ въ носъ... Правительство буковинъское переводячи выборы до сойму (а оно тамъ само робить выборы), довело до того, що въ деякихъ рускихъ повѣтахъ замѣсть Русинбвъ выбрано нѣмецкихъ мамелюковъ. Правительство надѣялось вѣдъ нихъ помочи, однакъ гѣрко завело ся. При выборахъ до выдѣлу краевого такій правительственный графъ деляи Скала, звиняючи ся недугою, не прийшовъ на засѣдане, и въ курін меншои посѣлости Волохи, маючи черезъ се бѣльшѣсть, выбрали членомъ выдѣлу Румуна Ончюла. Правительству було то не на руку, що нарушила ся рѣвновага, и оно зневолило дѣдичѣвъ-Вѣрменъ (они не нѣ Поляки) до того, що въ повнои палаты выбрано членомъ выдѣлу дѣдича Богосевича, а заступникомъ д-ра Стоцкого зъ тымъ приватнымъ услѣвемъ, що пѣвъ року мае урядувати Богосевичъ, а пѣвъ д-ръ Стоцкій. Коли отже теперь д-ръ Стоцкій въ 1-нымъ липнемъ обѣймае свое урядованне, Gazeta Polska, орґанъ польско-вѣрменьскихъ дѣдичѣвъ, важить ся давати науки д-рови Стоцкому, кажучи, що вѣнъ достався свій урядъ зъ рукъ Поляковъ и що повиненъ забути о своихъ радикальныхъ переконѣдченяхъ, зближеныхъ до соціяльнои демократіи, и бути у выдѣлѣ краевѣмъ представителемъ Русинбвъ и громадъ сельскихъ „bezwarunkowo życzliwym Polakom i wielkiej ich własności na Bukowinie“. Такого денунціяторского тону осмѣлюють ся уживати Поляки навѣть на Буковинѣ, вже не „na kresach“, але „poza kresami“ своен ойчизны, хотъ они тамъ також зависнмй вѣдъ правительства и рѣблять лишь то, що имъ правительство каже. А мимо того дують ся, бо „szlachcic na zagrodzie równy“ — въ головѣ редакціи Gazety Polsk-oi — навѣть президентови Буковины.

— Епископскій лат. ординаріяты въ Галичинѣ выдали куренду до духовенъства въ справѣ кс. Стояловского. Щобы запобѣгти політичнымъ проповѣдямъ и пропаґандѣ его личныхъ справъ, котрѣ кс. Стояловскій проголошуе передъ богослуженемъ або по богослуженю зъ амвона, вѣдъ престола, коло костелбвъ и на кладовищи, приказали ординаріяты, щобы тѣлько тогды призволювано кс. Стояловскому вѣдправляти богослуженя и сповняти церковнѣ функціи, если передше зложить рѣшуче приречене, що не буде держати нѣякихъ бесѣдъ и диспутъ. Сли бы мимо даного приречения не здержавъ ся, то поручено священникамъ напатнувати его приязднно и перешкодити ему.

— Зъ ц. к. красевои рады школьнои Рада рѣшила на засѣданю дня 5 червня именувати: Ивана Одрембского учителемъ выдѣловои школы въ Ярославѣ, Емілію Найвіртъ и Марію Константкевичъ старшими учительками при 5-клас. школѣ дѣвчатъ въ Лѣську; Павла Бохенка старшимъ уч. при 6-кл. муж. школѣ въ Горлицяхъ; Леокадію Кшачковску молодшою уч. 2-клас. школы въ Яблоновѣ; Юліяна Любовецкого старшимъ учителемъ 4-клас. муж. школы въ Коломыи; дальше учителями именованій: Иванъ Сочиньскій въ Давидковцяхъ, Михайло Корженевичъ въ Камѣнкахъ малыхъ, Іосифъ Осада въ Пятковѣй, Володимирь Чанка въ Ярычовѣ старбмъ.

— Краковска поліція — якъ доносить Głos narodu — дуже щиро опѣкуе ся пп. Зімою и Щепановскимъ, бо одинъ зъ комісарбвъ не дозволивъ навести имена тыхъ панбвъ въ куплетахъ штуки „Швець аристократъ“. Опѣка сеся — инше згадана газета — в дуже загадочна, и шкода, що сеи енергіи „не выладувано“ скорше, т. в. тогдѣ, коли дефравданты утѣкали зъ сотками тысячокъ. Характерыстичне однакъ, що п. комісаръ, котрый приказавъ выкинути въ куплетбвъ имя Щепановского, поручивъ тамъ вписати слова „Nędza Galicyi“. Се ему вдало ся!

— Вѣдъ Вп. о. Цегельского зѣ Струсова одержуемо отсе письмо: Въ 118 ч. „Дѣла“ въ допнси зъ Теребовельщины було сказано, що я збѣравъ на будову церкви 7.000 зр. На жаль, я не можу принити на себе тои похвалы, бо за девять лѣтъ, вѣдъ коли я тутъ парохомъ, удало ся менѣ ледви 4.200 зр. призбирати въ добровѣльныхъ датковъ. Правда, е ще обѣцяныхъ 560 зр. и одинъ морґъ поля, а се разомъ изъ зложеными вже грѣшми дало бы 5.000 зр., но все-таки до 7.000 зр. бракуе повныхъ 2.000 зр. Дописуватель певно зачувъ при обѣдѣ, що коли костелъ дбстанъ 20.000 зр., то мабуть церковь дбстане бодай тыхъ 2.000 зр., и въ добрѣй вѣрѣ взявъ сподѣванку за дѣйстнѣсть. Та дай Боже, щобы то слово вырекло ся въ щасливу годину! — *Т. Цегельскій* парохъ Струсова.

— Товариство взаимнои помочи „Днѣстеръ“ у Львовѣ зволило пожертвувати товариству львбвскои „Шкбльнои помочи“ сего року 50 коронъ. За сей щедрый даръ складаемо отсимъ щиро-руске спаси-Бѣгъ! — За выдѣлъ тов. „Шкбльна помбчь“ у Львовѣ: о. *Алекс. Стефановичъ* голова, *Григ. Врецьона* секретарь.

— Ще одинъ! Изъ Станиславѣщины пишуть намъ: Сими днями попало намъ до рукъ „Swiadectwo ubóstwa“ выставлене зарядомъ громадскимъ у Вовчинци вѣдъ Станиславовомъ для Ивана Бажана, уповажнюче его яко погорѣльця ходити по селахъ за „wspomożeniem“. Що начальникъ громады Iwan Switny вѣдписавъ ся на тѣмъ свѣдоцтвѣ „по уржендовему“, се рѣчь зовсѣмъ зрозумѣла; вѣдъ паньского попихайла при всѣхъ выборахъ годѣ чого иншого и сподѣватись. Але нинмъ чоломъ робить такъ само рускій урядъ парохіяльный? Подаемо дословный текстъ дотычного потвердження: „Powyższe Swiadectwo ubóstwa stwierdza się ze strony Urzędu parafialnego grk: w Wołczyńcu dnia 15 Maja 1899. T. Reszetyłowicz grk Paroch w Wołczyńcu“. Чому-жь не по руски?! Тажь того Swiadectwa ц. к. староство навѣть видѣти не буде; оно призначене лишь для рускоґо „попа и хлопа“. Чи Васъ не обовязуе дане слово чести: писати все и всюды лишь по руски? Сумно! — *Сусѣдъ.*

— Зъ житя вѣйсковаго. Зъ Перемышля доносять до Słowa polsk-ого: Передъ тутешнимъ судомъ вѣйсковымъ вѣдбула ся онодгы розправа противъ воика въ 98 полку пѣхоты Генр. Фавра и „цугсфірера“ Візля о зраду внутрѣшныхъ тайнъ касарняныхъ прасѣ. Генр. Фавра засуджено на 16 тыжднѣвъ арешту, вѣдчисляючи ему 8 тыжднѣвъ въ пересидженого пятимѣсячного арешту слѣдчого, а Візля засуджено на деґрадацію и на 10 тыжднѣвъ арешту въ вѣдтрученнмъ 8 тыжднѣвъ арешту слѣдчого, въ котрбмъ вѣнъ рѣвно-жь пересидѣвъ 5 мѣсяцѣвъ. Обохъ засуджено за „пѣдозрѣне“ доношена подробиць въ жовнѣрского житя редакціи Głosu przemysk-ого. — Дальше доносить Głos przemyski ще про два цѣкавѣ факты: Онодгы переведено въ кошарахъ краевои обороны ревізію и найдено значну (!) скблькбсть соціялістичныхъ брошуръ, особливо чеекихъ. Наслѣдкомъ ревізіи було увязнене фрайтра Новака. Надъ интелігентнѣйшими жовнѣрами и пѣдофіцирами заведено надзбръ. „Цугсфіреръ“ 10 полку пѣхоты Вуйцікъ пострѣливъ ся тяжко въ касарни при улици Добромильскѣй; причиною мали бути секатуры.

— Конкурсъ на два приданй для слугъ въ фундаціи им. Франц-Іосифа, основаній пок. д-ромъ Іос. Малиновскимъ по 237 зр. 50 кр., розписавъ магістратъ м. Львова. Кандидатки, родомъ зъ Галичины, христіяньского вѣроисповѣдання, у вѣцѣ вѣдъ 18 до 30 лѣтъ, жпючій у Львовѣ вѣдъ трехъ рокбвъ и занятій цѣлый часъ въ службѣ у того самого хлѣбодавца, мають внести прошеня о принущене до льосованя до дня 30 н. ст. червня на руки львбвского магістрату. Льосованѣ вѣдбуде ся дня 11 н. ст. вересня.

— Естергази — Мадяръ чи Полякъ? Родовѣдъ Естергазого, французского полковника, знаного изъ скандального процесу Дрейфуса, вывѣвъ уже въ 1872 р. одинъ нѣмецкій геральдикъ въ Польщѣ. Именно Hermann von Scharff Scharffstein въ брошурѣ выданій въ Штуттгардѣ 1872 р. п. заг. „Das geheime Treiben, der Einfluss und die Macht des Judenthums in Frankreich seit hundert Jahren 1771—1871“ пише на сторонѣ 79, що перший Естергази, котрый прибувъ до Угоръ, называвъ ся Естерось, а походивъ вѣдъ Немира, неправесного сына Казимира Великого [короля Польщѣ] и Естеры; Естергази по мадярски значить дбмокъ Естеры. Авторъ сеи брошуры бувъ пѣдпоручникомъ à la suite у баварского короля Максиміліяна, а заразомъ урядникомъ въ державнѣмъ архівѣ, отже выводячи рѣдъ Естергазихъ очевидно послугувавъ ся вѣдповѣдными въ архівѣ жерелами. — Польскѣ жерела инакше подають неправесный рѣдъ Казимира Великого и его любовницѣ Естерки, котра була дочкою жида кравця зъ Опочна. Именно пѣсля польского историка Лелевеля въ сеи любови короля Казимира Великого зъ Естерою уродили ся два сыны: Пелкъ а Немиръ, а зъ нихъ выводять свій рѣдъ Немары [Niemirowie], Немиричѣ и Немирбвскій. — Родина вновъ Естергазихъ на Угорщинѣ выводить свій „Magyar-рѣдъ“ вѣдъ самого — Аттилѣ, а мае мати документы ще въ р. 1238. Кому тутъ вѣрити?

— Дрѣбнѣ вѣсти. Въ Ожидовѣ и въ Княжбмъ коло Золочева бувъ у четверъ сильный приморозокъ и дуже ушкодивъ гречки, фасолѣ и картофлѣ. — Въ окружнѣмъ судѣ въ Самборѣ вѣдбуде ся невдовзѣ процесъ за борисславскій розруха противъ трехъ роботниковъ: Конр. Головацкого, Андр. Грабовского и Самукли Фінка; они то мали выкликати розруху. — Въ Закомарю померла въ 54 р. житя Михайлина зъ Микулиньскихъ Зволиньска, жена учителя, котра хочь Полька любила щиро рускій народъ. Въ похоронѣмъ обрядѣ взявъ участь о. посолъ Таничкевичъ и кѣлькохъ священникбвъ зъ околицѣ при участи много народу. — Ліквідацію скрахованого гал. кредитового банку вже остаточно ухвалили въ суботу загальнѣ зборы сего товариства. — Зайбдналъ християньскои коршмы въ Грію на Мазурахъ, власности гр. Володислава Замойского, засудивъ судъ прасялыхъ въ Новѣмъ Санчу Хану Кемплерову на десять лѣтъ тяжкои вязницѣ, а ей мужа Кемплера увольнивъ. — Директоръ Земкового банку въ Станиславовѣ п. Ив. Дольницкій призначивъ признаному ему зборами ремунерацію въ квотѣ 100 зр. на безпроцентнй позички по 50 зр. для сѣльскихъ позичковыхъ кась въ Пасѣчнѣй и Пѣдпечарахъ. — Въ Кишиневѣ въ Россіи померъ въ 104 роцѣ житя бувшій служака Пушкина Иванъ Ганенко. — Въ Черновцяхъ померъ повѣтовый ветеринарь Іос. Линґавзъ. — Староство въ Подґужу заборонило соціялістамъ вѣдбути въ недѣлю заповѣджене вѣче соціялістбвъ, на котрбмъ мавъ промовляти пос. Дашиньскій. — Коронова валюта буде заведена пѣсля проектбвъ угодовыхъ законбвъ, принятыхъ обома правительствами, зъ днемъ 1 сѣчня 1900 р. Обовязувати она буде товариства, котрѣ мусять складати публичнѣ рахунки. — Два крадений конѣ зъ возомъ придержано у Айзика Герцберґа въ Кульчицяхъ коло Самбора; конѣ передано вѣдъ дозбръ зверхности громадскои, а Айзика увязнено. — У Львовѣ померъ въ суботу въ 47 роцѣ житя д-ръ Францъ Фуксъ, загально знаный лѣкарь-дентистъ. — Въ Перемышли лучило ся вбсѣмъ занедужань на вѣспу. — Почестне горожанство надало мѣсточко Щирецъ п. Романови Алексевичевѣ, теперѣшному радникови суду въ Угновѣ. — Въ Станиславовѣ вѣдбуде ся дня 15 с. м. переглядова выстава селяньскои худобы зъ повѣтбвъ станиславѣвского и богородчаньского. — Въ Сѣльци вѣдъ Камѣнкою струмиловою згорѣвъ дворъ гр. Андрея Потоцкого, а заразомъ збѣже и машины рѣльничѣ посесора Вакса. — Въ Перемышли въ днихъ 18 и 19 с. м. вѣдбудуть ся загальнѣ зборы стоваришеня податковыхъ екзекуторбвъ „Самопомбчь“. — Въ Рогатинѣ померъ лат. парохъ кс. Григ. Борчовскій въ 84 роцѣ житя а въ 60 священьства. — Въ Попельникахъ [пов. снятиньского] померъ въ 90 роцѣ житя властитель дѣбръ Григорій Богдановичъ. — До Львова прибувъ на гостинній выступы знаный польскій трѣпкъ Болеславъ Ладиновскій зъ Варшавы и нинѣ вже першій разъ выступае.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

О. Михайло Лануста, парохъ въ Ясеневѣ, дек. косѣвского, померъ по довгбй и тяжкбй слабости (на тифъ пятнистый) дня 11 червня въ 42 роцѣ житя и 15 р. священьства. Покбйный вѣдзначувавъ ся правымъ характеромъ, бувъ дуже примѣрнымъ священникомъ, и мавъ велике поважане въ народѣ. Похоронъ вѣдбувае ся нинѣ. Вѣчная ему память!

О. Иванъ Любѣнецкій священникъ-ювілатъ, въ вѣдзнаками крилошаньскими, бувшій деканъ, парохъ въ Розвадовѣ дек. роздѣльского, упокоивъ ся дня 1 н. ст. червня с. р. въ 77 роцѣ житя а въ 52-бмъ священьства. В. в. п.!

Д-ръ Юліянъ Илевичъ, адвокатъ краевый у Львовѣ, чоловѣкъ честный и поважанный, упокоивъ ся нагло нинѣ въ ночи въ Самборѣ, прожившн сорокъ и кѣлька лѣтъ. Похороны вѣдбудуть ся въ четверъ о 3 годинѣ. В. в. п.!

Вѣсти зъ Епархіи Львбвскои.

Ц. к. намѣстництво надало опорожнену парохію regiae collationis въ Рыбнѣ дек. косѣвского о. Юліянови Герасимовичеви, парохови въ Пилипча.

Господарство, промыслъ и торговля.

— Въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ прибуло въ мѣсяци маю с. р. 6.179 важныхъ полісъ на суму 3,229.968 зр. обезпеченои вартости зъ премією 28.861 злр. 45 кр. Разомъ въ 1. сѣчня до кбнца мая выдано 23.529 важныхъ полісъ на суму 13,525.573 зр. зъ премією 113.474 зр. 95 кр.; попереднього року за той самъ часъ було 19.136 важныхъ полісъ зъ премією 94.329 зр. 95 кр. на 11,359 857 зр. обезпеченои вартости. — Шкбдъ въ маю с. р. було 46 случаѣвъ; разомъ всѣхъ вѣдъ початку року до кбнца мая було 199 шкбдъ, зъ котрыхъ 188 вже выплачено, 1 находить ся въ ліквідаціи а выплату 10 вѣдшкодованъ [въ сумѣ 5.250 зр.] наразѣ зъ причинъ правныхъ здержано. Сума всѣхъ тыхъ шкбдъ, разомъ зъ коштами ліквідаціи, выносить brutto 59.320 зр. 22 кр. а по потрученю части реасекурованои лишаесь на власный рахунокъ 29.611 зр. 74 кр. — Фондъ резервовый зъ днемъ 31. мая с. р. выносить 105.626 зр. 33 кр. и зложеный въ цѣнныхъ паперахъ. — На житя заключило обезпеченя въ Товариствѣ Краковскбмъ черезъ „Днѣстеръ“, с. р. до кбнца мая 41 особъ на суму 56.700 зр. Зъ давнѣйшихъ обезпечень оплатило маю 112 сторбнъ 1.652 зр. 15 кр. премін. Звертаемо увагу нашихъ членбвъ, щобы обезпечали ся на житя тѣлько черезъ Товариство „Днѣстеръ“. Потрѣбнѣ информаціи до обезпечень удѣлить „Днѣстеръ“ радо кождому на жадане.

— Рахунокъ Товариства взаимного кредиту „Днѣстеръ“ у Львовѣ, стоваришеня зареестрованого въ обмежоною порукою, за мѣсяць май 1899 р.

I. Станъ довжный: Удѣлы членьскій 61.380·08 кор., Фондъ резервовый 4.617·50 кор., Спеціяльна резерва 433·16 кор., вкладки: а) станъ на початку 593.216·56 кор., б) вложено въ маю 40.961·26 кор., разомъ 634.177·82 кор, в) вынято 28.582·10 кор., позбстае зъ кбнцемъ мая 605 595·72 кор. Сальдо процентбвъ побраныхъ 24.460·03 кор. Непбдняте дівіденда за 1897 рбкъ 529·55 кор. а за 1898 рбкъ 1.498 63 кор. Кошты спору 144·50 Льокаціи сторбнъ 52·50 кор. **Сума 698.711 67 к.**

II. Станъ чинный: Позички удѣленій: а) станъ на початку мѣсяца 542.521·79 кор., б) удѣлено въ маю 43.115·00 кор., разомъ 585.636·79 кор., в) сплачено въ маю 17.284·66 кор., станъ зъ кбнцемъ мая 568.352·13 кор. Готбвка въ касѣ въ днемъ 31. мая 251 51 кор. Цѣнні паперы фонду резервового 3 597·00 кор. Цѣнні паперы инші 70.972·50 кор. Въ щадници почтовѣй (оборотъ чековый) 7.650·95 кор. Въ инпихъ товариствахъ и банкахъ 45.008·10 кор. Сальдо коштбвъ адміністрациі 2.579·48 кор. **Сума 698.711·67 к.**

Членбвъ прибуло 55, убуло 10, **оставало** зъ кбнцемъ мая 1578 членбвъ въ 1620 деклароваными удѣлами въ сумѣ 81.000 кор. Стопа процентова вѣдъ вкладокъ почавши вѣдъ 1. липня 1899 р. 4%, вѣдъ позичокъ удѣлюваныхъ зъ провізією на кошты адміністрациі 6½%.

Телеґрамы „Дѣла“.

Прага 13 червня. Кардиналъ Копъ жертвувавъ на ческу гімназію въ Моравскбй Острави 1000 зр. Мѣродатнѣ круга вѣдкинули сесю жертву и рѣшили збѣрати 1000 зр. въ дорозѣ складокъ.

Петербургъ 13 червня. Торжество Пушкина закбнчило ся величавымъ бенькетомъ въ мѣскихъ салнхъ, въ котрбмъ взяло участь 1.100 вызначныхъ особъ. Цѣле торжество мало культурный характеръ.

Гаґа 13 червня. Президенты поодинокихъ секцій мировои комісіи рѣшили вчера давати прасѣ справоздання також зъ засѣдань поодинокихъ секцій.

Парижъ 13 червня. Вѣдчасъ недѣльныхъ демонстрацій арештовано 30 особъ; 30 поліційныхъ аґентбвъ ранено. Зъ причины жалобъ на брутальне поступованне деякихъ поліційныхъ аґентбвъ, префектъ поліціи зарядивъ строге слѣдство.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Ґалицкая ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на нинѣшнѣмъ помѣщеню Ґалицкомъ

поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвінсры, льорнеты, бінокля, далекевиды, барометры, термометры, вѣзкій ареометры, сімросконы, люпы, компасы, райсцайти, тасьмы мѣрничѣ, пѣсны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджена дзвонковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 4176

При закупнѣ товарбвъ просимо поклнкуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ вабр. Черлинського. Въ друкарнѣ Института Ставропигійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Давидюка.

Ч. 122. Львовъ, Середа 2 (14) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят.) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кряжановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstatte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пів рóку	9 зр.	на пів року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пів року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пóдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатані вóльні вóдъ порта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. а. в.

Оголошеня звыкій принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вóдъ одного стрóчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и иншій донесеня приватій числять ся по 15 кр. вóдъ стрічки.

До ситуації.

Справа австро-угорскої угоды вже порѣшена. Гр. Тунъ збувъ ся вже одного клопоту и теперь має часъ промышляти надъ полагодженымъ кризы у внутрѣшній ситуації Австрія. Pester Lloyd доносить въ письмѣ зъ Вѣдня, що австрійске правительство має сильну постанову такъ довго лишити ся на своїмъ становиску, якъ довго §. 14. не стратить свого значѣня. Австрійске правительство выкористало часъ переговорóвъ зъ Угорщиною на се, щобы порозумѣти ся зъ сторонництвами бóльшости державной, и цѣлковито запевнило собѣ бóльшость палаты навѣть на случай угодовой дискусії. Угодовій проекты будуть предложеній радѣ державній сейчасъ по скликанью ей, а въ дорозѣ обструкція не можна буде ихъ повалити. — У Вѣдни говорять о важній постановѣ, яка має знаходити ся въ компромісѣ заключенóмъ мѣжь австрійскимъ и угорскимъ правительствомъ. Кажуть, що оба правительства рѣшили стремѣти до того, щобы до 1903 року оба парляменты ухвалили нову угоду на десять лѣтъ, т. є. до 1910 року. — На нинѣшнóмъ засѣданю угорского сойму буде предложеный проектъ въ справѣ управильненя цлово-торговельныхъ вóдносинъ.

Голосы прасы о новій угодѣ подѣлені. Лишь ее признають одноголосно, що Тунови въ тóй справѣ пощастило ся, бо повелось ему вык утяти ся зъ дуже тяжкой и запутаной ситуації... Що-до змѣсту угоды, а ще бóльше що-до способу ей переведеня, то лишь польскій и ческій дневники высказують свое вдоволенє, бо угода буде заключена зъ поминѣнемъ ненавистного имъ парляменту и конституції. Не такъ о тóй справѣ высказують ся полудневій Славяне. Slovenski Narod высказує переконанє, що теперѣшна угода зъ Угорщиною буде послѣдна. Въ цѣлій тóй справѣ сумне есть ее, що выходить можливость управляти безъ парляменту. Правительство, котре заспокоює кождє бажанє Поляковъ и клерикалóвъ, не увзглядняє анѣ въ найменшій части най бóльше зó всѣхъ народóвъ угнетеныхъ Словѣнцѣвъ. Але скорше чи пóзнѣйше мусить бути скликана рада державна, а коли прийде пóдъ голосованє введена при помочи §. 14-ого угода, наступить нашъ обрахунокъ зъ міністерствомъ. — Slovenec пише: Вышій взгляды побѣдили на шкоду австрійскихъ горожанъ, що платять податки. Они теперь мусять зъ закровавленымъ серцемъ дивитись на се, якъ строгій засудъ вóдбирає имъ послѣдній надѣї звязаній зъ вóдновленемъ угоды.

Становище Словѣнцѣвъ — згóдне зъ нашимъ.

Справоздане инспектора промыслового за рóкъ 1898.

II.

Термінаторы. — Економічне положенє робітникóвъ.

Въ справѣ термінаторóвъ чи то ученикóвъ промысловыхъ вѣчный клопóтъ. Послѣдна новеля до промыслового закону, выдана д. 23 лютого 1897, мѣстить въ собѣ ажь надто выразній постановы; але они остають на папери, бо нѣхто ихъ не тримає ся. Законъ каже свое, а майстры роблять свое. И такъ дѣє ся не тóлько у насъ, але въ цѣлій державѣ. Центральный инспекторъ зъ жалемъ зазначує, що покладаній у згаданій новелѣ надѣї не справдили ся и що въ справѣ термінаторóвъ найменшой не видно поправы. О скóльки ходить о дрóбный, рукодѣльничій промыслъ то при нинѣшній его організації промысловый инспекторатъ має справдѣ задачу, котрой не въ силѣ поконати, бо не може числити на помóчь передовсѣмъ до сего покликаныхъ корпорацій ремѣсничихъ, котрій звычайно не розумѣють тыхъ справъ; богато старшинъ корпораційныхъ не доросло до поваги и обовязкóвъ сего уряду або оказують що-до опѣки надъ термінаторами таку саму рóвнодушность, недбалость и неохоту, якою вызначає ся загалъ ремѣсничихъ майстрóвъ. Досыть сказати, що нигдѣ у Вѣдни, де мабуть ще найлѣпше дѣє ся, пóсля справоздання мѣсцевого инспектора рѣчь такъ має ся: Корпорації, котрій передовсѣмъ мають пильнувати уладнаня справы термінаторóвъ и наглядати фахове та релігійно-моральне веденє рукодѣльничои молодѣжи, переважно сповняють сю задачу въ дуже обмеженій и зовсѣмъ недостаточній мѣрѣ. Богато корпорацій кóнчить свою дѣяльность лише на тóмъ, що вписує и вызволює ученикóвъ; а се выходить бóльше-менше лишь на те, що стягають дотычній оплаты. Старшины корпорацій звычайно не мають найменшого понятя о тóмъ, въ якихъ услóвіяхъ ученики працюють у членóвъ корпорацій. А таки бодай якась контроля зъ ихъ стороны була бы дуже бажана, хоть бы тóлько зъ уваги на молодѣжь провінціональну, здану цѣлкомъ на самоволю майстрóвъ, часто несовѣстныхъ.

Такъ буває у Вѣдни. А у насъ? Пóсля справоздання галицкого инспектора до рѣдкости належать майстры, котрій сякъ-такъ придержують ся новелѣ зъ р. 1897. Ученикóвъ принимають дуже часто безъ приписаной умовы; або буває и такъ, що майстеръ подає умову до протоколу у старшины корпорації або громадскои по роцѣ або по двохъ рокахъ науки ажь тогдѣ, коли выпише термінатора. Дуже рѣдко буває, що власть громадска вписує до книжки ученика головній точки умовы такъ, якъ сего законъ рѣшучо вымагає. Ученики часто жалують ся на майстрóвъ, що надужывають прислугуючои имъ опѣки и вóтцѣвскои власти. Рѣчь певна, що въ тыхъ жаляхъ богато може бути пересады: але справоздане зазначує отверто, що надужитя лучають ся и то не рѣдко.

Фреквенція въ доповнюючихъ школахъ промысловыхъ є завсѣгды ще слаба и неправильна. И въ сѣмъ знóвъ дуже часто винні майстры, бо не тóлько що не пильнують того, щобы ученики ходили на науку, хоть пóсля закона є до сего обовязаній, але противно не дають имъ навѣть ходити до школы, не лишаючи имъ на се вóльного часу.

Такъ само рѣдко лучають ся майстры, котрій бы дбали о достаточну науку ученика въ ремѣслѣ. Термінаторъ буває всѣмъ и до всего, все ему велять робити вынявши те, що належить до науки ремесла. Часто велять ученикови робити таке, що перевышає ихъ силу и шкодить ихъ здоровлю.

Бувають также выпадки, що майстры тримають бóльше ученикóвъ въ приróвнаню до числа челядникóвъ, нѣжь позваляє законъ; и се буває не тóлько у насъ, але и де-инде. Такъ пр. одинъ инспекторъ — не галицкій — наводить выпадокъ, що слюсарь оббчь одного челядника тримавъ 16 хлопцѣвъ. Коли вóзвано старшину корпорації, щобы зъ уряду сказавъ, кóлько ученикóвъ вóльно майстрови тримати, показало ся, що той старшина мавъ въ своїй роботни 8 хлопцѣвъ, а челядникóвъ... анѣ одного.

Послѣдна часть справоздання обговорює економічный станъ роботничои верствы. Сказано тамъ взагалѣ, що станъ той не богато змѣнивъ ся. Роботы въ минувшóмъ роцѣ при бóльшихъ пóдприемствахъ, якъ при будовѣ льокальныхъ зелѣзниць, дорóгъ, при регуляції гóрскихъ потокóвъ, було досыть; за те при иншихъ пóдприемствахъ будóвляныхъ, особливо на провінціи, запотребованє рукъ до працѣ зменшило ся въ приróвнаню до лѣтъ попереднихъ, и се було также причиною деякого застою въ цегольняхъ и тартакахъ. Минувшій жнива и незвычайно лагóдна зима не лишили ся безъ вплыву на економічне положенє робітникóвъ; однако взагалѣ станъ не змѣнивъ ся на лѣпше. Особливо прикро вóдчувають роботники бракъ добрыхъ, здоровыхъ помешкань и высокій цѣны найму хаты по мѣстахъ.

Бóльше-менше такій самъ економічный станъ робітникóвъ бувъ и въ цѣлій Австрії, якъ видно зъ справоздання центрального инспектора. Хоть жнива взагалѣ були добрій, положенє робітникóвъ не поправило ся. Незле вело ся промыслови зелѣзному и металевому, фабрикамъ роверóвъ и машинъ. Также и будóвляный промыслъ завдяки лагóднóй зимѣ дававъ весь рóкъ робітникамъ роботу; въ связи зъ симъ, якъ видно зъ справоздань инших краёвъ, также и каменоломы, цегольнѣ, фабрики цементу и вапна мали бóльше замовленя, нѣжь звычайно. Платнк робітникамъ нѣгде не пóдвышено, въ декотрыхъ цегольняхъ навѣть обниженo платню италійскимъ робітникамъ.

Въ одній сторонѣ Чехіи оказавъ ся бракъ робітникóвъ въ цукроварняхъ, хоть заповѣджено навѣть пóдвышенє платнѣ; черезъ те треба було декуды навѣть до тяжшихъ робóтъ уживати жѣнокъ и дѣтей. Ткацкій промыслъ въ Австрії чи не найбóльше потерпѣвъ въ минувшóмъ роцѣ; декотрій фабрики мусѣли зменшити продукцію, декотрій зовсѣмъ застановлено. Шовковництво въ Тиролю упадає чимъ разъ бóльше. За те гафтярство въ Форальберґу розвиває ся не зле. Черезъ іспаньско-американьску вóйну дуже обнизивъ ся вывóзъ порцелянovыхъ выробóвъ; въ тои самои причины дуже потерпѣвъ также промыслъ рукавичничій, хоть покупъ тыхъ выробóвъ пóднѣсъ ся на горѣ краевóмъ и у Франціи.

Забута козача могила.

Написавъ *о. Іосифъ Застирець.*

— —

Дитиною ще бувши, чувъ я вóдъ моихъ пѣстуни якесь легендарне оповѣданє о великій могилѣ высыпаній при роздорожю межи вóддалеными на милю вóдъ мого роднинного мѣсця селами Шпировомъ и Клекотовомъ брóдского повѣту.

Легенды не тямлю вже добре, але на запитане: кого тамъ поховали? — вóдповѣла пѣстунка, що тамъ спочивае дуже а дуже богато козакóвъ, що то били ся зъ Туркомъ а не могли ихъ перемогти, отже упавшимъ въ бою козакамъ высыпали тую могилу. Коли-бы хто хотѣвъ ихъ зобачити, то по Иванѣ мусить прийти о пóвночи зъ цвѣтомъ папороти, а на крикъ „пугу-пугу!“ встануть кóлька зъ шаблями, але заразъ по першихъ пѣвняхъ знóвъ ховають ся. — „А хто те, Єнко, тій козаки?“ — допытувавъ ся я цѣкаво. — „То давне вóйско зъ Украины“ вóдповѣла пѣстунка.

Сесе оповѣданє вóстало менѣ добре въ памяти, а дознавшись пóзнѣйше вóдъ громадянъ Шпирова, що тамъ якась могила дѣйстно находить ся, постановивъ я побачити ей на власій очи. Нагода знайшлась, то я и скориставъ.

Добрый кільометеръ за Шпировомъ при дорозѣ ведучій до недалекого села Клекотова опинивъ ся я надъ могилою, що то стоить „середъ поля широкого, сумна, одинока“. Высыпана дѣйстно на роздорожю, — якъ пѣстунка менѣ оповѣдала, — далеко бóльша, якъ я сподѣвавъ ся, бо довгота ей выносить надъ 30 до 40 стóпъ, а широта около 20, отже творить выразный простокутъ зъ высокимъ насыпомъ землѣ спадаючимъ въ видѣ даху на обѣ стороны. Коло могилы нема нѣякого деревця анѣ горбочка, лише рóвнина засѣяна вóбжемъ робить могилу ще сумнѣйшою — одинокою. На всходній похилости могилы стоить камѣнь, що порядно вплазъ въ землю, а въ дуже малыхъ рамецъ, котрій зубъ часу знищивъ, можна догадатись, що то памятный хрестъ. Розумѣє ся, не видно теперь нѣякого напису, хоть безъ сумнѣву мусѣвъ бути. Стóлько що-до теперѣшного виду могилы.

Ставши такъ на могилѣ, мимоволѣ задавшь собѣ питане: хто лягъ въ сѣй могилѣ и чии они дѣти? Переходячихъ дорогою громадянъ сихъ селъ пытавъ я, чи не знають що сказати за сесю могилу. На мое здивованє кождый здвигнувъ раменами: „Старшій були бъ може що й сказали, але мы вже не знаймо“. Сумно, що традиція въ народѣ затрачуєсь такъ скоро.. Довѣдавъ ся я лише, що у кóлька метрóвъ въораномъ пóдъ могилу поли вкидає плугъ що року кости людскій та що одинъ господарь вóдваживъ ся разъ розкопувати могилу, надѣючи ся знайти скарбы, збрую и „копѣйки“, але вóдкрывши землю въ одномъ мѣсци, знайшовъ дуже богато костей, то злякавшій и понехавъ свое дѣло „нечестне“.

Опóсля застановлявъ ся я надъ сею забутою могилою: зъ котрыхъ бы часовъ она походила? — и въ тóй цѣли переглянувъ я всякій приступній звычайнымъ „смертелникамъ“ исторіи и монографіи, однакъ не знайшовъ-емъ на-разъ нѣякои згадки о нѣй, хоть така велика могила, де певно могло лягти кóлька сотъ воякóвъ, гóдна бóльшои уваги.

Въ 1863 р. переходили польскій повстанцѣ черезъ сій села лежачій на граници, але кровавый епілогъ сего походу закóнчивъ ся не тутъ, лише въ недалекóмъ Радзивиловѣ, впрочóмъ могила не була бы такъ скоро забута. Безперечно близшій будемо розвязцѣ сего питаня, коли зважимо, що сій села лежать при трактѣ подóльско-волыньскóмъ, добре знанóмъ хочь-бы зъ походóвъ Хмельницкого, и певно въ того часу мусять походити могила. Графъ Володимиръ Молодецкій, бувшій властитель Бродóвъ, запытаный одного разу за сесю могилу [она въ его посѣлостяхъ], мавъ сказати на пóдставѣ родинныхъ переказóвъ, що сеся могила — козацка зъ часóвъ Конецпольского.

Конецпольскій — то могуча польска родина. Одинъ, Станиславъ, бувъ гетьманомъ за Володислава IV. Сынъ его Александеръ, дѣдичный властитель цѣлого брóдского ключа, належавъ до трехъ вождóвъ выбранныхъ [по Жовтыхъ Водахъ] сенатомъ, котрыхъ польскій историки не безъ иронії прозвали „dziecina, łacina, pierzyna“. О нѣмъ есть згадка въ монографіи Домініканина кс. Садока-Баронча „Woine miasto Brody“, що коли польске вóйско тягнуло пóдъ Берестечко „Koniecpolski wysłany na podjazd rzuca postrach między pojedyncze pułki buntowników“, тыхъ, котрій прямували высше згаданымъ шляхомъ. На стор. 43 пóдъ днемъ 12 червня 1651 р. споминає Барончь, що Козаки зъ Татарами, около 700 людей, напали несподѣвано на двѣ польскій хоругви пóдъ Бродами и знищили ихъ, але инше на пóдставѣ „relacyi godnych ludzi i powieści towarzystwa“ поправляє, що Поляки, котрыхъ було 150, лише невелику потерпѣли шкоду — кóлькоро людей. Зъ того выходило бы, що не по тóй битвѣ высыпано сесю велику могилу. Также не споминає ся, чи Конецпольскій бравъ участь въ сѣй борбѣ.

Зъ монографій Хмельницкого довѣдуємо ся, що по битвѣ пóдъ Берестечкомъ Вишневецкій, Калиновскій и Конецпольскій переслѣдували ретирующихъ козакóвъ, котрыхъ тогдѣ мало згинути до 23 тысячѣвъ. Коли зважити, що Берестечко вóддалене вóдъ Шпирова [котре въ актахъ зъ XVII. вѣку носить назвиско Sinarów] около 3 миль, то не буде нѣчо дивного, коли обзнаймо генезу могилы въ сей способѣ, що Конецпольскій, уганяючи ся безустанно передъ битвою берестецкою и опóсля все коло Бродóвъ, на котрыхъ ему, яко властителеви мусѣло залежати, щобы козаками и народомъ не були спустошені, наткнувъ ся несподѣвано на бóльшу ватагу козакóвъ и сточивъ битву на поляхъ шпирóвскихъ. Слова пѣсни, що кругомъ мѣсточка Берестечка славній Запорожцѣ своимъ тѣломъ вкрыли поля на чотири милѣ, потверджали бы тую гадку...

Сеся могила днесь забута, бо зъ интелігенціи нѣхто о нѣй не споминає, народъ забуває вже и легенду, нѣхто полагшихъ не помане и хреста не вóдновить... Хиба лишь воронъ середъ орки на поли прилетить и сумно на могилѣ закраче..

Та й чи одна така могила, при сыпаню котрыхъ неодинъ радостный окликъ побѣды вынѣсъ ся вóдъ побѣдникóвъ, а вóдбивъ ся вóдгомономъ о неодну слезу мѣжь Днѣпромъ а Днѣстромъ — стоить сумно яко свѣдокъ — для обохъ сторóнъ нещасной борбы...

Процесъ противъ руского священника.

[*Письмо въ Золочева.*]

(*Докінченє.*)

По переведенбмъ слѣдствѣ золочѣвска ц. к. прокураторія на основѣ збанань 11 свѣдкбвъ [противъ 32] доручила о. Зельскому актъ обжалованя о провину въ § 302. Внесеный вбдкликъ до высшого суду кр. у Львовѣ не помбгъ — в розпразу вызначено на день 5 червня передъ присяглыми въ Золочевѣ. Оборони обжалованого пбднявъ ся адв. д-ръ Олесницкій вб Стрыя. Д. 29 мая перегланувъ акты и зажадавъ, щобы до головнон розправы допустити 32 свѣдкбвъ доводовыхъ, котрыхъ збанання цѣлкомъ вбдмѣнній вбдъ тамтыхъ 11, на котрыхъ оперто актъ обжалованя.

Дня 5 червня вбдбула ся готовна розправа. Проводивъ самъ президентъ Пшилускій, вотантами були радникъ Вайдовичъ и одинъ адъюнктъ, а обжалувавъ заступникъ прокуратора Дилевскій. На розправу явило ся около 20 священникбвъ, богато женщинъ, свѣтскон интелігенція, мѣщанъ и селянъ.

По вбдчитаню акту обжалованя о. Зельскій представивъ основно вбдносины своєи парохіи. За свою ревность дочекавъ ся такон прикрости, але на злобу людску нема рады. Высказавъ жаль, що трибуналъ не покликавъ его 32 свѣдкбвъ, якъ-бы не хотѣвъ переконати ся о правдѣ. [За сій слова вбзвавъ его президентъ до порядку.] Єму дуже прикро, що вбнъ, католицкій священникъ, засѣдае мовь якій злочинець на лавѣ обжалованыхъ, коли черезъ цѣле житє бувъ перенятый вѣрою и наукою Христовою и яко добрый пастырь готовъ бувъ „душу положити за овцы". Инкріміпованою промовою въ церкви старавъ ся перестерегти яко отець духовный свои дѣти, щобы не боялн ся терорнзму, но при такъ важнбй справѣ, якъ выборы до комітету церковного, по мысли §. 21 закона выборчого для громадъ вбддали свобббдно, независимо вбдъ постороннихъ вплывбвъ свои голосы на людей честныхъ, справедливыхъ, а не боялн ся по страху пінкбвъ, неморальныхъ, отъ примѣромъ такихъ, що чужій жѣнки позаражували. Слбвъ „не дайте ся, щобы кровь проляла ся" рѣшучо не говоривъ; покликуесь на збзнання 32 свѣдкбвъ, котрыхъ протоколы мають бути вбдчитаній, и на свѣдоцтво цѣлого села. Такъ само рѣшучо неправда, мовь-бы говоривъ слова „не ббйте ся вбйта, заступника, присяжного, бо то шахраѣ, то ошусты". Говоричъ въ часѣ минувшбмъ: „Мене дивуе, чому васъ такъ богато не прийшло на выборы. Може *боялн-сте ся* вбйта, заступника, присяжного; то право цѣсарске". Коли сказавъ „не ббйте ся такихъ, що чужій жѣнки позаражували", то певно, що оно не красно звучить и рѣдко таке чути, але-жь бо то и вынмокъ, щобы селянинъ-господарь позаражувавъ чужій жѣнки. Деморалізація така въ Милятинѣ — то може одинокій случай на цѣлу Галичину, тожь и можна було таке сказати. Не той соблазняе, хто картае за соблазнь. Обжалованый навѣвъ урывки зъ проповѣдій св. Іоана Золотоустого, Петра Скарги, Августа Гунольта и цитаты зъ св. Письма [особливо пророка Осіи], де вбдносять ся ще значно драстичнѣйшій рѣчи.

На запытане президента: хто то той, що чужій жѣнки позаражувавъ? — О. Зельскій вбдповѣвъ, що мбгъ бы се доказати, але оно не належить до розправы; але то скаже, що девять радныхъ подали черезъ выдѣлъ повѣтовый жалобу до ц. к. староства, щобы зъ причины публичнои неморальности увбльнило Андрея Пелехатого вбдъ обовязку радного и щобы оно переслухало поданій жѣнки. Але тая справа загрязла и не побачила свѣтла денного.

По переслуханю обжалованого д-ръ Олесницкій поновивъ внесене: Позаякъ на внесене обороны передъ розправою не завбвано на розправу тридять свѣдкбвъ доводовыхъ, а ихъ збзнання цѣлкомъ суперечній зъ збзнаннями одинадцати свѣдкбвъ покликаныхъ до розправы, длятого оборона поновляе внесене: Трибуналъ зволить ухвалити: вбдрочити головну розправу и тыхъ тридять свѣдкбвъ завбвати. — Трибуналъ по нарадѣ ухваливъ: Трибуналъ по переслуханю 11 свѣдкбвъ возьме вбдъ розвагу внесене оборонця.

Наступило переслуханє свѣдкбвъ. Д-ръ Олесницкій поставивъ внесене: Зъ огляду, що Павло Кбтъ, Максимъ Бурбанъ и Андрей Пелехатый госылали рбзнй доносы на о. Зельского, а тй показали ся безпбдставными, особливо послѣдна, де донесли до ц. к. прокурарія, що о. Зельскій намовлявъ свѣдкбвъ до ложного збзнанія, показалась цѣлкомъ безосновною, бо ц. к. прокураторія вбдступила вбдъ слѣдства, тыхъ свѣдкбвъ, — непризныхъ обжалованому и не конче вѣродостойныхъ, не заприсягати. — Хотя прокуратор сему спротививъ ся, трибуналъ ухваливъ не заприсягати.

Збзнання свѣдкбвъ були однаковй, якъ въ слѣдствѣ. Розходило ся о Павла Кота, котрый не бувъ у церквѣ, лише пбдъ церквою, въ-вбдки не чути, що въ церквѣ говорить ся. Отже вбнъ збзнавъ, що всьо чувъ: „не дайте ся, щобы кровь полила ся; не ббйте ся вбйта, заступника, бо то шахраѣ, ошусты". — Цѣкавй були збзнанн Андрея Пелехатого. Вбнъ признавъ ся, що „на него напала заразa", але мбгъ поправити ся. О доводовыхъ 30 свѣдкахъ казавъ, що то пбдлй, а тыхъ 11 — то найлѣпшій господарѣ. Казавъ, що „закимъ огомость [о. Зельскій] прийшля, бувъ у селѣ спокбй, порядокъ, ажь они зробили незгоду, партіи, хотѣли, щобы всѣ такъ робили, якъ они хотять, зробили роздбръ при выборахъ, а таки перепали! Тымчасомъ я всьо знаю въ громадѣ." Дальшихъ свѣдкбвъ заприсяжено. Иванъ Кбтъ зять Пелехатого а сынъ вбйта Петро Пелехатый отець Андрея, Гнатъ Кбтъ вбйтъ и сватъ Пелехатого, Максимъ Кбтъ сынъ вбйта, Максимъ Федикъ оглядачь худобы и Теодоръ Палямарь слуга дворскій збзнали пбдъ присягою, що о. Зельскій говоривъ: „не дайте ся, щобы кровь проляла ся."

На запытане президента, якъ они то розумѣли: „чи щобы нападати, чи боронити ся?" Одинъ вбдповѣдали: „мы того не розумѣли", а другій: „певно щобы бити ся, бо якъ же бы инакше кровь пролила ся?" Но були въ клопотѣ, коли д-ръ Олесницкій спытавъ: „Сли-бы о. Зельскій сказавъ: не дайте ся, щобы кровь пролила ся, то бувъ бы сказавъ: возьмѣть серпы, возьмѣть косы, а вы всѣ збзнаете, що о. Зельскій казавъ: киньте серпы, киньте косы! То не є правдоподббне." На то не знали, що вбдповѣсти.

На пытане президента, чи слова „не ббйте ся того, що чужій жѣнки позаражувавъ", выкликали соблазнь, Максимъ Федикъ и Максимъ Кбтъ сказали: „то насъ не обходило, бо насъ не тычило ся", а тамтій [родина интересованого] сказали, що оно выкликало соблазнь, бо тыкало ся Андрея Пелехатого.

Велику сензацію выкликало збзнане вбйта Гната Кота, котрый збзнавъ у судѣ въ Буську, що вбнъ самъ не чувъ, бо не бувъ у церквѣ, а тутъ пбдъ присягою збзнавъ, що самъ чувъ и бувъ у церквѣ. Президентъ звернувъ увагу, що збзнана суперечній. Вбйтъ зачавъ крутити, а коли о. Зельскій сказавъ: „Тажь вы, Гнате, не були въ церквѣ!" — вбнъ не смѣло, гикаючись, вбдповѣвъ: „Та я бувъ". Кромѣ того збзнавъ таке, чого нѣхто не збзнавъ: що о. Зельскій сказавъ: „выбирайте собѣ зъ нашон партіи". Тбльки завдяки терпелнвости прокурятора вбнъ не дбставъ ся до „Ивановон хаты". Два послѣдній свѣдки: Иванъ Кбтъ Стефанбвъ и Иванъ Стадникъ збзнали пбдъ присягою, що не чули, абы о. Зельскій говоривъ: „не дайте ся, щобы кровь проляла ся" и не чули: „не ббйте ся, вбйта, заступника, бо то шахраѣ, ошусты".

По переслуханю тыхъ свѣдкбвъ пбйшовъ трибуналъ на нараду и ухваливъ: Трибуналъ не приняля ся до внесеня обороны, щобы розправу вбдрочити и завбзвати 30 иншихъ свѣдкбвъ, бо вже на пбдставѣ збзнань тыхъ 11 свѣдкбвъ могла лава судѣвъ присяглыхъ выробити собѣ переконане, о скбльско обжалованый винепъ въ напрямѣ пбдбурювання.

Потбмъ вбдчитано протоколы збзнань 32 свѣдкбвъ, цѣлкомъ заперечуючихъ збзнання тамтыхъ свѣдкбвъ.

Зъ полудня о 4 годинѣ трибуналъ поставивъ головне питане до лавы присяглыхъ: „Чи винепъ о. Зельскій, що пбдбурювавъ мешканцѣвъ держави противъ ворожихъ сторонництвъ зъ §. 302" и друге, додаткове на случай запереченя першого: „Чи винепъ о. Зельскій, що выкликавъ соблазнь словами: „не ббйте ся того, що чужій жѣнки позаражувавъ зъ §. 303".

(*Конець буде.*)

Письмо зъ Рожнѣтова.

(*Поновній выборы громадскои рады въ Рожнѣтовѣ.*)

Вже въ послѣднбмъ письмѣ зъ Рожнѣтова згадувавъ я, що дотыхчасовй выборы громадскій въ Рожнѣтовѣ перепровадживавъ фактично небощикъ нотарь Минкусевичъ въ безвзглядній опозиціи до шляхты. Длятого шляхта рожнѣтовска вѣчно рекурсувала, устроювала депутацію до намѣстника, писала донесеня и жалобы на „nieprawidłow y" господарку старого вбйта и старон рады. Послѣдній выборы громадскій вбдбули ся въ нашбмъ мѣсточку передъ двома лѣтами вже по смерти Минкусевича, но ще цѣлкомъ въ его дусѣ. Именно выбрано тогды 11 Русинбвъ, 10 жидбвъ и 3 Полякбвъ, а то самого посесора п. Яновского и двохъ мѣщанъ рожнѣтовскихъ Мотыкевича и Ягелловича. Та успѣхъ той бувъ п. Яновскому не по нутру: вбнъ видѣвъ, що нема анѣ зъ чимъ анѣ въ кимъ воювати, особливо що перепавъ ксьондзъ Малиновскій, пробощь въ Рожнѣтова, неровалучный его „товарищь бронѣ", и длятого внесъ чи тамъ урядивъ рекурсъ. Зъ тои причины выбрана рада не могла уконститууватись, а мусѣла „тымчасомъ" урядувати ще прастара Минкусевичева рада въ вбйтомъ Юземъ Волошиновичемъ на чолѣ. Та безъ взгляду на успѣхъ и конець рекурсу, котрый повандрувавъ приписаною дорогою по рбзныхъ инстанціяхъ, шляхта рожнѣтовска не перестала вѣчно ѣздити и писати до Львова й Долины и споводувала остаточно рбкъ тому суспендованє „старого вбйта" Юзя Волошиновича, а вступленя на рожнѣтовскій престолъ заступника вбйта Майорка Таппе. Виправдѣ Юзьо Волошиновичъ внесъ сейчасъ рекурсъ до найвысшого трибуналу, та успѣху зъ того нѣхто не надѣявъ ся, а шляхта наймѣнче. Именованя п. Яновского комісаремъ правительственнымъ въ Рожнѣтовѣ шляхта не могла мимо цирыхъ своихъ заходбвъ и инстанцій „въ горѣ" переперти.

Речинець для розправы надъ шляхотскимъ рекурсомъ, якъ и справу зажаленя суспендованого вбйта Юзя Волошиновича вызначено въ найвысшбмъ трибуналѣ у Вѣдни на день 10 червня с. р. Здавало ся, що любо було перетерпѣти, перечекати, що вже той день для Рожнѣтова принесе; а вже сли-бы рекурсъ шляхты бувъ увзглядненый, тогды доперва смѣло приступати до новыхъ выборбвъ. Та не такъ стало ся! Староство долиньске, порушене певно нетерпячкою, наѣздомъ и ляментами шляхты, наказуе докончe вже передъ тымъ речинцемъ, а то дня 17 мая перепровадити новй выборы, котрй — якъ знаете — скбнчили ся кровавымъ успѣхомъ, а кромѣ того обжалованемъ 40 мѣщанъ рожнѣтовскихъ зъ партіи шляхотскои за супротивленє власти. Ну и мусѣло ся вже остаточно услухати Майорка и новй выборы вбдложити на день 10 червня... Такъ знову нѣ! Комісарь староства п. Гавинькій приѣздить до Долины а зъ-вбдтамъ валить знову урядове письмо до Рожнѣтова, що новй выборы громадскій таки доконечно передъ 10-ымъ, а то въ днихъ 6, 7 и 9 червня с. р. мусять вбдбути ся. Ну и вбдбули ся они, тй славній выборы — розумѣе ся зъ цѣлковитымъ тріюмфомъ шляхты у всѣхъ трехъ колахъ. Выбрано за „спбльнымъ порозумѣнемъ": 10 Русинбвъ, 7 жидбвъ и 7 Полякбвъ, межи ними „во первыхъ" кс. пробощъ Малиновского и посесора Яновского. Навѣть п. Бервидъ [окружный лѣкарь], мимо „прихильности" и „пбдирана" зб стороны староства долиньского, перепавъ якъ довгій. Всѣ выбраній Русины, — розумѣе ся зъ выняткомъ выбраныхъ нотаря п. Павлыша и судьѣ п. Леницкого якъ и пароха руского о. Павлюка, — всѣ выбраній Жиды и Поляки знали въ мѣстѣ яко слѣпій орудя въ рукахъ кс. Малиновского и п. Яновского, — то и що-жь бы помогли три хочь-бы и найсвѣтлѣйшій одиницѣ противъ 21, цѣлкомъ инакше настроеныхъ радныхъ!

Тожь не дивно, що успѣхъ той переймивъ всѣхъ щирыхъ Русинбвъ обавою... За то партія Яновского-Малиновского-Маера затрюмфувала, о, затрюмфувала дуже! Та Пиррова сеся побѣда коштувала шляхту много, дуже много. Що тамъ пбйшло гроша, що горѣвки, що пива, що вина, що дреглѣвъ, що ковбасъ! Въ додатку оденъ агітаторъ тои партіи Вдинкъ Аздербальдъ такъ сказавъ по цѣлбй праци: „Кобы менѣ теперь хто подививъ ся на мои плечѣ, то бы тамъ нѣчо бѣлого не увидѣвъ, лише самій синцѣ..." Ну, де рубають, тамъ трѣски мусять летѣти... Празникъ, пиръ великій, соаре паньске закбнчило тую тяжку борбу, якъ заразомъ и свѣтлый а давно очѣкованый успѣхъ шляхты рожнѣтбвскои...

Пбзно въ пятницю вечеръ положила ся шляхта спати. Де хто и не мбгъ зъ радости заснути. Не знаю вже, що тамъ снило ся шляхтѣ, а особливо п. Яновскому, рабінови Маерови [тому здаеть ся се, що утѣкша рабінниха вернула назадъ до него] и кс. пробощови Малиновскому... Але прийшла субота 10-ого червня. Шабасъ! Та мимо шабасу показавъ ся зъ полудня межи жидами рожнѣтбвскими надзвычайный рухъ: они ставали по рынку въ гурткн. Що-жь стало ся? Ну „ты шабасъ не дайвуй, бо ты відзішь кльопутъ муй"! Що-жь се за клопбтъ? може припадкомъ зъ причины солонины? Нѣ! Прийшла, бачите, телеграма зъ Вѣдни до Рожнѣтова и слухайте добре:

„Найвысшій трибуналъ на засѣданю дня 10 червня затвердивъ старй, передъ двома лѣтами перепровадженй выборы громадскій въ Рожнѣтовѣ, а рекурсъ шляхты вбдкинувъ; а кромѣ того реститувавъ Юзя Волошиновича на посадѣ вбйта."

Ну и чайже теперь смѣхъ? Все-жь таки справдила ся нѣмецка пословиця: Той смѣе ся найлучше, хто смѣе ся на кбнци...

Переглядъ політичный.

Якъ фінляндскій дневники доносять, царь зъ рахунковыхъ замкнень фінляндского сенату переконавъ ся, що 34 процентъ фінляндскихъ селянъ не посѣдае землѣ. Щобы прийти имъ въ помочію, царь казавъ утворити спеціальный фондъ и выготовити вбдповѣдній правила въ цѣли загального закупна земель для селянъ. Въ сенатѣ поставлено внесене на выббръ такон комісіи. — Се указуе, що розпочинае ся борба межи россійскимъ правительствомъ и фінляндскими патріотами о симпатіи фінляндского народу. Россійске правительство, хотячи знищити послѣдній слѣды фінляндскои автономіи, старае ся розбити Фінляндцѣвъ на два ворожій таборы и популярными зарядженями выскати для своєи акціи пбдпору бѣднѣйшои части фінляндского населеня. Фінляндскій селянинъ бачучи, що царска ласка дала єму се, чого не могла єму дати фінляндска автономія, не буде за нею такъ побиватись, якъ досн, не дасть вже такъ сильнои пбдпоры опбрнбй акціи провбдниковъ фінляндского народу, и Россія не тяжко вже буде перевести свои плины.

— —

Властивою причиною упадку міністерства Діпйі не були жалобы на брутальне поступованє поліціи въ часѣ и по прогонахъ въ Парижи. Сесю справу выкористано лише въ догбдній хвили и въ дуже ручный способбъ. Властивою причиною упадку французского кабінету було дволичне поступованя президента міністрбвъ въ справѣ Дрейфуса и супротивъ Любета. Групы лѣвицѣ давно вже рѣшили повалити кабінетъ Діпйі, бо не хотѣли єму лишати вбльнои руки на часъ парляментарныхъ ферій, на котрый якъ разъ припадае судъ въ Ренне и заряджене репресійныхъ средствъ противъ высшихъ представителѣвъ армія за надужитя въ процесѣ Дрейфуса. Республиканцѣвъ разило впрочбмъ и се, що Діпйі, котрый будучи шефомъ кабінету въ 1894 роцѣ самъ бувъ троха впутаный въ справу Дрейфуса, покликаный теперь на судью иншихъ виновникбвъ. Черезъ те они выкористали першу-лѣпшу нагоду и повалили кабінетъ. Говорять, що місію утворена нового кабінету одержить Поанкаре. Республиканьскій дневники высказують переконане, що доперва теперь стала ся можлива ліквідація справы Дрейфуса. Задачею нового кабінету буде сесю ліквідацію перевести и потягнути до одвѣчальности вбйсковыхъ, котрй въ справѣ Дрейфуса провинили ся.

Карна палата рѣшила зарядити завѣшене карного поступованя противъ Пікарта и адвоката Лебльоа зъ причины браку достаточныхъ доказбвъ ихъ вины. Противъ Пікарта лишило ся ще въ силѣ обжалованє передъ военнымъ судомъ о выдане тайныхъ актбвъ адвокатови Лебльоа.

Передъ поліційнымъ судомъ вбдбула ся розправа противъ Христіянього, котрый въ палицею кинувъ ся бувъ на президента республики Любета. Обжалованый толкувавъ ся тымъ, що дѣлавъ въ крайнбмъ роздразненю, не знаючи, що робить. Прокураторъ доказувавъ, що Христіянї дѣлавъ пбсля зъ горы обдуманого плану. Обжалованого засуджено на чотири роки вязниць.

Відозва до Членів Товариства „Просьвіта" повітів Бережаньского і сусідних.

Головний Видїл Товариства „Просьвіта" у Львові скликує отсим на підставі §. 23 статуту товариства віче господарске задля наради над справами просвітно-економічними в Бережанах в четвер дня 29 н. ст. червня 1899 в локалї „Католицкого Дому" точно о 10 годинї рано. О 9 годинї рано вбдбуде ся торжественне богослуженя в місцевій церквї.

Порядок нарад віча:

1) Привітне слово заступника голови Товариства „Просьвіти".

2) Привитане участників віча головою місцевого комітету.

3) Реферат економічний д-ра Костя Левицкого.

4) Реферат господарский агронома Василя Короля.

Кождий член Товариства „Просьвіта" при вступі на салю нарад одержить безплатно один жереб (льос), а по закінченю нарад наступить вильосованє і роздача знарядів господарских, закуплених Головним Видїлом Товариства „Просьвіта".

О 4 годинї по-полудни вбдбудуть ся *перші загальні вздори філії Товариства „Просьвіта" в Бережанах.*

З уваги на велике значінє справи економічного піднесеня нашого руского народу, запрошуємо всїх Вп. Членів Товариства „Просьвіта" а передовсїм Дорогих Братів хліборобів до численної і поважної участи в тім вічу господарскім.

У Львові дня 13. червня 1899.

Юл. Романчук. *Ол. Танячкевич.*

Справы церковнї.

Зъ Золочївщины пишуть намъ:

Якъ то вже и ширше звѣстно, вѣдбуваютъ ся вѣдъ многихъ лѣтъ въ Олеськѣмъ деканатѣ місіи духовнї, и то зъ власнои ініціятивы и власными силами клира конденаціонального, котрый порѣшивъ: въ часомъ въ кождѣй парохіи деканату місію духовну перевести. Зъ того выходить велика користь и для церковно-народнои справы [бо примѣромъ въ цѣлѣмъ деканатѣ анї слѣду якогось радикалізму або масовои еміграціи] и для клира, бо помежа старшими знайшли ся, а межи молодшими выробили ся такї силы проповѣдничї, що були въ можности два рази въ Пѣдгорцахъ и то *въ церквї оо. Василіянъ* [послѣдный разъ въ присутности пок. кардинала] місію духовну зъ великимъ пожиткомъ перевести.

Въ сѣмъ роцѣ постановлено устроити днї місіи: одну *въ Гумницкихъ* (на весни) а другу *въ Бужку* (при кінци лѣта, при нагодѣ благословеня новои церкви). Перша вже переведена въ дняхъ 26, 27, 28 и 29 мая с. р. и завдяки великаньскому пожертвованю мѣсцевого пароха о. В. Езерского, трудамъ оо. провѣдниковъ якъ и участи близько 30 душпастырѣвъ удала ся знаменито. Всѣ богослуженя вѣдбували ся въ умысно на тое збудованѣмъ павільонѣ внѣ церкви, въ часѣ соборныхъ св. литургій спѣвавъ одного дня хоръ селяньскій зъ Огроднѣбаб а другого дня хоръ мѣщаньскій зъ Буська. Що-до проповѣдей то они всѣ були добре обдуманї, якъ и выголошенї, але найчувствительнѣйшою була промова о. І. Герасимовича зъ Туря передъ св. Причастіемъ, бо множество вѣрныхъ вѣдступило вѣдъ св. Причастія, абы ще разъ щирѣйше высповѣдатись. Взагалѣ до св. Таинъ приступило около $1^1/_2$ тысяча народу. Властива духовна місія скінчила ся доперва въ два тыжднѣ т. є. въ недѣлю 11 червня (бо черезъ тї двѣ недѣлѣ заедно и численно приступали вѣрнї до сповѣди), и то дуже торжественно. Рано по гарнѣй промовѣ о. пароха до родичѣвъ и дѣтей приступило по надъ сотку школьнои молодежи до св. Причастія; опѣсля вѣдправивъ въ павільонѣ о. Е Брояковскій зъ Болożинова спѣвану службу Б, въ часѣ котрои проповѣдавъ порываючо на тематъ „моли ся и працюй“ звѣстный місіонарь о. Д. Танячкевичъ. По литургіи выголосивъ кінцеве слово Олеській деканъ о. К. Винтонякъ, дякуючи всѣмъ, що потрудились для місіи и высказуючи радость зъ причины такъ видного обновленя парохіи Гумниськ, початого передъ чотирма роками тогдѣшнымъ завѣдателемъ о. Т. Сахномъ, а такъ щасливо довершеныммъ теперѣшнымъ дѣяльнымъ пароxомъ. Пѣсля того слѣдувавъ обхѣдъ зъ Найсв. Таинами наокодо церкви, почѣмъ поблагословено вѣрныхъ при вѣдспѣванню благодарственои пѣсни „Тебе Бога хвалимъ“. Кажуть, що того дня мѣсцевый шинкарь (графа Казимира Баденього) спродавъ всего три пачки тютюну, а анї краплѣ зъ напиткѣвъ! И не дивно, бо слуханє самои сповѣди скінчилось о год. $3^1/_2$ зъ полудня. Рѣвножь зачували, що старшина громадска вразъ зъ своимъ душпастыремъ намѣряють просити свого п. колятора о вѣдступленє коршмы на громадску крамницю и читальню. Славно Гумницане!

И на полї чисто економічнѣмъ розвинувъ клиръ олеського деканата енергічну акцію; бо поминаємо, що майже всюда знаходять ся христіяньскї крамницѣ, але передъ двома мѣсяцями засновано головно заходами о. сов. Т. Дуткевича зъ Цѣшокъ, о. В. Цебровского зъ Кутъ, о. А. Левицкого зъ Олеська и иншихъ товариство „Сѣльскій Господарь“, котре въ короткѣмъ часѣ урядило вже два великї господарчї вѣча зъ рефератами фаховыхъ людей.

Зъ повысшого представленя не слѣдує ще, що у насъ вже такій рай; противно, и народъ бѣдный и клиръ бѣдный, але: „робѣмъ, що можемо, а стане ся, що може статись“ — сказавъ якійсь мудрый человѣкъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ „Селяньскои Рады“ въ Долинѣ. Выдѣлъ „Селяньскои Рады“ повѣдомляє Русинѣвъ повѣта долиньского, що мимо ухваленого послѣднього загального збору членѣвъ товариства не може скликати вѣча повѣтового. На кождѣмъ засѣданю выдѣлу була справа скликаня вѣча обговорювана. Выдѣлъ має все приготоване, реферати и референтѣвъ, однакъ зъ причины, що въ повѣтѣ выступає епідемічно тифъ пятнистый, вѣспа и шкарлятина, власти на скликанє вѣча не позволили бы.

Въ декотрыхъ часописяхъ писано, що „Селяньска Рада“ мабуть заснула. Справдї дѣяльность товариства на зверхъ дотепер мало розвинулась, однакъ осудъ сей не справедливый. Выдѣлъ працює по змозѣ, а найперше мавъ на оцѣ, перевести въ дѣло ухвалы зборовъ.

По полагодженю справъ уряджена товариства вѣдбувшись теперь розсыланє членамъ статута. Выдано вѣдозву до звѣрхностій громадскихъ въ справѣ урядованя въ языцѣ рускѣмъ и другу вѣдозву наклоняючу до приступленя въ члены „Селяньскои Рады“. Дальше вѣдносивъ ся выдѣлъ до Долиньскои Рады повѣтовои о вызначенє стіпендій для селяньскихъ хлопцѣвъ въ цѣли высыланя ихъ до школъ промысловыхъ и выслано петицію до Выдѣлу краевого о заснованє школы промысловои въ повѣтѣ. Полагоджено кілька петицій, що увійшли на руки товарыства и выдѣлъ вѣднісъ ся до властій въ порушеныхъ тамъ справахъ. Надто на кождѣмъ засѣданю обговорюють богато справъ, дотыкаючихъ населеня повѣту, западають ухвалы, котрыхъ выконаня выдѣлъ совѣстно пильнує. Засѣдания выдѣлу вѣдбувають ся все правильно, члены є въ комплетѣ, навѣть подальшій.

Вкінци подає ся до вѣдомости интересованыхъ, що товариство здобуло собѣ вѣдъ разу поважанє и належите оцѣненє у властій — Всѣ власти вѣдповѣдають на писма выдѣлу незвычайно чемно, а що найважнѣйше, прихильно полагоджують справы. Однакъ мала скількість членѣвъ, яку дотепер числить товариство, не причинить ся до зросту сего поважаня. Выдѣлъ надѣє ся на численнїйшы вписы по розбеланю статутѣвъ и вѣдозвѣ. При малѣмъ числѣ члечѣвъ нѣяке товариство, а особливо політичне належато розвиватись не може

Справу скликаня вѣча выдѣлъ не спустить зъ ока. Вѣдложено ее на пізнѣйшій часъ и повѣдомить ся въ часописяхъ, скоро буде можливость таке вѣче вѣдбути. Поки що подає выдѣлъ се коротке справоздане и просить: другї часописи зволять его повторити. — *Вѣдъ Выдѣлу товариства „Селяньска Рада“ въ Долинѣ.*

Зъ Залѣщицкого пишуть намъ:

Дня 4 червня 1899 вѣдбуло ся въ Головчинцяхъ отвореніе читальнѣ „Просвѣты“ и перший загальний зборы. На отвореніе зволили прибути Вп. оо. Валигорскій пароxъ зъ Ивання и Ковчь пароxъ зъ Лисовець, учитель п. Романюкъ и п. Санаранъ, управитель вѣддѣлу ц. к. фінансовои сторожи, оба зъ Тлустого. Зборы отворивъ Євгенъ Грицина, мѣсцевый учитель, коротенькимъ словомъ вступнымъ и покликавъ на предсѣдателя о. Ковча, а на секретаря п. Романюка.

О. Ковчь забравъ слово и въ ясный способъ представивъ вѣбранымъ цѣль читальнѣ та хосенъ зъ нея, розказавъ про нашій товариства: „Просвѣту“, „Народну Торговлю“, „Днѣстеръ“ та „Підгірску Сѣлку“, про ихъ цѣль и хосенъ, якій они приносять народови рускому, словомъ: о. Ковчь своею бесѣдою причинивъ ся много до пѣднесеня духа у селянъ. — Вѣдтакъ о. Валигорскій мавъ референтъ економічный и въ майже двогодинній бесѣдѣ схарактеризувавъ нужду нашого селянина, причины сеи нужды, представивъ, якъ живуть инші народы, примѣромъ Чехи, Нѣмцѣ, а вкінци поучивъ, якъ люде мають обходити ся зъ стернею, якъ глубоко орати та якъ робити гнój. При сѣмъ указавъ, що всѣлякій поученя въ кождій галузи знайдуть читальники въ книжкахъ въ читальни.

Наступивъ вписъ членѣвъ. На-разѣ вписало ся 40 членѣвъ и выбрали выдѣлъ, котрый зараз и уконституувавъ ся. Выбрано: головою Євгена Грацану, заступникомъ головы Онуфрея Петрася, секретаремъ Тофана Савицкого, касіеромъ Іосифа Гоголя, бібліотекаремъ Миколу Скаляного, а Павла Гоголя и Проця Петрася заступниками выдѣловыхъ — Потѣмъ ухвалено передплатити для читальнѣ кілька часописій. Додати ще мусимо, що въ вѣдповѣдныхъ хвилях співали мѣсцеві селяне, котрыхъ удало ся п. Романюкови выучити въ короткѣмъ часѣ кілька гарныхъ рускихъ пѣсень.

Витаємо читальню въ Головчинцяхъ тымъ щирѣйше, що она майже перша ластівка въ судовѣмъ окрузѣ тлустецкѣмъ, що вѣщує весняне розбудженє жите просвѣтного. А чей-же часъ и иншимъ сусѣднымъ селамъ пробудити ся зъ довгого сну, протерти очи та взяти ся щиро до роботы на ниві просвѣты народнои. Щасть Боже! — *Присутный.*

НОВИНКИ.

— **Прогулька товариства „Рускои Бесѣды“ и „Бояна“** вѣдбуде ся дня 19 с. м. [другого дня Зеленыхъ святъ] до Лисинич [броваръ Грунда]. На мѣсци прогулки въ замкненѣмъ льокали вѣдбудуть ся *танцѣ и забавы товариски*. Вечеромъ вѣдспѣває хоръ „Бояна“ кілька пѣсень народныхъ и будуть пущенї штучнї огнѣ Въ програму входять ще иншій розрывки, котрї приготовляє комітетъ. Чистый дохѣдъ призначеный на *запомогове товариство убогихъ учениковъ „Руслана“*. — Вступъ вѣдъ особы 20 кр.; студенты и дѣти платять половину т. є. 10 кр. Думаємо, що вже сама цѣль, не говорячи о розрывкахъ и забавѣ та вѣдѣтхненю свѣжимъ воздухомъ, заохотить всю львівску руску громаду, що она вбере ся на прогульку якъ найчисленнѣйше. А вже жь молодѣжь то залишить такъ доброи нагоды для забавы. — Точка збірна о $4^1/_2$ годинѣ пополудни въ Лычаковскѣмъ парку. На случай дощу прогулька не вѣдбуде ся, але чей небеса будуть для насъ взглядній. [Всѣ рускї часописи просимо о повторене сего] — *Комітетъ прогульковый.*

— **Проба „Бояна“** вѣдбуде ся въ пятницю, якъ звычайно. Упрашає ся о якъ найчисленнѣйшу участь, якъ мужчинъ, такъ и женщинъ. До нашои столицѣ загостило двохъ угорскихъ Русинѣвъ, питомцѣвъ духовнои семинарії, бажаючихъ пізнати ближше наше народне житє Нехай же на пробѣ „Бояна“ гостї зъ за Карпатъ пізнають, що наше жѣноцтво бере чінну участь въ народнѣмъ житю и що руска мова и пѣсня не є чужою нашимъ Русинкамъ, якъ сего, на жаль, не можна ще сказати о Русинкахъ на Угорщинѣ. Тамошнїй Русинки уживають языка Арпадовъ, а одушевляють ся творами поета Петефіого...

— **Д-ръ Михайло Зобковъ** доцентъ загребского університету, выкладає тамъ сего семестра „О вызначенє шкоды пѣсля австрійского цівільного права“. На его выкладъ записало ся 65 слухачѣвъ.

— **Нарада въ справѣ дѣвочого института въ Станиславовѣ** вѣдбуде ся дня 29 н. ст. червня с. р. [а не 20 го, якъ хибно було выпечатане].

— Зъ днемъ 1 н. ст. линия 1899 **Банкъ Звязковый въ Станиславовѣ**, стоваришене зареєстроване зъ обмеженою порукою, обнижає стопу процентову вѣдъ вкладокъ щадничихъ зъ 5% на $4^1/_2$%.

— **Въ Утѣшковѣ** повѣта золочівского має побудувати ся нова мурована церковь; фундаменты мають ся основати ще сеи осени. Нашъ архітектъ п. В. Нагірный бадавъ туда сими днями, щобы опѣсля выготовити плянъ будовы.

— **Зъ-пѣдъ Богородчанъ** пишуть намъ: Въ богородчаньскѣмъ Пѣдгорю повѣяло зимнымъ вѣтромъ, холодомъ прошибає якъ въ пѣзну осѣнь, а се тому, що нашій любій Карпаты покрыли ся вѣдъ кількохъ днівъ бѣлою одежою. На декотрыхъ горахъ лежавъ ще зимовый снѣгъ, а теперь прибувъ до него лѣтный товаришъ. Треба було перепросити ся зъ „оберроками“, котрї вже трохи вѣдпочали..

— **Вѣсти зъ Канады.** Якійсь В. Фекуда пише въ Манітобы до американьскои „Свободы“: „Нашихъ емігрантѣвъ галицкихъ и буковиньскихъ приѣзджає чимъ-разъ бѣльше. Дня 10 мая приѣхало 900 душъ, а 13-ого 1.400 душъ, а ще богато має приѣхати. Суть межи ними и такій люде, що цента не мають, а жѣнку и дѣти, отже правительство дає имъ на пізнѣйшу сплату кілька мѣшкѣвъ муки, щобы могли жити жѣнки въ дѣтьми, а чоловѣкѣвъ высилає на роботу, єли трафить ся... Въ Вінніпеґъ пізній два великї еміграційнї домы нашихъ людей, котрыхъ мають незадовго посилати по кольоніяхъ“.

Засуджених на смерть Василя Гущака и Семена Чубея зъ Ивання Пустого, що замордували въ Стуартбурѣ свого сусѣду и его дѣти за для марныхъ 50 долярѣвъ, повѣшено дня 26 мая с. р.

— **Въ процесѣ товмацкѣмъ** переслухують вже другій день властителя Товмача п. Яна, жертву обманьствъ Ґумінського, Фолтера и спѣлки. Звѣстна его найцѣкавѣйшій, тымъ бѣльше, що онъ остає пѣдъ курателею, а вѣдъ его стану умового зависить оборона обжалованыхъ и зырокъ судѣвъ присяглыхъ. Взагалѣ робить вѣнъ вражене чоловѣка непрактичного, необзнакомленого зъ господаркою и рахунковостію, а и его свѣтогляд вельми ограниченый, бо скінчивъ лише „пів до третои“ гімназіи. Справами свого майна не занимавъ ся, передавъ ихъ зъ цѣлымъ довѣремъ Ґумінському, а самъ посватавъ ся писаню театральныхъ штукъ и поезій.

— **Товариство взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** потребує кількохъ практикантѣвъ зъ укінченю *8 класою гімн.* и 4 писарѣвъ *зъ дуже красным письмом* за вынагородою 30 зр. мѣсячно. Подани вразъ зъ свѣдоцтвами, пробою письма и curriculum vitae належать вносити до Дирекціи найдальше до до кінця червня с. р. Въ браку свѣдоцтвъ выстатчать вѣдписы або и само curriculum vitae пѣдъ условѣмъ, що на случай принятя будуть предложенї оригінальнї свѣдоцтва.

— **Самоубійство вояка за-для крадежи.** Въ однѣмъ лѣску коло Тернополя повѣсивъ ся позавчера жовнѣръ 55 полку пѣхоты зъ обавы передъ карою, що укравъ своему камратови 60 кр. Утѣкъ вѣнъ до близького лѣса и тамъ повѣсивъ ся. Деякї панки у насъ не крадуть, лишь „дефравдують“ тысячѣ а навѣть мілионы, але ихъ совѣсть такъ не грызе, якъ того бѣдного вояка, що укравъ — шість шістокъ...

— **Княгиню Людвику Кобурску**, котра свого часу подорожувала зъ однымъ офіцыромъ и обоє пустили въ курсъ много фальшивыхъ векслѣвъ, осаджено въ заведеню для божевѣльныхъ и по довгихъ розслѣдахъ стану ея ума, веденыхъ славнымъ нѣмецькимъ психіятромъ д ромъ Крафтомъ Ебінґомъ, признано ю за божевѣльну. Се оголошено вчера публично въ цѣсарскѣмъ дворѣ у Вѣдни.

— **Філія краковского банку для торговлѣ и промыслу** на мѣсце скрахованого галицкого банку кредитового почала свое урядованє зъ днемъ 13 с. м. Урядники скрахованои институції дѣстали письменій повѣдомленя, що зъ днемъ 1 сѣчня 1900 р. вѣбільшає ся ихъ вѣдъ дальшого урядованя. Нову дирекцію репрезентують: директоры д-ръ Біндеръ и Маріновскій и Шітцъ, яко делеґатъ рады надзираючои.

— **Селяньскій стрейкъ** выбухъ межи селянами зъ Торокъ, Поздяча и Накла коло Перемышля, занятыми вывозомъ шутру и пѣску до будовы повѣтовои дороги Причиною стрейку було недодержанє обѣцянои заплаты по 5 кр. за кубічну стопу шутру, а по 4 кр. вѣдъ пѣску. Пѣдприємцѣ Головадъ и Біркенъ почали имъ обтягати при выплатѣ $^1/_2$ кр., се обурило селянъ и они залишили роботу. Конецъ стрейку невѣдомый.

— **Зъ дзвоныхъ вѣковъ.** Россійскій дневники доносять, що въ околиці Чирчика въ повѣтѣ оршанськѣмъ, могилѣвскои губерніи, вѣднайдено могилы зъ VI—VIII. вѣку, а въ Псковѣ при копаню фундаментѣвъ натрафлено на звалища якоись святині, засыпаної землею.

— **Szczero polskie „Bóg zapłać“!** На похороні бл. п. Ивана Камѣньского, управителя школы въ Дараховѣ, именемъ товаришівъ промовляв нѣкій Електоровичъ зъ Теребовлѣ, Русинъ, а бесѣду свою [польску] закінчивъ szczero polskiem „Bóg zapłać!“ Чи не кумедно?!

— **Дрейфусъ прибуде до — Австріи.** Зъ Рагузы доносять, що родина Дрейфуса хоче закупити віллю въ Лападъ коло села Іравзы [на дальматійскѣмъ побережу] и тутъ замешкає постѣйно.

— **Дрѣбнї вѣсти.** Маршалокъ краевый гр Стан. Баденї выѣхавъ до Вѣдня. — Ректоромъ Ягайлоньского університету на рѣкъ 1899/900 выбрано гр. Стан. Тарновского. — — Пѣдъ Коростятиномъ оногды ѣхало зелѣзничимъ шляхомъ двохъ урядниковъ дрезиною; нагло почули за собою надходячій поѣздъ, выскочили зъ дрезины и одинъ зъ нихъ Сміра, сильно поколѣчивъ ся. — Въ повѣтѣ берсавскѣмъ впали дня 11 с. м. грады.

Посмертнї — ✝ — оповѣстки.

— **О. Юліянъ Копистяньскій**, деканъ и пароxъ въ Галичи, тит. совѣтникъ митрополичої консисторіи зъ вѣдзнаками кришошаньскими, упокоивъ ся дня 12 с. м. въ 56 роцѣ житя а въ 32-имъ священьства. В. е. п.!

Иванъ Камѣньскій, управитель школы въ Дараховѣ, упокоивъ ся д. 23 ст. ст. марта. Русинъ зъ роду и черезъ цѣле свое житє не цуравъ ся свого. Будучи майже 30-лѣтъ учителемъ въ Дараховѣ, выховавъ цѣле молоде поколѣнє тамучнихъ громадянъ Дарахова, котре то село пѣдъ зглядомъ патріотизму належить до першихъ въ повѣтѣ теребовельскѣмъ. Бувъ членомъ и выдѣловымъ мѣцеѳом читальнѣ и проводивъ зборамъ новои читальнѣ „Просвѣты“. Полишивъ жену и девятеро майже незаосмотреныхъ дѣтій. В. е. п.!

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Противъ пошести безрогъ.** На пѣдставѣ §. 14 выдало правительство законъ о зарядженяхъ противъ пошести безрогъ. Головнї постановы сего закона такій:

Убивати безроги хорій на свинську пошесть и такій, котрї зъ хорыми або пѣдозрѣными о пошесть безрогами ѣли, находили ся зъ хорыми въ однѣмъ хлѣвѣ, на однѣмъ майданѣ або пасовиску. Убивати треба такожь череды безрогъ гоненій пѣшки и возенї зелѣзницею, пароходами, або возами, коли межь ними сконстатовано пошесть. За безроги убитій зъ уряду, але здоровій, урядъ зверне властителеви ихъ вартость, а именно за кождый кільограмъ безроги, зняженои разомъ зъ всѣми внутренними органами, 95% тои пересѣчної цѣны, яку въ послѣднѣмъ мѣсяци офіціально нотовано на торзѣ въ столиці даного коронного краю; за безроги, призначенї до розплоду о 25% бѣльше, якъ за безроги на зарѣзъ. — Комісія вѣдъ пошести буде признавати кабаны, кождую безрогу невѣдповѣдну до розплоду и кождую спасову штуку яко товаръ призначеный на зарѣзъ, а кнуровъ, льоху и есучій ще поросята та й всѣ штуки, о котрыхъ можна буде доказати, що они призначенї до розплоду, яко розплодовый товаръ.

За хорій и убитій зъ уряду, якъ також за такій, що захорували вже по офіціальній рѣзни, урядъ зверне половину пересѣчного вѣдшкодованя назначеного за здоровій безрогы, однакъ лише пѣдъ условѣмъ, що властитель повѣдомить урядъ о пошести, и то лишь до двохъ мѣсяцѣвъ вѣдъ часу, въ котрѣмъ зачне обовязувати отсе розпорядженє. По тыхъ двохъ мѣсяцяхъ не буде нѣчого звертати за зараженій безроги.

За зарѣзаній зъ уряду, але здоровій безроги, урядъ не буде звертати повного, въ горѣ наведеного вынагородженя, лише суму, за котру спродасть ихъ мясо, при чѣмъ вѣдчислить власній выдатки въ слѣдуючихъ случаяхъ: коли о пошести не донесе ся на часъ, куды слѣдує; коли пошесть появить ся въ наслѣдокъ того, що властитель або хто зъ его припоручена, противъ припысовъ ветеринарія, невѣдповѣдно помѣстивъ безроги; вкінци, коли пошесть появить ся у безрогы призначеныхъ зъ околиці не пѣдлягаючои наведеному припысамъ, и то не пізнѣйше якъ 40 днівъ, або коли по выбуху пошести таку безрогу уїнто, а секція выказала, що она була заражена 40 днівъ передъ тымъ.

Хто противъ закона набуде хоть-бы одну безрогу зъ околиці, де не обовязують наведенї приписы, а у него выбухне пошесть и его безроги будуть зъ уряду убитій, той не одержить нѣякого вѣдшкодованя.

Вѣдшкодованя признає краева політична власть, а вѣдъ ея рѣшеня можна вѣдкликати ся до міністерства внутрѣшныхъ справъ.

По вырѣзаню зараженыхъ безрогъ ветеринарь переводить докладну дезинфекцію, а потрѣбній до того робочій руки повиненъ доставити властитель безрогъ. По дезинфекціи провѣтрює ся черезъ цѣлый тыждень мѣсце, де стояли вырѣзаній безроги. Коли до 40 днівъ пізнѣйше въ тѣмъ селѣ не буде нового случаю пошести, власть узнасть пошесть за выгасшу.

За недопильнованє наведеныхъ приписовъ законъ накладає кару вѣдъ 5 до 100 зр. або вѣдповѣдный арештъ. Коли-бы се недопильнованє потягнуло за собою грубшій наслѣдки, буде карати ся яко провина.

Ц. к. дирекція зелѣзницъ державныхъ оповѣщує:

Перестанокъ „Солинка“ лежачій на шляху вузкоторовои зелѣзницѣ Новый Лупковъ-Тісна уладженый дотепер тѣлько для руху особового и пакункового, отворено зъ днемъ 5 червня с. р. для руху въ наборахъ цѣловозовыхъ.

Телеґрамы „Дѣла“.

Гаґа 14 червня. Пѣдкомітетъ мировои комісіи для женевскои конвенціи ухваливъ проектъ, пѣсля котрого лазаретовыхъ кораблѣвъ и тыхъ, що несуть помочь раненымъ и

корабельнымъ недобиткамъ, не вольно арештувати. Ухвалено також хорунов червоного хреста заступити знакомъ безъ релігійного характеру.

Парижъ 14 червня. Въ Ніццѣ арештовано італійского генерала, підозрѣного о шпіґунъство. При арештованомъ знайдено богато паперовъ и плянівъ.

Римъ 14 червня. Президентъ палаты взывавъ опозицію, щобы залишила обструкцію, бо палата нѣчого не може ухвалити. Коли обструкція унеможливлює парламентарній працѣ, буде мусівъ рѣшати край. Зъ такимъ самымъ заявомъ до о озиціи выступивъ президентъ міністрівъ.

Водозва.

Товариші Русини, що опускаєте сего року лавку шкільну і хочете посвятити ся гірництву, зголошуйтесь до нас, єли хочете чогось ближшого довідатись, а по приїзді до Пршібраму записуйтесь до товариства руских академиків гірничих „Ватра". Знайдете у нас цирикъ товаришів, що по братьому будуть Вам помагати, знайдете гарну бібліотеку з численними фаховими книжками, часописи свої і німецкі і заграничні, зарегервоване поме кане і т. п. До того ще у нас досить тано можна удержатись, бо і 25 зр. вистарчає цілковито. Тож не лякайтесь чужини і прибувайте громадно, а поки-що удавайтесь по информациї під адресою „Verein Vatra in Přibram, Böhmen" до 30 липня, а пізнійше подамо Вам адресу одного з товаришів. Щасть Боже!

Пршібрам дня 7. червня н. ст. 1809.

За Виділ: *Володимир Дутка* голова, *Р. Могильницкий* касіер.

[Прим. Ред. До Чехів можна очевидно адресувати по чески, отже: Spolek „Vatra" Příbram, Čechy.]

Надосланє.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на пляцу кінця площи Галицкої

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, лорнеты, бінокля, далекописы, барометры, термометры, рѣвній ареометры, цірконовы, лінзы, компасы, райценфэдеры, таснымъ мѣрничій, піонъ, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагодзюють ся якъ найскорше и найдешевше. 41 5

Цѣна збожа и другихъ продуктівъ.

13 м. ст. червня 1899.

Львовъ: Пшениця стара 8·75 до 8·90, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 6·40 до 6·60, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 5·25 до 6·—, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 5·— до 5·50, ячмѣнь броварный 6·— до 7·—, горохъ гот. 6·— до 9·—, вика 4·25 до 4·40, насѣня льняне —·— до —·—, насѣня конопне —·— до —·—, бобъ —·— до —·—, бобикъ 4·30 до 4·60, гречка 7·— до 8·—, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до 50·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукурудза стара 5·— до 5·30, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 9·75 до 10·25, хмѣль —·— до —·—, за 56 кільо у Львовѣ, оковита на 10.000 літрівъ 16·25 до 16·50 зр.

СПРАВОЗДАНЄ ДИРЕКЦІИ „БАНКУ ЗВЯЗКОВОГО въ СТАНИСЛАВОВѢ, стоваришеня зареєстрованого зъ ограниченою порукою за мѣсяць май 1899.

А) Станъ чинный.

	Станъ зъ кінцемъ цвѣтня року 1899		Въ протягу вѣдъ 1 до 31 мая 1899				Станъ зъ кінцемъ цвѣтня 1899	
			побрано		выдано			
	зр.	кр	зр.	кр	зр.	кр.	зр.	кр
Позички на скрипта	64109	69	2386	—	4530	02	66253	71
„ „ векслѣ	11149	56	3830	40	3825	—	11144	16
Кошты адміністрациї	266	24	35	25	174	34	405	33
„ спору	162	69	12	26	14	80	165	29
„ заснованя	152	58	—	—	—	—	152	58
Готівка	2372	46	—	—	—	—	1410	71
Сума стану чинного	78213	22	6263	91	8544	22	79531	78

Б) Стана довжный.

Удѣлы членьскій	16435	13	373	60	120	—	16688	73
Фондъ резервный	3823	94	32	—	—	—	3855	94
Вкладки щадничій	51009	76	2947	11	1940	38	52016	49
Вѣдсотки	2226	89	532	15	16	01	2743	03
Кредитъ банковый	3500	—	—	—	—	—	3500	—
Обезпеченя членівъ	202	47	246	50	446	97	2	—
Зыскъ зъ лѣтъ минувш.	1015	03	—	—	289	44	725	59
Сума стану довжного	78213	22	4131	36	2812	80	79531	78
До того станъ чинный	78213	22	6963	91	8544	22	79531	78
Разомъ (Капіталъ обор.	156426	44	—	—	—	—	159063	56
Разомъ (Оборотъ касов.			10395	27	11357	02		
			21752 зр. 29 кр.					

Загальный оборотъ касовый вѣдъ 1/1 до 31/5 1899 року 98.766 зр. 54 кр

Пѣсля білянсу на рѣкъ 1893 выносили зъ кінцемъ року:

Позички на скрипта	52.337	зр. 01	кр.
„ „ векслѣ	9.518	„ 94	„
Удѣлы членьскій	14.213	„ 13	„
Вкладки щадничій	44.148	„ 16	„
Сальдо вѣдсотківъ	2.768	„ 38	„

Загальный рѣчный оборотъ касовый въ 1898 роцѣ 204.185 зр. 04 кр.

Въ маю 1899 прибуло 16 членівъ зъ декляроваными удѣлами въ сумѣ 140, остало отже зъ кінцемъ мая 1899 р. 828 членівъ зъ декляроваными удѣлами на 19 460 зр.

Стопа процентова вѣдъ вкладокъ щадничихъ 5%, стопа процентова вѣдъ удѣлены з позичокъ 8% платній 1/4 або 1/2 рѣчно зъ горы.

Зъ днемъ 1 липня обнижає ся стопу процентову вѣдъ вкладокъ щадничихъ на 4½% а вѣдъ удѣленыхъ позичокъ на 7½%, а то и вѣдъ давнѣйшихъ позичокъ, котрыхъ терминъ платности припадає на день або по дни 1 липня 1899.

Директоръ п. Иванъ Дольницкій призначивъ признаній до его розпорядимости Загальнымъ Орамъ 100 зр. на безпроцентовѣ позички для сельскихъ касъ позичковыхъ въ Пасѣчній и Підпечарахъ повѣту станиславівского, взглядно товмацкого.

Станиславівъ дня 1 червня 1899. 275 1—1

Банкъ звязковый въ Станиславовѣ, стоваришене зареєстроване зъ обмеженою порукою.

Иванъ Дольницкій. *Северинъ Торонскій.*

Женщина интелігентна

РУСИНКА в се єдиім віці добре обзнакомлена з кухнею потрібна с е й ч а с до заряду дому. — *о. С. Городецкий* парох Вербиловець п. Рогатин.

2 0 1—3

ТЯГАРКИ до гімнастики, по 20 кр. за 1 кільо. Кулї до масованя, ваги и мѣры до збожа поручає ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ торговля зелѣзна у Львовѣ, площа Капітульна ч 1 напротивъ катедры.

За 2 зр.

переробляє найобцѣнѣйше зб тї матерацы (три подушки) цѣлкомъ якъ новій. Дрелїки на покрытя вѣдъ 50 кр. метръ. — **ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ** Львовъ, ул. Коперніка 5. 176 7—10

Товариство „Просьвіта"

при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Епов. сьвященників, катихитів, учителїв і родичів, що книжки накладу товариства, призволені крайовою Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити **в канцелярії товариства Ринок ч. 10,** *по слідуючій цїні:*

Розказки про сили природи	20 кр.
Оповіданя о житю св. Бориса и Гліба	20 „
Повістки для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історія Руси ч. I.	25 „
Історія Руси ч. II.	23 „
Ден і коноплї	24 „
Про живность і ліси	20 „
Вениямин Франклін	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	25 „
Житє сьв. великомученика і дїкаря Пантелеймона	20 „
Дрібна птиця господарска, а великі гроші	20 „
Відкрите Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методий	22 „
Фінляндия і Сахара	22 „
Повістки (Тїточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Житє сьв. Отця Николая	20 „
Молитвенник народний (в звичайній оправі)	30 „
Молитвенник народний (в лучшій оправі)	40 „
Молитвенник народний великий по цїні 90 кр. 1·20, 1·60 зр.	

Вельмі замовленя висилають ся скоро і точно.

По причинѣ нового користного укладу въ фабрикою при численнѣйшихъ замовленяхъ:

СѢЧКАРНЯ ССХ въ однымъ колесомъ а 2 ножами, ваги около 85 клґр. ширина писка 180 мм. за 25 зр.

СѢЧКАРНЯ ТН вальцева въ 2 колесами замаховыми и 3 ножами, ваги около 100 клґр., ширина писка 170 мм. за 26 зр.

При сейчасовѣй уплатѣ 10% опусту.

Замовлятн черезъ

НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ

Львовъ, Рынокъ 36. 153 9—0

Полекшѣ въ сплатахъ пѣсля договору безъ пѣдвышеня цѣнъ

признаємо Вечл. оо. духовнымъ, п. т. держ. и прив. урядникамъ а также всѣмъ особамъ на добрѣмъ становиску въ случаю потребы купна товарівъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонівъ, адамашківъ, вебъ на постѣль и т. п., такожъ столового бѣля, ручниківъ, бѣля мужеского, дамского и дѣточого, рівножъ церковныхъ ковріівъ передъ престолы, сальонныхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсівъ, хѣдниківъ, ватованыхъ ковдръ, церат лінолеумъ, капъ на столы и постелѣ, коциківъ, дерґ на конѣ, макатівъ, гобелінівъ и многихъ другихъ артикулівъ.

Ілюстрованій цѣнники высилаємо на жадане безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 190

Товаровый домъ

„AU LOUVRE"

Львовъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

ВИНКЕНТІЙ КУЧАБИНЬСКІЙ

Львовъ, ул. Коперника ч. 2

поручає книжки до богослуженя „Святыя святыхъ", почавши вѣдъ 85 кр. и выше, Евангелії въ красныхъ переплетахъ оксамітныхъ зъ окутемъ золотымъ, ручно мальоваными евангелистами по низькихъ цѣнахъ.

Фелоны, колпаки, олтарика процесійній, хоругви и т. п.

Образы ручно мальованій на полотнѣ, на блѣ ѣ, заразомъ всякій церковній знаряды по дуже низькихъ цѣнахъ.

Образки малій зъ рускими молитвами 100 штукъ по 30, 40, 85, 95 кр.

Купцамъ и книгарнямъ и вѣдпродуючимъ одѣвный рабатъ. 127 11—18

Ботаніка

на вищі класи шкіл середних. Пісня учебника Д-ра О. Ростафиньского. Зладивъ Іван Верхратский. Вид. з р. 1898. Цїна 1 зол. 20 цент. в. ав.

Д-ра О. Ростафиньского

Ботаніка

на низші класи шкіл середних. На язык руский переложив Іван Верхратский Видане друге. У Львовѣ 1898. Ціна 70 цент. в. ав.

Мінералогія

на низші класи шкіл середних, учебник А. М. Ломницкого, переложив і подекуди доповнив Іван Верхратский. Видане друге 1898. Ціна примірника: 70 цент. в. ав.

Спис важнѣйшихъ выразовъ

зъ руской ботанічной термінольогіѣ и номенклятуры. Зладивъ Иванъ Верхратскій. Вид. р. 1892. Цѣна 30 цент. в. а.

Виданя ті можь дістати в книгарні Ставропигійскій або у автора, професора рускої гімназиї в Львовѣ. При замовленю у автора що найменше двох примірників наведених виданій в якій небудь комбінациї (пр. 1 примірника ботаніки і 1 пр. мінералогії, або 1 примірника ботаніки і 1 пр. Спису, або 2 пр. ботаніки, або 2 пр. мінералогії, або 30 пр. Спису) порто оплачує автор.

БРИТВЫ власного выробу зъ англійскои сталѣ припоручає Иванъ Ляврукъ ножовникъ у Львовѣ ул Галицка 6.

Повозы, вѣзки и тарантасы новій а такожь уживаній поручає

М. НАССЪ у Львовѣ

ул. Шпитальна ч. 28 по цѣнахъ конкуренційныхъ, гарантуючи 82 за добрый выробъ. 2—3

Артистично-ритовничо

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстаранѣйше.

ДРУКАРНЯ зъ кавчуковыми черенками для кождого легко надаючи ся, почавши вѣдъ 1 зр. и высше. Стампілї металевій и кавчуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ дитѣ и гравіованій и проче.

Замовленя зъ провінциї полагоджують ся вѣдворотною почтою. 221 4—52

УЧИТЕЛЬ органъ руского товариства педагогічного двотыжневникъ педагогічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр. на пѣвъ року 1·60 кр на чверть року 1 зр.

Розкладъ ѣзды поѣздівъ зелѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1899.

пѣсля часу середно-европейского [пізнѣйше о 36 мінутъ вѣдъ часу львовского.]

посп.	особ.	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			вѣдходять о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вѣдъ 3/5 до 10/5.		6·15	„ Пѣдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пѣдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		5·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 15/5
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9 —	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Я ослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Черног. Станислав.		9·53	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·30	„ Янова 1/7 до 15/5 недѣлѣ и свята
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вѣдъ 1/7 до 15/5.	1·55		„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·08		„ „ „ Пѣдзамча
2·20		„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче	2·45	2·15	„ Бруховичъ 7/5 до 10/5 недѣлѣ и свята
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·55		„ Ицканъ, Гусятина, Кереземезе
	5·15	„ „ „ Пѣдзамче		3·05	„ Кракова, Вѣдня, Хабѣвки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·10	„ Стрыя, Сколього лишь 1/5 до 30/5
	5·55	„ Сокаля		3·20	„ Янова, вѣдъ 1/5 до 30/5.
				3·20	„ Зимноводы 7/5 „ 10/5.
				3·25	„ Бруховичъ „ „ „
				5·25	„ Ярослава
		Нѣчь			**Нѣчь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава			до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		„ Ицканъ, Констанців, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·36		„ Кракова, Хирова, Короснa
	3·05	„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче		4.10	„ Бруховичъ вѣдъ 7/5 до 10/5
	5·30	„ „ „ гол. дворець		5·50	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·26	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	„ Кракова, Вѣдня, Ивончика
	6·20	„ Ицканъ, Пѣдвисокого, Козовы		6·50	„ Янова вѣдъ 11/6 до 15/5
	7·58	„ Янова вѣдъ 1/5 до 31/5. и вѣдъ 16/5 до 30/5 що дня а вѣдъ 1/6 до 15/5 недѣлю и свята			„ Янова вѣдъ 1/6 до 15/5 въ будній дни
				7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	8·15	„ Бруховичъ вѣдъ 7/5 до 30/6. и 16/5 до 10/5.		7·10	„ Сокаля, Равы рускои
	8·30	„ Бруховичъ вѣдъ 1/7 до 15/5 що день		7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·42	„ „ „ Пѣдзамча
	9·21	„ Янова вѣдъ 1/6 до 15/5.		7·47	„ Янова 1/10 до 30/5 1900 включно
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		8·35	„ „ 1/6 „ 31/5 и 16/6 до 30/6
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пѣдвисоцкого		9·11	„ „ 1/6 „ 15/5 недѣлѣ и свята
	10·08	„ Пѣдволочискъ, Брод. Конончинецъ		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·25	„ „ на гол. дворець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивончика
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·10	„ Пѣдволочискъ, Бродовъ г. дворця
				11·32	„ „ Грималова Пѣдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нѣчна числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментівъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000-чѣ мельодій найтревалѣйшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тѣлько я по цѣнѣ 10 зр. вразъ въ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр. 1

Зъ поважанемъ **І. КАПРАЛИКЪ У ЛЬВОВѢ.**

При закупнѣ товарівъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выданець и одѣчальний редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянського. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловa.

Ч. 123. Львовъ, Четверъ 3 (15) Червня 1899. Рочникъ XX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платий у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Реклямациі неопечатаній вільній відъ порта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. а. в.

Оголошеня звыкли принимають ся по цѣнѣ 10 кр. відъ одного стрічки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и иншій донесеня приватній числять ся по 15 кр. відъ стрічки.

Ще про „падѣлъ безземельныхъ хлѣборобівъ землею“.

Нашій читателѣ памятають ще певно раду гр. Лося, ладно нимъ названу „надѣломъ безрільныхъ хлѣборобівъ землею“. Пригадуємо, що та гарна рада выходила на те, щобы край и держава помогли задовженымъ по уха дѣдичамъ отрясти ся зъ довгівъ; край и держава мали бы за добрій грошѣ выкупити у задовженыхъ панівъ ихъ неужитки и віддаленій фільварки и парцелѣ, на котрыхъ панамъ господарка не выплачує ся, та надѣлять тою выкупленою землею безземельныхъ хлѣборобівъ — розумѣє ся, тежъ за грошѣ — и здержувати ихъ тымъ чиномъ відъ еміґрациі. Очевидно, що гр. Лося натхнула такою величною гадкою передовсѣмъ „горяча любовь до безземельного хлѣороба, а заразомъ увага на добро краю, котре богато терпить черезъ убутокъ робучихъ рукъ, выселюючихъ ся за океанъ“.

Мы тогдѣ зъ тон лушпинки, котру гр. Лось зводивъ назвати „надѣломъ безземельныхъ хлѣборобівъ землею“, вылупали заразъ золоте зеренце, котре повинно звати ся третою въ черги индемнізациію — пѣсля выкупна панщины и пропінаціи. Польскій дневники записали раду гр. Лося на вѣчну памятку мѣжъ заслуги польскои шляхты и мѣжъ доказы ей батьківскои печалливости о добро „людку“; але на тѣмъ и скінчило ся, бо, навязавши до тои благороднои рады иншу, ще благороднѣйшу гадку про кольонізациію Руси Мазурами, перейшли надъ тамтою до порядку дневного, а про сю загудѣли у всѣ трубы врихоньскій.

И довгій часъ якось не чути було за гр. Лося и его геніяльну гадку. Ажь ось теперь якійсь г. Адамъ Ольшевскій зъ Самбора пише до тутешнього Przegląd y, въ котрѣмъ и рада гр. Лося була вперве появила ся, про причины упадку рільництва та выказуе, що гр. Лось влучивъ мовь кулею въ плотъ.

Причиною економічного упадку панівъ и на гадку автора — не новою врештѣ, якъ самъ каже — легкодушность, встыдъ до працѣ, лѣнивство, маротравность, жите надъ станъ. Нарѣдъ перевѣсъ богато тяжкихъ ударівъ, котрій були мовь бы пересторогою и упімненемъ до поправы; але наука пѣшла въ лѣсъ. Лучила ся також неодна нагода до поправы матеріяльного стану; але паны не умѣли зъ нихъ користати, а противно, попадали ще въ бѣльшу бѣду. Зелѣзниця, дешевый кредитъ, зрѣсть цѣны землѣ майже у двоя, експльоатація лѣсівъ, выкупно пропінаціи, — те все повинно було причинати ся до поправы фінансівъ, до підиесеня рільництва, промыслу и торговлѣ. И справдѣ, хто бувъ оглядный, ощадный и не соромивъ ся працѣ, той збільшивъ свое майно; але чи богато е такихъ? Для иншихъ було се лише причиною дальшого упадку. Интемізациію за панщину розтрачено мовь щось, що несподѣвано и легко прийшло та й такъ само легко пѣшло; опісля-жь збільшили ся кошты утриманя землѣ, зменшили ся тымъ самымъ доходы зъ тои землѣ, а лишивъ ся тягаръ, котрому тяжко прийшлось подолати. Прийшла друга помочь: дешевый кредитъ. Розважно и въ малій мѣрѣ уживаный, мігъ бы статись великимъ добродѣйствомъ; але позичений капіталы великій, а ужитій не на поправу господарства, але на иншій цѣли, мусѣли лише збільшити тягарь а обмінити доходы зъ землѣ. Черезъ певность льокациі капіталівъ въ посѣлостяхъ земскихъ выросла цѣна землѣ до небувалои высоты. Се сталось ратункомъ для такихъ, котрымъ грозила руіна, але заразомъ розбудило духа нездоровои спекуляціи. Вошло у звычай чи моду, що майже всѣ маетки пообдовжувано нѣбы то до половины ей вартости, а властиво, коли не до всеи, то до трехъ частей вартости. Бо, що цѣна землѣ е неприродно выгнана въ гору, то найлѣпшимъ доказомъ е, що въ мѣру сеи цѣны доходъ зъ землѣ не може рѣвнати ся навѣть въ найскромнѣйшимъ доходомъ зъ цѣнныхъ папіровъ. Коли-жь ще знажити ризиковность рільництва, выставленого на всякій хамеры природы, на всѣлякій нещастя елементарній, котрыхъ нѣколи не можна згадати на передъ, а завсѣгды ихъ можна ждати, котрымъ нѣхто не годенъ запобѣчи: то стане ясно, що такого обдовженя земля выдержати не годна. А на такихъ фінансовыхъ операціяхъ выскують лише: держава и банки та посередники и адвокаты. Що не лѣпше умѣли мы (розумѣй: дѣдичѣ) користати зъ капіталівъ, узыскапыхъ зъ експльоатациі лѣсівъ и зъ выкупна пропінаціи, найлѣпше доказують теперѣшній відносины.

Зъ такою самою легкодушностію маловажено и самъ станъ хлѣборобѣ. Зъ двохъ сыновъ лишивъ дѣдичь на ґрунтѣ того, котрый чи то зъ браку способностей чи зъ лѣнивства менше оказувавъ охоты до науки. Отже хлѣборобство, котре вымагае и загального образованя и фахового знаня, мало спочивати въ рукахъ гіршои половины. Славити Бога, що теперь змѣнивъ ся вже сей звычай. [Змѣнивъ ся, — бо теперъ и тѣ що мають способности и охоту до науки, и тѣ, що ихъ не мають, кінчать школы, хочь бы абы-якъ, та пхають ся всѣ у ц. к. мундуръ. *Ред.*]

Що-жь тутъ година помочи всяка помочь внѣшна? Чи е она въ силѣ зарадити лихови? — пытае дальше авторъ и відповѣдае: „Може хвилево, але нѣколи тревало.“ Треба въ собѣ самыхъ глядати причины лиха; треба усунути тѣ причины, а наслѣдки самі счезнуть. Треба числити ся зъ тымъ, що гіршe може бути, але не лѣпше; треба потребы свои уладити пѣсля доходівъ, коли доходы не можуть уладити ся до потребъ. Тогдѣ помочь найде ся въ собѣ самыхъ, а край и держава е стілько мають обовязокъ удѣлити своеи опѣки, о скілько власна помочь мае право выматати сего.

Переходячи до гадки гр. Лося, що задовженій дѣдичѣ відступивши частину своихъ земель краевій чи державѣ, позбули бы ся довгівъ и могли бы на останкахъ своеи посѣлости заводити меліораціи та тымъ способомъ добувати зъ нихъ бѣльшій пожитки, нѣжъ теперь зъ цѣлого задовженого майна, — каже авторъ, що и ся надѣя мусить завести. Довгівъ всѣхъ не посплачує ся, не то щобы остало ся ще на меліораціи; а заводити меліораціи за позичений грошѣ — се тѣлько приспѣшує руину, бо відсотки треба платити, а поробленій меліораціи не заразъ стануть приносити бѣльшій доходы. Врештѣ той, хто на бѣльшѣмъ обшарѣ не умѣвъ обмежити своихъ выдатківъ, не схоче ихъ обмежити и на меншѣмъ; а хто мае охоту взяти ся до ощадности, той не потребуе въ тій цѣли ажь уменшати свою посѣлость, и тымъ бѣльше, що адміністрація уменшеной посѣлости такъ само або майже такъ само буде коштувати, що и бѣльшои. Правда, що въ декотрыхъ выпадкахъ можна собѣ помочи, позбуваючись якоись частины земель, особливо бѣльше відъ осередка господарства відділеныхъ. Але до того не треба ажь взывати помочи краю и держави; въ такихъ разахъ кождому повинно бути милѣйше, коли безъ розголосу власною працею и головою дасть собѣ раду самъ.

Дальше авторъ побоюе ся, щобы гадка гр. Лося, переведена въ житя, легкостію (ку, очевидно и поплатностію) парцеляціи не розохотила дѣдичівъ до парцеляціи цѣлыхъ обшарівъ дворскихъ, бо тогдѣ готовъ бы счезнути той „дорогій намъ дворекъ шляхецкій“, а підъ стѣною „нашихъ прадѣдівъ“ засядуть иншій елементы, и хиба „намъ“ тогдѣ выпаде еміґрувати за океанъ.

Вкінци обговорює авторъ другу частину аргументівъ гр. Лося, а властиво пѣсля заголовка, якій п. граф давъ своему проектови, головну рѣчь: о скілько рада п. графа спинила бы еміґрацію селянъ, — и доходить такъ само въ сій справѣ до кінця умного. Не безземельній — каже авторъ — селяне еміґрують, бо спродають же свою землю, заохочені агентами, що за тѣ самі грошѣ за моремъ достануть десять разівъ бѣльше землѣ. Чи-жь гр. Лось годенъ обѣцяти такимъ охотникамъ до еміґрациі, що за грошѣ, узыскані зъ продажи ихъ землѣ, дасть имъ десять разівъ бѣльше землѣ? На такихъ людей далеко лѣпше вплывати морально, о скілько се можливе; а краевій и державѣ лишити обдумане способівъ, якъ бы шкідливу агітацію учинити нешкідливою, бо въ тѣмъ помочь краю и державы е справдѣ конечна.

Справоздане инспектора промыслового за рѣкъ 1898.

III.

Стрейки робітничі въ р. 1898.

Центральный инспекторатъ промысловый подае число стрейківъ въ минувшѣмъ роцѣ на 169. Въ 1897 роцѣ було 178 стрейківъ, а въ 1896 роцѣ 228, — отже центральный инспекторатъ промысловый стверджує, що число стрейківъ въ Австрії зменшае ся.

Тымчасомъ здае ся, що се заключене центрального инспекторату не е конечно правдиве и оперте на не зовсѣмъ правдивыхъ даныхъ. Зъ иншихъ датъ знаемо, що въ Долнятавщинѣ було въ минувшѣмъ роцѣ бѣльше

Літературній замѣтки.

(Мужицка еміґрація въ нашій літературѣ: Тимотея Бордулякa „Иванъ бразиліецъ“, Льва Лопатинського „До Бразиліи“, Василя Стефаника „Камѣнный хрестъ“.)

Еміґрація нашого народу за море, — фактъ будь що-будь незвычайной ваги въ житю нашого мужицтва, — мусѣла природнымъ ходомъ рѣчей відбити ся въ нашій літературѣ. Помнивши вже Чайковского „Бразилійскій гараздъ“, призначеный для широкихъ масъ народу и маючій на метѣ тенденцію, — до артистичныхъ творівъ на ту тему можемо зачислити слѣдуючій: друкованый въ „Дѣлѣ“ Т. Бордулякa „Иванъ бразиліецъ“, 4-актову драму Льва Лопатиньского „До Бразиліи“ и студію Василя Стефаника [помѣщену въ послѣдній книжцѣ „Літературно наукового Вістника“] „Камѣнный хрестъ“.

Тимотей Бордулякъ въ своѣмъ оповіданю станувъ на реалістичный ґрунтъ, хотівъ вѣрно здати справу зъ руху еміґраційного, змалювати, якъ такій рухъ на селѣ розвивае ся, хто бере ся першій до еміґрациі и т. д. Предметомъ его оповіданя доля одной родины, що выбрала ся зъ свого краю по смерть и загибель за море, и поворотъ батька тои родины до села. Жѣнка его и дѣти померли, — жите для него самого не представляе вже вартости, докоры совѣсти грызуть его, бо вінъ бувъ причиною того свого нещастя, послѣдный поглядъ очей умираючои жѣнки переслѣдуе его — и вінъ вертае знову до рідного краю.

А по-при исторію сеи родины, що взята зъ дѣйстности, зъ нещасливыхъ вандрівокъ нашого народу за море, — змалювавъ авторъ надзвычайно пластичный типъ старого гробаря Панька, що бувъ колись газдою, та въ тузі за померлою жѣнкою розпився и оставъ ся лишь при хатинѣ. Дорівнує ему въ релефности и пластичности рисунку другій типъ — дяка Ониськи. Исторія взаеминъ тыхъ двохъ старцівъ, ихъ приятельованє, недуга и смерть старого гробаря переведені знаменито и творять одну зъ лѣпшихъ сторінокъ нашои новѣйшои белетристики. Оба ті типы змальовані такъ пластично, такъ відбиваютъ відъ решты оповіданя, що исторія тыхъ двохъ старцівъ ширше розведена и поглублена була-бъ дуже вдячною темою на зовсѣмъ окрему студію.

Слабшою частію оповіданя е лишь его закінчене по поворотѣ Ивана „бразиліецъ“ до села. Его выборъ на гробаря, цѣле засѣданє рады громадскои и поведене иншихъ компетентівъ о ту товсту посаду — представлені авторомъ здавсь мимо волѣ карикатурно; а знову цѣле поведене сельскихъ пролетарівъ и Ивана по его выборѣ на гробаря неприродне.

Позволимо собѣ також замѣтити, що цѣле оповіданє писане въ пересѣчнѣмъ літературнѣмъ стилю, а навѣть той стиль задержаный въ розмовахъ селянъ (примѣромъ промова війта на радѣ громадскій и всѣ розмовы), — тому то и е певна неприродность въ оповіданю. Не вымагаємо відъ автора передаванія живцемъ способу говореня мужиківъ, але и літературною мовою можна передати розмову мужиківъ природнѣйше.

Та хибы тѣ можна легко усунути и они зовсѣмъ не перечать тому, що о. Т. Бордулякъ вже нинѣ давъ доказы значного літературного таланту, що мае широкій виглядy на будучность.

Ширше обнявъ суспільне тло села и выриваючу на нѣмъ еміґрацію п. Левъ Лопатиньскій въ своѣй драмѣ „До Бразиліи“. Вже перший актъ тои драмы дае намъ гарну експозицію відносинъ села. Весна зъ неминучимъ передновкомъ и жидівскою лихвою, мужики бѣдаки, що и видять свою недолю, але не вмѣють ій зарадити и свій протестъ выска зують словами, піянство, роля жида на селѣ, агентъ еміґраційный, — а зъ другого боку читальня и выхований нею мужикъ, що змагають до лѣпшои будучности освѣтою... А и розвій цѣлои акціи: якъ гадка еміґрациі розвивае ся въ селѣ; хто до неи бере ся; якъ на тѣмъ користае лишь жидъ; якъ еміґрація протавить ся більше интеліґентна часть громады, и розвязка цѣла, ведуча до того, що одна родина еміґрантівъ (Якимчука), хоть вже выпродана зъ ґрунту, лишае ся, купуе хатину й городъ и остае въ селѣ, щобъ жити зъ крамницѣ; а далѣ упадокъ жида, побѣда просвѣты на селѣ...

Акція въ цѣлій драмѣ йде дуже живо, може лишь не вповнѣ оправдане психольогічно те, що Якимчукъ, хоть вже выпроданый зъ ґрунту и зладженый до дороги, вкінци дае ся таки намовити Данилови полишити ся въ селѣ, хоть на его ґрунтѣ сидить вже жидъ. Того не зробивъ бы нашъ мужикъ; вінъ занадто добре чуе свою господарску гідность и не лишивъ бы ся въ селѣ, коли его ґрунтъ вже въ чужихъ рукахъ...

Характеристика поодинокихъ особъ выйшла млява и не индівідуальна. Але авторови зъ того закиду зробити не можна, бо вінъ малювавъ масовій руки, масовій стремлѣня, а тѣ, якъ такій, змальовані смѣлыми рисами, острыми контурами, такъ що читачь відносить враженє сильне.

Діяльогъ въ драмѣ дуже живый и природный... Е лишь пару слівъ и фразъ, що не відповѣдають сельскому житю. За те тонъ въ якімъ держані розмовы, попадае за-для ефекту сценічного въ щось сентиментального, мельодраматичного. Взагалѣ авторъ, якъ драматичный артистъ, писавъ „До Бразиліи“ зъ огляду на сцену. Выйшло зъ того се, що драма е дѣйстно дуже сценічна, але декотрій мѣсця надто обчислені на ефектъ сценічный, отъ хоть бы послѣдна сцена, де горить хата. То вже лишь сцена и сцена, а нѣ дробки природы. Бо и прошу-жь собѣ представити ситуацію: хата підпалена Мошкомъ горить, въ хаты вже все выратувано, лишае ся (!) въ хатѣ Данило и мае ось якій монольогъ: „Не лишило ся нѣчо! Все забрали! (*Поломѣнь бухае черезъ вікна и освѣтляе хату.*) Вже стеля перетлѣла и стѣны колыхають ся. Гори-жь теперь ты бразилійска будо, а зъ тобою нехай згорить Мошкова сила въ селѣ. Мы збудуемо собѣ нову хату, на твердыхъ підвалинахъ та й зъ великими свѣтлянымі вікнами! (*Выбѣгае.*)“ — Въ отсѣмъ и видно режісерску жилку автора, що полює лишь на ефектъ, и коли оно на сценѣ при магнезіовімъ свѣтлѣ выглядало бы дуже ефектовно, то въ книжцѣ читае ся несмачно.

Впрочѣмъ драма мае свою вартость такъ для нашои літературы якъ и для театру, а зъ великою користію можуть выставляти ей селянській аматорскій сцены.

Въ послѣдній книжцѣ „Науково-літерат. Вістника“ находить ся знову зъ еміґраційного житя студія Василя Стефаника, підъ заг. „Камѣнный хрестъ“. Авторъ — звѣстный вже зъ своихъескізівъ помѣщеныхъ въ черновецкій „Праці“ (р. 1898) и зъ збірки „Сина книжочка“, що выйшла передъ двома мѣсяцями накладомъ „Руской Рады“ въ Чернівцяхъ — станувъ зовсѣмъ на нашомъ ґрунтѣ. Вінъ анѣ не розглядае ся въ економічныхъ

стрейкбвъ, якъ ихъ начелнивъ промысловый инспекторатъ. На основѣ датъ, оголошеныхъ австрійскою комісією заводовыхъ союзбвъ мало бути тыхъ стрейкбвъ 217, а то 122 зъ характеромъ агресивнымъ, а 95 стрейкбвъ оборонныхъ. Зъ дотычныхъ выказбвъ довѣдуемо ся такожь де-що цѣкавого, що поясняе въ певнбй мѣрѣ організацію и тактику стрейкуючихъ. Въ тыхъ стрейкахъ брало участь разомъ 40.160 роббтниквбъ, а то 32.655 мужчинъ и 7.505 жѣнокъ. Страчено черезъ то 383.677 днѣвъ робочихъ, що при пересѣчнбй платѣ 90 кр. денно дае разомъ суму 345.309 зр. 30 кр. Дочисляючи до того тй запомоги, якй дбстали стрейкуючй, въ сумѣ 102.107 зр. 16 кр., маемо суму 447.416 зр. 46 кр., що представляе кошты всѣхъ стрейкбвъ въ Австрій.

Зб згаданыхъ 122 стрейкбвъ зачѣпныхъ скбнчили ся для роббтниквбъ корыстно 46, лишь по части успѣшно 27, не мало успѣху 27, а дотычно 29 стрейкбвъ успѣхъ ихъ незвѣстный. На 95 стрейкбвъ оборонныхъ скбнчило ся побѣдою роббтниквбъ 43, по части успѣшно 19, безуспѣшно 21, а що-до 12 стрейкбвъ успѣхъ незвѣстный. Загальный результатъ успѣхбвъ стрейкбвъ роббтниквбъ представляе ся въ процентахъ такъ: 41·01% корыстно для роббтниквбъ, 21·19% по части успѣшно, 22.19% безуспѣшно, а що-до 15·61% результатъ незвѣстный.

Въ 46 случаяхъ выбороло собѣ 13.575 стрейкуючихъ роббтниквбъ пбдвышене тыжденвои платы о 1 зр. на голову и скорочене часу працѣ. Тй роббтники стратили въ занедбаныхъ дняхъ працѣ (114.521 днѣвъ) 103.060 зр. и дбстали вбдъ орґанізаціи стрейковои 32.758 зр. запомоги. Але то полѣпшене платы, яке выбороли собѣ роббтники, позволило покрыти имъ тй страты въ протягу вбсьмохъ недѣль.

За частио успѣшнй стрейки можна уважати, де роббтники пбдносили бблыше жадань, передовсѣмъ що-до пбдвышеня платы и скорочея дня працѣ, а де имъ удало ся здбйстнити лишь одно жадане, и то въ певнбй части. Такій частный успѣхъ находимо въ 27 выпадкахъ, де 3104 роббтниквбъ при запомозѣ въ сумѣ 21.785 стратило 62.913 годинъ працѣ. По докладнымъ обчисленямъ треба було аж чотирохъ мѣсяцѣвъ, щобы вбдбити тй страты.

Въ 27 выпадкахъ стрейки обймали 4316 роббтниквбъ, коштували організацію роббтничу 4747 зр. и зазначили ся безуспѣшною стратою 37.181 днѣвъ робочихъ.

Взагалѣ можна сказати, що 65% стрейквбъ зачѣпныхъ скбнчили ся для роббтниквбъ корыстно, 14% въ части корыстно, а лишь 27% безуспѣшно, — що роббтники прийшли вже до выправы въ уживаню такого обосѣчного оружя, якъ стрейкъ.

Рбвно-жъ корыстно скбнчили ся для роббтниквбъ и стрейки оборонній, выкликаній намѣромъ обниженя платъ, продовженя часу працѣ и т. д. На 14.806 роббтниквбъ, що брали въ тыхъ стрейкахъ участь, и на загальну суму 121.672 днѣвъ ними страченыхъ, упало въ борбѣ лишь 1764 стрейкуючихъ, стративши 21.537 днѣвъ працѣ.

Що-до стрейквбъ въ Галичинѣ нема такъ докладныхъ даныхъ. Инспекторъ подае лишь, де вбдбували ся стрейки въ минувшбмъ роцѣ, и такъ:

У Львовѣ намѣряли челядники кравецкій вымусити стрейкомъ слѣдуючй жодання: управильнене часу працѣ, заведене нормальнои тарифы, промыслового образованя хлопцѣвъ и окремого вынагородженя за додатковй годины. Челядники выповѣли роботу на 14 днѣвъ напередъ и то мало хоть тй наслѣдки, що майстры приняли бодай часть жодань.

За приміромъ роббтниквбъ львбвскихъ пбшли также роббтники кравецкій въ Перемышли и жадали заведеня нормальнои тарифы пбдвышеня платнѣ. На просьбу стрейкуючихъ посередничивъ инспекторъ промысловый. Стрейкъ тревавъ двѣ недѣлѣ. Бблышу платню дбстали лише роббтники, що робили у кравцѣвъ вбйсковыхъ.

Жидбвскій роббтники блихарскій у Львовѣ — загаломъ було ихъ 150 — хотѣли стрейкомъ выбороти собѣ управильнене дневнои и акордовои платнѣ, а также скорочене часу працѣ. И въ ту справу вдавъ ся инспекторатъ промысловый, та стрейкуючй повернули до варстатбвъ, здобувши певнй уступки що-до скорочея дня працѣ.

Бблыший розмѣры прибравъ стрейкъ зальвбвскихъ кафлярѣвъ, въ котрбмъ брало участь 109 роббтниквбъ, занятыхъ въ сѣмохъ пбдприемствахъ. По 14 дневнбмъ выповѣдженю стрейкъ розпочавъ ся дня 15 мая и тревавъ майже два мѣсяцѣ, до 23-ого липня. Роббтники жадали 10 годинного часу працѣ и бблышои платнѣ. Въ переговорахъ мѣжь роббтниками а пбдприемствами брався участь инспекторатъ и вбйти роббтники осягли, чого хотѣли. Лишь при роботахъ акордовыхъ плата полишила ся та сама.

Станиславбвскій складачѣ друкарскій пбдняли стрейкъ о строге переотерѣгане тарифы и о змешене числа хлопцѣвъ. Стрейкъ тревавъ 12 днѣвъ, домаганя складачѣвъ увзгляднено,

Найгбрше повело ся коломыйскимъ роббтникамъ жидбвскимъ, занятымъ при выробѣ талесбвъ. Стрейкувало ихъ 30, домагали ся пбдвышеня платнѣ и — чистого (!) удержуваня робботень. Стрейкъ розпочавъ ся въ половинѣ жовтня, але не тревавъ довго. Деякй стрейкуючй станули до роботы, на ще гбршихъ услбвяхъ, якъ передъ тымъ; другй вынесли ся въ Коломыѣ, шукаючи деинде заробку, а нищй полишили ся взагалѣ безъ працѣ!

Процесъ противъ руского священника.

[*Письмо въ Золочева.*]

(*Докбичене.*)

Наступили выводы прокуратора и оборонця.

Заступникъ прокуратора п. Дылевскій, пбддержуючи обжалованье, выводивъ, що свѣдки, котрй збзнавали на некорысть о. Зельского, то люде интелігентнй, то зверхность громадска, а Андрей Пелехатый то давнѣйшій вбйтъ, отже треба имъ вѣрити. Вбдтакъ говоривъ богато о значѣню „sutanny", на котре обжалованый не уважавъ, бо маючи голосити любовь и згоду, вбнъ ширивъ ненависть и незгоду, и то въ церквѣ.

Вбдтакъ промовивъ знаменито д-ръ Олесницкій; говорилъ три чверти годины. Вбнъ передъ всего доповнивъ браки въ промовѣ прокуратора, котрый не поясняе сути §. 302. Отже поясненя оборонця було таке просте, ядерне, переконуюче, що вбдъ разу повалило цѣле обжалованье зб становиска параґрафбвъ. „Припустѣмъ навѣть — говорилъ д-ръ Олесницкій — що все те правда, що закидае ся о. Зельскому въ актѣ обжалованя, де-жъ ту есть провина въ §. 302? Тутъ треба выступати противъ суспбльного ладу, противъ сторонництва, о котрбмъ всѣ знають. До сторонництва мусять належати бблыше людей, связаныхъ въ собою якимись спбльными интересами. Коли-бъ о. Зельскій выступавъ противъ панбвъ, або на примѣръ противъ польскои народности, противъ богачбвъ, хоть-бы и хлопбвъ, яко такихъ, або противъ ремѣсниквбъ, біциклістбвъ, — то вже могла бы бути бесѣда о якбмсь сторонництвѣ; але въ сѣмъ случаю промовляе парохъ до своихъ парохіянъ, промовляе отець духовный до своихъ дѣтей. Се чей-же его обовязокъ остерѣгати передъ незаконностію, передъ тероризмомъ. А вже-жъ нѣхто не признаеть, що деферданты, якй у насъ вродили ся, то якась партія, або ніяки та здеморалізованй люде, о которыхъ згадувавъ о. Зельскій, то партія. Для того дивна рѣчь, якъ можна ихъ брати въ оборону, що то нѣбы якесь сторонництво, и мовь-бы о. Зельскій тымъ провинивъ ся, що выступавъ яко ревный священникъ въ оборонѣ закона Божого.

„И чого-жъ хотѣвъ о. Зельскій въ тбй своѣй промовѣ? Вбнъ хотѣвъ, щобы выбрати до комітету церковного що найлѣпшихъ парохіянъ, котрй дбали бы не о свбй интересъ, а о добре церкви, бо старый комітетъ не функціонуе вбдъ пять лѣтъ, а церковь въ нужденбмъ станѣ. Коли-бъ вбнъ щось говорилъ про выборы до рады державной, до сойму, або навѣть до рады громадской, то хоть-бы се не було нѣчого противзаконного, але вже можна бы при нашихъ галицкихъ вбдносинахъ се якось натягнути; а въ сѣмъ случаю розходилось о выборы до комітету церковного, розходилось о добре церкви. А добре церкви есть тѣсно связане зъ парохомъ. Хто-жъ буде бблыше дбати о церковь, якъ не священникъ, а до того парохъ? Тажъ то слуга Божій! Се учинити не только мавъ право и обовязокъ яко горожанинъ, але и яко священникъ.

„Актъ обжалованя закидае о. Зельскому, що вбнъ нѣбы сказавъ: „не дайте ся, щобы кровь проляла ся". Де-жъ можна се припустити, коли зважити, що всѣ свѣдки збзнали его слова: „киньте косы, киньте серпы"! Вбнъ радше бувъ бы сказавъ: „возьмѣть косы, возьмѣть серпы". П. прокураторъ говорить, що збзнання Котбвъ, Пелехатого правдивѣйшій, нѣжь тыхъ 32, котрыхъ не покликано до розправы. Два въ покликаныхъ прокураторію свѣдкбвъ выразно збзнали, що не чули тыхъ слбвъ. А якій вѣродостойный свѣдокъ вбйтъ Гнатъ Кбтъ: у слѣдствѣ вбнъ збзнавъ, що чувъ вбдъ другихъ людей, бо не бувъ въ церквѣ, а ту присягъ, що вбнъ самъ чувъ, чувъ навѣть то, чого не чувъ нѣхто бблыше, що нѣбы о. Зельскій сказавъ: „выбирайте зъ нашои партіи". Возьмѣмъ на увагу, що свѣдки Иванъ Кбтъ и Максимъ Кбтъ те сыны Ігната Кота, а кромѣ того Иванъ Кбтъ зять Андрея Пелехатого, а Петро Пелехатый отець его. Вирочѣмъ въ найгбршбмъ случаю, якъ бы то все правда була, хочь се выразно заперечують 32 свѣдки, то тутъ була бы образа одиниць, а законъ карный вбдсылае ихъ до §. 496. Сли чули ся ображеными, най бы були повыкали о обиду чести. Але видко слаба була та честь, коли его не учинили. Отже актъ обжалованя есть безпбдставный. Тутъ не може бути и бесѣды о провинѣ въ §. 302.

„Що-до провины въ §. 303 на случай запереченя питаня въ §. 302 — я не розумѣю, якъ можна щось подбного закидати. Если лѣкарь мае хорого въ великою раною, то вбнъ тои раны не закрые, але выражe, щобы не прийшло заказжене крови и смерть. Такъ и ту, коли въ селѣ повзяла ся така огидна зараза, що стблько людей мусѣло йти до шпиталю и зѣхала ревізія на жѣнки и дѣвчата, — то душпастырь сповинивъ лише свбй обовязокъ, що напоминувавъ той тяжкій блудъ и грѣхъ. Тымчасомъ вбнъ мавъ бы вбдповѣдати за се, що въ обовязку сказавъ, и тимъ нѣбы давъ соблазнь, — а той, що правѣе и ревнѣе заразу, той благодѣетвуе — жалоба на него застрягла. А чи душпастырь мае право картати лиходѣевъ? Исусъ Христосъ выгнавъ бувъ зъ церкви бичемъ людей непристойныхъ. Исусъ Христосъ картавъ словами: „Вы якъ повапленй гробы, красно выглядаете зъ верха, а въ серединѣ въ васъ є гниль". А може вы чули проповѣди Єзуитбвъ, Редемптористбвъ — якъ они остро выступаютъ противъ неморальности, не перебираючи въ словахъ. О. Зельскій винивавъ тутъ только свои ревнбсть священичу. Тому я цѣликомъ спокбйно вбддаю справу пбдъ ваше осудъ, ласки васъ не прошу, только о справедливбсть.

По сбй промовѣ судьѣ присяглй пбйшли на нараду и за пять мінутъ вернули. Лава присяглыхъ, зложена въ мѣщанъ и селянъ, пбдъ проводомъ дѣдича Казимира Яворского, заперечила вину о. Зельского двинадцятьма голосами, отже одноголосно.

вбдносинахъ села и еміґрантбвъ, анѣ не бере ся розповѣдати про судьбу еміґрантбвъ за моремъ. У него перше значѣне мае душа, чувства еміґранта. Старый мужакъ, спрацованый, але въ якоюсь незвычайною природою, въ завзятостю, зъ якимсь стремлѣнемъ до идеалу. Бѣдный, по родичахъ не дбставъ нѣчо бблыше якъ на-пбвъ розвалену хатину и трохи поля, при тбмъ горбъ-пѣсковину. Нѣхто того горба вбдъ вѣковъ не засѣвавъ, але Иванъ Дѣдухъ завзявъ ся засѣяти его, зробити зъ него рблю. Зъ трудомъ великимъ, бо одною конною и своею власною силою возивъ гнбй на той горбъ, обкладавъ его муравою, щобъ вбнъ не сыпавъ ся, нѣкого не допускавъ до роботы на нѣмъ, працювавъ лишь самъ и допрацювавъ ся, що зъ того горба ставъ урожайный навалокъ працѣ. Та завзятбсть, то стремлѣне до вызначеного собѣ идеалу, стремлѣне посвоячене зъ Ибзенбвскимъ „Будбвничимъ Сольнесомъ", вбнъ довершивъ гбдно тымъ, що поставивъ на тбмъ кусникуполя, зрошенбмъ его потомъ и сльозами, камѣнный хрестъ. „Ви знаете, — каже вбнъ своимъ покутскимъ діялектомъ, — що я собі на своімъ горбі хрестон камінний поклав. Гірко-м го віз і гірко-м го на верьх вісажував, але-м поклав. Такий тьижкий, що горб го не скине, *мусит го на собі тримати так, як мене тримав.* Хотів-ем кілько памьятки по собі лишити". Non omnis moriar! — отсими словами сказавъ старый вже дѣдъ. За найважнѣйше дѣло свого жытя вважавъ вбнъ те, що зъ тои пѣсковины зробивъ урожайный ґрунтъ, и хотѣвъ лишити про се слѣдъ нащадкамъ. Той горбъ, той хрестъ — се було найдорожше, що мавъ старый у своѣмъ житю.

А тымчасомъ сыны старого забажали йти въ далеку дорогу за море, шукати щастя, долѣ, шукати обезпеченого кавалка хлѣба... И старый мусѣвъ згодити ся на се, чого бажають дѣти; вбнъ нае въ далеку сторону зовсѣмъ байдужно, жите его не тѣшить, але лишати ту свою батькбвщину, свбй горбъ — свою славу въ памятникомъ, що въ головѣ его aere perennius, се мужикови тяжко и тужно. Вбнъ просить другихъ газдбвъ, щобы при свяченю поля не забували на его хрестъ и покропили его также свяченою водою. Жаль и туга зливаютъ ся въ акусь шалену розпучну рѣшучбсть йти въ той далекій край, а въ хвили розстаня пращае ся старый зб своимъ хрестомъ и остатньою его потѣхою, е зновъ то: Non omnis moriar! На хрестѣ е имя его и его жѣнки — люди про нього забути не можуть:

— „Видиш, стара, нашь хрестик? Там е вібито і твое намено. Не бі ся, е і мое і твое..."

И сю провбдну гадку, що пбдъ грубымъ внѣшнымъ выглядомъ мужика находить, хоть въ первѣстнбй формѣ, творива тыхъ змагань, що одушевляють цивілізованого чоловѣка, — той образъ стремлѣня до идеалу въ простбй мужичбй формѣ перенѣсъ авторъ въ хвилю пращального обѣду Ивана Дѣдуха.

Якась темна хмара повисла надъ цѣлымъ товариствомъ; жаль, тускъ, плачь, ся музыка мужичихъ нервбвъ, щось безкрайно тужного, — а потбмъ пяна а страшна своимъ выглядомъ рѣшучбсть настроюе вже сама собою читача незвычайно, а до того въ розмовѣ діялектъ и живцемъ перенесеный мужичій способъ бесѣдуваня — то всьо робить оповѣдане въ одного боку сильно реалістичнымъ и драматичнымъ, зъ другого боку пбдкладъ психольоґічный на тбй реалістичнбй и драматичнбй основѣ причиняе ся, що „Камѣнный хрестъ" можна дѣйстно назвати студіею, студіею артистичною душѣ мужика, въ котрбмъ сплять творива творчости и бажане остати безсмертнымъ въ своихъ творахъ... А то всьо обмежае ся лишь на обробленю пѣсковины и поставленю хреста. Тй самій причины, а рбжній наслѣдки...

Обробленя тои студіи що-до формы цѣкаве, бо всѣ розмовы ведений въ діялектѣ, а той діялектъ и енерґічный, богатый въ оригінальній порбвнаня стиль додае цѣлбй студіи великои силы. Отъ и для характеристики писаня В. Стефаника наведу сей уступъ:

„Не договорювавъ и не пивъ до нѣкого, лишь тупо гладѣвъ навпередъ себе и хитавъ головою, ячъ-бы молитву говорилъ и на кождо ся слово головою потакувавъ.

„То якъ часомъ якась долѣшня хвиля выкарбутить великій камѣнь зъ воды и покладе його на берѣгъ, то той камѣнь стоить на березѣ тяжкій и бездушный. Сонце лупае зъ него черепочки давнього намулу и малюе на нѣмъ маленькій, фосфоричній змѣзды. Блищае той камѣнь мертвыми блисками вбдбитыми вбдъ сходу и заходу сонця и каменными очима своими гладить на живу воду и сумуе, що не гнѣтить його тягаръ воды, якъ гнѣтивъ його вбдъ вѣковъ. Гляднть зъ берега на воду, якъ на утрачене щасте.

„Оттакъ Иванъ дививъ ся на людей, якъ той камѣнь на воду. Потрясъ сивымъ волосемъ, якъ гривою кованою зб сталевыхъ нитокъ, и договорювавъ..."

Стефаникъ великій знатокъ мужика и его душѣ, вбнъ мужика знае о много лѣпше якъ Франко, и тому то мае вбнъ въ нашбй літературѣ гарну будучбсть передъ собою. Одного лишь ему выстерѣгати ся: най уважае, щобъ не эманерувавъ ся...

(*лт.*)

Переглядъ політичный.

Въ справѣ австро-угорскои уговы на цѣлбй линіи побѣдила Угорщина, бо при заключуваню мѣжнародныхъ цловыхъ договорбвъ одержала повну независимбсть. Супротивъ заграницѣ Австро-Угорщина становить нинѣ одинъ въ собѣ замкненый цловый теренъ, уконституованы цлову связь. На будучбсть, по введеню въ житє формулки Селя, буде Австро-Угорщина становити не цлову связь, але двѣ вбдрубни цловй области. Австрія и Угорщина будуть двома державами, що будуть могли самостбйно заключувати мѣжнародни договоры и мѣжь собою провадити цлову вбйну. Се величезна побѣда въ напрямѣ політики веденои сторонництвомъ независимости, се зближене до идеалу Кошута. Объ половины монархіи лучать ще только слаба ниточка особистои унія и спбльнои армії. „Ще одна побѣда гр. Туна — пише Słowo Polskie", а и той послѣдный вузолъ перерве ся".

Пбсля донесеня Wiener Abendpost, цлова спбльность мѣжь австрійскими и угорскими краями установляе ся на пбдставѣ права самостбйного заряджена обохъ державъ згбдно зъ дотеперѣшными предложеннями, котрй внесено въ законодатнихъ тѣлахъ аж до 1907 року.

Австро-угорскій банкъ одержить привілей аж до 1910 року. Коли бы цлова спбльность устала въ 1907 роцѣ, тогдѣ устае также привілей банку. Обѣ правительства зобовязали ся найдальше до 1901 року закбнчити переговоры въ справѣ дефінітивного заключеня цлово-торговельнои угоды. Коли бы тй переговоры довели до успѣшного ре-

зультату, установлене нормальної цлово-торговельної звязи полагоджено бы въ парляментарній дорозѣ. Въ той способъ речинець торговельныхъ договорбвъ не залежавъ бы вбдъ речинця цлово-торговельної угоды и тогдѣ утворено бы також условя для скорого вбдновленя мѣжнародныхъ торговельныхъ договорбвъ. Въ такбмъ случаю тй договоры могли бы бути заключенй також на довшій часъ, якъ до 1907 року. Австрійске правительство знае, що коли бы не прийшло до цлово-торговельної угоды ажь до 1903 року, угорске правительство не мае охоты зго дити ся на заключене мѣжнародныхъ торговельныхъ договорбвъ въ речинцемъ по за 1907 рбкъ. Коли бы цлово-торговельну звязь заключено до 1903 року, тогды цлова спбльнбсть вбдъ 1903 року запевнена на часъ довшій, якъ до 1907 року. Зате, коли бы переговоры въ справѣ дефінітивного заключена не повели ся, торговельнй договоры можь буде заключувати тбльке на часъ цловон спбльности, т. е. до 1907 року. Однакъ дефінітивна цлово торговельна угода на пбставѣ угорскон конституції може бути заключена въ парляментарній дорозѣ.

Въ той способъ представивъ також справу угоды угорскій президентъ міністрбвъ въ соймѣ. Пбсля заявы Селя справу консумційныхъ податкбвъ уложено въ той способъ, що кожда сторона одержуе дотычный доходъ въ тбмъ вымірѣ, въ якбмъ въ дотычній державѣ сконсумовано товары пбдлягаючй консумційнымъ податкамъ. Се значить, що Австрія и Угорщина мають звертати собѣ обопбльно консумційнй податки вбдъ цукру, пива, алькоголю, нафты спроваженон зъ Австрій и на вбдворотъ.

Постановы въ справѣ консумційныхъ, не всѣ вбдразу увійдуть въ житя. Наперед зачне обовязувати податокъ вбдъ цукру, котрый въ Австрій буде пбдвышеный въ 13 на 19 зр. Поступоване зъ передаванемъ податкбвъ вбдъ цукру, вачне ся вже вбдъ дня 4 серпня, але не вбдъ цѣлого податку, лишь вбдъ пбдвышеня о 13 зр., яко податокъ вбдъ продажи цукру, котре буде теперь введене на Угорщинѣ, для импортованого австрійского цукру. Передаване решты 18 зр. податку вбдъ цукру буде введене доперва рбвночасно зъ передаванемъ податку вбдъ пива и нафты. Консумційнй податки вбдъ тыхъ иншихъ артикулбвъ будуть заведенй доперва зъ хвилею, коли Угорщина упормуе постановы о пбдвышеню квоты. Рбвночасно зъ рѣшенемъ въ справѣ квоты, именно зъ кбнцемъ 1899 року увійде въ житя пбдвышене цла вбдъ сырон нафты на 3 зр. 50 кр. Справу рентового податку вбдъ угорскихъ цѣнныхъ папербвъ полишено ще въ завѣшеню.

Найважнѣйшимъ здобуткомъ для Угорщины е се, що на пбставѣ самостбйного права заряджена Угорщины, цлова спбльнбсть тревае до дня 31 грудня 1907 року пбдъ услбвемъ взаемности Австрій. Коли бы въ часѣ правосильности нового закона — Австрія въ чбмъ небудь не задержала взаимности, правительство мае соймови безпроволочно предложити вбдповѣдный проектъ закона въ цѣли охорони интересбвъ краю. Въ наглыхъ случаяхъ правительство мае право зробити се въ дорозѣ розпорядженя, котре парламентови предложить до апробаты сейчасъ по его скликаню. Нарушене взаимности полягае на недодержаню якон небудь постановы угодового закона.

Якъ Австрія вийде на новбй угодѣ, о тбмъ свѣдчить признане, высказане Сельови устами провбдникбвъ крайнон угорскон опозиції. Кошутъ заявивъ, що угорске правительство поступило цѣлкомъ льояльно, и проектъ угоды въ нѣчбмъ не противить ся компромісови Селя зъ опозиціею. Таке саме признане одержавъ Сель вбдъ провбдникбвъ прочихъ опозиційныхъ партій. Соймъ вбдбславъ предложене до економічно фінансовон комісіи а наради въ повній палатѣ зачнуть ся на слѣдуючій тыждень. Зъ огляду на се, що проектъ угоды приняло прихильно всѣ партіи угорского сойму, надѣють ся, що цѣла угода буде полагоджена въ 8 до 10 днях.

Справы церковнй.

Зъ деканату затварницкого:

Минае 62 лѣтъ якъ нашй пбдбескидскій Лемки не бачили свого Архіерея, тожь зъ тымъ бблыпою утѣхою и одушевленемъ витають Владику Киръ Констангина, котрый власне теперь предпринимае канонічну візитацію деканата затварницкого.

Дня 5 червня о годинѣ 9½ передъ полуднемъ звѣстали выстрѣлы зъ моздырѣвъ приѣздъ Архіерея на зелѣзничну стацію въ Устрѣкахъ долышныхъ. Тутъ повитали его представителѣ духовенства чотирохъ деканатбвъ, властій правительственныхъ, автономічныхъ, школы и сусѣдныхъ громадъ, а вбдтакъ въ супроводѣ о. пралата Войтовича и секретаря о. Ом. Погорецкого пустивъ ся Архіерей въ дальшу дорогу. По дорозѣ стояли коло своихъ церквей численно зібранй громады зъ процесіями та радбстными окликами вітали свого Владику.

Въ Жолобку, на граници деканата затварницкого, дочернбмъ селѣ парохіи Чорнон, Архіерей, по принятаню его о. деканомъ Мигуловичемъ и представителемъ громады, вступивъ до церкви а вбдправивши въ нѣй молебень и удѣливши зібранымъ архіерейского благословена удавъ ся въ дальшу дорогу до Чорнон.

Въ Чорнбй при гарнбй брамѣ тріюмфальнбй ожидали Архіерея: духовенство цѣлого деканата, сотки народу зъ братствами церковными и процесіями. Тутъ старенькій вѣкомъ провізоръ церковный при короткбй промовѣ вручивъ Архіереви хлѣбъ и сбль, а въ церквѣ о. деканъ вбддаючи ему ключъ, высказавъ велику радбсть цѣлого населеня, що Преосвященый, не уважаючи на труды и мозольну подорожь въ такбмъ гбрскбмъ и розкиненбмъ деканатѣ, зволивъ посѣтити его.

Зъ Чорнон удавъ ся Архіерей до Скородного, а вбдтакъ до Поляны, Хревта, Телешницѣ и до Райского, де дня 11 с. м. освятивъ торжественно тамошну церковь.

Візитація канонічна закбнчить ся дня 22 с. м. въ Лютовискахъ архіерейскимъ посвященемъ новозбудованон церкви.

Додати належить, що населене нашого деканату витае Архіерея зъ великою радостію и одушевленемъ, а численна бандерія, украшена инсігніями народными, супроваже его зъ села до села. Преосвященый оказуе для всѣхъ невычерпану доброту и лагбдность серця, а краснорѣчивыми науками по кождбмъ богослуженю въ церкви голошеными пбдбиває собѣ день денно тысячѣ народу.

НОВИНКИ.

— **Товариство „Рускихъ женщинъ“** въ Перемышли устроюе дня 25 н. ст. червня на Замковбй горѣ великій фестинъ на доходъ бѣдной руской молодежи. Зъ огляду на гуманну цѣль фестину мае товариство повну надѣю, що кождый Русинъ зъ самого Перемышля та зъ околицѣ явить ся въ недѣлю 25-ого с. м. на Замку, и то не самъ, але зъ родиною. А позаякъ фестинъ сполученый ще зъ великою льотерією фантовою, то комітетъ просить кождого патріота: прислати и гарный фантъ, живый або мертвый, однакъ найпбзнѣйше два днѣ передъ фестиномъ на руки пбдписаныхъ [ул. Гроцка 17.] Буде сего року на фестинѣ и особный павільонъ для лялькъ, такъ нужь, руски красавицѣ, пришлютъ красно вбрану лялю! се-жь такъ мало роботы коштуе, а таке гарне свѣдоцтво подасть о нашбй добротѣ и чуткбмъ серци на всяке горе... Крбмъ славнозвѣстнон тутъ музики вбйсковон 45 п. п. буде ще розвеселяти душу Русина на фестинѣ милозвучный „Боянъ перемыскій“, буде буфетъ богато выпосаженый у власнбмъ зарядѣ рускихъ панъ, а льосы будуть продавати руски паночки и кождый буде мати бблыпу втѣху купити льосъ у красавицѣ, анѣжь выграти на него, хотяй кождый пятый напевно выграе. Такъ отже буде чудный спѣвъ, чудный буфетъ и чудній паночки, чого-жь ще треба? Набирайте-жь, руски патріоты, вашй мошонки по самій береги грбшми и праѣджайте до насъ въ недѣлю, 25 с. м., а выйде зъ сего подвбйна корысть: и вы самій знаменито забавитесь и бѣдній нашбй молодежи лекше буде зносити завдяки вамъ тяжку, невбдрадну долю. — Вбдъ товариства „Рускихъ женщинъ“ въ Перемышли: *О. Приймова, О. Коржошева.*

— **Зъ Коломыѣ** [вбдъ наш. кореси.] Комітетъ Шевченковского вечера вбдбувъ засѣдане, де сконстатовано, що чистого доходу було 125 зр., сума доволѣ значна. Пбднесено рбвно-жь замѣтну прояву, що селяне вельми живо заинтересувались концертомъ. Зъ деякихъ и подальшихъ сѣлъ поспѣшило по кількадесять [мѣжь иншими зъ Вербѣжя, де панує „претвердый“ о. Левицкій, але его куріозій идеѣ, якъ показуе наглядный фактъ, сѣють ся по твердыхъ к меняхъ та непривѣтныхъ терняхъ, намъ на радбсть, ему на науку и опаминатаня]. Особливо жь до вподобы припали нашимъ мужикамъ „Обжинки“ Колессы; вони чули, що се „свое“, питомс. Комітетъ, сподуканый тымъ, проектуе на рбкъ людовый вечеръ, на взбръ сегорбчного львбвского:

Читательнй „Шкбльнон помочи“ мае зъ новымъ рокомъ шкбльнымъ перетворитись въ бурсу, де незасббній ученики дбставали бы помѣщене, харчь та по можности й помбчь въ науцѣ за дуже низьку цѣну або й зовсѣмъ безплатно. Товариство заходить ся теперь закупити больщу реальность, на що фонды вже зібранй.

Выбори до рады мѣсцон за плечима; наша Русь починае організувати ся. — *Уланчукъ.*

— **Нова польско жидбвска рада мѣста Львова** збирае ся нинѣ на перше торжественне засѣдане. Рано вбдбули ся богослуженя для новыхъ радныхъ въ польскій катедрѣ и — въ жидбвскій бжиници. Въ новій радѣ якъ вѣдомо — нема анѣ одного Русина тблько 99 Полякбвъ католицкого а 18 „мойжещового вызнана“.

— **Выдѣлъ центрального комітету выборчого для всходнои Галичины** вбдбувъ у середу 14-ого с. м. засѣдане пбдъ провбдомъ заступника председателя гр. Станислава Сядницкого. Предметомъ наради була справа выборбвъ въ повѣтахъ: Лѣсько Березбвъ Снябкъ до рады державнои. „Panowie szlachta“ прийшли до переконъдченя, що ситуація въ тыхъ повѣтахъ е тяжка, але не стрячена, и рѣшили на день 23 с. м. скликати въ Сяноцѣ зъѣздъ делегатбвъ комітетбвъ, на котрбмъ явить ся самъ гр. Стан. Стадницкій „якъ можна догадувати ся, будуть тамъ обчислювати: якъ сильно треба „шарпнути“ ся на тй выборы и хто зможе тй кошты понести. Може бути, що хто зарязнуе...

— **Руску катихитуру** въ высшбй гімназіи въ Чернбвцяхъ — на мѣсце именованого університетскимъ професоромъ катихита о. Єремійчука — обнявъ о. Евгеній Воробкевичъ, бувшій парохъ православный у Львовѣ.

— **Въ судѣ повѣтовбмъ въ Сяноцѣ** вбдбула ся передъ кблькома днями розправа противъ о. декана Теофіля Калужняцкого, пароха зъ Загбря, віцемаршалка рады повѣтовои, обжалуваного Полякомъ Райхелемъ, функціонаремъ зелѣзничнымъ изъ Загбря, за ударене его сына-школаря по лици въ класѣ нѣбы за те, що хлопець на поздоровлене „Слава Иесусу Христу“ вбдповѣвъ „Na wieki wieków“. Судья радникъ Томекъ засудивъ о. Калужняцкого на 24 годинъ арешту взглядно 5 зр. гривны. Польскимъ людовцямъ той засудъ, хочь справа ще не порѣшена въ послѣдній инстанціи, прийшовъ дуже на руку на часъ доповняючого выбору посла и — якъ довѣдуемо ся — въ своѣй агітаціи по повѣтахъ дуже уѣдають на „ruskich popów“...

— **Въ Старбй-Соли** отворюе ся дня 19 н. ст. с. м. читальня на дбльнбмъ передмѣстю заходами мѣсцевого пароха о. Конст. Грицкевича и начальника громады п. Василя Васараба.

— **Зъ кругбвъ галицкихъ податковцѣвъ.** Зъ комісіи въ справахъ елементарныхъ шкбдъ галицкій податковцѣ не дбстали ще доси належитости *за рбкъ 1898*, але проценты жидамъ за позичений грошѣ на кошты тыхъ комісій [за фіру и т. п.] мусять грубо оплачувати. Може бы віцепрезидентъ краевои Дирекціи скарбу п. Корытовскій бувъ ласкавъ бодай оповѣстити въ своихъ „окульникахъ“, коли можуть податковцѣ надѣятись выплаты тои своеи належитости за рбкъ 1898...

— **Зъ Городка пишуть намъ:** До громады М. написавъ бувъ кагалъ жидбвскій зъ Городка по польски урядове письмо, но коли громада звернула и зажадала руской переписки, дбстала таку допись: „Збіръ жидівскі въ Городку“. Л. Н До Звірхности Громады въ М. Річь урядова вільна від оплати почтовою. Упрашае ся приемне *[и ц. к. староство наше уживае сего самого выслову на польске слово: uprzejmie]* о розділене залучених незвань помежи тамтыйшом Жидамъ и просит ся о зворіт доводу доручонъ. Городок 22 мая 1899. [Стампілія: Przełożeństwo Zboru izraelickiego w Gródku.] А. Рапъ начелнікъ.“ — Жиды пишуть по руски! Правда, кепско, але то перший дебютъ... Не такъ нашъ славетный магістратъ. Звернене вбдъ громады М. польске письмо доручено вбйтови сеи громады ажь на вбйтбвскій сесіи въ старостве зъ упбмененъмъ, щобы громада на будуче принимала всякій дописи урядовій вбдъ магістрату — руского мѣста! — хоть-бы по польски писаній...

Въ недѣлю 4-ого с м. о 4 год. зъ полудня ударивъ грбмъ въ Кирницѣ въ хату В. Галамая и запаливъ ся. Згорѣвъ дахъ хаты; зрубъ лишивъ ся. Шкода 200 зр. необезпечена. — *А.*

— **Зъ Стрыя пишуть намъ:** Одна поважна панѣ зъ Стрыя прийшла до тутешного уряду податкового заплатити податокъ домовый. Урядникъ сидѣвъ при бюрѣ и вышкробувавъ щось на паперѣ. Зблизила ся до него и чемно попопросила его, щобы подививъ ся, кблько она мае заплатити. Але панъ урядникъ анѣ не пбднѣсъ головы, тблько крикнувъ, указуючи рукою: „Tam stać i czekać!“ И панѣ мусѣла чекати чверть годины а панъ за весь той часъ вышкробувавъ и щось маніпулювавъ зъ білетомъ именниковымъ! Чи то вбдповѣдный способъ поступована урядника зъ публикою, оплачуючою податки?!

— **Про огидный злочинъ** пишуть изъ Сендзішова до Głos-y przemyskiego: Дня 6 сего мѣсяца прийшовъ до хаты одного мѣщанина на ровницкбмъ передмѣстю двацять и кблькалѣтный жидокъ, хотячи купити хлѣбъ, та не заставъ въ дома господыни, лишь кблькалѣтну донечку и маленького сынка въ колысцѣ. Жидокъ, користаючи зъ неприсутности родичбвъ, пбславъ дѣвчинку по маму, а самъ допустивъ ся на дитинѣ жидбвскои ритуальнои операціи и утѣкъ. Коли мати прийшла до дому и почула плачь дитины, приступила до дитяны и знойшла ей въ баюрѣ крови. Зараз заряджено слѣдство и приаретовано виновника. Въ мѣстѣ панує велике обурене на жидбвъ, такъ що ажь жандармерія мусить патролювати, щобъ христіяне не кинули ся на нихъ. Лѣкарь повѣтовый казавъ перевезти дитину до шпиталю.

— **Намѣрене самоубійство.** Антбнъ Федорович, бувшій ученикъ промысловои школы, стрѣливъ вчера до себе три разы зъ револьверу. Кулѣ передѣравили ему голову. Ще живого вбдвезено его изъ стациі ратунковои до шпиталя.

— **Нечувана буря** зъ градомъ лютала ся въ пятницю въ Испаніи. Найбблыше потерпѣло мѣсто Мадридъ. Градъ величины курячого яйца покрывъ буквально майже на дециметръ улицѣ мѣста, всѣ шибы и дахи склеяй вщали жертвою кавалкбвъ леду. На выставѣ штукъ коасныхъ градъ ушкодивъ много образбвъ. Дроты телеграфічній и телефонічній лежали на земли попутаній и тамували дорогу; коиѣ въ упряжи и зъ возами та каретами утѣкали якъ божевбльній и тратували людей. Всѣ огороды публичній и парки зъ деревами представляють страшный видъ знищеня. Лѣдъ въ граду лежавъ цѣлу нбчь.

— **Карне слѣдство противъ лицарѣвъ** зъ галицкои касы щадничои Зимы, Вендриховского, Карпіньского и, якъ кажуть, такожь Щепановского вже мало укбнчити ся и, якъ говорять, прокураторъ Гайдереръ выготовляе актъ обжалованя. — **Оборонець** будбвничого Карпіньского радникъ Соляньскій (Сумперъ) внѣсъ вчера просьбу о выпущене его клієнта за кавціею на вбльну стопу. — Де вбдбуде ся розправа противъ Зимы и товаришбвъ, не знати. Говорено, що Чернбвцяхъ, потбмъ въ Рашевѣ, теперь одна часопись пустила поголовску, що нѣбы въ Тѣшинѣ на Шлеску... А львбвскій приятель Зимы усмѣхаючись кажуть, що таки Львбвъ не дасть собѣ выдерти тои чести, абы Зиму суджено не у Львовѣ...

— **Осторога.** Въ Чортквщинѣ кблькохъ обманцѣвъ жидбвъ збирае датки на погорѣлцѣвъ мѣсточка Ягольницѣ, выказуючись передъ легковѣрными пбдробленымъ дозволомъ властій. Абы мати доказы, що они вбдсилають складки, надають на почту листы нѣбыто грошевй, беруть рецепіесы, а мѣжь тымъ въ листахъ сихъ находить ся безвартній паперы. Власти зарядили слѣдство.

— **Зъ Калуша пишуть намъ:** Нема нѣчого на свѣтѣ красшого, якъ щира любовь. Таке прийшло менѣ на гадку, коли я дня 28 мая побачивъ любу тройку сердечныхъ приятелѣвъ, пп. Маевского, старосту кольбушбвского, Израеля Цоллера и нашого любенького Совіньского, якъ они зъѣхали ся въ Станиславовѣ и вразъ проходжувались по-пбдъ боки улицами та вступаючи до байзликбвъ пригадували собѣ давній, любій, незабутній часы панованя въ Калуши. Неумолима судьба кинула Маевского до Кольбушовы, Цоллера прогнавъ теперѣшиный староста Буковчикъ, Франьо Оржельскій добивае ся почетного горожанства въ Кольбушовбй, тблько сарака Совіньскій лишивъ ся якъ былинка въ поли и хиба лишь часомъ потѣшить ся, коли Цоллеръ заспѣвае ему: „Якъ вбчь ма покрые“ и т. д. Незавидна судьба! — *Я. К.*

— **Похибка хірурга.** Въ Монтреаль въ Пбвнбчній Америцѣ лучилась одному хірургови добра похибка: при операціи вытягнувъ 18-лѣтному хлопцеви замѣсть хорого ока здорове.

— **Вбднайдено гробъ Леоніда.** Якъ доносять грецкій дневники, удало ся въ послѣднихъ часахъ вже зовсѣмъ певно вбднайти мѣсце, де похоронено славного грецкого героя Леоніда. Ще въ часахъ вбйны грецко-турецкои найшли жовнѣры въ термопільскій вузинѣ слѣды гробу: кости, старе оруже и рбзній иозний прикрасы. Директоръ музею старинностей въ Лямѣ оглянувъ докладно се мѣсце и орѣкъ, що то е гробъ Леоніда, котрого мали Греки похоронити въ однбмъ зъ гербовъ коло термопільскои вузины.

— **Дрібні вѣсти.** Зъ Львова выбрало ся до тридцять академикбвъ въ горы коломыйскій. — Дня 2 липня с. р. вбдбуде ся товарискій зъѣздъ ученикбвъ львбвскои бернардыньскои гімназіи, котрй въ 1869 р. зложили испытъ зрѣлости. — Дня 6 с. м. бачено въ Турцѣ спадаючій метеоръ. — Въ Новбмъ Санчи засуджено 17-лѣтну жидбвку Елю Шандлеръ на шесть лѣтъ тяжкои вязницѣ за убійство дитины. — Вартбсть добутого золота въ Кльондіке пбднесла ся сего року въ 13 на 20 міліонбвъ долярбвъ. — Въ Новбмъ Санчи буде заведене електричне освѣтлене; львбвскій банкъ гіпотечный внѣсъ въ тбй справѣ вже оферту.

Надбслане.

Rohseid. Bastkleid.

fl. 8·65

bis 41·75 p. Stoff. z. kompl. Robe — Tussors und Shantung-Pongees — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 kr. bis fl. 14·65 per Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. **An Private** porto- und steuerfrei ins Haus. — **Muster umgehend.** 6 [3]

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Нѣмецку політичну брошуру посла о Данила Танячкевича: „Das österreichische Staatsbürgerrecht, als das oberste leitende Rechtsprincip für die Lösung der Nationalitätenfrage und der durch sie bedingten Verfassungsfrage im Kaiserthum Oesterreich“, въ котрбй авторъ розбирае принціяльно національне питане въ Австрій въ его причиновбй звязи зъ иншими великими питанями державы въ нинѣшній добѣ, не минаючи и стороны его практичного переведеня, зазначуючи скрбзь вызначну ролю, ба навѣть мѣродайный голосъ руского народу, — можна дбстати въ книгарни Наукового Товариства им. Шевченка (ул. Чарнецкого, 26) и Ставропігійскій по цѣнѣ 50 кр., зъ пересылою 55 кр.

— **Зъ Наукового Товариства им. Шевченка** Наукова читальня при бібліотецѣ Товариства отворена що-дня вбдъ годины 2 до 6 по полудни и въ тбмъ часѣ може кождый зъ нея користати. До дому выпозичають ся книжки лише за кавціею. — Канцелярія Товариства отворена вбдъ годины 9 до 12 рано и вбдъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята льокаль Товариства зачиненый. Адреса: Львбвъ, улиця Чарнецкого ч. 26.

Телеґрамы „Дѣла“.

Парижъ 15 червня. Коли Любе довѣдавсѧ, що Христіянього засудили на 4 роки вязниць, сказавъ: „Тѣ чотыры роки дуже скоро минуть“. Зъ того заключають, що Любе въ день національного свята, т. е. въ день 14 липня, оголосить амнестію Христіянього.

Римъ 15 червня. Референтъ буджетовои комісіи подѣсъ конечность подвысшенѧ буджету на маринарку, бо за 957,563.000 ліровъ, якѣ Италія вѣдъ 1878 до 1898 року видала на маринарку, Италія маѣ нынѣ не бѣльше, якъ девять военныхъ кораблѣвъ.

Лондонъ 15 червня. Повстанє Индійцѣвъ прибираѣ що разъ бѣльшѣ розмѣры. Повстанцѣ палять одно село за другимъ. Граничнѣ мѣста стереже англійске вѣйско.

Маніа 15 червня. Головный командантъ повстанцѣвъ ґенералъ Люна и его адъютантъ коли вернули до Аґвінальда въ цѣли дальшихъ переговоровъ, зачали суперечку въ сторожею въ головнѣй квативрѣ Аґвінальда. Коли Люна вытягнувъ револьверъ, сторожа заштилетувала его и его адъютанта.

Краковъ 15 червня. Бурмістромъ выбраный повновно д-ръ Фрідляйнъ 30 голосами; ґр. Андрей Потоцкій упавъ 27 голосами.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. С. Бо въ Хл. До кѣнця липня. *М. Ве. въ Де.* Теперь заплачено до кѣнця липня. — *Г. Ме. въ Га. з. Р.* Заплачено до 12 липня. — *Т. Бо.* На предложенє, на жаль, не можемо згодитись. — *І. Бе. въ Хо.* Годять сѧ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На фондъ будовы новыхъ и обновы старыхъ рускихъ церквей зобравъ дальше о крил. Тесфіль Павликовъ и доставивъ въ касу „Народного Дому“ у Львовѣ 23 зр. 48 кр. Именно жертвували на ту цѣль: Парохіяльный урядъ въ Дрогомыслах 4 зр.; зобране въ Кобыльницях духовенство любачѣвского деканата 8 зр. 50 кр.; скарбонка ad hoc въ Успеньскѣй церкви у Львовѣ 3 зр. 43 кр. — Всего зобрано до нынѣшного дня 3.437 зр. 59 кр.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

— **Перенесеня.** Міністеръ судовництва перенѣсъ Ром. Долиньского прокуратора державного въ Рашова до Кракова, а именувавъ заступника державного прокуратора Меч. Барта зъ Львова прокураторомъ въ Рашовѣ.

Надѣслане.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управн. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продаѣ

всякѣ паперы цѣнныѣ и монеты

по найдешевшѣмъ курсѣ деннѣмъ не числячи нѣякои провізіи. 374 [4]

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на пляцовцѣ площи Галицкои

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, термометры, рѣзни ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, ліпы, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвонкивъ електричныхъ.

Всякѣ направки полагоджують сѧ якъ найскорше и найдешевше. 347

КАТРАЙНЕРА патентованѣ займки на вѣддаленя припоручае Иванъ Лявруковъ, кожухникъ у Львовѣ ул. Галицка 6.

Майже даромъ!

162 штукъ лишь за зр. 1·75.

1 пышн. позодоч годинникъ, 3 лѣт. гар., зъ елег. гольдиновымъ ланцушкомъ, дуже малявый гарнітуръ ff сынкокъ до манжетовъ и сорочекъ зъ золота double, все зъ патентовымъ замкомъ, 1 ff пушка на цыгара 1 ff. цыгарница, 1 дуже елег. дамска игла брошкова, перыска новость, 1 шпилька до краваты зъ имітов. бриллянтомъ, 1 пара бутонковъ зъ иміт. бриллянтомъ, дуже малявѣй, дуже гарный мужескій перстенекъ, гольдинованый зъ шыпкот. каменемъ (такожъ для дамъ), 1 ff. оправа. нотесъ, 1 ff. запальнычокъ [металь], 1 ff. тоалетове зеркалко кишенове зъ етуі, 1 ff. парыска щѣточка до зубовъ, 1 дуже важнѣй штуки придадѣ для панѣвъ и панѣ, 22 штукъ англ. до ужитку перочисъ и 20 штукъ вельчины. Все, що въ хатѣ здае сѧ до ужитку. Всѣ 162 предметы разомъ зъ годинникомъ, що самъ варта сѣ грошѣ, можна тѣлько короткій часъ набувати зъ Американьского складу годинниковъ. 282

F. Windisch, Краковъ № X./46.

Въ разѣ неподобы звертае сѧ грошѣ.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручае

свое переплетниче и ґалянтеріѣне заведенѣ

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8. 366

Подѣймае сѧ всякихъ роботъ, особливо перепетуе: **Служебниковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумовъ, Мапъ, Дипльомовъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.**

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, ліперовъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старѣ горѣвки польскѣ, розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 72—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Курсъ Львовскій

зъ дня 15 н. ст. червня 1899.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	210 50	212 50
Зелѣз. Львѣв.-Черновц.-Ясси по 200 зр.	291 50	291 —
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	384 —	394 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	200 —	201 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	110 20	110 90
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	100 —	100 70
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	96 50	97 20
„ краевого 4½% а. в. льос въ 51	100 80	101 50
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	98 —	98 70
Товариства кредит. 4% (1 емісія)	96 50	98 20
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	97 50	98 2
„ „ 4% льос. въ 56 л.	95 90	96 60
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	98 —	98 70
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	102 50	— —
Комунальнѣй Банку краев. 5% (II. ем.)	102 —	— —
„ „ 4½% (III.ем.)	100 50	101 20
Позички краевои въ 1873 по 6% а. в.	104 —	— —
Позички краевои въ 1893 по 4% а. в.	97 —	97 70
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	94 20	94 90
Льосы:		
Мѣста Кракова	26 75	28 —
Мѣста Станиславова	55 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 64	5 74
Наполеондоръ	9 52	9 62
Півімперіялъ	9 50	9 60
Рубель срѣбный	1 22	1 27
Рубель папєровый	1 27	1 28
100 марокъ нѣмецкихъ	58 75	59 15

В КАНЦЕЛЯРІЇ

„Руского Товариства Педагоґічного“

при улици Чарнецкого ч. 26.

можна купити слѣдуючі видання:

1) Образкові видання.

Звѣринець	10 кр
Гостинець	10 „
Забавки	10 „
Менажерия	10 „
Робінзон	40 „
Квіточка	20 „
Віночок	20 „
Кобзар Тараса Шевченка	20 „
Франко: Лис Микита, 2-ге цілком перер. вид.	50 „
Мирон: Пригоди Дон Кіхота 2 видане	40 „
Наші звѣрята	40 „
Дѣточі загадки ч. I.	30 „
„ „ ч. II.	30 „
Забавки для дѣтий	40 „
Мала менажерия	35 „
Велика менажерия	40 „
Нашим дѣтям ч. I.	40 „
„ „ ч. II.	40 „
Народні казки ч. I. і II. по	25 „
Казки Андерсена ч. 1 і 2 по	25 „

2) Видання без образків.

Читанка ч. I. II. III. IV. в оправі 20 кр. без опр.	10 „
Китиця желань, 2-ге розширене видане	20 „
Ів. Франко: Абу Каземові канці	20 „
Коля ще звѣри говорили	40 „
Учитель на рр. 1890—1898	2 зр.
Дзвінок на рр. 1892—1898	3 зр
Ів. Левицкій: Попались, Різдвяні оценки	10 кр
Вол. Шухевич: Записки школяра	20 „
„ Від Бескида до Андів	10 „
В. Чайченка: Одеся; Байки; Комарь; Два оповіданя, по	5 „
В. Чайченка: Дума про княгиню Кобзаря	5 „
О. Нижанковскій: Батько і мати, двоспів для дітий з фортепіяном	10 „
Леонида Глібова: Байки	5 „
Дніпрова Чайка: Казка про сонце та его сина; Писанка по	5 „
М. Лисенко: Тече вода з під явора. Двоспів з фортепіяном	10 „
Маца етнографічна Украіни-Руси	20 „
Гордіївка: Картагенці і Римляни	20 „
Юлій Верне: Подорож довколя землі	60 „
Барановскій: Прописи до іспитів	20 „
Молитвенник народний, в полотно оправлен.	20 „
Д-р. Л. Кельнер: Коротка історія педаґоґіі	60 „
Василь В—р: Джонатан Свіфт. Подорож Гулівера до краю великанів	25 „
Остап Макарушка: Короткий огляд руско-українського письменства	15 „
Мальота: Без родини	40 „
Віра Лебедева: Прогулька	5 „
„ „ Гостинець дітям	25 „
„ „ Малі герої	25 „
Др Мандибур. Олімпія	35 „
Сальо. Непос для III. кл. ґімназ.	65 „
А. К. Робінзон неілюстрований	10 „
Kokurewicz Józef; Podręcznik dla kancel. szkol.	50 „
Тарас Шевченко. Кобзар для молодіжи	1·10 зр.
Др. Пачовскій Мих. Зам тки до науки рускої мови в середних школах	80 кр
Др Пачовскій Мих. Билини і думи	10 „

Всякі замовленя висилають сѧ скоро і точно.

Пошукую старшои особы

[першенство мають вдовы по священникахъ], обзнакомленои въ сельскимъ господарствомъ, до заряду дому. *Ближшій обясненя* подасть Вп. А Огоновска, Львовъ, ляцъ Академічный 231 ч. 4. II. поверхъ. 1—3

ДРОТЪ кольчастый цинковый до огороджень по зр. 4 за 100 метровъ вразъ зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна днкерована до залоны вѣконъ по 1 зр. за метръ квадратовый

поручае ПЕТРО ХИЛОНСТОВСКИЙ торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

Машины до шитя Зінґера

ручнѣ вѣдъ 25 до 50, ножнѣ вѣдъ 27 до 65 зр. Найбѣльшій складъ въ краю; рѣчна продажъ 750 машинъ; 200 машинъ є все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣнниковъ. — **ІОСИФЪ ИВАНИЦКИЙ**, Академічна ч. 26 Львовъ. 107

Бѣльсамъ на волосе

CELSIOR

[Haar-Balsam-Celsior]

є безперечно найлучшимъ косметикомъ на скрѣпленя ослабѣлого волоса, вѣнъ хоронитъ вѣдъ крушеня и выпаданя волоса, надае ему красный полискъ, природну барву и снѣжбеть, хоронитъ передъ сохненемъ и передчаснымъ сивѣнемъ.

цѣнамъ нешкодный!

Цѣна 1 фляшки 60 кр. [за попереднымъ надсланемъ 80 кр. пересылка оплатно.] 166 8—12

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукера, аптика у Львовѣ

O KLIER Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen)

Запрошене до передплаты на дѣло:

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

въ XIX бмъ вѣцѣ

въ біографіяхъ и портретахъ ея дѣятелей

съ увзгляднѣнѣмъ замѣчательныхъ людей, котрыхъ 1772 р. застав при жизни,

написавъ на підставѣ автобіографичныхъ записокъ и архівально-бібліотечныхъ матеріялівъ

ИВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ.

„Прикарпатска Русь“ буде появлятись, почавши отъ надолиста 1898 р. правильно кождого другого мѣсяца выпусками по 7 листовъ печати зъ портретами замѣчательныхъ дѣятелѣвъ. Кождыхъ 10 выпусковъ буде становити томъ, а всѣхъ томовъ буде шѣсть.

Пренумерата на 10 выпусковъ выносить **10 коронъ**; на 5 выпусковъ **6 коронъ**. Выпуски **поодинокѣ не будуть продавались.**

Пренумерату належить присылати в листочку на адресу: п. **Антонъ Хойнацкій**, управитель книгарнѣ Ставропігійского Института у Львовѣ, Руска улиця число 3.

Першій выпускъ вже появився а вторый печатаєсь

Фарбы покостовѣ

Цѣлкомъ до ужитку готовѣ на найлучшомъ покостѣ тертѣ, скоро высихаючѣ, надаючѣ чайно тревалѣ, до всякого ужитку въ господарствѣ, у всѣхъ барвахъ.

Фарбы якеровѣ

скоро высихаючѣ, барва и шклистый полискъ.

Фарбы на дахи олѣйнѣ и теровѣ.

ТЕКТУРЫ

до покрываня даховъ.

Теръ ґазовый и деревный.

КАРБОЛІНЕУМЪ

ФАРБЫ фасадовѣ и цементовѣ.

Цементъ, Гіпсъ, Вапно гидравлічне.

Лякеры, Покосты, Кисти и Щѣтки

у всѣхъ родахъ по найнизшихъ цѣнахъ поручаютъ

Фрідріхъ и Беакокъ

Львовъ, ул. Гетманьска ч. 4.

[Побочь цукорнѣ Вилов. Гросса]

Новый цѣнникъ выйшовъ зъ друку и е до диспозиціи.

160 17—20

Linimet. Capsici comp.

зъ аптики Ріхтера въ Празѣ.

При купнѣ сего загально знаменитого, бѣль усмирюючого втиранѣ, котрый е до набутя у всѣхъ аптикахъ, треба все уважати на марку: „Якоръ“.

ХОРІЙ НА ҐРУДИ

пѣнякій памятати, що тѣлько здорова и красна природа дѣчать. Треба зближити сѧ до неи, повѣрити сѧ ѣй, жити такъ, якъ она наказе, а Богъ дасть, що буде добре.

Такою мѣсцевостію ідеально здоровою и розкошною есть

Гребенѣвъ коло Сколього

Досвѣдченя зъ хорыми на ґруди выказують знаменитѣ результаты.

Въ пенсіонатѣ Гликьского въ Гребенѣвѣ коштуе мешкане зъ услугою и цѣле удержане деннно 2 зр. 50 кр.

Заведенѣ отворене цѣлый рѣкъ. 19 1—10

Прошу адресовати: **СТАНИСЛАВЪ ГЛИНЬСКІЙ Гребенѣвъ.**

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и низше.

Токай кураційныый

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французскій

въ фляшкахъ ¾ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку ¾ літрову

поручае

Народна Торговля.

20 20—0

ТЕОФІЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кольканацити лѣтъ изъ своихъ працъ малярскихъ, украшае церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченемъ, престолы, иконостасы, и иныѣ рѣчи. Принимае рѣзьбарскѣ роботы вѣдля власныхъ плянѣвъ. Выготовлюе всякои величины церковнѣ образы до иконостасовъ, престолѣвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшуе въ фотографіѣ портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякѣ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячѣ въ кругъ працъ малярства по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ. Подписаный просить Вел. Духовенство занотувати собѣ его адресу. 205

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ЖЕГЕСТОВЪ

въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

зелѣзница, почта, телеґрафъ въ мѣсци

Найсильнѣйша шава зелѣзиста. **Пора купѣлева тревае вѣдъ 20 Мая до кѣнця Вересня.** Купелѣ боровинковѣ, зелѣзистѣ, гідропатичнѣ и попрадовѣ. 178 13 20

Вода жеґестовска знаходить сѧ у всѣхъ великихъ Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Брілъ [Brühl.]*

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Складъ всякихъ матеріялѣвъ будовляныхъ

Львовъ, ул. Подлѣвского ч. 5.

Заступство Австрійского Товариства акційного фабрики

Портляндъ-цементу въ Щаковѣй

Ц. к. упр. Товариства акційного першои фабрики выроббвъ шамотовыхъ и штайнґутовыхъ.

Тов. акц. фабрики вапна ґідравлічного для фасадъ въ Kattenleutgeben.

Фабрики ц. к. патентованого помосту конкольітового безъ фугѣвъ Zboril, Miksch и Сѣблка въ Шѣхатъ.

Продае по цѣнахъ фабричныхъ.

Портляндъ-цементъ, вапно гидравлічне, вапно скалисте, гіпсъ, папу дахову, плыты изоляційнѣй, руры штайнґутовѣй до кальовакъ, каналовъ и водоводовъ, поддоги штайнґутовѣй цементовѣй, дощиковѣй и конкольітовѣй, печи каѣлевѣй, цегла, плыты и мучку огнетревалу, дахѣнку, лупокъ и тростину суфітову а такожъ взагалѣ всякѣй матеріялы будовляныѣ, ручачи за ихъ доброту.

Подприемство роботъ бетоновыхъ, укладаня подлогъ и крытя даховъ дахѣвкою, дувкомъ, папою огнетревалою и деревянымъ цементомъ (Holzcement) по умѣркованыхъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460. 121

Полекшѣ въ сплатахъ по-ля договору безъ подвысшенѧ цѣнъ

признаваемо Вел. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а такожъ всѣмъ особамъ на добромъ становиску въ случаю потребы купна товаровъ льняныхъ и полотнявыхъ якъ шіфоновъ, адамашковъ, вебъ на постѣль и т. п., такожъ столового бѣля, ручниковъ, бѣля мужескаго, данскаго и дѣточого, рѣвножъ церковныхъ ковровъ передъ престолы, салоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсовъ, хѣдниковъ, ватованыхъ ковдръ, цератъ лінолеумъ, канъ на столы и постелѣ, коциковъ, дергъ на конѣ, макатовъ, бобелінковъ и многихъ другихъ артикуловъ.

Ілюстрованый цѣнникъ высылаемо на жаданя безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 190

Товаровый домъ

„AU LOUVRE“

Львовъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавецъ и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянъского. Зъ друкарнѣ Института Ставропігійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 124. Львовъ, Пятница 4 (16) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; B. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ 16 зр. на пѣвъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр. на мѣсяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламація неопечатана вѣльный вѣдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. а. в.

Оголошеня выкладѣ принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надѣсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и иншій донесеня приватній числять ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

Нашій „русскіе“ на Пушкиньскѣмъ святѣ въ Петербурзѣ.

Що всѣ славяньскій народы, а навѣть и несславяньскій — якъ пр. Нѣмцѣ — вѣддають честь геніеви Пушкина и зъ нагоды сотыхъ роковинъ его родинъ присвячують его памяти широкій згадки въ часописяхъ, се уважаемо за рѣчь цѣлкомъ природну: творы, заслуги геніа перестають бути выключною власностію того народа, зъ котрого вѣнъ выйшовъ, а стають майномъ всѣхъ культурныхъ народѣвъ, всеи людскости. Тымъ то и мы теплымъ словомъ згадали про геніяльну творчість Пушкина, хочь и застерегли ся при тѣмъ передъ широкою у насъ въ звѣстныхъ цѣлахъ звѣстными людцями ложію, мовь-то русскій народъ величае Пушкина чи повиненъ величати своимъ національныхъ геніемъ постомъ, — а Наукове товариство им. Шевченка выслало привѣтну телеграму до императорскои Академіи наукъ въ Петербурзѣ, котра д. 7 с. м. урочистымъ засѣданемъ обходила сотій роковины родинъ Пушкина. Навѣть Поляки, котрыхъ певно нѣхто не посудить о велику прихильність до Москалѣвъ и всего, що московске, не тѣлько въ царствѣ польскѣмъ, але и у Львовѣ та въ Краковѣ святочно обходили тій роковины, а до Петербурга наслали зъ усѣхъ кранѣвъ тьму телеграмбвъ; мѣжь иншими выслали телеграфічній привѣты: вѣ Львова дневникарѣ польскій (Платонъ Костецкій окремо), редакція дневникѣвъ, літерацке товариство, университетъ; зъ Кракова професоры университету, редакція Czas'y и Przegląd'y powszechn'ego; зъ Познания членъ нѣмецкого парляменту Цегельскій, редакція Dziennik'a poznańsk'ego; зъ Парижа сынъ Адама Мицкевича, — и богато-богато иншихъ зъ усѣхъ „дзельницъ“.

На петербурске свято поприѣздили також деякій гостѣ зъ заграницѣ: кѣлькохъ Чехѣвъ, кѣлькохъ Сербѣвъ, Французѣвъ, ну — и кѣлькохъ львѣвскихъ „русскихъ“, котрыхъ имена звѣстный ген. Комаровъ въ своѣмъ органѣ записавъ на вѣчну память; були се господинове: Мончаловскій, Яворскій, Свенцицкій, Глушкевичъ и Алексевичъ — пѣдъ проводомъ, розумѣе ся, Мончаловского. Коли бы пятьохъ русскихъ патріотѣвъ выбрало ся въ далеку и дорогу дорогу до Петербурга, щобы тамъ репрезентувати галицку Русь: то можна бы имъ дуже за але взяти такій збытокъ при такѣмъ убожествѣ тон галицкои Руси. Але г. Мончаловскому и его товаришамъ не дивуемось, ихъ тягне спеціяльный маґнесъ до Пітера та й подорожь нѣчо ихъ не коштуе...

И цѣкава рѣчь, якъ тамъ тій господинове репрезентували тую нашу галицку Русь. Мы, що не выслали тамъ спеціяльного кореспондента, мусимо обмежитись на тѣмъ, що самъ г. Мончаловскій пише въ Петербурга до „Галичанина“, и на справозданяхъ, якій зъ петербурского свята подае „Новое Время“. Г. Мончаловскій досыть докладно описуе тій свята и участь, яку въ нихъ брали „галицкіе русскіе“.

Отже вечеромъ передъ роковинами родинъ Пушкина, д. 6 с. м., бувъ въ честь славяньскихъ гостей (отже и г. Мончаловского) равтъ въ салѣхъ гостинницѣ „Контанъ“. На равтѣ першій промовивъ слово въ честь гостей ген. Комаровъ. Другій г. Мончаловскій „горячо благодарилъ за призывъ участвовать на торжествахъ въ честь геніального повта“. Чи „поблагодарилъ“ и за те, що „призывъ“ той присланъ въ польскѣмъ языцѣ, — о тѣмъ г. Мончаловскій въ своѣмъ письмѣ не згадуе.

На другій день, д. 7. с. м., вѣдправлено въ Казаньскѣмъ соборѣ службу Божу за душу Пушкина. На службѣ Б. бувъ великій князь той и сей, великая княгиня та й ся, — ну и г. Мончаловскій. По службѣ Б. вѣдправлено въ тій хатѣ, де живъ и умеръ Пушкинъ, панахиду; на панахидѣ бувъ те-жь г. Мончаловскій и співавъ припавши на колѣна, „вѣчная память“. О 2. годинѣ того дня академія наукъ мала урочисте засѣданє. Президентъ академіи, вел. кн. Константинъ Константиновичъ, вѣдчитавъ телеграму вѣдъ царя, а по тому указъ царскій: що село Михайловское, де живъ Пушкинъ, закуплено на „казну“ и тамъ буде заложене добродѣйне заведене им. Пушкина; дочцѣ Пушкина царь пѣдвысшае пенсію на 2000 руб., а внука именуе камеръюнкромъ. По вѣдчитаню царскои телеграмы и указу г. Мончаловскій прикувъ громогласно „ура!“ Потому проголошено два вѣдчиты про Пушкина. Дальше вѣдчитано телеграмы, мѣжь нашими також телеграму вѣдъ руско-украиньского Наукового товариства имени Шевченка у Львовѣ. Г. Мончаловского мавъ при тѣмъ хтось запытати: що се за „руско-украиньскій“ народъ? А г. Мончаловскій зволивъ на се „улыбнуть ся“, певный, що вѣдъ нѣкого не достане належного на се — аргументу. На закѣнченє вѣдспѣвано кантату Глазунова на слова вел. кн. Константина Константиновича. Г. Мончаловскій на академіи не промовлявъ нѣчого.

Вечеромъ дали обѣдъ на якихъ 2.000 особъ въ „военномъ собраніи“ сполученій літературній и артистичній товариства. Пѣсля кѣлькохъ промовъ и вѣдчитаня телеграмъ и писемъ промовлявъ мѣжь иншими також г. Мончаловскій. Вѣнъ самъ не пише, о чѣмъ и якъ говоривъ, а „Новое Время“ такъ подае его промову: „Геній Пушкина близькій и галицко русскому народови, котрый колись творивъ одну цѣлість зъ Русью, потому вѣдъ Руси бувъ вѣдорваный, але таки черезъ пять столѣть зберѣгъ живу моральну связь зъ Россією. Коли-бъ вы побули въ Галичинѣ, вы могли бы повторити слова Пушкина: Тутъ русскій духъ, тутъ Русью пахне!“ По обѣдѣ вѣдбувъ ся концертъ.

Дня 8. с. м. г. Мончаловскій оглядавъ соборы Казаньскій и Исакіевскій. Опѣсля зъ своими товаришами вѣддавъ візиту: ген. Комарову, товаришеви оберъ-прокуратора св. сн нода Саблерови, великому прихильникови „галицкихъ русскихъ“ — такихъ, якъ г. Мончаловскій; професорамъ духовнои академіи Лопухинови и Пальмову, що ѣздили було до Галичины; „доброму знакомому и другу русскихъ галичанъ“ Соколову и преосв. Маркіяни Попелеви.

Вечеромъ того дня бувъ празникъ въ салѣхъ кн. Потемкина, уладженый сполучеными літературными и артистичными товариствами. Величезна балева саля була пристроена рослинами и картинами, илюструючими творы Пушкина. Співано цѣлый рядъ Пушкиновыхъ творѣвъ, а наконець выставлено оперу Рахманинова „Алеко“ до лібрета Немировича-Данченка. Пѣсля музикальнои части наступила артистична процесія, въ котрѣй перейшли найвызначнѣйшій особы зъ Пушкиновыхъ творѣвъ у вѣдповѣдныхъ костюмахъ На закѣнченє выставлено на сценѣ апотеозу Пушкина. Самъ разомъ г. Мончаловскій не мавъ нагоды репрезентувати галицку Русь промовою.

Въ пятницю д. 9 с. м. гуляв г. Мончаловскій по Невѣ и ѣздивъ до Кронштадту. Тамъ бувъ въ „морскомъ собраніи“ — значить „въ клубѣ морскихъ офицеровъ“ на закусцѣ и обѣдѣ. По тостѣ ген. Комарова за русскій флотъ и по двохъ иншихъ тостахъ промовлявъ и г. Мончаловскій. Вѣнъ самъ знову не каже, о чѣмъ говоривъ; лише „Новое Время“ записуе, що сказавъ: „Дай Богъ силъ Россіи и славянству!“ Потому оглядавъ г. Мончаловскій корабель „Полтаву“, що буде ся вже пятый рѣкъ и коштуе около 12 міл. руб. На видъ того велита захотѣло ся г. Мончаловскому заспѣвати „Ще не вмерла Украина!“ — але вѣнъ надумавъ ся инакше, бочачись, щобы хто не взявъ сего за сепаратистичный порывъ, за котрый прийшлось бы опѣсля вѣдпокутувати. Зъ поворотомъ нашій любезній „русскіе галичане“ чи „галицкіе русскіе“ поѣхали ще до театру, де давано „Бориса Годунова“ и оперу „Дубровскій“. По театрѣ на „ужинъ“.

Въ суботу д. 10 с. м. оглядавъ г. Мончаловскій Петербургъ, а вечеромъ бувъ на ремѣсничѣй выставѣ. Тутъ по закусцѣ, котра могла заступити и снѣдане и обѣдъ и вечерю, промовлявъ мѣжь иншими також г. Мончаловскій, высказуючи радѣсть и здивованє по поводу „блестящихъ успѣховъ русскаго промышленнаго производства и предложивъ тостъ за русскихъ ремесленниковъ“. Пѣсля „Новаго Времени“ констатувавъ г. Мончаловскій въ сѣй промовѣ „русскій духъ и русскій вкусъ“ выставы. По пѣвночи завезли г. Мончаловского за мѣсто въ Крестовскій садъ, де вѣнъ любувавъ ся пѣснями и танцями цыганокъ.

Въ недѣлю д. 11 с. м. въ салѣ городскои думы вѣдбуло ся свято школьнои дѣтвори, котра вѣддавала честь Пушкинови.

Якъ довго живуть люде?

Въ монахійскѣй Beilage zur Allgemeinen Zeitung находимо въ послѣднихъ дняхъ цѣкаву статью Альфреда Дробіша про довготу жития людского, написану на основѣ найновѣйшихъ даныхъ науки. Зъ-для ей интересности дѣлимо ся ей змѣстомъ зъ нашими читачами.

Въ нашѣмъ органічнѣмъ свѣтѣ нема нѣчого припадкового. Жадне уряджене, жадна поява въ свѣтѣ не є случайна; всьо пѣддане певнымъ означеным законамъ. Всьо має певный кругъ своеи дѣяльности, має свое призначене, а коли разъ то призначене сповнене, цѣль осягнена, — то організмъ звычайно тратить можливість сповнюваня своеи цѣли, хоть-бы силы жизневій у нього полишили ся и на далѣ. Хѣдъ жития найнизшихъ організмѣвъ до найвысшихъ є той самый, рѣзниця лежить лише въ зачеркненю границь, середъ котрыхъ рѣзній роды доходять до осягненя своеи цѣли, до сповненя свого призначеня.

Тій границь, той часъ, въ якѣмъ человѣкъ має сповнити свое призначене на земли, є рѣзный, але то лишь для того, що человѣкъ, може бѣльше навѣть якъ звѣрята, нараженый на тысячѣ припадкѣвъ, недугъ, а крѣмъ того скорочують житє человѣка его пристрасти, надужитя и надмѣрна праця. Тому-то при означеню пересѣчнои довготы житя человѣка мусимо послугувати ся фізіольогіею, исторіею и статистикою; даній, вытягненій зъ тыхъ трехъ наукъ, контролюють ся взаимно и позваляють намъ дѣйти до пересѣчнои довготы людского житя.

Заки перейдемо до людей, приглянѣмо ся передъ тымъ нижшимъ організмамъ. Вѣкъ деревъ можемо пѣзнавати по скѣлькости слоѣвъ рѣчныхъ, у звѣрятъ зновъ нема признакъ, по котрыхъ можна бы пѣзнати ихъ вѣкъ. Тутъ мусимо послугувати ся лишь обсерваціею. И такъ: Найнизшій організмы живуть дуже коротко. Доходять лишь до кѣлькохъ лѣтъ житя. Мѣжь рыбами є роды, що ростуть дуже поволи; примѣромъ мурены годованій римскими цезарами доходили до 60 лѣтъ, коропы доходять до 100 лѣтъ, а въ ставѣ при замку Лантеренъ мали въ 1497 р. зловити щуку вага 350 фунтѣвъ, котру, якъ то подавала прикрѣплена до щоки обручка, впущено до ставу 267 лѣтъ передъ тымъ на приказъ цѣсаря Фридриха II. Про черепахи морскій кажуть, що вони живуть довше якъ сто лѣтъ. Також крокодиль живе досыть довго. Зъ птиць доживають пѣзного вѣку: орелъ, крукъ, лебедь, попугай и т. н.; они доходять до сто лѣтъ житя. Гуфеландъ розповѣдае въ своѣй „Makrobiotik“, що въ 1792 р. зловлено въ Англіи сокола, що мавъ на шиѣ дату 1610 р., отже живъ що-найменше 182 роки. Але то всьо даты непевній, бо не маемо певныхъ даныхъ. За те знаемо напевно, що кѣнь доходить до 25 лѣтъ, верблюдъ до 40, олень до 35—40, вѣлъ до 15—20, песъ до 10—12, кѣтъ до 9—10 лѣтъ. Левъ жие до 20 лѣтъ, заяць и крѣликъ до 7—8 лѣтъ, свинка морска до 6—7 лѣтъ. Бѣльшій звѣрята, якъ слонь, ріногъ и т. н. жиють о много довше. А коли порѣвнаемо довгость житя человѣка зъ довготою житя найподобнѣйше до нього зорганізованыхъ звѣрятъ, то видимо, що человѣкъ довготою свого житя перевышае инший органічній звѣрята.

Однакъ коли хочемо занятн ся справою довготы людского житя, то мусимо зъ горы усунути ту похибку, до якои дѣйшли фізіольогы. Они означають человѣкови 70, другій зновъ 80—90 а навѣть 100 лѣтъ житя. Такъ рѣшучо сказати того не можна. Щобы бути ближшимъ до правды, треба розрѣзнити: пересѣчну, звычайну, природну и ненормальну довготу житя.

Пересѣчною довготою житя называемо той вѣкъ, до якого доходять люде, перебувши щасливо молодість и вѣкъ мужескій, т. зн. той пересѣчный пѣзный вѣкъ, до якого доходять у насъ люде.

Природною довготою житя можна бы назвати той вѣкъ, до якого дѣйшовъ бы человѣкъ не будучи нараженымъ на жадній недуги и небезпечній выпадки. При нинѣшныхъ вѣдносинахъ се выимковій случай.

Ненормальною называемо таку довготу житя, коли человѣкъ выимково живе довше, якъ то означене природою.

Зъ такого становиска треба бы розслѣджувати довгость житя всѣхъ животинъ, але на-разѣ приноровлено тую методу лишь до человѣка.

До пѣзнаня пересѣчного вѣку человѣка дае намъ даній статистика, до ненормального исторія. До пѣзнаня довготы житя природнои доходимо фізіольогіею зъ помочію статистики и исторіи.

Отже що-до пересѣчнои довготы житя, то она зависить у великій мѣрѣ вѣдъ тыхъ небезпеченьствъ, на якій нараженый человѣкъ въ першихъ рокахъ житя. Пѣсля даты табель проф. А. Л. Гікмана вмирало въ першѣмъ роцѣ житя 33·1% дѣтей, у вѣцѣ вѣдъ 1—15 лѣтъ 18·6%, вѣдъ 15—60 лѣтъ 23·4, а повыше 60 лѣтъ 29%.

Въ XIV-бмъ столѣтю бувъ въ Парижи пересѣчный вѣкъ 17 лѣтъ, въ XVII столѣтю 26 лѣтъ, у XVIII-бмъ 32, а на початку XIX ого 39⅓ лѣтъ, якъ то обчисливъ Віллєрме. Въ Нѣмеччинѣ пересѣчный вѣкъ вѣдъ того часу змѣнивъ ся, такъ що нинѣ пересѣчный вѣкъ працюючого человѣка выносить 28 лѣтъ.

Чи той поступъ въ довготѣ житя людского, якій показуе ся вѣдъ XIV. до XIX. столѣтя, вже бувъ въ старинности, на певно сказати не можемо. Що тутъ були вагання и змѣны, то розумѣе ся само собою, але повазкъ доказбвъ на то не маемо, то се полишаюсь лишь гіпотезою. Знаемо тѣлько то, що за часбвъ императора римского Александра Севера (III. стол.) обчисливъ правникъ Ульпіянъ пересѣчну довготу житя Римлянъ вѣдъ часбвъ Серзія Тулія ажь до Юстиніяна на 30 лѣтъ.

Въ тыхъ пересѣчныхъ цифрахъ є высказаній шансы, якій має новонароджене дитя на житя. То само можна обчислити також и для человѣка будучого вже въ певнѣмъ вѣцѣ. И такъ коли по словамъ Віллєрме новонароджена дитина на початку сего столѣтя въ Парижи мала шансы жити 39⅔ лѣтъ, то дитина въ четвертѣмъ роцѣ мала найвысшій можливій шансы 49½ роквъ.

Въ давнѣйшихъ часахъ бувъ пересудъ, що въ рокахъ, котрыхъ числа подѣльній черезъ сѣмь, умирае бѣльше людей, а новѣйшими часами поставивъ навѣть фізіольогъ Бурдахъ теорію, що въ непарныхъ рокахъ умирае бѣльше людей, якъ въ парныхъ. Розумѣе ся, що статистика того не потвердила.

Пересѣчній даній для рѣзныхъ краѣвъ є рѣзній, а то зависить вѣдъ рѣзныхъ обставинъ пануючихъ въ тыхъ краяхъ.

Докладныхъ датъ про пересѣчну довготу житя народѣвъ Азіи, Африки, Австралія, а по части и Америки не маемо, але майже на певно можна сказати, що пересѣчный вѣкъ людей мешкаючихъ въ умѣренбй полосѣ є довшій, якъ вѣкъ людей въ тропікальныхъ. Иншои гадки були Арістотель, Страбо и Плініій, ба и середновѣчній ученій, але найновѣйшій досліды заперечили тому.

По-при кліматъ вплываютъ тутъ також

Вечеромъ офіціяльний свята Пушкиньский закінчили ся равтомъ въ городскій думѣ. Тутъ г. Мончаловскій выступивъ на естраду въ чотирма своими товаришами и „послѣ рѣчи прерываемой и покрытой шумными рукоплесканіями, сложивъ у подножія статути Пушкина металлическій вѣнокъ съ надписію: „Русскіе Галичане — всерусскому поэту". По шампаньскімъ наступила музикально-вокальна часть равту. Концертъ скінчивъ ся по півночи.

Наконецъ въ понедѣлокъ д. 12 с. м. Чехи и Галичане замовили панахиду за душу царя Александра III. и зложили вѣнцѣ на его гробници въ Петропавловскімъ соборѣ. Вечеромъ мали для нихъ дати обѣдъ россійскій ученій и літераты въ гостинници „Домона".

Якъ довго галицкій гостѣ мали ще забавити въ Петербурзѣ и въ чимъ они вертають до Львова, о тімъ г. Мончаловскій не згадує, а и „Новое Время" також о тімъ не пише.

Наконци годѣ промовчати того, що оденъ зъ львівскихъ дневниківъ доносить, десь чи довѣдавши ся чи вычитавши. Г. Мончаловскій мавъ д. 6 с. м. на равтѣ въ гостинници „Контанъ" сказати въ своѣй промовѣ слова: „Галицкій Русины почувають себе однымъ народомъ зъ народомъ московскимъ; за се ручу вамъ!" Мы попросту не можемо сему вѣрити, щобы г. Мончаловскій загнавъ ся до такои безличности; вінъ же знае, що тій, котрій ему высилали по польски уложений запросины на Пушкиньске свято, не дали бы навѣть вѣры его словамъ; далеко скорѣйше повѣрили бы ему, коли-бы сказавъ: „Галицкій Русины такихъ, якъ я и мои однодумцѣ, называють московскими перевертнями; за се ручу вамъ!"

Переглядъ політичный.

Віденьскій часописы все ще обговорюють справу угоды. Підурядовій дневники представляють згідно компромісъ яко результатъ побѣды Туна. Иншій часописы высказують гадку, що въ компромісѣ побѣдило цілковито лише угорске становиско и полемізують въ Fremdenblatt-омъ, котрый доказує, що новый угодовый законъ веде до привернена парляментарнои дѣяльности. За те въ Будапештѣ всѣ дневники безъ винятку высказують свое вдоволеня зъ угоды, котра по ихъ гадцѣ, цілковито відповѣдае традиціямъ угоды зъ 1867 року и духови Деака, хоронить права краю и въ цілій повни увзглядняе интереси Угорщины.

W. Abendpost полемізуючи зъ голосами опозиційныхъ дневниковъ, доказує, що се цілкомъ природна рѣчь, що Угорщинѣ лишає ся евентуальность заведена самостійнои цловои области. Ту можливість мала Угорщина уже відъ давна передъ кождочасным відновленемъ угоды. Зъ тои причины не можна тутъ добачувати якого засадничого блуду, або якои инновациі. Здаеть ся, що більша часть дневниковъ забуває — пише W. Abendpost — що вже відъ 1-ого сѣчня 1898 року знаходимо ся въ такімъ положеню. Нехай пригадають собѣ бодай теперь, що відмѣна прислугуючого Угорщинѣ права выкликала обструкціи австрійского парляменту, котра унеможливила заключене договора після угорскихъ понять. Въ той способъ дало ся Угорщинѣ способность урядити ся самостійно підъ взглядомъ цловои области.

Якъ въ Будапешту доносять, оба правительства згодили ся на се, що конвенціи въ справѣ внесеня обороту млина увідѣе въ життя зъ днемъ 1-ого червня 1900 року. Дальше запевняють зъ Будапешту, що нове цло відъ нафты буде введене доперва зъ днемъ 1-ого сѣчня 1900 року. Narodni Listy також доносять, що внесене обороту млина запевнене.

——

Підкомітетъ мировои конференціи для червоного хреста принявъ артикулъ въ справѣ морскихъ воинъ після котрого ранений и недобитки на чужій територіи мають бути старанно надзоровани, щобы не могли більше брати участи въ битвахъ. Кошты ихъ удержаня мае понести держава, до котрыхъ они належать.

Блюхъ мавъ четвертый зъ черги відчитъ о війнѣ и ей наслідкахъ. Симъ разомъ президентъ обговорювавъ економічну сторону справы. Чи міродатній круги — пытав Блюхъ — застановляли ся надъ економічными катастрофами, яки мусѣла бы выкликати війна въ нинѣшныхъ відносинахъ світового руку? Коли такъ, то чи можь подумати о війнѣ межь великими державами? А коли нѣ, то яку вартість мають всѣ военний пляны? Безпосереднымъ наслідкомъ выбуху війны була бы величезна дорожизна средствъ до жита и повздержане більшои части фабричного руху въ наслідокъ браку сирого матеріялу и консументівъ, що зновъ спровадило бы нужду и голодъ прочого населеня. Застій въ интересахъ, непевність кредиту, вырване колесцятъ зъ руху суспільнои машины черезъ покликане до війска тілько рукъ, все те мусить потягнути за собою бракъ гроша и накинену конечностію мораторію. Держава старала бы ся о военний позички, а такій позички на величезній проценты дуже тяжко буде знайти, або цілкомъ ихъ не знайде ся, бо кредитова способность буде ослаблена, або й цілкомъ знищена. Захитали бы ся всѣ основы теперѣшного устрою суспільного, наступили бы пролетаризація и асоціялізованя верствъ людности до теперь соціялізмомъ не обнятыхъ, а при упадаючій податковій силѣ, зменшеныхъ цловыхъ поборахъ и погіршеню всѣхъ вартостей, державы не могли бы навѣть думати о покриваню своихъ военныхъ выдатковъ безъ паперовыхъ грошей. Але коли бы навѣть повело ся нагромадити живность для людности и війска, то якъ дасть ся забезпечити довозъ живности до віддаленыхъ війскъ, зъ огляду на се, що тактика всѣхъ армій буде полягати на нищеню комунікаційныхъ дорогъ непріятеля. Засобы неували бы ся, а війско тымчасомъ гинуло бы зъ голоду. Зъ огляду на се, проектъ полюбовного трибуналу є не до відкиненя. Ґенералъ Ґольцъ сказавъ, що війну противъ Россіи мігъ бы рѣшити лише цілый рядъ кампаній. Россія, ведуча оборонну війну, є непобѣдима, а розумне понимане ей задачи выключае загарбну війну, бо се навѣть противило бы ся ей интересамъ. Територіяльній добичѣ для краю, котрому потрѣбный спокійный розвій, були бы понесеносомъ. Зъ тои причины великодушный проектъ царя лежить въ интересѣ всѣхъ народівъ.

——

На сербско-турецкій граници прийшло онодгы до кровавои бійки. Ватаги альбаньскихъ розбишаківъ спільно зъ турецкимъ війскомъ въ числѣ до двохъ тысячѣвъ напали коло Яблоницѣ на сербску границю. Сербскій хлопы ударили на напастниковъ, щобы ихъ відогнати. Завязта борба тревала цілый день здовжь лінии 20 кільометрівъ довгои. Зъ обохъ сторінъ упало богато убитыхъ и раненыхъ. Напастникамъ, котрій були въ значно більшомъ числѣ, повело ся заатакувати три віддѣлы сербскои граничної стражи. Сербске правительство выслало на границю правильне війско, щобы выперл напастниковъ и привернуло спокій. Въ правительственныхъ кругахъ дивлять ся на сесю пригоду дуже поважно.

Письма зъ краю.

Зъ Бялои пишуть намъ:

Красне торжество церковне відбуло ся на окраинахъ західней Галичины. За ініціятивою радника скарбу п. Лонгина Рѣпецкого завязавъ ся въ бяльскихъ Русинівъ комітетъ и его стараньмъ відбуло ся въ Бялій Великодне торжество въ дни 22 н. ст. мая с. р. сполучене зъ сповѣдію. На се торжество прибули майже всѣ Русины зъ повѣтівъ Бяла, Вадовицѣ, Живець и др.

Службу Божу відправивъ о. крил. Борсукъ, рускій парохъ зъ Кракова, въ своимъ сотрудникомъ о. Козловскимъ а при асистѣ укінченого богослова п. Михайла Нейдоха и при участи хору девяти любителівъ співу зъ Кракова.

По службѣ Божій відбуло ся въ концертовій сали готелю підъ Чорнымъ орломъ спільне свячене, сполучене зъ обѣдомъ, на котре крімъ Русинівъ явили ся запрошеній гостѣ зъ тутешныхъ Поляківъ, а именно пп. лѣкарь д-ръ Богданикъ президъ читальнѣ польскои, п. Медвичъ радникъ суду бяльского, п. Роттеръ директоръ школы польскои въ Бялій и много иншихъ, а зъ Нѣмцівъ суперинтендентъ Фрітше, пасторъ бяльскій, и майже цѣла Рада мѣска зъ бурмістромъ Люкасомъ. Яко гостѣ було також мѣсцеве латиньске духовеньство, а именно парохъ бяльскій кс. деканъ Гамерлякъ, зъ своими сотрудниками кс. Бартиновскимъ и Падикулою, и катихитъ нѣмецкои католицкои школы кс. Адамчевскій. Подяка належить ся кс. деканови Гамерлякови, що охотно позволивъ на відправу нашои служби Божои въ костелѣ, хотій день нашого торжества був другимъ днемъ латиньскихъ Зеленыхъ святъ и за-для того вже не відбула ся латиньска сумма.

Костелъ був повный людей зъ Бялои та околичныхъ мѣсцевостій. Всѣ одушевлялись нашимъ великолѣпнымъ обрядомъ и прекраснымъ співомъ нашихъ соловѣвъ зъ Кракова, а найбільше впечатлѣне зробило на всѣхъ відспіване „Плотію" сольовымъ голосомъ п. Войтовича, слухателя медицины въ Краковѣ. Пп. Войтовичъ и судья д-ръ Левицкій зъ Кракова просто грали на нервахъ слухачівъ, а ревный тонъ нашихъ співівъ церковныхъ побуджавъ присутныхъ Русинівъ до слізъ. Таке глубоке впечатлѣне зробила служба Божа и співъ на Русинівъ, котрій въ більшій части вже відъ кількохъ и більше лѣтъ не видѣли свого обряду, не чули своихъ співівъ, а де-хто и мовы рускои.

Щира подяка оо. крил. Борсукови и сотрудникови Козловскому, богослову Нейдоху, якъ и пп. співакамъ, що не щадячи труду и не здержуючись передъ далекою подорожію [богословъ Нейдохъ аже зъ Нинівичъ ярославского повѣта] прибули охотно, щобы принести потѣху и скрѣплене духа Русинамъ-заточникамъ. Честь имъ за те! Щира подяка братямъ Полякамъ, що охотно прилучили ся до нашого торжества. Щира подяка суперинтендентови Фрітшому за співучасть, и гостямъ нѣмецкимъ, котрій свою приязнь и прихильность заявили не тілько своею участію въ цілімъ торжествѣ, але також голосно высказали, чого доказомъ були статьѣ въ обохъ бяльскихъ часописяхъ Wochenblatt и Anzeiger и въ тѣшиньскій Silesia

Підчасъ обѣду наспіла телеграма зъ поздоровленемъ відъ Русинівъ зъ Новогосанча, котрои змѣстъ оголосивъ себічасъ директоръ польскои школы п. Роттеръ въ языцѣ рускімъ, польскімъ и нѣмецкімъ, по чімъ запросивъ всѣхъ до складокъ на Руску Бурсу та на церковь въ Новімъ-Санчи и на руску Бурсу въ Дротобичи, и перейшовши салю зъ панею Реваковичевою зібравъ за кількахвиль 55 зр. 60 кр. Честь и подяка належить ся гостямъ Полякамъ и Нѣмцамъ, котрій такъ охотно свои жертвы на руску бѣдну молодѣжь докинули до жертвъ рускихъ.

Святочный и поважный хідъ цілого торжества заимпонувавъ всѣмъ и на памятку всѣ дали ся разомъ фотографувати. Фотографія выпала луже добре и красно и повстане на все милою памяткою для всѣхъ участниковъ.

Участникъ.

Відозва зъ Тернополя.

Родимцѣ!

На основѣ статутівъ „Повѣтового Товариства кредитового, стоварищеня зареестрованого зъ обмеженою порукою въ Тернополи", котре то стоварищене зістало рѣшенемъ тут. ц. к. Суду окружного зъ дня 15 цвѣтня 1899 ч. фірм. 284/99 вписане въ реестръ стоварышень заробковыхъ и господарскихъ, відбули ся дня 11 мая 1899 въ присутности ц. к. нотаря, а при участи великого числа мѣсцевои и замѣсцевои интелігенціи духовнои и свѣтскои, мѣщанства и селянства загальній збори, на котрыхъ выбрано въ складъ Рады надзираючои: Альойзія Добряньского ц. к. судового совѣтника на предсѣдателя, о. Григорія Чубатого рус. пароха зъ Ступокъ на місто-предсѣдателя, Антонія Стахевича купця на секретаря, Петра Рѣпнійского професора гімназіяльного на заступника секретаря, а оо. Северина Наврокого и Евстахія Цурковского на членівъ Рады, вкінци учителя Юрія Гецева, мѣщанина Стефана Блѣхара и господаря Валентія Левандовского на заступниковъ членівъ Рады надзираючои. Такъ выбрана и уконституована Рада надзорча именувала того самого дня директорами: о. Володимира Громницкого рус пароха въ Тернополя, д-ра Станислава Чикалюка и д-ра Северина Даниловича адвокатівъ въ Тернополя, котра то Дирекція на засіданю 15 мая с. р. уконституувала ся въ той способъ, що першого зъ выше згаданыхъ выбрала директоромъ управляючимъ, другого директоромъ касіромъ, а третого директоромъ-контрольоромъ.

Выбрана Дирекція приступила до підготовляючихъ праць, закупила дѣловодчій книги и друки, зарееструвала свои підписы въ Судѣ, уложила для себе потрѣбній регулямины, війшла зъ фінансовыми институтами въ зносины и заключила въ тій цѣли одвѣтній договоры, взагалѣ здѣлала все те, що після ей гадки було конечно потрѣбнымъ до правильного введеня въ життя нової рускои институціи „Повѣтового Товариства кредитового въ Тернополя".

Сповнивши въ той способъ початокъ вложеном на себе задачѣ, рѣшила Дирекція разомъ зъ членами Рады надзираючои *отворити святочно новоосноване Товариство дня 29 н. ст. червня с. р.* въ той способъ, що о 9 годинѣ рано заведене відправене въ мѣсцевій гр.-кат. церквѣ богослуженя, а о год. 11 рано відбудуть ся въ сали засѣдань Рады громадскои зборы, на котрыхъ будуть выголошеній одвѣтній до тои хвилѣ промовы и референты. Зъ днемъ тымъ розпічне „Повѣтове Товариство кредитове" свою дѣяльность, а всякій справы того-жь будуть полагоджувати ся въ канцелярии Товариства, тымчасово помѣщеній въ канцелярии адвоката д-ра Станислава Чикалюка, при улици св. Ивана въ годинныхъ урядовыхъ відъ 8—12 рано и відъ 3—5 по полудни.

Дальшій розвій сего нового Товариства залежить відъ нашои суспільности, а именно о скілько они, зрозумівши высоку задачу тои фінансовои институціи для розвитку народнего життя Русинівъ підопре ей численнымъ приступленямъ въ члены Товариства, льокованемъ своихъ капіталівъ въ касѣ Товариства, взагалѣ підпиранемъ тои новои институціи во всѣхъ ей змаганяхъ и задачахъ. И тому то мы підписаній члены Рады надзираючои и Директіи, звертаючи Вашу увагу Земляки на те, що нашою цѣлею есть въ першій мірѣ достатчати дешевого и легкого кредиту нашимъ селянамъ, якъ рівно-жь черезъ корыстне льоковане відданыхъ намъ щадничихъ вкладокъ збогачувати майно народне, — напрошуємо Васъ симъ, щобы-сте передовсѣмъ прибули въ дни 29 н. ст. червня с. р. на відкрыте нашого Товариства до Тернополя, дальше численно приступали яко члены зъ удѣлами, а вкінци віддавали намъ зъ довѣрємъ свои капіталы до опроцентованя. Въ особенности просимо Васъ, щобы-сте звертали увагу селянъ на наше Товариство, котре въ першій мірѣ для нихъ есть заложене, и поучили ихъ, що у насъ корыстнѣйше есть льокувати свои грошѣ и затягати позички, якъ деинде въ чужихъ, часто намъ ворожихъ институціяхъ. Відъ вкладокъ буде удѣляти наше Товариство $4\frac{1}{2}\%$, відъ позичокъ гіпотечныхъ буде побирати 6%, а відъ позичокъ на скрипты безъ интабуляціи и векслевыхъ $7\frac{1}{2}\%$. Коли-бы хто зъ Вп. Земляковъ не могъ лично прибути на відкрыте нашого Товариства, то просимо письменно зголошуватись, евентуально присылати грошѣ підъ выше поданою адресою. Вписове выносить 1 зр., одинъ удѣлъ 10 зр. Порука трикратна.

Відъ Вашого отже Земляки зрозумѣня того, що въ независимости економічній лежить будучность нашого, якъ впрочімъ и кождого иншого народу, залежить розвій „Повѣтового Товариства кредитового въ Тернополи" — и тому симъ віддаемо его Вашій щирости и прихильности для народного дѣла. Нехай отже не буде въ нашімъ повѣтѣ свѣдомого Русина, котрый бы не належавъ до нашого Товариства!

Тернополь, дня 15 червня 1899.

Рада надзираюча Повѣтового Тов. кредитового въ Тернополя.

Предсѣдатель *Альойзій Добрянскій* ц. к. радникъ судовый]

Місцепредсѣдатель: *о. Григорій Чубатый* рус. парохъ зъ Ступокъ.

Секретарь *Антоній Стахевичъ* купець въ Тернополи.

Заступникъ секретаря *Петро Рѣпнійскій* проф. гімн. въ Тернополи.

Члены Рады надзираючои: *о. Север. Наврокій* парохъ, шамбелянъ Его Св Папы и деканъ въ Шлахтинцяхъ, *о. Евст. Цурковскій* парохъ зъ Настасова.

Заступники: уч. *Юрій Гецевъ*, мѣщанинъ *Стефанъ Блѣхаръ* въ Тернополя и *Вал. Левандовскій* селянинъ зъ Кутковець.

Дирекція:

О. Волод. Громницкій рус. парохъ въ Тернополи, *д-ръ Станиславъ Чикалюкъ* адвокатъ, *д-ръ Северинъ Даниловичъ* адвокатъ.

Заступники Дирекціи:

Стефанъ Сатурскій мѣщанинъ, *о. Яковъ Вацикъ* катехитъ всѣ въ Тернополи.

виній чинники, якъ примѣромъ здоровый воздухъ, рідъ занятя, економічне положене и т. д. А власне ті чинники выкликують великій різницѣ въ смертельности людей, навѣть въ одномъ и тімъ самімъ краю.

И такъ примѣромъ по данымъ „Handbuch der medicinischen Statistik" Естерлена вмирае у Франкфуртѣ надъ Меномъ:

	на недуги горла	сухоты легкихъ	на недуги жолудковій
на 1000 кравцівъ	123	428	28
„ столярівъ	90	410	51
„ пекарівъ	70	233	70
„ броварник.	53	263	79
„ городник.	147	317	61
„ мулярівъ	57	228	86
„ особъ взагалѣ	103	277	49

Великій різницѣ въ смертельности выкликує також положене економічне. Французкій статистикъ Бенцастонъ давъ въ тімъ взглядѣ таке зуставлене:

Вікъ відъ	Смертельность богатыхъ	убогихъ
25—30 лѣтъ	—	2.22
30—35 „	0.85	1.43
35—40 „	1.25	1.85
40—45 „	0.85	1.87
45—50 „	1.59	2.39
50—55 „	1.81	2.58
55—60 „	2.68	4.60
60—65 „	3.06	5.76
65—70 „	4.31	9.25
70—75 „	6.80	14.14
75—80 „	7.09	14.59
80—85 „	11.58	—
85—90 „	16.29	—

Другій знову статистикъ суспільный Каспаръ подае въ своѣй „Statistik der Neuzeit", що на тысячу въ тімъ самімъ часѣ уродженыхъ людей, жие:

	заможныхъ	бідныхъ
по 5 лѣтахъ	943	655
„ 10 „	938	598
„ 20 „	866	566
„ 30 „	796	486
„ 40 „	695	396
„ 50 „	557	293
„ 60 „	398	172
„ 70 „	235	65
„ 80 „	57	9

А пересѣчный вікъ чоловѣка заможного по данымъ того самого статистика є 50 лѣтъ, чоловѣка бідного 32 роки.

(Конець буде.)

Справы церковнй.

Зъ Равы рускон пишуть намъ:

Дня 7 н. ст. червня с. р. прибувъ латиньскій епископъ-суфраганъ Веберъ на візитацію парохіи Потеличъ коло Равы рускон. Рускій парохъ о. К. сповнивъ зъ цѣлымъ почутемъ свбй обовязокъ и вразъ зб своими парохіянами також повитавъ достойного гостя. И витаючи радѣвъ, що за часъ его не такъ то давного душпастированя въ Потеличи его вѣрнимъ довело ся бачити вже другій разъ архіерея, правда, оба разы латиньского...

Дотеперь усе гаразд. Та прийшла архіерейска промова, а посередъ неи слова осьякого змѣсту: „приступити до миропомазаня мають тѣ [латиньского обряду], що були хрещенй, а доси не миропомазанй. Приступити мають дальше тѣ, що були окрещенй рускими священиками, а дотеперь не миропомазанй. Приступити мають вкбнци тѣ, що були охрещенй и *миропомазанй* рускими духовными, бо они [се-бъ-то руский духовний] не мали права сего чинити". Ну, сказано розумно, докладно и ясно.

Не знаемо кблько о. К. миропомазавъ латиньскихъ дѣтей, але що се священикъ зъ головою и тактомъ, то не надѣй ся у него промахбвъ. Не знаемо також, чи епископъ-суфраганъ удѣливъ кому миропомазаня другій разъ, чи надумавъ ся инакше. Та менше о се — о свое допбмнути ся кождому вбльно. Але чей-же преосвященый кс. Веберъ узнае се, що св. тайна миропомазаня, удѣлена священикомъ католицкимъ, есть все важна, хочь-бы була удѣлена незаконно. Минули тѣ часы, коли латиньскій епископы на Руси „поправляли" за рускими „невѣжами-шизматиками" святй тайны, почавши вбдъ хрещ:ня. Нинѣ руске духовеньство дорбнало образованемъ що-найменше цѣлковито латиньскому [сего не заперечить чей-же епископъ Веберъ] и знае, що думати о такихъ „поправкахъ".

Рускій парохъ порушивъ сю промову при найблишбй нагодѣ, та преосвященый замнявъ ся... Цѣкаво бы знати щббы то сказали нашй брати, якъ бы такъ рускій епископъ перемыскій, вбдвѣдуючи захбдній деканаты, сказавъ до тысячного здвигу народу лишь ось-такъ: „Дѣти, тулѣть ся до св. церкви, бо то ваша рбдна мати. Неодного зъ васъ охрестивъ певно латиньскій священикъ и вписавъ у свои метрики, — бо-жь моя діецезія мала колись два міліоны душь, — але вы черезъ те нѣякъ не стали латинниками. Скоро вашй дѣды-прадѣды були рускаго обряду, то и вы тоже рускаго обряду и ваше мѣсце въ церкви, не въ костелѣ". Та рускій епископъ и сего не скаже...

Стало ся! Своихъ слбвъ сп. Веберъ нинѣ не заперечить, бо сказавъ ихъ надто голосно, нѣ не оправдае, бо нема чимъ. Але одного мають Русины право домагати ся, а то, абы подббній промахи латиньскимъ достойникамъ въ будучности нѣколи не лучали ся. Латиньскій парохія у всходній Галичинѣ розкинений скрбзь помѣжь Русинами и епископъ-суфраганъ стане ще неразъ лицемъ въ лице зъ вѣрными другого обряду. Най-же не платить имъ такъ дешево за хлѣбъ та сбль.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ Русского Института для дѣвчатъ въ Перемышли:

Его Преосвященьство Константинъ Чеховичъ, теперѣшный покровитель Руского Института для дѣвчатъ въ Перемишли, бувшій членъ звычайный и т. зв. учредитель, жертвувавъ на дальшу будову того-жь Института 1.000 (тысячъ) зр. Черезъ те ставъ ще осинувателемъ того-жь Института. Дай Боже правдивому добродѣеви и покровителеви нашого Института якъ найдовшй хѣта мати средства на такій добрй и патріотичнй цѣли!

До Института приступили вбдъ 1897 р. до нинѣшного дня яко члены-учредитель зъ вкладкою 100 зр. або вище слѣдуючй Добродѣе: Впр. о. Анатоль Свикевичь зъ Куннна зъ вкладкою 100 зр., о. Володимиръ Чеховичь парохъ Батятичь зъ вкладкою 100 зр., д-ръ Стефанъ Федакъ адвокатъ краевый у Львовѣ зъ вкладкою 100 зр., Вп. о. Іоанъ Салацкій парохъ Тернавы зъ вкладкою 100 зр., о. Павло Стукачъ парохъ Тѣснов зъ вкладкою 100 зр., д ръ Василь Щуратъ професоръ гімназіи въ Перемышли зъ вкладкою 100 зр. [даръ книжками до библіотеки].

Въ тбмъ-же часѣ зложили жертвы на Институтъ слѣдуючй Добродѣе: Высокій Соймъ краевый въ 1898 и 1899 р. по 300 зр., о. Назаръ Чабанъ зъ Перемышля 75 зр., бл. п. Кардиналъ Сембратовичь 50 зр., д-ръ Теофіль Кормошь 2 зр., приходъ зъ концерту въ честь Преосвященого Ен. Конст. Чеховича 56 зр. 66 кр., о. Орестъ Чеховичь складку на соборчику въ Рожнятовѣ 8 зр., о. Іоанъ Ярославичь зъ Райского 2 зр., п. Василь Бойко, пенсіонованый урядникъ 10 зр., священники деканату жовкбвского 12 зр. 80 кр., Вп. о. пралатъ Іоанъ Войтовичь, зббранй при инсталяціи 65 з. 60 кр., Мих. Орловъ 5 10 зр., Климъ Свикевичь директоръ гімназіи въ Яслѣ 5 зр., о. Конст. Миколаевичь въ Стенятинѣ 4 зр., о. Турчмановичь зъ Рыпнян зббранй 7 зр. 50 кр., о. Іоанъ Пастернакъ зъ Тилявы 2 зр., о. Орестъ Чеховичь, зббранй на похоронѣ Володимиры Ковальском 32 зр. 27 кр., о. Сильв. Баранецкій складку 6 зр. 75 кр., п. Иванъ Матковскій, комісаръ скарбу 4 зр., о. П. Миколита зъ Санбока 1 зр., о. Мих. Фецьца 1 зр., п. Марія Чеховичь замѣсть вѣнця для сестры 5 зр., д-ръ Е з. Медвецкій зъ Новоалександріи 2 зр. 54 кр., о. Чучкевичь зъ Руского села 2 зр., о. Грабець зъ Лупкова 1 зр., о. Гординьскій зъ Кбльчиць 1 зр., о. Гудзь 3 зр., о. Виковичь 1 зр., Савинъ Будзиновскій нотарь 10 зр., о. Петро Витошиньскій 10 зр., о. Хомишинъ 1 зр., о. Трешневскій 1 зр., о. Косоноцкій 1 зр., Василь Нагбрный 3 зр., о. Аполин. Менциньскій 50 кр., о. Ант. Струтиньскій зъ Ямницѣ 11 зр., о. Корн. Винницкій 1 зр., о Мих. Дичко 1 зр., Волод. Гайдукевичь 1 зр. — Датки членбвъ тутъ не выказанй, бо они втягненй яко вкладки членьскій.

НОВИНКИ.

— **Зъ Товмача пишуть намъ:** Вб второкъ по Зеленыхъ святахъ т. в. 20-ого червня о 2 годинѣ пополудни вбдбуде ся заходомъ Товмацкон філіи „Просвѣты" *економічне вѣче* въ *Олеши* зъ слѣдуючими рефератами: 1) Про асекурацію худобы. 2) Про хлѣборобскій спблки на Украинѣ [артѣль]. 3) Яка форма кредиту найвбдповѣдньйша для нашихъ хлѣброббвъ. 4) Про спблки промысловй и торговельнй. — По кождбмъ рефератѣ дискусія. Запрашаемо уклбнно честне селяньство и интеліґенцію, щобы зволили численну а живу участь взяти въ тбмъ вѣчу. — *Выдѣлъ*.

— **Надзвычайнй загальнй зборы Института рускій „Народный Дбмъ въ Коломыи"** вбдбудуть ся дня 29 н. ст. червня с. р. т. е. въ день лат. Петра и Павла о годинѣ 4 пополудни въ сали магістратскбй. На порядку дневнбмъ: Справа затягненя ббльшон позички на докбнченя будовы. — За управляючій совѣтъ института рускій „Народный Дбмъ въ Коломыи" *Николай Лепкій* предсѣдатель, *Александеръ Русинъ* секретарь.

— **Перший вечерницѣ, якій устроюе „Товариство имени Ивана Котляревского"** при ласкавбй спбвучасти товариства „Боянъ" и „Кружка драматичного", вбдбудуть ся дня 3 н. ст. липня с. р. въ сали касина мѣщаньского при улицѣ Академічнбй. — Цѣлый доходъ призначеный *на збільшенє фонду будовы руско народного театру у Львовѣ*. Кружокъ аматорбвъ вбдограе одноактову штуку д-ра Франка „Майстеръ Чирнякъ" (у Львовѣ ще не выставлювану), а товариство „Боянъ" вбдспѣвае двѣ рбвно жь новій композиціи. Точна програма буде подана небавомъ. — Зъ огляду на цѣль сихъ вечерницъ можна сподѣвати ся, що сали мѣщаньского касина буде того дня заповнена по береги. — Другій рускій часописи просить Выдѣлъ товариства о повторене сего оповѣщеня.

— **Угорскій гостѣ у Львовѣ.** До Львова прибули — якъ мы вже онодги подали — два богословы зъ Угорскон Руси, а именно пп. Мустіяновичь и Біндасъ. Загостили они до нашон столицѣ, щобы приглянути ся блише нашому житю-бутю, а опбля вернувши за Карпаты до своихъ подѣлити ся зъ ними помѣченями зъ Галицкон Руси. Найщирѣйше приняте урядили угорскимъ товаришамъ питомцѣ львбвскон духовнон семинарій. Они опроваджують ихъ и познакомляють зъ нашими вбдносинами, и зъ нашимъ житемъ. Гостѣ звидѣли товариство им. Шевченка и инший народнй институціи. Були також на выкладѣ д-ра Колессы на университетѣ, а вбдтакъ у него дома. Въ „Академічнбй Громадѣ" повитавъ гостей голова М. Галущиньскій и промовивъ на тематъ взаемнинъ мѣжь галицкими и угорскими Русинами, Л. Цегельскій говоривъ про минувшбсть, теперѣшнбсть и будучнбсть Руси-Украины. Позавчера вечеромъ устроено въ честь угорскихъ богословбвъ въ семинарій духовнбй сценічне представленя „Наталки Полтавки". Першій разъ довелось угорскимъ гостямъ почути рбдне слово на сценѣ, то и не диво, що се зробило на нихъ глубоке вражѣня. Взагалѣ прибувшихъ нaз за Карпатъ гостей витае всюды дуже радо львбвска громада руска, запрошуе до себе домбвъ, щобы въ ихъ устъ довѣдатись якъ найбольше подробиць про житѣ нашихъ братбвъ на Угорскбй Руси. — Нинѣ [въ пятницю] вечеромъ загостять молодй угорскій патріоты до „Русон Бесѣды", де буде вбдбувати ся проба „Бояна".

— **Зъ Сокаля въ справѣ дяковскбй.** Дня 22 н. ст. червня [въ четверъ по Сошествію св. Духа] вбдбудуть ся въ канцеляріи уряду громадского въ Сокали о 3 годинѣ пополудни загальнй зборы дяковскй філіи Сокальскон, на котрй доохрестныхъ чч. дяковъ запрашае ся. На тыхъ зборахъ вбдчитае ся протоколъ зъ послѣдныхъ зборбвъ въ касовыми рахунками, выбере ся новый выдѣлъ дяковскій філіи Сокальскон якъ и агентбвъ до розпродаванна львбвъ фантовон льотерій призначенон на побольшено епархіяльного фонда дяковского. — За Выдѣлъ філіи *В. Чернецкій*.

— **Противъ газарднон гры.** Вчера запросивъ намѣстникъ гр. Пінінській до урядничого касина всѣхъ урядниковъ політичныхъ въ цѣли основаня товариства противъ гры газарднон. Запрошенымъ вручено рбвночасно проектъ статута сего стоваришеня. Рбвно-жь „широку" акцію мають розвести президентъ высшого суду краевого д ръ Тхуржницкій и віцепрезидентъ краевон дирекціи скарбу п. Коритовскій. Видно, що газардна гра стала у насъ страшною язвою, коли вже треба товариства для усуненя сей египетскон язвы, що вже зруйнувала досить польскон шляхты, а теперь видно зайшла и въ круги урядничй.

— **Дороги повѣтовй и громадскій.** На рбкъ 1899 вставивъ соймъ до краевого буджету 460.000 зр. до розпорядимости выдѣлу краевого на *безворотнй пбдмоги* на будову дорбгъ повѣтовыхъ и громадскихъ. Зъ тон сумы признавъ выдѣлъ краевый мѣжь иншими пбдмоги слѣдуючимъ выдѣламъ повѣтовымъ: Рогатинъ: на дорогу Рогатинъ-Потбкъ-Черче 1700 зр. и Букачѣвцѣ-Колоколинъ 500 зр. — Чешанбвъ: на дорогу Жукбвъ-Долины-Руда 429 зр. 74 кр. — Бучачъ: на дорогу Язловець-Нажиѣвъ 5000 зр. — Ярославъ: на дорогу Быстровицѣ-Переворскъ 4786 зр. 25 кр. — Рава: на дорогу Любича-Іосифбвка 10.000 зр. и Рава-Немирбвъ 5000 зр. — Снятинъ: на дорогу Заболотбвъ-Рожнбвъ 7000 зр. — Тернопбль: на дорогу Тернопбль-Грималбвъ-Обарѣнцѣ 8000 зр. — Каменка струмилова: на дорогу Бускъ-Холѣвъ 1800 зр., Буськъ-Топорбвъ 2000 зр., Каменка-Батятичѣ 1634 зр. 64 кр., Новосѣлки-Лѣсько 6600 зр. — Городокъ: на дорогу Городокъ-Добряны 3000 зр., Городокъ-Гошаны 1279 зр. 70 кр., Каменобрбдъ-Лозина 2000 зр., — Старемѣсто: на дорогу Лаврбвъ-Мшанець 4560 зр. 28 кр. — Перемышль: на дорогу Халупки-Нинковичѣ 4000 зр. — Сокаль: на дорогу Сокаль-Тартакбвъ 10.000 зр. и Сокаль-Кристинопбль 1319 зр. 15 кр. — Броды: на дорогу Броды-Щуровичѣ 4000 зр. — Бережаны: на дорогу Городище-Козлбвъ 1000 зр. — Борщѣвъ: на дорогу Переймы-Шишкбвцѣ 2521 зр. 73 кр. — Збаражъ: на дорогу Збаражъ-Пбдволочиска и Збаражъ-Березовица 8000 зр. — Теребовля: на дорогу Янбвъ Кобыловолоки 1359 зр. 43 кр. — Городенка: на дорогу Незвиска-Обертинъ 3000 зр. — Горлицѣ: на дорогу Гладишѣвъ-Устя руске 2000 зр. — Сянбкъ: на дорогу Марковцѣ-Писарбвцѣ 1500 зр. — Бобрка: на дорогу Бринцѣ-Ходорковцѣ 4000 зр. — Мостиска: на дорогу Пакбсть-Гусакбвъ-Радоховцѣ 3000 зр. — Добромиль: на дорогу Коростно-Кузьмина 5000 зр. — Гусятинъ: на дорогу Гусятинъ-Проббжна и Гусятинъ Постолбвка 8000 зр. — Жидачѣвъ: на дорогу Стрый Журавно 3000 зр. — Рудки: на дорогу Рудки-Судова Вишня 1500 зр. — Золочѣвъ: на дорогу Золочѣвъ-Дунаѣвъ 3000 зр. — Перемышляны: на дорогу Перемышляны-Поморяны 4000 зр. — Самбръ: на дорогу Самбръ-Мостиска 1220 зр.

— **Зедѣзница Львбвъ-Самбръ-Стрѣлки.** Ревізія шляху и комісія стаційна для преектованыхъ зелѣзниць Львбвъ-Самбръ и Самбръ-Стрѣлки вбдбуде ся дня 20 и 21 червня с. р. въ ц. к. намѣстництвѣ пбдъ проводомъ старосты д-ра Устіяновского.

— **Выдѣлъ краевый розписавъ конкурсъ** на чотири премій ремѣсничй для челядникбвъ зъ фундацій Вінк. Лодзя Понінського. Именно вытягненй мають бути квоты: 831 зр. 691 зр. 50 кр., 554 зр. и 415 зр. 50 кр. До тягнення допущенй будуть тблько челядники родомъ зъ Галичины, католицкого вѣроисповѣдання.

— **Выбухъ въ Тернополи.** До кузнѣ Мойсея Ляйнванда въ Тернополи прийшовъ недавно дозорець каменныхъ ломбвъ въ Дичкова Мойсей Зільберштайнъ зъ направою воза и держачи въ руцѣ торбину зъ порохомъ, станувъ коло огнища. На порохъ упала случайно искра и въ одній хвили порохъ выбухъ. Зільберштайна и Ляйнванда сильно попарило, а ковальскій хлопець Натанъ Зальцъ такъ страшно попареный, що ледви чи буде жити.

— **Литовска селянка у Вѣдни.** Недавно арештовано пбдъ Вѣднемъ женщину за волоцюжество и вбдставлено ей до суду у Вѣдни. Тамъ майже черезъ два тыждні приводжено до неи судовыхъ товмачѣвъ рбзныхъ языкбвъ, але нѣ одинъ не мбгъ зъ нею порозумѣти ся. Вкбнци одинъ товмачь догадавъ ся, що языкъ селянки буде литовскій. Судови удало ся выпайти особу, що знае той языкъ; то професоръ гімназіи нашъ землякъ п. Людвикъ Барскій. Коли вбнъ станувъ яко товмачь на розправѣ, обжалована дуже утѣшила ся, що може вкбнци зъ кимсь розмовитись и обширно оповѣдала о своихъ пригодахъ. Называе ся она Анна Радкарска, мае 40 лѣтъ и послѣдными часами служила въ Радишкахъ въ росеньскбмъ повѣтѣ на Жмуди. На Великдень пбшла до найблишон стаціи зелѣзничон, абы поѣхати до Вильны на заробокъ. Однакъ черезъ похибку заѣхала въ иншу сторону, а коли высѣла зъ вагона, опинила ся въ околиці, де всѣ говорили незнанымъ ѣй языкомъ и она зъ нѣкимъ не могла порозумѣти ся. Тому йшла на вгадъ, живучи сухимъ хлѣбомъ, що его купувала въ семи рублѣвъ, якій мала при собѣ. Не знаючи о тбмъ перейшла австрійску границю и дбйшла ажь до Кірхшлянгъ въ Долѣшній Австрій, де ей арештовано. Коли ей пытали, чи знае, де она е, вбдповѣла, що въ якбмсь мѣстѣ въ Россіи. Коли ѣй сказали, що она у Вѣдни, за границею Россіи, не хотѣла тому увѣрити, кажучи, що ще не чула о такбмъ мѣстѣ. Судья увбльнивъ ей вбдъ обжалованя и вбддавъ поліціи абы ей вбдставила до россійской границѣ.

— **Забезпена жовнѣрбвъ въ Боснѣ и Герцеговинѣ.** „Дневникъ вбйсковыхъ розпоряджень" оголосивъ законъ о заосмотрену на старбсть жовнѣрбвъ въ босаньско-герцеговиньскихъ полкахъ, а заразомъ ихъ вдбвъ и сирбтъ. Заосмотреня сей признано пбдофіцирамъ и рядовымъ, а полягають: а) на признаню постбйнон або часовон пенсіи для инвалідбвъ; б) на евентуальнбмъ признаню особного додатку за раны; в) на принятю на постбйне удержане въ домахъ инвалідбвъ; г) на помѣщеню божевбльныхъ у вбдповѣдныхъ заведеняхъ; д) на признаню пенсій для вдбвъ и запомогъ на выховане сирбтъ. Законъ сей не вбдносить ся до придѣленыхъ часово до службы жовнѣрбвъ въ Боснѣ и Герцеговинѣ.

— **Дрббній звѣсти.** Онодги перетранспортувала львбвска поліція мѣстомъ банду цыганбвъ, зложену зъ 24 особъ; брукова интеліґенція товаришила цыганамъ ажь до янбвскон рогачки. — При будовѣ зелѣзничихъ варстатбвъ въ Станиславовѣ упавъ онодги зъ руштованя роббтникъ и розбивъ собѣ чашку. — Въ Бесарабіи вбдъ довшого часу нема дощбвъ, отже грозить голодъ. — Онодги було въ Дальматіи легке землетрясене. — У Львовѣ померъ Іос. Крупиньскій, люстраторъ лѣсбвъ и дббръ державныхъ. — Онодги впавъ снѣгъ въ Краковѣ. — Въ околиці Романова жиды выкористовують населене продаючи тонку соли по 20 кр. — Въ Пбвнічнбй Америцѣ въ провінціи Міннесота лютила ся онодги сильна буря; много домбвъ завалены, а майже 150 людей погибло. — Ректорбмъ політехники у Львовѣ на рбкъ 1899/1900 выбраный д-ръ Стефанъ Нѣментовскій, професоръ хеміи. — Выббръ ректора львбвского университету вбдбуде ся завтра [въ суботу]. — Въ Дрогобичи сповнивъ радный мѣскій Малеръ дефравдацію на кблька тысячъ зр. на шкоду мѣецвон пропінаціи. — На недѣлю [18 с. м.] скликали львбвскій соціялісты народній зборы до галѣ концертовон на площи повыставовбй зъ дневнымъ порядкомъ: „Політична ситуація въ державѣ и краю." — Въ Синоцѣ засуджено на три мѣсяцѣ вязниці Арона Тренка, бухгальтера кредитового товариства для торговлѣ и промыслу въ Букбвску, за стороневѣрене на шкоду товариства. — Вчера рано на улицы Шпитальній зъявивъ ся скаженый песъ, покусавъ кблька иншихъ собакъ и втѣкъ за мѣсто. — Въ Ню-Іорку панують сильні спеки. — Снѣгъ падавъ въ недѣлю въ околиці Болехова. — Возный суду повѣтового въ Горлицяхъ, сповнивши дефравдацію, пропавъ безъ вѣсти; числить вбнъ 30 лѣтъ и е трохи глухій. — Въ Неаполи застрѣливъ онодги нѣкій Кисѣльовскій, прибувшій туда зъ Вѣдня, напередъ свою любовницю а опбля себе; свого часу бувъ вбнъ въ австрійскбй академіи вбйсковбй а опбля служивъ при драгонахъ.

Друки на метрики шкільні виказ А) і Б)

виготовлені на дуже добрім папери продають ся в товаристві „ПРОСЬВІТА" у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: лібра аркушів вкладкових 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовлена виконують ся відворотною почтою. Лише скоро з замовленями поспішайте!

Телеґрамы „Дѣла".

Берлинъ 16 червня. Прускій соймъ 240 голосами противъ 160 ухваливъ вбдбслати до комісіи предложене въ справѣ будовы каналу мѣжь Реномъ и Лабою.

Парижъ 16 червня. Поанкаре принявъ вчера місію утворена нового кабінету.

Римъ 16 червня. Міністеръ заграничныхъ справъ заявивъ въ парляментѣ, що правительство не мае нѣчого спбльного зъ арештованымъ на французкій територіи пбдъ закидомъ шпігунъства генераломъ.

Мадридъ 16 червня. Сенатъ принявъ законъ въ справѣ вбдступленя Каролинбвъ Нѣмеччинѣ.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на пляцовцѣ площи Галицкон

поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, пінсеры, бінокле, телескопы, барометры, термометры, рбжні кромометры, стереоскопы, люпы, компасы, райсцайги, тасьмы мѣрничй, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвонивъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

ЩАВНИЦЯ

найзнаменитший жерела й кліматична стація. Щавы сбльно-алькалічній, дѣлаючи зъ найлѣпшимъ успѣхомъ въ недугахъ гортанки, нежитахъ озавъ (Spitzencatarrh), початкахъ сухбти, недугахъ жолудка, ирокъ и недугахъ нервовыхъ.

Въ віллѣ В. Лавровского „Брыярна", положенбй въ близькости шпильковыхъ лѣсбвъ суть до выпайменя комнаты зъ меблями, харчь домашный, здоровый вбдъ надзоромъ лѣкарскимъ. — Фортепянъ въ дома

Ординуючій лѣкарь:

Д-ръ Евгеній Озаркевичь

229 1—4 зъ ЛЬВОВА.

13 9—52

ЛИПЕ

въ ресторацію НАФТУЛИ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12. дбмъ власный, можна дбстати щодённо вже о годинѣ 8-бй рано горячій снѣдани

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова зъ капустою	15 кр
Сѣкана легка	12 „
Фляки	12 „
Нбжка телича зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	50 „

Вельки напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моихъ ресторацій, даю вбдбираючимъ марки. — Найлѣпшій пиво по найдешевшихъ цѣнахъ, почавши вбдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжа, въ великій выборъ стравъ и напитковъ заосмотрена кухня.

2 6—? Зъ высокымъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

Дротъ кольчастый цинковый до огороженъ по зр. 4 за 100 метрбвъ вразъ зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна лякирована до заслоны вбконъ по 1 зр. за метеръ квадратовый

поручае ПЕТРО ХИЖОВСТОВСКИЙ торговля желѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

СИКАВКУ

ведику возову (сучо-толочучу, дуже добру, дешево продасть Обшаръ дѣврскій Острбвчикъ

238 почта Скварява. 1—3

ВЫШИВКИ

вездѣ по Галичинѣ

кбсли колекція зббранок Товариствомъ „Клюб Русинок у Львовѣ" появилась накладомъ Антона И. Хойнацкого зъ літографічного заведенія Андрея Андрейчина по цѣнѣ

3 зр. 30 кр. а. в.

за примѣрникъ складаючій ся зъ 20 таблиць въ 4° королевского формату въ хорошо выдѣланбй тецѣ.

Выданє сихъ „Вышивокъ" перевышае значно подббного родъ выдання, що появились въ Кіевѣ, Одессѣ и Москвѣ и то не лише пбдъ взглядомъ технічного выкбнчення, але такожъ и пбдъ взглядомъ самого змѣсту, понеже выданє се заключае въ собѣ точку репродукцію численныхъ взорбвъ народныхъ вышивокъ зъ повѣтбвъ Борщбвъ, Городенка, Калушъ, Надвбрна, Снятинъ, Товмачъ и инпихъ о вѣрнбмъ наслѣдуваню красокъ, уживаныхъ народомъ въ дотычнбй окрестности

Зъ замовленями належить звертатись до Антона И. Хойнацкого, управителя *Книгарнѣ Ставропигійского Института у Львовѣ, улиця Руска ч. 3.*

865 17—6

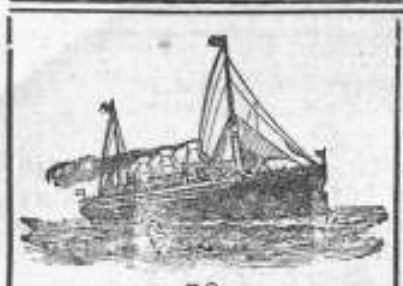

ДО

Пбвнбчнои и Полудневои

АМЕРИКИ

на

Гамбургъ

перевожу подорожныхъ всякими поспѣшными и почтовыми парбвцями по найдешевшихъ подорожныхъ цѣнахъ

Переѣздъ до Нового-Іорку 6 до 7 днѣвъ. 187 6—30

Поясненя въ справахъ подорожи и спедиція удѣляе ся охотно.

С. ЯРМУЛОВСКІЙ

[S Jarmulowsky]

Гамбургъ, Gr. Theaterstrasse, 22.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ ЗИНГЕРА

членковой и обручковой, зъ перворядныхъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ, урегульованій якъ найточнѣйше, зъ пятилѣтнюю гарантіею

Зінґера ручній вбдъ 25 до 48 зр.

Зінґера ножній вбдъ 27 до 65 зр.

На раты мѣсячній по 4 зр., або готбвкою 10% дешевше. Замовленя зъ провінціи полагоджую даромъ. Цѣнники зъ точными илюстрацыями пересылаю на жаданє даромъ и оплатно.

З поважанемъ **Иванъ Ляврукъ**

механникъ

Львбвъ, улиця Галицка ч. 6.

697 49—?

Великій крахъ!

Новый Іоркъ и Лендонъ не пощадили и стараго континенту и велика фабрика выроббвъ срѣбныхъ буда змушена выпродати цѣлый свбй запасъ за малою тблько вынагородою за працю. Маю повиновласть се выконати. Высылаю отже кожному за звротомъ **зр. 6·60.** слѣдуючій предметы:

6 штукъ ножѣвъ столовыхъ зъ правдивымъ англійск. вбстремъ,
6 вилочокъ зъ одного кавалка америк. пат. срѣбла,
6 ложокъ зъ америк. патент. срѣбла,
12 ложочокъ до кавы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохля до зупы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохелька зъ америк. патент. срѣбла,
2 нубки до яецъ зъ америк. патент. срѣбла,
6 англійскихъ пбдставокъ Вікторія,
2 величавй свѣчники,
1 цѣдилко до чаю,
1 розпылячъ цукру.

44 предметы тблько за **зр. 6·60.**

Ти **44** предметы коштували давнѣйше 40 зр., а теперъ можна ихъ мати за тую низьку цѣну **зр. 6·60.**

Американьске патентоване срѣбло и навскрбзь бѣлымъ металомъ, котрый барву срѣбла 25 лѣтъ пбдъ гарантіею заховуе. Найлучшимъ доказомъ, що се оголошене не е

нѣякимъ обманствомъ,

зъобовязую ся симъ публично, звернути кождому грошѣ безъ трудбвъ, кому товаръ не вподобае ся. Най отже нѣхто не опустить случайности набути сего величавого гарнітуру, котрый особливо надае ся на

Дарунокъ весѣльный або случайный

якъ не менше для кождого домбаства.

Дбстати можна лишь пбдъ адресою:

A. Гіршберґъ

[A. Hirschberg's]

Дбмъ експортовый американьскихъ патентованыхъ товарбвъ срѣбныхъ.

Вѣдень II. Rembrandstrasse 19/III. Телефонъ ч. 7114

Пересылка на провінцію за готбвкою або за послѣплатою.

Порошокъ до чищеня 10 кр.

Тблько марка охоронна поббчь стоячa запоручае правдивбсть.

Вытяги зъ письмъ признаня:

Посылку я одержавъ, есьмь зъ неи дуже вдоволеный.

Гладъ [Угорщина], 1 вересня 1898. *Гр. Ц. Хотеки-Гудемусъ.*

Зъ надбсланого товару есьмь нельми вдоволена.

Константинопбль, Галичина.

Сестра Іоанна, управителька Тов. Пр. Д. Марія.

Я такъ задоволена зъ одержанои присылки, що моє замовленя знбвъ повтараю. Краквъ 21 мая 1899. *Княгиня Амалія Четвертинська.*

Зъ присланои заставы есьмь дуже вдоволеный и прошу о нову посылку. 181 1—5

Любачѣвъ, Галичина. *Бабичъ,* капітанъ.

Стація желѣзницѣ: МУШИНА-КРИНИЦЯ, зъ Кракова 8 год. ѣзды, зъ Львова 12 год., зъ Будапешту 12 годинъ.

КРИНИЦЯ

Ц. К. ЛѢЧНИЧІЙ ЗАКЛАДЪ ВЪ ГАЛИЧИНѢ.

Почта (3 разы денно) и телеґрафічный урядъ въ мѣсци.

Въ Карпатахъ 590 м. н. п. м. Вбдъ желѣзничон стаціи Мушина-Криница година битои дороги. На стаціи выгбдний повозы. — СРЕДСТВА ЛѢЧНИТИ: **Жерела „Жерело головне" и „Слотвинна" дуже сильнои щавы, вапняно и магнезіово-содово-желѣзистои. Купелѣ мінеральній вельми богатій въ угляну кислоту вбльну, огрѣваній методою Шварца.** Дуже помбчній **боровиновій купелѣ.** *Газовій купелѣ* зъ чистои кислоты углянои. **Скарбовый закладъ гідропатичный** пбдъ управою д-ра **Еберса.** *Рѣчній купелѣ електричній, масажѣ, лѣченя дієтетичній и тезоновій. Кліматъ скрѣпляючій, пбдальпейскій. Воды мінеральній мѣсцевій и всякій заграничній. Кефірь, Женціяна, Молоко стерилізоване. Гімнастика лѣчнича.* **Аптика. Закладовый лѣкарь** *д-ръ Л. Конфъ въ Кракова,* ординуючій постбйно черезъ цѣлый сезонъ. Надто 12 свободно практикуючихъ лѣкарѣвъ. *Помешканя:* звыжь 1500 покоѣвъ, урядженыхъ зъ повнымъ комфортомъ, въ цѣнѣ вбдъ 60 кр. денно и высше.

Лѣчничій дбмъ зъ Готелемъ, Читальня и выпозичальня книжокъ, Реставраціи, приватній пансіоны, готелѣ, цукорнѣ. **Костелъ католицкій, каплица, Церковь.** *Музика* **закладова, стала.** [Директоръ А. Врс ьскій.] **Сталый театръ. Концерты,** вбдчиты, балѣ, прогульки товарискій, площѣ г ы до лѣса.

Проходы въ гарній околицѣ Карпатбвъ. *Просторый четинный паркъ,* взбрцево урядженый, *близько 100 моргбвъ обшару. Фреквенція* въ р. 1898: 4.730 осббъ.

Сезонъ *вбдъ 15 мая до 30 вересня.* Въ маю, червни и вересни цѣны купели, мешкань въ скарбовыхъ домахъ и стравъ въ реставраціи лѣчничого дому о 25% низший. *Въ липни и сертни не удѣляе ся убогимъ нѣякихъ пбльгъ, якъ увольненъ вбдъ курацiйныхъ таксъ и т. п.*

Розсылка криницкихъ мінеральныхъ водъ вбдъ цвѣтня до падолиста. Склады у всѣхъ ббльшихъ мѣстахъ въ краю и за границею. Близшихъ информацій на жаданє удѣляе, брошуры и проспекты розсылае

214 2—3 Ц. к. Зарядъ лѣчничій въ Криници.

Тбльке за 2·50

приймае старій ковдры до переробки и покрыта. Роббтня ковдеръ и матерацбвъ Іосифъ Шустеръ, Львбвъ Коперника 5. Вовняній и шовковій атласы по цѣнахъ найдешевшихъ.

176 7—10

¼ натуральной величины

Оріґінальній анґлійскій бритвы зъ найпершои діямантовои стали, досконалій, вглубленo шлюфованій, пыстрений, готовій до ужитку. Цѣна въ etui ¾ вглубленo шлюфована зр. 1.50 а ½ вглубленo шлюфованій зр. 1·80, порто 20 кр.

Бритвы безпеченства изъ здбймаючимъ ся патентованымъ охоронымъ гребенемъ. Покалѣчене лица пбдчасъ голеня также у недосвѣдныхъ цѣлкомъ выключене. Безъ охоронного гребеня надае ся до ужитку яко звычайна бритва. Вбстре найделікатнѣйше ¼ вглубленe вышлюфованe. Цѣна зъ etui 2·50 зр.

Практичный дарунокъ Рбздвяный!

Ручить за кожду штуку. Коли не до вподобы звертае ся грошѣ. Высылка за послѣплатою, або за попередною заплатою.

Вытягъ зъ многихъ поднбкъ зъ 23/10 1898.

Прошу прислати ще 5 опіг. англійскихъ бритвъ зъ діямантовои стали; попередно приведеными я вповнѣ вдоволеный. Людникъ Загрядникъ парохъ въ Куцновичахъ.

2 англ. бритвы одержавъ; дуже добрѣ. Въ интересѣ правды поручаю Вашу фірму найсовѣстнѣйше. Теофіль Глушкевичъ парохъ въ Мадковѣ.

Подббно пишуть Всч. Отцѣ:

Левъ Шанковскій, деканъ стрыйскій.

І. Юрчакевичъ, парохъ Снятковои.

О. Полянській, парохъ Юровець.

Кипр. Дурбакъ, парохъ Ладичина и много инпихъ особъ зъ рбзныхъ круговъ.

Патентований прилады до ѣды.

Англійска марка „Sheffield". Prima якбсть зъ колодками зъ рога, або кости, вбстря шлюфований. Вбстря не выпадаютъ анѣ не розховстуютъ ся навѣть въ кипятку. Тузинъ одной пары (12 ножѣвъ и 12 вилокъ) 6 зр. Такожъ продае ся по ½ тузина пары. D. 54 33—?

Фабричный складъ

Sheffield-скихъ Англія бритвъ

HEINRICH LADEN

Wien VIII, Feldgasse 10.

Коркотяги рбзного рода поручае Иванъ Ляврукъ пожбвникъ у Львовѣ, ул. Галицка 6.

Абітуріент

(у вересни матуру здае), здібний фільольоґ може приготувати черезъ ферьї навѣть до матури або поправки. Адр.: Д. Ю в Бережанахъ poste restante

---

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДІТЕЙ

виданій

коштомъ руского тов. педаґоґічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 нр.

Продае ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 16.

ГУТКИ цілярскія 1000 штук 1 зр. поручае А. Мазуркевичъ, Львівъ ул. Галицка ч. 12

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЇ ШТУКИ

стоваришене зареєстроване зъ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконуе всякій працѣ зъ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства пбсля композицій своихъ членовъ, а именно: образы релігійній до иконостасовъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподы, плащаницѣ и пр. и такіжъ образы до комнатъ; образы свѣтскій: историчній, портреты зъ натуры и фотографій, краевиды, побутовій и пр.; зъ дерева: киоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійній, сповѣдальницѣ и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рбвножъ украшае внутра церковь, выготовляе пляны церковь, каплиць и пр. и утримуе на складѣ фотографічній репродукціи образбвъ руских артистбвъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконане.

Цѣлемъ Товариства е: пбднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи прото ее чисто руске Товариство патріотичнбй опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовной и свѣтской надѣемо ся, що зводить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрѣ приймае выключно лишь Дирекція Товариства. 460 27—?

З глубокимъ поважаньемъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугуе ся аґентами.

Полекшѣ въ сплатахъ пбсля договору безъ пбдвышеня цѣнъ

признаемо Всч. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а также всѣмъ особамъ на добрбмъ становиску въ случаю потребы купна товарбвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонбвъ, адамашкбвъ, вебъ на постѣль и т. п., также столового бѣля, ручникбвъ, бѣля мужескаго, дамскаго и дѣточого, рбжножъ церковныхъ ковербвъ передъ престолы, салоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсбвъ, хбдникбвъ, ватованыхъ ковдръ, цератъ ліноleумъ, канъ на столы и постелѣ, коциковъ, дергъ на конѣ, накатбвъ, бобелінбвъ и многихъ другихъ артикулбвъ.

Ілюстрований цѣнникъ высылаемо на жадане безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 190

Товаровый дбмъ

„AU LOUVRE"

Львбвъ, улиця Сикстуска ч-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

Розкладъ ѣзды поѣздбвъ желѣзничихъ важный вбдъ 1 мая 1899.

пбсля часу середньо-европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу давбнского.]

посп.	особ	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			вбходить о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицкань, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховича вбдъ ⅞ до ¹⁰/₉.		6·15	„ Пбдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „		6·30	„ Ицкань, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пбдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного ¹/₇ до ¹⁰/₉
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицкань, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицкань, Черног. Станислав.		9·53	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова ¹/₇ до ¹⁵/₉ недѣлѣ и свята
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вбдъ ¹/₇ до ¹⁵/₉.	1·55		„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицкань, Станиславова	2·08		„ „ „ Пбдзамча
2·20		„ Пбдволочискъ на Пбдзамче		2·15	„ Бруховичъ ⅞ до ¹⁰/₉ недѣлѣ и свята
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Ицкань, Гусятина, Березмезе
	5·15	„ „ „ Пбдзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хаббвки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь ¹/₉ до ³⁰/₉
	5·55	„ Сокаля		3·10	„ Янова, вбдъ ¹/₉ до ³⁰/₉.
		Нбчь		3·20	„ Зимноводы ⅞ „ ¹⁰/₉.
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава		3·25	„ Бруховичъ „ „ „
12·30		„ Черновець, Букарешту		5·25	„ Ярослава
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова			**Нбчь**
	3·05	„ Пбдволочискъ на Пбдзамче	12·50		до Кракова, Вѣдня, Берлина
	3·30	„ „ „ гол. дворець	2·36		„ Ицкань, Констанціи, Букарешту
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		4.10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	6·10	„ „ „ „ Хирова		5·50	„ Бруховичъ вбдъ ⅞ до ¹⁰/₉
	6·20	„ Ицкань, Пбдвисокого, Козовы		6·26	„ Ицкань, Радовець, Кімполюнгу
	7·58	„ Янова вбдъ ¹/₉ до ²¹/₉, и вбдъ ¹⁰/₉ до ³⁰/₉ що дня а вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ недѣлю и свята		6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы а Орлова вбдъ ¹⁵/₉ до ¹⁵/₉
				6·50	„ Янова вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ въ будній дни
				7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	8·15	„ Бруховичъ вбдъ ⅞ до ³⁰/₉, и ¹⁰/₉ до ¹⁵/₉.		7·10	„ Сокаля, Равы рускои
				7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
	8·30	„ Брухозичъ вбдъ ⅞ до ¹⁵/₉ що день		7·42	„ „ „ Пбдзамча
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·47	„ Янова ¹/₁₀ до ³⁰/₉ 1900 включно
	9·21	„ Янова вбдъ ¹/₉ до ¹⁵/₉.		8·35	„ „ ¹/₉ „ ³¹/₉ и ¹⁰/₉ до ²⁰/₉
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Санока		9·11	„ „ ¹/₉ „ ¹⁵/₉ недѣлѣ и свята
	10·10	„ Ицкань, Козовы, Пбдвисоцкого		10·40	„ Ицкань, Гусятина, Радовець
	10·08	„ Пбдволочискъ, Брод. Коничинець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·25	„ „ на гол. дворець		11·10	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ г. дворця
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·32	„ „ Гримайлова Пбдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нбчна числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. желѣзницѣ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментбвъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000-чѣ мельодій найтревалѣйшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тблько я по цѣнѣ 10 зр. вразъ въ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр. 1

З поважанемъ **І. КАПРАЛИКЪ У ЛЬВОВѢ.**

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Чернянскои. Зъ друкарнѣ Институту Ставропигійского, пбдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 125. Львовъ, Субота 5 (17) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свитъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; B. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застережена. — Реклямації неопечатаній вольній вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. а. в.

Оголошени заыкій принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератового або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надосланс“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші донесеня приватій числять ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

Ще про т. зв. розрухи въ Жабю.

Кому-жь въ Русинѣвъ не втямило ся, якъ то передъ якими десятьма роками перевжна часть польскихъ дневниковъ зъ обуренемъ ударила у великій дзвонъ на руску вѣдезву, скликуючу народъ на всенародне вѣче, за те, що у вѣдозвѣ названо проживаючихъ мѣжь нами Поляковъ людьми „чужими“? Такъ, дневники тѣ, а зъ ними — розумѣе ся — и переважна часть загалу польского, мають претенсію, щобы мы Поляковъ уважали що найменше за рѣдныхъ братовъ, — ну, та й цѣлували ся зъ ними, якъ зъ братьми, хочь бы они насъ зовсѣмъ не по братному зневажали и побивали. Отже, коли бы не було иншихъ доказовъ на те, що Поляки намъ справдѣ не браты, а чужій, дуже навѣть чужій люде, то досыть було бы указати на поведене польскихъ дневниковъ — хочь, звѣстно, не всѣхъ безъ выимки — и допису-вателѣвъ тыхъ дневниковъ въ справахъ, дотыкаючихъ сѣльского народу, польского и руского. Зъ якою безсердечностію звыкли они вѣдзывати ся про всякій рухи нашого селянства, выходячій якъ-небудь по за межѣ параграфовъ! Якій то гарній епітеты дістае тогдѣ нашъ хлопъ, и якъ то на цѣле оправдане его — коли взагалѣ звертае ся увагу на якѣ лагодячій обставины — наводить ся хиба погубну аґітацію „варховъ“ противъ „суспільного ладу“. Противно, зъ якимъ тепломъ, въ якою справдѣ братнею прихильностію, обговорюе ся такій самій або подѣбній провины мазурского хлопа. Тота сама рѣзниця настрою, — рѣзниця, що проняла душу майже всѣи суспільности польскои, — вѣдбиває ся опбсля такъ само и въ осудѣ одныхъ а другихъ провинъ. Досыть пригадати для порѣвнаня т. зв. розрухи выборчій мѣжь рускимъ а мазурскимъ селяньствомъ, розрухи т. зв. „барабовъ“, торѣчній розрухи Мазурѣвъ противъ жидовъ и т. и. Знаный такожь добре и вымѣръ судовыхъ каръ у всѣхъ трехъ выпадкахъ.

Отже дальшимъ прикладомъ е справа т. зв. розрухѣвъ въ Жабю. Gazeta Narodowa принесла вѣсть, що „27 мая с. р. приѣхала до Жабього судова комісія для переведеня оказу на мѣсци въ справѣ спору Скарбковскон фундаціи зъ однымъ зъ селянъ. Товпа (tłum) 200 людей, узброеныхъ въ косы и сокиры окружила въ лѣсѣ комісію и заборонила ій переведене доказу пѣдъ загрозою утраты житя. Розъюшеній (rozwścieczone) жѣнки, навѣть малій дѣти пѣдъ опѣкою чоловѣковъ и батьковъ лаяли членовъ комісіи, выимаючи колами и потрясаючи сокирами (навѣть малій дѣти!). Три кільометры гнали rozprasany tłum членовъ комісіи, наступаючи имъ на пяты и вызываючи послѣдными словами. Такъ выглядають лицарѣ криміналу, котрыхъ леда дрѣбниця могла зробити лицарями стрычка, и такій едино е видимій наслѣдки сѣйбы п. Дорундяка и его товаришѣвъ въ Косовщинѣ“. Послѣдній слова вѣдносять ся до довгого вступу, якій подано передъ описанемъ самого факту, а въ котрѣмъ зарѣвно въѣдливо пише ся про торѣчну кандидатуру посольску д-ра Дорундяка.

Сю вѣсть повторили дословно вѣдъ початку до кѣнца майже всѣ польскій дневники — зъ видимымъ вдоволеномъ. Отъ, мовь, що за розбишака той руский хлопъ!

Чи такъ писали польскій дневники про пожежѣ, рабунки, крадежѣ, якихъ допускали ся торѣкъ Мазуры на жидахъ? Чи такъ писали про „барабовъ“? И они мають ще чоло гнѣвати ся и обурюватись, коли Поляковъ звемо „чужими“ людьми!

Але коли бы те всѣ, що Gaz. Narodowa принесла про Жабе, було бодай правдою! Отже послухаймо, що о тѣй самѣй справѣ подае Głos Pokucki, газета выходяча въ Коломыѣ.

„Розрухѣвъ у насъ — пишуть ѣй зъ Жабього — нѣякихъ не було и нема. Всюды панує спокій такій, що красшого й бажати не можна; нема такожь обавы, щобы прийшло до розрухѣвъ, бо нашъ гуцулъ е, якъ вѣдомо, хлопъ дуже потульный. Цѣла рѣчь мала ся такъ:

„Д. 27 мая с. р. выѣхала судова комісія на присѣлокъ „пѣдъ Крутою“, щобы означити и вытычити границѣ Скарбковскои фундаціи, бо фундація черезъ загально знану лиху господарку вже теперь не знае, де властиво ей границѣ зачинають ся, а де кѣнчать ся. И не дивниця, коли зважить ся, що для пильнованя границь и лѣсовъ фундаційныхъ, котрій мають кругло 27.000 морѣвъ обшару, е всего 10 побережниковъ и якійсь лѣсничій чи писарь, котрій нѣколи не заглядае до лѣса, бо по перше и приступъ до лѣсовъ въ браку дорѣгъ и стежокъ е дуже невыгѣдный, а — по друге — ревіровый чи управитель тыхъ лѣсовъ, п. Валішь, уживае его до роботъ канцелярійно маніпуляційныхъ, черезъ що сей замѣсть пильнувати границь и лѣса, сидить въ Жабю. Отже може бути, що гуцулъ, видячи такій неладъ и бракъ надзору, а будучи, якъ нашъ хлопъ взагалѣ, дуже ласый на шматокъ земли, котрый е цѣлымъ его удержанемъ, що року втискавъ ся и врѣзувавъ ся въ фундаційный грунтъ, такъ що теперь неоденъ може и покільканацять сяжнѣвъ того грунту посѣдае, але посѣдае его вже кільканацять або й кількадесять лѣтъ; на тыхъ грунтахъ стоять вже по 30—60 лѣтъ людскій хаты, грунты вже поинтабульованій на гуцулѣвъ и не можна вже теперь нѣгде тутъ навѣть найти такого чоловѣка, котрый бы памятавъ, що той чи сей грунтъ бувъ колись въ посѣданю або уживанію фундаціи. Богато е такихъ, котрѣ тѣльки й всего майна мають, що кільканацять сяжнѣвъ такого грунту; крѣмъ травы нѣчогосѣнько иншого на нѣмъ не можна управляти.

„Теперь фундація на пѣдставѣ старыхъ малъ, що запамятали Богъ знае якій часы, и якось деклараціи въ р. 1868 по нѣмецки написаной и гуцулами пѣдписаной (гуцулы мусѣли тогдѣ бути Нѣмцями) каже, що тѣ грунты до нея належать, та для зробиня своихъ границь выкидае хлоповъ разомъ зъ дѣтьми и жѣнками зъ хатъ, вѣдбирае грунтъ, руйнуе и попросту на жебры ихъ зводить.

„Розумѣе ся, що при такомъ выкиданю лучить ся часомъ таке, що не повинно бути, отъ якъ пр. розвѣють гуцулови голову або выбють зубы, и т. и. (Недавно ревіровый Валішь мавъ тутъ процесъ въ судѣ за розбиту гуцулови голову.) Процесовъ е богато; а крѣмъ того чимъ разъ бѣльше обурювало хлоповъ безоглядне и немилосерне поведене слугъ и офіціялістовъ фундаціи, котрымъ певно мусѣло уронити ся, що они е бѣльшими панами, нѣжь бувъ самъ фундаторъ покійный гр. Скарбекъ. Ненависть росла и вкінци прийшло до того, що коли комісія д. 27 мая почала вытычати границѣ на присѣлку „пѣдъ Крутою“ на пѣдставѣ згаданыхъ вже мапъ, кільканацять хлоповъ ставило опоръ, звернены бѣльше противъ фундаціи нѣжь противъ судовои комісіи. Тымъ опоромъ перешкоджено дѣяльности комісіи, а Валішови, котрый такожь бувъ при комісіи, сказали хлопы: „ты злодѣю, зайдо, ты зъ насъ остатню шкбру хочешь здерти; мы не дамо ся здирати и тобѣ голову провалимо, якъ ты одному проваливъ.“ На те цѣла комісія мусѣла опустити мѣсце урядованя. Одинъ писарь судовый, сѣвши на свого коня, замѣсть на дорогу въѣхавъ, якъ кажуть люде, межи нихъ та наѣхавъ на одну дитину; за те мати тои дитины ударила коня патыкомъ, а мабуть и Валішевого коня хтось потурбувавъ. Потомъ хлопы не порывали ся до жаднои бійки; попричали троха за комісію: „злодѣѣ, зайды“, и порозходили ся. Було тамъ хлоповъ, жѣнокъ и дѣтей разомъ около 100 душь.

„На томъ скѣнчили ся розрухи; а коли бы комісія була лише одного жандарма взяла съ собою, то и до того було бы не прийшло, бо люде передъ жандармами мають безмежный респектъ.

„На другій день нароблено гвалту и крику, заалярмовано цѣлу державу, що въ Жабю революція, розбій, рѣзня; прийшло, розумѣе ся, зараз и вѣйско и кількохъ жандармовъ. Вѣйско такъ було потрѣбне, якъ дѣра въ мостѣ; самъ начальникъ суду каже, що вѣйска не жадавъ, бо его непотрѣбно, а жадавъ лише кількохъ жандармовъ.

„Теперь комісія вѣдбувають ся при асистенціи вѣйска. До комісій прилучае ся майже вся интеліґенція, яка тутъ и въ околици живе, и такъ громадою идуть комісіонувати. Комісію таку скорѣйше можна бы звати прогулькою, полученою зъ бірбанткою; отъ — eine kleine Abwechslung. Зъ хлоповъ мало хто являе ся при комісіи, бо всѣ выбрали ся въ худобою въ полонины.“

Отакъ пише Głos Pokucki. Намъ не такъ ходить о самъ фактъ; коли фактъ пр. грѣзный, то и найласкавѣйша допись его не влагодить — такъ само, якъ въ факту безъ значѣня найбрутальнѣйша допись — отъ пр. така, яка була въ Gazet-ѣ Narodow-ій — не зробить розбишацтва. Але ходить намъ о тонъ, въ якомъ пише ся, и о те тепло, въ якимъ

Якъ довго живуть люде?

(Конець).

Коли порѣвнаемо вѣкъ людей въ огляду на ихъ полъ, то выходить тутъ цѣкава поява, що жѣнки живуть довше, якъ мужчины. Рѣзницю ту спостерѣгъ природознавець Біффонъ, а потомъ въ Голляндіи въ р. 1738 Кевсбумъ, у Франціи въ р. 1760 Депарсіе, пару лѣтъ пѣзнѣйше въ Швеціи Варентінъ, а потомъ и иншій статистики въ Женевѣ, Голляндіи и Бельгіи.

Депарсіе першій зробивъ помѣчене, що критичный вѣкъ 45—50 лѣтъ е смертельный для женщинъ въ меншій мѣрѣ, якъ для мужчинъ. За то жѣнки рѣдко доживають незвычайно довгого вѣку; жѣнка, що живе довше якъ 100 лѣтъ, то рѣдкость.

Если-жь исторія подае намъ тутъ и тамъ примѣры довгого житя, то на то треба дивити ся критично. И такъ находимо у старинныхъ писателѣвъ вѣсти, що деякій королѣ аркадійскій жили поверхъ 300 лѣтъ. Ксенофонтъ розповѣдае про тирійского короля, що мавъ дожити до 600 лѣтъ, и про его сына, котрый дѣйшовъ до 800 лѣтъ. Але вже Пліній уважавъ то за байку и вытолкувавъ то тымъ, що рѣзній народы мали рѣзній способы числена часу. Декотрій числили виму за рѣкъ, а лѣто за рѣкъ, а у иншихъ вже мѣсяць (часъ чотирохъ мѣсячныхъ фазъ) называвъ ся рокомъ.

Такъ само дасть ся пояснити и довгій вѣкъ першихъ людей, про якій читаемо въ Старомъ Завѣтѣ. И такъ много коментаторовъ Письма Святого подае, що рѣкъ за Авраама числивъ 3 мѣсяцѣ, пѣзнѣйше 8, аже що-й-но за часовъ Іосифа дѣйшовъ до 12 мѣсяцѣвъ. Зъ того выходить, що Адамъ живъ 232 лѣтъ (930), Метусалемъ 242 (969) а Ное 237 (950) пѣсля нашого способу числена.

Цѣкаво однакъ пояснае той біблійный вѣкъ природознавець зъ минувшого столѣтя Біффонъ. Вонъ каже, що організмы передъ потопомъ розвивали ся повѣльнѣйше, и тому також довше жили.

По Ною не находимо вже такъ пѣзного вѣку, хоть е ще даты дуже поважній. И такъ примѣромъ Авраамъ умеръ маючи 175 лѣтъ, Исаакъ 150, Якѣвъ 145, Исмаилъ 137, Сара 127, Мойсей 130, Іосифъ и Іозуа по 110. Далѣ читаемо вже всюды про вѣкъ нормальный, лишь выимково въ першій книзѣ Маккавеѣвъ находимо вѣкъ Антіоха Епіфана поданый на 149 лѣтъ.

У старинныхъ Грекѣвъ находимо також вѣстки про такій поважный вѣкъ: Епіменідъ зъ Креты мавъ жити 153 роки, софістъ Горгіясъ зъ Леонтін 107 лѣтъ, Демокритъ 109 лѣтъ, музикъ Ксенофіль 105 лѣтъ, Исократъ и стоикъ Зенонъ до 100 лѣтъ. Ціцеро и Плініи згадують про такій вѣкъ у Римлянъ, але тутъ були и жѣнки, що жили такъ довго: акторка Люцинія выступала ще въ сотомъ роцѣ житя на сценѣ, а друга акторка Ґалерія Коціоля грала ще ролѣ въ 104-томъ роцѣ житя, перебувши на сценѣ 91 лѣтъ! Пѣдчасъ переписи, яку зарядивъ цензоръ Веспазіянъ, найдено въ Парми трехъ горожанъ, що мали по 120, а двохъ, що мали по 130 лѣтъ; въ Пяченцѣ бувъ одинъ, що мавъ 150 лѣтъ, одинъ 131, чотирехъ по 120, а шѣстьохъ по 110 лѣтъ. Въ провінціи Gallia cisalpina було 54 особы по 100 лѣтъ, 14 особъ по 130, чотири по 135, а три по 140 лѣтъ.

Въ середныхъ вѣкахъ и часѣ ренесансу не бракуе також примѣровъ довговѣчности. Зобравъ ихъ Френсі Бекономъ и фізіольоґъ Галлеръ.

Розумѣе ся, що въ тыхъ рѣзныхъ даныхъ е богато неправдивого, але що чоловѣкъ може дожити до 150 лѣтъ, на то маемо певній свѣдоцтва. Убогій мужикъ Тома Перръ въ парохіи Ельдербері въ ґрафствѣ Сельонъ, уродженый 1483 р. прийшовъ въ р. 1635, маючи 152 роки, на дворъ короля Карла I., що забажавъ его побачити, и тутъ поводивъ ся якъ зовсѣмъ здоровый чоловѣкъ. Але та візита на дворѣ королѣвскомъ не выйшла ему на здоровье, бо — переѣвъ ся и померъ. Тѣло его секціонувавъ природознавець Герві, що то першій вѣдкрывъ правила обѣгу крови, и найшовъ внутренности въ станѣ зовсѣмъ здоровомъ а мѣстокъ грудный навѣть не окостнѣлый.

Въ Англіи находимо також ще иншій примѣры такои довговѣчности. Въ ґрафствѣ Іоркъ живъ въ Болтонѣ рыбакъ Генрі Дженкінсъ, що уродивъ ся въ р. 1501, а померъ въ 1670. Якійсь Угоръ Ровінъ чи Ровіръ мавъ жити 172 роки, Сара, его жѣнка, дожила до 164 лѣтъ, а ихъ найстаршій сынъ доживъ до 115 лѣтъ. Норвежець Іосифъ Суррінґтонъ, що померъ въ р. 1790, доживъ до 160 лѣтъ, а при его смерти найстаршій его сынъ мавъ 103 роки, а наймолодшій 9 лѣтъ. У Франціи находимо немало такихъ, що дожили до 100 до 120 лѣтъ, але примѣровъ довговѣчности до 150 лѣтъ не находимо такъ часто.

Въ загалѣ за природну границю житя людского можемо принати 100 лѣтъ и се потверджуе також фізіольоґія.

Вже першій Арістотель зачавъ дослѣджувати звязь мѣжь тымъ, якъ довго животина потребуе рости, щобы дойшла до зрѣлости, а якъ довго живе. И на тыхъ першихъ дослѣдахъ Арістотеля оперъ природознавець Біффонъ свою теорію, що животина може жити 5 або 6 разъ такъ довго, кільки потребуе до зросту. Але самъ Біффонъ противорѣчить своѣй теорій въ кількохъ мѣсцяхъ и тому не можна опертись на его поглядахъ.

Певнѣйшій даній въ томъ напрямѣ давъ фізіольоґъ Флюрамъ. Его теорія така: зробетъ животины тревае такъ довго, доки ей кости вповнѣ не розвинуть ся и не перестають расти. Вѣдношене мѣжь часомъ потрѣбнымъ до повного зросту костей а житемъ тои животины е 1:5. И такъ верблюдъ потребуе до повного вытворена кѣстяка 8 лѣтъ, кѣнь 5, вѣлъ и левъ 4, песъ 2, котъ $1^1/_2$, — отже верблюдъ живе 40 лѣтъ, кѣнь 25, вѣлъ и левъ 15—20, песъ 10—12, котъ 9—10 лѣтъ. У чоловѣка кѣстякъ перестае розвиватись около 20-ого року житя, тому-то можна також принати за его нормальный вѣкъ 100 лѣтъ житя.

Але теперь питане: чи то вѣдношене 1:5 можна приложити до всѣхъ животинъ? Отже на се мусимо вѣдповѣсти: нѣ! Нижшій організмы не йдуть за тымъ правиломъ. Такъ примѣромъ насѣкомій потребують вѣдъ зложена яйця аж до хвилѣ, коли они яко насѣкомій вылазять зъ куклы, досыть довгого часу, а живуть неразъ лишь кілька днѣвъ, а часомъ лишь кілька годинъ. Те саме можна сказати и що-до нашихъ хребовцѣвъ. Що-до рыбъ, то дуже много родовъ може рости до пѣзного вѣку.

Взагалѣ можна принати, що жите звѣрячого організму въ порѣванню до часу, якого вонъ потребуе до зросту своихъ костей, е тымъ довше, чимъ до высшого ряду животина належить. Майлянъ Едвардсъ доказавъ, що се правило мае також деякій выимки, але взагалѣ взявши е важне для всѣхъ звѣрятъ. Але та тенденція не обмежае ся лишь на ряды, але також на семейства рядовъ. Отже то вѣдношене 1: 5 важне е для льва, песа и кота зъ ряду мясоѣдовъ, для коня, представителя непарнокопытныхъ, для вер-

повинний повертати ся до нашого народу тѣ що не хотять, щобы мы ихъ звали „чужими“ людьми.

Доповнячій выборъ посла зъ округа Сянокъ-Березовъ Лѣсько.

О недавнѣмъ засѣданю польского центрального комітету выборчого у Львовѣ въ справѣ выбору посла до рады державнои зъ сѣльского округа Сянокъ-Березовъ-Лѣсько мы вже згадували, а нинѣ подаємо за польскими часописями деякій ближшій вѣсти.

Въ засѣданю пѣдъ проводомъ гр. Станислава Стадницкого взяли участь члены комітету: д-ръ Вол. Козловскій, А. Райскій, гр. Янъ Шептицкій [отець станиславівского епископа], д-ръ Скалковскій и два редакторы ворожихъ Русинамъ дневниковъ: д-ръ Осташевскій Баранъскій [Dziennik polski] и д ръ Фогель [Gazeta narodowa].

На засѣданє прибули делегаты зъ всѣхъ трехъ повѣтовъ, а именно: радникъ окружного суду Босняцкій зъ Сянока, гр. Янъ Потоцкій зъ Рыманова зъ повѣту березовского, а гр. Игн. Красицкій зъ Бахора и д-ръ Яцекъ Яблоньскій зъ Лѣська.

Делегаты представили комітетови станъ рѣчи въ округѣ выборчѣмъ. Пѣсля ихъ представленя станъ той — сумный. „Розвита агітація зъ стороны Русинѣвъ и людовцѣвъ не стрѣтила ся доси въ енергічною контръ-акцією. Найнебезпечнѣйшій е кандидатуры о. Калужняцкого и утаена, котру людовцѣ имовѣрно въ остатнѣй хвили высунуть, ели д-ръ Левакоскій дѣйстно зрече ся кандидатуры, хочь доси не учинивъ того публично“.

Отже по такѣмъ представленю стану рѣчи комітетъ центральный постановивъ эголосити кандидатуру „народову“, але доперва по зборѣ комітетовъ льокальныхъ въ Сяноцѣ дня 22 с. м., куда выѣде въ имени центрального комітету гр. Стан. Стадницкій. Вѣдъ того зъѣзду буде зависѣти: хто стане до борбы противъ Русинѣвъ и людовцѣвъ зъ партіи Kurjera lwowsk'ого. Але вже теперь можна сказати, що на „народевого“ кандидата паны кладуть гр. Яна Потоцкого зъ Рыманова.

Отсе подаємо мы для информаціи Русинѣвъ въ повѣтахъ выборчого округа, але при сѣй нагодѣ годить ся, ба ажь просить ся пѣднести отсю рѣчь:

Межи делегатами повѣтовъ, котрій прибули на засѣданє польского центрального комітету до Львова бувъ такожъ радникъ окружного суду зъ Сянока п. Босняцкій, яко делегатъ зъ повѣта сянѣцкого. Кому припоручає ся місію делегата до центральнои орґанізаціи выборчои, той очевидно мусить въ повѣтѣ бути ели не головою орґанізаціи выборчои, то що найменче однымъ зъ головныхъ борытелѣвъ. Въ сѣмъ выпадку радникъ Босняцкій мусить бути або головою або найголовнѣйшимъ дѣятелемъ въ повѣтовѣй орґанізаціи шляхотскѣй противъ Русинѣвъ и людовцѣвъ польскихъ. Нотуемо се длятого, щобы показати, якъ то судовій урядники-Поляки беруть нинѣ участь въ політичнѣмъ руху, въ борбѣ выборчѣй, и не стрѣчають вѣдъ своихъ зверхникѣвъ нѣякихъ перепонъ, противно, така вызначна участь радника Босняцкого въ акціи выборчѣй почислить ся ему навѣть за горожаньску заслугу. Примѣръ радника Босняцкого повиненъ заохотити Русинѣвъ урядникѣвъ судовыхъ брати участь въ акціи выборчѣй по сторонѣ рускѣй противъ партій шляхотскои и людовои. Въ самѣмъ сянѣцкѣмъ судѣ окружнѣмъ е урядники-Русины, — нехай же не дадуть ся завстыдати свому товаришеви радникови Босняцкому!...

——

Польскій людовцѣ починають уѣдати на Русинѣвъ зовсѣмъ не гѣрше, якъ партія шляхотска. Можна сказати — нема одного числа Kurjer'a lwowsk'ого, де бы не було уѣдавя на Русинѣвъ — на руску интеліґенцію, а зъокрема на духовеньство. Показуя ся, що Полякъ — чи вонъ шляхтичъ, чи людовець, чи яка мара — зарѣвно ворогуе противъ Русина, вѣдмовляе ему права до житя и розвою.

Коли польска партія людова була ще слабша, якъ нинѣ, то ей махеры свѣтили баки Русинамъ, пѣдлещували ся рускимъ священикамъ, обѣцювали, що за выборъ въ сѣмъ чи въ тѣмъ мѣшанѣмъ округѣ „на сей разъ“ Поляка-людовця выбраный буде „на другій разъ“ Русинъ. И Русины допомагали людовцямъ противъ шляхотскои партіи. Розумѣе ся, вѣддяки вѣдъ людовцѣвъ нѣколи не зазнали. При остатнѣмъ выборѣ Стапіньского до рады державнои Русины були увѣйшли въ умову зъ людовцями, що на выпадокъ тѣснѣйшого выбору межи Стапіньскимъ а кандидатомъ кс. Стояловского д-ромъ Левицкимъ, Русины будуть голосувати на Стапіньского, а знову на выпадокъ тѣснѣйшого выбору межи д-ромъ Левицкимъ а рускимъ кандидатомъ о. Калужняцкимъ людовцѣ вѣддадуть голосы на о. Калужняцкого. Тымчасомъ коли прийшло до тѣснѣйшого выбору межи Стапіньскимъ а о. Калужняцкимъ и частина стояловцѣвъ голосувала на о. Калужняцкого, то людовій орґаны польскій пятнували стояловцѣвъ яко зрадниковъ. А прецѣнь же пѣсля умовы зъ Русинами самій людовцѣ мали евентуально голосувати на о. Калужняцкого... Своею дорогою — уже въ часѣ тыхъ выборѣвъ поступованє людовцѣвъ супротивъ Русинѣвъ не було льояльне — ихъ агітаторы вели агітацію „антипопѣвску“ — и на се жалували ся тогдѣ рускій священники.

Теперь людовцѣ идуть уже ненависною борбою противъ Русинѣвъ. Замѣсть узнати, що Русины маютъ право и обовязокъ орґанізувати и вести свою акцію выборчу въ рускихъ повѣтахъ, они вже уѣдають на Русинѣвъ за само то, що они взагалѣ беруть ся до роботы, а не полишають рускій округи на пашу Стапіньскому... Отже зъ цѣлои неоправданои злобы на Русинѣвъ Kurjer lwowski стае теперь орґаномъ найненавистнѣйшимъ супротивъ Русинѣвъ — п. Ревакович надягае на себе шкуру небощика Яна Добжаньского [Jana IV-go] зъ Gazet'ы narodow'ей. Н. пр. въ нинѣшнѣмъ числѣ Kurjer'a читаемо статью пѣдъ заг. „Ludolubcy“, де руску интеліґенцію въ выборчѣмъ округѣ просто вѣдсуджуе ся вѣдъ прихильности для люду. Интеліґентій Русины — пише Kurjer — такъ само якъ станьчики не хотять usamowolnienia люду, але радій бы его вѣчно на пояску водити [usamowolnienie“ значить тутъ: вѣдтати рускій людъ въ опѣку пану Стапіньскому и иншимъ махерамъ польскои людовои партіи, абы по плечехъ рускаго люду лѣзли въ послы и будували Польщу на Руси]. Цѣла праця интеліґентныхъ Русинѣвъ — то „piorunowanie na Lachów“ для личного интересу, абы позбути ся конкурентовъ заводовыхъ чи політичныхъ... Они способами станьчикѣвъ вымушують середъ селянъства слѣпый послухъ, а селянъ опбрныхъ, котрій вѣдважать ся мати свою гадку [„хрунѣвъ“?] переслѣдують може ще брутальнѣйше [„kto jada flaki, myśli że każdy taki...]. Занесть народну посуваютъ при тѣмъ до варварскои одичѣлости [oro!]. Въ судовѣмъ округѣ устрицкѣмъ гр.-кат. парохъ не давъ розрѣшенія дѣвчинѣ и публично зъ церкви вывѣвъ ей за те, що служила у польскихъ хлѣбодавцѣвъ [mojżeszowego wyznania?] и при тѣмъ кричавъ у голосъ: „Выноси ся зъ церкви lachocka [sic!] душо!“ Иншу дѣвчину Русинку той самъ згомость въ лице ударивъ у церкві за те, що по польски вѣдозвала ся. А до такого wroga polskości заѣзджають въ гостину Поляки, начальній dygnitarze powiatowi. [Хто той wróg polskości, Kurjer, розумѣесь, не подае, видно хибло ему цивільнои вѣдваги.] Акцію передвыборчу пѣдмаюють „ludolubcy“ яко нагоду до пѣдсычеия борбы національнои. И на тѣмъ тлѣ справдъ точить ся борба выборча по сторонѣ рускѣй въ округѣ Сянокъ-Лѣсько. [А въ Познаньщинѣ Поляки противъ ворога Нѣмця на якѣмъ тлѣ точать борбу выборчу?]

Пѣдъ конецъ статьѣ Kurjer грозить, що „людъ польскій допоможе рускому до wyświetlenia prawdy“... Чи Kurjer маe може на гаддѣ выкупно мазурами грунтовъ рускихъ селянъ пѣсля интенцій другого орґану людовцѣвъ — Przegląd'y wszechpolsk'ого?

Ненависне становище польскихъ людовцѣвъ повинно побудити Русинѣвъ до бачности передъ тымъ противникомъ и трактувати его такъ, якъ заслугуе.

Вѣдозва до рускихъ правниковъ.

Наукове Товариство имени Шевченка, що приняло на себе провѣдъ въ науковѣй роботѣ, не помянуло наукъ правничихъ, а противно, вызначило сѣй галузи науки видне мѣсце въ исторично-фільософічнѣй секціи.

Въ текучѣмъ роцѣ Товариство ще бѣльшу почало дѣяльнѣсть въ сѣмъ напрямѣ, якъ дотеперь. Отже зъ секціи исторично-фільософічнои выдѣлила ся окрема комісія правничa въ метою орґанізаціи науковои роботы. Выбравши головою радника Реваковича, приступила она сейчасъ до дѣла: на внесене доцента прив. д-ра Днѣстряньского пѣдняла ся задачѣ перекладу обовязуючихъ законовъ судовыхъ на украньско-руску мову, выготовила планъ и розпочала працю надъ перекладомъ книги законовъ цивільныхъ. Сю працю розподѣлено мѣжь компетентныхъ фаховцѣвъ, именно дд. Дольницкого, Реваковича, Ильницкого, Тапачкевича, Весоловского, Здерковского, д ра Евгена, урядниковъ судовыхъ, д-ра К. Левицкого, адвоката краевого, д-ра Охримовича, концепіента адвокатуры и д-ра Днѣстряньского, доцента приватного. Наукову часть выдавництва перенявъ д-ръ Днѣстряньскій. Часъ недалекій, а будемо мати переклады книги законовъ цивільныхъ вразъ зъ доповняючими законами та рѣшеннями найвышшого суду въ материнѣй мовѣ, якъ маютъ другій народы.

Друга рѣчь великои ваги, гадка, яка выринула зъ комісіи правничои, е розширеня „Часописи правничои“. „Часопись правнича“ выходила вѣдъ 1889 року, въ початку мѣсячными малыми выпусками, вѣдтакъ обмежено выдавництво на чверть-рѣчній выпуски, а вретѣ перемѣнено ей на рѣчникъ, выдаваный въ бѣльшѣмъ обемѣ (звычайно 12 аркушѣвъ). Отже въ сѣмъ роцѣ розширено передовсѣмъ змѣстъ „Часописи правничои“ та постановлено помѣщувати въ нѣй не лишь розвѣдки зъ обовязуючого права австрійского, але такожъ зъ исторіи и фільософіи права, зъ права звычаевого, зъ экономіки суспѣльнои, зъ науки скарбовои та права державного. Крѣмъ сего задумало Товариство выдавати „Часопись правничу“ два разы на рѣкъ и задержати дотеперѣшный обемъ (с. з. 12—15 аркушѣвъ) кождого выпуска — и тымъ чиномъ вросло выдавництво подвѣйно.

Въ новый томъ, що выйде зъ початкомъ липня с. р., увійде систематично уложена бібліографія, чого доси не було въ попередныхъ рѣчникахъ. Новый выпускъ буде представляти ся отакъ: На перши му мѣсци розвѣдки науковій: 1) Черкавскі „Спадщина по украньскому праву звычаевому“. 2) Д ръ Днѣстряньскій „Заручины въ австрійскѣмъ правѣ“, выкладъ габілітаційный. 3) Д-ръ К. Левицкій „Про нова въ вѣдкличнѣмъ поступованю“. 4) Д-ръ Стахура „Про крадѣжь електричности“. 5) Ганкевичъ „Про хлѣборобскій спѣлки на Украинѣ“. 6) Весоловскій „Про реформу акційныхъ спѣлокъ“. — Въ вѣддѣлѣ бібліографіи будуть мѣститися оцѣнки и реферaты: 1) зъ исторіи та фільософіи права; 2) зъ права церковного; 3) зъ права приватного и процесу приватного; 4) зъ права карного и процесу карного; 5) зъ экономіки суспѣльнои и 6) зъ права державного. Вѣдтакъ въ Miscellanea-хъ будуть вѣстки зъ интересныхъ вѣдчитовъ берлиньского „Internationale Vereinigung fŏr vergleichende Rechtswissenschaft und Volkswirthschaftslehre“.

Такимъ чиномъ Товариство, поббльшаючи обемъ „Часописи правничои“, вкладае чимало зъ своихъ невначныхъ фондовъ въ выдавництво, зъ повною надѣею, що сей трудъ и выдатокъ заохотить особливо молодыхъ правниковъ до студій науковыхъ, до надсылання своихъ праць до редакціи „Часописи правничои“, а крѣмъ сего числить на новыхъ передплатниковъ, що зможуть пѣдпомогти часопись матеріяльно. Тому най кождый правникъ Русинъ приступае безъ проволоки до передплаты „Часописи правничои“ и пѣдмагае змагания выдавництва, щобы часопись поставити на-рѣвнѣ въ чужими выдавництвами сего рода, що маютъ тысячѣ передплатниковъ. Се одинока нагода для нашихъ правниковъ, щобы читанемъ сеи часописи розширяли кругозоръ свого фахового образованя та учили ся про питаня правничій писати и думати по руски!

Передплату просить ся высылати до редакціи „Часописи правничои“ у Львовѣ, улиця Чарнецкого ч. 20. Одинъ выпускъ (13—15 аркушѣвъ) коштуе 1 зр. Передплата на рѣкъ за два выпуски выносить 2 зр.

Переглядъ політичный.

Зъ Вѣдня доносять, що угодовый законъ буде въ Австрін выданый на пѣдставѣ §. 14-ого, якъ лишь полагодить ся угорскій соймъ. Linzer Volksblatt пише о найближшѣй акціи правительства: „Се, що угода буде въ Австрін октройована на пѣдставѣ §. 14-ого — розумѣе ся само собою. Дальше можна приняти за цѣлкомъ певну рѣчь, що рада державна буде склпкана въ другѣй половинѣ вересня. Правительство маe выпередити скликаня рады державнои въ двоякій способѣ: Буде мусѣло увійти безусловно въ контактъ зъ правницек, абы зъ нею порозумѣти ся що до одержаня ex post дозвѣлъ на угодовій предложеня. Можлива также рѣчь, що буде мусѣло въ якійсь способѣ зблизити ся до нѣмецкихъ опозиційныхъ сторонництвъ, абы спонукати ихъ до рѣчевого трактованя угодовыхъ предложень и до залишеня обструкціи.

Slovenec доносить, що на слѣдуючій тыждень заповѣдженя выконуючій комітетъ правницѣ. Судъ о заключенѣмъ зъ Угорщиною компромісѣ въ тѣй хвили не выпавъ бы дуже користно, тому Тунъ хоче якійсь часъ заждати въ выясненями, ажь умы успокоять ся. Доперва вбачѣйше выяснить справу выконуючому комітетови правницѣ. Рѣвночасно Slovenec дае пѣзнати, що правительство зъ цѣлою енергіею возьме ся теперь до розвязана языковои справы.

——

Въ парляментарныхъ кругахъ говорять, що полудневе славяньскій клюбъ въ агонія, що его дни почислений и вонъ незабавки розваже ся. Члены сего клюбу дуже невдоволений зъ політики правительства, якъ также зъ політики Чехѣвъ и Поляковъ. Клюбъ буде старати ся занати не зависиме становиско поза обручемъ правницѣ. Одинъ членъ того клюбу заявивъ, що Словенцѣ и Хорваты зъ огляду на послѣдній подѣй въ соймахъ Горицiи, Капо д'Истрія и въ Трієстѣ, не можуть абсолютно попирати такого правительства, котре головно журить ся заспокоюваннемъ потребъ и жадань Поляковъ и Чехѣвъ. Словенскій соймовый посолъ д-ръ Росіна на одномъ вѣчу заявивъ, що положене въ стирійскѣмъ соймѣ того рода, що Словенцѣ будуть мусѣли вѣдвернути ся вѣдъ правительства.

——

Въ угорскѣмъ соймѣ роздано вже посламъ мотивы до новыхъ угодовыхъ предложень. Въ тыхъ мотивахъ сказано, що внесенй законы суть выразомъ переконаня, що удержане теперѣшныхъ вѣдносинъ найлѣпше вѣдповѣдае економічнымъ, а головно рѣльничимъ интересамъ краю, бо въ той способѣ угорске рѣльництво маe запевненый сталый збытъ краевыхъ сырыхъ продуктовъ въ границяхъ цѣловои области.

Економічно-фінансова комісія угорского сойму вже розпочала наради надъ угодовыми предложеніями и приняла предложене въ справѣ управильненя цлово-торговельныхъ вѣдносинъ. Пѣдчасъ дискусіи надъ сею справою Сель заявивъ, що вонъ е прихильникомъ цловои спѣльности. Однакъ уважае, що право самостѣйного уряджена цловои области е дуже важнымъ средствомъ оборони на случай, коли бы не повело ся вѣдповѣдно уладити угорскій економічній вѣдносины. Міністеръ торговлѣ заявивъ въ комісіи, що конвенція заключений мѣжь обома правительствами побѣчь угоды, вѣдносять ся до слѣдуючихъ справъ: 1) Знесеня обороту мыва, 2) спѣльне попираня державныхъ зелѣзниць въ обохъ половинахъ монархіи, 3) консулярній справы, 4) орґанізація фаховыхъ референтовъ при заграничныхъ репрезентаціяхъ. 5) товарова статистика, 6) внесеня тирольскихъ цлъ вѣбжеыхъ до 1904 р., 7) охорона патентовъ, 8) пробки товаровъ, 9) управильненя товарового руху, 10) охоронній заряджения противъ штучныхъ винъ и фальшованя господарскихъ продуктовъ, 11) поступоване въ справѣ спѣльныхъ цловыхъ и торговельныхъ конференцій.

——

Въ прускѣмъ соймѣ вседе ся вѣдъ довшого часу завязта борба мѣжь правительствомъ, взглядно рускимъ королемъ, а консервативными сторонництвами сойму. Розходить ся тутъ о правительственне предложене въ справѣ будовы каналу мѣжь Реномъ и

блюда и вола зъ ряду вѣджуначѣвъ, але на выимокъ трафляемо вже при грызунахъ. По обсерваціямъ Флюрана у крѣлика розвиненій кости вже по першѣмъ роцѣ жита, а у свинки морскои вже по 7 мѣсяцяхъ. Отже крѣликъ повиненъ бы жити 5 лѣтъ, а свинка морска 3 роки, а тымчасомъ живуть: крѣликъ 8 лѣтъ, а свинка морска 6—7 лѣтъ.

Теперь заходить питаня: яке вѣдношене можемо принати для чоловѣка? Отже Гуфеландъ, приймавъ на зрѣстъ чоловѣка часъ 25 лѣтъ, вѣдношене 1: 8, такъ що вѣкъ чоловѣка выпавъ бы на 200 лѣтъ. Однакъ тому перечить статистика и исторія; але се можна пояснити тымъ, що интелектуальній силы чоловѣка нѣвечать его орґанізмъ скорше, нѣжь то дѣе ся у звѣрятъ. На кождый случай найблизшими до правды будемо, ели приймемо вѣдношене 1: 5.

То потверджуе и фізіольоґія. Зрѣстъ у высокѣсть тревае у чоловѣка до 20 року жита, зрѣстъ у широкѣсть до 40, а по 40 роцѣ чоловѣкъ вже не росте, може хиба збільшати верствы товщу, т. зн. товстѣти. Вѣдъ 40 року розпочинае ся внутрѣшне скрѣпленє орґанізму и тревае пѣсля Флюрана при нормальныхъ обставинахъ до 55 року житя. Вѣдъ того часу розпочинае ся вже повѣльне ослабане орґанізму, але бувають случаѣ, що то ослабане розпочинае ся доперва въ 65 а навѣть въ 70 роцѣ.

„Тяжко жить на свѣтѣ, а хочеть ся жить!“ казавъ нашъ Шевченко. Жите бувало все для людей великимъ скарбомъ и тому у всѣхъ часахъ люде старали ся найти средство на продовженє житя. Старинній шукали того въ гімнастицѣ и въ здоровѣмъ житю, въ середныхъ вѣкахъ шукали альхеміки якоись „есенціи житя“, а навѣть и теперь вѣрять люде ще декуды въ тайній рецепты и еліксіры на продовженє житя. Въ дѣйсности-жь нинѣшня медицина не знае въ тѣмъ напрямѣ нѣчого бѣльше, якъ лишь гіґіену въ широкѣмъ значѣню того слова.

Ельбою. Цѣсарь Вільгельмъ не двозначно давъ пізнати, що розжене соймъ, коли-бы его бѣльшість посмѣла вѣдкинути предложене. Центрумъ рѣшило бодай протягнути рѣшене надъ тою справою и поставило внесене, щобы предложене вѣдослати назадъ до комісіи. Представитель правительства боронячи предложене заявивъ, що каналъ спровадить певнѣ змѣны въ консумційныхъ и продукційныхъ вѣдносинахъ, але правительство заздалегѣдь вже поробить заряджена, щобы тѣ змѣны не вышли на шкоду населена. Внесене вѣдослана предложена центрумъ мотивуе тымъ, що нинѣ оно ще не може оцѣнити тыхъ обезпечаючихъ населене вѣдъ евентуальныхъ шкодъ заряджень правительства. Въ дѣйстности, сему сторонництву розходить ся не такъ о економічну сторону сеи справы, якъ о се, щобы за цѣну своихъ голосовъ, выторгувати для себе деякѣ політичнѣ концесіи. Свой дозволъ на будову каналу вяжуть они зъ выборчою реформою въ кількохъ великихъ мѣстахъ, черезъ котру бѣльшість въ деякихъ католицкихъ мѣстахъ, перейшла бы въ руки ультрамонтановъ. Вѣльнодумнѣ и лібералънѣ приклонники будовы каналу голосували разомъ зъ центрумъ за вѣдосланемъ предложена до комісіи, бо центрумъ заявило, що здержить ся вѣдъ голосована надъ тою справою, коли бы внесене о вѣдосланю до комісіи вѣдкинено. Въ такомъ случаю, консервативнѣ противники предложена одержали бы бѣльшість въ соймѣ и предложене упало бы. Черезъ те, що за внесенемъ центра голосували также вѣльнодумнѣ и лібералънѣ послы, внесене одержало бѣльшість голосовъ. Справа верне на дневный порядокъ повнои палаты ще въ тѣй самѣй сесіи. Коли бы правительственне предложене вѣдкинено, соймъ напевно буде розвязаный.

НОВИНКИ.

— **Прогулька „Руской Бесѣды и „Бояна“** — якъ уже звѣстно — вѣдбуде ся въ понедѣлокъ (другого дня Зеленыхъ Святъ) до Лисеничъ (броваръ Грунда). Въ програму прогульку входятъ также *танцѣ*. Чистый дохѣдъ зъ білетовъ вступу (по 20 кр.) призначеный на *запомогове товариства убогихъ учениковъ „Руслана“*. — Точка збѣрна о 4½ годинѣ пополудни въ Личаковскомъ парку (трамвай электричный йде аже вѣдъ паркъ). Можна надѣятись, що вся львѣвска Русь поспѣшать радо на сесю прогульку и прачинить ся до отерта не одной слезы нашои убогои молодежи шкѣльнои. Чей бѣльше охоты не потрѣбно! (На случай непогоды вѣдбуде ся прогулька въ найблизшу суботу).

— **Маршалокъ гр. Станіславъ Бадені** бувъ онегды на авдіенціи у цѣсаря. Може бути, що сеся авдіенція стоить въ связи зъ вырисаючими раз-у-разъ вѣдъ якогось часу поголосками о его уступленю зъ уряду маршалка. Рѣчь певна, що становище гр. Станислава потерпѣло на своѣй тривкости вже вѣдъ часу скандального упадку гр. Казимира у Вѣдни, а ще бѣльше вѣдъ часу фінансовыхъ крахѣвъ львѣвскихъ. Та й се рѣчь певна, що партія краковска гр. Станиславу „ще чоботы“ у Вѣдни, хочь вонъ вже въ часѣ послѣдней сесіи соймовои показувавъ ся супротивъ тои партіи найсмирнѣйшимъ барашкомъ...

— **Правыборы въ округѣ Сянокъ-Березовъ-Лѣско** вже розпочали ся. Правительственнѣ власти мали дѣстати приказъ „въ горы“ поводитись безсторонно. Vederemo!

— **Товариский зѣздъ** бувшихъ учениковъ VIII Поклясы гімназіи въ Перемышли, котрѣ въ 1889 р. складали испытъ зрѣлости, вѣдбуде ся дня 4 н. ст. липня с. р. — Въ цѣли ближшого порозумѣня що-до програмы зѣзду зволять товаришѣ переслати свои адресы на руки п. *Вл. Гелчинского*, урядника дирекціи скарбу въ Перемышли.

— **Испытъ зрѣлости въ II. (нѣмецкѣй) гімназіи у Львовѣ** зложили Русины: Ром. Дудинъскій, Юл. Заяць, Мелетій Кичура, Мих. Лакуста, Вікт. Лучкѣвъ и Петро Пилипець.

— **Повѣтове вѣче въ Дрогобичи** вѣдбуло ся дня 31 н. ст. мая при значнѣй участи духовенства, мѣщанъ и селянъ. Були три референты: б. посла Іосифа Гурика въ справахъ економічныхъ, о. В. Скобельского зъ Прусъ въ справахъ шкѣльныхъ и Ст. Кушнѣра о політичнѣмъ положеню. — Шарше о тѣмъ вѣчу подамо въ найблизшѣмъ числѣ „Дѣла“.

— **Найвысша санкція.** Ухваленый въ галицкѣмъ соймѣ проектъ закона о заведеню и поборѣ мита на дорогахъ повѣтовыхъ и громадскихъ першои класы, а точнихъ вѣдъ договоромъ выдѣлу краевого, дѣставъ цѣсарску санкцію.

— **Змѣна рады мѣста Львова.** Въ середу сего тыждня вѣдбула стара рада мѣска остатне засѣдане, а въ четверъ рано, по богослуженю въ лат. катедрѣ и въ жидовскѣй божници, новѣ радни, самѣ Поляки [католицкого и „мойжешового“ вѣроисповѣдання] збѣшли ся въ ратуши, пристроенѣмъ фляґами. Засѣдане новои рады вѣдкрывъ бурмістръ старои рады д-ръ Малаховскій. Вечеромъ вѣдбуло ся довѣрочне засѣдане мужѣвъ довѣря рады и постановлено стремѣти до того, щобы давнѣйшу президію рады удержати въ новинѣмъ ея складѣ, а другому віцепрезідентови признати таку саму платню, яку мае першій, т. е. 3.000 зр. рѣчно.

— **Зъ Товариства „Просвѣты“.** Въ мѣсяци маю сего року подано до намѣстництва донесена о заснованю новыхъ читалень „Просвѣты“ въ отенхъ 8 громадахъ: 1) въ Розточкахъ повѣту долиньского; 2) въ Дрогобичи на передмѣстю Зварицкомъ; 3) въ Роздолѣ пов. жидачѣвского; 4) въ Мокротинѣ пов. жовковского; 5) въ Шишколосахъ пов. золочѣвского; 6) въ Плавю пов. стрыйского; 7) въ Денисовѣ пов. тернопольского и 8) въ Слобудцѣ пов. товмацкого. — Всѣхъ читалень „Просвѣты“ заложеныхъ або закладаныхъ и до намѣстництва зголошеныхъ було зъ кѣнцемъ мая сего року 779.

— **Львѣвскій ц. к. староста Францъ** выславъ до читальнѣ „Просвѣты“ въ Скнилові таке письмо: „L. 21953/99. Lwów dnia 25 Maja 1999. Do zarządu czytelni „Proświty“ w Skniłowie. Należy przedłożyć mi imienny spis członków tamtejszej czytelni. C. k. Starosta *Franz*“. — Дивный п. Францъ зъ тымъ своимъ письмомъ! Насампередъ: не держить ся законовъ та розпоряджень и до рускои читальнѣ пише польски [а ц. к. урядникъ не повинень въ урядованю бавити ся въ польску політыку!] по друге: п. Францъ заводить новину, щобы читальнѣ „Просвѣты“ предкладали ему списъ своихъ членовъ, коли до того обовязанѣ тѣлько політичнѣ товариства. Що-жь се знову за порядки?

— **Міністеръ просвѣты** выдавъ до всѣхъ краевыхъ радъ шкѣльныхъ окружникъ котрымъ управильнае науку математики и фізики въ высшихъ клясахъ гімназій.

— **Угорско-руский богословы** выѣхали вже зъ Львова на родину, вывозячи зъ собою — якъ заявюровали — найкрасшѣ спомины.

— **Галицкѣ царофілы.** Петербурска „новое Врема“ пише: „Дня 31 ст. ст. мая по скѣнченю Пушкиньскихъ торжествъ петербурскѣй гостѣ ѣздили молитись въ Цет опавловскій соборъ... „Русскіе галичане Мончаловскій, Яворскій, Алексевичъ и др. служили панахиду и возложили на гробницю царя Александра III. вѣнець зъ „русскою“ написію на лентахъ: „Русскіе галичане — Царю Миротворцу“. Сербы зложили вѣнець на гробницю Александра II., що вѣнъ вѣйну зъ Турками за сербскій народъ, а за що-жь нашѣ царофілы зложили вѣнець Александрови III ому? Хиба за рублѣ для скрахованого „Заведенія“!

— **Клопотъ ярославского ц. к. староства.** И то не абы-якій клопотъ: громадяне Грабовця — обуренѣ тымъ, що шинкарь зъ своею родиною побивъ одного господаря, коли той забувши дома грошѣ не мавъ чимъ — заплатити за чарку выпитои горѣвки — въ недѣлю вѣдъ церквою по богослуженю звязали ся словомъ чести: не ходити до коршмы. Жидъ шинкарь побѣгъ до староства, а староста выславъ до громады такій указъ: L. 13377. Jarosław 31 maja 1899. Do Zwierzchności gminnej w Grabowcu! Wzywam Zwierzchność gminną, by mi doniosła do dni 3, czy zakaz uczęszczania do karczmy z 11/3 1899 i w gminie ogłoszony wydany został na podstawie uchwały Rady gminnej, w którym to razie należy mi przedłożyć odpis odnośnej uchwały i zdać sprawę, co wywołało i spodowało ten zakaz i na jakiej podstawie go wydano. C. k. Starosta: Szczurowski. Зверхность громадска вѣдповѣла, що нѣякого рѣшеня рады громадскои не було, лише люде приватно зобовязались не ходити до коршмы. Цѣкавая рѣчь, що теперь зробить ц. к. староство. Чей-же не накаже громадянамъ ходити до коршмы пити!

— **Зборы правосл. священиковъ-Русиновъ на Буковинѣ** вѣдбули ся д. 12. с. м. при участи 32 панъ-отцѣвъ. Головною точкою нарадъ зборовъ було пропамятне письмо, котрымъ священики домагають ся рѣвноправности Русиновъ въ православнѣй церквѣ. Текстъ пропамятного письма ухвалено. „Жаль лише — пише „Буковина“ — що при такѣй важнѣй и поважнѣй справѣ особиста заѣлость маленькои кацапскои групы або радше фамілійнои кліки взяла верхъ надъ решту умѣреныхъ елементовъ и затьмила справедливый поглядъ на довголѣтнѣ старания пос. Пѣгулака въ тѣмъ напрямѣ. Якъ вѣдрадный самъ фактъ, що вже и руске духовенство займае ся справами загальнои ваги, такъ зъ другого боку сумно, що кількохъ зневарѣныхъ въ живучость руского народу кацапиковъ и въ сѣмъ, якъ у кождѣмъ дѣлѣ, не могли повздержати деструктивнои своеи роботы и перешкодили тому, щобы при такѣй важнѣй нагодѣ выявилась єдность и згода всѣхъ рускихъ священиковъ и щобъ тѣ зборы стали були початкомъ якоись лѣпшои організаціи православного руского духовенства на Буковинѣ“.

— **Ще про Каттера.** Справа утечѣ дефравданта адв. Каттера зачинае прибирати иншій видъ. Приходять до переконаня, що Каттеръ мусѣвъ мати кількохъ спѣльниковъ, котрѣ натягнули его на якійсь „вѣдозрѣный интересъ“ и вонъ заангажовавъ тамъ чужѣ капіталы. За симъ промовляе уступъ зъ листу Каттера. „Я впавъ жертвою огидныхъ махінацій“.

— **Щасливый фіякеръ.** Одинъ фіякеръ въ Берлинѣ найшовъ передъ трома роками въ своѣй каритѣ 17.000 марокъ и зложивъ ихъ въ поліціи. Мимо урядовыхъ оповѣщень нѣхто по грошѣ не зъявивъ ся. По уплывѣ трехъ роковъ вручила онегды поліція найденѣ грошѣ честному знахѣдникови - дорожкареви по вѣдтягненю 1000 марокъ на рѣзнѣ выдатки. Фіякеръ зложивъ грошѣ въ банку, а самъ веде дальше свое ремѣсло.

— **Зъ Рогатинщины пишуть намъ:** Жаль за серце стискае, коли бачимо, що у нашого народу ще такъ мало патріотичного духа, такъ мало національного почутя и самопізнаня. Примѣромъ нехай послужить отсей фактъ: Въ селѣ Пуковѣ повѣта рогатиньского побудувала громада передъ кількома роками красну мурованну церковь, а сего року взялась до внутрѣшного украшеня т. е. до золоченя иконостаса, малюваня образовъ и стѣнъ церкви. Думавъ бы хто, що таке село, будь-що-будь вже досыть просвѣчене, де при шляху била церкви красуесь читальня и крамниця зъ рускими написями, поступить собѣ на стѣлько патріотично, що спровадить до сеи роботы руского маляря и золотника. Де тамъ! Не помогли представленя священника, даремнѣ були слова щирыхъ дорадниковъ; громада, напившись могорычу, вѣддала роботу чужимъ людямъ: золотареви и маляреви, та кобы то ще артистови, а то найзвычайнѣйшому собѣ богомазови. А треба знати, що угоду зроблено зъ тыми людьми за розмѣрно высоку цѣну, за яку и перший нашѣ артисты готовѣ були вѣдняться роботы.

Нинѣ коли стѣлько рускихъ малярѣвъ и золотниковъ шукае роботы, коли истнуе у Львовѣ товариство для розвою рускои штуки и анонсуесь по всѣхъ рускихъ часописяхъ, шукати чужихъ богѣвъ — то вже непростаме. Вѣдпомагати своихъ земляковъ, свои товариства и институціи есть нашимъ національнымъ обовязкомъ, такимъ самымъ, якъ стояти на сторожи и боротись за нашъ языкъ и нашѣ народнѣ права. Прецѣнь Поляки при украшеню костеловъ не послугують ся нашими артистами, а коли мы имъ не даемо роботы, бо имъ хиба зъ голоду пухнути!.. Въ повѣтѣ рогатиньскомъ побудовано послѣдными часами бѣльше церквей и они также мають невдовзѣ украшатись. Чей-же вже нѣ одна зъ дотычныхъ не громадъ не помине рускихъ артистовъ! — *Правдолюбъ*.

— **Товмацкій процесъ** веде ся дальше вже дванацятый день. Переслухуване зруйнованого властителя Яна тревало три днѣ, а третього дня розправа була тайна [йшло о амурнѣ справы]. Умовый станъ Яна показавъ ся низькимъ, неспособнымъ до ведена великого майна. Янъ управу свого міліонового майна повѣривъ цѣлкомъ Гуміньскому, своему управителеви, а сей „зъ добраным товариствомъ“ довѣвъ до цѣлковитои руины. Дивувати ся лишь, що въ декотрыхъ польскихъ дневникахъ раббиничу господарку товмацку названо борбою о бытъ, въ котрѣй слабшій мусить упасти жертвою сильнѣйшого. Гарна борба! — По переслуханю Яна велось дальше переслухуване свѣдковъ. Некористно для Гуміньского зізнавъ онегды п. В. Шидловскій, надлѣсничій товмацкого скарбу. — На початку вчерашнои розправы прокураторъ вѣдступивъ вѣдъ обжалованя Каннера, бо розправа не выказала, щобы вонъ разомъ зъ Гуміньскимъ намавляв Яна до зложеня ему 10.000 зр. вѣдступного за аренду Озерянъ. Каннеръ въ першѣй хвили не вѣривъ словамъ прокуратора, аже по заявѣ председателя, що може „ѣхати на шабасъ“ домовѣ, повѣривъ, що е вѣльный. Обтяжуючо для обжалованого бухгальтера Сетіны зізнававъ свѣдокъ Залускій, бувшій касіеръ товмацкои цукроварнѣ. Нинѣ веде ся розправа дальше.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

Перенесеня. Перенесенѣ повѣтовѣ ветеринарѣ: Дмитро Марко зъ Чорткова до Тернополя, Андр. Лукашевскій зъ Мельца до Чорткова, а Мих. Малецкій зъ Березова до Мельца.

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 17 червня. На зборахъ нѣмецкихъ національовъ прийшло до бійки зъ христіяньско-соціяльными. Поліція выкинула авантурниковъ зъ салѣ. При тѣмъ арештовано три особы.

Петербургъ 17 червня. Россійскѣ продуценты соли стараютъ ся, щобы правительство наложило цло на заграничну сѣль.

Яко добру и певну льокацію
поручаемо:
4½% Листы гіпотечнѣ,
4% Листы гіпотечнѣ короновѣ,
5% Листы гіпотечнѣ преміованѣ,
4% Листы Тов. кред. земского,
4½% Листы Банку краевого,
5% Облігаціи Банку краевого,
4% Позичку краеву,
4% Облігаціи пропінаційнѣ и велкѣ ренты державнѣ.
Папиры тѣ продаемо и купуемо по найточнѣйшомъ курсѣ деннѣмъ. 374 [3]
КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. упр. галиц. акц. Банку гіпотечного.

„NEW-YORK“
ТОВАРИСТВО ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТЄ.
Найстарше въ свѣтѣ мѣжнародне товариство обезпечень на житє.
Засноване въ р. 1845. Въ Австріи вѣдъ 1876.
Въ роцѣ 1898 выплатиле товариство обезпеченымъ у него яко выжыткы [дівіденды] суму на звыжь
13 міліонівъ коронъ,
а вѣдъ заснованя [1845] понадъ
260 міліонівъ коронъ
На австрійскѣ интересы зложена дотепер у высокомъ ц. к. Міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ въ пупілярнѣй вартости кавція выносить звыжь
12 міліонівъ коронъ.
ҐЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКЦІЯ
для Австріи:
ВѢДЕНЬ, I. Graben 8 (въ домѣ Товариства). 266

Замовленє
на Мінцера карпатскѣ косы
До Панівъ Мінцера и Спѣлки у Вѣдни 9/3
Прошу прислати за послѣплатою (коли?) ..... наше списавѣ косы на адресу:
Назвиско: Панъ .....
Званє: .....
Мѣсце: .....
Почта: .....
ГАЛИЧИНА

число	Назвиска поодинокихъ господарѣвъ	косы		коштуе		бруски
		кѣлько штукъ?	довгота въ цм.	зр.	кр.	кѣлько штукъ?
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

Надосланє.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на памятникѣ площа Галицкого

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ окуляры, цвікеры, льорнєты, бінокля, дальекляды, барометры, термометры, рѣдкій зрометры, піпетки, ваги, компасы, райсцайни, тасьмы мѣрничій, шкла, лібелѣ, планомеграфы и т. п.

Уряджєня дзвонковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують он якъ найскорше и найдешевше. 5317

ЛИПЕ

въ ресторацїи НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улица Трибунальска ч. 12, домъ власный, можна дістати щоденно вже о годинѣ 8-ій рано горячій снѣдання

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова зъ капустою	12 кр
Сѣкана потка	12 „
Фляки	12 „
Ножка телича зъ хрѣномъ	10 „
Голубята зъ хрѣномъ	8 „
Кавакъ	10 „
Обѣдъ зъ абонаментъ	50 „

Всякій напитки зъ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять въ моєй ресторацїи, даю вибиранчивимъ марки. — Найлѣпшій пиво по найдешевшихъ цѣнахъ, почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборѣ стравъ и напитковъ елосмотрена кухня.

207—? Зъ высокимъ поважанєм

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

ДРУТЪ кольчастый цинковый до огороджень по зр. 4 за 100 метровъ вразъ зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна лякирована до заслоны вѣконъ по 1 зр. за метръ квадратовый

поручає ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля желѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власнй выробы

продає по

цѣнахъ фабричныхъ.

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна

въ своїй ново устроєній торговли

У ЛЬВОВѢ

при ул. Килиньского ч. 2.

Замовленя зъ провінцій просимо недсылати до Кросна.

Зразомъ остерігаємо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, а п. А. ЛЬОХЕРЪ, а нашихъ агентовъ анѣ похатникобъ не высылаємо. 2 28—?2

КУПѢЛЬ ЛІПІКЪ въ Славоніи.

Одиноке горяче посѣдаюче воды алкалічне жерело (64 Ц.) на континентѣ.

Преміоване: Будапештъ 1885 и 1896; Лондонъ 1893; Вѣдень 1894; Римъ 1894; Брукселя 1897 першими надгородами.

Вѣдъ 1898 стація льокальнєком желѣзниць [на Дуброседьо]. Вѣдъ кадъ Будапешть, угорска державна желѣзница, Фюманьскій поспѣшный поѣздъ 7 годинъ 15 мін. рано приѣдъ Ліпікъ 5 година по-полудни. Зъ Румунія, Болгарія, Сербія, Босны [на Бродъ Новска] Окрѣмъ того стація полудневои желѣзниць: Панкрачъ-Ліпікъ [на Кушіча Барчъ]. Комунікація въ Австрія полудневою желѣзницею. [Вѣдъ 1888 полосова тарифа.] Поворотъ у всѣхъ напрямахъ поспѣшными дневными поѣздами.

Термы Ліпіка суть знаменитй до цитя и на купѣль через свою природну 64° Ц высоку теплоту, своє богацтво въ содъ [угорамсъ], якъ получени йоду. Дѣлають при всѣхъ катарахъ, слизницѣ, [катаръ устъ, жолудка, мѣхура, кишокъ и т. д.] при гостци, ревматизмѣ, исхіясъ, болахъ костей, якъ такожъ при шкрофулічныхъ недугахъ всѣхъ недугахъ крови и т. д. Новочасне заведенє купелеве зъ люксусово уряжеными комнатами, порцелановыми и марморовыми ваннами и т. п. паркомъ [Тепідарія], басенями, елег. уряженй готелѣ, сѣтлою устр. новый сальонъ курацїйный, дамскій сальонъ, садъ зъ фортепіанами и до конверзацїи, реставрація и кавярнѣ, стильова, воздушна променада зъ базарами електр. освѣтленє будынковъ и парку, знаменита капеля. Офіціальный лѣкарь купелевый: д-ръ Берт. Ф. Шемегей.

Розсылка термінова йодовои воды: прямо зъ жерела, склады воды для Угорщины: **A. L. Edeskuty und Mattonia Wille in Budapest:** для Австрія: **S Ungar und Heinrich Mattoni in Wien.**

Ближшій поясненя и проспекты через купелеву дирекцію въ Ліпіку. 18? а 2—3

Голляндско-Американьска лінія

вносимы пароходами разъ або два на тыждень

зъ Роттердаму до Ню-Іорку

Бюро для наютъ: Wien, I. Kolowratring 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. каюта.	II. каюта.
1 апр. до 31 октовр. м. 290—400*)	1 авг. до 15 октобр. марокъ 200
1 новемъ. до 31 марта м. 230—320	16 октоб. до 31 юлія марокъ 180

*) Вѣдля довшыни и подячыни каюты якъ и вѣдля скорости и алеканія пароплава.

Полевшѣ въ сплатахъ по-слѣ договору безъ пѣдвыс-шеня цѣнъ

признаємо Веч. оо. духовнымъ, ц. т. держ. и врин. урядникомъ а такожъ всѣмъ особамъ на добрѣмъ становиску въ случаю потребы купна товарѣвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шафовѣвъ, здамашкѣвъ, вебъ на тестѣль и т. п., такожъ столового бѣля, ручникѣвъ, бѣля мужского, дамского и дѣточого, рѣвножъ церковныхъ ковровъ передъ престолы, сальоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсѣвъ, хѣдникѣвъ, патованыхъ коверъ, цератъ ліноляумъ, капъ на столы и постелѣ, коцикѣвъ, дерг на конѣ, макатѣвъ, фебеліновъ и многихъ другихъ артикулѣвъ.

Илюстрованій цѣнники высылаємо на жаданя безплатно. Письма и запиты належыть адресувати: 190

Товаровый дѣмъ

„AU LOUVRE“

Львѣвъ, улиця Сикстуска ч-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

! Новоотвореный складъ обуви!

По многолѣтнѣй практицѣ въ первороднихъ магазинахъ обуви отворивъ я у Львовѣ

при улици Кароля Людвика 41,

[напротивъ будынку театру]

! Складъ обуви карльсбадскои!

заосмотреный въ добрый товаръ зъ первородныхъ фабрикъ

Юлій Нѣстоль

228 3—3 улиця Кароля Людвика ч. 41.

! Ретельна услуга! — Цѣны низькѣ!

Перша буковинська фабрика

ПОРТЛЯНДЪ и РОМАНЪ-ЦЕМЕНТУ

Емануила Аксельрада въ Путнѣ

Нинѣшнымъ подаю до вѣдомости, що отворивъ я мою вѣдъ найновѣйшихъ вымогобъ уряджену фабрику, въ котрѣй на разѣ выроблямо

Природный цементъ

найзнаменитшои якости; поручаю по приступнѣй цѣнѣ!

Заступство высше вымѣненои фабрики повѣрилъ я для Львова и всходнои Галичины панови

І. ЛЛЄНТАЛЬ у Львовѣ

ул. Сикстуска ч. 42

котрый заосмотреный моєю повновластію, удержує у Львовѣ значній склады и выконує замовленя заразъ такъ у Львовѣ якъ и на провінціи.

Упрашаю Р. Т. интересантовъ будовляныхъ о ласкаве зголошенє и переконанє ся о высокѣй вартости и найлучшѣй якости цементу и заразомъ маю честь писати ся

зъ высокимъ поважанемъ

ЕМАНУИЛЬ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: Емануиль Аксельрадъ. Радовцѣ (Radautz), Буковина. 176 11—20

НОЖЄ рѣзницкій и масарскій заразомъ стальки до остреня припоручає Иванъ Дяковукъ ножовникъ у Львовѣ ул. Галицка 6.

Апаратъ панорамовый

(Rundaparat)

будучій въ руку въ тутешнѣмъ Фото Пластіконѣ, до сѣ аня для 25 особъ за надзвычайно низьку цѣну 800 зр. готівкою вразъ зъ правомъ позички найлучшихъ серій образовъ а за-дня вѣдносинъ родинныхъ до продажи. — Оглядати можна щоденно вѣдъ 10—5 год. полудня въ Фото-Пластіконѣ, Пасажъ Гавсмана, Львовъ. 25

Фарбы покостовй

цѣлкомъ до ужитку готовй на найлучшѣмъ покостѣ тертй, скоро высихаючій, надзвычайно тревалій, до всякого ужитку въ господарствѣ, у всѣхъ барвахъ.

Фарбы лякеровй

скоро-высихаючій, барва и шклистый полискъ.

Фарбы на дахи олѣйнй и терой.

ТЕКТУРЫ

до покрыванна даховъ.

Теръ газовый и деревный.

КАРБОЛІНЕУМЪ

ФАРБЫ фасадовй и цементовй.

Цементъ, Гіпсъ, Вапно гидравлічне.

Лякеры, Покосты, Кисти и Щѣтки

у всѣхъ родахъ по найнижшихъ цѣнахъ поручають

Фрідріхъ и Беакокъ

Львовъ, ул. Гетманьска ч. 4.

[Побочь цукорнѣ Вилов. Гросса]

Новый цѣнникъ выйшовъ зъ друку и е до диспозицій.

160 18—20

Артистично-ретовничє заведенє

А. ЗІГМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстаранѣйше.

ДРУКАРНЯ зъ кавчуковыми черенками для кождого легко надаючи ся, почавши вѣдъ 1 зр. и высше. Стакіпіґ металовй и кавчуковй, гербы, монограмы, стампільй марки, стацы, таблицѣ дитй и гравіровань и проче.

Замовленя зъ провінцій полагоджують ся вѣдворотною почтою.

221 5—52

ЦИРКЪ ГЕНРІ (Henry)

Львовъ Площа Францисканьска.

Недѣля 18 червня 8 г. д. вечеръ

Велике пышне представленє. Богата, добѣрна програма.

П. **Loyal**, феноменальный жонглеръ на кони. Три **Benedetti** сенсаційній гімнастики Бр. **Castagne** музикальній клювны. Великій балетъ. Дир. **Henry** найлѣпшій школьный конѣ. Панна **Margot v. Standerup** їзджєнє школьне. Клювнъ **Coco**. П. **Barker** груша А ександеръ. **Paoli** — и т. д.

Понедѣлокъ велике представленє. Дебютъ новыхъ артистовъ

Зъ высокимъ поважанемъ *ГЕНРІ КОШКЕ* дир. и власт. цирку.

КАРПАТСКІЙ КОСЫ МІНЦЕРА.

МАРКА ФАБРИЧНА:

Вѣдзначенй

ПИСЬМОМЪ ПОХВАЛЬНЫМЪ

ц. к. Дирекціи надворныхъ плянтацій

Цѣсаря Франц-Іосифа І.

Фабрики власнй въ Вайтевштайнѣ й Газенѣ.

Склады у Вѣдни и въ Парижи.

„Пила зъ косою“

КАРПАТСКІЙ КОСЫ МІНЦЕРА

зъ срѣблистои сталѣ

славлять ся въ далекомъ свѣтѣ своєю наручною формою, надзвычайною легкостію, высокимъ гартомъ и ковкостію, тнуть быстро и задержують довго вострє.

Карпатскій косы Мінцера мають полотно тонке, сильно вѣдъ молотомъ натагнене и безъ зусонъ.

Карпатскій косы Мінцера выстане клепати разъ на кільма днѣвъ, бо вострє у нихъ стирає ся незначно. Косарю! просто не увѣришь — — —

Карпатскою Мінцера укосишь до снѣдання тѣлько, що якшою коснешъ ты до вечера, чи-то въ густыхъ збѣжахъ, чи въ твердыхъ полякахъ горскихъ.

При обсталюнку належать подати, чи косы мають бути зъ полотномъ плоскимъ [до кошеня на рѣвныхъ лукахъ], чи зъ полотномъ легко выжолобленымъ и зъ пѣднесеными кѣнцемъ [до кѣсьбы въ горахъ и на кретовищахъ].

Важне е такожъ означити, въ якѣмъ гартѣ маємо пѣслати косы: [въ середнѣмъ, высокѣмъ, чи подвѣйкѣмъ]

ЦѢНЫ ФАБРИЧНЙ

Довгота косы въ цалю	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Цѣна одной косы	—·50	—·55	—·60	—·65	—·70	—·75	—·80	·85	—·90	1·—	1·10	1·20	зр. а. в.

Карпатскій косы першій разъ не легко клепати, длятого выходить зъ фабрики вже поклепаній и до кѣсьбы пристособленій. За се числить ся особно 10 кр. вѣдъ косы.

Карпатскій брусокъ коштує 15 кр. — Молотокъ до клепана 60 кр., — бабка 40 кр.

Серпъ зубкованый довготы вѣстря 40 цтм. 35 кр., — 45 цтм. 40 кр., 50 цтм. 45 кр.

Косы высылаємо вѣдворотною почтою тѣлько за послѣплатою [Nachnahme]. Порто вѣдъ посылки до 5 клгр. ваги выносить 30 кр.

При замовленю 10 кѣсъ додаємо 11-ту даромъ.

Коли замовляє у насъ косы бѣльше господарѣвъ разомъ, означаємо кожду косу назвищемъ.

Гарантія: Коли-бы выказало ся, що якась коса не е въ цѣлости такою, якъ высше описано, то даємо въ замѣну иншу або звертаємо за ню грошѣ.

Мінцеръ и Снѣлка у Вѣдни

I. Rathhausstrasse Nr. 19. 205 2—3

Машины до шитя Зінгера

ручній вѣдъ 20 до 50, ножній вѣдъ 2? до 65 зр. Найбѣльшій складъ въ краю; рѣчна продажъ 750 машинъ. 200 машинъ е все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣнникѣвъ. — ІОСИФЪ ИВАНИЦКІЙ, Академічна ч. 26 Львѣвъ, 107

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА

І. ЛЬВѢВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ преміоване.)

Въ сѣмъ тыждни е до побаченя:

Подорожь президента Фора по Франціи и Россіи.

Вступъ 10 кр. 59

Лошукую старшон особы

[першенство мають вдовы по священикахъ], обзнакомленои въ сельскимъ господарствомъ, до зарѣду дому. Ближшій обясненя подасть Вп. А. Огоновска, Львѣвъ, лицъ Академічный 231 ч. 4. II. поверхъ. 2—3

Linimet. Capsici comp.

въ аптики Ріхтера въ Правѣ.

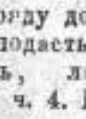

При купнѣ сего загально знаменитого, бѣль усмирюючого втирання, котрый е до набутя у всѣхъ аптикахъ, треба все уважати на марку: „Якѣръ“.

Вѣдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на повостровѣ Балканьскѣмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкѣрни, особливо противъ

Выкидовъ шкѣрныхъ рѣзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣлане Бергерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порилѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкѣры есть рѣвножъ загально признане. Бергера мыло смоляне мае 40% смолы деревной и рѣзнить ся значно вѣдъ всѣхъ иншихъ родовъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побочь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкѣрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного усѣпшно

Бергера лѣчничого мыла смоляно сѣрчаного.

Яко найгодѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкѣры

на выкиды шкѣрнй и на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрѣвнане мыло до мыта и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обіймаюче 35% ґліцерины и пахуче

Бергера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ припысомъ уживанй.

Зъ иншихъ родовъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючій заслугуючій на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкѣры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладжена шкѣры и знакѣвъ по вѣспѣ и яко мыло десінфекційне; **Бергера мыло до купели** зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жъ мыло тоалетове, **Бергера мыло для дѣтей**, для маленькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольне

противъ вишневого лиця, вишневого носа, высыпокъ и сперѣякѣвъ на шкѣрѣ; мыло на весиѣвки дуже успѣшне; **мыло сѣрчано молочне** на нечисте лице; **мыло танінове** на почервонѣ и выпадъ волоса.

Бергера зубна паста въ тубахъ

найлучше средство до чищени зубовъ Нр. 1 на нормальній зубы, Нр. 2 для курцѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Бергера вѣдсылаємо до приписовъ ужитя. Жадати все Бергера мыла, бо е много безуспѣшныхъ наслѣдувань.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколяша, З. Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого и фірмахъ А. Ербара, Гайсіма, Куляка и А. Рапапорта. Дальше въ аптикахъ въ *Бродахъ* Кріваго, Ландберґа; въ *Борщевѣ* Ал. Пѣотровского; въ *Бережанахъ* А. Дуреня, Л. Нагліка; въ *Березовѣ* Галямысъ, Ербена; въ *Хировѣ* Левицкого; въ *Дрогобичи* А. Книжановского, І. Тобішека; въ *Ярославѣ* І. Ангермана, І. Рона; въ *Коломыи* Павловского, Штенцля, Витославского; въ *Камянцю* Пилявского; въ *Перемышли* у всѣхъ 4 аптикахъ; въ *Равѣ* Карпиньского, Прона; въ *Сколѣ* Лаховского; въ *Самборѣ* І. Альсевича и Гердички наслѣдниковъ; въ *Станиславовѣ* у всѣхъ трехъ аптикахъ; дальше въ аптикахъ въ *Стрыю*, *Тернополи* и у всѣхъ аптикахъ бѣльшихъ мѣстъ Галичины. 109 13—24

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянъсенъ. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 126. Львовъ, Второкъ 8 (20) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходить у Львовѣ що дни (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вѣ второкъ, и вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платай у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ ілтер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Реклямаціи неопечатай вѣльній вѣдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. а. в.

Оголошеня звыклій принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одной стрѣчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надослане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші донесеня приватні числять ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

Справа „окружныхъ мандаторій“

урядово званыхъ „зборными громадами“ — погребана передъ кількома лѣтами по грѣмкѣмъ протестѣ громадъ зъ цѣлои Галичины, всходнои и заходнои — починае зновъ бушувати въ головахъ станьчикѣвъ. Видко, що межи польскою шляхтою мусить вести ся въ тѣмъ дѣлѣ якась акція, коли дискусія на сей тематъ — нѣ сѣло, нѣ пало — розпочинае ся въ дневникарствѣ польскѣмъ, и то въ такѣмъ тонѣ, якъ коли бы справа „зборныхъ громадъ“ мала вже туй-туй рѣшатн ся.

Вчера львѣвскій Przeg'ąd помѣстивъ на той тематъ цѣкавый листъ якогось графа В. Р., котрый заклинае панѣвъ реформаторѣвъ громадскихъ, щобы закинули гадку такои реформы, бо — по перше: тота реформа до решты зруйнуе край фінансово, а по друге: она и небезпечна для обшарѣвъ дворскихъ...

Дуже розумно та й згѣдно изъ становищемъ громадъ, котрій передъ кількома роками внесли тысячѣ петицій до сойму, авторъ мотивуе свій поглядъ, що окружній громады сталисъ бы економічною руиною краю. Вѣнъ пише:

„Въ такѣмъ краю, якъ Галичина, — де горожане платять 50% податку вѣдъ чистого доходу, безъ увзгляднення табулярныхъ довгѣвъ, — е тяжкимъ грѣхомъ навѣть думати о накладаню новыхъ тягарѣвъ, бо горожане вже й такъ не лишь угинаютъ ся пѣдъ тыми тягарами, але, кажучи правду, упадаютъ пѣдъ нимі, що найлѣпше доказують несчислимій субгасты на кождѣмъ кроцѣ.

Намѣрена теперь організація зборныхъ громадъ наложила бы на громады и дворскій обшары величезнѣ тягарѣ, бо замѣсть одного выдѣлу повѣтового мали бъ мы ихъ пересѣчно трицять кількa, — стѣлько, скѣлько е парохій въ повѣтѣ, бо тяжко припустити, щобы зборній громады були бѣльшій, нѣжь парохіи. Якъ можна передвидѣти, зборній громады мусѣли бы мати выбираного начальника, платного секретаря, писаря, возьного и поліцаи; дочислѣмъ до того кошты льокалю и канцелярій, а мусимо прийти до переконаня, що зборный зарядъ громады коштувавъ бы около 2.000 зр. Зъ того выходить, що зборній громады цѣлого повѣту коштували бы до 75.000 зр., майже тѣлько, що повѣтъ платить титуломъ грунтового податку. Чи-жь се можлива рѣчь хочь бы подумати о такъ великихъ новыхъ тягарахъ?

Теперѣшный законъ громадскій е зовсѣмъ не лихій, лише треба, щобы выдѣлъ повѣтовый пильнувавъ точно его выконаня, а то при помочи люстрацій кождои громады що мѣсяця.

Выдѣлы повѣтовій мають теперь що-найменше трехъ урядниковъ, а то: секретаря, писаря и инжінера. До такъ малыхъ и невеликои ваги письменныхъ интересовъ канцелярія повинена выстатчити безъ нѣякого обтяженя одинъ урядникъ. Два урядники повинній бы цѣлый рѣкъ займати ся люстрацією сѣльскихъ громадъ, а що одинъ урядникъ може дуже легко злюструвати двѣ громады на день, то кожда громада може бути що мѣсяця контрольована повѣтовымъ урядникомъ. Сей люстрація не повинній бы нѣчого коштувати, бо кождый начальникъ дворского обшару дуже радо принявъ бы [?] люстратора и вѣдославъ бы [?] до сусѣднои громады, бо знае, що тѣ люстрацій можуть принести неоцѣненій користи такъ ему, якъ и громадѣ.

До обовязкѣвъ згаданыхъ люстраторѣвъ належали бы: контроля громадского майна; контроля громадскихъ книгъ; полагоджуване разомъ зъ урядомъ громадскимъ, граничныхъ справъ, и то безъ рекурсу; репартиція громадскихъ тягарѣвъ; полевій шкоды; контроля надъ правильнымъ побором податкѣвъ и мѣсцева поліція.

Кождый мусить признати, що при такѣмъ надзорѣ повѣтовыхъ выдѣлѣвъ теперѣшный законъ громадскій цѣлкомъ выстатчивъ бы, такъ що не треба бы думати о нѣякихъ змѣнахъ въ тѣмъ напрямѣ.

Зъ того можна переконати ся, що не законъ винень, що въ громадахъ справы не йдуть въ вѣдповѣднѣмъ порядку, але бракъ контролѣ зѣ стороны повѣтѣвъ. А на доказъ мого высказу, що повѣты занедбують люстрацію, зазначую, що вѣдъ кількинадцять лѣтъ мого побуту на селѣ и разъ лише довѣдавъ ся, що въ моѣй громадѣ бувъ на люстрації повѣтовый секретарь, а инжінеръ не бувъ анѣ разу. Отже потрѣбна безпастанна контроля повѣтѣвъ, а законъ выстатчить и ладъ буде заведеный, до чого маемо право, оплачуючи урядниковъ.“

По-при сторону фінансову авторъ, якъ сказано высше — бачить зѣ свого становища ще й друге лихо, котре такъ представляе:

„Наперодъ можна передвидѣти, що при нинѣшнѣмъ людозѣмъ руху цѣлый зарядъ зборнои громады знаходивъ бы ся въ рукахъ селянъ остаючихъ пѣдъ виливомъ агітаторѣвъ, а се було бы безъ сумнѣву погубне не лишь для дворскихъ обшарѣвъ, але такожь для громадъ, а въ консеквенціи для самого правительства.“

Отже кѣнчить свою осторогу словами:

„Заклинаю всѣхъ людей доброи волѣ и всѣхъ, що люблять вѣтчину, щобы новымъ намѣреным закономъ не завдали послѣдного удару краевымъ фінансамъ и не причинили ся до цѣлковитого розстрою громады, котра е пѣдвалиною кождого краю.“

На скѣлько графъ В. Р. мае рацію що-до погубности „зборныхъ громадъ“ для дворскихъ обшарѣвъ, надъ тымъ нехай застановляють ся интересованій обшары дворскій, але о скѣлько вѣнъ ясно, цифрамы выказуе фінансову руину краю, то се обходить весь загалъ населеня краевого и той якъ протестуваръ, такъ и буде протестувати та й не допустить до тои руины!

Переглядъ політичный.

Справа угоды зъ Угорщиною буде полагоджена дуже скоро. Угорщина квапить ся, щобы справу запечатати ухваленымъ дотычныхъ законѣвъ. Щобы выпередити яку евентуальну нову перешкоду, котра могла бы справу розбити и на ново спровадити на предовгу дорогу переговорѣвъ, соймовый апаратъ працюе силою пары. Угорскій президентъ міністрѣвъ переведе въ своѣмъ парламентѣ цѣлость угодовыхъ законѣвъ такъ скоро, такъ легко и такою бѣльшостію голосѣвъ, зъ якою въ угорскѣмъ соймѣ не перейшовъ ще нѣ одинъ законъ.

Австрійске правительство, выданши угодовій законы въ дорозѣ §. 14-ого, буде мати вже одну лишь журу, именно ту: що зробити зъ языкового справою, що зробити зъ австрійскимъ парламентомъ. Говорять, що бѣльше меньше за три мѣсяцѣ зберe ся наша рада державна. Нѣхто не знае, що правительство зробить, абы она була способна до працѣ, до сповнюваня своихъ конституційныхъ обовязкѣвъ и выконуваня своихъ конституційныхъ правъ. Мабуть и самъ Тунъ того не знае. Одній говорять, що Тунъ лично зѣйде ся зъ деякими провѣдниками обструкційнои опозиціи и буде ихъ просити, щобы не ставили перешкодъ угодѣ, та щобы въ тѣй справѣ „побѣдившому“ правительству не робили трудностей. Чи такій вѣдзивъ выстатчить до усуненя обструкціи и приверненя парляментаризмови способности до працѣ — можна сумнѣвати ся. Начальники обструкціи згордѣли такъ, що не дадуть ся взяти на самій обѣцянки. Чи правительство хоче, чи нѣ, а справа языковыхъ розпоряджень все ему влѣзе въ дорогу и въ тѣй справѣ буде мусѣло зробити щось такого, щобы нѣмецку обструкцію хоть на якійсь часъ утихомарити.

N. Tirol. Stimmen подають новый, доси правительственными органами ще не потвердженый, анѣ не здементованый плянъ. Планъ сей мае полягати на утворенню сторонництва центрумъ. Оно мало бы перевести порозумѣне мѣжь посвареными націями и стояти на строго конституційнѣмъ грунтѣ. Таке центрумъ, зложене зъ умѣркованыхъ нѣмецкихъ елементѣвъ, було бы для правительства безъ сумнѣву дуже догѣдне, було бы въ многихъ случаяхъ язычкомъ парляментарнои ваги. Коли бы сеся вѣсть справдила ся, правительство могло бы дуже легко лавирувати помѣжь сторонництвами.

Въ чеськѣй прасѣ появили ся числений донесеня о недалекѣй реконструкціи кабінету гр. Туна, въ котрого мають уступити: міністеръ просвѣты Біляндтъ и міністеръ зелѣзниць Вітекъ. Moravska Orlice довѣдуе ся „зъ добре поінформованыхъ“ кругѣвъ правицѣ, що реконструкція кабінету наступить доперва по остаточнѣмъ заключеню угоды зъ Угорщиною. Neue Montags-Ztg. потверджуе тѣ донесеня. Ей прагскій кореспондентъ пише, що въ кругахъ правицѣ, особливо чеськихъ, вѣдъ давна вже займають ся гадкою остаточного управильненя вѣдносинъ правицѣ до правительства. Міністерство, котре опираючи ся выключно на правицю, мусить цѣлковито вѣдповѣдати ей засадамъ. Тымчасомъ Біляндтъ и Вітекъ не знати зъ вѣдки знайшли ся въ кабінетѣ сторонництвъ, котрій на своимъ прапорѣ выписали засаду рѣвноуправня. Въ теперѣшнѣй системѣ суть они деструктивными елементами. Всѣ жалобы противъ духа нашои школы и германізму въ нашихъ зелѣзницяхъ будуть такъ довго безъ наслѣдкѣвъ, якъ довго оба тѣ портфелѣ будуть въ рукахъ тыхъ панѣвъ.“

Сектанты на Украинѣ.

Пишуть намъ:

Якъ то загально звѣстно, вѣдъ давна вже на Украинѣ ширить ся сектантскій рухъ, якъ и въ прочѣй Россіи, лишь коли въ Россіи рѣзній секты прибирали неразъ дуже дивачій або й дикій формы, то на Украинѣ рухъ все стоявъ на чѣмсь подѣбнѣмъ до нѣмецкого протестантства: основою религіи уважали сектанты св Письмо, выкладаючи его свободно, а крѣмъ того не узнавали православныхъ священикѣвъ, лише молили ся самій дома; при тѣмъ богато зъ нихъ не ѣсть мяса, не пе горячихъ напиткѣвъ и не курить тютюну. Сектантѣвъ тыхъ охрещено загальнымъ именемъ „штундистѣвъ“. Въ тѣмъ цѣлѣмъ руху національна гадка украиньска не проявила ся, але позаякъ то люде звычайно маючій, роботящій и честній, то они мають значѣне тымъ, що они перший засѣвають на селѣ зерно опозиціи противъ правительства. Правительство порозумѣло небезпечность того руху и давить его репресаліями, котрій стверджують сумну славу „дѣйствія русского правительства“. Попри штундистѣвъ переслѣдуе правительство также и „духоборцѣвъ“, секту щось въ родѣ англійскихъ квекрѣвъ, а то тымъ бѣльше, що духоборцѣ вѣдмовляють служby вѣйсковои, покликуючись на слова св. Письма, що каже: „не убій!“

Штунда признана въ Россіи урядово (циркуляремъ міністерства внутрѣшныхъ справъ зъ дня 3 вересня 1894) „вредною въ церковномъ и государственномъ отношеніяхъ“, а самымъ штундистамъ заборонено збирати ся на спѣльній молитвы. Въ наслѣдокъ того всѣ „волостній старшины“ и „сельскій староеты“ мають наказъ вѣдъ уѣздного исправника наглядати надъ штундистами особисто и за посередництвомъ сотскихъ и десятскихъ, не допускати ихъ до зборѣвъ, а сли-бы лишь де зѣбрали ся на молитву, то належить списати ихъ назвиска и донести про се приставови а самій зборы розбивати. Рѣвно жь обовязкомъ ихъ е: доносити не лишь о кождѣмъ случаю навернення православного на штунду, але навѣть тогдѣ, сли штундисты тѣлько хотять когось навернути, а также въ тѣмъ случаю, сли навернены на штунду членъ родины хоче навернути инших. Также мають доносити про всѣхъ проводирѣвъ штунды, и то не лишь у своѣй мѣсцевости, але также и въ сусѣднихъ. Штундистѣвъ, що приходять проповѣдувати въ чужихъ мѣсцевостяхъ або сповняти яки релігійній обряды, мае ся арештувати и вѣдставляти до станового. Всѣмъ зновъ місіонарямъ православнымъ мають „старосты“ и „старшины“ удѣлювати всякои помочи и хоронити ихъ вѣдъ штундистѣвъ.

Якъ зъ сего видно — тѣ поручены самій собою не такъ ще острій, але необразованій и грубій представителѣ сельскои власти зачали ихъ выконувати по свому, на що зновъ „приставъ“ и „исправникъ“ глядить зовсѣмъ рѣвнодушно. Трудно збирати докладнѣйшій давій дотычно цѣлого руху штундистѣвъ, бо власть перерывае всякій зносины интеліґенціи зѣ штундистами, такъ що годѣ розвѣдати що певного. Однакъ е певній давій, опубликованій вже и за границею [„Листки Свободного Слова“ Nr. 2 за сѣчень 1899 р.], якъ переслѣдують штундистѣвъ въ Кіевскій губернiи.

Напады на дѣмъ въ ночи — то рѣчь зовсѣмъ звычайна. Староста бере собѣ кількохъ пяныхъ мужикѣвъ, вдираютъ ся до хаты, наливаютъ насильно штундистамъ горѣвки до устъ и бютъ ихъ палицями до нестяму. Въ декотрыхъ селахъ зновъ женуть на „общественныя работы“ [шарварки] всѣхъ штундистѣвъ, неразъ и жѣнки, що мають дѣти при грудяхъ. Въ ночи варту въ селѣ [„обходъ“] держать лише штундисты, хиба въ декотрыхъ селахъ додають имъ ще одного православного и наказують ему уважати, щобы штундисты припадково не заснули. Тогдѣ звычайно йде староста зъ пяными парубками до жѣнокъ тыхъ, що е на „обходѣ“, и допускають ся мерзкихъ збытковъ. Такъ примѣромъ волостный старшина села Бабинцѣ обурюе всѣхъ своимъ поступованемъ изъ штундистами въ сусѣдѣмъ селѣ Капустинцяхъ. Знасилувано тамъ вагітну вже въ пятѣмъ мѣсяци женщину, а брала въ тѣмъ участь цѣла пана компанія вразъ изъ старшиною и старостою, при тѣмъ оббили бѣдну жѣнку и мучили въ такій соромѣтній способъ, що годѣ й подумати. Що власть сѣльска робивае, нищить и ломить майно штундистѣвъ або входить насильно до хаты зъ иншими людьми и на злость курить въ хатѣ и пють горѣвку, то рѣчь звычайна. Штундисты вносять жалобы, але годѣ имъ добити ся хоть забезпечени своѣи особы и свого майна. Исправникъ дивить ся на штундистѣвъ, якъ на выняткихъ зъ-пѣдъ права, зъ которыми можна робити, що хоче ся. Правительство уважае ихъ просто за „vogelfrei“, выняткихъ зъ пѣдъ усякихъ правъ. А правды для себе и охороны они не находять анѣ у властей свѣтскихъ, анѣ у церковныхъ, отже положеня ихъ е по-просту безвыходне. Прийде ся имъ може зробити то, що зробили „духоборы“, т. е. еміґрувати на Кипръ, до Канады и т. д.

Цѣкавою характеристикою того сектантского руху штундистѣвъ въ певною закраскою понять „духоборцѣвъ“ е исторія одного мужика, Ольховика зъ села Бѣлополя (харкѣвскои губернiи, сумского уѣзда), котрый вѣдъ молодости вчитуючи ся въ евангеліе, вѣйшовъ на грунтъ чистого штундизму, але зъ певнымъ вѣдтѣнкомъ „духоборства“. Покликаный до тягненя вѣйскового льосу при асентируньку вѣнъ льосу не тягнувъ, а асентированый не хотѣвъ складати присяги, кажучи, що „св. Письмо забороняе присягу“. Отже зъ Бѣлополя выслали его до мѣста Сумъ, а коли вѣнъ и тутъ не хотѣвъ складати присяги, замкнули его до арешту. Зъ Сумъ перевели его до Харкова и тутъ зачали вчити его муштры, але вѣнъ рѣшучо не хотѣвъ тому пѣддати ся, заявляючи, що вѣнъ христіянинъ не буде носити оружя, абы бити ворога, бо Христосъ казавъ любити и ворога. И хоть грожено ему карами, вѣнъ рѣшучо до муштры не брався ся. Прислано до него православного священика, але той не мѣгъ зъ нимъ нѣчого вдѣяти, не мѣгъ его вѣдвести вѣдъ набутыхъ поглядѣвъ. Видячи, що годѣ зъ нимъ що вдѣяти, засудили его знова на арештъ и тримали пѣвтрета мѣсяця, а коли и то нѣчо не помогло, выслали его до Одесы, въ вѣдки мавъ пѣйти на Амуръ. До Одесы приѣзджали его знакомій и братъ, щобы заохотити его до дальшои вытревалости. Въ Одессѣ хотѣли на Ольховика насильно вложити вѣйсковый мундуръ, але вѣнъ не давъ ся и ѣхавъ въ своѣй одежи аж до Владивостока.

По дорозѣ Ольховикъ входивъ въ бесѣды зъ другими мужиками и мѣжь иншими натрафивъ на чоловѣка тыхъ самыхъ пере-

Утворене нового кабінету у Франції йде дуже пильно. Ще въ пятницю уважали за певну рѣч, що Поанкаре злѣпить міністерство „републиканьскои концентрації". Тымчасомъ сеся комбінація розбила ся о опоръ радикальныхъ сторонництвъ. Въ наслѣдокъ того прийшла черга на Вальдека-Руссо. Вонъ фантазував о коаліціи обіймаючій всѣ щиро републиканьскій елементы и мавъ охоту помѣстити Касіміръ-Періэра въ одномъ, а соціаліста Мілеранда въ другомъ стороны. Бувъ бы се першій случай, що соціалістъ засѣдає въ буржоазномъ міністерствѣ. Але надѣя такъ далекосяглои концентрації завела. Вѣдмовивъ бувшій президентъ републики, вѣдмовивъ соціалістъ. Вчера заявивъ Вальдекъ-Руссо Любетови, що складає місію утворення нового кабінету, бо не мѣгъ дійти до порозумѣння зъ товаришами. Въ наслѣдокъ тои резигнації, уважають тутъ ситуацію за дуже поважну. Не выключене такожь, що Поанкаре ще разъ одержить місію утворення нового кабінету.

——

На міровій конференції выйшовъ новый проектъ въ справѣ полюбовныхъ судівъ. Проектъ полягає на тѣмъ, що въ Газѣ має бути утворене стале бюро, але зъ обмеженымъ обсягомъ дѣланя. На случай конфлікту мѣжь двома державами, бюро мало бы покликати до жита полюбовный судъ, функціонуючій спеціяльно для даного случаю, для полагодження конфлікту. Судъ не бувъ бы сталою институцією, анѣ не примусовою, лишь факультативною. Нѣмецкій делегатъ професоръ Цорнъ, котрый выѣхавъ до Берлина, має місію позыскати нѣмецкого правительства для того проекту.

Выгляды на принятє має внесене англійского делегата, котрый внѣсъ, щобы пѣдъ проводомъ голяндского міністра заграничныхъ справъ, утворити въ Газѣ сталу колегію полюбовного суду, зложеного зъ акредитованыхъ тамъ представителѣвъ державъ.

Вѣденьскій Vaterland доносить, що католицкій члены голяндского сойму не приняли запрошенъ на торжество уряджене правительствомъ для делегатовъ мировои конференції, абы въ той способъ запротестувати противъ выключеня папы зъ мировои конференції.

Обхѣдъ 38-ыхъ роковинъ смерти Т. Шевченка въ Станиславовѣ.

Зъ Станиславова пишуть намъ:

Въ четверъ дня 15. червня с. р. святкували Станиславовцѣ 38 мій роковины смерти Шевченка торжественными вечерницями устроеными всѣми станиславовскими украиньско-рускими товариствами. Велика театральна сала товариства им. Монюшка выповнилась вечеромъ по годинѣ 8-ій того дня публикою. Мѣжь присутными бачили мы гостей зъ дальшихъ сторонъ: зъ Подолія, зъ Коломыѣ, Надвірної а навѣть зъ Велички, що умысне приѣхали взяти участь въ обходѣ. И певно не пожалували коштовъ, бо добірна програма вечерниць була выконана якъ лишь можна добре.

свѣдчень, солдата Кирила Середу, котрого заприсягли, бо вонъ тогдѣ бувъ ще православный, а вже у войску пѣдучивъ ся читати, дѣставъ евангеліе въ руки и ставъ штундистомъ. Оба они теперь познакомили ся, жили разомъ, а хочь ротный и фельдвебель внущали ся надъ ними, они зносили все терпеливо, вѣдповѣдаючи словами ся. Письма: „любѣть ворогівъ вашихъ, благословѣть тыхъ, що васъ проклинають, и молѣть ся за тыхъ, що васъ обиджають и переслѣдують". Вибіци заѣхали до Владивостока. Тутъ дѣяльность ихъ стала командѣ непріемною и ихъ арештовано и вѣддано бригадному судови, а судъ засудивъ ихъ по три роки служби при карныхъ [дисциплінарныхъ] баталіонахъ. Перевезено ихъ по рѣцѣ Амуръ ажь до села Сретѣнска, а зъ-вдеи мали йти пѣшки 2000 верстовъ. Мусѣли ити конвоемъ, разомъ зъ арештантами, перетерпѣли богато, але пришовши до Иркутска не покидали своихъ переконань, хоть кѣлько имъ толковано и грожено. Въ ихъ справѣ писавъ навѣть славный писатель гр. Левъ Толстой до начальника иркутского дисциплінарного баталіону, але, розумѣєсь, нѣчо то не помогло. Они не хотѣли служити въ баталіонѣ, отже ихъ замкнено до тюрмы. Дальша ихъ судьба невѣстна...

А подобныхъ исторій лучає ся середъ штундистовъ чимало.

Въ украиньскомъ мужику спить неперебрана маса енергіи и витревалости. Ужита якъ слѣдъ, она широко розносила бы славу украиньского имени. Та годі! нинѣшнѣ вѣдносины спиняють культурный розвій мужицтва на Украинѣ, а спорадичній прояви того рода, якъ Ольховикъ и Середа, для справы украиньскои остають безъ значіня...

Вечерницѣ розпочалась гарнымъ вступнымъ словомъ о. Барища. Бесѣдникъ говоривъ о Шевченку а нашомъ суспільно-політичномъ становищи, переплѣтаючи свою бесѣду цитатами перлинъ Шевченковскои поезіи, такъ, що майже все, що сказавъ, сказавъ на пѣдставѣ творівъ Шевченка и его власными словами. Бесѣду нагороджено грѣмкими оплесками.

Другою точкою програмы було представленє Шевченкового „Невольника" въ обробленю Кропивницкого зъ музикою Лисенка и Людкевича. Акты I, II и V-ый сеи драмы вѣдогравъ драматичный кружокъ станиславовского „Бояна" вповнѣ добре. И чи-жь могло представленє зле выпасти, коли головну жѣночу ролю Ярины вѣдограла и на Проскурницка, знана нашій публицѣ зъ того, що въ осени такъ знаменито вѣдограла ролю Наталки Полтавки, а яко спѣвачка знана зъ выступівъ у насъ, у Львовѣ и Коломыи. Роля ся була трудна, особливо перехѣдъ зъ веселои, горя несвѣдомои дѣвчины въ нещасну и горемъ прибиту, а мимо того выявилась она зъ своеи ролѣ дуже добре. Слѣло можна сказати, що п-на Проскурницка — скѣнчена артистка пѣдъ взглядомъ гры, а до того мае гарный голосокъ. — Добра гра и прекрасно вѣдспѣваній композиціи О. Людкевича зробили п-ну Проскурницку справжнею героинею вечера. — До гры п-ны Проскурницкои вповнѣ достроилась п-на С. Черненька, що вѣдограла добре ролю Оксаны молодои, веселенькои дѣвчини-щебетухи и вѣдспѣвала двѣ пѣснѣ [музика Людкевича]. Зъ сего выступу можна напевно догадуватись, що п-на Черненька и зъ бѣльшихъ и труднѣйшихъ роль потрафить добре вывязатись. — Ролю старого Коваля гравъ п. Боярскій. Сей добродѣй також знаный намъ зъ „Наталки Полтавки", де вонъ красно вѣддавъ ролю Выборного. Мае вонъ вродженый драматичный талантъ. Ролю старого, але жвавого коз ка вѣдограв добре, всѣ любували ся скѣнченымъ артизмомъ. — О сихъ аматорахъ мы наперед знали, що они не заведуть нашихъ надѣй. Одинъ лишь мавъ выступити новый аматоръ, котрого мы не знали, а выступити мавъ у важній ролі героя драмы. Нехай бы вонъ бувъ ся зле вѣдограв, то цѣле представленє, мимо знаменитои гры тамтыхъ артистівъ-аматорівъ зійшло бы було нѣ на що. Однакъ, хочь п. Мельникъ перший разъ выступивъ на сценѣ, мимо того выступъ его бувъ зовсѣмъ удатный. Въ запорожскомъ строю було ему такъ до лиця, що коли зъявивъ ся на сценѣ, мимоволѣ вырывали ся зъ устъ усѣхъ слова: „чудовый козакъ!" До того ролю свою вѣдограв поправно и глубоко зворушивъ всю публику, а вже найбѣльше въ сценѣ, коли повертає яко слѣпець-кобзарь въ неволѣ и заспѣвавъ думу [музика Лисенка] зъ великимъ чуствомъ. Де-хто мѣгъ бы може закинути ему, що на козака бувъ за сентиментальный, але тутъ була вина драмы, де Степанъ вѣдъ разу выступає сумнымъ, а актъ IV., де вонъ выступає яко лицарь, пропущено при представленю. — Представленє „Невольника" — то першій выступъ нашого драматичного кружка, и вповнѣ добрый, тожь кружокъ буде мати запевнене поводженє, най лишъ не перестає въ такъ знаменито зачатій праци.

По представленю наступивъ мѣшаный хоръ Бояна „Гей по горѣ" М. Вербицкого въ переробцѣ Ф. Колессы, а дальше тріо Ц. М. Вебера Op. 39 и терцетъ на фортепіянѣ, флетъ и віольончели „Замовкли торбаны" І. Лаврівского. Терцетъ сей выконали пп. Шенбахъ, Зарицкій и Гайслеръ такъ гарно, що справдѣ не дасть ся се выповѣсти; треба було тамъ бути и чути, абы мати о тѣмъ поняте. На дальшій точки програмы зложились хоръ мужескій Бояна „Урра у бій" Вахнянина и живый образъ. Хоръ мужескій выпавъ також гарно, особливо подобались п. Гузаръ своимъ теноромъ и п. Струтинській своимъ басомъ, котрій въ спѣвѣ взяли сольо. Пѣдчасъ живого образу присутній, вставши зъ мѣсць, самій вѣдспѣвали народный гимнъ „Ще не вмерла Украина".

По вечерницахъ вѣдбувъ ся комерсъ въ сали касина мѣщаньского, де участники обходу бесѣдами, тоастами и спѣвами забавлялись до 4 годины рано. Пѣдчасъ комерсу пригравала музика.

Пѣзно вже, але за те величаво вѣдбувъ ся сей обхѣдъ памяти Шевченка. Подяка належить ся комітетови, зложеному въ делегатовъ усѣхъ станиславовскихъ украиньско-рускихъ товариствъ, а въ першій мѣрѣ д-рови Коцюбѣ, головѣ філіи „Просвѣты", що яко голова и режісеръ драматичного кружка не жалувавъ трудівъ, але найпильнѣйше студіювавъ зъ аматорами ролѣ и головно занимавъ ся уряджением вечерниць. Рѣвножь належить ся подяка неутомимому дириґентови „Бояна" п. Якубовичеви, що щиро занимавъ ся привчанемъ хорівъ и аматорівъ спѣву.

Вечерницѣ въ память смерти Шевченка — се для насъ станиславовцівъ важна хвиля; коли въ праци народній середъ перепонъ руки опадають, зневѣра зачинає въ душу вдиратись, не стає терпцю и витревалости до дальшои праці, тогдѣ на вечерницяхъ сихъ, коли всѣ, и вчений и не вчений, и интеліґенція и селяне численно разомъ зберуть ся, щобы сообща вѣддати належну честь геніяви Руси-Украины, — коли сотки людей мовь-бы одными устами, однымъ чувствомъ перенятій заспѣвають „Ще не вмерла", тогды кождому, хочь-бы и якъ знеохоченому, вертають силы, бо чує и бачить, що вонъ не одинокій, а зъ кимъ и для кого працювати. Сѣ вечерницѣ для насъ мовь спрагненому чиста, свѣжа, пригожа вода. Тожь въ имени присутныхъ складаю всѣмъ аранжерамъ обходу и всѣмъ, що брали въ нѣмъ чинну участь, щиро-руске спаси-Бѣгъ!

Яко добровѣльный датокъ зложила п-на Крічь 1 зр. на фондъ незаможныхъ літератівъ, котрый вышлесь куды слѣдъ.

Участникъ.

Ювілей сотного подання о парохію.

(*Причинокъ до исторіи патронату.*)

Въ конкурсовомъ резиции о убѣгательство парохій розписаномъ Высокопреподобною и Всесвѣтлѣйшою гр.-кат. Консисторією въ Перемышли дня 31 мая 1899 н. ст. до ч. 1957 внѣсъ и с о т н е подання о парохію. Мимо всѣлякого рода инстанцій и старань, о котрыхъ цѣлій томы цѣкавыхъ романівъ можна бы написати, не судило ся менѣ на с т о подань у одного колятора зъѣздити собѣ „względy" и выхлопотати пѣдписаня презенты.

Передъ моими очима обходять ся рѣжні ювілеи, чому-жь бы и менѣ не узнати с о т н о г о подання о парохію за богатирскій подвигъ и достопамятну мого пятьдесять-лѣтнього жита подію.? Тому, щобы увѣковѣчнити такъ важну для моеи родины хвилю, задумавъ я на моѣй вікарівцѣ въ кружку моихъ приятелівъ и знакомыхъ обходити въ мѣсяци серпни с. р. т о р ж е с т в е н н ы й ю в і л е й с о т н о г о п о д а н я о п а р о х і ю. На се торжество запрашаю всѣхъ добромыслячихъ людей и тыхъ собратій по чину низшого и высшого степени, що якимъ будь способомъ стали ся чинникомъ нинѣшнього торжества, якъ не менше Р. Т. колятороввъ, а передовсѣмъ Его Вѣл. гр. Людвика Дембицкого, колятора ключа Яворівского, и Его Вѣл. гр. Івана Шептицкого, колятора дібръ Прилбиць и Маршалка повѣта Яворівского, мого знакомого еще зъ молодыхъ лѣтъ. Прибувайте Братя въ Христѣ, а у порога мого дому стрѣтить Васъ чемне, хотяй скромне принятє и — весела усмѣшка дробныхъ дѣточокъ.

Володимиръ Насальскій 21-лѣтный гр. кат. сотр. самост. Церкви Мало-Передмѣскои въ Яворовѣ.

[Всѣ часописи, такъ рускій якъ и польскій, просить ся о перепечатанє сего запрошенія.]

Справы церковнѣ.

——

Про дальшу *архіерейску візитацію деканата затварницкого* пишуть намъ:

Въ суботу 10-ого н. ст. червня зъ полудня Архіерей вѣдъѣхавъ до Райского де мало вѣдбути ся посвященє вѣдновленои и прикрашеної церкви заходамъ пароха о. Іоана Ярославича. Въ недѣлю около 8 годины Преосвященый довершивъ сего прекрасного обряду: посвятивъ олтарь и церковь. Въ сѣмъ обрядѣ взяли участь деканъ о. Мигуловичь, віцедеканъ о. Котецкій, деканъ балигородского деканата о. Устіяновскій и инші. По катихизаціи дѣтей и по надѣленю многихъ образками и медаликами ставъ Преосвященый на торжественну службу Божу зъ діяконами, на котрій запричащавъ звижь двѣста людей, що приступили були до сповѣди, по службѣ Б. удѣливъ тристадневного вѣдпусту всѣмъ тымъ, що сповѣдались, якъ и тымъ всѣмъ, що пѣдъ той часъ находили ся въ станѣ благодати освящаючои, а закѣнчивъ суплікацією, поблагословивъ народъ найсв. Дарами, вивѣсъ многолѣтя [якъ въ кождій церкви], папѣ, цѣсареви, духовенству, вѣрнымъ, а зновъ о. пароху пѣдвѣсъ многолѣтя Владицѣ. При сѣй нагодѣ на просьбу панства Ярославичівъ Архіерей охрестивъ сынка Ореста, при чѣмъ пожеланъ родителямъ, щобы сынъ ростъ имъ на славу церкви и на добро Руси.

Зъ полудня Владика вѣдъѣхавъ до Кривого. По дорозѣ каменистій и гористій, дуже утяжливій, прибувъ Архіерей до церкви дочернои въ Творильнѣмъ, не поминувъ и приватнои каплички панства Ленцкихъ, у котрыхъ забавивъ пару хвиль, а вѣдтакъ въ супроводѣ бандерій черезъ стрѣмку гору завитавъ до Кривого, повитаный громадно збранымъ народомъ при брамѣ, а вѣдтакъ о. парохомъ Моравскимъ въ церкви на горѣ, зъ-вѣдки представляє ся оку прекрасный видъ на цѣлу охрестность. Народъ спѣвавъ прекрасній пѣсни, добре выученый своимъ парохомъ въ церковномъ спѣвѣ. Пѣдчасъ служби Божои маленькій Славко, сынокъ о. Моравского, хлопчина несповна семи-лѣтный, чудесно вѣдспѣвавъ „Вѣрую". Архіерей зайнявъ опѣсля о. парохови, що тымъ зробивъ ему велику радѣсть.

Вѣдтакъ дорога вела черезъ гору до Гольского, де о. Моравскій попращавъ Владику, а Преосвященый, выслухавши жалю людей на неврожай и грады, обдарувавъ ихъ значнѣйшою квотою на прикрашенє ихъ бѣдної церковцѣ.

Дальша дорога була такъ прикра, що до Затварниці зъ горы треба було сходити пѣшо. Въ Затварници Архіерей закимъ вступивъ до церкви, поспѣшивъ на могилу покійного Епископа Єронима [? — *Ред.*] вѣдправивъ панахиду, а вѣдтакъ о. Николай Була повитавъ Архіерея въ церкви.

Изъ Затварниці Владика переѣхавъ черезъ Хмѣль до Дверника. Въ Хмѣлю, де вже черезъ двацять и вѣсѣмъ лѣтъ не було священника, оглянувъ [хоть то було не по дорозѣ] мешкане приходске и будынки економічні, наказавъ понаправляти все и обѣцявъ людямъ прислати имъ священика. Въ тѣмъ Хмѣлю поступивъ Владика до хаты одного господаря, Сѣрка, дуже честного и досыть заможного и поблагословивъ цѣлу родину. Надъ вечеромъ станувъ въ Двернику. Тутъ народъ повитавъ Архіерея хлѣбомъ-сѣлью, повитавъ п. Рамультъ, а въ церкви о. Була. Вѣдтакъ Владика удавъ ся на приходство вѣдпочати по далекій и вельми томлячій дорозѣ.

Зъ Дверника выѣхавъ до Царинського, зъ вѣддля по Берегівъ — и далѣ, а на Зеленій свята мавъ заїхати до Боберки, до о. Савина Кмицикевича.

НОВИНКИ.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу въ Новѣмъ-Санчи и довжній анціи Товариства скоро розбирайте!**

— **Цѣсарь Францъ-Іосифъ**, перестудивши ся дѣставъ позавчера т. зв. **пострѣлу** (Hexenschuss) и въ наслѣдокъ того **мусить кѣлька** днівъ перележати. Въ день не лежить въ лѣжку, але на отоманѣ и одягненый. Нинѣ цѣсареви вже лучше и лѣкарѣ Відергоферъ и Керцль запевняють, що нема небезпечности.

На вчерашнѣмъ консисторѣ въ Римѣ прековіазував папа мѣжь иншими архіепископами и епископами митрополита львівского Куиловского и епископа станиславівского Шептицкого.

— **Зъ Руского товариства педаґоґічного.** Позаякъ выдѣлъ має при кѣнци червня остаточно полагодити справу основання института дѣвочого у Львовѣ, тому просить Вп. Родимцівъ, щобы по змозѣ вѣдворотною почтою повѣдомили выдѣлъ карткою кореспонденційною: хто и кѣлько дѣвчатъ думає въ институтѣ помѣстити. — *Вѣдъ выдѣлу.*

— **Вчерашна прогулька „Руской Бесѣды" и „Боянъ"** мимо сподѣванои зъ рана погоды не повела ся въ части завдяки сегорѣчному змѣнливому веремю. Вже о 2 годинѣ по полудни сильный дощь мусѣвъ вѣдобрати цивільну вѣдвагу прогульковичамъ, а що-жь дперва опѣсля кѣлькагодинна лапанина, а вкінци зима... Все те зложилось на неповодженє прогульки. Мимо того въ сали бровару Грунда зібрало ся явыжь 40 особъ, котрыхъ не наполохавъ дощь, а були мѣжь ними и панѣ та панночки. Забава зъ танцями потяглась до 9½ годины вечера при звукахъ вѣйсковои музики 80 полку пѣхоты. Всюды чути було голосы: „О, щобы не сей дощь!..." Про улькованчѣ, видачи, що дощь не надстає, зважили ся вѣдъѣхати до мѣста середъ дощу мовь зъ цебра. Сукнѣ, капелюхи и взагалѣ плаще потерпѣло, але щира й весела забава вѣдшкодувала сѣ невыгоды. Найблизшу прогульку, але вже громадну, де бы вся львівска Русь взяла участь, оголосить ся. Теперь комітетъ прогульковый веде переговоры зъ метеорольоґічною стацією, щобы на другій разъ „не було дощу"!

— **Руске духовенство передъ судомъ.** Въ короткомъ часѣ вѣдбувъ ся третій въ черги процесъ руского священника... Именно дня 17 с. м. вѣдбула ся въ окружномъ судѣ въ Бережанахъ карна розправа противъ о. Петра Петрицкого, пароха въ Колоколинѣ, обжалованого о провину зъ §. 300 зак. карн. Въ складѣ лавы присяглыхъ входило трехъ обшарниковъ, двохъ жидівъ и сѣмохъ мѣщанъ и селянъ. Обжалованого боронивъ д-ръ Андроникъ Могильницкій адвокатъ зъ Рогатина. Поки подамо докладный хѣдъ розправы, занотуємо поки-що головне вражінє въ нѣм. Оно выглядало цѣлкомъ такъ, якъ бы оборонець и обжалованый, замѣсть боронити ся, обжаловували нашій власти політичній взагалѣ, а п. Бобжаньского въ особенности. Послѣдне слово обжалованого, перерыване предсѣдателемъ трибуналу ради. Свігалевичемъ, кѣнчило ся словами: „Я рѣшучо застерѣгаю ся, панове присяглій, щобы вы менѣ яку ласку або милосердіе показували. Сли я въ тѣмъ всѣмъ провинивъ ся, то засуджуйте мене а я перетерпѣвши девятнацять лѣтъ, знайду ще въ собѣ силу дальше терпѣти". — Лава присяглыхъ на питане що-до провины заперечила сѣмома голосами всяку вину, а трибуналъ увольнивъ о. П. Петрицкого.

— **Ректоромъ львівского університету** выбраный д-ръ Володиславъ Абрагамъ, професоръ церковного права.

— **Львівска украиньско-руска молодѣжь академічна** устроює въ память четвертыхъ роковинъ смерти Михайла П. Драгоманова дня 26 н. ст. с. м. вечерницѣ въ льокали „Руской Бесѣды". Вступъ безплатный за запросинами. Програма вечерниць подана на запросинахъ.

— **Зъ Снятина пишуть намъ:** Концертъ, якій наша читальня мѣщаньска въ сполученю зъ хоромъ мѣщаньскимъ урядила дня 11 с. м., выпавъ такъ свѣтло, що не годить ся тоту, хотяй льокальну прояву жита руского поминути мовчки и бодай въ кѣлькоихъ словахъ не подати до прилюдної вѣдомости. Добірна програма, майстерске выконанє, давній и чистій а навѣть можна сказати сильній голосы, певность себе, належите выученє и интеліґенція членівъ хору (особливо у дѣвчатъ), все те складалось въ одну цѣлость и выкликувало у слухачівъ вражінє, що видять на естрадѣ передъ собою не мѣщанъ, але якихсь образованыхъ интеліґентныхъ членівъ „Бояна" въ великомъ мѣстѣ. Длятого не дивно, що публика приймала кожду точку програмы неумовкаючими оплесками, а вже выконанє такъ трудного и довгого твору якъ „Вулиця" Колессы выпало такъ славно, що безъ пересады можна сказати, що снятиньскій мѣщане дорівнали въ тѣмъ взглядѣ нашимъ Боянамъ по великихъ мѣстахъ и смѣло могли бы пописувати ся хочь-бы у Львовѣ. Особливо мѣжь дѣвчатами выначали ся Комарницка, Чеховска и Лучицка, а мѣжь мужчинами Калитчукъ (теноръ) и Грибовскій (басъ) Объ деклямаціи, такъ жѣночи „Рекрутка" (Зѣлкевичівна) якъ и мужеска „Празникъ у Таковѣ" (Танащукъ) були выголошеній плавно, свободно и зъ певностію себе, а коли можна бы закинути бракъ пале-

житом дикціи, то се хибы, якій и на найбольшихъ концертахъ лучають ся. Такъ и соло тенорове Калитчука, котрый розпоряджає дуже милымъ, дзвонкимъ голосомъ, було вождане троха безъ житя, але цѣлость выйшла зовсѣмъ добре.

Заслуга се дирігента хору п. Шепаровича ц. к. адъюнкта податкового. Сей ревный труженникъ — знаменитый дирігентъ, славный співакъ и одушевленый любитель музики — жертвує цѣлый свій свободный часъ и трудъ тілько на тото, щобы розвивати и плекати межи мѣщанами нашу руску пѣсню, и цѣлу свою душу влявъ въ той хоръ. Безъ него не обійде ся жадне церковне торжество, жаденъ концертъ, жадна забава мѣщаньска, щобы вінъ не выступивъ зъ своимъ хоромъ. Тожъ не диво, що присутна на тімъ концертѣ публика многократно выкликувала дирігента п. Шепаровича, заявляючи ему тымъ свое признане, а присутній на концертѣ Полькы и Поляки любовались нашою пѣснею, казали: „Вы повинній п. Шепаровича озолотити!“ Честь, кому честь! Небавомъ справить намъ п. Шепаровичь зъ своимъ славнымъ хоромъ ще більшій шпръ артистичный, бо приготовляє представленє аматорске, именно выставу: „Наталка Полтавка“ и „Вечерниць“ Нѣщиньского, а представленє того вождуде ся вже въ липни.

Вкінци годить ся піднести, що вождь якогось часу зачинають на рускій вечерки и концерты учащати и Поляки, а се чей-же додатна поява. — *Участникъ.*

— **Самоубійства.** Зъ Відня доносять, що сынъ посла до рады державной и инспектора культуры краевой, радника двору Струшкевича, 20-лѣтный ученикъ Терезіяньокой академіи Кароль Струшкевичь, кинувъ ся зъ третього поверха въ мещканю своихъ родичівъ на брукъ улицѣ, а перевезеный до шпиталя въ кількa годинъ померъ; причина самоубійства невѣдома. — У Львовѣ вчера о 8 годинѣ вечеромъ застрѣливъ ся 26-лѣтный слухачь IV року медицины Ант. Юзвичиньскій въ своѣмъ мешканю при улици Калѣчій. Причиною самоубійства були прикрій відносины матеріяльній и по-части нещасна любовь. — Въ недѣлю вечеромъ застрѣливъ ся у Львовѣ музикъ Жигм. Радзишевскій, сынъ професора університету; причина самоубійства невѣдома.

— **Руснй Институтъ для дѣвчатъ въ Перемышли** розписавъ оферту на будову крыла вождъ улицѣ Капітульнон коштомъ до 40.000 зр. Хто бы схотѣвъ старатись о тую будову, зволить внести опечатану оферту на руки п. Ивана Матковского, комісаря скарбового въ Перемышли, до 26. н. ст. червня с. р. Пляны и кошторисъ переглянути можна въ канцелярії Института що-дня межь годиною 6. а 7. вечеромъ.

— Дня 21 н. ст. с. м. вождуде ся въ сали „Народного Дому“ о 3 год. пополудни попись музичної школы фортепіяна и цитры І. П. Выспяньского. Межь нашими вождграе п. В. Коновалець [зъ П. вождѣлу] на фортепіянѣ „Третю шумку украиньску“ М. Завадского. — Вступъ вольный, тілько цѣна програмы 10 кр.

— Въ справѣ руху „Los von Rom“ пише евангелицка Kirchliche Correspondenz, що після послѣдныхъ розслѣдовъ въ міністерствѣ вѣроисповѣдань перейшло зъ римо-католицкого вѣроисповѣданя на протестантизмъ (а въ невеличкой части и на старокатолицизмъ) вже по-надъ 10.000 душь. Розумѣе ся, переходъ не перестає, хочь правительство строго выступає противъ аґітациі „Los von Rom“. Католицкій нѣмецкій круги дуже болюче вразивъ фактъ, що осьь недавно и одинъ римо-католицкій священикъ Нѣмець перейшовъ на протестантизмъ.

— **Новый англійскій законъ противъ піяньства** — о котрѣмъ мы недавно згадали коротенько, заслугує, щобъ мы о нѣмъ сказали де-що більше. Той законъ наводить случаѣ, де примусово вождає ся людей до лѣчничого заведеня для піяковъ: н. пр. коли кого въ часѣ двинадцати мѣсяцѣвъ четвертый разъ подыбано публично пяным до безпамяти; для вождиковъ тая постанова ще заострена, бо ихъ вождає ся до заведеня, хочь-бы не були пяній до безпамяти, а лишь очевидячки пяній. Сей законъ постановляє також, що за злочинъ, якій нормально карає ся вязницею, має звычайный судья або органъ поліційный вождавати виновника до лѣчничого заведеня для піяковъ, коли піяцкій налогъ виновника гравъ якусь ролю при сповненю карыгдного чину. Однакъ після обставинъ, можна въ такихъ выпадкахъ засуджувати и до заведеня для піяковъ, и на вязницю, бо умѣщеныхъ въ заведеню для піяковъ, мимо примусу и всякой потрѣбной строгости, все таки трактують більше якъ хорыхъ, нѣжь якъ вязнѣвъ. До заведеня для піяковъ має ся вождавати найбільше на три роки, а изъ заведеня можна выпустити найменше по девяти мѣсяцяхъ; яко нормальный часъ побуту въ тімъ заведеню приймає ся 1—1½ року. Теперь въ Англіи істнує 13 приватныхъ заведень (азилѣвъ) для піяковъ, и то для людей заможныхъ; отже при новѣмъ законѣ треба буде основувати такій азиль для люду. На скілько не вспѣють се учинити добродѣйній товариства, то будуть мусѣли постарати о те управы громадскій и держава. Азилѣ мають бути окремій для мужчинъ а женщинъ; въ женьскихъ управа має бути жѣночa. А основувати тій азилѣ має ся не по великихъ мѣстахъ и кождый азиль мусить мати приписану обширь землѣ для роботъ польныхъ взглядно огородовыхъ. Въ обходѣ въ умѣщеными въ азилѣ має при строгости панувати доброта и тактъ; навѣть при дисциплінарнѣмъ поступованю не вольно уживати кія; въ конечности можна наложити кафтанъ примусовый. На скілько для лѣченого уважає ся за добре, має ся его заставляти до роботы, здоровон и хосенном. За норму поставлено шѣсть годинъ роботы денно. Умѣщенй въ азилѣ мають вставати о годинѣ 6 рано, а лягати о 10½ вечеромъ. Харчь докладно приписаный. Горячій напоѣ безусловно выключенй; хиба вынмково лѣкарь комусь бы записавъ. На снѣдане какао, на обѣдъ пять разівъ на тыждень мясо въ ярыною, иногдѣ рыба, крѣмъ того пять разівъ на тыждень пуддінгъ (мучна леґоміна), на вечерю чай и хлѣбъ зъ масомъ або вівсяна каша [після выбору]. За кару можна провинившому на якійсь часъ перемѣнити приписане снѣданє и вечерю на хлѣбъ и воду та вождяти мясо на обѣдъ.

— **Міністеръ судівництва** д-ръ **Руберъ** прибуде въ недѣлю до Львова; по кількадневнѣмъ побутѣ у Львовѣ удасть ся въ товариствѣ президента высшого суду п. Тхоржницкого, радника будівництва Шковрона и инспектора судівъ для всходнон Галичины п. Крігсфельда на объѣздъ окружныхъ судівъ и огляне новій будынки, якій поставлено послѣдными часами. Міністеръ має перебути въ Галичинѣ десять днівъ, а опісля удасть ся на Буковину.

— **Змѣны въ старостваxъ.** Управу староства въ Рогатинѣ обнявъ старшій комісарь повѣтовый Ант. Ґродке; а комісарѣ повѣтовій: Юл. Федоровичь, Ив. Вельтце и Володисл. Осселиньскій именованій старшими комісарями повѣтовыми.

— **Адвокаты — будівничими.** Gazeta techniczna доносить, що намѣстництво вождало будову староства въ Скалатѣ адвокатамъ пп. Пйонткевичеви и Ґльоґерови зъ Тернополя. А що-жь будуть робити будівничій? чи макть може брати ся до адвокатуры?

— **Нова „twierdza na Rusi“ — „косцюлекъ“** и монастирь Кармелітанокъ босыхъ [хочь боso они не ходять] станувъ у Львовѣ на Кастелянцѣ. Въ недѣлю вождбуло ся торжество посвячена сего нового „косцюлка“.

— **Нещасна пригода.** За Личаковскою рогачкою вчера въ ночи лучила ся така пригода: Гринька Мазяръ, послугачь въ ресторациі Тененбавма, присвоивъ собѣ неправно 2 кр. за ставленя круглівъ, бо тота заплата належалась Андрееви Войдилѣ, котрый весь часъ ставивъ круглѣ, а Мазяръ лишь при кінци при самій заплатѣ на хвилю его заступивъ. Войдило нечестію Мазяра такъ озлобивъ ся, що въ ночи зъ своими товаришами Стеф. Сенникомъ и Сет. Свѣтальскимъ напавъ на него спячого на стриху въ стайни и перешукали его кишенѣ. Грошей не найшли, Мазяръ пробудивъ ся и они наляканій поутѣкали. Оставъ ся лишь самъ Сенникъ, а Мазяръ трутивъ его такъ нещасливо, що вінъ на мѣсци упавъ трупомъ. Виновниковъ увязнено.

— **Самохідъ у Львовѣ.** Вождъ кількохъ днівъ їздить по Львовѣ самохідъ купця Пелецкого — невеличка пр зворна повозка зъ бензиновымъ моторомъ и зъ сидженями на три особы. Самохідъ зроблений після найновѣйшихъ вынаходівъ, не трясе такъ, якъ старій. Фіякерскій конѣ боять ся его дуже, але за то прохожій мають справдѣшну утѣху дивити ся на него. Коштує лише 1700 зр.

— **Въ суперечцѣ.** Дня 17 мая выйшовъ Гринько Маньчакъ, селянинъ зъ Млынівъ, въ яворівскомъ повѣтѣ, на свое поле и хотѣвъ спустити воду зъ придорожного рова на свою луку, але що ту воду спустивъ бувъ уже перше Гринько Пона на свою сѣножать, то прийшло межь Маньчакомъ а Поною до суперечки и середъ того Пона ударивъ Маньчака лопатою такъ сильно по головѣ, що Маньчакъ по сѣмохъ днихъ померъ. Судъ зарядивъ слѣдство.

— **Телеґрафъ безъ дротівъ по мѣстахъ.** Марконі намѣряє перенести свою систему телеґрафу безъ дротівъ до більшихъ мѣстъ. Англійскій зелѣзницѣ взяли вождъ розвагу сю гадку Марконього та мають робити пробы на великій розмѣры головно въ Лондонѣ, де телеґрафічній та телефонічній полученя вже за густій. Въ Чікаго робивъ професоръ Ґрінъ вождній доевѣды зъ системою Марконього: Два апараты умѣщено на найвысшихъ дахахъ и хочь межь обома апаратами були дахи зъ матерія, що не переводить електрики и крѣмъ того богато телеґрафічныхъ дротівъ, депеша въ одного апарату приходила цѣлкомъ незмѣнена до другого.

— **Изъ зависти.** Въ коршмѣ въ Луканицѣ на Буковинѣ вождбувала ся иногды забава въ танцями; верховодивъ въ забавѣ молодый паробокъ Юрко Сафрюкъ. Гожій аранжеръ зъединавъ собѣ серця жѣноцтва, а се дуже вразило его суперника, 18-лѣтного Онуфра Вербовского. Сей напавъ на Юрка зъ друкомъ заразъ вождъ коршмою и однымъ ударомъ положивъ его трупомъ. Отъ до чого доводять корпменній забавы и гульки!

— **Мати суперница.** Въ мѣсточку Ямполи въ подільскій губернії лучивъ ся нечуваный злочинъ. Мати изъ зависти убила свою дочку вождчас сну выстрѣломъ зъ револьвера. При першомъ слѣдствѣ казала, що дочка наложила сама руку на свое житє. Доперва вождтакъ показало ся, що мати була суперницею дочки та убила ю изъ зависти. Дочка мала вождати ся за чотири мѣсяцѣ, однакъ въ ею судженомъ залюбила ся мати. Зависть довела ю до нечуваного злочину. Протоколъ списаный изъ судженымъ показавъ, що мати справдѣ любила ся въ нѣмъ.

— **Слѣдство противъ — св. Павла!** Одно товариство добродѣйне въ Константинополи урядило недавно складку. У вождовѣ до грецкой кольонії наведено часть зъ листу св. Павла до Галатівъ. За кількa днівъ зъявивъ ся въ друкарни, де друковано сесю вождозву, турецкій поліційникъ и допытувавъ ся о „мѣсце замешкана Павла“, котрый до мешканцівъ Галаты [передмѣстя Константинополя] выдавъ „нельояльну“ вождозву. Друкаръ, на скілько могъ, старавъ ся пояснити „мудрому“ представителеви турецкой поліції, що св. Павло померъ ще передъ вісѣмнацятьма столѣтями, але той взявъ се за крутарство и завівъ друкаря до — вязницѣ. Доперва заходама грецкого патріярха вымолено друкаря зъ рукъ енерґічной турецкой поліції.

— **„Якъ его пенсія“.** Въ Кессенъ коло Куфштайна умеръ недавно ветеранъ-учитель Іоганъ Швайґгоферъ. Родженый 1817 р., бувъ учителемъ и орґаністомъ [якъ у насъ свого часу дякоучитель] 57 лѣтъ, зъ того 32 роки учителювавъ въ Кессенъ, поки 1894 року не вождішовъ на пенсію. Передъ смертію самъ уложивъ собѣ таку напись на памятникъ: „Тутъ спочивае Іоганъ Швайґгоферъ, учитель, родивъ ся 1817, умеръ 1899. Земля най ему буде така легка, якъ его пенсія!“

— **Ще ґорше.** *Женщина замужна*: Прошу васъ, чи можете собѣ представити що ґоршого, якъ супруже безъ любови? — *Невамужна*: Охъ, чому нѣ? Ще ґорше: любовь безъ супружя.

— **Дрібній вѣсти.** Маршалокъ краевый ґр. Стан. Бадені повернувъ зъ Відня а д-ръ Бобжиньскій зъ Кракова до Львова. — У Львовѣ померъ оногды въ 84 роцѣ житя д-ръ Иг. Носсіґъ, секретарь львівского магалу; бравъ вінъ участь въ рухавцѣ 1848 роцѣ. — Дня 13 с. м. упавъ снѣґъ въ Волосатімъ и въ околиці; засѣвы сильно ушкоджей, а картофлѣ вымерзли. — Тяжко раненый при выбуху ґранату въ Станиславовѣ Олекса Канканъ умеръ въ тамошнѣмъ шпитали. — Цѣсарь Вільгельмъ надавъ польскону малярови Войтѣхови Коссакови [замешкалому въ Берлинѣ и малюючому образы цѣсаревн] ордеръ червоного орла. — Въ Новѣмъ Санчи закінчила ся оногды розправа противъ Володисл. Дзиковича и Іос. Рися, властителівъ готелю „Морске око“ въ Закопанѣмъ; мали они вождпалити готель и побрали въ Краківского товариства обезпечень 200.000 зр. вождшкодованя; розправа сего не выказала и ихъ увільнено. — Выдѣлъ рады повѣтовой въ Сяноцѣ розписавъ конкурсъ на посаду лѣкаря въ Римановѣ зъ поборами 800 зр. — Дістарь львівского нотаря п. Онишкевича Стан. Новаковскій забравъ зъ бюрка 250 зр. и втѣкъ безъ вѣсти. — Зъ Нового Санча втѣкъ у широкій свѣтъ зелѣзничій верхмістръ Юл. Вінш, обкравши зелѣзничій варстатъ. — Староство борщівске розписало конкурсъ на аптику въ мѣсточку Королівцѣ; речинець до 31 серпня. — Перший зъ черги зъѣздъ ловецкій вождбудесь у Львовѣ дня 30 червня с. р. въ сали дирекціи доменъ и лѣсівъ. — За обиду величества увязнено вчера у Львовѣ якогось Американца Вільзона. — У Відни засуджено знаного вождъ именемъ „короля злодѣївъ“ Юл. Райдля на 8 лѣтъ тяжкоя вязниці; самъ вінъ признавъ ся до 400 крадежей. — Двохъ дезертирівъ россійскихъ придержано въ пятницю у Львовѣ; мали они побити офіцира за нелюдскій обходъ зъ ними, а вождтакъ зъ страху утѣкли.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

О. Іосифъ Камѣньскій, парохъ въ Водникахъ деканата бобрецкого, упокоивъ ся мин. суботы (17 с. м.) въ 61 роцѣ житя а въ 33-імъ священьствѣ. Похоронъ вождбувае ся сегодня. В. ѣ. п.!

Іосифа Борисевичева, вдова по бл. п. Атанасію Борисевичу, бувшімъ пароху Куннна, женщина высокихъ честнотъ, щиро-руска душа, упокоила ся дня 17 с. м. въ Каровѣ въ домѣ свого зятя о. Віктора Матюка въ 63 роцѣ житя. В. ѣ. п.!

Вѣсти зъ Пр. Перемыскои.

Вождпустку для поратованя здоровля достали оо. Вас. Козловскій на 4 тыждні, Ив. Калужницкій на 6 тыждневъ, Теоф. Лятошиньскій на 8 недѣль и Ив. Савчакъ на 6 тыжднівъ. — Ц. к. намѣстництво продовжило дотацію зъ релиґ. фонду на дальшій одинъ вождкъ для сотрудниковъ у Ваневѣ, Яворовѣ старбмъ, Крупцѣ и Варяжи.

Нѣмецку політичну брошуру посла о Данила Танячкевича: „Das österreichische Staatsbürgerrecht, als das oberste leitende Rechtsprincip für die Lösung der Nationalitätenfrage und der durch sie bedingten Verfassungsfrage im Kaiserthum Oesterreich“, въ котрій авторъ розбирае принціпіяльно національне питане въ Австрії въ его причиновій зязи и зъ иншими великими питанями державы въ иншій добѣ, не минаючи и стороны его практичного переведеня, зазначуючи скрізь вызначну ролю, ба навѣть мѣродайный голосъ рускаго народу, — можна дістати въ книгарни Наукового Товариства им. Шевченка (ул. Чарнецкого, 26) и Ставропіґійскій по цѣнѣ 50 кр., зъ пересылою 55 кр.

Наука, штука и література.

— **Бібліотеки „Видавничої Спілки“** выйшовъ томъ 4-ый п. заг. „Ґю де Монасавъ. Дика пані і иньші оповідання“. [93 сторбнъ 8-кл.]. Цѣна 45 кр., въ оправѣ 65 кр.

— **Проф. д-ръ Ст. Смаль-Стоцкій** выдавъ цѣкаву книжку п. заг.: „Nationale und kirchliche Bestrebungen der Rumänen in der Bukovina 1848—1865 von Bischof Hakman in einem Sendschreiben dargestellt. Herausgegeben von Dr. Stefan Smal-Stocki“. [Стор. 212 + VIII., цѣна оправної книжки въ гарне полотно 1·50 зр. а зъ посылкою 1·60 зр.] Се посланіе написавъ епископъ Евгеній до тыхъ 61 людей що въ р. 1864 внесли були до него пропамятне письмо, котрымъ домагали ся скликаня синода буковиньскої дієцезіи зъ свободнымъ доступомъ для свѣтскихъ. Выдавець, що додавъ вождъ себе старанно уложеный, маркантный змѣстъ, подѣлъ послання и деякій уваги, наткнувъ ся на сю рукопись подчасъ студій до своєи культурно-историчної розправы „Буковиньска Русь“, а набувъ ю вождъ о. Адрійчука и сголосивъ ю друкомъ зъ оглядку на ю велику вартість. [Замовляти можна въ Друкарни Руской Рады въ Чернівцяхъ, ул. Петровича ч. 4].

— Вже появило ся сими днями 1. число новой двотыжневой часописи суспільно-політичной „Будучність“. Выдавцѣ д-ръ Евгенъ Левицкій, д-ръ Володимиръ Охримовичъ и Иванъ Трушъ. Въ першомъ числѣ сей часописи находимо передне слово, де критикує ся наше суспільно політичне житя. Авторъ не находить межь Русинами при ихъ дотеперѣшнѣмъ станѣ „тыхъ тисячныхъ, мілионовыхъ нитокъ, що вяжуть суспільність въ одинъ моральный організмъ и вливаючи розбиту масу въ одну цѣлость, вождносять ю зъ ступеня сырого етноґрафічного матеріялу до значеня націи чи тамъ політично національной индівідуальности. То навѣть вождносить авторъ и до Драгоманова та до радикалівъ середъ котрыхъ обертали ся доси бодай два перші редакторы выдавництва. Якъ намъ до загаданої стадіи дійти — „Будучність“ на те не знае средствъ и програмъ. Она хоче лишь приспішити той процесъ перетворення Русинівъ зъ етноґрафічної масы въ народъ въ політичнѣмъ того слова значѣню. — Друга статья про хлѣборобскій спілки (синдикаты) у Франціи має для насъ значѣне информаційне и подае вказівки, въ якімъ бы напрямѣ и у насъ треба було працювати. — Артистичный редакторъ часописи п. Иванъ Трушъ подавъ статейку про швайцарского модерного маляра Бекліна. — Вкінци політичный оглядъ и дрібній нотатки и замѣтки, въ котрыхъ читаемо межь иншимъ: „Справдѣ крайна пора, щобъ наші правительственники устугнали вже разъ зъ арены публичної, на котру ихъ выдвигнули староства та жандармы, и зрозумѣли, що людямъ, котрій вождписали польску адресу соймову, не вольно взагалѣ *именемъ якихъ-небудь Русинівъ* забирати голосъ въ справахъ рускихъ“.

— **Зъ Наукового Товариства им. Шевченка** Наукова читальня при бібліотецѣ Товариства отворена що-дня вождъ годины 2 до 6 по полудни и въ тімъ часѣ може кождый зъ неи користати. До дому выпозичають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярія Товариства отворена вождъ годины 9 до 12 рано и вождъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята льокаль Товариства зачинены. Адреса: Львівъ, улиця Чарнецкого ч. 26.

Телеґрамы „Дѣла“.

Краковъ 20 червня. Приготованя до другого зъѣзду славяньскихъ дневникарівъ, котрый має вождбути ся тутъ въ другій половинѣ вересня поступають дуже скоро наперед.

Цетинія 20 червня. Чорногора выповѣла договоры зъ Італією и Англією.

Римъ 20 червня. Оногды вождбуло ся тутъ перше засѣданє комісіи въ справѣ знесеня депортациі на Сибіръ и реформы каторги.

Римъ 20 червня. Якъ доносить Tribuna, правительство намѣряє получити телефонічнымъ каблемъ Венецію зъ Трієстомъ. Намѣрене також безпосередне телефонічне сполученє Риму зъ Відньомъ.

Лондонъ 20 червня. Зъ Гонконъ доносять, що Хінцѣ замордували 10 христіянъ, межь ними місіонара Фалина зъ женкою.

Парижъ 20 червня. Доносять, що Дрейфусъ приіуде до Франціи завтра, або въ четверъ. Окремый потягъ, зложеный зъ льокомотивы, одного службового воза и воза I. кль. для Дрейфуса, привезе Дрейфуса до Рене.

Новый Іоркъ 20 червня. Филіпінського генерала Люву замордували приклонники Аґінальда, якъ кажуть, за те, що вінъ поза плечима Аґінальда зносивъ ся зъ Американцями. Говорять, що приятелѣ замордованого вождмстили ся за его смерть и убили Аґінальда. Сеся поголоска ще не справджена.

Друки на метрика шкільні виказ А) і Б)

виготовлені за дуже добрім цінами продають ся в товаристві „ПРОСЬВІТА“ у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: лібра аркушів вкладковых 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовленя виконують ся відворотною почтою. Лише скоро а замовленями поспішайте!

Товариство «Просвіта»

у Львові, ринок ч. 10

видало своїм коштом і заходом:

„Панщина і єї скасованє в 1848 році“. Написав д-р Іван Франко, ціна 30 кр.

„У пятьдесяту річницю знесеня панщини і відродженя Галицкої Руси. Написав Любомир Селяньскій. Ціна 25 кр.

Вснкі замовленя виспілають ся скоро і точно.

Наука, штука и література.

— Вѣденьского тыждневника „Die Zeit“ появивъ ся 244-ый зошитъ зъ такимъ змѣстомъ:

Die neue Szell Formel. Von K. — John Chamberlain. Von Henry W. Macrosty, B. A. — Die Vorbereitung unserer Handelsverträge. Von *_*. — Alte und neue Feudalitet. Von Friedrich Otto Hertz. — Protoplasma und Leben. Von Dr. phil. et med. Oppenheimer. — Jens Peter Jacobsen. Von Johannes Schlaff. — Von der deutschen Kunstaustellung in Dresden — Von Dr. Albert Dresdner. Michel Gaissmayr. Von Hermann Bahr. — Die Woche. — Bücher. — Revue der Revuen — Sirenetta. Von Gabriele d'Annunzio.

Передплату на сей тыждневникъ чвертьрѣчно 3 зр. приймають почта, всѣ книгарнѣ и адміністрації: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало офіціялѣвъ рахунковыхъ: Володим. Гучковского, Мавр. Міляра и Иги. Ґарася ревідентами рахунковыми; асистентѣвъ Вікт. Шварца и Адольфа Фрітша офіціялами рахунковыми при дирекціи почтъ и телеґрафѣвъ у Львовѣ, а офіціяла почтового Оскара Візера у Львовѣ контрольоромъ почтовымъ для Рашева. — Міністеръ рѣльництва именувавъ адміністраційного концепіста львѣвскои дирекціи доменъ и лѣсѣвъ Казимира Тиховского (Русина) адъюнктомъ адміністраційнымъ. — Офіціялъ почтовый д-ръ Іосифъ Серковскій зъ Львова именованый судовымъ експультантомъ. — Міністерство торговлѣ подало посаду управителя почты въ Коросни Вол. Ґідлевскому контрольорови почтовому зъ Львова. — Цѣсарь именувавъ приватного доцента д-ра Ив. Розвадовского надзвычайнымъ професоромъ лінґвістики въ університетѣ краковскѣмъ.

— **Перенесеня.** Ц. к. дирекція почтъ и телеґрафѣвъ перенесла управителя почтового Теоф. Коссоногу изъ Закопаного до Залѣщикъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. дирекція зелѣзницъ державныхъ оповѣщує:

Зъ днемъ 15 червня с. р. одержавъ поѣздъ поспѣшный ч. 4 нове получене на шляхахъ зелѣзницѣ Пѣвнѣчнои до Праги черезъ Рашѣвъ-Оломуниъ-Требова (Böhm. Trübau) а то въ наслѣдокъ заведеня новыхъ поѣздѣвъ особовыхъ ч. 1124 переходячихъ межи Перовомъ а Оломуцомъ, наразѣ лише до кѣнця вересня с. р.

Додатокъ XV. до тарифы особовои для вахѣдныхъ зелѣзницъ льокальныхъ. — Зъ днемъ отворена руху на зелѣзницяхъ льокальныхъ Хрудимъ Голічь и Раконіцъ-Мляцъ входить въ житє додатокъ XV. до обовязуючихъ вѣдъ 1 сѣчня 1897 тарифъ и постановъ тарифовыхъ для поревозу особъ и пакункѣвъ на зелѣзницяхъ льокальныхъ, зостаючихъ въ зарядѣ державы. Цѣна 10 сотнкѣвъ.

Конкурсъ

Выдѣлъ „Руснои Бесѣды“ у Львовѣ розписує конкурсъ на посаду самостѣйного директора руско-народного театру. Подани належить вносити на письмѣ до 30 н. ст. червня 1899 р. до Выдѣлу „Руснои Бесѣды“ у Львовѣ [Рынокъ ч. 10], де можна также дѣстати ближшій информаціи. (3—3)

Львѣвъ 25 н. ст. мтя 1899,

„Руска Бесѣда“ у Львовѣ

Молодый архітектъ

або добрый рисовникъ знайде у мене занятє.

Василь Нагорный у Львовѣ.

238 1—3

ЗАВЕДЕНЄ ВОДОЛѢЧНИЧЕ „Киселька“

у Львовѣ отворене. Всякихъ поясненъ удѣляє д-ръ Едмундъ Ковальскій, Пѣдзамче, Львѣвъ, Заведенє „Киселька“.

236 1—6

Числа до выпалюваня на рогахъ и топорѣ лѣсовій до цѣхованя припоручає Иванъ Лаврукъ ножѣвникъ у Львовѣ ул. Галицка 6.

За 2 зр.

переробляє найкѣпнѣйше абчѣй матерацы (три подушки) цѣлкомъ якъ новѣ. Дреліхи на покрытя вѣдъ 50 кр. метръ. — ІОСИФЪ ШУСТЕРЪ Львѣвъ, ул. Коперника 5. 176 8—10

Женщина интелігентна

РУСИНКА в середнім віці добре обзнайомлена з кухнею потрібна сейчас до заряду дому. — *о. С. Городецкий* парох Вербиловець п. Рогатин.

230 2—3

СИКАВКУ

велику возову сеучо-голочучу, дуже добру, дешево продасть Обшаръ дворскій Острѣвчикъ почта Скварява. 2—3

Оголошене конкурсу.

На запомогу стіпендийну з фонду Тараса Шевченка на рік 1899/1900-ий в квоті 100 зр. а. в річно.

1) О сю запомогу стіпендийну можуть убігати ся передовсім убогі, талановиті літерати і артисти руской народности, що по укінченю шкіл вищих віддає ся спеціяльним студиям науковим.

2) Сю запомогу стіпендийну буде надавати Головний Виділ Товариства „Пр сьвіта“ у Львові і виплачувати в двох піврічних ратах по 50 зр

3) Подання о надане отсеї запомоги стіпендийної належить вносити до Головного Виділу Товариства „Просьвіта“ у Львові (рынок ч. 10 I. поверх) найдальше до 25 н. ст. червня 1899 р.

За Головний Виділ Товариства „Просьвіта“ у Львові, дня 23 мая 1899. (2 3)

Юлян Романчук. Олекса Танячкевич.

Надѣслане.

Адвокатъ Рожанковскій

въ Золочевѣ пошукує концепіента, по можности Доктора правъ и зъ практикою судовою. Оферты принимає до дня 8 липня т. р. 237 1—3

Найдогодѣйшимъ лѣтнымъ побутомъ въ сосновымъ лѣсѣ в заведенє кліматичне

ЗИМНАВОДА-РУДНО

сѣмь кільометрѣвъ вѣдъ Львова, а 14 мінутъ ѣзды зелѣзницею зъ Львова. Шѣсть поѣздѣвъ зелѣзничихъ денно туда и назадъ. Стація, телеґрафъ, почта, реставрація и купелѣ въ мѣсци. Мешканя выгѣдни въ серединѣ соснового лѣса. Въ недѣлѣ а свята прогулька Львовянъ въ великихъ розмѣрахъ. — Блящій информаціи удѣляє „Народна Торговля“ у Львовѣ. 239 1—6

ПРОМЕСЫ

на 3% Львовы австр. кредит. земск. заведенія

Головна выграна 50.000 зр.

тягнене 5 мая

спродають по 1 зр. и стемпель 50 кр. разомъ 1 зр. 50 кр.

СОКАЛЬ и ЛЬВЕНЪ

банковый дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою. 7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКЫЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на памятніхъ площи Галицкои

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, лѣрнеты, бінокле, далекозиды, барометры, термометры, рѣвнѣ ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайни, тасмы мѣрничѣ, піпы, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвоникѣвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 217

ДРОТЪ кольчастый цинковый до огороджень по зр. 4 за 100 метрѣвъ вразъ зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна лякирована до заслоны вѣконъ по 1 зр. за метръ квадратовый

поручає ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

АНДРЕЙ КОБЕЛЬНИКЪ

Львѣвъ ул. Сикстуска ч. 30

поручає свою звѣстну зъ солідности

РУКОДѢЛЬНЮ мужескои и дѣточои ОДЕЖЪ

ласкавѣй увазѣ Вэр. духовенства и мирянъ.

198 7—2[illegible]

Майже даромъ!

162 штукъ лишь за зр. 1·75.

1 пышн. позодоч годинникъ, 8 лѣт гар., зъ елег. гольдиновымъ ланцушкомъ, дуже модный гарнітуръ и спинокъ до мяншетѣвъ и сорочекъ зъ золота double, все зъ патентовымъ замкомъ, 1 ff. пушка на цигара 1 ff. цигарница, 1 дуже елег. дамска игла брошкова, найновѣйша новость, 1 шпилька до краваты зъ вмітомъ бриллянтовымъ, 1 пара ґутонѣвъ зъ імітац. бриллянтомъ, дуже модный, 1 дуже гарный мужескій перстенекъ, гольдинованый зъ шляхот. каменемъ (такожъ для дамъ), 1 ff. оправа, нотесъ, 1 ff. запальничокъ [металь], 1 ff. тоалетове зеркало кишенкове зъ етуі, 1 ff. паріска щѣточка до зубовъ, 3 дуже важній штуки придатій для самовъ и пань, 22 штукъ анґл. зо ужитку переписки и 20 штукъ вѣнчины. Все, що въ хатѣ надає ся до ужитку. Всѣ 162 предметы разомъ зъ годинникомъ, що самъ варта сей грошъ, можна тѣлько короткій часъ набувати въ Американьского складу годинниковъ. 202

F. Windisch, Краковъ № X/46.

Въ разѣ неподобы звертає ся грошъ.

ПАСТА

усуває вѣдъ гарантією несвѣжки, рябину по вѣспѣ, вугри, опалени, червонѣсть носа, кожду жовту або смаглу церу и т. п. и нада шкорѣ нѣжный бѣло бѣлый, молодечо свѣжій, кольоритъ якого не можна осягнути нѣякимъ иншимъ средствомъ.

Цѣлкомъ нешкѣдлива!

Цѣна 1 картона 1 зр. (за попереди. надбед. 1·20 зр. франко).

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукеръ аптика у Львовѣ

O. KLIER Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen). 166 8—12

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

зелѣзница, почта, телеґрафъ въ мѣсци.

Найсильнѣйша щава зелѣзиста. **Пора купѣлева тревае вѣдъ 20 Мая до кѣнця Вересня.** Купелѣ боровинковѣ, зелѣзистѣ, гідропатичнѣ и попрадовѣ. 178 14 20

Вода жеґестовска знаходить ся у всѣхъ великихъ Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Бріль [Brühl.]*

Полекшѣ въ сплатахъ пѣсля договору безъ пѣдвышеня цѣнъ

признаємо Вел. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а такожъ всѣмъ особамъ на добрѣмъ становиску въ случаю потребы купна товарѣвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонѣвъ, адамашкѣвъ, вебъ на постелъ и т. п., такожъ столового бѣля, ручникѣвъ, бѣля мужескаго, дамскаго и дѣточого, рѣвножъ церковныхъ ковровъ передъ престолы, сальновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсѣвъ, хѣдникѣвъ, ватованыхъ кондръ, церат лінолеумъ, капъ на столы и постелъ, коциковъ, доргъ на конѣ, макатѣвъ, бобелінѣвъ и многихъ другихъ артикулѣвъ.

Ілюстрованѣ цѣнники высилаємо на жадане безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 190

Товаровый дѣмъ „AU LOUVRE“

Львѣвъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

„СЛАВІЯ“

Банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ

(основаный въ 1868 р., въ Галичинѣ вѣдъ 1874 р.)

скѣнчивъ зъ кѣнцемъ 1897 р. 28-ый рѣкъ своеи дѣяльности и зросли въ всѣхъ вѣдѣлахъ „Славіи“

	въ кѣнцемъ 1897 р.
Фонды резервовый и ручаючій	зр. 8,754.709·53 кр.
Премія належитости поббчній и вѣдсотки за рѣкъ 1896	„ 2,310.036·35 „
Обезпечень сумы въ секціяхъ на жите	„ 20,356.844·12 „
Обезпечень сумы въ секціи вѣдъ огню	„ 289,794.645·— „
Выплачень капіталы, ренты и вѣдшкодованя въ 1897 р.	„ 1,229.178·80 „
За часъ свого истнованя выплативъ банкъ „Славія“ своимъ членамъ капіталы и вѣдшкодованя въ загальнѣй сумѣ до кѣнця р. 1897	„ 28,432.896·90 „

„Славія“ принимає въ секціяхъ I и II обезпеченя на дожите або на случай смерти, якъ и обезпеченя вѣна для дѣтей, въ секціи IV. обезпеченя вѣдъ шкѣдъ огневыхъ будынкѣвъ, движимостей, збѣжа, товарѣвъ, запасѣвъ, скота и пр.

Тарифы „Славіи“ вельми умѣренѣ, а условы обезпеченя вельми корыстнѣ.

Тарифъ и друксортѣвъ вшелякого рода, якъ и всѣхъ потрѣбныхъ поясненъ удѣляє якъ найохотнѣйше головне Заступництво „Славіи“ для Галичины и Буковины у Львовѣ при улиці Словацкого ч. 3. 63 11—24

„Славія“ принимає зголошенія о удѣленє агенціи въ мѣсцевостяхъ де нема ще заступника и вельми радо удѣляє агенціи письменнымъ селянамъ.

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зелѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1899.

пѣсля часу середньо-европейского [пізнѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львѣвского.]

посп. особ приходить о	до Львова	посп. особ. вѣдходять о	зъ Львова
	День		**День**
6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова	6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
6·50	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8.	6·15	„ Пѣдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
7·10	„ Зимноводы „ „ „	6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
7·40	„ Янова (гол. дворець)	6·30	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
7·55	„ Лавочного „ „	8·30	„ Кракова, Любачева, Ордова, Вѣдня
7·44	„ Тернополя на Пѣдзамче	8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
8·05	„ „ „ гол. дворець	9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 15/8
8·15	„ Сокаля, Равы рускои	9·25	„ Янова
9 —	„ Кракова, Вѣдня, Ордова	9·35	„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
11·15	„ Ярослава, Любачева	9·45	„ Ицканъ, Сонова, Бергомету
11·55	„ Ицканъ, Чернов. Станислав.	9·58	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
1·01	„ Янова на гол. дворець	10·10	„ Белзца, Равы, Любачева
1·30	„ Кракова, Вѣдня	12·50	„ Янова 1/7 до 15/8 недѣлѣ и свята
1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вѣдъ 1/7 до 15/8.	1·55	„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
1·50	„ Ицканъ, Станиславова	2·08	„ „ „ Пѣдзамча
2·20	„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче	2·15	„ Бруховичъ 7/8 до 10/8 недѣлѣ и свята
2·35	„ „ „ гол. дворець	2·45	„ Ицканъ, Гусятина, Кереземезе
5·15	„ „ „ Пѣдзамче	2·58	„ Кракова, Вѣдня, Хабѣвки
5·40	„ „ „ гол. дворець	3·03	„ Стрыя, Сколього лишь 1/8 до 30/8
5·55	„ Сокаля	3·10	„ Янова, вѣдъ 1/8 до 30/8.
		3·20	„ Зимноводы 7/8 „ 15/8.
		3·25	„ Бруховичъ „ „ „
		5·25	„ Ярослава
	Нѣчь		**Нѣчь**
12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава	12·50	до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30	„ Черновець, Букарешту	2·36	„ Ицканъ, Констанціи, Букарешту
2·16	„ Кракова, Вѣдня, Ордова	4.10	„ Кракова, Хирова, Короснa
3·05	„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче	5·50	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8
3·30	„ „ „ гол. дворець	6·26	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока	6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
6·10	„ „ „ „ Хирова	6·50	„ Янова вѣдъ 15/8 до 15/9
6·20	„ Ицканъ, Пѣдкосского, Козовы		„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8 въ будни дни
7·58	„ Янова вѣдъ 1/8 до 31/8, и вѣдъ 16/8 до 30/8 що дня а вѣдъ 1/8 до 13/9 недѣлю и свята	7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
8·15	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 30/8, и 16/8 до 15/9.	7·10	„ Сокаля, Равы рускои
8·30	„ Бруховичъ вѣдъ 1/7 до 15/8 що день	7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
8·45	„ Кракова, Вѣдня, Любачева	7·42	„ „ „ Пѣдзамча
9·21	„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8.	7·47	„ Янова 1/10 до 30/8 1900 включно
9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока	8·35	„ „ 1/8 „ 31/8 и 16/8 до 30/8
10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пѣдвисоцкого	9·11	„ „ 1/4 „ 15/9 недѣлѣ и свята
10·08	„ Пѣдволочискъ, Врод. Копичинецъ	10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
10·25	„ „ на гол. дворець	10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту	11·10	„ Пѣдволочискъ, Бродовъ г. дворця
		11·32	„ „ Гримайлова Пѣдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нѣчна числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

I. A. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 224 2—12

На наливки	На наливки	Почтова	Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or ПЕРШОИ ПРОБЫ Найлучшои якости. 5 кґр. бляшанка	Почтова	Спіритусъ	На наливки	На наливки

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, ліверовъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає старѣ горѣвки польскѣ, розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bonbout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 72—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣвчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянського. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, вѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 127. Львовъ, Середа 9 (21) Червня 1899. Рочникъ XX.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кілинського 2; — въ Ярославю: Л. Книжановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платній у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Реклямації неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. а. в.

Оголошени звыкій принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надіслане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доношня приватній числять ся по 15 кр. вѣдъ отишка.

Душенє рускаго языка.

Коли галицко-руске духовеньство постановило солідарно стати на сторожи правъ руского языка, запоручених закономъ основнымъ и міністерскимъ розпорядженями, галицкій верховній державній власти довшій часъ займали становище выжидаюче, немовь студіюючи, на скѣлько, въ якихъ розмѣрахъ постанова духовеньства проявить ся на дѣлѣ. Коли-жь показало ся, що — хочь певно не безъ выимкѣвъ, але майже весь загалъ духовеньства не лишь пише до властій, урядѣвъ и судѣвъ по руски, але и домагае ся вѣдъ нихъ руского письма, маючи до того пѣсля міністерскихъ розпоряджень повне право, — тогдѣ львѣвска президія вышого суду краевого и президія намѣстництва, майже рѣвночасно (въ початку сего року) и одноглѣдно, отже видко порозумѣвши ся мѣжь собою, порѣшили, що рускій уряды парохіяльній не мають права жадати вѣдъ властій, урядѣвъ и судѣвъ переписки рускои, о скѣлько ходить о справы метрикальній, бо тогдѣ урядъ парохіяльный есть „ведучимъ метрики“, а до „уряду ведучого метрики“ власти, уряды и суды пѣсля приписѣвъ §§. 1 и 5 міністерского розпорядженя зъ 5 червня 1869 ч. 2354 и міністерства судовництва зъ 9 липня 1860 ч. 10340 не обовязаній уживати языка руского въ справахъ метрикальныхъ, а противно, у яды парохіяльній, яко „уряды метрикальні“, мають приймати урядовій письма въ языцѣ урядовѣмъ, польскѣмъ.

Така интерпретація есть нечуваною доси новинною. Вѣдъ 1869 року до 1899 ого, отже тридцать лѣтъ рускій уряды парохіяльній — такъ самo, якъ весь инший въ Австрія — були трактованій яко уряды цѣло „недержавні“, о якихъ говорить ся въ §. 5 розпорядженя зъ 5 червня 1869 ч. 2354, а уряды „недержавні“ мають пѣсля згаданого §. 5 трактуватись якъ стороны, т. є. державній власти, уряды и суды мусять писати до нихъ такимъ языкомъ, якого той урядъ жадае.

Интерпретація галицкихъ ц. к. властій, котра розрубуе рускій „урядъ парохіяльный“ на два кавалки: на „урядъ парохіяльный“ и на „урядъ ведучій метрики“, лежить очевидно дуже въ интересѣ польского языка на Руси, тымъ бѣльше, що львина пайка переписки правительственныхъ урядѣвъ и судѣвъ зъ урядами парохіяльными веде ся именно въ справахъ метрикальныхъ, — але що тота интерпретація не вѣдповѣдае интенціямъ законодавця и навѣть выразнѣй постановѣ згаданого §. 5, — на се годять ся всѣ правники, котрій надъ тою рѣчію застановляли ся. Въ тѣй материи мы будемо могли помѣстити невдовзѣ статью зъ пера фахового юриста.

Рускій душпастирѣ, не могучи зрозумѣти — и зовсѣмъ справедливо — въ-вѣдки они наразъ стали на половину якимсь „державнымъ [landesfürstlich] урядомъ“, обовязанымъ приймати вѣдъ державныхъ урядѣвъ и судѣвъ въ справахъ метрикальныхъ письма польскій, мечуть ся мовь та рыба о лѣдъ — вѣдсылають польскій запытання и вѣзвання, а домагають ся рускихъ. У вѣдповѣдь же на те дѣстають въ-вѣдъ-усюдъ не лишь „поучене“ по мысли интерпретація президій галицкого намѣстництва и львѣвского вышого суду краевого, але въ додатку ще й загрозу болючого покараня. При тѣмъ почато до рускихъ урядѣвъ парохіяльныхъ адресувати: „Do Wielebnego urzędu parafialnego ob. gr. kat. *jako urzędu metrykalnego*“. [Само собою розумѣе ся, що до урядѣвъ парохіяльныхъ обряду латиньского не додають того: „jako urzędu metrykalnego“.]

Наша Редакція дѣстае въ рѣзныхъ сторѣнъ краю того рода урядову переписку. Мѣстити все те було бы безъ цѣли, бо ц. к. уряды и суды на цѣлѣй Галицкѣй Руси поступають пѣсля указанои имъ интерпретація вѣдъ львѣвскихъ президій. Але для примѣру наведемо одну першу-лѣпшу переписку — отъ н. пр. межи урядомъ парохіяльнымъ въ Воробіївцѣ а ц. к. старостомъ тернопільскимъ.

I.

„Ч. 219. До Достохвального ц. к. Староства в Тернополи.

В залученю ·. відсилае ся письмо урядове ч. 8681 назад і умильно просить ся не впроваджувати Уряд парохіяльний руский в тое немиле ему положенє звертати письма. Лиш в правній формі, т. є. руским языком і руским письмом писані і адресовані письма достохвального ц. к. Староства в Уряді парохіяльнім рускім зараз залагоджені будуть.

Від Уряду парохіяльного руско-кат. Воробіївка дня 17 цьвітня 1899.

Іосиф Терешкевич парох.“

II.

„L. 13387. Tarnopol dnia 26 maja 1899.

Zwracam Wielebn. Urzędowi parafialnemu o. gr. kat. w Worobijówce celem niezwłocznego zadośćuczynienia przyległemu reskryptowi tut. z 30 marca b. r. L. 8681 a w szczególności przedłożenia mi najdalej do 3 dni wyciągów metrykalnych odnoszących się do aktów wewnątrz podanych, względnie doniesienia o zachodzących przeszkodach, gdyż w razie bezskutecznege upływu tego 3-dniowego terminu *wyszlę do sporządzenia powyższych wyciągów urzędnika c. k. Starostwa a księdza Proboszcza pociągnę do odpowiedzialności.*

W sprawie prowadzenia metryk Władze państwowe wedle ściśle [*sic!*] przedmiotowej interpretacyi istniejących przepisów nie mają obowiązku korespondować z gr. kat. urzędami parafialnemi w języku ruskim, natomiast urzędy parafialne *jako urzędy metrykalne* obowiązane są w sprawach prowadzenia metryk a więc w pełnieniu funkcyi, które im Państwo poruczyło — tak władzom państwowym jak i stronom prywatnym odpowiadać na pisma w językach krajowych a przeto w polskim wystosowane i załatwiać wezwania władz udzielane im w języku polskim, który to język jest językiem urzędowym władz państwowych. Wobec powyższego wyjaśnienia uważać będę niezgodne w [?] niem postępowanie wiel. Urzędu parafialnego w przyszłości za niewłaściwe, a za każde tego rodzaju przekroczenie *pociągał księdza plebana do surowej odpowiedzialności.*

C. k. Radca Namiestnictwa i Starosta *Zawadzki.*“

Якъ бачимо — погрозы: „pociągnę do odpowiedzialności“ — „pociągnę do surowej odpowiedzialności“ — то вѣдповѣдь ц. к. староства на „умильну“ просьбу руско-кат. уряду парохіяльного, щобы оно писало и адресувало до рускаго уряду парохіяльного „по формѣ“, т. є. рускимъ языкомъ и рускимъ письмомъ.

Тая „интерпретація“ §. 5. закона зъ 5. червня 1869 ч. 2354 В. з. д. не удержить ся довго, она мусить гримнути! — якъ гримнуло вже неодно, що накладало пута на нашь языкъ... Навѣть п. Барвѣньскій — котрый въ уступкахъ Полякамъ на видиму тяжку шкоду интересѣвъ рускаго народу заганяе ся до неможливыхъ границь, — въ сѣй справѣ занявъ становище згѣдне зъ загаломъ Русинѣвъ. На засѣданю екзекутивного комітету правницѣ у Вѣдни дня 6. с. м. вѣнъ при міністрахъ гр. Тунѣ, д-рѣ Кайцлю, бар. Дінавлімъ и Єнджейовичу вѣднѣсъ тую справу. Указавши, що „намѣстництво и львѣвскій высшій судъ краевый интерпретують собѣ истнуючій законы такъ, що въ священникѣвъ нашихъ поробили *урядовых Matrikelführer'ów* и накидають имъ польскій языкъ урядовый“, сконстатувавъ, що „неточне выконуване языковых розпоряджень и неразъ самовѣльне поступоване въ тыхъ справахъ выклика огорченя въ рускѣй суспільности, роздуває національну борбу въ краю“. Позаякъ въ нашихъ краяхъ коронныхъ нѣхто не чувавъ, щобы державній власти уважали уряды парохіяльній за „урядовій Matrikelführer'ства“, то всѣ славяньскій члены комітету правницѣ — розумѣесь кромѣ Полякѣвъ — чудувались тому и не хотѣли вѣрити. Чехи и Хорваты дальматиньскій казали, що у нихъ навѣть метрики пропадять ся въ ческѣй взглядно въ хорватскѣй мовѣ. Лишь у насъ, на Галицкѣй Руси инакше!...

Чому-жь Галицка Русь мае бути выимкомъ? Чому у насъ „интерпретація“ законѣвъ инакша, нѣжь всюда инде? А що оно не є добре, що оно некорисне не лишь для рускаго народу, але и для краю и для держави, — о тѣмъ мусять вкѣнци переквѣдчити ся у Вѣдни и зробити ладъ въ языковѣй справѣ въ Галичинѣ. Кривды рускаго языка а подекуды и словѣньскаго такъ вже вопіючій, що навѣть голова молодоческого клюбу, посолъ д-ръ Енгель — хочь якъ любить ся зъ коломъ польскимъ — на згаданѣмъ засѣданю екзекутивного комітету правницѣ мусѣвъ стати въ сѣмъ выпадку противъ пана Яворскаго и заявити ся за тымъ, що треба полагодити такожь языковій справы Русинѣвъ и Словѣнцѣвъ...

„Крути-верти, треба вмерти!“ — правду тои пословицѣ таки вкѣнци выпрактикують Поляки на своѣмъ змаганю душити рускій языкъ на галицкѣй Руси...

Народне вѣче въ Дрогобичи.

Дня 31 мая с. р. вѣдбуло ся въ Дрогобичи повѣтове вѣче при великѣй участи селянъ и священникѣвъ. По службѣ Божѣй, вѣдправленѣй въ мѣскѣй церкви, вѣдкрывъ вѣче

Пушкинова Наташа.

[František Kvapil: Ženy a milenky básníků slovanských.]

Пушкинъ познакомивъ ся въ Наталією Николаевною Ґончаровою въ дуже сумнѣй періодѣ свого житя... Се вже була та хвиля, коли Пушкинъ погодивъ ся зъ царемъ и бувъ у него „въ ласкахъ“. Але тій ласки царскій були нѣчимъ инши..., якъ простымъ дозоромъ поліції, и Пушкинъ бувъ вѣдъ сталою опѣкою гр. Бенкендорфа, шефа тайной поліції. То житє ему вже такъ остогидло, що вѣнъ тайкомъ покинувъ Петербургъ и выѣхавъ до армії Паскевича на Кавказъ. Тутъ кидавъ ся вѣнъ въ найбѣльшій огонь, шукаючи смерти вѣдъ кулѣ, але доглянули то знакомій его и цѣнячи его житя для Россіи высоко, заразъ по здобутю Ерзерума выслали его до Петербурга.

Повертаючи зъ Кавказу Пушкинъ познакомивъ ся въ Москвѣ зъ Наталією Николаевною и она вѣдъ разу зробила на нього сильне вражѣне, бо жь и красавиця мала то бути першорядна. В. А. Соллогубъ описуе ей въ своихъ „Споминахъ“, що въ ей лици, будовѣ тѣла, фігурѣ, церѣ, очахъ було всѣо правильне класичне. Не було тогдѣ женщины въ Россіи, котра бы могла зъ нею мѣрити ся.

Пушкинъ зновъ не належавъ до гарныхъ мужчинъ, тымъ бѣльше, що въ его жилахъ плыла мурииська кровь, бо одинъ зъ его предкѣвъ по материнѣмъ боцѣ бувъ мурииомъ. Не зробивъ вѣнъ на Наталію вражѣня яко человѣкъ, але яко перший поетъ, слава Россіи. А се значить дуже много у женщинъ и тому то Наташа горячо полюбила Пушкина и рѣшила ся выйти за нього мимо сильного опору ей матери. Матеріяльно взявши Пушкинъ такожь не бувъ „доброю партією“. Платня его, яко каммерюнкра, була мала, земскій маетки Пушкина и его батька були невеликій и задовженій, отже полишали ся лишь доходы зъ пера. Коли-жь при такихъ обставинахъ Наташа згодила ся выйти за Пушкина, то мусѣла бути у нея щира и глубока любовь до нього. Але тутъ прилучили ся ще инші перешкоды. У Москвѣ пѣйшла лиха слава про Пушкина; всѣ казали, що то человѣкъ морально и релігійно вѣдсовуваный, а до того ще скомпромітованый політично и въ неласцѣ у царя. Мати Наташѣ довѣдала ся про се и Пушкинъ мусѣвъ ажь просити Бенкендорфа о выставленє ему свѣдоцтва моральности. Доперва коли Бенкендорфъ потвердивъ, що Пушкинъ остае пѣдъ опѣкою царя, згодила ся мати Наташѣ на заручины, що вѣдбули ся дня 21 цвѣтня 1830 въ Москвѣ.

Въ липни вѣдъѣхавъ Пушкинъ до Петербурга Що-до своєи женитьбы не вѣддававъ ся вѣнъ илюзіямъ. Вѣнъ знавъ, що будучность не жде его рожева. Першимъ его отараньемъ було полѣпшити свои матеріяльній вѣдносины. Отже звернувъ ся до царя зъ просьбою о позволенє выдання трагедіи „Бориса Ґодунова“, за котру мавъ дѣстати 15.000 рублѣвъ. Царь давъ позволенє и „Борисъ Ґодуновъ“ выйшовъ дня 1 сѣчня 1831 р. Далѣ именувавъ царь Пушкина историографомъ зъ пенсією 5.000 рублѣвъ, а такожь въ тѣмъ часѣ дѣставъ Пушкинъ вѣдъ свого батька село Болдино. Такъ отже уложили ся его фінансовій вѣдносины передъ ожененьемъ.

Мѣжь тымъ ишла мѣжь нимъ а Наташою горяча переписка. Въ Петербургѣ чули вже про красу Наталіи Николаевны и дожидали ей приѣзду въ нетерпеливостю. Тымчасомъ мати Наталіи була невдоволена Пушкиномъ и коли вѣнъ ѣдучи до свого села Болдина, задержавъ ся у Москвѣ, прийшло до суперечки мѣжь ними. Пушкинъ вѣдъѣхавъ до Нижнього Новгороду безъ надѣѣ на свою будучность, але Наталія успокоила его листомъ. Вѣдтакъ зносины а по части и переписка мѣжь ними перервали ся, бо выбухла холера и задержала Пушкина въ его селѣ. То дало причину Наташи навѣть до заздрости, бо она пѣдозрѣвала Пушкина о зносины зъ княгинею Ґаліцинъ. Тымчасомъ холера минула ся, Пушкинъ приѣхавъ до Москвы и переборовши послѣдній перешкоды звѣнчавъ ся зъ Наталією дня 18 лютого 1831.

Пушкинъ знавъ свои обовязки, розумѣвъ тягаръ, якого пѣднявъ ся, але вѣнъ шукавъ въ подружю того щастя и тепла, якого ему не дало дотеперѣшне его житє. Въ родинѣ вѣнъ не зазнавъ щастя. Мати его була образована женщина, але сердита и остра; зновъ же пристаркуватый батько бувъ глупый и способный написати доносъ на власного сына. А важнимъ тягаромъ придавили житє Пушкина его вѣдносины до царского двора. Тому то и надѣявъ ся вѣнъ знайти въ подружю то щастє, якого доси не зазнавъ. И дѣйстно житє плыло новоженцямъ щасливо...

Наталія зробила въ Петербургѣ надзвычайно сильне вражѣня. Де лишь бували обое: на балахъ, въ театрахъ, на концертахъ, всюды она була королевою, всѣо клонило ся передъ нею и то робило ей по-части гордою на свою красу.

Але таке житє вымагало грошей, а тыхъ не було. На весѣлє позичивъ Пушкинъ тестеви 12.000 рублѣвъ и вже бѣльше ихъ не побачивъ, розумѣе ся и обѣцяного посагу не выплачено ему, хочь тымчасомъ вѣддававъ старый Гончаровъ вже третю свою любовницю зъ посагомъ 10.000 рублѣвъ. Лишь одна тѣтка Наталіи, що мешкала въ Петербургѣ, запомагала ихъ. Доходы Пушкина выносили 5.000 рублѣвъ, а выдатки 30.000 рублѣвъ рѣчно...

Тому-то Пушкинъ и мусѣвъ шукати собѣ инших жерелъ доходу. Часы свободнои поетичнои працѣ, часы, коли вѣнъ писавъ „Полтаву“, „Бахчисарайскій фонтанъ“, „Евгенія Онѣгина“, „Бориса Ґодунова“ минули безповоротно. Треба було взяти ся до того, що приносило дохѣдъ, и тому то закладае вѣнъ разомъ зъ Дельвігомъ, Жуковскимъ, княземъ Вяземскимъ и ще кѣлькома приятелями часопись „Литературная Газета“, що могла числити на успѣхъ середъ суспільности; але часопись здавлено за то, що она робила конкуренцію такимъ креатурамъ правительственнымъ, якъ Ґречь и Булгаринъ. Видачи, що за часописею не йде, звернувъ ся тогдѣ Пушкинъ до историчнои працѣ про бунтъ Пугачева и ѣздивъ въ тій цѣли дуже часто въ казаньску и оренбургску губернію. По тыхъ своихъ подорожахъ заѣздивъ вѣнъ звычайно або до Михайловского або до Болдина и тамъ порядкувавъ зібраній матеріялы, бо тамъ було бѣльше спокою, нѣжь въ Петербургѣ. Пѣдчасъ тыхъ подорожей написавъ вѣнъ найлѣпше свое прозаичне оповѣдане „Капитанская дочь“. Розумѣе ся, що черезъ цѣлый часъ йшла переписка мѣжь нимъ и женою.

Цѣкавій тій листы Пушкина до своєи подруги. Вѣдбиває ся въ нихъ цѣлый Пушкинъ: его клопоты матеріяльній и надѣя на лѣпшу

короткою промовою о. деканъ Ст. Хилякъ зо Стебника въ мѣсцевій сали гімнастичнѣй. Опісля выбрано предсѣдателемъ зборовъ о. Вас. Гошовского въ Ролева, а его заступникомъ бувшого посла соймового Іос. Гурика. Изъ стороны ц. к. староства явивъ ся на зборахъ комісарь Нападіевичъ.

Першій говоривъ о нашѣмъ економічнѣмъ положеню Іос. Гурикъ. Зобразивши вѣрными красками нужду нашого селянина, котра его жене зъ рѣдней землѣ за море, указавъ на причины того безвѣдрадного положения. Причины тій добачує бесѣдникъ ось въ чѣмъ: 1) Нашъ селянинъ не має иншихъ доходовъ, лише зъ рѣлѣ; 2) зъ браку просвѣты не беруть ся селяне до нѣякихъ бѣльшихъ пѣдприемствъ; 3) селяне мало дбають о свое добро, за те часто процесують ся о дрѣбницѣ; 4) нѣ въ соймѣ нѣ въ державнѣй радѣ не маємо правдивыхъ заступниковъ; 5) правительство мало дбае о те, щобы зарадити нуждѣ селянина. Бесѣдникъ показуваъ на прикладахъ, якъ то мужика всюды выискують. Такъ пр. при будовѣ дорогъ, при регуляціяхъ рѣкъ и т. и., селянинови платять за роботу ледво четверту часть того, що бере пѣдприемець, та и то ще зъ тымъ, що роббтникъ мусить всѣ потребы жытя куповати у пѣдприемця. Такъ и на торгахъ, чи то продаючи чи купуючи, мусить селянинъ оплатити ся факторамъ. Далтого радить бесѣдникъ селянамъ закладати сплки и товариства, щобы пѣдприемства и торговлю збожемъ та худобою брати въ свои руки; для прикладу указуе на „Пѣдгѣрску Сплку“ станиславѣвску для продажи безрогъ. Радить такожь бесѣдникъ не дѣлити грунтовъ, а лишати ихъ лише одному сынови; другій дѣти повинній глядати хлѣба въ ремеслѣ та торговли. Важна рѣчь дбати про выборъ добрыхъ вѣйтовъ, котрій бы совѣстно и розумно старали ся о добро громады; якбици школа, читальня, крамниця, позичкова каса, шпихлѣрь богато можуть причинити ся до пѣднесеня економічного стану хлѣбороббвъ.

Краснорѣчивон, якъ звычайно, и на докладнѣмъ знаню селяньскихъ справъ опертон бесѣды Іос. Гурика выслухали всѣ зъ великою увагою и вдоволенемъ. Въ дискусіи надъ тымъ рефератомъ взывавъ дрогобицкій мѣщанинъ Дмитро Леськовъ зобраныхъ селянъ, щобы при всякихъ выборахъ голосували лише на своихъ людей, бо паны певно не будуть боронити хлопскихъ интересовъ; се вѣдносить ся не тѣлько до выборовъ послѣвъ, але такожь и до громадскихъ та повѣтовыхъ радъ и вѣйтовъ. Бесѣдникъ домагавъ ся такожь зменшеня всѣлякихъ тягаровъ, якій гнетуть хлѣбороба. — Селянинъ Яць Олексовскій зъ Ясениця сѣльнон промавлявъ за тымъ, щобы правительство запомагало тѣ родины, зъ котрыхъ сыны идуть на вѣйсковій вправы.

Пѣсля дискусіи зборы приняли резолюцію Гурика: „Повѣтове вѣче въ Дрогобичи взывае всѣ громады, щобы старали ся пѣднести нашъ народъ на поли економічнѣмъ, закладаючи у себе читальнѣ, крамниць, торговельній сплки для торговлѣ збожемъ и худобою въ тѣй цѣли, щобы обезпечити ся вѣдъ вызыску чужихъ людей“.

Другій рефератъ мавъ о. Вас. Скобельскій зъ Прусъ. Незвычайно гарно, зрозумѣло и переконуючо говоривъ вѣнъ о значѣню науки и просвѣты, бо головною причиною нашои нужды е бракъ просвѣты у нашого народу. Бесѣдникъ критикуваъ теперѣшный планъ шкѣльнои науки и указуваъ, що въ нашихъ школахъ бѣльше ходить о политику нѣжь о науку. Але при тѣмъ всѣмъ радить бесѣдникъ посылати дѣтей до школы, а для старшихъ закладати читальнѣ. По переведенѣй дискусіи принято таку резолюцію: „Повѣтове вѣче въ Дрогобичи признае, що нашъ народъ остае на дуже низькѣмъ степени просвѣты; для усуненя того лиха уважае за конечну таку реформу шкѣлъ: 1) щобы планъ науки въ народныхъ школахъ бѣльше приложено до потребъ нашого сѣльского народу; 2) щобы скорочено часъ обовязковои науки шкѣльнои, а за те бѣльшу увагу звернено на повтаряючу науку, такъ, щобы та наука була мовь бы практичными курсами сѣльского господарства, хочь бы при тѣмъ прийшлось установляти новій посады учителѣвъ; 3) вѣче протестуе противъ того, щобы школу надужывано для всѣлякихъ политичныхъ експеріментовъ; а щобы выкорѣнити теперѣшне лихо, вѣче прилучае ся до внесеня посла д-ра Окуневского, поданого въ соймѣ, а домагаючого ся подѣлу краевои рады шкѣльнои на руску и польску секцію“.

Третій рефератъ, о политичнѣмъ положеню нашого народу, мавъ выголосити д-ръ Олесницкій зъ Стрыя. На жаль важній перешкоды не позволили референтови явити ся на вѣчу; заступивъ его прибувшій зъ Коломыи Стефанъ Кушнѣрь, сынъ дрогобицкого мѣщанина. Въ промовѣ указавъ вѣнъ на послѣдній подѣ въ фінансовѣмъ свѣтѣ галицкѣмъ, котрій дають образъ польскои господарки на Руси, врешті на знанй надужитя при выборахъ, и домагавъ ся подѣлу Галичины на двѣ адміністраційній части, на польску и руску. По переведенѣй дискусіи принято резолюцію: „Повѣтове вѣче въ Дрогобичи домагае ся: 1) загального тайного голосованя; 2) внесеня повѣтовыхъ радъ а вѣддаля ихъ дѣяльности старостамъ и громадамъ; 3) подѣлу Галичины на часть руску и польску и 4) щобы правительство стануло въ оборонѣ нашои половины монархіи и не допустило до некористнои угоды зъ Угорщиною“.

На тѣмъ скѣнчили ся нарады вѣча, а предсѣдатель о. Гошовскій, подякувавши референтамъ за ихъ трудъ и всѣмъ участникамъ за ихъ участь закрывъ вѣче, котре певно не остане ся безъ наслѣдковъ. Взагалѣ треба замѣтити, що населене дрогобицкого повѣту починае прозрѣвати, а тымъ самымъ и тратить вѣру въ солодкій слова свого дотеперѣшного неструдженого — особливо въ тихъ солодкихъ словахъ — заступника. Дасть Богъ, и въ дрогобицке вѣконце завитае сонце!

Переглядъ політичный.

Закѣнчене угодовои кризы офіціяльній дневники представляють якъ побѣду Туна. Тымчасомъ выстатчить послухати, що о заключенѣй угодѣ говорять Сель, референты угорского сойму, прихильники угорского правительства и шефы опозиціи, щобы знати, хто побѣдивъ. Нинѣ не улягае вже нѣякому сумнѣвови, що Сель одержавъ буквально все, чого бажала его душа. До такъ користнои для Угорщины угоды, яку заключило було попередне австрійске правительство, выдеръ ще вельчезнѣ здобутки и первѣрне оружія до дальшихъ здобутковъ. Бороливъ нѣбы то трилѣтность угоды, одержанои на бѣльше якъ вѣсѣмъ лѣтъ, а выторгувавъ торжественну санкцію цѣлковитои цлово-торговельнои, то значить політично-економічнои самостойности, признане права самостойного панованя на цловой території Угорщины, выторгувавъ зрѣвнане речницѣвъ договоровъ зъ заграницею. Найбѣльшій здобутокъ Угорщины, то зрѣвнане речница угоды двохъ половинъ монархіи зъ речницями мѣжнародныхъ договоровъ. Угорщина дбстала въ руки сильне оружіе. Вѣдъ нинѣ Угорщина мае рѣшаючій голосъ въ договорахъ зъ заграницею, мае въ руцѣ ключь до угоды зъ Австрією. Референтъ угорского сойму сказавъ: „Вѣдъ теперь Угорщина абсолютно пануе надъ ситуаціею, мы нѣчимъ не знизанй, не спутанй въ нашихъ постановахъ що до цлово-торговельнои політики чи то супротавъ Австрій, чи супротивъ заграницѣ. Насъ вижe выключно власный нашь интересъ“. Що-жь се значить? То значить, що коли прибудуть новій переговоры зъ Австрією передодаемъ переговоровъ зъ иншими державами, значить вже въ 1901 роцѣ, Угорщина мае голосъ противъ Австрій нове оружіе, скаже: „коли не дашь сего або того, не буде договора зъ заграницею.“ Угорщина вже при найблишихъ договорахъ буде о цѣлый арсеналъ зъ 1899 року сильнѣйша и 1901 рѣкъ буде для Угорщины рокомъ новыхъ здобутковъ. Однымъ словомъ, Сель выгравъ и тріюмфуе на цѣлой лініи.

Тунови розходить ся теперь о се, щобы угоду затвердивъ парламентъ, бо въ противнѣмъ случаю Угорщина не впустить до себе безъ цла выроббвъ австрійского промыслу, нѣ одного глиняного файки. Тунъ мусить „щось зробити“. Безъ того „щось“ обструкція унеможливить принятя задекретованыхъ 14-ымъ параграфомъ угодовыхъ законовъ и цѣле панованя правицѣ покаже ся простою фарсою. Ческихъ політиковъ вже нинѣ опановуе якась горячкова нервовость, бо они потерпають, що за угорскою угодою буде мусѣла прийти ревізія и змѣна австрійскои політики.

— —

Пѣсля донесеня Neues Wiener Journal мѣжь польскими послами кружить погомоска, що гр. Тунъ зновъ намѣрае выдати языковый законъ на пѣдставѣ §. 14-ого. Сей законъ, котрый буде вѣдносити ся выключно до Чехіи и Моравы, буде оголошеный найпѣзнѣйше въ серпни, т. е. передъ скликанемъ рады державнои, що мае зѣбрати ся въ вересни въ цѣли выбору членовъ до сплыныхъ делегацій. Сесю погомоску цѣлковито потверджуе допись въ монархійскій Allg. Ztg. Якъ пише кореспондентъ сего дневника, въ договорѣ заключенѣмъ мѣжь Туномъ и Сельомъ Тунъ приречъ австрійскій парламентъ якъ найскорше зробити способнымъ до працѣ. N. W. Journal не вѣрить, щобы въ умовѣ заключенѣй мѣжь Туномъ и Сельомъ знаходило ся таке приречене Туна, бо не припускае, щобы Сельови залежало на реактивованю парламенту въ Австрій.

— —

Такъ въ Бѣлградѣ якъ и въ Царгородѣ австро-угорскій заступники одержали вѣдъ гр. Голуховского припоручене въ приязный способъ интервеніювати въ справѣ борбъ на сербско турецкій граници. Россійскій амбасадоръ одержавъ зъ Петербурга поручене прилучити ся до кроковъ австро-угорского заступника. Въ дипльоматичныхъ нотахъ, якій курсують мѣжь Бѣлградомъ а Царгородомъ, обѣ стороны, якъ звычайно, звалюють вину розрухбвъ одна на другу. Першій вѣсти, що прийшли зъ Бѣлграду, представляли рѣчь такъ, що турецке вѣйско и Альбанцѣ впали ажь на сербску територію. Турецка амбасада у Вѣдни дементуе тій вѣсти и оголошуе, що анѣ Альбанцѣ, анѣ турецкій вояки не переступили границѣ. Зробили се якъ разъ сербскій вояки, котрій стрѣляли до турецкихъ и кѣлькохъ зъ нихъ убили, а многихъ зранили.

— —

Про вчорашній селяньскій розрухи въ Румунії румуньска агентія доносить: До 1500 по части уоруженыхъ селянъ намѣряло оногды вдерти ся до мѣста Слатіны. Они хотѣли запротестувати противъ выбору послѣвъ зъ того мѣста, при котрѣмъ провалився выгнаный зъ Франціи за анархістичній агітаціи Богданъ Пітесті. На вѣзваня, щобы розбйти ся, селяне ударили на вѣйско, кидали камѣнями, били палками и стрѣляли зъ револьверовъ. При тѣмъ ранено богато воякбвъ. По трехъ безуспѣшныхъ вѣзваняхъ, щобы розбйшли ся, вѣйско стрѣляло разъ въ воздухъ, а вѣдтакъ до селянъ. На мѣсци лишило ся богато раненыхъ а кѣлькохъ убитыхъ. По тѣмъ очевидно запанувавъ спокій. Виновники розрухбвъ, котрыхъ арештовано, будуть строго покараній. Слѣдство мало выказати, що головнымъ виновникомъ бувъ Пітесті, котрый минувшои зимы бувъ провѣдникомъ соціялістичного руху. Рада міністрбвъ зарадила строгій средства осторожности щобы унеможливити дальшій розрухи.

Господарске вѣче въ Дубю.

[*Письмо зъ Золочѣвского.*]

Дня 15 с. м. вѣдбуло ся въ Дубю, бродского повѣта, господарске вѣче при участи одинадцяти священниковъ, одного дѣдича, трехъ учителюкъ, кѣлькохъ панъ, одного учителя и около сотки селянъ. Нарады вѣча тревали блискo чотири годины и були дуже оживленѣ. Заповѣджену програма змѣнено зъ деякихъ причинъ, бо не прибувъ обѣцяный Выдѣломъ краевымъ учитель господарства, котрый мавъ говорити про культуру торфовищъ, а такожь не мбгъ прибути п. Король за-для запалення горла. На его мѣсце выдѣлъ выславъ „Просвѣты“ п. Хлопецкого. Замѣсть реферату про направу торфовищъ мавъ бути рефератъ о. Цебровского зъ Кутовъ о плодозмѣнѣ, однакожь за-для недостатѣ часу усунено сей рефератъ зъ дневного порядку.

Вѣче отворивъ голова товариства „Сѣльскій Господарь въ Олеську“ о. Т. Дуткевичъ вѣдповѣдною промою, вказуючи на цѣль нинѣшного вѣча, на заходы згаданого товариства и на перепоны, черезъ котрій такъ первѣстна програма, якъ и референты вѣча змѣнили ся. Пѣдвѣсъ такожь зъ жалемъ, що нашій селяне ще видно не пѣзнали ваги товариства „Сѣльскій Господарь“ и длятого анѣ не горнуть ся до товариства анѣ, не спѣшать на господарскій вѣча въ такѣмъ числѣ, якъ належить. Такъ само и дооколичнѣ дѣдичѣ не уважають за свѣй обовязокъ пѣдпирати морально и матеріяльно се пожиточне и дѣяльне товариство, бо до него вписало ся доперва двохъ, именно п. Уейскій зъ Северинки и п. В. Гневошъ зъ Кутовъ.

По сѣй промовѣ удѣливъ о. голова голосу делегатови „Просвѣты“ п. Хлопецкому. Сей мавъ досыть трудну задачу, бо хотяй прибувъ въ тутешній стороны на пѣвтора дня передъ вѣчемъ на телеграфічну реклямацію президія товариства, але до послѣднои хвилѣ не знаючи, що мае заступити п. Короля и оглянувши лише побѣжно ниви и сѣножати деякихъ громадъ, не мавъ анѣ часу пѣзнати тутешнои господарки селянъ, анѣ вѣдповѣдно до реферату приготовити ся. Мимо того вывязавъ ся п. Хлопецкій изъ своои задачѣ на повне задоволене своихъ слухачѣвъ. Насампередъ вказавъ вѣнъ находы рускихъ патріотовъ, котрій, видячи упадокъ рѣльництва у нашихъ хлѣбороббвъ, старали ся вѣдповѣдными книжочками подавати науки и рады, якъ коло рѣлѣ та иншихъ галузий сѣльского господарства ходити, але завважавъ, що тотѣ книжочки, писанй въ бѣльшій части по книжному, не приносили майже нѣякого хѣсна. Дальше застановлявъ ся надъ причинами, длячого нашій селяне лихо обходять ся зъ землею, господарующи пѣсля вѣдвѣчного звычаю не йдуть зъ поступомъ науки, а зъ другои стороны не мають добрыхъ примѣровъ нѣ на господарцѣ дѣдичѣвъ, нѣ священниковъ, нѣ народныхъ учителѣвъ, при чѣмъ зъ приемкомъ пѣдносъ, що правительство не старае ся прийти въ помбчь селяньскому станови. Вѣдтакъ представивъ въ наглядныхъ примѣрахъ, якъ то нашій хлѣборобы высысають рѣлю до крихты а не звертають тѣй забраныхъ соковъ вѣдповѣднымъ обборникомъ и гноёвкою, бо марнують ихъ, не умѣючи обходити ся зъ ними. Звернувъ такожь увагу на велике значѣне людскихъ вѣдходовъ и на способы придбання бѣльшои скѣлькости гною. Перейшовши опѣсля до теперѣшного орання и спокладання, поучувавъ, якъ и коли повинно ся орати та спокладати, якъ часто и якій гнбй приорювати, та зъ великими похвалами пѣдносъ незвычайній урожаѣ на ланахъ молодого дѣдича зъ тутешныхъ сторбнъ, п. Фелікса Гневоша, котрый видно умѣвъ сполучити науку зъ практикою, чого доказомъ е вага науки въ рѣльництвѣ. Вкѣнци говоривъ бесѣдникъ про управу сѣножатій взагалѣ, а про торфовій зъ окрема и высказавъ свои погляды на заложену пѣдъ Олеськомъ стацію досвѣдну для управы торфовищъ и на осушуване ихъ каналами заснованою сплкою водною.

По сѣмъ рефератѣ вывязала ся оживлена дискусія, зъ котрои львина часть припала головѣ товариства „Сѣльскій Господарь“, о. Т. Дуткевичу, бо смѣло можна сказати, що о. голова разомъ зъ п. Хлопецкимъ дававъ концертъ господарскій на чотири руки а радше

будучность, его невыносиме становище при дворѣ и негодній переслѣдуваня зъ стороны поліціи, любовь до дѣтей и жѣнки, страхъ передъ кокетствомъ Наташѣ...

Се послѣдне повтаряе ся въ листахъ дуже часто; вѣнъ просить, молить жѣнку, щобы занехала кокетства, а въ однѣмъ листѣ наводить ѣй на науку характеристичну байку А. Исмайлова: „Хома запросивъ Кузьму въ гостѣ и давъ ему ѣсти сушеной рыбы и оселедцѣвъ, а коли той наѣвши ся попросивъ воды, Хома вѣдмовивъ. Тогдѣ Кузьма кинувъ ся на Хому и давъ ему добру прочуханку. „Гарній жѣнки! — кличе потѣмъ поетъ розповѣвши сю байку, — не годуйте нѣкого оселедцями, коли не хочете дати ему пити, бо може стати ся то, що стало ся Хомѣ.“

При кѣнци 1832 р. повернувъ Пушкинъ до Петербурга и займавъ ся черезъ 1833 и 1834 рр. выданемъ „Исторіи бунту Пугачева“ и новъ найбѣльшимъ клопотомъ его було кокетство его жѣнки. Хочь не можна ѣй було нѣчого закинути, бо она всьо розповѣдала Пушкинови, — то на кождый случай причиняло ему се богато грызоты. Але вѣдносины мѣжь ними були все добрій; Пушкинъ старавъ ся, щобъ его родинѣ нѣчого не бракувало и сповнявъ всѣ бажаня жѣночиній.

Въ 1834 р. выславъ вѣнъ родину на село до Яропола и Заводя, потѣмъ поѣхавъ тамъ самъ, опѣсля пережившъ зъ родиною пару мѣсяцѣвъ въ Москвѣ а выславши родину до Петербурга, самъ поѣхавъ до Болдина упорядкувати свои маетковій интересы. Тогдѣ довѣдавъ ся вѣнъ, що въ Петербурзѣ читають его листы до жѣнки. То его безмѣрно сердило. „Коли нарушуе ся політичну свободу чоловѣка, — пише вѣнъ въ однѣмъ листѣ, — то можна ще жити, але коли нарушуе ся родину, то нѣколи, лѣпше жити въ каторзѣ“.

Найбѣльше клопоту причиняло ему его матеріяльне положене. Хотѣвъ продати половину Болдина, але до продажи якось не прийшло. „Кобы я мавъ 100.000 рублѣвъ, то довѣвъ бы-мь всьо до ладу“. Исторія Пугачѣвщины и выданй въ 1835 р. поезій и оповѣдання не принесли ему такихъ доходовъ, якихъ вѣнъ надѣявъ ся, такъ що вѣнъ попавъ въ дуже тяжке положене фінансове и бувъ приневоленый взяти зъ казны на рахунокъ своеи пенсіи 30.000 рублѣвъ. Але то не пѣдратувало его, лишь учинило ще бѣльше зависимымъ вѣдъ царского двора.

Видячи, що літературою нѣчого не добе ся, кинувъ ся на поле журналістики, выпросивши собѣ позволене выдавати часопись. Въ зимѣ зъ 1835 на 1836 рбкъ зачавъ вѣнъ робити приготованя до свого выдавництва, а на весну 1836 выйшовъ першій выпускъ „Современника“; такъ назвавъ Пушкинъ свій журналъ. Мавъ вѣнъ великій надѣѣ на се выдавництво, бо зъ Москвы, де робивъ архівальній студіи, писавъ до жѣнки: „Я видячу, що конечно потребую мати рѣчного доходу 80.000 рублѣвъ, и я буду его мати! Не дармо пустивъ ся я на журналістичну спекуляцію“. Але выдаване журнала, и то хочь въ трохи свобѣднѣйшѣмъ дусѣ було при тогдѣшныхъ обставинахъ въ Россіи надзвычайно прикре. То сердило Пушкина. Занятя журналістикою называе вѣнъ „чищеньемъ каналовъ“, мимо того вытревавъ при своѣмъ намѣрѣ и далѣ працювавъ. Цѣле пѣдприемство було бы здаесь користно розвинуло ся, бо другій и третій томъ „Современника“ розбйшли ся въ значнѣмъ числѣ примѣрниковъ, и Пушкинъ бувъ бы мбгъ добити ся до якогось певного матеріяльного становища...

Але до того не прийшло. Заки мбгъ зѣбрати овочѣ своеи працѣ, постигла его трагічна смерть черезъ ту, для котрои вѣнъ пожертвувавъ себе и свою працю. Причиною его смерти була — Наташа.

сказати на двоє устъ. Яко знаменитый знавець мѣсцевыхъ вѣдносинъ о. голова такъ гарно акомпаніювавъ п. Хлопецкому въ его выводахъ, що въ его утворила ся вельми интересна цѣлость. Ба не лишь акомпаніювавъ, але доповнювавъ такими широкими розвѣдками, що зъ нихъ повставали окремѣ, програмою необнятѣ рефераты дуже цѣкавого змѣсту. Жалую дуже, що за-для недостачѣ мѣсця не можу гадокъ о. головы вповнѣ подати.

Въ сѣй дискусіи брали также участь: о. Герасимовичъ, господарь Иванъ Карпѣй зъ Кутѣвъ, о. посолъ Танячкевичъ и учитель зъ Кутѣвъ п. Ив. Петришинъ. Зъ сихъ промовъ пѣднести належить голосъ о. Танячкевича, котрый подавъ двѣ рады: 1) удавити ся до правительства о субвенцію на цѣли регуляціи и меліорациі багнистыхъ и неужиточныхъ пасовискъ, 2) вказавъ на вагу нашихъ читалень и поклавъ имъ за задачу, щобъ они взяли провѣдъ въ раціональнѣмъ поступованю въ веденемъ сѣльского господарства у всѣхъ его галузяхъ. — Замѣтною була также промова п. Петришина на тематъ: длячого народній школы не причинили ся и теперь не причиняють ся до пѣднесеня науки господарства мѣжь нашимъ народомъ, та поставивъ внесенѣ, щобы краєва рада шкѣльна заняла ся заснованемъ всюды педагогічныхъ кружкѣвъ, на котрыхъ учитель мали бы взаимно поучувати ся о управѣ рѣлъ, сѣножатій, о плеканю садовины и худобы на основѣ пѣдручникѣвъ зъ доповняючои науки, котрѣ є дуже добрѣ, але котрыхъ самѣ учитель въ бѣльшѣй части не розумѣють.

По сѣй дискусіи, що тревала разомъ зъ рефератомъ добрыхъ 2½ годины, выголосивъ п. Ив. Петришинъ рефератъ на тему: „Чому зъ нашои худобы нема хѣсна? Рефератъ сей можна бы назвати галерійкою двохъ противоположныхъ образцѣвъ, на котрыхъ референтъ змалювавъ зъ одной стороны досадными барвами дотеперѣшне плеканє худобы нашими селянами, яке оно є, а зъ другои стороны вказувавъ на примѣры нѣмецкихъ господарѣвъ, яке оно повинно бути. Докоры, чинені референтомъ нашимъ селянамъ, схопленѣ зъ дѣйстного ихъ житя, були тяжкѣ, але высказуваній въ формѣ гумористично-сатиричнѣй выкликували не лишь голосне потакуваня, але также веселый настрѣй мѣжь слухачами. Навѣть одна-одинока господиня зъ Пѣдгорець, котра вписала ся въ члены товариства, потягнена выводами референта за языкъ, вѣдзывала ся въ часѣ реферату въ признанемъ ему правды. Змѣсту реферату не подаю въ сеи причины, що вонъ невѣрно буде выпечатаный въ „Свободѣ“.

Въ дискусіи надъ симъ рефератомъ забирали голосъ п. Хлопецкій, о. Танячкевичъ, о. Дуткевичъ и о. Клубокъ. П. Хлопецкій доповнювавъ рефератъ поучуваньемъ: якъ кормити телята и якъ доити коровы. — О. Танячкевичъ промовлявъ въ интересѣ бѣдныхъ селянъ, котрѣ черезъ нашѣ незвычайно лихѣ и роздроблені пасовиска не мають на чѣмъ выгодувати въ лѣтѣ не то доброи коровы, ба навѣть референтомъ названого „хвоста“; длятого выступивъ ще разъ зъ докоромъ противъ недбальства правительства въ сѣмъ взглядѣ, котре у власнѣмъ интересѣ повинно взяти въ свои руки регуляцію и скомасованє пасовискъ. — О. Дуткевичъ сказавъ, що по правительствѣ належить поправа пасовискъ найперше до радъ громадскихъ, а вѣдтакъ застановлявъ ся: чому тутешнѣ громады нарѣкають на олеську сѣблку воду. Представивъ также величезный хосенъ изъ сѣяня нашныхъ ростинъ на поли, а зъ другои стороны вказавъ на шкоды, якѣ чинять нѣчнѣ пастухи по поляхъ.

Вкѣнци за-для спѣзненои пори и утомленя участникѣвъ вѣча о. голова замкнувъ збори, взываючи присутныхъ до приступленя въ члены товариства „Сѣльскій Господарь“. На жаль покликъ его не мавъ великого успѣху, бо вписало ся лише 6 новыхъ членѣвъ, а се доказуе, що ще довго треба працювати надъ нашими селянами, щобъ они зрозумѣли вагу и пожитокъ господарскихъ товариствъ. Длятого звертаемо ся зъ горячою просьбою до Вел. Духовенства, щобы оно въ сѣмъ напримѣ освѣдомлювало нашихъ селянъ при кождѣй нагодѣ.

Хвостофобъ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Равы руской пишуть намъ:** Въ четверъ 29-ого м. ст. червня о год. 1. пополудни вѣдбудуть ся въ Равѣ рускѣй на приходствѣ *загальнѣ вборы членѣвъ філіи „Просѣты“* зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1) справоздане уступаючого выдѣлу, 2) рефератъ О. І. Кипріана „о нашихъ просвѣтно-економічныхъ змаганяхъ“, 3) выборъ нового выдѣлу, 4) рефератъ господарскій о. Ем. Гриневецкого, 5) справоздане вѣдпоручинкѣвъ зъ громадъ равского повѣту о просвѣтно-економічнѣмъ станѣ и о потребахъ по громадахъ равского повѣту, 6) внесеня членѣвъ. — Передъ зборами о год. 9½ рано служба Божа.

— **Вступнѣ испыты до І. класы руской гімназіи въ Коломыи** и до приготовляючои класы при сѣй гімназіи розпочнуть ся передъ феріями дня 15 липця. Ученики, що хотять здавати сей испытъ, мають явити ся зъ родичами або опѣкунами днемъ передъ терміномъ испыту въ канцеляріи гімназіи и принести зъ собою метрику, а котрѣ скончили IV. взглядно III. класу народнои школы, также шкѣльне свѣдоцтво.

— **Испытъ зрѣлости въ гімназіи въ Самборѣ** зложили: Ілляр. Боцюркѣвъ [зъ вѣдзнач.], Павло Чайковскій, Мар. Добрянъскій, Як. Фінстербушъ [зъ вѣдзнач.], Фел. Годовскій, Володим. Яновскій, Ив. Кулиновскій, Айзикъ Клайнманъ, Авг. Коханъ [зъ вѣдзнач.], Ив. Марунякъ, Авр. Менкесъ, Ст. Михаловскій, Витовтъ Нідеръ, Алекс. Пашкевичъ, Євг. Павлусевичъ, Сол. Померанцъ, Вільг. Пробстъ [зъ вѣдзнач.], Авг. Равхъ, Витовтъ Скальскій, Фр. Старомѣскій, Едм. Тировскій, Мих. Вальтеръ, Тад. Высочаньскій, Едв. Журавскій. Тремъ ученикамъ позволено поправити одинъ предметъ по феріяхъ, а 7 репробовано на рѣкъ.

— **Испыты зрѣлости въ І. [польскѣй] гімназіи въ Перемышли** зложили: Євг. Барановичъ, Вл. Блоцкій, Стеф. Чайковскій, Ст. Дрмала, Фр. Глиньскій, Каз. Якубовскій, Ст. Якубовскій, Андр. Ярохъ, Жигм. Калускій, Ив. Кастнеръ, Ант. Кметь, Марк. Кріґеръ, Юл. Кубракевичъ, Лейба Ляндавъ, Тад. Маврскій, Іос. Менсовичъ, Вл. Милько, Миронъ Мохнацкій, Іос. Палыхъ, Ем. Вікт. Пордеръ, Кальм. Райхъ, Іос. Ротъ, Ст. Сороковскій, Р. Тавбеншлягъ, Ем. Вайнберґъ и Бр. Земняньскій.

— **Епілоґъ выборовъ въ Стоянцяхъ.** Передъ трибуналомъ въ Перемышли вѣдбула ся дня 16 с. м. розправа зъ справѣ знаныхъ выборовъ въ селѣ Стоянцяхъ 1897 року, де то жандармы пострѣляли на смерть и покалѣчили селянъ-правыборцѣвъ. Обжалованымъ бувъ Дмитро Лебанъ тяжко раненый багнетомъ. Пѣсля акту обжалованя мавъ вонъ допустатись публичного насильства на жандармахъ, ставивши имъ опоръ. Трибуналъ по перевеленѣй розправѣ заперечивъ закинене Леґанови публичне насильство, а засудивъ его за переступство §. 312 [обида урядовои особы] на 14 днѣвъ арешту.

— **Въ справѣ еміґрациі до Босны** оголошуе Gazeta lwowska: Пѣсля одержаного изъ спѣльного міністерства скарбу справозданя краєвого правительства въ Сараѣвѣ зъ 25. мая с. р., межи прибувшими недавно до Босны переселенцями изъ всхѣдноі части Галичины сильно прокинула ся вѣспа. За-для сего, якъ и въ тои причины, що краєве правительство въ Сараѣвѣ дѣстало вѣдомѣсть о епідемічнѣмъ тифѣ пятнистѣмъ въ декотрыхъ околицяхъ всхѣдноі Галичины, оно аж до дальшого розпорядженя здержало еміґрацію новыхъ переселенцѣвъ зъ Галичины всхѣдноі. Рѣвночасно припоручило, щобы тѣ переселенцѣ, котрѣ походять зъ околиць, навѣщеныхъ тифомъ, а вже дѣстали дозвѣлъ на переселенє до краѣвъ окупованыхъ и на основѣ сего дозволу прибудуть до Босны, були пѣддани при въѣздѣ въ границю краю лѣкарскои осмотровы, а ихъ бѣле и одѣне мае бути очищене и дезинфекціоноване.

— **До Канады** выѣхали позавчера чотирнадцять родины зъ Бѣлявець [повѣта брѣдского] въ числѣ вѣсѣмнадцять особъ. Пытаній: чому ѣдуть? — вѣдповѣдали стеоритипно: „Гѣрше нѣгде не може бути, але лучше може!“ — Въ тѣмъ то й бѣда, що може бути ще гѣрше, можна попасти зъ дощу пѣдъ ринву.

— **Розумне розпорядженє.** Всѣ австрійскій власти и уряды дѣстали приказъ, щобы урядники на будуще занехали складати собѣ взаимній поздоровленя при нагодахъ авансѣвъ, вѣдзначень ордерами и т. п. Згадане розпорядженя каже, що черезъ такій поздоровленя тратить ся дуже богато часу, залягають урядовій справы та й ґратуляты томлять ся — очевидно вѣдъ згинаня хребтѣвъ...

— **Ґр. Войтѣхъ Дѣдушицкій,** головный махеръ при баденѣвскихъ выборахъ въ польскомъ колѣ, повернувъ изъ своеи „артистичноі“ подорожи до Єгипту. Кажуть, що пѣдчасъ его проходѣвъ надъ жовтымъ Нілемъ крокодилѣ зъ цѣкавостію выставляли головы, щобы побачити того польского брата, котрому старый патріотъ польскій радникъ двору Едвардъ Ґневошъ казавъ по кровавыхъ выборахъ въ 1897 року обмыти собѣ кровь зъ рукъ, знову же гр. Войтѣхъ мѣгъ вѣдъ крокодилѣвъ научити ся ще лучше проливати крокодилячѣ слезы, — се придасть ся ему, коли буде промавляти на тематъ „баламуценя почцівого людку рускаго“... Впрочѣмъ якій привѣзъ зъ собою „язвы египетскѣ“, побачимо въ будучности.

— **Львѣвскій москвофіли** уряджують „пушкинское торжество“ дня 25 с. м. [въ понедѣлокъ]. Торжество зачне ся богослуженемъ за пок. Алекс. Пушкина въ православнѣй церкви при площи Францисканьскѣй — панахидою по литургіи. О 1 годинѣ зъ полудня вѣдбуде ся въ комнатахъ „Русскаго Касина“ концертъ [„литературно-музыкальное утро“], а вечеромъ комерсъ въ кавярни Belle-Vue. Вхѣдъ на „утро“ за запросинами.

— **Въ селѣ Турка** пѣдъ Коломыею — якъ пише „Рус. Рада“ — посватали ся наши честнѣй господарѣ въ жидами въ такій способѣ, що продають жидамъ за половину цѣны свои грунты, и то самѣ найлучшѣ, фронтовѣ пѣдъ будынки. Здае ся, що небавомъ зробить ся зъ села мѣсто зъ ярмарками и торгами, а честнѣ газды будуть воду носити...

— **Огнѣ.** Пишуть намъ: Дня 17 м. ст. червня о 11 год. передъ полуднемъ выбухъ огонь въ Кореличахъ въ самѣй серединѣ села. Людей не було дома, бо одни выѣхали до Миляцина, а другѣ були въ поли. Завдяки тому, що не було вѣтру, удалось огонь зльокализувати такъ, що згорѣли лише чотири господарства. Найбольше причинивъ ся до сего мѣсценый управитель школы п. Рихвицкій, що самъ обдеръ майже половину сумежнои на одинъ метръ вѣддаленои стрѣхи горючои вже хаты. Доперва пѣзнѣйше збѣгли ся люде та помогли докончити и такъ огонь перервано. Дальше причинивъ ся зъ сусѣдного села Дусанова управитель добръ п. Желеховскій, що прибувъ зъ своею сикавкою, за що спаси-Бѣгъ ему! Село велике, бо около 350 нумерѣвъ, а при огни була перша фѣра зъ бочками та воротъ коштѣвъ подорожи, або и бѣльше [пѣсля умовы]. — *Гр. Вреціона* у Львовѣ.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Маріянъ Мацѣлиньскій, асистентъ рахунковои Дирекціи скарбу, членъ „Рускои Бесѣды“, „Просвѣты“, товариства будовы рускаго театру им. Котляревского и другихъ укр.-рускихъ товариствъ, померъ по довгѣй грудѣй недузѣ въ 25 роцѣ житя. Покѣйный [сынъ пок. о. Савина зъ Берлогѣвъ] бувъ чоловѣкомъ щирымъ, товарискимъ, честнымъ, отвертымъ, а яко Русинъ горячимъ и дѣяльнымъ украиньско-рускимъ патріотомъ, а неумолимымъ ворогомъ всѣхъ ренеґатѣвъ. Товариство им. Котляревского, котре особными картками запросило своихъ членѣвъ на нинѣшнѣ похороны, стратило въ его особѣ свого найдѣяльнѣйшого члена-основателя и першого секретаря. Загальный жаль супроводить покѣйного до могилы. В. є. п.!

Антѣнъ Юзичиньскій, слухачъ IV. року медицины въ университетѣ львѣвскѣмъ, сынъ пок. пароха съ Грѣмного коло Комарна, померъ скоропостижно для 19 с. м. вечеромъ. Покѣйный въ сильнѣмъ розстрою нервовѣмъ [а зъ нѣякои иншои причины] вкоротивъ собѣ житя передчасно, бо проживъ ледви 26 лѣтъ. В. є. п.!

— **Зъ Наукового Товариства им. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотецѣ Товариства отворена що-дня вѣдъ годины 2 до 6 по полудни и въ тѣмъ часѣ може кождый зъ нея корыстати. До дому выпозичають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярія Товариства отворена вѣдъ годины 9 до 12 рано и вѣдъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята льокаль Товариства зачиненый. Адреса: Львѣвъ, улица Чарнецкого ч. 26.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— *На будову церкви въ Тирнавѣ волоскѣй* зволили зложити вѣдъ 13 цвѣтня до 15 червня 1899 П. Т. Жертводавцѣ, якъ слѣдуе: П. Сава Дуда у Львовѣ вѣдъ себе и жены 5 зр.; о. Теодоръ Савула парохъ въ Дмитровичахъ вѣдъ себе и парохіянъ 1 зр. 50 кр.; о. Андрей Шустъ въ Дубовцяхъ 2 зр.; о. Евгенъ Горницкій въ Ранѣ рускѣй 50 кр.; о. Людвикъ Заградникъ вѣдъ себе вѣдъ о. сотрудника и вѣдъ парохіянъ 5 зр.; п. Мих. Копровскій комісарь скарбовый у Львовѣ 1 зр. 50 кр.; церковь руска въ Мшанци 50 кр.; о. М. Мрозовскій въ Коренци 50 кр.; п. Павло Миколаенко въ Станиславовѣ 1 зр.; о. Димитрій Гузаръ въ Заваловѣ 2 зр.; п. Іосифъ Винницкій експедиторъ почтовый въ Бѣбрцѣ 1 Юліанъ Туркевичъ парохъ въ Поннквѣ 2 зр.; урядъ парохіяльный въ Маркополи 1 зр.; урядъ парохіяльный въ Страдчи 1 зр. 52 кр.; о. К. Глѣбовицкій въ Брязѣ 50 кр.; урядъ парохіяльный въ Сѣльци беньковѣмъ 2 зр.; п. С. Левицкій въ Ниську 1 зр. 50 кр.; о. Ілярій Лукашевичъ въ Скоморохахъ 1 зр.; о. Вас. Небиловецъ парохъ въ Перегиньску и посолъ на сеймъ краєвый 1 зр. 10 кр.; о. Исидоръ Темницкій парохъ въ Березовцѣ 1 зр.; Парохіяне зъ Чижикова 1 зр. 50 кр.; урядъ парохіяльный въ Яричевѣ новѣмъ 1 зр.; п. Іосифъ Кульчицкій совѣтникъ судовый въ Самборѣ 5 зр.; урядъ парохіяльный въ Кійданцахъ 1·50 кр. Ілія Крайчикъ въ Будининѣ 1 зр.; І. О. Б. 50 кр.; о. Кмил. Пасецкій въ Вишенцѣ вел. 1 зр., о. Романъ Ляндеръ въ Залѣщяхъ 70 кр.; урядъ парох. въ Бѣбщанахъ 1 зр. 10 кр.; о. Якѣвъ Сыроѣдовъ въ Богутинѣ 1 зр.; — всего разомъ 51 зр. 32 кр. а въ попереднымъ 255 зр. зр. 59 кр.

За всѣ тѣ ласкавѣ датки щире и сердечне спаси-Бѣгъ засылаемъ Р. Т. Добродѣямъ. Поручаемо и на дальше ласкавѣй памяти и опѣцѣ Вп. Родимцѣвъ нашу справу будовы церкви. Кождый хоть-бы и найскромнѣйшій датокъ есть для насъ неоцѣненои вартости; если бы не помѣчь добрыхъ, жертволюбивыхъ людей, мы до сего часу не були бы въ можности майже нѣчо зробити, бо конкуренціи зложили тутешнѣ парохіяне доперва 540 зр., а будова церкви поступила такъ, що сего року буде вже отинкована. Спѣшимось и хотѣли бы мы уже якъ найборше въ своѣй церкви мати богослуженє, бо „комбрие“ въ костелѣ майже 60-лѣтне вже намъ навѣрило ся. Красно то выглядае pod jednym dachem“, але не для всѣхъ здорово и выгѣдно.

Тирява волоска 15 червня 1899. *Михаилъ Славиньскій* парохъ. *Антошко Гусейка* комітетовый.

Оголошенє конкурсу.

На запомогу стіпендийну з фонду Тараса Шевченка на рік 1899/1900-ий в квотї 100 зр. а. в. річно.

1) О сю запомогу стіпендийну можуть убігати ся передовсім убогі, талановиті літерати і артисти рускої народности, що по укінченю шкіл вищих віддає ся спеціяльним студіям науковим.

2) Сю запомогу стіпендийну буде надавати Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові і виплачувати в двох піврічних ратах по 50 зр.

3) Подання о надання отсеї запомоги стіпендійної належить вносити до Головного Видїлу Товариства „Просьвіта“ у Львові (ринок ч. 10 І. поверх) найдальше до 25 н. ст. червня 1899 р.

За Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові, дня 23 мая 1899. (3—3)

Юлян Романчук. *Олекса Танячкевич.*

— **Для учительскихъ кандидатокъ,** ученицъ III. року учительскои семинарии, маю на шкѣльнѣ феріи кѣлька мѣсяць на село. За науку 2—3 малыхъ дѣтей можуть кандидатки дѣстати мешканє въ постелію, харчъ та услугу; также яко вынагороду дѣстануть звон-

Телеґрамы „Дѣла“.

Берлинъ 21 червня. Правительство предложило вчера парляментови справу купна Каролиньскихъ островбвъ.

Парижъ 21 червня. Говорять, що Буржоа одержить місію утворена нового кабінету. Буржоа, котрый теперь пробуває въ Газѣ, яко президентъ французкои мировои делеґаціи, телеґрафувавъ до Любета, що нинѣ приѣде до Парижа и прийме місію утворена кабінету.

Римъ 21 червня. Въ ватиканьскихъ кругахъ говорять, що папа намѣряє въ нагоды найближшихъ выборбвъ до італійского парламенту завѣсити non expedit. Се значить, що позволить собѣ першій разъ вбдъ часу внесеня свѣтоком власти папы взяти участь въ выборахъ до парламенту. — Крайна лѣвиця веде дальше обструкцію поіменными голосованями. По довгбй обструкційнбй дискусіи принято внесеня президента мінистрбвъ, щобы на порядку дневнбмъ слѣдуючого засѣданя поставити справу змѣны регуляміну палаты.

Мадритъ 21 червня. Палата приняла законъ въ справѣ продажи Каролиньскихъ и Маріяньскихъ островбвъ.

Лондонъ 21 червня. Standard пише: становиско Нѣмеччины въ справѣ полюбовныхъ судбвъ не повинно для насъ знайти въ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ и безъ нихъ дуже добре можна осягнути мирове полагодженя конфліктбвъ. Однакъ поважній трудности, въ котрыхъ въ гру входить часть національна, не легко дадуть ся въ той способбъ усунути. — Пбдкомітетъ для брусельскои конвенціи, принявъ кблька дальшихъ параґрафбвъ, пбсля россійского проекту.

ОПОВѢЩЕНЄ.

Дирекція „Краєвого Союза кредитового“ розсилає рбвночасно друковани взори справоздань до всѣхъ стоваришень заробково-господарскихъ, що приступили въ члены „Краєвого Союза кредитового“ зъ просьбою о выповненя справоздання и надбсланє „Краєвому Союзови кредитовому“ въ цѣли заложеня и удержуваня сталои статистики рускихъ стоваришень заробково-господарскихъ.

Рбвночасно звертає ся Дирекція зъ просьбою до всѣхъ тыхъ рускихъ стоваришень заробково-господарскихъ, що до сего часу не приступили еще въ члены „Краєвого Союза кредитового“, абы въ загальнбмъ интересѣ народнои орґанізаціи зволили приступити въ члены „Краєвого Союза кредитового“. На жаданє высилає ся статутъ и заявленя приступленя въ члены.

Льокаль „Краєвого Союза кредитового“: Львбвъ, Ринокъ ч. 10, II. поверхъ (дбмъ „Просвѣты“). Годины урядовѣ для сторбнъ: вбдъ годины 11 передъ полуднемъ до годины 1. по полудни кождого дня окрбмъ недѣль и рускихъ святъ. — *Дирекція.*

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Ґвязда ч. 1., противъ Банку Ґіпотечного на пляцу цісаря Франциска.

поручає въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ:
окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, калейдоскопы, барометры, термометры, рѣзни ареометры, сферосконы, лупы, компасы, райсцайги, таємны мѣрничѣ, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджена дзвоників електричныхъ.

Всякій направки подагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

Курсъ Львбвскій

въ дня 21 н. ст. червня 1899.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣзн. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	210 50	212 50
Зелѣзн. Львбв.-Чернов.-Ясси по 200 зр.	286 —	290 —
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	384 —	394 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	200 —	201 —
Листы застав. за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. въ 10% прем.	110 20	110 90
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	100 —	100 70
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	96 50	97 20
„ краєвого 4½% а. в. льос. въ 51	100 80	101 50
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	98 —	98 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	97 50	98 20
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	97 50	98 2
„ „ 4% льос. въ 56 л.	95 80	96 50
Облиги за 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% а. в.	98 —	98 70
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	102 25	— —
Комунальнѣ Банку краєв. 5% (II. ем.)	102 —	— —
„ „ „ 4½% (III. ем.)	100 50	101 20
Позички краєвои въ 1873 по 6% а. в.	104 —	— —
Позички краєвои въ 1893 по 4% а. в.	96 80	97 50
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	94 20	94 90
Льосы:		
Мѣста Кракова	26 75	28 —
Мѣста Станиславова	55 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 64	5 74
Наполеондоръ	9 52	9 62
Полъимперіялъ	— —	— —
Рубель срѣбный	1 22	1 27
Рубель папіровый	1 27	1 28
100 марокъ нѣмецкихъ	58 75	59 2

„Артист.-літературних Новин“

виймли:

Книжка I. „МОІ ЛИСТИ“ поезиї Д ра В. Щурата.

„ II. „НОВЕЛІ ЕДҐАРА ПО“ переклад з англійского Іва Петрушевича.

Ціна книжки 1 корона, гарно оправної 2 корони. Замовляти можна у видавця М. ЗАЯЧКІВСКОГО, Львів ул. Педчиньска ч. 1.

Женщина з родины священичої глядає місця до цілковитого занятя домом при одній особі. Адреса: К. К. Самбір, poste restante. 241 1—3

Повозы, вбзки и тарантасы новѣ а также уживаны поручає

М. НАССЪ у Львовѣ

ул. Шпитальна ч. 28 по цѣнахъ конкуренційныхъ, ґарантуючи 82 за добрый выробъ. 2—3

ЦИРКЪ ГЕНРІ (Henry)

Львбвъ Площа Францисканьска.

Четверъ, 22 червня 8 год. вечеръ

Велике надзвычайне представленє. — Величезный слонъ „JONNY“,

найлучше тресоване звѣря на кули земнбй, по разъ першій ЯПАНЪ“ або „ТОРЖЕСТВО ЛѢТНОЙ НОЧИ“ въ Ті-ті-бу, велика штука въ 6 образахъ, аранжована Директоромъ, а выконае цѣлый персоналъ.

Завтра [въ пятницю] **High Life.** Субота 2 представленя. 285

Зъ высокимъ поважанемъ *ҐЕНРІ КОШКЕ* дир. и власт. цирку.

Полекшє въ сплатахъ пбсля договору безъ пбдвышеня цѣнъ

приймаємо Вел. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а также всѣмъ особамъ на добрбмъ становиску въ случаю потребы купна товарбвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонбвъ, адамашкбвъ, небъ на постѣль и т. п., также столового бѣля, ручникбвъ, бѣля мужескаго, дамскаго и дѣтячого, рбжнож церковныхъ ковровъ передъ престолы, сальонныхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсбвъ, хбдникбвъ, ватованыхъ ковдръ, церат лінолеумъ, канъ на столы и постелѣ, коцикбвъ, дергъ на конѣ, накатбвъ, fobeліnбвъ и многихъ другихъ артикулбвъ.

Илюстрованій цѣнникъ высылаємо на жадане безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 190

Товаровый дбмъ

„AU LOUVRE“

Львбвъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

Артистично-літературне заведенє А. ЗІ'МАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстараннѣйше.

ДРУКАРНЯ зъ каучуковыми черенками для кождого легко надаючи ся, почавши вбдъ 1 зр. и высше. Стампіґлѣ металовѣ и каучуковѣ, ґербы, монограмы, стампільнѣ марки, станцы, таблицѣ литѣ и ґравированій и проче.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вбдворотною почтою. 221 6—52

Найлѣпшій бритвы швайцарскій (Арбенза) и Генкеля зъ Зелінґенъ припоручає Іванъ Лаврукъ ножбвникъ у Львовѣ, ул. Галицка 6.

МАШИНКИ американьскій до робленя морожного поемности 1, 2, 3 літры по зр. 5·50, 6·50 и 7·50. Рондель до смажена конфітуръ по зр. 2·40, 2·80, 3·—. Кльошѣ дротяни до прикрываня полумысковъ штука вбдъ кр. 35 до 1 зр. Ледбвнѣ кбмнатнѣ знаменитѣ по зр. 24, 35 и 45 поручає ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

Рбстъ волоса

Найлучше средство на плекана волосной почвы и на спомаганє росту волоса є безперечно „Haar-Stärker-Celsior“. Дѣлає вбнъ на волосну почву скрѣпляюче и оживляюче, перешкаджая выпаданю волоса и при правильнбмъ уживаню сприяє розчиткови сильного, розкбшного росту волоса.

Цѣлкомъ нешкбдне!

Цѣна 1 картона зр. 1. — [За попередною присылкою 1·40 зр. franco.]

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукера аптикаръ у Львовѣ

O. KLIER Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen.) 166 9—12

Машины до шитя Зінґера

ручні вбдъ 25 до 50, ножні вбдъ 27 до 65 зр. Найббльшій складъ въ краю; рбчна продажъ 750 машинъ; 200 машинъ є все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣникбвъ. — **ІОСИФЪ ИВАНИЦКІЙ**, Академічна ч. 26 Львбвъ, 107

МУЖЕСКУ БЕЗСИЛЬНбСТЬ 844

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхбвъ молодости и розпусты, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана

Россійске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй пояснена своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи указаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ куверті магазиномъ выдавцбвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Biercy's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

ЛЯРНЯ ДЗВОНбВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ

вбдзначена двома срѣбными медалями

выконує **дзвоны** рбзной ваги и приймає ушкоджени дзвоны до переливаня въ найкоротшбмъ часѣ, а также має на складѣ готовѣ дзвоны рбзной ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшній замовленя, прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ ґрупы. За трезвалбсть матеріялу и гармонійный звукъ моихъ дзвонбвъ ручу и длятого осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ. 3789

ВИНКЕНТІЙ КУЧАБИНЬСКІЙ

Львбвъ, ул. Коперника ч. 2

поручає книжки до богослуженя „Святыя святыть“, почавши вбдъ 85 кр. и высше, Евангелія въ красныхъ переплетахъ оксамітныхъ зъ окутемъ золотымъ, ручно мальоваными евангелистами по низькихъ цѣнахъ.

Фелоны, колпаки, олтарики процесійнѣ, хоругви и т. п.

Образы ручно мальованѣ на полотнѣ, на бля. ѣ. заразомъ всякій церковнѣ знаряды по дуже низькихъ цѣнахъ.

Образки малѣ зъ рускими молитвами 100 штукъ по 30, 40, 85, 95 кр.

Купцямъ и книгарнямъ и вбдпродуючимъ одвѣтный рабатъ. 127 12—18

По причинѣ нового користного укладу зъ фабрикою при численнѣйшихъ замовленяхъ:

СѢЧКАРНЯ ССХ зъ однымъ колесомъ а 2 ножами, ваги около 85 клґр. ширина писка 180 мм. за 25 зр.

СѢЧКАРНЯ ТН вальцева зъ 2 колесами замаховыми и 3 ножами, ваги около 100 клґр., ширина писка 170 мм. за 26 зр.

При сейчасовбй уплатѣ 10% опусту.

Замовляти черезъ

НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ

Львбвъ, Ринокъ 36. 152 10—0

Розкладъ ѣзды поѣздбвъ зелѣзничихъ важный вбдъ 1 мая 1899.

пбсля часу середньо-европейского [пбзнѣйшого о 86 мінутъ вбдъ часу львбвского.]

посп.	особ.	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			вбдходять о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вбдъ 7/8 до 10/8.		6·15	„ Пбдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пбдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 14/8
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Чернов. Станислав.		9·58	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 7/7 до 12/8 недѣлѣ и свята
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вбдъ 1/7 до 12/8.	1·55		„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
			2·08		„ „ „ Пбдзамча
1·50		„ Ицканъ, Станиславова		2·15	„ Бруховичъ 7/8 до 14/8 недѣлѣ и свята
2·20		„ Пбдволочискъ на Пбдзамче	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Кереземзе
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хаббвки
	5·15	„ „ „ Пбдзамче		8·05	„ Стрыя, Сколього лишь 1/8 до 30/8
	5·40	„ „ „ гол. дворець		8·15	„ Янова, вбдъ 1/8 до 29/8.
	5·55	„ Сокаля		8·20	„ Зимной воды 1/8 „ 10/8.
				8·25	„ Бруховичъ „ 8/8 „
				5·25	„ Ярослава
		Ночь			**Ночь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава			до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		„ Ицканъ, Константіи, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Ордона	2·36		„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·05	„ Пбдволочискъ на Пбдзамче		4.10	„ Бруховичъ вбдъ 7/8 до 10/8
	3·30	„ „ „ гол. дворець		5·50	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·26	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	„ а Ордова вбдъ 15/8 до 18/8
	6·20	„ Ицканъ, Пбдвисокого, Козовы		6·50	„ Янова вбдъ 2/8 до 13/8 въ будни дни
	7·58	„ Янова вбдъ 1/8 до 31/8. и вбдъ 16/8 до 30/8 що дня а вбдъ 1/8 до 15/8 недѣлю и свята		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
				7·10	„ Сокаля, Равы рускои
	8·15	„ Бруховичъ вбдъ 7/8 до 30/8. и 16/8 до 10/9.		7·20	„ Тернополя зъ гол. дворця
	8·30	„ Бруховичъ вбдъ 1/7 до 13/8 що день		7·42	„ „ „ Пбдзамча
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·47	„ Янова 2/10 до 22/8 1900 включно
	9·21	„ Янова вбдъ 1/8 до 15/8.		8·35	„ „ 1/8 „ 21/8 и 16/8 до 30/8
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		9·11	„ „ 1/8 „ 15/8 недѣлѣ и свята
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пбдвисоцкого		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·08	„ Пбдволочискъ, Брод. Коничинецъ		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Иванича
	10·25	„ „ на гол. дворець		11·10	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ г. дворця
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·32	„ „ Гримайлова Пбдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нбчна числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментбвъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000-чѣ мельодій найтреваліѣйшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тбльки я по цѣнѣ 10 зр. вразъ зъ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр. 1

Зъ поважанемъ **І. КАПРАЛИКЪ У ЛЬВОВѢ.**

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянъскои. Зъ друкарнѣ Института Ставропиґійского, пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 128. Львовъ, Четверъ 10 (22) Червня 1899. Рочникъ XX.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Кальиньского 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитй у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ . .	18 зр.	на цѣлый рѣкъ . .	24 зр.
на пѣвъ року . .	9 зр.	на пѣвъ року . .	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ . .	16 зр.	на пѣвъ року . .	8 зр.
на чверть року . .	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженє. — Рекламаціи неопечатаній вольній вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. а. в.

Оголошенія выкій принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одной строчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надѣсланс“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші донесенія приватні числятъ ся по 15 кр. вѣдъ отишка.

Правно-державне значѣнє „вѣденьского компромісу“.

Мы мали вже нагоду обговорити докладно „вѣденській компроміс“, заключеный мѣжь премірами обохъ половинъ монархіи зъ погляду на економічній вѣдносины обохъ половинъ монархіи, — але той компроміс въ консеквенціяхъ своихъ, якій такъ отверто проголосивъ передъ цѣлымъ свѣтомъ Сель своимъ предложенемъ въ угорскѣмъ сеймѣ, е надзвычайнымъ фактомъ въ розвою правно державныхъ вѣдносинъ мѣжь обома половинами австро-угорскои монархіи. Вже самъ заголовокъ предложенія въ угорскѣмъ сеймѣ доказуе, що той компроміс не мае нѣчого спѣльного зъ угодою. Заголовокъ той звучать: „Предложенє дотычно управильненя вѣдносинъ митовыхъ и торговельныхъ и деякихъ звязаныхъ зъ ними питань“. Де-жь тутъ хоть словцемъ згадано про угоду въ Австріею?

Тутъ не може бути и бесѣды о „угодѣ“ або „договорѣ“, бо до того потреба усе двохъ сторонъ, а тутъ рѣшала лишь одна сторона — Угорщина, и то на пѣдставѣ §. 68. арт. XII угорского закона зъ 1867 р., що забезпечуе обомъ половинамъ монархіи право самостойной розпорядимости въ разѣ незаключеня угоды. Але той §. 68. приймае, що одна и друга сторона мае то право, а тымчасомъ при заключеню сего вѣденьского компромісу користала зъ того права лишь Угорщина. Правдѣ дотычный комунікатъ у „Wiener Abendpost“ уживае словъ „kraft des selbstständigen Verfügungsrechtes *beider* Theile“, — але на дѣлѣ такъ не е, бо доси не мали мы ще щастя побачити проявленя того права самостойной розпорядимости австрійского правительства — и не побачимо.

А цѣлый змѣстъ предложенія Села въ угорскѣмъ сеймѣ, де вѣнъ говорить и рѣшае о справахъ, котрій дотыкаютъ обохъ половинъ, безъ огляду, що на то скаже Австріи, дае доказъ, що тутъ рѣшае лишь сама Угорщина, а не Австріи. Угорщина, хоть на око звязана ще зъ Австріею, стоить вже нинѣ на зовсѣмъ самостойномъ становищи; сли она ще на око звязана зъ Австріею, то ей ласка, що она на се позволила. А все те робить она лишь пѣдъ условемъ, сли ті постановы будутъ додержаній взаимно въ краяхъ Долитавщины. Сли нѣ, то Угорщина зрывае. Чи-жь то не е само стойнѣсть? Угорщина робить що хоче, а сли Австріи на то не годить ся, Угорщина каже: „зъ Богомъ Парасю!“

Въ §. 8 артикулу XII угорского закона зъ 1867 р. е сказано, що „дипломатична и торговельно-політична репрезентація державы супротивъ заграницѣ и дотычно мѣжнародныхъ договорѣвъ належитъ до міністра справъ внѣшныхъ. Нинѣшный компроміс уповажняе и поручае спѣльному міністрови справъ заграничныхъ, щобы вѣнъ на часъ компромісу т. зв. до 1907 р. заступавъ въ справахъ договорѣвъ торговельныхъ такожъ и Угорщину, але лишь такъ, що договоры будутъ заключати ся *въ имени обохъ державъ*, т. зн. окремо для „Австріи“, окремо для „Угорщины“, а не спѣльно для Австро Угорщины яко державы, якъ то постановляе законъ зъ 1867 р. Наслѣдкомъ того не буде теперь заключати ся угода зъ стороны Габсбургскои монархіи разомъ, але окремо, и то два разы: разъ буде заключати угоду цѣсарь австрійскій а другій разъ король угорскій. Угорска держава вступае тутъ по разъ першій на мѣжна, одноправне становище, до чого она стремѣла вѣдъ початковъ трехсотлѣтного панованя Габсбурговъ. Титулъ цѣсаря австрійскои монархіи вѣдносивъ ся на пѣдставѣ патентовъ зъ дня 1 и 17 серпня 1804 р. такожъ до Угорщины. И для Угорщины вѣнъ бувъ австрійскимъ цѣсаремъ. Аж доперва въ р. 1868 ввѣвъ цѣсарь Францъ Іосифъ I. змѣну титуловъ, де вѣдокремлено титулъ угорского короля и вѣдъ тои поры пануючій бувъ для Угровъ лишь королемъ. Але у всѣхъ договорахъ зъ чужими державами не вѣдокремлювано титулу угорского, а кладено его заразъ по титулѣ цѣсаря, пр.: Nos Fr. Ios. I. div. fav. clem. *Austriae Imperator, Apostolicus Hungariae Rex* etc. То означало единость державы. А вѣдъ теперь окремый договоръ буде заключати Austriae Imperator, а окремый договоръ Apostolicus Hungariae Rex. Отже въ розвою вѣдносинъ мѣжь Долитавщиною а Залитавщиною ставъ ся фактъ, що заслугуе на увагу всѣхъ интересованыхъ.

Але треба тутъ замѣтити, що та постанова предложенія угорского правительства е въ суперечности зъ тымъ, що постановляе законъ зъ р. 1867. Въ нѣмъ е бесѣда про можливость внутрѣшнои економічнои самостойности обохъ половинъ, але въ справахъ економічного представительства знае той законъ лишь державу (Reich). Даятого то и доказуютъ правники (прим. легаційный секретарь Грассманъ), що вѣдлученє Угорщины вѣдъ Австріи на окрему державу, сполучену зъ Австріею въ унію персональну, може наступити лишь въ дорозѣ змѣны або знесеня §. 8. арт. XII. закона зъ 1867 р. Але Угры такъ делікатного почутя правничого не мають. Бо и даячого-жь не мають обминати закона, сли нѣхто имъ зъ того закиду не зробить. Чи граѳъ Тунъ може мати до того вѣдвагу, або якій инший мѣродайній чинникъ?

Тымъ выше згаданымъ постановленемъ розділъ на поли економічномъ навить вже зачатый, бо Угорщина застерѣгае собѣ, що сли до 1903 р. не прийде до митово-торговельнои умовы мѣжь Австріею и Угорщиною, то уплываючихъ въ р. 1903 договорѣвъ торговельныхъ не можна буде заключати або продовжати довше, якъ до 1907 р., а такожъ застерѣгае собѣ Угорщина право выповѣдання договорѣвъ торговельныхъ, котрій не мають речинця. Чи-жь то не самостойность?

Угода зъ року 1867 була навѣяна зовсѣмъ иншимъ духомъ. Тогдѣшній політики знали, чимъ грозить розділъ не лишь вѣдъ взглядомъ економічнымъ, але и правно-державнымъ та політичнымъ. Тому-то и застережено въ законѣ зъ 1867 р. одноцѣльность репрезентація въ мѣжнародныхъ справахъ торговельныхъ. Нинѣ міністеръ справъ заграничныхъ не е одинъ, але австрійскій и угорскій въ одной особѣ, — першій крокъ до розділу зробленый.

Правдѣ можна бы думати, що то лишь компроміс, а угода буде залагоджена въ нормальной дорозѣ и тогдѣ буде она инакше выглядати, — але хто лишь прочитавъ предложенія угорского правительства и ихъ мотивы, той знае, що Угры не вѣдступлять вѣдъ своего; они знаютъ, до чого стремлять и якъ того доняти.

Ситуацію полѣпшае имъ заколотъ въ Австріи, де пануе нинѣ §. 14. и де народы жруть ся и немовъ хотѣли бы розлетѣтись на всѣ стороны. Въ цѣлой Австріи видно лише стремлѣня центровѣдбѣжній, — чи-жь буде мѣгъ той державный організмъ вытримати той напоръ, сли наше правительство въ §. 14. при боцѣ хиба лишь пѣдпирае хѣдъ выпадковъ. Ситуація въ Австріи дуже грѣзна — того хиба слѣпый не бачить...

Переглядъ часописей.

[Нове польске товариство політичне. — Необовязальне правительство краєве. — Борба противъ газаргу. — Царскій указъ въ справѣ набуваня земль Поляками.]

Д. 19 с. м. уконституовало ся въ Краковѣ нове польске товариство політичне, котре назвало себе „католицко-народовымъ“. Оно поклало собѣ за цѣль оборону вѣры вѣтцѣвъ и народности, пѣдчесенє економічного стану, а передовсѣмъ опѣку надъ интересами роботниковъ и селянъ, доси найбѣльше занедбаными. Основатель нового товариства пояснюютъ его потребу тымъ, що сторонництво консервативне занадто задивило ся въ минувшость и не умѣе зрозумѣти духа часу, такъ що людовій верстві не можуть въ нѣмъ найти мѣсця; сторонництво ліберальне стратило свое значѣнє, вѣдъ коли конституційній свободы сталисъ загальнымъ майномъ, а до сего черезъ свои теорія, згубній для верствъ роботничихъ, стратило также и вѣру. Черезъ ке. Стояловского не може жаденъ Полякъ и католикъ належати до его сторонництва; зъ соціялістами въ засады не може ити польска суспѣльность. Длятого треба було заложити нове сторонництво. Органомъ его е часопись Łączność.

Czas дуже солодкими словами похваляе провѣдній гадки нового товариства, але при тѣмъ замѣчае, що понятє сторонництва політичного не дасть ся вѣддѣлити вѣдъ розділу, вѣдрубности и суперництва, — коли не антагонізму и борбы; а те все не згѣдне зъ окликами єдности, спѣльности и гармонія, якій нове товариство выписуе на своѣй хоругви. Czas волѣвъ бы, коли бы замѣсть нового сторонництва політичного утворити союзъ тыхъ товариствъ и институцій, якій въ краю повстали для суспѣльнои працѣ въ католицкѣмъ дусѣ; такими товариствами е въ Краковѣ Przyjaźń, Łączność и даяньйша ще Praca, а у Львовѣ Skała. Союзъ тыхъ товариствъ мѣгъ бы въ краю розвинути широку акцію морального и економічного значѣня. Нове сторонництво політичне уважае Czas тымъ менше потрѣбнымъ, що его програма на поли політики не приносить нѣчого нового: автономія „народова“, борба зъ нѣмецкою гегемонією, внутрѣшна згода и суспѣльна єдность въ католицкѣмъ дусѣ — те все е также вѣдъ

Тайна.

Написавъ *Евгенъ Мандичевскій.*

Чудовый шепотъ!

Я знавъ о нѣмъ зъ казокъ и пѣзнавъ его у природѣ. Только разовъ слухавъ я его помежи зелеными буками, старыми дубами и темными соснами Чорного Лѣса та меншихъ его сусѣдовъ!

Якъ любо вслухаюсь, коли вершки деревъ поздоровляютъ себе, сходятъ ся и сповѣдаютъ ся изъ своихъ чувствъ найтайнѣйшихъ, що дрѣмаютъ у срѣбныхъ листочкахъ. На подувъ вѣтру збираютъ ся и зачинаютъ провадити свои бесѣды.

Я пѣдслухавъ ихъ тайны.

Правили о полянѣ середъ лѣса, де у тиху, мѣсячну нѣчь сходятъ ся русалки. Говорили о хатинѣ середъ зеленои гущавины и о ей царѣвнѣ. Оповѣдали собѣ о ей блѣдомъ личку, о золотомъ волосю и синихъ очахъ, що завсе выглядали кровь вѣконце, якъ-бы за кимъ тужили. А они не тужили, а влюбились у неньку-природу и любувались ей непорочною красою. Дуби-лѣсовики шептали собѣ про ей красу и доброту. А я пѣдслухавъ и пѣйшовъ у лѣсъ, у глубину, шукати тайнъ его.

Сидѣла у вѣкнѣ межи свѣжими цвѣтами лѣсныхъ фіялковъ и рожь, що цѣлували ей лице. Выглядала на царѣвну зъ казки, а була простого роду. Уродилась у простой хатинѣ у глубокомъ лѣсѣ. Мало хто знавъ про ню, бо не всѣ запускались у глубину лѣса. Боялись страховъ и дикихъ звѣровъ..

А лѣсовики стерегли своеи красунѣ!

Она не звыкла бачити людей, тому недовѣрчиво глянула на мене. И задрожала, якъ дрожитъ цвѣтка пѣдъ подувомъ вихру, якъ пташка передъ каиею.

— Остань мене! забудь на мене! — просилась она. — У твоѣй вѣтчинѣ маешь ихъ тѣлько! Выбери собѣ одну зъ нихъ, що сидятъ у великопаньскихъ сальонахъ на мягкихъ оксамітахъ и одягаютъ ся у шовкъ и золото. Я того всего не маю. Я не навыкла до того, — говорила и несмѣло глядѣла въ мои очи.

А мене болѣли ей слова и очи мои не выдержали ей невинного, простого, сердечного погляду.

О, якъ я тебе тогдѣ зненавидѣвъ, ты великопаньска глупото и пыхо! — зъ твоимъ нѣсенѣтнымъ вереяканемъ, зъ облудною приязнію и фальшивымъ усмѣхомъ. Тутъ у природѣ побачивъ я одинаку простоту и доброту. Тутъ я узрѣвъ чуте, котре у свѣтѣ перемѣнилось въ самолюбе. Тутъ правда, любовь, здоровле, а тамъ ложь, лукавство, гниль...

— О, менѣ не жаль покинути ихъ, мій ангеле, для тебе. Менѣ дорожша одна хвиля при тобѣ, нѣжь цѣла вѣчность при нихъ, зъ нихъ перепыхомъ и золотомъ лискучимъ...

Я говоривъ, а она зъ довѣрою приклонилась до мене и глянула своимъ лагѣднымъ зоромъ у мою нещасливу душу.

Мовь лѣкъ чародѣйный дѣлавъ ей погляд. Такій мягкій, такій солодкій, добрый, якъ бы матери.

Только красы и добра выплекала природа у своѣмъ нутрѣ. А люде не знали о томъ. Не хотѣли знати.

Моя душа розъяснилась и розгрѣлась пѣдъ вилывомъ дитины природы и почала розрѣзнати поодинокій звуки, що творили окрему мову, и пѣзнавала чудову гармонію, що лучила краски у одинъ малюнокъ. Я вдививъ ся и вслухавъ ся у свѣтъ природы и менѣ здавалось, що вѣнъ для моеи втѣхи створеный. Я бажавъ конче зостати у царѣвны и проснвъ ей о ту ласку.

— Зволи одинъ вѣкъ зостати при тобѣ и стати на службу у тебе!

— Чоловѣче, ты живъ цѣлый вѣкъ уже зъ мною. Що у васъ, людей свѣта, хвилина, то у насъ, дѣтей природы, вѣкъ, а що мы называемо хвилиною, то вамъ здае ся вѣкомъ. Глянь на лѣсъ! Вѣнъ вже замовкъ, на знакъ, що пережилъ одинъ вѣкъ. Але вѣнъ мовчитъ може только для тебе, але не для мене. Теперь вѣнъ розважае свое жите и сповѣдаесь изъ своихъ тайнъ.

И дѣйство, менѣ выдалось, що мовчатъ лѣсъ, мовчатъ трава и що замовкла царѣвна, вся природа.

Тишина.

Всьо слухало.

Слухавъ и я.

Старый лѣсъ насупивъ страшно брови чорій, густій, великаньскій, и слухавъ уважно, пильно, якъ судія, коли слухае обвинителя и роздумуе надъ карою для обжалованого...

Рядомъ сповѣдались, пѣсля вѣку.

Ажь затягнулось небо хмарами.

Роз ютились лискавки и громы.

Судили винновика, що вкравъ ся пѣдступомъ въ тайны природы.

О, я пѣзнавъ и зрозумѣвъ лучше твое мовчанє, нѣжь твою бесѣду, ты скрытый лѣсе! великій и страшный у тишинѣ своѣй!

И ударивъ громъ и кождый столѣтный дубъ вѣдповѣвъ. Запавъ засудъ въ имени природы.

— Хто пѣдслухавъ пѣдступомъ нашу бесѣду и пѣдглянувъ тайны нашого царства и зрозумѣвъ красу ихъ, провинивъ ся противъ законовъ нашои царицѣ, що жие у тишинѣ и одинокости нашою музикою и красою. Мы не въ силѣ вѣдобрати ему его здобутку, мы не смѣемо и не можемо его задержати мѣжь собою. Але за те можемо ему вѣдняти силу научати другихъ нашои мовы и музики. Тому, пѣйшовши мѣжь своихъ, не будешь въ силѣ навчити ихъ нѣ нашои мовы, нѣ музики, хотяй будешь ихъ розумѣти и любуватись ихъ красою. А зрозумѣе тебе только той, хто такъ само, якъ ты, насъ пѣдѣйшовъ и пѣдслухавъ.

И старый дубъ замовкъ.

Природа стряслась.

А дерева розгиналисъ и уступались — робили менѣ дорогу. Царица глядѣла на мене слезнымъ окомъ, а вѣдъ ей лица било свѣтло на шляхъ, котрымъ я ступавъ.

Я йшовъ, а дерева и ростины передо мною все розступались, а за мною сходились до купы и творили нерозбрвану стѣну. Чимъ близше було до краю, тымъ бѣльше занникавъ шепотъ лѣсовиковъ. И вкѣнци замовкъ цѣлкомъ.

О я пѣзнавъ тогчасъ, що есть ще щось красшого, нѣжь краса свѣта, и дознавъ ся, що есть бѣльше щастя, якъ те, що мѣжь людьми. Але того щастя годѣ вѣдкрыти и ту красу годѣ выповѣсти, бо они дѣло не людей и не для загалу людей.

Только смѣльце вдираютъ ся въ царство природы и пѣдглядаютъ ей тайны, котрыхъ стереже духъ вѣковъ!

Градецъ 1899.

давна и въ програмѣ консерватистовъ. Можуть бути лише рѣзницѣ въ способѣ дѣланя, — и тутъ починають ся обавы Czas-у.

Отже старый консерватистъ не вдоволяє ся тымъ, що програма нового сторонництва не рѣзнить ся вѣдъ его програмы; вонъ навѣть въ дорогахъ до одной цѣли, въ способахъ дѣланя, не радъ видѣти рѣзницѣ!

——

Monitor указуе на неодвѣчальне правительство въ Галичинѣ, котре всемогучо пануе независимо вѣдъ правительства вѣденьского и краевого. Люде, що управляють всѣлякими банками въ краю и богатѣють въ тій самій мѣрѣ, въ якій бѣднѣе край, звязались тѣсно зъ собою и взяли край въ свои руки та въ фінансову неволю. Такимъ способомъ повстало у насъ неодвѣчальне правительство, котре важкимъ тягаремъ лягло на політичнѣмъ и економічнѣмъ розвитку краю. Хто тымъ панамъ вѣддасть ся на услуги, той найде легко высокій, хочь невдоровый кредитъ; противно той, хто не скорый въ своими услугами або чиѣ услуги не мають вартости, не дѣстане кредиту, хочь бы и мавъ всякій услѣви до сего. Такъ то выплыли на верхъ такій великій люде, якъ Мархвицкій, Зѣурскій, Горовіцъ, Лавенштайнъ, Шафъ, Малаховскій, Роіньскій и цѣла стая крукѣвъ и воронъ, котрыхъ нѣколи не бракне тамъ, де нетрубы и канѣ ѣдять стерво. А польскій шляхотскій роды Сапѣгѣвъ, Семеньскихъ Левицкихъ, Борковскихъ, Яблоновскихъ, Стадницкихъ, Незабітовскихъ, Тхуржницкихъ и и. покрываютъ своими именами и кишенями всякій дефравдацій, коли якій выйдуть на явъ, а навѣть принимають на себе встыдъ за удѣленя абсолюторій и за внесеня на публичныхъ зборахъ, щобы злодѣямъ публичного гроша не тѣлько удѣлити абсолюторію, але ще й выразити подяку. Маючи таку заслону, можуть члены неодвѣчального правительства смѣяти ся въ усѣхъ и зъ усего, тымъ бѣльше, що своими вплывами удалось имъ выдягнути на вплывовій становища въ краю такихъ людей, котрій изначности за удѣлену имъ помочь вѣрно служать и муснть служити тій кліцѣ, бо хто разъ попавъ ся ѣй въ неволю, той зъ нея нѣколи не вызволить ся. Яку силу маѣ те неодвѣчальне правительство, видно зъ того, що супротивъ него безсильній навѣть законы и що оно мало рѣшучій вплывъ на братѣвъ Баденіхъ.

——

Намѣстникъ гр. Пінінъскій давъ починъ до борбы зъ газардомъ и въ тій цѣли вѣзвавъ урядниковъ до заложеня окремого товариства. На те замѣчае краковскій Głos Narodu, що сей крокъ намѣстника, хочь и дуже похвальный, все жь таки буде односторонный. И такъ, о скѣлько ходить о гру біржеву, то треба сказати, що въ нѣй урядники, взагалѣ бѣдній, не брали и не беруть участи; зъ сѣй справѣ скорѣйше треба бы вилынути на аристократію та на банковичѣвъ, а урядники вплыву на нихъ не мають. За те урядники вѣддаютъ ся, особливо по меншихъ мѣстахъ, газардовѣй грѣ въ карты, и въ сѣмъ напрямѣ дѣяльность повстаючого товариства незадовго повинна выдати плоды, але заразомъ певна рѣчь, що не такъ легко буде можна выкорѣнити картярство, якъ бы могло здавати ся. Доказомъ на се Познанщина, де вже повстало товариство противъ картярства, але стрѣло ся зъ завзятымъ опоромъ а навѣть глумомъ. Въ одномъ и другомъ напрямѣ могло бы богато вдѣяти правительсгво. Але тогдѣ повинно оно вшести вже разъ льотерію; поліція повинна мати бачнѣйшій надзоръ надъ нѣчными кавярнями, надъ аристократичными касинами и клюбами; власти не повинній позвалляти на таке множество фантовыхъ льотерій, не повинній прижмурювати очей на всѣлякій тоталізаторы и т. д. А поки се стане ся, нема чому дивувати ся, що росте и ширить ся нахилъ до газарду. Коли бы европейскій правительства справдѣ схотѣли выступити противъ газарду, то и такій норы публичного розбою не могли бы истнувати, якъ пр. въ Монаку.

——

Що-йно недавно оголошено царскій указъ въ дня 4 марта с. р., котрымъ особамъ польского походженя, ведучимъ жите селяньске и занимаючимъ ся особисто управою рѣлѣ, позволяе набути землю въ „полуднево-захѣднѣмъ“ краю значить, на Подѣлю, Волынѣ и Украинѣ, — але не бѣльше, якъ по 60 десятинъ на родину. Такимъ чиномъ указъ установляе дуже важну выимку зъ розпорядженя, выданого дня 10 грудня 1865, котрымъ заборонено Полякамъ набувати землю въ тыхъ краяхъ. Nowa Reforma замѣчае до сего, що не ходить тутъ о уступку для Поляковъ, але о справу взагалѣ економічну. Россійске правительство бачить потребу вытворити дрѣбну земску посѣлость въ згаданыхъ краяхъ; а що вытворити ся зъ самыхъ Россіянъ було бы занадто трудно, то позволено набувати землю въ малыхъ частяхъ також Полякамъ. Правительство схоче певно поставити интересы и тыхъ дрѣбныхъ властителѣвъ противъ интересовъ и змагань бѣльшои посѣлости польскои шляхты.

Переглядъ політичный.

——

Ческій дневники заповѣдають цѣлковиту змѣну въ ситуації. Зъ взявъ словъ Енгля и Пацака Narodni Listy заключають, що въ тій хвили правицю не можь уважати за кермуюче сторонництво и що по заключеню угорского компромісу рядъ лѣвицѣ ставъ ся бѣльше можливый, якъ до теперь. Сей дневникъ полемізуе головно зъ высказомъ Енгля, що ческій послы перестали бы негувати компетенцію рады державной въ справѣ загального языкового закона. Се могло бы стати ся выключно за дозволомъ цѣлого народу. Въ противнѣмъ случаю наступило бы розводненя въ ческѣмъ сторонництвѣ.

Prager-Tagblatt-овн доносять зъ Вѣдня о змаганяхъ до утворея сторонництва центра, котре маѣ взяти въ руки привернене національного мира, при тѣмъ выйти зъ тои засады, що концесіи для Чехѣвъ мусять знайти границю тамъ, де зачинае ся гнетене Нѣмцѣвъ. На щасте не бракъ елементовъ для такого сторонництва. Навѣть польскому колу зачинае бути невыгѣдно въ обнятяхъ Чехѣвъ. Якъ разъ именно въ тій хвили появила ся брошура польского політика, котрый гарячо поручае Полякамъ вѣдорвати ся вѣдъ Чехѣвъ. — Тутъ бесѣда о брошурѣ, що выйшла въ Берлинѣ пѣдъ заголовкомъ: „Polen und Polenclub im Reichsrathe, vom polnischen Staatsmanne“. Въ тій брошурѣ авторъ старае ся выказати, що все лихо, яке въ послѣднихъ часахъ зависло надъ Австрію, було выключно наслѣдкомъ желѣзного перстеня, котрого дальшимъ тягомъ е теперѣшна правиця. Теперѣшнымъ неможливымъ вѣдносинамъ не може зробити кѣнца анѣ Тунъ, анѣ якій небудь Entwirrungs-Minister, лишь тѣлько Поляки, котрій повинній выступити зъ теперѣшнои бѣльшости, истнуючои выключно въ интересѣ Чехѣвъ, а шкѣдливои такъ для Поляковъ якъ и для державы. Лише въ той способъ можливе уздоровленя політичнои ситуації. — Брошура зробила въ вѣденьскихъ кругахъ політичныхъ велике вражѣне. — Навязуючи до тои брошуры, Pr. Tagblatt пише дальше такъ: Коли бы політиками сторонництва центра мали бути може провѣдники людового сторонництва, то треба бы имъ лише уконстатувати свое сторонництво, яко сторонництво середины. Тогдѣ ситуація въ Австрія змѣнила бы ся вѣдразу.

Зъ Вѣдня доносять, що орґаномъ формуючого ся нового сторонництва маѣ бути тыжденникъ: Volksfrieden, Organ für nationale Verständigung u. Gleichberechtigung in Oesterreich-Ungarn. Тыжденникъ сей зачне выходити у Вѣдни зъ днемъ 1-ого липня с. р.

——

Президентъ Буковины Бурґініонъ, котрый въ спадщинѣ по своимъ попереднику Гоессѣ переняв задачу пѣдтяти крила бутѣ волоскихъ боярѣвъ и допровадити до рѣвноваги выливъ поодинокихъ Буковину замешкуючихъ народѣвъ на краеву політику, видко досыть вже налявъ сала за шкѣру волоскихъ повѣністѣвъ, коли тій зачинають мобілізувати всѣ свои силы, щобы повалити президента, котрый не хоче итн пѣдъ ладъ проводирѣвъ волоско-боярскои кліки. Першимъ козломъ офѣрнымъ політики Бурґініона бувъ православный метрополитъ Черновецкій. Митрополитъ — правду сказавши — Богу духа винен. Вонъ такій же шовініетъ волоскій якъ и прочій провѣдники волоскои кліки. Сли въ дечѣмъ уступивъ Русинамъ и признавъ имъ яке право, то зробивъ се певно не зъ власнои волѣ, але пѣдъ напоромъ правительства и руху мѣжь Русинами, котрій не хотѣли довше сидѣти на шарѣмъ кѣнци въ краю, въ котрѣмъ повинній бути панами, що найменше рѣвнорядными зъ волоскою частею населеня Буковины. По демонстраціяхъ урядженыхъ противъ митрополита, прийшла черга на самого шефа буковиньского правительства. Вчера вѣдбула ся въ Чернѣвцяхъ нарада румуньскихъ словъ надъ ситуацією на Буковинѣ и надъ „ворожимъ становискомъ супротивъ Волохѣвъ“ президента краю Бурґініона. По выбраню выконуючого комітету, нарады вѣдрочено. Въ румуньскихъ кругахъ голосять, що истнуе намѣръ удержаня приязныхъ вѣдносинъ зъ Поляками въ парламентѣ и буковиньскѣмъ соймѣ, навѣть въ такѣмъ случаю, коли бы становиско Румунѣвъ супротивъ бѣльшости и кабінету Туна мало змѣнити ся въ наслѣдокъ незрозумѣлого поступованя президента краю на Буковинѣ.

——

Вѣдносины мѣжь Англіею и Трансвалемъ дуже напружені. Боеры не хочуть дати наплывовѣй людности такихъ політичныхъ правъ, якихъ для нихъ домагае ся Англія и се може дуже легко бути причиною вѣйны. Обѣ стороны роблять вже навѣть такій приготованя, якъ бы нинѣ-завтра мало прийти до першихъ военныхъ крокѣвъ. Вѣйсковій власти въ Капштадѣ завѣсили провізорично контракты на деякій доставы для вѣйске, подаючи за причину, що полки мусять бути готовій до вымаршу зъ Капштаду. Яко дальшій доказъ приготовань до чинной службы уважають се, що експонованій въ провінціональныхъ мѣстахъ вѣддѣлы вѣйска вже получили ся зъ полкомъ въ Капштадѣ. Зъ того мѣста доносять також, що зъ Іоганесбурґа утѣкае народъ цѣлыми масами. Правительство Капштаду выслало до Чемберлій тяжкій арматы для оборены того мѣста.

St. James-Gazette доносить, що на случай вѣйны зъ Англіею, команду надъ Боерами обѣйме ґенер. Юбертъ. Въ такѣмъ случаю вонъ ударить на Чемберлі, займе діямантовій поля и знищить желѣзницю до Капштаду. Боеры чують ся такъ сильными, що въ данѣмъ случаю готовій ударити навѣть на Капштадъ.

НОВИНКИ.

— **Стаиъ здоровля нашого цѣсаря** разъ-уразъ полѣпшуе ся. Вчера передъ полуднемъ приймавъ архики. Людовика Віктора и ще кѣлька особъ.

— **Загальній зборы членѣвъ золочѣвскои „Рускои Рады“** вѣдбудуть ся дня 4 н. ст. липня с. р. въ Золочевѣ. По богослуженю въ городскій церкви зачнуть ся о год. 12 наради въ такѣмъ порядку: справоздане уступаючого выдѣлу, справоздане касове, выборъ нового выдѣлу, вѣдтакъ реферати: о політичнѣмъ положеню, о економічнѣмъ положеню, о проектѣ взагалѣ зъ увзглядненемъ читалень, вкѣпци внесеня членѣвъ. — За выдѣлъ *Рожанковскій* предсѣдатель, *О. Малый* секретарь.

— **Міністеръ** судовництва д-ръ Руберъ прибуде до Львова въ недѣлю 25-ого с. м. о год. 9·21 вечеромъ.

Въ понедѣлокъ зложить візиты шефамъ властій, а вѣдтакъ буде удѣляти авдіенцій и вѣдвѣдае суды львѣвскій.

Въ второкъ рано огляне карій заведеня, а пополудни о. год. 3·31 выѣде до Щирця, звѣдки по вѣдвѣданю тамошного суду повернe до Львова.

Въ середу навѣдаесь до повѣтовыхъ судѣвъ въ Ходоровѣ, Бурштинѣ, и поѣде до Станиславова.

Въ четверъ рано вѣдвѣдае окружный судъ станиславѣвскій и удѣляти буде авдіенцій, пополудни выѣде до Коломыѣ и оглянувши тамошный судъ выѣде до Чернѣвцѣвъ.

Въ пятницю зложить візиты черновецкимъ шефамъ властій краевыхъ, удѣляти буде авдіенцій, вѣдвѣдае суды, а зъ полудня выѣде до Садагуры. Въ суботу вѣдвѣдае суды повѣтовій въ Гатнѣй, Кімполюнѣ и Дорнаватрѣ, — въ недѣлю окружный судъ въ Сучавѣ — въ понедѣлокъ суды повѣтовій въ Ицканахъ, Гадікфальвѣ и Радѣвцяхъ, — вѣ второкъ въ Заставнѣй и Кѣцманн, а пополудни о 2 годинѣ прибуде до Залѣщикъ.

Въ середу по звѣданю суду въ Залѣщикахъ выѣде повозомъ до Тлустого, потѣмъ до Чорткова зъ-вѣдтамъ желѣзницею до Конончинець а о год. 6·10 прибуде до Тернополя.

Въ четверъ вѣдвѣдае окружный судъ тернопѣльскій, а о годинѣ 11·40 выѣде зъ Тернополя и, не задержуючи ся вже у Львовѣ, вѣдъѣде до Вѣдня.

— **Зъ Товмаччины.** Въ недѣлю 25 с. м. о год. 3 пополудни вѣдбуде ся отворене читальнѣ „Просвѣты“ въ Слободцѣ коло Чорнолозець, при чѣмъ будуть выклады про задачу читалень „Просвѣты“, про обезпечене худобы и про выробы гланяній. — Въ понедѣлокъ 26 червня о год. 2 пополудни вѣдбуде ся господарско-промыслове вѣче съ Горыглядахъ зъ рефератами про спѣлки рѣльничій на Украинѣ, про задачу читалень „Просвѣты“, про спѣлки крамарскій и промысловій и про обезпечене худобы. — Выдѣлъ Товмацкои філіи „Просвѣты“ запрошуе до найчисленнѣйшои участи.

— **Зъ „Львѣвского Бояна“.** Вправы мѣшаного хору вѣдбудуть ся завтра, въ пятницю, о годинѣ 7½ вечеромъ. Зъ огляду на близкій концертъ (3/7) просить выдѣлъ всѣхъ членѣвъ, щобы точно и въ комплетѣ явили ся. — *В. Ш.*

— **Зъ Сянока** доносить въ справѣ выбору посла до рады державной, що дня 15 с. м. вѣдбуло ся тамъ зъ ініціативы тамошнои „Народнои Рады“ засѣдане делеґатѣвъ зъ повѣтѣвъ сянѣцкого, березѣвского и лѣського пѣдъ проводомъ д-ра Струтиньского зъ Лѣська. По 2½-годинній нарадѣ оголошено кандидатуру о. Теофіля Калужняцкого. При правыборахъ въ Загорю о. Калужняцкій выйшовъ на выборця.

— **Товариство „Рускихъ Женщинъ“** въ Перемышли прагадуе Р. Т. Родимцямъ, що фестинъ, устроюваный товариствомъ на дохѣдъ бѣднои школьнои молодежи, вѣдбуде ся вже сеи недѣлѣ, т. е. 25 с. м. на горѣ Замковій. Фестинъ сей полученый зъ богатою льотерією фантовою и особнымъ павильономъ для ляльокъ а зъ огляду на цѣль его, комітетъ ще разъ запрашае всѣхъ приятелѣвъ молодежи причинитись своею присутностію до уменшеня долѣ нашихъ школярѣвъ. Початокъ о год. 3 попол. Вступъ 10 кр. вѣдъ особы. *О. Приймова* предсѣд., *О. Кормошева* секр.

— **Загальній зборы „Руского Института для дѣвчатъ въ Перемышли“** вѣдбудуть ся дня 29 червня с. р. въ комнатахъ Товариства о год. 4., евентуально (т. е. на случай недостаточного числа членѣвъ о тій годинѣ) о год. 6 по полудни. Програма зборовъ вызначена §. 19 статута. Того жь дня рано о год. 8 вѣдправить ся богослуженя заупокойне за усопшихъ членѣвъ и добродѣѣвъ Института, а о год. 9 вѣдбуде ся испытъ институтокъ. — Вѣдъ Выдѣлу „Руского Института для дѣвчатъ въ Перемышли“, дня 19 червня 1899. *О. І. Войтовичъ* предсѣдатель, *О. І. Кишакевичъ* секретарь.

— **Выдѣлъ Товариства „Бурса св. Іоана Крестителя“** въ Дрогобичи розписуе конкурсъ на 24 мѣсць. Принимае ся учениковъ рускои народности, гр.-кат. обряду, за мѣсячною доплатою въ горы 6—15 зр. Дѣстають помѣщене, удержане и надзоръ. Кождый питомець маѣ мати свою лѣжко, постѣль, бѣле въ скѣлькости, щобы два разы зминити, обувь, одежу и книжки. Поданя, заосмотренѣ въ послѣдне свѣдоцтво школьне и зъ деклярацією высоты доплаты мѣсячной, належить вносити до выдѣлу на руки Вел. о. Антонія Рудницкого катихита въ Дрогобичи. Речинець до 15 н. ст. серпня с. р. — Пригадуе ся, що загальній зборы членѣвъ вѣдбудуть ся дня 3 н. ст. липня с. р. въ комнатахъ Руского касина о годинѣ 5½ зъ полудня. — За Выдѣлъ *П. Кмить* предсѣдатель.

— **Зъ Градца пишуть намъ:** Деканомъ лѣкарского выдѣлу въ Градци на рѣкъ школьный 1899/900 выбрано професора окулістики д-ра Мих. Борисякевича.

— **Директоромъ краевои школы лѣсового господарства у Львовѣ** именувавъ выдѣлъ краевый Маріяна Малачиньского, котрый доси якійсь часъ провізорично займавъ той урядъ.

— **Зъ рады мѣста Львова.** На нинѣшнѣмъ засѣданю рады при верифікаци выборовъ маѣ хтось поставити внесеня, щобы уневажнити выборъ жида Шпрехера, котрый вразъ зъ другимъ жидомъ д-ромъ Лілієномъ выйшовъ при тѣснѣйшихъ выборахъ. — Выборъ президента мѣста вѣдбуде ся вѣ второкъ на другій тыждень.

— **До Тернополя** — якъ намъ зъ-вѣдтамъ доносять — приѣхавъ вчера бриґадиръ на инспекцію цѣлон залоги вѣйсковои и по тій причинѣ вѣдбувала ся польова служба Божа, на котру запрошено офіціяльно „шишцы“: бурмістра и старосту. Бурмістръ д-ръ Лучаковскій ставивъ ся въ вѣдповѣднѣмъ до торжества убраню, натомѣсть староста de Rogala Zawadzki зъявивъ ся *въ блюзѣ щоденнѣй попелястого кольору*. Се крайне огорчило круги вѣйсковій и они въ замѣнъ за тое мають на будуще Завадзкого вѣнорувати — а тымъ стала ся позиція Зазадского въ Тернополи неможливою.

— **Зъ Черновець.** Черновецка рада мѣска на засѣданю вѣ второкъ с. т. майже одноголосно вѣдкинула внесеня заряду женьского ліцея въ Чернѣвцяхъ о заведене для ученицъ-Польокъ науки религіи въ польскѣмъ языцѣ. — Поляки пѣдоймають зъ тои причины великій крикъ, але жь они то само роблять зъ Русинами у Львовѣ: въ львѣвскѣй ґімназіи Францъ-Іосифа мусять ученики-Русины учитись религіи въ языцѣ польскѣмъ, а довголѣтній боротьбы о то, щобы рускій катихитъ (о. Ленкій) мѣгъ выкладати ученикамъ-Русинамъ религію въ матѣрнѣй мовѣ, остались безъ успѣху завдяки польскому шовінізмови рады мѣста Львова, котра поставила будынокъ на ґімназію зъ тымъ застереженемъ, що Русины будуть мусѣли учитись религіи по польски. А треба зважити, що тая ґімназія з заведенемъ державнымъ, коли женьскій ліцей въ Чернѣвцяхъ есть школою приватною. — Лучше пѣйшло буковиньскимъ Полякамъ зъ проектомъ основаня польскои бурсы имени Адама Мицкевича въ Чернѣвцяхъ, бо краеве правительство позволило збирати въ Буковинѣ складки на сесю бурсу. Тою бурсою займають ся також галицко-польскій тотариства „Szkoły ludowe“. Взагалѣ Поляки горячково запопадають, щобы на Буковинѣ що-разъ бѣльше загнѣздитись...

— **Огнѣ.** Дня 19 с. м. о 11 годинѣ передъ полуднемъ выбухъ огонь въ Журовѣ коло Рогатина. Згорѣли три домы христіянській и одинъ жидовскій та господарскій будынки. Огонь выбухъ въ коморѣ жида, що самъ мавъ ся зъ середины запалити свѣчкою. Рѣвночасно прихоплено на горячѣмъ учинку жидовку, що хотѣла спалити свій обезпеченый домъ на противнѣй сторонѣ горючихъ домовъ. Она запалила въ комнатѣ солому на лѣжку, забрала дорожшій рѣчи и выйшла зъ хаты. Ажь люде, що були на даху того дому, увидѣли, якъ дымъ добувавъ ся зъ середины хаты и пересвѣдчили ся о злочинѣ. Крѣмъ тои жидовки арештовано ще двѣ другій и одного жида, всѣхъ пѣдозрѣныхъ о пѣдпалъ.

— **Стіпендійній запомоги.** Одноразовою стіпендійною запомогою въ сумѣ 80 зр. за сей рѣкъ школьный зъ фонду священника зъ львѣвскои епархіи [не хотячого теперь вѣдкрыти свого имена] надѣливъ управл. совѣтъ львѣвского Народного Дому Льва Породка въ V. року медицины въ университетѣ львѣвскѣмъ. — П. Ярославъ Бурачиньскій, дожизненно надаючій стіпендійну запомогу имени Андрея и Анны Бурачиньскихъ въ сумѣ 38 зр. рѣчно продовживъ право побирани тои запомоги Титу Евгенію Бурачиньскому зъ I. року медицины аже до скѣнченя студій.

— **Зъ Тернополя пишуть намъ:** Въ 126 ч. „Дѣла“ вычитавъ я загадку про адвокатовъ-будовничихъ: Пйонткевича и Ґльогера зъ Тернополя, що то будують будынокъ ц. к. староства въ Скалатѣ, и заразомъ пѣднесено

тамъ голосъ: чи бы не выпадало теперь будовничимъ братя ся до адвокатуры. На те я скажу: По що то такій крики робити? Нема чого й такъ дуже злобити ся. Адвокатъ Пйонткевичъ с шваґромъ старости скалатского, Шидловского — мимоходомъ сказавши колеґи и приятеля намѣстника ґр. Пінїньского. Намѣстникъ затвердивъ оферту обохъ спобляковъ въ адвокатурѣ и будовництвѣ. Я, хотяй самъ будовничій, не дуже тымъ журю ся, бо знаю, що будынокъ староства въ Скалатѣ бѣльше будувати ся не буде, и по тій причинѣ адвокатъ Пйонткевичъ такожъ нѣколи бѣльше о предприемство будованя не буде убѣгати ся, особливо коли не мае бѣльше старостовъ-шваґровъ, лишь того одного въ Скалатѣ. — *Будовничій.*

— **Пригода** въ дорозѣ. Зелѣзницею зъ Черновець до Львова приѣхавъ онодгы черновецкій академикъ Євгенъ Пѣгулякъ. Полишивши въ ждальни валізу и два пудла зъ рѣчами, удавъ ся до реставрації. Тымчасомъ въ ждальни скориставъ зъ того его товаришъ подорожи Фран. Квятковскій и зъ своими рѣчами забравъ „черезъ недоглядъ“ усѣ рѣчи Пѣгуляка. Академикъ въ роспуцѣ давъ сейчасъ знати поліції и почала ся погоня за злодѣемъ. Середъ того Квятковскій заѣхавъ собѣ до готелю „подъ медведемъ“ при улици Казимировскій, а переглянувши рѣчи товариша подорожи, вышовъ на мѣсто. Коротко погостивши въ цукорни Вербицкого забравъ одному зъ гостей „забувши ся“ лѣтне пальто. Вернувъ до готелю и почавъ збиратись въ дальшу дорогу, та середъ того — справдѣ „пехъ“! — зробивъ ему візиту поліційный агентъ. При ревізіи знайдено всѣ рѣчи Пѣгуляка та й богато иншихъ кавалковъ. Показало ся, що той панчь уже два разы сидѣвъ за крадѣжь въ криміналѣ: разъ два а другій разъ три роки, а теперь вѣдъ кількохъ уже мѣсяцѣвъ крав пальта по кавариях и реставраціяхъ львовскихъ.

— **Чужій лѣкарѣ** въ Угорщинѣ. Угорске міністерство справъ внутрѣшныхъ выдало важне розпоряджене, котрымъ управильняе осѣданя для постбйкон практики и лишь тогдѣ ся дозволяе, коли лѣкарь осягнувъ дипломъ на одномъ зъ угорскихъ університетовъ (въ Будапештѣ або Клявзенбурзѣ), або заграничный дипломъ нострифікувавъ въ котрѣмсь изъ тыхъ університетовъ. Такимъ чиномъ заведено рогачку мѣжь обома половинами державы. Студенты зъ Угорщаны, що дотеперь учились у Вѣдни, остануть ся въ краю. Въ Будапештѣ було теперь лише 700 а въ Клявзенбурзѣ всего лишь 112 слухачѣвъ медицины; теперь число медикбвъ тамъ зросте. Зъ другон знова стороны зменшить ся о стбльке число студентбвъ медицины у Вѣдни, але се выйде тбльке на користь, бо переповнене медичного факультету вплывае некорыстно на саму науку. Найгбрше на сѣмъ розпорядженю угорского міністерства выйдуть Хорваты, котрій доси учились у Вѣдни, а теперь, коли банъ хорватскій згодивъ ся на згадане розпорядженя, они будуть мусѣли студіювати медицину въ університетахъ мадярскихъ.

— **Судьбою воздухоплавця Андре'ого** все займае ся цивілізованый свѣтъ, а очевидно найббльше Скандинавцѣ. Дня 16. с. м. приймавъ король Оскаръ на авдіенціи членбвъ мѣжнародного гідрографічно-біольоґічного зѣзду въ Штокгольмѣ и казавъ показати имъ знайдену недавно на Ісляндіи депешу Андре'ого. Славный Фрітйофъ Нансенъ въ розмовѣ зъ королемъ высказавъ такъ свою гадку: Коли Андре'ому пощастило ся спустити ся бальономъ на землю вразъ зъ човномъ, оружемъ и стрѣливомъ, то можна на певно сказати, що сли хотѣвъ дбстатись до Ґренляндіи, то дбставъ ся туда и зъ товаришами може таме животѣти. Въ такбмъ случаю Андре'ого имовѣрно вбднайде або шведска експедиція Натгорста або даньска Амдрупа. На всякій способъ вѣстка о тбмъ не наспѣла бы до Европы передъ вереснемъ сего року.

— **Славна французка артистка драматична Сара Бернардъ** загадала грати ролю Шекспірового „Гамлета“ и справдѣ выступила въ тій ролі насамперед въ Парижи а дня 13 с. м. въ Лондонѣ. Якъ кажуть справоздавцѣ — Гамлетъ въ особѣ артистки выходить цѣкавый, оригінальный, але не вѣрный и не величный. Передовсѣмъ не можна набути илюзіи, що мае ся передъ собою мужчину, а не женщину, а въ сценѣ Гамлета зъ Офелію голосъ и пристрасть Гамлета такій выдатно жѣночій, що при найлучшій волі трудно уявити собѣ, що тѣ двѣ особы не одного пола. Впрочбмъ темпераментъ артистки не надаесь на Гамлета: она намагае патосомъ и пристрастію, а не показуе Гамлета якъ мыслителя. Въ одній лишь сценѣ выкликуе незвычайне вражѣне, именно вбдчасъ гры вандрбвныхъ акторбвъ.

— Въ справѣ даровыхъ пенсій для священичихъ вдбвъ и сирбтъ [або т. зв. дарбвъ ласки] одержуемо вбдъ Вп. посла о. Данила Танячкевича отсе письмо: Даровій пенсіи дбстали найновѣйше: 1) *Вдовы для себе* (по 200 зр.) панѣ: Софія Гординьска, Юлія Федоровичева, Иванна Федоровичева, Антонина Левицка, Анна Мазановска, Марія Левицка, Климентина Проскурницка, Софія Ладижиньска, Юстина Ничаева, Антонина Горецка, Анна Кульматицка, Емилія Заткаликова, Емилія Войновска, Елисавета Вендиловичева, Михайлина Мигуль, Амалія Исасечко, Марія Лонцка, Анна Ромашко, Аделя Партицка, Олимпія Дрогомирецка, Текля Мацѣлиньска, Марія Метеля, Юлія Ґардзиньска, Александра Полянська, Каролина Ковальска, Розалія Каратницка, Анна Филиповска, Мальвина Косньрска Юлія Лукашевичева, Марія Дубиньска, Юлія Завадовска; 2) *вдовы для себе и для дѣтей*: Климентина Луцка для 3 дѣтей, Ольга Веселоска для 1 сына, Володимира Федашова для 3 дѣтей, Александра Сенатовичева для 1 сына, Марія Шмигельска для 3 дѣтей, Корнила Іосифовичева для 2 дѣтей, Іосифа Криницка для 1 дитины, Олимпія Нѣмцѣвъ для 1 дитины, Павлина Малаховска для 1 дитины, Катерина Рожаньска для 1 сына; — 3) *сироты*: Амросій и Володимиръ Турчмановичѣ разомъ 100 зр., Євгеній Хилякъ 100 зр., Илія Ґригорчукъ 100 зр.; — *старшій сироты*: Северина Куриловичѣвна 100 зр., Марія Полянська 60 зр., Александра и Павлина Покиньскій по 50 зр. Вікторія Серончковска 60 зр., Амалія и Меланія Баньковскій по 60 зр., Марія Хромовска 100 зр., Маркіяна Лотоцка 60 зр., Іосифа и Павлина Вѣрецкій по 50 зр., Юлія Воляньска 100 зр. — При сѣй нагодѣ замѣчу, що я постаравъ ся, де треба, щобы залишено тую обидливу практику нашихъ старостбвъ: информувати ся взглядно индаґувати о станѣ маєтковбмъ вдбвъ и сирбтъ священичихъ черезъ жандармбвъ. Въ тбмъ взглядѣ выйде окремый обѣжникъ. — *Д. Таначкевичъ.*

— Недавно тому выготовлено въ Парижи для якогось индійского князя лбжко, якого мабуть ще свѣтъ не бачивъ. Майже цѣле лбжно зроблене въ самого срѣбла и коштуе кількапацять тысячь фунтбвъ штерлінґбвъ. На кождбмъ розѣ того лбжка стоить женьска фіґура природнон величины, зъ рудымъ волосемъ на головѣ, котре княжій фризіеръ мусить що тыждня фризувати, розумѣе ся, пбсля найновѣйшои моды, и въ вахлярами въ рукахъ. Тотій вахлярѣ зроблені такъ, що коли князь положить ся на постѣль, то вже самою вагою свого тѣла порушить машинерію, тая розкладае вахлярѣ въ рукахъ срѣбныхъ дѣвчатъ и тѣ зачинають вахлювати та холодить князя. А коли вбнъ наконець хоче заснути, то потребуе лишь потиснути гузичокъ въ лбжку, а оно зразъ зачинае приграватн самій найкрасшій пѣсні до сну, то голоснѣйше то тихше, ажь наконець князь середъ такои музики засыпае.

— Новбтна реклама театральна. На якій дивовижній гадки впадають директоры деякихъ храмбвъ музъ въ Англіи або въ Америцѣ чи Австралії, може показати отсихъ кблька примѣрбвъ.

Одного дня, коли мала ся давати въ Лондонѣ премієра голосної мельодрамы „The Mystery of a Hansom Cab“ [„Тайна однои дорожки“] представивъ ся прохожимъ на найлюдньйшихъ улицяхъ заходнои дѣльницѣ столицѣ оригінальный видъ: Въ елеґантній вбдкрытбй дорожцѣ ѣхавъ поволи, опертый на подушки, гарный молодый мужчина зъ мертвецки-блѣдымъ лицемъ и зъ прижмуреными очима. На грудехъ его бѣлои сорочки червонѣла велика плама крови... Рѣчь ясна — або якій злочинъ, або нещасте, або самоубійство. Люде ставали на улици и жахъ переймавъ кождого, одинъ другого пытавъ: що стало ся? Якъ звычайно, на видъ збѣговиска прибѣгае полісменъ. И ось въ тій-же хвили, якъ полісменъ наближаесь до дорожки, окровавленый пасажиръ встае, регочесь, розклоняе ся публицѣ на всѣ боки и обома руками розкидуе мѣжь публику карточки зъ оповѣщенемъ премієры. Вбдтакъ фіякеръ пбгнавъ зъ хитрымъ акторомъ на другу, трету и десяту улицю устроити таку саму штуку. А у вечеръ успѣхъ бувъ знаменитый.

Ще сенсаційнѣйшу и вбдважнѣйшу штуку втявъ одинъ американьскій импресаріо въ Бруклінѣ. Въ его театрѣ грали що-дня страшну драму, въ котрій героиня при кбнци штуки топить ся, але публика не горнула ся на представленя. Тогдѣ импресаріо намовляе свою героиню на трохи небезпечну штучку. Она була доброю плыначкою, отже безъ ваганя згодила ся на его проектъ: одного красного пополудня выйти въ легкій туалетѣ на прохбдъ и скочити зъ моста въ рѣку, нѣбы она хоче утопитись, а доки набѣгне помбчь въ усѣхъ сторбнъ, она, вправна въ нурѣ, останесь пбдъ водою. И справдѣ, на очехъ множества прохожихъ акторка удае самоубійство, а сотки стревоженои публики приглядають ся зъ бючимъ серцемъ, якъ вбдважній мужчины кидають ся въ рѣку и ратуютъ молоду женщину, що навѣрнла собѣ житє. Выратувана удае велике ослабленє, а коли вкбнци приходить до себе, заявляе, що она таки утопить ся, бо радше не жити, якъ грати що вечера передъ порожнимы лавками. Зворушаючу пригоду зразъ описали докладно всѣ часописи, а наслѣдокъ выйшовъ такій, що якъ довго тая драма стояла въ репертуарѣ, люде просто товпили ся при касѣ, поки вкбнци вже й білетбвъ не ставало. Кождый хотѣвъ побачити на сценѣ выратувану вбдъ смерти красну артистку....

Не менше проворній и австральскій директоры театрбвъ, коли йде о то, щобы публику зацѣкавити новою штукою. Въ Мельбурнѣ по вбдгранбй премієрѣ одной криминальной комедіи, котра дуже довгій часъ удержалась тамъ на сценѣ, въ першихъ тыднях що дня переходивъ по найлюднѣйшихъ улицяхъ мѣста цѣлый вбддѣлъ криміяльникбвъ въ парахъ пбдъ дозоромъ двохъ крепкихъ узброеныхъ сторожѣвъ. А щобы сензацію збільшити, то одинъ або другій акторъ, перебраный за криміяльника, пустивъ ся утѣкати. За утѣкачемъ кидали ся сторожѣ, счинивъ ся заколотъ, люде збѣгали ся вбвсѣхъ сторбнъ — а коли имѣшавъ ся поліціянтъ, наступало пояснене, запросины на представленє — и акторы-криміяльники рушали въ дальшій похбдъ. И штука, котрон найважнѣйшій сцены справдѣ вбдграваля ся въ криміналѣ, знаменито „робила касу“ завдяки тій оригінальній реклямѣ.

— Дрббній вѣсти. Курсъ садовництва для войска, який вбдбувае ся сего року въ Коломыи, буде замкненый дня 29 с. м. торжественно въ присутности вбдпоручника выдѣлу краёвого. — Сильнѣ грады упали сими днями въ многихъ сторонахъ Угорщины и нароблли богато шкоды въ засѣвахъ. — Намѣстництво дозволило отворити аптику въ Королѣвцѣ въ повѣтѣ борщѣвскбмъ. — Въ слѣдующбмъ тыждни кбнчать ся представленя въ львбвскбмъ театрѣ гр. карбка, бо артисты драмату и комедіи выѣздать на двомѣсячный побутъ до Крениць; за той часъ театръ Скарбковскій будуть у внутрѣ реставрувати, а представленя розпбчнуть ся знова зъ днемъ 1 вересня. — Торговецъ дровъ Сімхе Зільберъ зъ Кристинополя загубивъ у Львовѣ на площи Ґолуховскихъ 2.700 злр. самыми сотками; въ того знайшло ся 2.000; одинъ жидъ знайшовъ 13 сотокъ, а другій сѣмъ. — При улици Домса у Львовѣ два ученики семинарія учительского лягаючи онодгы спати, полишили вбкно отворене, думаючи може справедливо: чого злодѣй прийде до насъ? Тымчасомъ злодѣй прийшовъ и забравъ обомъ ученикамъ одяги, а що бѣльше не мали, то не могли пбйти до школы.

Дорогій Товаришѣ!

Дня 26 н. ст. червня минѣе 10 лѣтъ вбдъ хвилѣ, коли мы зложили испытъ зрѣлости въ ґімназіи дрогобицкбй. Товаришѣ нашій, остаючій въ Дрогобичи, рѣшили почитити той день товариською забавою, а я запрашаю сердечно всѣхъ давныхъ Товаришѣвъ до насъ до Дрогобича. Прибувайте охотно, всѣхъ Васъ щиро-рускимъ серцемъ будемо витати. Приѣзджайте 26-ого червня, т. є. въ слѣдующій понедѣлокъ, а пунктъ збборный: Руске Касино, 8 година вечеръ, а на мѣсци заповѣмо Вамъ дальшу програму нашого зѣзду. До милого побачена! — *Волод. Есиъ* катихитъ школъ народныхъ въ Дрогобичи.

Надбслане.

„Henneberg-Seide“

von 45 kr. bis fl. 14·65 p. Meter — nur ächt, wenn direkt ab meinen Fabriken bezogen — schwarz, weiss und farbig, in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. **An Private** porto- und steuerfrei ins Haus. **Muster umgehend.** 6 [1]

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

Саломея зъ Шанковскихъ Лотоцка, вдова по бл. крил. Михайлѣ Лотоцкбмъ зъ Бродбвъ а теща сеніора Ставропігійского института проф. д ра Исидора Шараневича, женщина рѣдкихъ чеснотъ, упокоила ся вчера въ Лешневѣ [въ брбдскбмъ повѣтѣ] прожившн 78 лѣтъ. В. ѣ. п.! Похоронъ вбдбуде ся завтра въ Лешневѣ, по чѣмъ послѣдуе перевезене тѣла до гробу роднинного въ Бродахъ.

Господарство промыслъ и торговля.

— **О станѣ засѣвбвъ** въ Австріи телеґрафують зъ Вѣдня: Станъ озимыхъ засѣвбвъ зъ кбнцемъ червня бувъ взагалѣ вдоволяючій; погбршивъ ся тблько трохи въ Галичинѣ и Буковинѣ. Яре зббже показуе ся менше користно. Бараболѣ потерпѣли черезъ зимно и посуху.

Именованя, перенесеня, вбдзначеня и пр.

— **Именованя.** Краева дирекція скарбу именувала провізоричныхъ асистентбвъ технічныхъ контролѣ скарбовои: Іосафата Куцьмиду, Алекс. Медера, Юлія Табачиньского и Конст. Василевского сталыми асистентами технічнои контролѣ скарбовои въ XI. класѣ ранґи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На Руску Бурсу въ Новбмъ Санчи пожертвували въ мѣсяци маю с. р. Р. Т.: о. Иванъ Лозиньскій парохъ въ Горшинѣ вбдъ себе 1 зр. 20 кр. а вбдъ своихъ парохіянъ 2 зр. 30 кр., разомъ 3 зр. 50 кр.; Юліянъ и Ольга Луцики зъ Вжеска 1 зр.; М. Конистаньскій адъюнктъ судовый въ Будзановѣ 3 зр., о. Генрикъ Полиньскій парохъ зъ Турииьска зъ акафисту 1 зр., о. Іоанъ Винницкій парохъ зъ Залозець вбдъ себе и парохіянъ 5 зр.; Ант. Котлярчукъ властитель дроґерія зб Львова 2 зр. 50 кр., Бачиньскій зъ Романбвки 4 зр., о. Іосифъ Смеречиньскій сотр. зъ Воронои 1 зр., о. Кирилъ Пачовскій деканъ богородчаньскій 1 зр; на руки Теофіля Коника податк. адъюнкта въ Бжеску зложили: Ант. Бехметюкъ, Коникъ, Дзюба и Стеф. Процикъ по 50 кр., Волод. Осада 30 кр., Ст. Смолюховскій 20 кр., разомъ 2 зр. 50 кр.; на руки о. Василя Козловского сотрудника въ Краковѣ зложили Русины на священбмъ въ Читальни на зазывъ Коблецкого 7 зр., о. Дим. Гузаръ, крилошанинъ въ Заналоѣ 5 зр.; о. Захарія Барновскій парохъ въ Гладишовѣ 3 зр., Банкъ звязковый въ Станиславовѣ 20 зр., Лукашевскій зъ Мельца 1 зр. о. Вас. Сосновскій парохъ въ Борщиковцяхъ вбдъ себе 1 зр., а вбдъ Ирены Свчиньскои 50 кр., разомъ 1 зр. 50 кр.; на руки Василя Долканьского учителя въ Криховбмъ зложили тостѣ при забавѣ 3 зр. 30 кр.; М. Блонарович въ Бродбвъ 1 зр., Ґр. Онуфрбвъ зъ Бродбвъ 1 зр., Алексей Качмарчикъ надстражникъ скарбу зъ Лапьцута 1 зр.; Василь Гонсецкій директоръ школы ткацкои въ Горлицяхъ 1 зр. 50 кр.; Товариство кредитове „Самопомбчь“ въ Бродахъ 5 зр.; о. Вячеславъ Збудовскій парохъ въ Зубци 75 кр.; о. Ант. Барновичъ парохъ въ Луковбмъ 1 зр., Чичило Иванъ зъ Olyphand-Pa 3 зр.; д-ръ М. Кочеркевичъ совѣтникъ скарбу въ Ярославѣ 3 зр., Евгенія Рожаковска на весѣлю Андрея и Аркадіи Гургалѣвъ въ Рогатинѣ зібрала 16 зр.; о. І. Мартинець вбдъ себе и вбдъ парохіянъ 2 зр.; товариство кредитове „Дньстеръ“ яко запомогу на 1899 рбкъ 50 зр.; Іосифъ Розманітъ предприемець 2 зр.; о. І. Домбчевскій парохъ зъ Викторова вбдъ парохіянъ 1 зр. 40 кр., урядъ парохіяльный зъ Озерянъ 2 зр. 50 кр.; о. Іоанъ Сосенко парохъ зъ Королѣвки зібраній жертвы 2 зр. 50 кр. о. Іосифъ Шанковскій парохъ Чаника 1 зр. 50 кр. Товариство Рускихъ женщинъ въ Станиславовѣ зъ концерту 12 зр., Василь Бойко зб Львова 5 зр.; зъ представленя даного театромъ польскимъ подъ управою Чистоґурского на дохбдъ обохъ Бурсъ 18 зр. 70 кр.; Н. Н. зъ Шупарки 5 зр.; черезъ адміністрацію „Дѣла“ зложили: товариство взаимного кредиту „Помбчь“ въ Городку 2 зр. 50 кр., читальня въ Клещевѣ 2 зр. 31 кр., читальня въ Стриганцяхъ 2 зр., питомцѣ духовнои семинарія у Львовѣ 1 зр. 20 кр., о. Ковальскій парохъ въ Явчу 1 зр., о. Н. Романюкъ сотр. зъ Городка 1 зр., о. Іоанъ Палійвъ парохъ въ Перевбзци 1 зр., В. Клѣшъ зъ Щавного 80 кр., о. М. Кордуба 75 кр., о. Ип. Макогоньскій парохъ зъ Стриганець 50 кр., Ив. Зарицкій зб Львова 44 кр., разомъ 13 зр. 50 кр., на руки Лонгина Рѣпецкого совѣтника скарбу въ Бялбй зложили заточники пбдчасъ священого 25 зр.; Евелина Юркевичева жена покбйного офіціяла скарбового въ Н. Санчи 2 зр. 50 кр., Євгеній Левицкій парохъ зъ Хомчина 1 зр., Аполитъ Окуневскій парохъ въ Яворова на рахунокъ обѣцяной сотки для Товариства наразѣ 5 зр.; о. Н. Соневицкій парохъ зъ Ивана пустого 5 зр., Софія Винницка донька священика зъ Ушковичъ 1 зр. 50 кр., *на руки о. Іоана Хриз. Дуркота парохa зъ Новои веси прислали Его Превосходительство киръ Іосифъ д ръ Сембратовичъ въ Риму по разъ пятый теперь 29 зр. 25 кр.*, книжочка удѣлова товариства „Дньстеръ“ 6 зр., Иванъ Солтикевичъ ветеринаръ въ Мыслениціхъ 57 кр., Мих. Соловскій практикантъ почтовый въ Н. Санчи 1 зр., о. Романъ Кунчевичъ парохъ зъ Новицѣ 1 зр., за купонъ зъ листу „Дньстра“ жертвованого о. Париловичемъ 5 зр. 83 кр. Зъ кбнцемъ мая 1899 мас Буреа чистои готбвки 2.821 зр. 46 кр. — Всѣмъ Вп. Жертводавцямъ а особливо Вир. о. Иполиту Окуневскому совѣтникови зъ Яворова, за обѣцяный щедрый даръ 100 зр. на цѣли товариства, складае Выдѣлъ найсердечнѣйшу подяку щиро-рускимъ Ббгъ заплать!

Нѣмецку політичну брошуру посла о Данила Танячкевича: „Das österreichische Staatsbürgerrecht, als das oberste leitende Rechtsprincip für die Lösung der Nationalitätenfrage und der durch sie bedingten Verfassungsfrage im Kaiserthum Oesterreich“, въ котрій авторъ розбирае принціпіяльно національне питане въ Австріи въ его причиновій связи зъ инпими великими питанями державы въ нинѣшній добѣ, не минаючи и стороны его практичного переведеня, зазначуючи скрбзь вызначну ролю, бо навѣть мѣродайный голосъ руского народу, — можна дбстати въ книгарни Наукового Товарнства им. Шевченка (ул. Чарнецкого, 26) и Ставропігійскій по цѣнѣ 50 кр., зъ пересылою 55 кр.

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 22 червня. За цѣсарскимъ дозволомъ придѣлено 19 румуньскихъ офіцирбвъ до рбзныхъ войсковыхъ корпусбвъ. Они мають вправити ся въ службѣ въ рбзныхъ родахъ оружія.

Гаґа 22 червня. Перскій делеґатъ внѣсъ, щобы за знакъ женевскои конвенціи принятн замѣсть хреста, червоне сонце въ бѣлбмъ полѣ. Говорять, що по поворотѣ нѣмецкого делеґата Цорна зъ Берлина, де мавъ одержати новій инструкціи, наступить замкненє мировои конференціи.

Лондонъ 22 червня. Зъ Шангаго доносять, що італійскій посолъ вбдѣхавъ зъ вбдня до Пекіну. Его теперѣшна місія не мае на цѣли домагати ся, щобы Хіны вбдступили Італіи часть своеи територія, але, щобы поробили уступки торговельно політичнои натури.

Парижъ 22 червня. Буржоа прибувъ вчера до Парижа и конферувавъ зъ політичными приятелями. Вечеромъ зрезиґнувавъ зъ місіи утворення нового кабінету. Здаеть ся, що сесю місію одержить ще разъ Вальдекъ-Русо.

Берлинъ 22 липня. Парляментъ ухваливъ вчера законъ въ справѣ управильненя торговельныхъ вбдносинъ зъ Англіею; принявъ такожъ въ другбмъ и третбмъ читаню законъ въ справѣ закупна Каролиньскихъ островбвъ.

Цѣна збжа и другихъ продуктбвъ.

21 н. ст. червня 1899.

Львбвъ: Пшениця стара 8·80 до 9·—, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 6·30 до 6·50, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 5·50 до 6·25, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашинстый —·— до —·—, ячмѣнь броварный 5·75 до 6·25, горохъ гот. 6·— до 9·—, вика 4·25 до 4·40, насѣня льняне —·— до —·—, насѣне конопне —·— до —·—, бббъ —·— до —·—, бобикъ 4·30 до 4·50, гречка 7·— до 7·25, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до 50·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукурудза стара 5·— до 5·25, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 9·75 до 10·50, хмѣль —·— до —·—, за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрбвъ 16·25 до 16·50 зр.

Надѣслане.

Зъ Лондона приѣхавъ

дентистъ-техѣікъ І. ВОЛЬКЕНІГЪ

улиця Кароли Людовика 39.

Выготовляе штучнѣ зубы безъ пѣдниебѣня и безъ выймання нѣвъ. Такожь оправляе въ золото и каучукъ, штучнѣ корены и проднивкѣ зубы допасовуе до власныхъ. Пѣсля ужовы полекшѣ въ сплатахъ на раты мѣсячнѣ. 242

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на памятникѣ площи Галицкой

поручае въ великѣмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, пінсеры, лѣорнеты, бінокли, дальновиды, барометры, термометры, рѣчній ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайбы, тасьмы мѣрничѣ, цѣпы, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвонкѣвъ електричныхъ.

Всякій напрасникъ подагоджуютъ ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

Найдогоднѣйшимъ лѣтнымъ побутомъ въ сосновымъ лѣсѣ в заведенє кліматичне

ЗИМНАВОДА-РУДНО

сѣмь кільометровъ вѣдъ Львова, а 14 мінутъ ѣзды зелѣзницею зъ Львова. Шѣсть поѣздовъ зелѣзничныхъ денно туда и назадъ. Стація, телеграфъ, почта, реставрація и купелѣ въ мѣсци. Мешканя выгѣдній въ середнѣ соснового лѣса. Въ недѣлѣ и свята прогулки Львовянъ въ великихъ розмѣрахъ. — Блявшій информацій удѣляе „Народна Торговля" у Львовѣ. 289 2—6

Ц. к. уприв. галицкій акційный

Банкъ гіпотечный

Воддѣлъ депозитовый

принимае вкладки и выплачуе задатки на бѣжучій рахунокъ, принимае до переховання цѣнкій папиры и удѣляе на нихъ задатки.

Окрѣмъ того заведено на взоръ заграничныхъ институцій такъ званій

Депозита сховковѣ

(Safe Deposits.)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. рѣчно, депозитарь одержуе въ сталевѣй панцирнѣй касѣ сховокъ до выключного ужитку и пѣдъ власнымъ ключемъ, де *безпечно а дискретно* можна переховувати свое майно або важнѣ документы.

Въ тѣмъ напрямѣ гіпотечный Банкъ поробивъ якъ найдальше йдучѣ заряджена.

Правилы здѣносячѣ ся до того рода депозитовъ можна одержати безплатно въ депозитовѣмъ вѣддѣлѣ. 374 [2]

Гімназист з VII. класою приме на час вакацій лекцію на селѣ. Зголошеня з услівями на адресу: М. Л. Львів, poste restante, головна почта.

Пошукую старшон особы

[першенство мають вдовы по священникахъ], обзнакомленон въ сельскимъ господарствомъ, до заряду дому. Блявшій обложена подаеть Вп. А. Огоновска, Львовъ, площъ Академічный ч. 4. II. поверхъ. 231 3—3

СИКАВКУ

велнику вовоу (сучо-голочучу, дуже добру, дешево продасть Обшаръ дворскій Острѣвчинъ 233 почта Скварява. 3—3

!! Найкрасшій і найліпшій дарунок для молодежи !!

НАРОДНИЙ РУСКИЙ

МОЛИТВЕННИК

выдало

ТОВАРИСТВО „ПРОСЬВІТА"

в 1898-ім році

новий накład, видане шесте мовою народною, правописею шкільною, формату малого обіймаючого 256 сторін гарного друку.

Сей молитвенник можна дістати в канцелярії Товариства „Просьвіта" у Львові, ринок ч. 10 і в книгарни Ставропігійскій по таких цінах:

1. Молитвенник оправлений в папір з хребтом полотняним 30 кр.
2. оправлений цілo в полотно з одвітними відписками і в шабатурков 40 кр.

Замовленя виконують ся за готівку або за поспіпатою (Nachnahme).

КОНКУРС.

Комітет інтернату для кандидатів ц. к. Семинарії учительскої в Самборі розписуе сим конкурс в цілі поміщена 100 питомців на рік шк. 1899/1900 під слідуючими услівями:

Комітет інтернату прийме 100 найпильнійших і найбіднійших кандидатів, а то учеників з курсу приготовляючого за доплатою по 6 зр. місячно а кандидатів з I, II, III і IV року без доплаты, лишь за побирану стіпендію, однак за місяць ли сень доплачують всі кандидати по 5 зр. Питомці, котрі були умішені с. р. в інтернаті а виказують ся добрим поступом в наукахі що найменше вдоволяючими обичаями, мають першенство перед иншими.

Питомці дістають в інтернаті мешканє, страву, услугу, свѣтло, пране і надзір родительскій, а також в міру запасу шкільні книжки.

Крім того прийме комітет 5 учеників за повною оплатою по 12 зр. місячно з горе.

Добровільне выступленя або видаленє з інтернату потягае за собою утрату побираючої стіпендиї Приняті учеників курсу приготовляючого в провізоричне, а зістае затверджене доперва по зложеню іспиту вступного з добрим успіхом. Ті ученики з курсу приготовляючого, котрі не відповідять повисшим вимогам, будуть з днем 1 (10) с. р. з інтернату виключені а на їх місце прийме комітет гідніїшихъ

П даня о принятє до інтернату треба вносити під адресою Дирекції ц. к. Семинарії учительскої в Самборі найдальше до 31/7 с. р. До подання належать долучати: 1) свідоцтво убожества, посліднє свідоцтво шкільне з укінчинсї VI. взглядно VII. кляси школи видільової, або III. кляси гімназіяльної, або реальної; 2) свідоцтво хрещеня [ученики курсу приготовляючого мусять мати що найменше укінчений 14 рік жита]; 3) декларацію на протяг цілого року шкільного, в котрій родичі обовязують ся платити точно що місяця з гора повисше сказану квоту грошву, заопатрити сина в молитвослов, 6 пар сорочок, 6 простирал, 6 пошевок, 6 ручників, 6 хустинок до носа [біле безусловно мусять бути значене] 2 цілком нові убраня, зимове пальто, крім того сінник і прикривало. Вкінци григадує ся, що кождій принятий ученик мусять мати власну лошку, ніж і вилки, а надто скрипку до науки музики. Крім того визначують родичі принятих учеників 6 зр. з гора, а то: 5 зр. на прибори наукові на руки префекта інтернату і 1 зр. на зужитє інвентаря, з котрої то квоти з кінцем року шкільного зясть ся родичам рахунок

З Комітету інтернату для кандидатів ц. к. Семинарії учительскої в Самборі, дня 20,6 1899.

ТОВАРИСТВО «ПРОСВІТА»

у Львові, ринок ч. 10

видало своїм коштом і заходом:

„Панщина і єї скасованє в 1848 році". Написав д-р Іван Франко, ціна 30 кр.

„У пятьдесяту річницю знесеня панщини і відродженя Галицкої Руси. Написав Любомир Селяньский. Ціна 25 кр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручае

свое переплетничє и галянтерійне заведенє

у Львовѣ, ул. Академична ч. 3. 366

Подоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплиту: Служебниковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумовъ, Мапъ, Дипльомовъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кільканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченямъ, престолы, иконостасы, и иншій рѣчи. Принимае рѣзьбарскій роботы пѣсли власныхъ плянѣвъ. Выготовуе всякои величины церковнѣ образы до иконостасовъ, престолѣвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побѣльшуе въ фотографіи портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякій старинности, а то фреска, рѣзьбы и т. ин. входячѣ въ кругъ праць малярства по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ. Пѣдписный просить Вел. Духовенъство занотувати собѣ его адресу. 205

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 30.

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у ЛЬВОВѢ

поручае старѣ горѣвки польскій, розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bonbout" на наливки, такожь правдивый оцетъ спіритусовый. 366 73—7

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Машинки до стриженя волосся и бороды припоручае Иванъ Лявруковъ ножбовникъ у Львовѣ улиця Галицка 6.

ДРОТЪ кольчастый цинковый до огороджена по зр. 4 за 100 метровъ вразъ зъ кдобками до утриманя. Сѣтка дротяна лякирована до заслоны вѣкомъ по 1 зр. за метеръ квадратовый

поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч 1 напротивъ катедры

Бальсамъ на волосе

CELSIOR

[Haar-Balsam-Celsior]

є безперечно найлучшимъ косметикомъ на скрѣпленя ослабленого волосся, вѣнъ хоронить вѣдъ крушеня и выпадяня волосся, надае єму красный полискъ, природну барву и свѣжѣсть, хоронять передъ сохненемъ и передчаснымъ сивѣненъмъ.

Цѣлкомъ нешкѣдный!

Цѣна 1 фляшки 60 кр. [за попереднымъ надѣсланемъ 80 кр. пересылка оплатно.] 166 9—12

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукера аптикарь у Львовѣ

O KLIEK Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen)

ЗАВЕДЕНЄ ВОДОЛѢЧНИЧЕ

„Киселька"

у Львовѣ отворене Всякихъ поясненъ удѣлае д-ръ Едмундъ Ковальскій, Пѣдзамче Львовъ, Заведенє „Киселька". 236 2 6

Фарбы покостовѣ

цѣлкомъ до ужитку готовѣ на найлучшомъ покостѣ терти, скоро высихаючи, надзвычайно тревалѣ, до всякого ужитку въ господарствѣ, у всѣхъ барвахъ.

Фарбы лякеровѣ

скоро высихаючи, барва и шклистый полискъ.

Фарбы на дахи олѣйнѣ и теровѣ.

ТЕКТУРЫ

до покрываня даховъ.

Теръ газовый и деревный.

КАРБОЛІНЕУМЪ

ФАРБЫ фасадовѣ и цементовѣ.

Цементъ, Гіпсъ, Вапно гидравлічне.

Лякеры, Покосты, Кисти и Щѣтки

у всѣхъ родахъ по найнизшихъ цѣнахъ поручаютъ

Фрідріхъ и Бекокъ

Львовъ, ул. Гетманьска ч. 4.

[Пѣдъ цукернѣ Вдов. Гросса]

Новый цѣникъ выйшовъ зъ друку и е до диспозиціи. 160 19—20

Запрошене до передплаты на дѣло:

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

въ XIX-омъ вѣцѣ

въ біографіяхъ и портретахъ єи дѣятелей

съ увзглядненьемъ замѣчательныхъ людей, котрыхъ 1772 р. заставъ при жизни,

написавъ на пѣдставѣ автобіографичныхъ записокъ и архивально-библіотечныхъ матеріяловъ

ИВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ.

„Прикарпатска Русь" буде появлятись, почавши отъ надолиста 1898 р. правильно кождого другого мѣсяца выпусками по 7 листовъ печати зъ портретами замѣчательныхъ дѣятелѣвъ. Кождыхъ 10 выпусковъ буде становити томъ, а всѣхъ томовъ буде шѣсть.

Пренумерата на 10 выпусковъ выносить **10 коронъ**; на 5 выпусковъ 6 коронъ. Выпуски **поодиноки не будутъ** продаваись.

Пренумерату належить присылати выключно на адресу: п. **Антонъ Хойнацкій**, управитель книгарнѣ Ставропігійского Института у Львовѣ, Руска улиця число 3.

Першій выпускъ вже появився а вторый печатаесь.

Проф. Д-ра Олександра Огоновского **„СИСТЕМ АВСТРИЙСКОГО ПРАВА ПРИВАТНОГО"** виданий Д-ром Петром Стебельскимъ: том I. Загальні науки і право річове; том II. Право облігаціине і право спадкове — появили ся вже в книгарскій торговлі і можна его набути в книгарні Наук. товариства ім. Шевченка і в Ставропігійскій. Кождий том по 8 зр. 50 кр.

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кіловыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и низше.

Токай куранційный

въ фляшкахъ 1/2 літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французкій

въ фляшкахъ 3/4 літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку 3/4 літрову

поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

20 21—0

Подешѣ въ сплатахъ пѣсли договору безъ пѣдвышеня цѣнъ

приймаемо Вел. оо. духовнымъ, п. т. держ. и прив. урядникамъ а такожь всѣмъ особамъ на добрѣмъ становиску въ случаю потребы купна товаровъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонѣвъ, здамашкѣвъ, вебъ на постѣль и т. п., такожь столового бѣля, ручникѣвъ, бѣля мужескаго, домскаго и дѣточого, рѣвножь церковныхъ коврѣвъ передъ престолы, сальовыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занашѣсѣвъ, хѣдникѣвъ, патованыхъ кождръ, ценать ліноленмъ, канъ на столы и постелѣ, коцикѣвъ, дергъ на конѣ, макатѣвъ, гобеліновъ и многихъ другихъ артикулѣвъ.

Ілюстрованій цѣникъ высилаемо на жадане безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 190

Товаровый домъ

„AU LOUVRE"

Львовъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Складъ всякихъ матеріяловъ будовляныхъ

Львовѣ, ул. Подлѣвского ч. 5.

Заступство Австр йского Товариства акційного фабрики

Портляндъ-цементу въ Щаковѣй

Ц. к. упр. Товариства акційного першои фабрики выробовъ шамотовыхъ и штайнгутовыхъ.

Тов. акц. фабрики вапна гідравлічного для фасадъ въ Kattenleutgeben.

Фабрики ц. к. патентованого помосту асфальтового безъ фугѣвъ Zbořil, Miksch и Спѣлка въ Шаехатъ.

Продае по цѣнахъ фабричныхъ.

Портляндъ-цементъ, вапно гидравлічне, вапно складисте, гіпсъ, папу дахову, плыты изоляційнѣ, руры штайнгутовѣ до кльовакъ, каналовъ и водопроводовъ, пѣдлоги штайнгутовѣ цементовѣ, дощиковѣ и кольолітовѣ, печи кафлевѣ, цегли, плыты и мучку огнетревалу, дахѣвку, лупокъ и тростину суфітову а такожь взагалѣ всякій матеріялы будовляній, ручачи за ихъ доброту.

Пѣдприемство роботъ бетоновыхъ, укладаня пѣдлогъ и крыта дахѣвъ дахѣвкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревнымъ цементомъ (Holzcement) по умѣркованыхъ цѣнахъ.

ТЕЛЕФОНЪ ч. 460. 121

Рѣкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ"

перше и единоке руске товариство асекураційне, припоручене Вел. Духовенъству и всѣмъ вѣрнымъ Вирооов. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджена домашне, скотъ, господарскій знаряды, збѣже въ зернѣ и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкодъ огневыхъ.

Станъ фондовъ гваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1898 выносить:

Фондъ резервовый	96.775·05 зр.		
Резерва премій	64.263·12 „	}	206.880·57 зр.
Фондъ основный	45.000·— „		
Резерва спеціяльна	842·40 „		

Тарифы „Днѣстра" дуже умѣрковани, услѣвя обезпеченъ корыстни, а шкоды ліквідують ся безпроволочно. До кѣнца 1898 року выносили выплачени шкоды 627.790 зр. 67 кр. Полісы „Днѣстра" приймае Банкъ краевый при пожичкахъ ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ" въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшій услѣви, представляе своими значными фондами найбѣльшу гарантію, и выдае полісы и квіты въ рускѣмъ языцѣ.

Товариство взаимного кредиту „Днѣстеръ" стоваришене въ обмеженою порукою удѣляе пожички за *оплатою 5½% и 1% додатку на кошты адміністраційнѣ* за интабуляцію або порукою двохъ вѣдповѣдныхъ ручителѣвъ, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ и приймае вкладки до опроцентованя вѣдъ членовъ и третихъ особъ по 4½% до 1 липня 1899. Вѣдъ 1 липня 1899 будуть вкладки щадничѣ опроцентованѣ по 4%. Удѣлъ членьскій выносить 25 зр., виписове 1 зр. Членомъ бути и пожичку дѣстати може тѣлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ". Информаціи удѣляе Дирекція листовно. 94 51—0

Зголошеня о удѣленє агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агентовъ „Днѣстра", приймають ся.

Информація и посередництво до заключеня обезпечень житевыхъ и найкористнѣйшихъ комбінацій.

Пожички для членовъ Тов. взаим. обезп. и взаим. кредиту „Днѣстеръ" на 5½% и 1% додатку на кошты адм.

Львовъ, ринокъ ч. 10. (ДОМЪ „Просвѣты".)

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одпѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Чердынцевъ. Въ друкарнѣ Института Ставропигійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Дачинскаго.

Ч. 129. Львовъ, Пятница 11 (23) Червня 1899. Рочникъ XX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свитъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургу: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатий вольний вѣдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. а. в.

Оголошеня звычайні принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчка инсератового або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватні числять ся по 15 кр. вѣдъ стрічка.

Урядова штучка.

Якъ-разъ въ порѣ, коли руске духовенство а въ слѣдъ за нимъ вже и частина рускихъ громадъ пѣднесла окликъ: „Зъ рускими громадами лише руска переписка дерл авныхъ властій, урядовъ и судовъ!“ — почали ц. к. староства выдавати друкованый „Tygodnik urzędowy“, де мѣстять всякій инструкціи и заряджења для зверхностій громадскихъ и для урядовъ парохіяльныхъ.

Той „Tygodnik urzędowy“ насылають ц. к. староства — розумѣєсь не за дармо, а за грошѣ — урядамъ громадскимъ и парохіяльнымъ, безъ огляду чи они польскій чи рускій, — а позаякъ ц. к. староства у всѣдній Галичинѣ, пѣсля 5 §. розпорядженя міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ дня 5 червня 1869 ч. 2354 В. з. д., обовязаній зъ громадами и взагалѣ зъ урядами недержавными переписувати ся въ языцѣ дотычнои громады або дотычного уряду парохіяльного [яко недержавного], отже зъ рускими по руски, — то ц. к. староства, выдаючи свѣй „Tygodnik urzędowy“, повинній выдавати его въ двохъ языкахъ — або окремый польскій для польскихъ а окремый рускій для рускихъ громадъ и урядовъ парохіяльныхъ, або коли вже конче мае бути одинъ, то въ обохъ языкахъ: въ рускѣмъ и въ польскѣмъ. Инакше ц. к. староства поступають противзаконно, допчуть обовязую ѣ права.

Коли ц. к. староства выдають свѣй друкованый „Tygodnik urzędowy“ лише въ польскѣмъ языцѣ, то тымъ — такъ сказати-бъ — „выручують ся“ вѣдъ обовязку вести переписку руску зъ громадскими урядами навѣть въ тыхъ рускихъ громадахъ, де громадскій рады ухвалили вѣднести ся до староства зъ формальнымъ жаданемъ, щобы оно всѣ ся и письма писало по руски — а староство остаточно, раде-не-р де, мусить сповнити волю громады и посати до нея все по руски. Чому жь писати по руски есть обовязкомъ ц. к. староства, а друкувати по руски вже не есть его обовязкомъ? Тажь се выходить на просту штучку, абы лишь оббйти право руского языка, забезпечене ему законами, — абы лише силомъцью накидати Русинамъ польщину.

Такій „Tygodnik urzędowy“ почало выдавати для урядовъ громадскихъ и парохіяльныхъ також ц. к. староство львовске вѣдъ дня 6 мая с. р., въ мѣру потребы 2—3 разы на мѣсяць, по цѣнѣ 1 зр. 50 кр. рѣчнои передплаты. Сей Tygodnik редагує львовскій староста п. Францъ зъ языцѣ лише польскѣмъ, не хотячи того узнати, що въ львовскѣмъ повѣтѣ є бѣльшість рускихъ громадъ, отже тыждневникъ урядовый, сли вже мае выходити, повиненъ бути редагованый радше въ языцѣ рускѣмъ, нѣжь въ польскѣмъ. Але сами Русины, шануючи право другои мовы, не бажають того, а тѣлько жадають свого права, именно, щобы староство выдавало не лишь „Tygodnik urzędowy“, але и „Тижденникъ урядовий“. То обовязокъ ц. к. староства — и дуже сумно, що ажь часопись мусить о тѣмъ обовязку поучати п. старосту львовского и иншихъ старостовъ на Руси, котрѣ рускимъ громадамъ и рускимъ парохамъ накидають польскій „Tygodniki“..

Начальники рускихъ громадъ, при звѣстнѣй політичнѣй системѣ на Галицкѣй Руси, мовчать, бо боять ся высказати свое бажане, але въ громадахъ панує велике огорченя на таке противправне поступованя руского языка, тымъ бѣльше, що ц. к. староства просто не хотять узнавати закона.

Такъ н. пр. львовскій староста п. Францъ лише въ одномъ урядовѣмъ письмѣ, що „Tygodnik ц. к. староства есть орг номъ урядовымъ ц. к. староства а яко такій выданный *може бути лише въ языцѣ польскѣмъ*“. — Пытаемо: чи можна сказати бѣльшій абсурдъ?! Коли бъ „Tygodnik“ бувъ выданный для урядниковъ ц. к. староства, то була бы рація, але коли вонъ выдае ся для автономічныхъ урядовъ, то таке сказане п. староты — кольосальный абсурдъ.

Тутъ — сли ц. к. намѣстникъ Галичины не накаже ц. к. старостамъ респектувати права руского языка — остаесь Русинамъ єдина рада: Tygodnik-овъ польскихъ не приймати, а жадати рускихъ! Цѣсарске право за нами, то староты мусять право поважати!

Буча въ львовскѣй радѣ мѣскѣй.

Вчерашнѣмъ засѣданю львовскои рады мѣс ои була на порядку дневнѣмъ справа провѣрены выборовъ. Именемъ верифікаційнои комісіи здававъ справу радный д-ръ Рошковскій.

Референтъ повѣдомивъ, що противъ выборовъ вѣйшли три протесты: одинъ вѣдъ п. Слівіньского противъ тыхъ всѣхъ, що осоромили ся въ справѣ галицкои щадниці; другій противъ выбору проф. д-ра Ридигера, котрого при голосованю одни называли Людвикомъ, а другі Іосифомъ, и котрому скрутаційна комісія всѣ тѣ голосы почислила за важній; третій противъ Мойсея чи Моріца Шпрехера, оправдуючій ся на тѣмъ, що Шпрехеръ въ часѣ выборовъ арендувавъ вѣдъ мѣста часть пропінацін. Въ комісіи верифікаційнѣй бувъ референтомъ д-ръ Маріяньскій и бувъ тои гадки, що бы не признати жадного зъ тыхъ протестовъ. Комісія перши два внесена д-ра Маріяньского приняла, а третій вѣдкинула двома голосами бѣльшости. Д-ръ Маріяньскій бувъ тои гадки, що Шпрехеръ, повѣдомивши раду мѣскѣ на три днѣ передъ выборами, що свои права аренды здае на свого брата Макса Шпрехера, мае право засѣдати въ радѣ; противники знову стояли на тѣмъ, що магістратъ ажь въ тыждень по выборахъ принявъ заяву Мойсея Шпрехера до урядовои вѣдомости и длятого Шпрехеръ въ часѣ выборовъ не мавъ права бути выбранымъ. Наслѣдкомъ тои рѣзницѣ гадокъ д-ръ Маріяньскій зрѣкъ ся референту, а обнявъ его д-ръ Рошковскій, котрый такимъ чиномъ здававъ вчера справу на повнѣмъ засѣданю рады. Д-ръ Рошковскій уважае выборъ д-ра Людвика Ридигера за важный, бо иншого Ридигера нема. Що до выбору тыхъ, котрѣ осоромили ся въ справѣ щадниці, референтъ є тои гадки, що нема нѣякои пѣдставы уважати ихъ выборъ за неважный, скоро выборцѣ, голосуючи на нихъ, заявили имъ свое довѣре. Вкінци выборъ Мойсея Шпрехера уважае за неважный, бо Шпрехеръ у всѣхъ иншихъ интересахъ остае и дальше въ спѣлцѣ зъ своимъ братомъ Максомъ, такъ що коли бы пр. мѣсто мало якій процесъ зъ Максомъ и выграло его, то свои претенсіи мусѣло бы екзекувати на майнѣ зарѣвно Макса якъ и Мойсея; а въ такихъ правныхъ вѣдносинахъ до мѣста жаденъ радный оставати не може.

По референтѣ д-ра Рошковского заявивъ президентъ д-ръ Малаховскій, що пѣддасть насамперед пѣдъ дискусію внесене на затвердженя 98 мандатовъ, опѣсля мандатъ д-ра Ліліена, котрого выбрано при доповнюючихъ выборахъ на мѣсце пок. Чайчиньского, а наконець выборъ Шпрехера.

Тогдѣ забравъ голосъ д-ръ Пентакъ и говоривъ бѣльше менше такъ: Рада мѣска мае провѣрити не тѣлько, чи кождый зъ ей членовъ дѣставъ при выборахъ абсолютну бѣльшість голосовъ, але такожь, чи кождый, хто ей дѣставъ, мавъ право бути выбранымъ. Обовязокъ сей мае рада мѣска безъ огляду на те, чи протестъ внесено чи нѣ. Отже не годить ся забувати о тѣмъ, що законъ не позваляе засѣдати въ радѣ такимъ, кого засуджено за злочинъ або за проступокъ крадѣжи, за спроневѣренє, за обманъ, а такожь и тымъ, противъ кого веде ся слѣдство за карыгодні вчинки. По смерти д-ра Крижановского, чоловѣка правого и честного, лишили ся листы, котрѣ, якъ кажуть, дали повѣдъ до слѣдства, веденого властями у львовскѣмъ кредитовѣмъ банку чи то противъ одного зъ двохъ осталыхъ директоровъ банку, противъ д-ра Мархвіцкого. Тѣ вѣсти повинній насъ спонукати до провѣреня, кѣлько въ нихъ є правды, — особливо пѣсля того всего, що у насъ дѣяло ся въ першихъ мѣсяцяхъ сего року по выкрытю осоружной гнили моральной. [*Грѣмкій оплески.*] Кожда корпорація повинна пильнувати, щобы середъ нея не засѣдавъ нѣхто негѣдный сеи чести. А вѣсти про карне слѣдство противъ д-ра Мархвіцкого мають за собою выглядъ имовѣрности. Листъ, полишеный д-ромъ Крижановскимъ, появивъ ся въ Monitor-ѣ д. 11 цѣтня с. р. Се число Monitor-а сконфісковано, а судъ, затверджаючи конфіскату, въ ореченю своѣмъ сказавъ, що конфіската длятого є оправдана, бо документовъ, що належать до не окѣнченого ще слѣдства карного, не вѣльно оголошувати. Тымъ способомъ и судъ ствердивъ, що по смерти д-ра Крижановского вело ся чи мало ся вести карне слѣдство и що мало оно бути звернене противъ д-ра Мархвіцкого. Длятого рада мѣска конечно повинна провѣрити на певно и рѣшучо, чи се правда чи нѣ, а коли слѣдство справдѣ було выточене, то против

Аскетизмъ и монашество.

Аскетизмъ и монашество, — „умерщвленія плоти“ и выконане трехъ „евангельскихъ совѣтовъ“ — то поява, що приходить у всѣхъ майже релігій свѣта, розумѣе ся въ релігіяхъ вже бѣльше розвиненыхъ, не стоячихъ на первѣстнѣмъ степени розвою. Сесю цѣкаву тему обробивъ нѣмецкій ученый Otto Zöckler въ книжцѣ „Askese und Mönchthum“, що недавно появила ся у Франкфуртѣ надъ Меномъ.

Вабрцемъ аскетичного жытя вже вѣдъ старинныхъ часовъ полишила ся Индія. Священики браманскій а такожь всѣ побожнѣйшій приклонники тои вѣры постили, бичували ся, уходили въ лѣсы, де вели пустинне жите, одягали ся въ одѣжь зъ коры деревъ, годували ся корѣнемъ. Пѣзнѣйша индійска релігія, буддизмъ, такожь мусѣла приноровити ся до загального звычаю въ краю и завести аскетизмъ и монастирѣ, де проживали монахи и монахини живучій въ того, що подали милостынѣ люде. Тѣ, що стремѣли до бѣльшого усовершенія, не сидѣли у монастиряхъ, але йдуть такъ само, якъ браманьскій священники, въ лѣсы и тутъ пѣддають ся всякимъ мукамъ и терпѣнямъ. Цѣкаво а то, що буддизмъ въ Хінахъ и Японіи до такого аскетизму не довѣвъ.

У народовъ европейскихъ було рѣзнорако. Народы пѣвнѣчій — Кельты, Германы, Скандинавцѣ, Славяне, що терпѣли богато вѣдъ острого клімату и непривѣтнои, багнистои землѣ, не мали нахилу до аскезы. Світоглядъ Грековъ бувъ веселый, релігія надто естетична, щобъ у нихъ зъ природы розвинувъ ся аскетизмъ. За те у Римлянъ первѣстна релігія була вже острѣйша, священики були вже обмеженій въ своѣмъ жытю. Ширшій розмѣры прибрало таке жите у Римлянъ и Грековъ пѣдъ вплывомъ Єгипту за часовъ Пітагора а пѣзнѣйше практикували то Стоики. За часовъ цезарѣвъ, коли то релігіи Всходу зблялли ся зъ грецко-латиньскими понятями релігійными, вѣдновили ті идеѣ ново-Пітагорейцѣ и ново Платоніки.

У Жидовъ передъ неволею вавилоньскою аскезы не було, доперва по неволи вавиловскѣй зачинають ся творити товариства Єссенцѣвъ. Єссенцѣ замѣтній тымъ, що була то секта до певного степеня комуністична и прикладала велику вагу до працѣ, а рѣзнила ся тымъ вѣдъ иншихъ аскетичныхъ сектъ, що не попала въ релігійный шалъ и дуръ, якъ то неразъ лучало ся у аскетовъ индійскихъ.

Пѣдставою аскетизму христіяньского було жите Христа и все наслѣдувано до Христа. И такъ пѣстъ въ середу и пятницю — се памятка днѣвъ, коли Юда зрадивъ Христа и коли Христосъ померъ на хрестѣ. Великій пѣстъ завели перші монтаністы. Аскетизмъ половый — целібатъ — въ початку не вважавъ ся чимсь богоугодным; доперва пришовъ вонъ до значенія въ II столѣтю по Христѣ пѣдъ вплывомъ монтаністовъ и фільософіи Стоиковъ. Повязавъ Христосъ живъ скромно и не вбираючи ся пышно, то само собою розумѣе ся, що се було мѣродайне для его исповѣдниковъ. Крѣмъ того обовязкомъ було молити ся о годинахъ 9, 12 и 3 бій на памятку початку, середины и кѣнця страждань Христовыхъ на хрестѣ.

Той аскетичный духъ заострюе ся у всходній церквѣ въ серединѣ III. столѣтя, ажь при кѣнци того столѣтя доходить до заснованя монашого жытя. Основателемъ стае Пахомій (285—345). Зъ початку бувъ вонъ исповѣдникомъ релігіи египетскои и належавъ до коллегіи священиковъ Сераписа. Потомъ навернувъ ся на христіянство, жывъ середъ еремітовъ лѣтъ сѣмъ, а опѣсля перенѣсъ ся въ пусту а богату въ печеры околицю Табеннісі. Тутъ почали ся громадити коло него ученики и поволи утворила ся цѣла трупа монастирѣвъ мужескихъ, а небавомъ и женьскихъ. Пахомій уложивъ для нихъ правила жытя, що доховали ся до нашихъ часовъ у пятьохъ монахъ. Въ тыхъ правилахъ каже вонъ своимъ ученикамъ спати сидячки, въ бѣлю безъ рукавовъ, у льняной одежи, пѣдпережавши ся поясомъ. При ѣдѣ не повиненъ монахъ навѣть вѣдвернути очей вѣдъ стравы и стола. Але головно звернена була увага на працю въ дома, у полѣ и огородѣ. Тому-то мало се велике значенє цивілізаційне.

Монаше жите ширило ся скоро въ Єгиптѣ, въ Палестинѣ, Малѣй Азіи и Сирії.

Зреформувавъ и розвинувъ принципы и організацію монаховъ св. Василій Великій, митрополитъ зъ Цезареи каппадокійскои. Его правила вже о много лагѣднѣйші. Потомъ далъ въ IX. столѣтю розвинене правила монашого жытя Теодоръ Студитъ. Вонъ порядкує етично-суспѣльне, дієтетичне и літургічне поведенє монаховъ аже до найменшихъ дрѣбниць. Тѣ правила Теодора Студита стали пѣдставою великого числа монастирѣвъ у всходно-римскѣй державѣ. На тыхъ правилахъ засновано нашу кіевско-печерску Лавру и монастирѣ на Атоскѣй горѣ. Игуменовъ пооднокихъ монастирѣвъ именувавъ патріярхъ, а „протоса“, що мавъ власть надъ всѣми монастирями, цѣсарь, а доперва въ IV. столѣтю той-же патріярхъ.

Ісламъ задержавъ въ христіяньско-жидовскихъ вплывовъ лишь аскезу молитвы и одномѣсячный пѣстъ — рамаданъ.

Въ захѣдній церкви монашество розвинуло ся доперва вѣдъ р. 340, коли то въ Римѣ бувъ Атанасій. Вонъ выкликавъ тамъ велике одушевленє для монашого жытя, и небавомъ всѣ край довкола Середземного моря покрыли ся множествомъ монастирѣвъ. Въ Галіи — теперѣшній Франціи — причинивъ ся много до розвою монашого жытя Мартинъ, епископъ зъ Туръ.

Але ті монастирѣ не мали ще своѣи „регулы“; тую надавъ имъ доперва св. Бенедиктъ, що заснувавъ монастирь на горѣ Сазіномъ и ставъ основателемъ чину Бенедиктинѣвъ. Правила того ордена въ порѣвнаню зъ правилами св. Василія Великого о много лагѣднѣйші дотычно ѣды, постовъ и бичованя, а велику увагу звернувъ св. Бенедиктъ на працю, такъ фізичну, якъ и духову. Монастирѣ Бенедиктинѣвъ розширали ся скоро у Франціи и Нѣмеччинѣ, а великимъ огнищемъ цивілізаціи въ тыхъ краяхъ стае монастирь въ Клюні у Франціи, а въ Нѣмеччинѣ монастирь въ Гіршавъ въ Чорнѣмъ лісѣ. Крѣмъ того введено організацію на-пѣвъ монаховъ. Були то свѣтскій люде, що жили при монастирахъ, однакъ не пѣдлягаючи всѣмъ правиламъ чина. Черезъ те ширила ся не лишь побожность мѣжь свѣтскими людьми, але и політичный вплывъ монастирѣвъ вросъ дуже, якъ то показало ся въ спорѣ мѣжь Генрихомъ IV. и Григоріємъ VII.

Зъ чина Бенедиктинѣвъ розвивали ся такожь инші чины, якъ примѣромъ чинъ Цистерсовъ. Тѣ обѣбрали собѣ за свѣй кличъ: „Cruce et aratro“ и засновуючи монастирѣ у всходныхъ провінціяхъ Нѣмеччины и въ Польщи ширили духову и матеріяльну культур

кого и за що. Д-ръ Пентакъ закінчивъ свою рѣчь внесеньмъ, щобы признати важными мандаты 97 радныхъ, выбранныхъ 28 лютого и 6 червня с. р., котрѣ верифікаційна комісія уважае за важній, а що-до мандату д-ра Мархвіцкого здержати ся поти, аж президія рады дістане зъ суду автентичне пояснене въ справѣ вѣстей о слѣдствѣ противъ д-ра Мархвіцкого.

Д-ръ Мархвіцкій, незвычайно зворушеный и роздразненый, попросивъ о голосъ. Але президентъ завначивъ впередъ, що пбеля регуляміну членъ рады не повиненъ оставати на засѣданю, коли о нѣмъ веде ся нарада; опбеля-жь додавъ, що поки начнесь дискусія надъ внесенемъ д-ра Пентака, позволить промовити д-рови Мархвіцкому. Тогдѣ середъ загального напруженя ставъ дрожачимъ и придавленымъ вбдъ роздразненя голосомъ говорити д-ръ Мархвіцкій:

„Скорѣйше смерти — казавъ вбнъ — бувъ бы я надѣявъ ся, нѣжь такихъ докорбвъ въ радѣ мѣскбй. Хто хоче на кого ударити такъ убійчимъ зарядомъ, якъ ударено тутъ на мене, повиненъ провѣрити правду. Такъ, якъ поступлено собѣ зб мною, е нечестно. Те, що сказавъ радникъ двору д-ръ Пентакъ, е ложь. Коли бы мы хотѣли опирати ся на тбмъ, що пише Monitor, то половина радныхъ не повинна бы тутъ засѣдати. Не моя рѣчь розслѣджувати, що склонило д-ра Крижановского до самоубійства. Я стою пбдъ охороной надзирающои рады кредитового банку и лише ѣй обовязаный я здавати рахунокъ. Д-рови Пентакови бажаю, щобы его рука була такъ чиста, якъ моя; я нѣкому не зробивъ нѣчого злого, — д-ръ Пентакъ вже неразъ; вбнъ хотѣвъ позбавити товариша мандату, щобы зробити мѣсце своему знакомому. Я тутъ передъ цѣлою радою высказую д-рови Пентакови докбръ нечестности. Щобы кинути ся на честь чоловѣка, треба мати якусь пбдставу. Вступній доходженя мають вести до слѣдства; але противъ мене не було нѣякого слѣдства и я навѣть не мавъ жадного вбзвання до суду“. Тутъ зачавъ д-ръ Мархвіцкій вже кричати дрожачимъ и перерывanымъ голосомъ: „Вбдкликую ся до рады! Се е убійство! Хто такъ выступае, е нѣчемный... Прощаю васъ . . . я собѣ инакше . . .“ Послѣдныхъ слбвъ вже не можна було розумѣти.

Коли д-ръ Мархвіцкій опустивъ салю, а осталй радній успокоили ся зб зворушеня, вбдозвавъ ся радный Павлевскій, попираючи внесене д-ра Пентака, бо не бачить въ нѣмъ нѣчого, що могло бы кому ухибляти, а выясненя правды е конечне.

Потбмъ промовивъ д-ръ Пентакъ зворушенымъ голосомъ, зазначаючи, що не говоривъ, мовь бы то противъ д-ра Мархвіцкого вело ся слѣдство, а домагавъ ся лише провѣреня вѣстей.

Радный Солецкій також попиравъ внесене д-ръ Пентака и сказавъ, що самъ, будучи на мѣсци д-ра Мархвіцкого, бувъ бы за таке внесене вдячный, котре бы вело до розъясненя рѣчи.

Д-ръ Бикъ признавъ д-рови Пентакови слушность, але волѣвъ бы бувъ, щобы справу провѣрено тихцемъ. Зъ уваги на загальне зворушене раднвъ д-ръ Бикъ вбдрочити засѣдане.

Проф. д-ръ Цесельскій вытыкнувъ д-рови Пентакови, що вбнъ, правникъ, не знае того, що членови палаты панбвъ, якимъ е д-ръ Мархвіцкій, не можна выточити слѣдства безъ дозволу палаты; а о такбмъ дозволѣ було бы щось чуло ся.

По короткій ще дискусіи надъ внесенемъ д-ра Бика ухвалено вбдрочити засѣдане до вечера нинѣшного дня.

Заразъ по засѣданю зббрала ся верифіційна комісія и постановила розслѣдити справу д-ра Мархвіцкого та на нинѣшнбмъ засѣданю рады подати результатъ своихъ розслѣдбвъ. Д-ръ Маріяньскій именемъ меншости комісіи буде сегодня промовляти за затвердженемъ выбору Мойсея Шпрехера.

Въ справѣ IV. зъѣзду археольогбвъ въ Кіевѣ.

Дня 13 (1) серпня с. р. мае почати ся въ Кіевѣ, якъ вѣдомо, IV. зъѣздъ археольогбвъ — а зъ нимъ буде получена археольогічна выстава, котре потреваe мѣсяць. Помѣжь иншими ученымн славяньскими згодили ся такъ декотрі лѣвбскій Русины зъ рефератами, котрі мають читати на зъѣздѣ, — але зъ тымъ услбвемъ, що реферати тѣ будуть выголошеній по руски. Кіевскій комітетъ зъѣзду не хотѣвъ тон справы рѣшати самъ та вбднѣсъ ся до головнои управы археольогічного товариства, котре мае свбй осѣдокъ въ Москвѣ. Вбдтакъ прийшла вбдповѣдь, що такъ само, якъ допущено до вбдчитбвъ на зъѣздѣ всѣ инші славяньскій мовы, такъ и нема перешкоды, щобы читано на нѣмъ також и по руски чи то по украинськи. Однакъ зъ симъ рѣшенемъ не хоче згодити ся ректоръ Кіевского университету, въ котрого будинку будуть вбдбувати ся засѣдана археольогбвъ, та вбднѣсъ ся до міністерства зъ протестомъ противъ читаня рефератбвъ, въ хахлацкій мовѣ. Цѣкава рѣчь, якъ справу порѣшить міністерство. Зъ одной стороны хочемо надѣяти ся, що справа покбичить ся користно для нашои мовы, а зъ другои стороны не хочемо припускати, щобы въ противнбмъ разѣ — коли бы міністерство справдѣ прихилило ся на сторону ректора — наши кіевскій ученій, котрі переважну часть уладженя зъѣзду и выставы взяли на себе, терпеливо и рбвнодушно внесли таку зневагу нашого и ихъ рбдного слова.

Правда, що декотрі россійскій часописи — мѣжь ними „Новое Время“ — трублять въ ту саму трубу, що и ректоръ кіевского университету, та мокрымъ рядномъ накидають ся на нашу мову; але розумнѣйша часть россійскои печати выявляе зовсѣмъ иншій погляды. Оттакъ пр. „Южное Обозрѣніе“ такъ пише про галицкихъ перевертнѣвъ-обединителѣвъ и про россійскихъ загорѣльцѣвъ: „Тѣ, що вбдкинули свбй рбдный языкъ, щобы присвоити собѣ россійскій, говорять тымъ сумнозмѣшнымъ діялектомъ, якій захвалюе львбвскій „Галичанинъ“, а задоптують въ болото всѣхъ тыхъ, що хиба тымъ провинились, що боронять своеи рбднои мовы. Здавалось бы, що дальше вже не можна пбйти въ тбй асиміляційнбй загорѣлости; а таки „Новое Время“ иде ще дальше и, навязуючи до того, що на проектованбмъ IV. зъѣздѣ археольогбвъ въ Кіевѣ будуть читанй рефераты також и по малоруски, попросту денунціюе ініціяторбвъ зъѣзду о сепаратистичній тенденціи!“

Ну, то „Новое Время“, дневникъ россійскій, выходячій въ столици Россіи, верзе про „сепаратистичній тенденціи“ Украинцѣвъ: але якъ то мусѣло перевернути ся въ головѣ тутешнымъ „обединителямъ“, скоро они мають на стблько вытерте чоло, що тутъ, въ Галичинѣ, де поки-що анѣ на лѣкъ нема „русскихъ“, въ краинѣ, що поки-що належить ще до Австріи, смѣють прозывати „сепаратистами“ тыхъ, котрі не збйшли ще зъ глуздбвъ и боронять своеи рбднои мовы?! Чи не краще-бъ имъ звати себе самыхъ сепаратистами або лѣпше — перевертнями?...

Переглядъ політичный.

Брошура „Die Polen und die Mission des Polenclubs im österreichischen Reichsrathe“ выкликала въ польскій прасѣ велику сенсацію. Въ 6 роздѣлахъ авторъ розбирае вбдношене Полякбвъ до Австріи. Въ першбмъ роздѣлѣ представляе нинѣшный станъ рѣчи въ Австріи, указуючи на небезпеченьство подѣлу Австріи на два політичній таборы: Нѣмцѣвъ и Славянъ. Супротивъ нѣмецкои Gemeinbürgschaft станула славяньска солідарность яко воённе гасло.

Се коаліція кблькохъ славяньскихъ народбвъ, що не мають анѣ політичныхъ, анѣ екогомічныхъ спбльныхъ интересбвъ, штучно втиснена въ автономічну програму, щобы Нѣмцѣвъ держати въ шаху. Хто суть тѣ автономісты въ Австріи? Чехи ними не суть, бо стремлять до утворени самостбйнои державы зложеной зъ краѣвъ короны св. Вячеслава, т. е до злучени Чехіи, Моравы и Шлезка пбдъ чеською гегемонією. Полудневій Славяне: Словѣнцѣ зъ Истріи и Карнитіи, Хорваты и Сербы зъ Дальматіи и Побережа також не суть автономістами, бо добиваються ся обмеженя обсягу дѣланя сойміві, въ котрыхъ не мають бблыпости. Они скорше волѣли бы, щобы розширено власть центральныхъ урядбвъ, вбдъ котрыхъ можуть надѣяти ся обороны передъ Італійцями. Автономістами мѣжь австрійскими Славянами суть одній лишь Поляки.

А не ма бблышихъ політичныхъ противностей якъ тѣ, що роздѣляють Полякбвъ вбдъ Чехбвъ. Се-жь Чехи выпайшли панславістичну идею, и вбдъ Палацкого по нинѣшный день всѣ ческій сторонництва суть ей вѣрными приклонниками. Въ заграничній політицѣ е се противавстрійска програма. Головно въ попираню россійскихъ агітацій мѣжь полудневыми Славянами, на Балканѣ, противавстрійска політика не мае щирѣйшихъ приклонникбвъ якъ Чехбвъ и ихъ агітацію въ дневникахъ, письмахъ и зборахъ. Вже тутъ пропасть дѣлить Полякбвъ вбдъ Чехбвъ.

Супротивъ австрійскои идеи державнои Чехи заховують ся холодно — полудневославяньскій русофілы прямо непріязно. Се, що Чехи розумѣють пбдъ державно-австрійскою идеею, то утворене такои державнои знаки, въ котрій бы Чехи могли въ краяхъ своеи короны панувати неподѣльно, а зъ прочою Австрією най дѣе ся що хоче. Зъ полудневославяньскихъ народбвъ выключно Словѣнцѣ и часть Хорватбвъ мають найббльше зрозумѣня для австрійскои идеи державнои и своихъ національныхъ жадань доси не ставлять на тлѣ державного права, якъ Чехи — що eo ipso значило бы розбите Австріи. За те Сербы заховують ся супротивъ Австріи прямо непріязно, стремлять до утворени зъ полудневославяньскихъ провінцій Австріи великосербскои державы. Чи тѣ сторонництва мають що небудь спбльного зъ автономічною програмою? И якимъ способомъ Поляки мають зъ ними засѣдати въ коаліціи?

Въ дальшихъ роздѣлахъ авторъ доказуе, що не лишь взглядъ на становиско Полякбвъ въ Австріи, але також и на загально-польску національну політику, наказуе Полякамъ зближити ся до Нѣмцѣвъ. Найзавзятѣйшимъ, найнебезпечнѣйшимъ ворогомъ Полякбвъ е Россія — противъ неи лишь въ Нѣмцяхъ Поляки знайдуть оперте. Се суть въ Австріи елементы, котрі репрезентують дѣйстну австрійску державну идею, и о нихъ мусить оперти ся дальшій розвбй Австріи. Якъ панславіямъ, такъ и панґерманізмъ е для Австріи розкладовою, центріфуґальною, згубною идеею. Зближенемъ до Нѣмцѣвъ Поляки зломлять вбстре панґерманізму въ Австріи, бо всѣ щиро-австрійскій елементы мѣжь Нѣмцями приступлять до сеи коаліціи.

Головна гадка брошуры взагалѣ така: Въ Австріи не можь рядити безъ Нѣмцѣвъ, не можна рядити безъ Полякбвъ, але и безъ Чехбвъ нѣ. Односторонный польско-нѣмецкій союзъ бувъ бы для Полякбвъ и для Австріи такъ само шкбдливый, якъ односторонный ческо-польскій союзъ. Розумна політика въ Австріи мусить вти до такого умѣркованя пересадныхъ ческихъ жадань, щобы черезъ те зломити вбстре панґерманізму.

— —

Торговельный білянсъ Австро-Угорщины въ першихъ пяти мѣсяцяхъ с. р. пбсля оголошеныхъ міністерствомъ торговлѣ збставленъ, выказавъ станъ чинный въ квотѣ 20 міліонбвъ. Въ тбмъ самбмъ часѣ минувшого року білянсъ выказувавъ станъ пасивный въ высотѣ 58·8 міліонбвъ. Се значить, що торговельный білянсъ въ першихъ пяти мѣсяцяхъ с. р. поправивъ ся о 78·8 міліонбвъ.

Австрійскій експортъ въ маю с. р. выносивъ 91·9 міліонбвъ, т. е. о 7 міліонбвъ бблыше, якъ въ маю попереднього року. Импортъ выносивъ 64·7 міліонбвъ, т. е. о 13·8 міліонбвъ менше, якъ въ минувшбмъ роцѣ. Взагалѣ вбдъ 1. сѣчня аж до кбнци мая с. р. експортъ выносивъ 357 міліонбвъ, т. е. о 53·4 міл. бблыше, якъ въ попередибмъ роцѣ; импортъ выносивъ 336·9 міл., т. е. о 25.5 міл. менше, якъ въ тбмъ самбмъ часѣ минувшого року.

— —

Въ справѣ мировои конференціи кореспондентъ лондоньского Таймса доносить

Ихъ монастирѣ мали цѣлій фабрики, гарбарнѣ, гуты зелѣзнй, фабрики для перерббки вовны, копальнѣ соли и т. д. Однакъ треба имъ признати, що богатыхъ своихъ доходбвъ ужывали они на користній цѣли, на цѣли культурній въ тыхъ краяхъ, де мали свои монастирѣ.

Зъ того самого чина Бенедиктинбвъ выйшовъ також чинъ Картузбвъ, дуже острый що-до своихъ правилъ. Але вбнъ також змѣнивъ пбзнѣйше тѣ свои такъ дуже острі постановы.

Духовеньство свѣтске жило о много свббднѣйше, але и оно мало аскетичній принисы, о стблько, що жило въ целібатѣ, и мало ще иншій ограниченя.

Але монастирѣ не доховали вповнѣ „евангельского убожества“; они набували велитеньскій неразъ маетки. То мусѣло выкликати реакцію и св. Францискъ зъ Ассізі хотѣвъ запротестувати противъ того, засновуючи „жебручій“ чинъ Францисканбвъ. Коли-жь и той орденъ не доховавъ евангельского убожества, зачавъ громадити маетки, тогдѣ вбддѣлили ся черезъ те двѣ групы „minores“ и „minimi“ але они затратили ся. Крбмъ того выробили при собѣ Францисканы Терціяріѣвъ, людей свѣтскихъ, що займали ся дѣлами милосердя.

Мѣжь жѣночими монастирями принявъ засаду „милостинѣ“ орденъ Клярисокъ, а мѣжь мужескими Домінікане, Кармеліты и Августины-Еремиты. Однакъ тѣ ордены зъ засадою „милостинѣ“ не вспѣли запобѣгти великимъ надужитямъ и дальшому громадженю маетковъ иншими монастирями. Доперва за часбвъ реформаціи взяла ся церковь до направы вбднесинъ по орденахъ. Крбмъ того не безъ вплыву було заснованне товариства Езуитбвъ, котрі потрафили зробити иншимъ монахамъ велику конкуренцію. Нинѣ Езуиты опанували своими конґреґаціями Маріянными и Серця Ісусового велику часть свѣтского населенія.

Справы церковнй.

— —

До Всечестного нашого Духовенства!

За призволенемъ Всечестнѣйшихъ нашихъ Ординаріятбвъ збстали зложенй мною особисто въ дотычныхъ консисторскихъ канцеляріяхъ по 24.000 льосбвъ нашои фантовои дяковскои льотерії до розбслания въ офіціяльній дорозѣ по Деканатахъ, а Вѣстники дієцезальній мали подати рбвночасно поручена дієцезальныхъ церковныхъ властій до всечестного Духовеньства заняти ся якъ найщирѣйше розпродажію тыхъ льосбвъ, втягаючи въ кругъ тои акціи такій чинники, котрі — чи то зъ самого титулу чи обовязку близькій мусять бути для тои справы, якъ церковь въ першій лініи, якъ дяки, якъ вѣрній, якъ духовеньство само. Всесвѣтлѣйшій Львбвскій Ординаріятъ таку розсылку вже зарядивъ, якъ и вбдповѣдне поручене для Всечестного Клиру Львбвскій Архіепархіяльній Вѣдомости вже принесли, — сподѣваю ся, що въ тбй хвили, коли се пишу, — такъ само стати ся мало и въ перемыскбй и въ станиславбвскбй Дієцезіи.

Въ сей способъ та справа збстае офіціально вбддана въ опѣку цѣлого нашого Духовеньства. Не маю найменшои обавы, щобы Всечестный Клиръ сею справою якъ найгорячѣйшою не занявъ ся: вбнъ сповниvъ, якъ и въ иншихъ церковно-народныхъ справахъ, такъ и въ сбй свбй обовязокъ, — се не пбдлягае нѣякому сумнѣвови!

Нехай буде менѣ однакъ вбльно, яко ініціяторови сего дѣла а заразомъ яко духовному на деякій моменты звернути увагу монхъ Высокопреподобныхъ и Высокоповажаныхъ Братбвъ духовныхъ.

Що при розпродажи льосбвъ маемо найббльше рефлектувати на церкви, рѣчь понятна и цѣлкомъ природна. Розходить ся прецѣнь о починене засновку першого до обезпеченя долѣ церковныхъ слугъ с. е. дяковъ. А сей интересъ пбдтрамуе ще иншій взглядъ, выплываючій зъ характеру церковного нашои льотерії, именно, що на фанты тои-жь складають ся предметы служачій для богослужебныхъ, и въ додатку, що такими выграными мы маемо надѣлити убогій церкви нашій. Отже се не лишь не буде грѣхомъ, коли мы засббнѣйшій церкви сестры потягнемо до найббльше можливого закупна льосбвъ, але моральностію, бо они по при першбй цѣли причинити ся можуть для користи бѣднѣйшихъ своихъ сестеръ.

Не буде се рбвно-жь пбсля моеи думки нѣякимъ грѣхомъ и противъ установъ цер-

ковныхъ, переходячи до нишого фактора с. е. вѣрныхъ нашихъ — въ тыхъ припадкахъ нашои священичои юдикатуры, де мы накладати маемо епитімін въ реституціяхъ не привязаныхъ до особъ, зробати ужитокъ факультативный и зъ сихъ льосбвъ розумѣе ся безъ особистого користаня въ выграныхъ! Но и безъ того, думаю, дадуть ся на вѣдпустахъ великихъ [монастирскихъ головно] наши льосы въ значѣмъ числѣ — яко просто жертвы на церковну потрѣбу — позбути. Що до такои послѣднои справы, якъ и загально до розпродажи межи народомъ, належало бы ужити нашихъ дяковъ, яко найбѣльше интересованыхъ, рѣчь зрозумѣла.

При розпродажи льосбвъ въ деканатѣ повинно бы ся звертати увагу передовсѣмъ на найлѣпшій мѣсця збування, якъ окружнй повѣтовй мѣста, де є всѣлякй уряды, институтъ, и на людей релігійныхъ а маючихъ, щобы тымъ самымъ улекшити тягару бѣдньйшимъ позиціямъ и бѣдньйшимъ людямъ. На тѣ моменты треба бы памятати.

Порушити мушу ще иншу точку справы, именно способу вѣдсылання грошей.

Якъ вже въ порученю Всесвѣтлѣйшого Львбвского Ординаріату було означено (не менше и въ вѣдозвѣ комітету льотерійного, помѣщенбй въ „Дяковскбмъ Гласѣ“ пбднесено, мають ся грошѣ посылати до Народнои Торговлѣ. Всечестне Духовеньство посылає грошѣ до урядбвъ деканальныхъ, а Всечестнѣйшй Отцѣ Деканы вѣдсылають ихъ до Народнои Торговлѣ. *Тутъ вже для ухиленя всяких замѣшань въ манїпуляції грошевбй Народнои Торговлѣ мушу Всечестнѣйшихъ Отцбвъ Деканбвъ въ имени цѣлого комітету просити, щобы высилаючи грошѣ на переказахъ були ласкавй въ сей способѣ адресувати:* **До Народнои Торговлѣ на руки Вп. Пана Директора Василя Нагбрного. Урядъ деканальный Н. Н. за розпроданй льосы дяковскими льотерій.**

Бувъ бы до посылки грошевои може догбднѣйшій способъ чѣковый, та коли загального безпосередного посылання вѣдъ всѣхъ стацій душпастирскихъ нема, то мусять, якъ частковый, вѣдпасти. Маленькй оплаты почтовй потрутять собѣ самй Всечестнѣйшй ОО. Деканы.

Хотѣвъ бы я за Божою помочію такій результатъ осягнути, щобы всѣ грошѣ присыланй вѣдъ Всечестного нашого Духовеньства йшли якъ готовый выскъ зъ тои льотерій, послужили для ои добродѣйнои цѣли: споможеня иншихъ страшно незасббныхъ дяковскихъ товариствъ. А для осягненя такого результату послужать намъ якъ найменшй кошты на уряджене льотерій и цѣлковито безкористна адміністрація.

Такъ характеръ, цѣль, способъ уряджена и веденя тои льотерій дають для нашого Духовеньства цѣлу пбдставу до занятя нею зъ цѣлою душею.

Но, Высокоповажанй Братя, есть ще одинъ наконечный взглядъ, цѣлои ваги: Справа дяковского быту матерїяльного не може, не смѣе безъ нашои помочы бути полагодженою.

Данило Танячкевичъ.

[P. S. Прошу всѣ рускй газеты, котрымъ высока цѣль тои льотерій по правдѣ на серцю лежить, сесю мою вѣдозву, якъ и всѣ можливй вѣдозвы комітету льотерійного подавати въ найскоршбмъ часѣ.]

Благословене церкви Преображенія Господнього въ Судовбй Вишни.

Дня 19 червня с. р. поблагословивъ Впр. о. **Мих. Мрицъ**, крилошанинъ Капітулы перемыскои, нову мурована церковь Преображенія Г. и. Ісусса Христа въ Судовбй-Вишни. Въ торжествѣ благословленія брали участь: Впр. о. Григ. Левъ Деканъ судозовишньскій, Впр. о. Вас. Кондрацкій мѣсцевый парохъ и Вєч. о. Ант. Ломницкій ц. к. капелянъ вѣйсковый и Вєч. о. Атанасій Бованко сотрудникъ парохіяльный. Небувалый здвигъ народу збйшовъ ся на тое торжество, тымъ бѣльше, що того дня т. е. въ день Пресв. Троѣцы припадае ярмарокъ рѣчный въ Судовбй Вишни. [У насъ въ Галичинѣ вѣдбуваютъ ся звычайно торги и ярмарки въ найбѣльшй свята!]

Церковь сю вымуровано въ одинбмъ роцѣ зъ добровѣльныхъ складокъ парохіянъ и цѣлого народу рускаго та лептами священьства всѣхъ трехъ епархій — коштомъ 12.000 зр. До будовы церкви зволивъ ласкаво допомочи Его Вел. Францъ Іосифъ І. жертвою 100 зр. Не менче старавъ ся Свѣтлый Магістратъ мѣста Судовои Вишни поспѣшити зъ жертвами грошевыми и даровапямъ матеріялу деревляного до переведеня будовы церкви, котра стала окрасою мѣсточка. Понеже церковь помуровано на высокбмъ загбрю, тожь завдяки тому красуесь она зъ далека на всѣ стороны звѣта своею структурою та мовь голосить славу Божу та признане для славнозвѣстного архітекта Впов. п. Василя Нагбрного.

Зъ правдивою рускою побожностію глядѣвъ нарбдъ рускій на торжество благословени церкви, на торжество небувале бо ще передъ 300 лѣтами посвящувано тутъ церковь деревляну. Свѣтлости торжеству и красоты прехорошому обрядови рускому надавъ Впр. о. М. Мрицъ черезъ вѣдправу благословлени церкви зъ правдивою святостію и достоиньствомъ, якого вымагае такъ важне дѣйствіе. Вже передъ двома лѣтами зволивъ Впр. о. Мрицъ проповѣдати въ дню Преображенія Госп. въ старенькбй церкви св. Спаса котра погорѣла, а ще до днесь повторяе нарбдъ его спасительнй науки, тожь зъ великою увагою слухали теперь его краснорѣчивои проповѣди, де кожда миель, кожде слово, поражали серце парохіянъ. Зарбвно одушевлала проповѣдь Впр. о. Декана, котрый знаючи цѣлый способъ и зарядъ вымурованя церкви, промовлявъ мовь правдивый отець до своихъ дѣтей. По вѣдправленбй службѣ Божбй внесъ Впр. о. Мрицъ многолѣтствія властямъ духовнымъ, Его Вел. Цѣсареви, а опбвля Впр. о. парохъ поднкувавъ Впр. о. Мрицови, Впр. о. Деканови за труды и взмѣсъ многолѣтствіе комітетови будовы и всѣмъ парохіянамъ. Задоволеный и одушевленый нарбдъ рускій, розходячись домбвъ, дякувавъ зъ глубины серця Господу Богу, що поблагословивъ ихъ працю та дозволивъ, що майже чудеснымъ способомъ станувъ въ одинбмъ роцѣ такъ хорошій храмъ божій здвигненый добровѣльными жертвами руского народу.

Судова Вишня 21/6 1899.

В. Кондрацкій парохъ-крилошанинъ.

НОВИНКИ.

— **Кбнець процесу Гуміньского и спблки.** По скбнченю доказового поступованя трибуналъ поставивъ присяглымъ слѣдуючй питаня:

1) Чи д-ръ Говурка винень, що надужывъ слабоумности Яна пбдступно, здуривши его що до дѣйстнои вартости командитового удѣлу въ вѣдприемствѣ „Цукроварня въ Товмачи — Гуміньскій, Вольтеръ и Спблка“ при продажи Янови въ лѣтахъ 1894 и 1895 того удѣлу за 33.000 зр., зъ чого Янъ мавъ потерпѣти шкоду надъ 25 зр. а навѣть надъ 300 зр.?

2) Чи Августъ Гуміньскій винень, що порадою або намовою Яна зъ розмысломъ бувъ помбчный д-ровн Говурцѣ, що той въ Товмачи надужывъ слабоумности Яна, здуривши его пбдступно що-до дѣйстнои вартости командитового удѣлу въ згаданбмъ пбдприемствѣ при продажи того удѣлу Яновн за 33.000 зр., зъ чого Янъ мавъ потерпѣти шкоду надъ 25 зр., а навѣть надъ 300 зр., и тымъ способомъ причинивъ ся до певнѣйшого сповненя того злочину закиненого д-ровн Говурцѣ?

3) Чи Гуміньскій винень, що въ 1891 роцѣ въ Товмачи, надуживаючи слабоумности Яна, пбдступнымъ отуманенямъ его що-до належности сумы 7469 зр. 61 кр. спонукавъ перенесене въ книгахъ заряду дббръ Товмача побранон собою напередъ квоты въ тбй высотѣ на личне конто Яна и на его шкоду надъ 25, а навѣть надъ 300 зр.?

4) Чи Гуміньскій винень, що фабрика цукру въ Товмани занѣсила въ 1896 роцѣ выплаты, а вбнъ, яко явный и лично одвѣчальный спбльникъ и яко управитель интересбвъ тои спблки, не може выказати, що неможливбсть цѣлковитого заспокоена вѣрителѣвъ наступила выключно черезъ нещасливй пригоды и безъ его вины.

5) Чи Іосифъ Сетіна винень, що въ 1893 и 1894 роцѣ задержавъ, або взявъ собѣ зъ фондбвъ повѣреныхъ ему зарядомъ фабрики, квоту надъ 50 зр., а навѣть надъ 300 зр.?

Вчера цѣлый день промовляли прокуратбръ и оборонцѣ. Послѣдній выводы скбнчились о 11 годинѣ въ ночи. Вердиктъ присяглыхъ оголошено о 2 годинѣ. На перше пытане що-до д-ра Говурки, присяжній вѣдповѣли: 2 „такъ“, 3 „такъ“ зъ пропущеньмъ слбвъ „пбдступно здуривши“, 7 голосбвъ „нѣ“. На друге пытане въ справѣ спбвинны Гуміньского зъ д-ромъ Говуркою, судьѣ вѣдповѣли 11 голосами „нѣ“. На трете пытане що до Гуміньского вѣдповѣли 11 „такъ“, 1 „нѣ“, а на четверте пытане що-до легкодушнои кривды Гуміньского 12 голосами „такъ“. Въ пятбмъ пытаню, въ справѣ Сетіны, упало 7 голосбвъ „такъ“, 5 „нѣ“. — О три чверти на третю трибуналъ оголосивъ засудъ, на пбдставѣ котрого Гуміньскій — до недавна маршалокъ повѣту товмацкого — дбставъ три роки тяжкои вязниці застрѣлонои одноразовымъ постомъ що мѣсяця и на зворотъ Янови 7460 вѣдсылаючи решту претенсій на дорогу цивільну. Д-ра Говурку и Сетіну увольнено.

— Дня 25 червня с. р. вѣдбуде ся въ Денисовѣ отворенє читальнѣ „Просвѣты“. Се буде друга читальня въ селѣ, отворена головно для молодежи, щобы мала нагоду просвѣщати ся, а не марнувати часу въ недѣлѣ и свята на непотрѣбныхъ сходинахъ деиде. На отворенє читальнѣ приѣде выделегованый товариствомъ „Просвѣтою“ п. Старухъ, знаный патріотъ зъ Слободы коло Бережанъ. — *І. Кузѣвъ.*

— **Выдѣлъ Товмацкои філіи „Просвѣты“** доносить, що заповѣджене на день 26 с. м. *вѣче въ Горыглядахъ вѣдбуде ся пбзнѣйше*, бо 25 ого (въ недѣлю) при отворенію читальнѣ „Просвѣты“ въ Слоббдцѣ вѣдбуде ся вѣче господарско-промыслове. День вѣча въ Горыглядахъ оповѣстить ся незабаромъ.

— **Вѣдъ Бѣлза пишуть намъ:** Дня 13 н. ст. червня с. р. обходивъ Вєч. о. Климентій Полехонь въ Ваневѣ въ деканатѣ белекбмъ, 50-лѣтный ювілей свого душпастирства. Прибувше на се торжество деканальне духовеньство вѣдпровадило ювілата процесіонально зъ дому парохіяльного въ мѣсцеву церковь и тамъ ювілатъ въ соборѣ оо. декана В. Черпецкого, В. Ковальского и дяковбвъ вѣдслужывъ літурґію, пбдчасъ котрои выголосивъ о. Т. Карпякъ вѣдповѣдну проповѣдь прочитавши приладно надбслане благословенє для ювілата вѣдъ Пресв. Ординаріата перемыского. Пбсля літурґіи складала присутнй ювілатови благожеланя. — *Х*

— **Стайня „Пбдгбрскои Спблки“**, котру теперь заченають класти въ Станиславовѣ, змѣстить выгбдно до 400 штукъ. Крбмъ того есть тамъ мешканє для сторожа и кухня для безрогъ, а зъ другои стороны вѣддѣлъ на конѣ и возбвня. Планъ зробивъ инжинѣръ Филимонъ Левицкій въ Краковѣ. Будынокъ мурованый, крытый дахбвками. Всьо то коштуе, розумѣесь, ладнй грошъ, котрй на-разъ взято зъ обѣгу въ тбй надѣи, що Вп. Родинцѣ тую дѣру въ короткбмъ часѣ залатають.

— **Сервілізмъ.** Пишуть намъ: Попало намъ случайно въ руки свѣдоцтво убожества выставлене для одного зъ членбвъ громады Ценява, на кбнцѣ котрого красуе ся дописка: „Powyższe świadectwo ubóstwa potwierdza się ze strony gr. kat. urzędu parafialnego w całej treści. Ceniawa dnia 17 listopada 1898 *Stefan Czołhan* proboszcz“. — Отче Чолгане! не „чолгайте“ передъ польщизною, а держѣть ся свого, рбдного!

— **Посолъ Шенереръ** — якъ пишуть нѣмецкй дневники — мае вже невдовзѣ за своими товаришами перейти зъ католицизму на протестантизмъ; доси ще не перейшовъ, бо дожидавъ, ажь число переходбвъ дбйде до десять тысячь. — Послѣднои недѣлѣ зновъ приняло протестантизмъ у Вѣдни сорокъ особъ. Видко, рухъ „Los von Rom“ межи австрійскими Нѣмцями не перестае, хоть масового переходу нема.

— **Угадавъ!** Про одного прославленого фрепольога, що объѣздивъ недавно всѣ англійскй мѣста и читавъ по нихъ вѣдчиты, розказуютъ англійскй часописы ось-що: По вѣдчитѣ запрошувавъ вбнъ звычайно когось изъ публики на естраду и на его черепѣ выказувавъ то, що читавъ передъ хвилею. Разъ якось читавъ про кріміналістику и по вѣдчитѣ спытавъ зібрану публику, чи нема мѣжь ними кого, що сидѣвъ якійсь часъ въ криміналѣ. Додавъ при тбмъ: „Имовѣрно не буде мѣжь „поважаною публикою“ нѣкого, що сидѣвъ бы въ криміналѣ за простый злочинъ; ну, але може бути якій політичный переступникъ або якій иншій такого рода“. — На сей взывъ професора встае зъ дальшихъ рядбвъ кріселъ высокій, дужій мужчина. „Ага! — кракнувъ урадуваный професоръ, що найшовъ ся одинъ, — то вы пане були у вязници?“ — Бувъ. — „А якъ довго?“ — Двацять лѣтъ! — Професоръ затеръ руки зъ радости, посадивъ свбй модель на кріслѣ, положивъ ему руки на головѣ и каже: „Поважанй паньство! Ось маете модель черепа злочинця! Тутъ можна прослѣдити внутрѣшнй проявы звихненя характеру. Нема тутъ нѣ дрббки почути особистои гбдности, розвиненый тутъ лише инстинктъ звѣринный. Чи можу поспытати, якого рода вы злочинець?“ — Я? я нѣякого злочину не маю на совѣсти. — „Якъ то нѣ? Тажь за щось мусѣли вы сидѣти двацять лѣтъ у вязници?“ — Нѣ за що, — вѣдповѣвъ той спокбйно, — я бувъ двацять лѣтъ директоромъ вязниці“..

— **Рухъ противъ Єзуитбвъ у Франціи.** Паріскій Siecle оголосивъ петицію до парляменту, зъ тысячна пбдписами, жадаючу выгнаня Єзуитбвъ изъ Франціи. Велике вражѣне выкликавъ при тбмъ фактъ, що знаный проповѣдникъ патеръ Гіяцантъ оголосивъ вѣдкрыте письмо, въ котрбмъ „яко Французъ, католикъ и священникъ“ промовляе за выгнанемъ Єзуитбвъ, бо „Єзуиты — каже — въ моихъ очехъ найнебезпечнѣйшй вороги вѣтчины“.

— **Чудо англійского генерала.** Зъ Лондону доносять: Яка велика панує въ Суданѣ забобонность, розповѣвъ лордъ Бересфердъ пбдчасъ дебаты надъ справою Магдіого [голосного проводиря повстанцѣвъ въ Суданѣ] слѣдуючу подѣю, котрои вбнъ самъ бувъ свѣдкомъ. Англійцѣ зловили були якогось могучого шейха [проводиря племени] и привели его до англійского генерала. Той почавъ его розпытувати про Магдіого. — Чи вбнъ дѣйстно чоловѣкъ божій? — А вже-жь — вѣдповѣвъ шейхъ. — Зъ-вѣдки-жь ты то знаешь? — Бо вбнъ показуе чудеса. — На правду? — спытавъ генералъ, — а яке-жь послѣдне чудо вбнъ показавъ? — Шейхъ вѣдповѣвъ: Вбнъ приѣхавъ бувъ до Хартума [мѣста надъ рѣкою Ніломъ] та хотѣвъ перевезти ся до Омдурмана, а що не було човна, то вбнъ помоливъ ся и въ Нілю выйшовъ крокодиль тай занѣсъ его до Омдурмана. — А чи ты то видѣвъ? — нѣ, вѣдповѣвъ шейхъ, але були такй, що видѣли и менѣ розповѣли. — Генералъ бувъ на одно око слѣпый и мавъ вправлене скляне око, отже вбнъ сказавъ до шейха: А якъ бы я выймивъ собѣ око и кинувъ нимъ у гору а вѣдтакъ зловивъ и зновъ собѣ вложивъ у голову, чи ты бы повѣрилъ, що я вже Магді? — А вже-жь. — Генералъ выймивъ тогдѣ скляне око и зробивъ зъ нимъ такъ, якъ казавъ. Шейхъ припавъ тогдѣ на колѣна и промовивъ: „Аллахъ великій! видко, що ты Магді“.

— **Дуже практично.** Въ мѣстѣ Montgomery въ державѣ Алябама въ Пбвнбчнбй Америцѣ мешканцѣ мають теперь дуже наручный способъ довѣдатись о прогнозѣ погоды, выдаваной метеорольогічнымъ бюромъ Сполученыхъ державъ. Зъ полудня появляе ся на кождбй почтовбй скринцѣ картка, котру служба почтова, выймаючи листы зъ скринокъ, за однымъ заходомъ умѣщае на скринкахъ. Зъ тои картки кождый довѣдуесь, якого верема мае надѣятись на завтра.

— **Глядане жѣнки зъ перешкодою.** Якійсь панъ Джонъ Норденъ, богатый торговельникъ худобы, прибувъ зъ Монтаны до Ню-Іорку и оголосивъ, що глядае собѣ на жѣнку — молодои, невыбагливои а практичнои дѣвчины. Такбй, скоро она згодить ся выйти за него, заразъ выплатить 40.000 фунтбвъ штерлінгбвъ. Ледви появило ся се оголошене, дѣвчата облягли готель, де Джонъ зайхавъ, и въ самбмъ готели аж закипѣло вѣдъ дѣвчатъ. Джонъ зрадувавъ ся, але готельникъ наробивъ гвалту и сейчасъ выповѣвъ ему мешкане. Тогдѣ Джонъ вынаймивъ велику галю на передмѣстю и тамъ мбгъ уже выбирати собѣ, котра ему люба...

— **Капелюхъ президента Любета.** Паріске „Figaro“ пише: Графъ Хрістіані по засудѣ знае теперь, що значить у Франціи пбдносити капелюхъ на президента республики и насильно доторкатись нею его накрытя головы. Але того вбнъ набуть не зная, якъ вбнъ тымъ доторкненемъ пбдбивъ высоко цѣну капелюха. Ледви розбйшла ся вѣсть о его „геройствѣ“, а вже якійсь мілїардовый американьскій багачъ дбставъ велику охоту купити капелюхъ президента и дававъ уже за него 2.270 долярбвъ. Розумѣе ся въ елізейскбй палатѣ на то не згодили ся и навѣть не дали нѣякои вѣдповѣди. Але то характеристична черта американьского багача: за поломаный капелюхъ 13.600 франкбвъ (6.880 зр.). Навѣть той капелюхъ Наполеона, що вбнъ его носивъ въ битвахъ, не дбйшовъ нѣколи до такои цѣны“.

Посмертнй — ✝ — оповѣстки.

О. Адамъ Жуковецкій деканъ залозецкій зъ вѣдзнаками крилошаньскими, **парохъ въ Панасбвцѣ** брбдского повѣту, **упокоивъ ся** дня 14 с. м. въ 74 роцѣ житя а въ 47-бмъ священьства. В. *е.* п.!

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. дирекція зелѣзниць державныхъ оповѣщуе:

Выдаванє зниженыхъ білетбвъ поворотныхъ зъ Львова [дворець головный] и зъ стацій Львбвъ-Клепарбвъ до Янова. — **Почавши вѣдъ 22 червня 1899 до 15 вересня 1899 буде выдавати ся** *троденно* **зниженй білеты поворотнй зъ Львова [дворець головный] эглядно зъ стацій Львбвъ-Клепарбвъ до Янова по 1 кор. 64 сот. за II. класу а 82 сотикбвъ за III. класу, подббно якъ заведенй вже такй білеты для ѣзды въ недѣлѣ и свята. — Згаданй білеты мають стбйность на одень день и управняють до ѣзды въ будній днь, въ напрямѣ до Янова, выключно поѣздомъ ч. 3255, вѣдходячимъ зъ Львова о год. 3·15 пополудни, а до повороту зъ Янова того самого дня поѣздомъ ч. 3258, вѣдходячимъ о год. 8·06 вечеромъ. — Въ недѣлѣ и свята будуть выдаванй такй білеты и дальше черезъ цѣлый рбкъ, зъ важностію для ѣзды въ напрямѣ до Янова всѣми поѣздами особовыми, а для ѣзды поворотнои того самого дня поѣздами ч. 3256, 3258 и 3260 [вѣдходячими зъ Янова о 6·44, 8·06 и 9·30 вечеромъ.]**

Часопись урядова **Wiener Zeitung** оповѣщуе розписане публичного переторгу на будову пбдторову, надторову, якъ такожь на выставлене будынкбвъ для нормально-торовои зелѣзницѣ Шенеръ-Кльбогенъ (Schönwehr-Elbogen). Дотычнй планы, услбвя и цѣнники можна переглянути и зъ выимкою планбвъ такожь набути въ департаментѣ 18 ц. к. Міністерства зелѣзниць у Вѣдни и въ бюрѣ ц. к. управы будовы въ Карльсбадѣ. — Оферты належить вносити найпбзнѣйше до 22 липня с. р. въ полудне до протоколу подавчого ц. к. Міністерства зелѣзниць у Вѣдни.

Телеґрамы „Дѣла“.

Петербургъ 23 червня. Комісія покликана до обмеженя, выглядно внесеня кары депортациі на Сибіръ, уложивши програму своихъ праць, вѣдрочила ся до осени.

Бѣлградъ 23 червня. Сербскій и турецкій комісарь сконстатували, що нападъ на сербску територію бувъ уложеный въ граничнбмъ альбаньскбмъ селѣ и що участь въ нападѣ взяли воякы и офіцыры правильнои турецкои армії. Мимо того турецкій комісарь не казавъ нѣкого арештувати. Въ борбѣ Турки стратили 22 убитыхъ и 58 раненыхъ.

Берлинъ 23 червня. Выгляды ухваленя правительственного проекту въ справѣ будовы каналу погоршили ся. На случай вѣдкиненя предложенія наступить реконструкція прускаго кабінету и розвязаня сойму. — Парляментъ вѣдкинувъ внесене, щобы проектъ закона о „охоронѣ роббтникбвъ, що хочуть працювати“ [Zuchthausvorlage] вѣддати до комісіи. Въ той способъ вѣдкинено a limine законъ, котрымъ правительство хотѣло унеможливити роббтничй страйкы. Вѣдтакъ парляментъ вѣдрочивъ ся аж до 14-ого падолиста.

Парижъ 23 червня. Вальдекова-Руссо повело ся утворити кабінетъ. Говорять, що заки новый кабінетъ зложить декларацію, будуть пороблені кроки противъ поодинокихъ вѣйсковыхъ, що словомъ або письмомъ выступили противъ вѣйсковои дисциплины. — Въ кульоарахъ парляменту, нове міністерство принято не дуже прихильно.

Римъ 23 червня. Черезъ те, що крайна лѣвиця по справдженю протоколу зъ попереднього засѣданя зновъ выступила въ обструкціею, президентъ міністрбвъ вѣдчитавъ декретъ короля, заряджуючій вѣдроченє парляменту до 28-ого с. м. До сего часу міністерство полагодить предложене комісіи въ справѣ політичныхъ средствъ и оголосить его въ дорозѣ декрету.

Липскъ 23 червня. Въ спорѣ мѣжь ческими и нѣмецкими роббтниками, одного ческого роббтника тяжко ранено, а одного заштилетовано.

Надѣслане.

Адвокатъ Рожанковскій

въ **Золочевѣ** пошукуе **концепіента**, по можности Доктора правъ и зъ практикою судовою. Оферты приниматъ до дня 8 липня т. р. 287 2—3

Заведене водолѣчниче

„Киселька“

у Львовѣ отворене. Всякихъ поясненъ удѣляе д-ръ Едмундъ Ковальскій, Пбдзамче, Львбвъ, Заведене „Киселька“. 236 2—6

ПОДЯКА

Комітет, зложений з відпоручників станиславівських українсько-руських товариств, що займав ся устроєнем сьвяточного вечера в честь незабутнього генія Тараса Шевченка, сповняє отсим свій послідний а милий обовязок заявою щиро сердечної подяки всім тим, що причинились до виповнена програми. Вдячність нашу висказуємо передовсім п ні О. Проскуриницькій за віддане ролї Ярини, д. О. Людкевичеви за уложене на наш вечер композицій музичних, аматорам п-ні С. Чорненківній, дд. Боярському і Мельникови за віддане других роль, проф. Шенбахови за гру і акомпаніямент на фортепіяні, коломийському Товариству драматичному за виполичене костюмів і Хвальній редакції „Діла" за ласкаве поміщуване дотичних оголошень.

К. Чорненкова. *О. С. Тороньський.*
О. І. Цорайко. *Т. Стахевич.*
Р. Зарицький. *Др. М. Коцюба.*

Надосланє.

ЛИШЬ

въ ресторациї НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12, дім власный, можна дістати щоденно вже о годинї 8-ій рано горячій снїданя

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова въ капустою	15 кр
Сѣчаний легки	12 „
Флички	12 „
Ніжка телача въ хріномъ	10 „
Ковбаска въ хріномъ	5 „
Каяяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	60 „

Всякі напитки въ найлѣпших родахъ по найумѣренїйших цѣнахъ; для певности, що походять зъ моєї ресторациї, даю вобдираючимъ марки. — Найлѣпший пиво по найдешевших цѣнахъ. почавши вобдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжа, въ великій выборъ страв и напитковъ заосмотрена кухня.

268—? Зъ высокимъ повазаненъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

ЩАВНИЦЯ

найзнаменитший жерела й кліматична стація. Щавы содьно-алькалічний, дїлаючій зъ найлѣпшимъ успѣхомъ въ недугахъ гортанки, нежитахъ озавъ (Spitzencatarrh), початкахъ сухоти, недугахъ жолудка, инрокъ и недугахъ нервовыхъ.

Въ віллѣ В. Лавровского „Брынярка", положенбй въ близькости шпильковыхъ лѣсбвъ суть до выпайнїленя комнаты зъ меблями, харчь домашный, здоровый нобдъ надзоромъ лѣкарскимъ. — Фортепіянъ въ дома

Ординуючій лѣкарь:

Д-ръ Евгеній Озаркевичь

229 2—4 зо ЛЬВОВА.

Маттонього

GIESSHÜBLER

31 **натуральна алькалічна щава.**

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на пакгаузѣ пасощи Гольдиса

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевших:

окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальековиды, барометры, термометры, рѣзнй ареометры, сїпроскопы, лянпы, компасы, райсцайги, тжебы мѣрничй, піоны, лібеля, манометры и т. п.

Уряджена дзвоникбв електричныхъ.

Всякй направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

ШЛІФОВАНЄ братовъ вглубленыхъ (hohl) приймае Іванъ Ляврукъ нождашникъ, ул. Галицка 6.

КУХОНКИ нафтовй, знаменитй по зр. 2, 3, 4 и высше. Шибковарки спиритусовй найрѣзнороднѣйшої конструкції. Желѣзка и машинки до волоса

поручае ПЕТРО ХИНОНСТОВСКИЙ торговля желѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

Женщина интелігентна

РУСИНКА в середнім вікї добре обзнакомлена з кухнею потрібна сейчас до заряду дому. — *о. С. Городецкий* парох Вербиловець п. Рогатин.

230 3—3

Молодый архітектъ

або добрый рисовникъ знайде у мене занятє.

Василь Нагірный у Львовѣ.

238 2—3

ШОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовй, вбдъ св. Ивана отвертй лишь дл Христіянъ, для Пань вбдъ 10 до 1. 214 1—10

БРИНДЗЯ ГОРСКА

фасочка 5 кільова 2 зр. 82 кр

Дворъ Лапшинъ, п. Бережаны

245 1—12

Правникъ шукае лекція на селї на часъ ферій. За совѣстну працю ручить, а на жаданє — для улекшеня засягненя информацій — подасть адресы родинъ, въ котрыхъ домахъ на лекціяхъ перебуваєъ. — 3 poste restante головна почта Львбвъ 11080.

Тбльке за 2·50

приймая старій ковдры до переббки и покрытя. Робботня ковдеръ и матерацбвъ Іосифъ Шустеръ, Львбвъ Коперника 5. Вовняній и шовковій атласы по цѣнахъ найдешевших.

176 8—10

Машины до шитя Зінгера

ручній вбдъ 25 до 50, ножній вбдъ 27 до 65 зр. Найббльшій складъ въ краю; рбчна продажъ 750 машинъ. 200 машинъ є все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣнниковъ. — ІОСИФЪ ИВАНИЦКИЙ, Академічна ч. 26 Львбвъ, 107

ПАСТА

усувае нобдъ гарантією веснбвки, рябину по вбсѣ, вугри, опалене, червонбсть носа, кожду жовту або смагляву церу и т. п. а на дае шкбрѣ нѣжный бючо бѣлый, молодечо свѣжій, кольорит якого не можна осягнути нѣякимъ иншимъ средствомъ.

Цѣлкома нешкбдлива!

Цѣна 1 картона 1 зр. (за попереди. надбсл. 120 зр. франко).

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукеръ аптика у Львовѣ

O. KLIER Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen). 166 9—12

Товариство „Просьвіта"

при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Впов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені краєв. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити **в канцелярії товариства Ринок ч. 10,** *по слідуючій цїні:*

Розказ про сили природи	20 кр.
Оповідання о житю св. Бориса и Гліба	20 „
Повістки для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історія Руси ч. І.	25 „
Історія Руси ч. ІІ.	23 „
Лен і коноплі	24 „
Про живоплоти і ліса	20 „
Веніямин Франклін	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	25 „
Житє сьв. великомученика і лікаря Пантелеймона	20 „
Дрібна птиця господарска, а иедикі гроші	20 „
Відкритя Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методий	22 „
Фінляндия і Сахара	22 „
Повістки (Тіточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Житє сьв. Отця Николая	20 „
Молитвеник народний (в звичайній оправі)	30 „
Молитвеник народний (в лучшій оправі)	40 „
Молитвеник народний великий по ціні 90 кр. 1·20, 1·60 зр.	

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

ЖЕГЕСТОВЪ

въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

зелѣзниця, почта, телеграфъ въ мѣсци

Найсильнѣйша щава зелѣзиста. **Пора купѣлева тревае вобъ 20 Мая до кбнця Вересня.** Купелѣ боровинові, зелѣзистй, гідропатичнй и попрадовй. 178 15 20

Вода жегестбвска знаходить ся у всѣхъ великих Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Брїль [Brühl.]*

ТОВАРИСТВО

ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЇ ШТУКИ

стоваришене зареєстроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує всякй працѣ зъ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства посля композицій своїх членовъ, а именно: образы релігійні до иконостасбвъ, олтарѣвъ, хоругов, на тетраподъ. плащаниць и пр. и такїжь образы до комнатъ; образы сьвѣтскі: историчній, портреты зъ натуры и фотографій, краєвиды, побутовй и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійні, сповѣдальниці и т. д. и всякй працѣ золотарскій; рбвножъ украшае внутра церковь, выготовляе плины церковь, каплиць и пр. и утримуе на складѣ фотографічні репродукції образбвъ руских артистбвъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконанє.

Цѣлею Товариства є: пбднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красных. Поручаючи прото се чисто руске Товариство патріотичній опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовної и свѣтскої надѣємо ся, що зводить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрй приймае выключно лишь Дирекція Товариства. 460 28—?

Зъ глубокимъ повазаненъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугує ся агентами.

Книгарня Наук. Товариства имени Шевченка

у Львові, ул. Академічна ч. 8, 59

має на складі слідуючі книжки:

Адам Дядько. Гроші а праця, повість	3·20 зр.
Антонович Вол. і Довнарський, Історія великого князівства литовського	1·60 „
Байда П. (Віщий) Гомерова Одиссея, 2 томи	2·20 „
„ Одиссеєві плавники	—·10 „
Бальзак Гонорій. Батько Горіо, повість з французского	2·— „
Барвінок Василь (Барвінський пол.) Безсталанне сватанє, опов.	—·80 „
„ Цісар Йосиф II., відчит	—·10 „
Барвінський Йосиф. Павло полуботок, трагедия	—·20 „
„Батьківщина" бібліотека І. Н. Дві хлопські державі	—·05 „
„ „ Хлопи і хлопська справа	—·05 „
Баштовий. Українство на літератур. позвах з Московщиною	—·50 „
Брет-Гарта. Кріссі, повість з англіиского	—·60 „
Верне Юлій. Довкола земді подорож	—·60 „
Верхратский Іван, Соматологія	—·90 „
„ „ Начерк соматології	1·50 „
Гаршин Всевол. Малярі, оповідання з великоруського	—·10 „
Герінг-Герасимович В. Що то таке економія?	—·20 „
Герштекер. Розбишаки на ріці Міссісіпі, повість з німецкого	—·80 „
Гілєра Вільгельміна. Власними силами, повість з німецкого	1·20 „
Гоголь Микола. Вечерниці, з великоруського	—·10 „
„ Мертві души, поема з великоруського	1·80 „
Гончаров. Обломов, роман з великоруського в 2 томах	1·80 „
Граб Павло. З півночи	—·20 „
„ „ З чужого поля	—·20 „
„ „ Пролісок	—·20 „
„ „ Доли	—·20 „
Гребінка Евген. Чайковский, роман в 2 частях	—·70 „
Григорієвич Гр. (Цегляньский) Шляхта ходачкова, комедія	—·15 „
„ Торговля жемчугами	—·20 „
Грушевський Михайло. Вимки з жерел до історії України-Руси	1·— „
„ „ Жерела до іст. України-Руси том І. і ІІ. по	2·— „
Даниловскиа Гр. Зоїгці з Новоросні, повість з великоруського	1·— „
Денис (В. Ільницкий). З різних країв і народів	—·20 „
Дікенс Кароль. Два міста, повість з англіиского	2·— „
„ „ Новорічні дзвони, повість з англійського	—·60 „
„ „ Олівер Твіст, „ „	1·30 „
Доде Альфонс. Набоб, роман з французького	2·70 „
„ „ Фромонт молодший і Ріслер старший	1·80 „
Достоєвський Федір. Вина і кара, повість 2 томи	4·— „
Драгоманов Михайло. Про галицько-руське письменьство	—·12 „
Дрозд. В гостях добре в дома ліпше, повість	—·60 „
Еберс Юрій. Homo sum, повість з німецького	1·20 „
Едварс. Стефан Лавретий, повість	2·70 „
Еркман-Шатриян. Пані Тереса, повість	—·80 „
Етнографічний збірник том І. ІІ. і ІІІ. по	1·50 „
Загірня М. Жанна де Арк., оповідання	—·10 „
„ Про Авраама жидовина і Федора Христіянина	—·10 „
Заклинський Р. Чи можна Федьковича Косованом звати?	—·20 „
Залукнич (В. Масляк). Аристократи	—·20 „
„ Поезиї том ІІ.	—·80 „
„ Кандидат	—·10 „
Записки наук. товариства імени Шевченка том І—XX по	1·— „
Заревич Федір. Боднарівна, драма народна	—·10 „
„Зеркало" з року 1890, 1891, 1892 по	2·— „
Зіньківський Трофим. Твори том І. і ІІ. по	1·— „
Золя Еміль. Мрія, повість з французького	1·— „
„ „ Довбиш. Дріона бібліотека	—·20 „
„Зоря" письмо літературно-наукове р. V, VI, без бібліот. по	3·— „
„Зоря" письмо літературно-наукове VIII, IX, X, і XI, по	5·— „
„ „ „ ілюстроване р. XII, XIII, XIV, XV, XVI, XVII, XVIII, по	6·— „
З чужих вільників, збірник оповідань	1·40 „

Подяка.

Подобало ся Всевышному покликати до себе мою найдорожшу жену а моїмъ дѣтямъ найлѣпшу матѣрь — Михайлину. Страта та невбджалована покрыла насъ чорнымъ смуткомъ и спровадила на нашій серця ббль невыказаный. Ударъ се за великій, щобы можна его перенести власными, людскими, нембчными силами безъ потѣхи и сповчутя людей прихильныхъ и жичливыхъ; добачивши такон полекшѣ, почуваю ся до милого обовязку подякувати тымъ всѣмъ, котрй поспѣшили менѣ въ тбмъ нещастю такъ въ радою якъ и въ потѣхою.

Найперше вбдъ серця дякую Впр. о. Данилу Танячкевичеви, котрый въ часѣ слабости Покбйнои вбдвѣдував ся дуже часто, вбдтакъ заосмотривъ св. Тайнами а въ часѣ похорону выголосивъ трогаючу пращальну бесѣду. Дальше дякую Впр. о. Якову Гутковскому въ Ожидовѣ и Всч. о. Ярославови Стеткевичеви въ Бужка за провбдъ похоронный. Дякую всѣй мѣсцевбй и доокрестнбй интелігенціи, що зволила взяти участь въ похоронѣ. Дякую Брацтву церковному и честнымъ парохіянамъ закомарскимъ, що такъ численно вбдпроваджали Покбйну на мѣсце вѣчного супочинку. Вкінци дякую честнымъ господарямъ: Федькови Свериді, Грицеви Чорнѣеви, Василю Баландюкови и Грицеви Баландюкови, котрй на своихъ раменахъ несли Покбйну зъ дому аж на цвинтарь. Всѣмъ тымъ добродѣямъ засылаю сердечне спаси-Ббгъ! 243

Николай Зволиньскій мужъ, Юлія, Марія, Єлена и Петро дѣти, Григорій Панчишинъ зять.

Ботаніка

на вищі класи шкіл середних. Після учебника Д-ра О. Ростафиньского Зладивъ Іван Верхратский. Вид. в г 1896. Ціна 1 зол. 20 цент. в. ав.

Д-ра О. Ростафиньского

Ботаніка

на низші класи шкіл середних. На язик руский переложив Іван Верхратский. Видане друге. У Львові 1898. Ціна 70 цент. в. ав.

Мінералогія

на низші класи шкіл середних, учебник А. М. Ломницкого, передложив і подекуди доповнив Іван Верхратский. Видане друге 1898. Ціна примірника: 70 цент. в. ав.

Спис важнійших выразбвъ

зъ руской ботанічной термінольогії и номенклятуры. Зладивъ Іванъ Верхратскій. Вьд. р. 1892. Ціна 30 цент. в. а.

Видання ті можь дістати в книгарні Ставропигійскій або у автора, професора руской гімназиї зі Львові. При замовленю у автора що найменше двох примірників наведених виданій в якій небудь комбінації (пр. 1 примірника ботаніки і 1 пр. мінералогії, або 1 примірника ботаніки і 1 пр. Спису, або 2 пр. ботаніки, або 2 пр. мінералогії, або 30 пр. Спису) порто оплачує автор.

Розкладъ їзды поѣздбвъ зелѣзничихъ важный вбдъ 1 мая 1899.

пбсля часу середно-европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского.]

посп. приходить о	особ. приходить о	до Львова	посп. відходить о	особ. відходить о	зъ Львова
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вбдъ 7/5 до 10/5.		6·15	„ Пбдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Краковa, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пбдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружка
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Скольго, до Лавочного 1/7 до 15/5
	8·15	„ Сокаля, Равы руской		9·25	„ Янова
	9·—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Чернов. Станислав.		9·53	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзца, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 15/5 недѣлѣ и свята
	1·40	„ Скольго, Хирова, а зъ Лавочного вбдъ 1/7 до 15/5.	1·55		„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·08		„ „ „ Пбдзамча
2·20		„ Пбдволочискъ на Пбдзамче		2·15	„ Бруховичъ 7/5 до 10/5 недѣлѣ и свята
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Кереземзе
	5·15	„ „ „ Пбдзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хаббаки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·05	„ Стрыя, Скольго лишь 1/5 до 30/5
	5·55	„ Сокаля		3·15	„ Янова, вбдъ 1/5 до 30/5.
				3·20	„ Зимнои воды 7/5 „ 10/5.
				3·25	„ Бруховичъ „ „ „
				5·25	„ Ярослава
		Нбчь			**Нбчь**
	12·10	Зъ Скольго, Калуша, Борыслава	12·50		до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	2·36		„ Ицканъ, Константиніи, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова		4.10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·05	„ Пбдволочискъ на Пбдзамче		5·50	„ Бруховичъ вбдъ 7/5 до 10/5
	3·30	„ „ „ гол. дворець		6·26	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Синока Хирова		6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы а Орлова вбдъ 12/8 до 15/5
	6·20	„ Ицканъ, Пбдвисокого, Козовы		6·50	„ Янова вбдъ 1/5 до 15/5 въ будий дни
	7·58	„ Янова вбдъ 1/5 до 31/5, и вбдъ 16/5 до 30/5 що дня а вбдъ 1/5 до 15/5 недѣлю и свята		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
				7·10	„ Сокали, Равы руской
	8·15	„ Бруховичъ вбдъ 7/5 до 30/5, и 16/5 до 15/5.		7.20	„ Тернополя въ гол. дворця
	8·30	„ Бруховичъ вбдъ 1/7 до 15/5 що день		7·42	„ „ „ Пбдзамча
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·47	„ Янова 1/10 до 30/5 1900 включно
	9·21	„ Янова вбдъ 1/5 до 15/5.		8·35	„ „ 1/5 „ 31/5 и 16/5 до 30/5
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Синока		9·11	„ „ 1/6 „ 12/5 недѣлѣ и свята
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пбдвисоцкого		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·08	„ Пбдволочискъ, Брод. Копычинець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Инсича
	10·25	„ „ „ на гол. дворець		11·10	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ г. дворця
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·32	„ „ Грималова Пбдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нбчна числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

Поленицѣ въ сплатахъ пбсля договору безъ пбдвышеня цѣнъ

признаємо Вел. бо. духовнымъ, ц. т. держ. и прив. урядникамъ а такожь всѣмъ особамъ на добрбмъ становиску въ случаю потребы купна товарбвъ ланиных и полотняных якъ шіфонбвъ, адамашкбвъ, вебъ на постѣль и т. п., такожь столового бѣля, ручникбвъ, бѣля мужеского, дамского и дѣточого, рбвножъ церковных коврбвъ передъ престолы, сальонових и других, дальше портіеръ, занавѣсбвъ, хбдникбвъ, ватованых ковдръ, цератъ лінолеумъ, кань на столы и постелѣ, коцикбвъ, дерги на конѣ, накатбвъ, гобелінбвъ и многих другихъ артикулбвъ.

Илюстрованій цѣнникъ высылаємо на жадане безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 1·40

Товаровый дбмъ „AU LOUVRE"

Львбвъ, улиця Сикстуса н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одпічальный редактбръ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянського. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пбдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 130. Львовъ, Субота 12 (24) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро огодошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на півъ року	9 зр.	на півъ року	12 зр.
		у Львовѣ:	
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на півъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженя. — Рекламаціи неопечатанй вольнй відъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. в.

Оголошеня звыклй принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. відъ одного стрічки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надіслане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и иншй доносеня приватнй числятъ ся по 15 кр. відъ отишка.

«Прапоръ» о відносинахъ Русинівъ до Поляківъ.

Независимый орґанъ руского духовенства — „Прапоръ“ помѣстивъ въ 4 бмъ числѣ зъ сего року цѣкаву статью „Відносины Русинівъ до Поляківъ“. Въ сій статьи вонъ пише:

„Зрело ся вже зъ переконанемъ такъ нашимъ якъ и Поляківъ, що межи Русинами а Поляками не може бути згоды. Може се переконане стороны нашой, руской, таки и слушне; може и правда се, що наша, руска сторона усомнила ся о можливости народной згоды зъ Поляками. А навѣть и се може сумна але дѣйстна правда, що сторона руска пересякає що-разъ глубше ненавистію навѣть до тыхъ дѣлъ, котрй згідне пожите роблять зъ певныхъ позажныхъ причинъ цѣлковито неможливымъ.

Однакъ де есть незгода, котра доводить дѣвъ побічь себе живучй суспільности ажь до взаимной ненависти навѣть, тамъ кождый мыслячій чоловѣкъ мусить шукати за причинами сей ненависти. Ино натуры до мысленя лѣнивй задоволять ся дешевою фравою, не вглубляючи ся въ саме есство справы; ино въ такихъ, до мысленя лѣнивыхъ головахъ могла причиною ненависти явити ся „некультурність“ Русинівъ, поперта „московскими рублями“. Не думаємо зовсѣмъ перечити того, що Русины полишили ся въ культурѣ далеко відъ иншихъ народівъ; прецѣ-жь відъ пять зъ горою столѣть ажь по днесь годовано и носно нихъ на силу тою культурою, о котрій самій Поляки констатують, що она руській народъ здѣлала крайно некультурнымъ; не маємо проте нѣчо противъ выреченя, що культура польска робить Русина некультурнымъ и приводить его конечно до ненависти тыхъ, що силомбць стараютъ ся своєю некультурною культурою заховати его въ некультурности. Але зъ того выходить едино оправдане слушной руской ненависти; дайте Русинови спокій зъ дальшимъ прищеплюванемъ ему вашой некультурной для него культуры, дайте ему повну волю розвивати культуру его питому, котрой початки въ часахъ свободы Руси були имповантій, а ненависть перестане певно. Отже фраза зъ некультурностію Русина есть мечемъ обосічнымъ, а для Поляківъ самыхъ чей-же не користнымъ нѣ трохи; тожь и не годило бы ся чей-же сею фразою имъ воювати.

Не перечимо дальше и того, що ненависть можна и купити; прецѣ ненависть жидівъ и всякихъ хрунівъ до руского народу и его духовенства въ часѣ выборівъ купуе ся неторичпо по части за грошѣ, по части за всякій „гоноры“. Можливе есть проте въ идеи, що ненависть „некультурныхъ“ Русинівъ до Поляківъ можь купити хочь-бы и за московскій рублѣ. Прецѣ московскими рублями куповано навѣть сенаторівъ покійной Польщі, и они въ живій очи зраджували свою вітчину, отже Поляки знають дуже докладно вплывъ московского рубля въ ихъ власній хатѣ. Але при сѣмъ купнѣ ненависти Русинівъ до Поляківъ за московскій рублѣ выпускає ся зъ уваги, що ненависть Русинівъ загальна, котру сли бы хотѣли купити, такъ рѣшучу и постоянну, якъ се о нѣй каже ся, бракло бы Москалямъ гроша, а може навѣть и интересу, бо жь Поляки для Москалівъ анѣ не такъ страшній, анѣ навѣть такъ важній, щобы Москаль ажь грішми мусѣли собѣ купувати противъ нихъ ненависть цѣлого руского народу...“

Відтакъ „Прапоръ“ приглядає ся причинамъ вражды межи Поляками и Русинами, беручи за основу переконане многихъ, що причины тій едино національной в суспільной натуры. „Може бути, — каже вонъ, — що у Поляківъ мотивомъ ненависти, и то крайнов, перекажаючов ненависти до Русинівъ суть причины згаданій высше, але перечимо рѣшучо, щобы ненавистію Русинівъ до Поляківъ руководили точно тій, а не иншій, вышій и глубшій причины“.

Вслѣдъ за тымъ „Прапоръ“ старає ся выказати, що у Русинівъ нема слѣпой пристрастной ненависти до Поляківъ яко другой націи, — нема ще досѣ, хотяй зі стороны Поляківъ она форсуе ся всѣми способами, такъ що Русинъ нинѣ починає дивувати ся и радуватись, сли подыбле для себе и для своего народу значливого и справедливого Поляка. На жаль, такихъ Поляківъ дуже мало, а сли тактика Поляківъ взглядомъ Русинівъ не змѣнить ся рѣшучо, то *часъ національной ненависти у Русинівъ недалекій*. Теперь ще пора запобѣгти тому, бо за невеличкій часъ буде вже за пізно. До того, розумѣешь, не доведе національна згода гнила, на словахъ безъ дѣлъ; така згода не выключе вже и пса зъ-підъ лавы. Только добровольно допущена найширша автономія народна може серця Русинівъ превернути до Поляківъ. Пізнѣйше буде на се за пізно, бо автономія здобуде ся и такъ, крокъ за кроком, силою...

Рівно-жь нема — каже „Прапоръ“ — суспільной ненависти Русинівъ до Поляківъ, хочь суспільно оба народы не розумѣють ся, становлять яко-бы окремій свѣты. Мимо нѣкоых кривдъ и неволѣ руского народу за часівъ Польщі „не знаный намъ — каже „Прапоръ“ — Русинъ, котрый ненавидѣвъ бы Поляківъ на Руси едино за-для ихъ суспільного становища, за те, що мають шляхту, що они богатій, польскихъ духовныхъ за-для ихъ обряду, польскихъ урядниківъ за-для ихъ уряду“.

Тожь признаємо безъ обиняківъ, ясно, отверто, що въ рускімъ народѣ *ненависть* до польского ладу есть, а що важнѣйше, що она *зжагла ся* зъ кождымъ рокомъ. Сею ненавистію до польского ладу: до облуды, фальши, браку моралѣ въ поступованю зъ нами — накипѣло кожде серце руске. Однакъ ся ненависть не відносить ся ще анѣ до народу польского яко такого, бо зъ нимъ хоче народъ руській жити щиро, дружно, по Божому, отже ненависть ся не есть ще національна. Анѣ ненависть ся не відносить ся ще просто до жадного зъ ставківъ польского народу, отже не есть она суспільна.

Але *ненависть руского народу відносить ся до тыхъ неморальныхъ дѣлъ, якій приходить рускому народови взнавати відъ Поляківъ на своїй власній землѣ*: до того *неморального* ладу, якимъ хотять руській народъ силомбць ущасливляти.

Противъ сего неморального ладу, противъ облуды, фальши, браку моралѣ въ поступованю зъ Русинами протестувати мусить кожде серце руске, поки оно живе и поки не стратило вѣры въ Бога.

Отже що-жь рѣзнить оба народы?

„Ненаціональній, анѣ суспільній причины самій порѣзнили и доси рѣзнять оба народы. Насъ рѣзнить щось бѣльше: *облуда, фальшь, браки моралѣ* зі стороны Поляківъ въ ихъ відношинахъ до насъ. Сей бракъ моралѣ по сторонѣ до якогось часу крѣпшихъ відъ насъ Поляківъ (крѣпшихъ, якъ показуе ся, все нно тымъ, що зъ моралѣ не робили собѣ нѣколи скрупулу въ своихъ відношинахъ до насъ) затроює цѣле суспільне жите наше, відъ коли мы зійшли ся зъ собою.

„*Облуда* въ відношинахъ до насъ здѣлала насъ недовѣрчивыми, — *фальшь* відвернула серця наши не нно відъ польскои шляхты але и відъ духовенства, — *бракъ моралѣ* скрбзь въ поступованю зъ нами зродивъ *ненависть*, и мусѣвъ ей зродити, бо *неморальне трудно любити*; зъ нею духовни руского народу трудно освоити ся. На се не спромогла ся и пять сотъ лѣтъ прищеплювана ему польска культура.

Хочете згоды и любви? Мы готовй, дайте ей вы, члены польского народу. Въ вашихъ се рукахъ закинути облуду, фальшь, неморалъ въ поступованю зъ рускимъ народомъ. Въ вашихъ рукахъ есть примусити племінниківъ вашихъ до учтивости зъ огляду на насъ. Мы противъ неморалѣ въ вашихъ відносинахъ до насъ здужаємо нно боронити ся; ей змѣнити у васъ можете нно вы. Жебрати о се, щобы вы змѣнили ся, мы не будемо; сли розбіръ вашои вітчины не навчивъ васъ нѣчого, сли дѣдицтво злочинівъ на рускімъ народѣ сповненыхъ вашими предками хочете продовжати дальше, мы не маємо нншои оборони, якъ Бога, Его законъ и совѣсть нашу. А сей законъ и ся совѣсть научає насъ одного: ревнувати за добромъ, ненавидѣти зло и ему не покорити ся нѣколи.

О одно нно бонмо ся, и се говоримо въ очи: Бонмо ся, що ненависть до зла, яке коште народови рускому цѣлому, може колись звернути ся противъ васъ самыхъ. А вплывъ нашъ, щобы сеся ненависть не обернула ся въ масахъ противъ васъ самыхъ и не стала ся елементарною ненавистію до вашого народу и певныхъ его ставківъ, — вплывъ нашъ въ масахъ народу вы підкопуете самій.

Проте перестерѣгаємо: ся дорога веде до нашои руины певно!“

Буча въ львівскій радѣ мѣскій.

На вчерашне засѣданє рады мѣскои явило ся надъ 80 радныхъ, галерія були биткомъ заповнені. Референтъ верифікаційнои комісіи д-ръ Рошковскій заявивъ, що комісія постановила въ четверъ розслѣдити справу д-ра Мархвіцкого, а удавши ся до компетентныхъ властей о пояснене, прийшла до переконаня, що въ справѣ тій не було и нема жадного слѣдства судового, а д-ра Мархвіцкого анѣ не переслуховано анѣ не взывано до суду. Ведено лише приготовляючій доходжена и ще ихъ не покінчено. Межи приготовлячимъ чи то вступнымъ дохожденемъ (Vorerhebung) а слѣдствомъ заходить велика різниця; вступне дохожене звернене є на цѣлу справу, а не противъ якоись особы. На тій підставѣ референтъ виносить, щобы выборъ д-ра Мархвіцкого признати важнымъ.

Д-ръ Пентакъ запытує референта, чи комісія довѣдала ся, въ якій стадіи находить ся дохожене и яку той актъ має судову номенклятуру.

Д-ръ Рошковскій відповѣдає, що нема

Зъ поезій А. С. Пушкина.

Въ перекладѣ *Богдана Лепкого.**)

Просьба.

О, коли правда, що въ ночи,
Якъ мертва тиша свѣтъ обвѣе
И мѣсяць зъ неба глядячи
Освѣтить плыты гробовіи,
О, коли правда, що тогды
Пустѣють тихіи могилы —
Леіло! кличу тя що силы
И жду тебе — прийди, прийди!

Яви ся духу! И до мене
Приходь, якъ була въ часъ розлуки,
Блѣда, холодна и студена,
Зъ послѣднои слѣдами муки,
Якъ страшный привидъ у ночи,
Далека воря, звукъ легенькій,
Якъ подувъ вѣтру тихесенькій,
Якъ хочь, лишень — прийди, прийди!

Не кличу я тебе длятого,
Щобы тымъ чиномъ докорити
Убійникови щастя мого,
Анѣ длятого, щобъ пізнати
Житя, якимъ живуть гробы,
Анѣ тому, що я страдаю, —
Лишь щобъ сказати, що кохаю
Тебе одну — прийди, прийди!

Пташка.

Въ чужинѣ вѣрно бережу
Родимый а давный звычай:
И волю пташечцѣ даю
„Коли наставъ чудовый май“.
И лекше стало на душѣ,
На Бога годѣ нарѣкать
Я-жь могъ на свѣтѣ хоть одній
Истотѣ волю дарувать.

Возъ житя.

Ранкомъ мы до воза сѣли,
На выгоду и на всьо
Позабули и безъ цѣли
Гонимо — лишь вйо та вйо!

У полудне годѣ брате!
Вже намъ кости розтрясло,
Вже на горы тра взажати
И на дебры на всьо.

А підъ вечѣръ и привыкли.
Возъ жене, дрожить земля,
Дрожучи мы на ночь ѣдемъ,
А часъ коней поганяй.

Три жерела.

Въ степу сумнімъ, широкімъ, безконечнімъ,
Тамъ бють три жерела днвній:
Одно молодости — бурливе, небезпечне,
Кипить, бѣжить и бурить ся на днѣ:
А друге творчости — высоко въ небо бюче
Пустынникамъ житя небесну струю лле;
А трете забуття — холодне и дрѣмуче;
На серця мого жаль найкращій лѣкъ дае.

Міцкевичъ.

. . . Вонъ живъ межь нами,
Межь народомъ ему чужимъ. Безъ злобы
Була его душа для насъ и мы
Его любили. Мирный, добродушный
Бувавъ на нашихъ сходинахъ и разомъ
Снували мы веселякій мрѣю чистій
Й пѣсѣнь співали. Вонъ співакъ бувъ божій
И зъ неба споглядавъ на свѣтъ. Бувало
Почне розмову про часы будучій,
Коли народы ворожню забудуть
И зъединять ся у семью велику —
Й мы радо слухали його.

Потомъ
Пійшовъ на західъ и благословили
Його мы въ путь далеку.

Ажь ось нинѣ
Нашь тихій гість ставъ ворогомъ для насъ
И речникомъ ворожихъ, чорныхъ масъ,
Співцемъ ненависти. Зъ далека
Знакомый голосъ злобного поета
Иде до насъ

О Боже! Поверни
Твій супокій его розъяренбй души!

---

*) Сі свои переклады помѣстивъ п. Богданъ Лепкій въ черновецкій „Буковині“. Подавши недавно переклады деякихъ поезій Пушкина въ перекладѣ на Украинѣ, позволяемо собѣ подати и сі въ перекладѣ Галичанина. — *Ред.*

Послѣдна сповѣдь женщины.

Написавъ *Евгенъ Мандичевскій.*

„Я тебе все любила. Вже въ дитинячбмъ вѣцѣ, якъ мы разомъ вбирали лялькы, у весѣльній одяги и вели мѣсто нихъ любовній бесѣды — я чула себе нещасливою, якъ котрого пополудня прийшла служаща відъ васъ и сказала, що ты не можешь прийти. Тайкомъ я плакала. Для мене не було вже бѣльшого нещастя.

Підросли мы. Я ходила до відѣловои, ты до гімназіи. Відтакъ наступила розлука: тебе выслали за границю на студіи.

Ты призабувъ на мене. Розумѣю то цѣлкомъ добре. При праци бажаешь супокою и свободной головы.

Въ зимѣ попровадили мене на першій баль. Я була найкрасшою изъ всѣхъ. Молодій академики рвались за мною, бо гуляла я добре, легко, зручно. Старій кавалеры, що вже за молоду досить нагулялись, шукали мого товариства въ часѣ выпочинківъ. Бавила ся я дуже добре и тѣшила ся у душѣ тыми похвалами и солодкими словами, що сипались безнастанно.

Въ менѣ вродилась гордість на мои прикметы. Я зачала приходити до пізнання, чимъ женщина у свѣтѣ.

Одинъ зъ тыхъ моихъ новыхъ знакомыхъ зачавъ заниматись мною сильнѣйше, чимъ иншій. Вонъ знавъ якрутитись и до нашого дому.

жадного слѣдства карного и що справа находить ся въ сталім приготовляючій.

Д-ръ Пентакъ говорить дальше: Вонъ не сподѣвавъ ся, щобы рада не зрозумѣла его внесеня. Не его вина, що его внесене выкликало таке роздразненє, що треба було ажь вѣдрочити засѣдане. Але до того не прийшло бы було, коли бы президентъ бувъ поступивъ собѣ пѣсля регуляміну и не удѣливъ д-рови Мархвіцкому голосу. Тогдѣ и дискусія була бы перемінула спокійно. Але президентъ такъ забувъ на регуляміи, що навѣть не вѣзвавъ д-ра Мархвіцкого до порядку за зневаги, якими сей обкинувъ бесѣдника. Скоро президентъ оббѣшовъ ся зъ д-ромъ Мархвіцкимъ такт, якъ коли бы вонъ говоривъ не въ сали мѣскон рады, то и бесѣдникъ не хоче вѣдповѣдати на слова д-ра Мархвіцкого. Д ръ Пентакъ звертае ся дальше противъ докору д-ра Бика, що въ внесенѣмъ своимъ выступивъ неоглядно, и оправдуе свій крокъ. Теперѣшна верифікація вѣдбуває ся въ атмосферѣ фінансовыхъ и моральныхъ промаховъ. Пѣсля подій въ галицкій шадниці вся суспольность була обурена. Ледво се утихло трохи, ажь тутъ вѣдобравъ собѣ д-ръ Кржановскій. Зачали шприти вѣсть, мовь то вонъ вбожеволівъ, а въ кредитовѣмъ банку все въ порядку, — хочь въ тѣмъ банку счезли міліоны. Въ справу сю вмѣшано назвиско д-ра Мархвіцкого. Всѣ тій подѣ принесли намъ встыдъ и ганьбу. Теперь треба очистити ся зъ тои ганьбы; що е ганьблене, треба вѣдкинути; що невинно осромпене, очистити. Коли сего не зробимо дома, то въ парламентѣ выведуть нашу ганьбу передъ цѣлу Европу. Радѣ мѣскій повинно на тѣмъ залежати, щобы провѣрити, чи всѣ выбраній е годній засѣдати въ нѣй. Сю цѣль мавъ бесѣдникъ на уваѕѣ въ своѣмъ внесеню; а поки зъ нимъ выступивъ, застановлявъ ся надъ тымъ довго и поважно. Вонъ знавъ, що своимъ выступомъ зверне противъ себе могучій круги и часть дневникарства; але уважавъ се за громадяньскій обовязокъ, котрый мусѣвъ сповнити, скоро не хотѣвъ его сповнити нѣхто инший. Якъ самоубійство д-ра Кржановского пояснюванно божевольствомъ, такъ внесене бесѣдника пояснювати будуть особистою нѣмстою. Бесѣдникъ домагавъ ся у своѣмъ внесеню не уневажнепя выбору, лише вѣдроченя верифікацій. Дальше замѣтивъ д-ръ Пентакъ д-рови Цесельскому, що судъ жадае выданя посла ажь тогдѣ, коли противъ него выточено слѣдство, а бесѣдникъ не казавъ, що противъ д-ра Мархвіцкого веде ся слѣдство, тѣлько говоривъ о вступнѣмъ доходженю. Вкінци заявивъ д-ръ Пентакъ, що, будучи роздразненымъ, стримае ся вѣдъ голосованя.

Д-ръ Малаховскій замѣтивъ, що д-рови Мархвіцкому удѣливъ голосъ за згодою рады, а до порядку дневного не мѣгъ его вѣзвати, скоро вонъ заразъ опустивъ салю.

Д ръ Викъ заявляе, що не онодѣшнѣмъ внесеню д ра Пентака не припускавъ инаше, якъ тѣлько, що противъ д ра Мархвіцкого певно веде ся слѣдство; тымчасомъ показало ся инакше. Длячого-жь д-ръ Пентакъ, не маючи въ рукахъ доказу, выступивъ въ такъ тяжкимъ обжалованемъ? Правникъ повиненъ знати, що не годить ся нѣкого обвинати, на пѣдставѣ самыхъ поголосокъ. Такимъ способомъ не ратуе ся публичнои моральности. При оцѣнцѣ важности выбору рада мусить тримати ся статуту; а правныхъ поводовъ до уневажнепя выбору тутъ нема.

маючи доказовъ. Годѣ осуджувати когось не

Д-ръ Рошковскій зазначивъ, що комісія верифікаційна довѣдала у судовыхъ властей о всѣмъ, що вѣдносить ся до справы д ра Мархвіцкого. Коли д-ръ Пентакъ знае щось бѣльше, то тѣлько жалувати треба, що вонъ того не може сказати; але поки не скаже, поти и числити ся зъ тымъ не можна, що вонъ знае. Напѣръ д-ра Пентака бувъ найлѣпшій, але зовсѣмъ зла дорога, яку выбравъ. Пѣсля статуту нема нѣчого, що могло бы промавляти противъ выбору д-ра Мархвіцкого; а коли пѣсля гадки д-ра Пентака д-ра Мархвіцкій не повиненъ бувъ вѣйти до рады, то треба було передъ выборами выступити противъ его кандидатуры и постарати ся, щобы выборцѣ не вѣддали на него своихъ голосовъ. Бесѣду свою закінчивъ референтъ внесенѣмъ, щобы выборъ д ра Мархвіцкого признано важнымъ.

Коли президентъ пѣддавъ пѣдъ голосованя внесене д ра Пентака, сей вѣдступивъ вѣдъ свого внесеня. Такимъ чиномъ голосовано лише надъ внесенями верифікаційнои комісіи и признано выборъ всѣхъ радныхъ важными, навѣть и выборъ Мойсея Шорехера, въ котрого оборонѣ станувъ д ръ Маріяньскій именемъ меншости верифікаційнои комісіи.

Такъ закінчила ся справа, котра выкликала була въ четверъ таку бучу въ радѣ мѣскій а велике зацѣкавлене въ цѣлѣмъ мѣстѣ.

Переглядъ політичный.

Проэктъ утворепя сторонництва центра знаходить въ австрійскій прасѣ мало симпатій. Опозиційнѣ часописы выказують гадку, що цѣлею того нового сторонництва е лише розбите опозиціи. Vaterland знов и иншій органы правицѣ пишучи о проэктѣ утворепя згаданого сторонництва, доказують, що проэктъ не мае нѣчого иншого на цѣли, як лише вѣдорване католицко-людового сторонництва вѣдъ бѣльшости. Бувъ бы се абсурдъ — пише Politik — коли бы мы хотѣли заперечити, що намъ байдужна формація сторонництвъ, обіймаючи автономічній елементы Австрін и вѣдпираючи агресивій стремлепя тыхъ, котрій нетуютъ рѣвноуправнене. Але хотѣти вже зъ того выснувати внесене, що наше національне добро забезпечене лише истнованемъ правицѣ — було бы великимъ блудомъ. Мы не вѣдступимо вѣдъ нашихъ жадань и хоробливыми проэктами сторонництва центра въ нашѣмъ поступованю нѣчо не може змѣнити ся. Рѣчею Туна е вѣдперти всякій атентаты на истноване бѣльшости, навѣть такій, що выринають въ видѣ сторонництва центра, а походять вѣдъ групы політиковъ, котрымъ забагло ся обняти політичну спадщину по теперѣшнѣмъ правительствѣ.

Въ пятницю вѣдбуло ся засѣдане генеральной рады австро-угорскаго банку, въ справѣ заключепя новои угоды зъ правительствомъ. Правительство оферуе банкови на случай, коли бы его привілей выгасъ вже въ 1907 роцѣ замѣсть 1910 роцѣ, вѣдшкодоване за три роки въ квотѣ 4,950.000 зр., що рѣвнае ся 11 зр за кожду акцію. Сесе вѣдшкодоване мае бути выплачене до рукъ генеральной рады въ трехъ рѣчныхъ ратахъ.

Въ дискусіи членъ рады Зісъ пѣднѣсъ, що безъ огляду на фінансову сторону тои справы, передовсѣмъ треба знати, зъ кимъ мае ся заключати нову угоду и чи правительство мае право заключувати угоду зъ Банкомъ безъ парляменту. Правительство такои повновласти не мае и така угода зъ правительствомъ не мае нѣякои вартости. Генеральный губернаторъ банку высказавъ гадку, що принята правительственного предложеня е державною конечностею. Небезпеченьство, щобы привілей выгасъ въ 1907 роцѣ, або щобы парламентъ не затвердивъ угоды заключеной правительствомъ, е цѣлкомъ выключене. Остаточно генеральна рада банку приняла правительственный проэктъ, але высказала надѣю, що правительство, на случай, коли бы парламентъ не затвердивъ привілею удѣленого на пѣдставѣ §. 14 ого, мае звернути pro rata temporis квоту вѣдписаного довгу державного. Правительство згодило ся на сесю формулку. Банкъ застерѣгъ собѣ право ухвалена ліквідаціи на случай, коли бы теперѣшна угода передъ назначеным для неи речинцемъ перестала истнувати. Членъ Рады Візенбургъ заложивъ votum separatum противъ ухвалы рады, бо не годить ся на выдане привілею на пѣдставѣ §. 14-ого. Зъ тои самои причины другій членъ рады Зіпль зрезигнувавъ зъ годности радника.

Czernowitzer Ztg. оголошуе комунікатъ звернены противъ резолюціи буковиньскихъ послѣвъ до рады державнои и буковиньского сойму румунъскои народности. Сеся резолюція жалуе ся, що льокальне правительство обходить ся въ румунъскою націею въ способѣ суперечный зъ законно запорученою засадою національного рѣвноуправнепя. Отже комунікатъ оголошеный въ Czernowitzer Ztg. стверджуе, що правительство нѣколи не дало причины до такого обжалованя, противно, все старало ся и буде старати ся стояти на засадѣ законно запорученого рѣвноуправнепя всѣхъ націй.

Коли отже, якъ говорить резолюція, теперѣшна ситуація зачинае бути для румунъскои націи прикрою, а заразомъ шкѣдливою для краю и грѣзною для спокою, то вина сего не спадае на правительство. О но не може також понести вѣдвѣчальности за консеквенціи, якій въ будучности можуть выйти зъ вѣдносинъ, цѣлкомъ не правительствомъ сотворенихъ.

——

Новый французскій кабінетъ уложивъ загальный начеркъ правительственнои заявы, въ котрій короткими словами сказано, що кабінетъ утворивъ ся головно въ цѣли охороны республиканьскихъ институцій. Одинъ зъ новоименованыхъ міністровъ заявивъ редакторови дневника Matin: „Будемо правительствомъ силы и успокоепя, хочемо воскресити засаду поваги и привернути успокоене умовъ“ Matin думае, що новый міністеръ вѣйны усуне теперѣшного губернатора Парижа, що усуне зъ армін генералівъ Бадефра, Гонзеа и Пелье а генерала Рожета перенесе зъ Парижа. Умѣркованій и республиканскій дневники стверджують, що складъ нового кабінету е для нихъ несподѣванкою. Радикальній и ревізіонистичній часописи гратулюють Вальдекови-Русо за его вѣдвагу. Въ тѣмъ самѣмъ дусѣ пишуть також соціялістичній часописи.

Справы церковнѣ.

Въ справахъ церковныхъ до вѣдомости Впр. Консисторій.

1) Зближае ся часъ выданя календарѣвъ. Редакціи ихъ перше мѣсце посвячують церковному уставови. Здавсь, що оно такъ повинно бут , а прецѣнь се непотрѣбный тягаръ для редакцій, а безхосенный для загалу. Мѣсце се могла бы занята богатша и корисніша часть — чи літературна, чи господарска, чи информаційна. Загаль мавъ бо зъ сего хосенъ, а зъ устава не мае нѣякого. Ба и священники не много мають зъ не о хосна. Уставъ сей надто загальный и скупый за для браку мѣсця и коштовъ. Уставъ такій не мае за собою авторітету, не есть загально обовязуючій, часто [маючи рѣзныхъ редакторовъ] вѣдмѣнный и суперечный. Чи жь оно все такъ мае бути? Тажь се рѣчь важна! се справа нашои церкви, нашого обряду На сѣмъ терпить его краса и однообразность.

Уставы такій конечно потрѣбній. Нашъ обрядъ пребарный, але уставъ его дуже скомплікованый при абѣгу рѣзныхъ празникѣвъ, передовсѣмъ въ часъ Тріодѣмъ. По нашихъ церквахъ бракъ книгъ новѣйшихъ, Миней, бо она дуже дорога. А книги, якій е, походять зъ рѣзныхъ выдавництвъ — львівскій, почаѣвскій, унѣвскій, московскій и пр. Устапы въ и хъ дуже вѣдмѣнній, порозкиданій треба за ними глядати. Подвійныхъ книгъ въ церквахъ нема, абы священникъ — сли хоче и може, мавъ контролю надъ вѣдправою. Отже наше богослужене, передовсѣмъ утренѣ, вечернѣ и прочій часы — здавій на ласку дяковъ. Сій дуже часто самоуки, не мають понятя о уставѣ, не въ силѣ вышукати поданій рубрики, а вышукавши примѣнити ихъ. Часто навѣть на службѣ Божій они не въ силѣ добре взяти тропарѣвъ приключившихъ ся. Книгъ трактуючихъ спеціяльно о уставѣ мало, — менѣ вѣдомый перемыскій типикъ, вже рѣдкій, и „о свящ. обрядахъ“ о. Дольницкого. Але и сій невыстатчаючій и нема ихъ майже нѣгде по нашихъ церквахъ. Впрочѣмъ они занимають ся бѣльше теорією и загальною частію, а що до спеціяльного вѣдсылають до дотычныхъ книгъ церковныхъ зъ-вѣдси выходить справедлива поговѣрка: „що попикъ, то типикъ“. Тому-то майже кождый мусить руководитись уставомъ календарскимъ и мы мусимо бути за него вдячній Хв. редакціямъ нашихъ календарѣвъ, бо-жь се нихъ ласка, а для насъ цѣнне вѣдручне руководство, бо що важнѣйше зѣбране тамъ для нашои уваги и памяти.

Однакъ на дальше такъ не повинно бути. У латинянъ обрядъ - рубрики детайлічно

Се прийшло ему безъ великихъ заходовъ, позаякъ бувъ вонъ радникомъ судовымъ и добрымъ знакомымъ нашого домового лѣкаря.

А за якій мѣсяць приходивъ вже до нашого дому, якъ добрый знакомый и приятель. Мамѣ приносивъ все новій книжки до читаня, а менѣ солодощѣ. Вонъ знавъ, чимъ котрѣй женщинѣ послужити.

Мы знали, що се не безъ цѣли.

Одного вечера, якъ мы лягали вже спати, спытала мене мама:

— Стефцю, выйшла бы ты зъ него?

Менѣ кровь вдарила до лиця. Що на то вѣдповѣсти, я не знала. Мама пригорнула мене до себе.

— Подумай собѣ, що вонъ чоловѣкъ на становищи, радникъ, богачь. А я бажаю твого щастя.

— Ахъ, мамо, я така молода.... Я хотѣла-бъ ще погулять?... Молодость така хороша, чому-бъ ей не ужити? — сказала я и погадала о тобѣ. Мы чейже тогдѣ дали собѣ слово, а я не хотѣла болю тобѣ завдавати. Я сильно вѣрила, що ты вернешь борше, чи пѣзнѣйше и також будешь скінченымъ чоловѣкомъ.

А радникъ все приходивъ.

Одного лѣтнього вечера сидѣли мы въ городѣ. Чудовый се бувъ часъ. А зѣрки такъ ясно свѣтили.

— Яке сине небо!

— На полудни оно ще бѣльше сине.

На полудни! И ты пригадавъ ся менѣ!

Вонъ приблизивъ ся до мене и тихенько сказавъ до уха:

— Таке сине, якъ твои очи! О красавице, кобы ты хотѣла бути моею. Иншого неба не бажавъ бы я для себе!

На се була я приготована и мовчала.

А вонъ пригорнувъ мене до себе и спитавъ ще тихше:

— Чи хочешь бути моею?

Я притакнула, бо въ тій хвилѣ пригадала я собѣ волю матери, що сидѣла коло хорого батька.

А якъ бы батька не стало!? — перелетѣла стрѣлою думка. И я мусѣла призволити звати себе нареченою.

Опѣсля ходили мы разомъ на проходы, збирали цвѣты по полю, цѣлували ихъ и цѣлували себе. Але у моимъ мутрѣ щось говорило, що се неправдивій поцѣлуѣ. Они вдавались менѣ такими, якъ вѣдъ ляльки.

При тѣмъ балакали мы богато про наше будуче житя, помешкане, меблѣ, часомъ посперечали-смо ся, а на перепрошене мусѣли ся иновъ цѣлувати. Ахъ, якъ менѣ були обридли тій поцѣлуѣ.

Зъ авансомъ перенесли его на всходъ, до якогось жидовского мѣсточка.

Єму не було се наручно. Посоловѣвъ, бѣльше якъ я.

— Чи тѣлько не забудешь на мене? Ты ще така молоденька...—

И просивъ мене, щобы часто писати.

Зъ початку було менѣ нѣяково, бо я вѣдвыкла вѣдъ самоты. Не було кому выспиджувати годинами у моихъ нѣгъ, цѣлувати по рукахъ и одушевлятись моими синими очима и ясными косами. Науковыхъ книжокъ батька я не розумѣла, та въ загалѣ не мала уподобаня въ читаню глупыхъ романовъ — може тому, що мій романъ бувъ такій нудный. Отже помагаламъ де-що порядкувати, граламъ троха, решту дня вышиваламъ свое бѣле.

На именины дѣстала я пуделочко вѣдъ него и скриночку вѣдъ тебе. Въ пуделочку бувъ золотый годинникъ. Въ скриночцѣ полудневій овочѣ и листъ зъ желанями.

— Выпадало бы подякувати — говорила мати. — Бачишь, якъ о тобѣ всѣ памятають.

Сѣла жь я до писаня листовъ. Тяжко приходило менѣ склеѣти листъ до тебе. Изъ всѣхъ закуткѣвъ душѣ выдобувалаѕ слова, складалаѕ и стараламъ ся влити въ нихъ хоть одробину чувства. Але не йшло. Серце вѣдмовило своѣи помочи. И закінчила я тымъ, що тебе найбѣльше обходило — моими заручинами и любовію.

Того дня була я дуже нещасливою, бо пригадала собѣ цѣлу мою молодость и тій сонаты, що мы ихъ колись разомъ грали.

Одного разу взявъ ты мене за руку и глянувъ такъ глубоко въ мои очи, якъ бы хотѣвъ бувъ подивитись въ мою душу. И вкінци сказавъ ты:

— Сли хочешь бути женщиною доброю и характеромъ вытревалымъ, то тѣлько плекай музику. Музика мае бѣльшій вплывъ на нашій чувства и на умъ, чимъ цѣла школа житя, хоть бы и яка она була тяжка.

Я грала зъ охотою и переймала ся поодинокими тонами и лучиламъ ихъ у душѣ у лагѣдній акорды. Було у мене бажане таку гармонію завести у своѣй душѣ, яку я бачила у музицѣ.

Але то тревало такъ довго, якъ довго ты живъ у моѣй памяти и доки я не пѣзнала, якимъ божищемъ е женщина для свѣта.

Въ тыждень прийшовъ листъ вѣдъ тебе. Я винщаламъ его. Бѣльше, якъ твое желане, обѣйшли мене послѣдній слова:

— Не сумнѣваюсь, що не выйдете за него, бо не любите его. Дитина постоянно любити не може, бо не мае сталого характеру. А Вы ще е дитиною.

Я хотѣла доказати, що у мене е характеръ.

Въ осени вѣдбулось весѣля, — а на весни вонъ померъ.

Я лишила ся вдовою.

На Великдень стала я матерію чудовои дѣвчинки.

Житя мое, моя молодость, мое щасте були тымъ самымъ знищенй. Одинокою осолодою була дитина.

Въ рѣкъ пѣзнѣйше вернувъ ты зъ дипломомъ. Передъ тобою бувъ свѣтъ отвертый. Ты выбиравъ ся въ дорогу житя — въ котру гадавъ може ще недавно пѣйти зо мною...

Моя краса здзянула. Лице мое змарнѣло и очи стратили блескъ своѣй дѣвочій. Але я стала тихою и доброю, якъ моя мама.

Коли першій разъ по такъ довгѣмъ часѣ прийшовъ ты знов до насъ, дома була лишь мати та слабосильный батько. Я була у мѣстѣ за орудками. Ще за дверми пѣзнала я сейчасъ твій звучный голосъ и не важила ся зъ першу увійти. Станула я и пѣдслухувала.

Мама пытались:

— Чи задумаете шукати собѣ жѣнку?

А ты говоривъ лагѣдно, якъ бы не памятавъ на бѣль, котрый я тобѣ завдала:

— Я мѣгъ бы любити тѣлько таку женщину, що була бы вышою надъ усѣ инші. Тая женщина мусѣла бы бути якъ той образъ святый, до котрого чоловѣкъ ся молить. Та-

спрецизовані, а мимо того мають що року подрібний „Directoria“ яко цінне руководство при богослуженю. Длятого есть обовязкомъ нашихъ Впр. Консисторій порозумѣтись, увільнити редакціе календарѣвъ вѣдъ непотрѣбного тягару, загалъ вѣдъ безхосенного устава церковного, намъ священикамъ и нашимъ церквамъ дати щорѣчно подрібный, практичный уставъ нашого цѣлорѣчного богослуженя. На тѣмъ лише выскаже краса обряду, однообразность вѣдправы, не здавання нашого гарного богослуженя на примхи дякѣвъ, часто неукѣвъ. Накидаете намъ щорѣчно дорогій а майже безхосеней Шематизмы, тожь накиньте и конечный уставъ!

2) Вѣдъ кільканацяти лѣтъ введено свято св. Кирила и Методія. Служба ихъ, здавсь, була всюды розбслана, — теперь ся рѣдко де почитати. Синодъ львівскій приказавъ торжественно обходити то свято. Де взяти для нихъ службу, коли она не дасть ся підтягнути вѣдъ жаденъ чинъ общои Мшеи, бо они вѣ апостолы, нѣ с ятителѣ, тѣлько рѣвноапостольній місіонарѣ Славянъ? Треба отже розбслати такожь ихъ Службу по церквахъ до вшитя въ яку книгу церковну. Такъ само и що-до свята непорочного Зачатія треба зробити вѣдбитку и всюда розбслати.

3) Вкінци осмѣляюсь підношти ще одну важну справу до ласкавои уваги. „Время теперь „люте“, такъ для нашого народу якъ ще бѣльше для его твердинѣ, нашои св. церкви. Зъ кождого боку маємо ворогівъ, и своихъ и чужихъ. Ба навѣть нашій католицкій братя почину наносѣлись на насъ и заславши повагою рѣзныхъ властій, атакують насъ що-разъ бѣльше. У насъ бракъ одноцѣльнои гадки, поступованя, організаціи. Маємо надто много своихъ спільныхъ справъ, якъ: справа нашихъ вдовицъ и сиротъ та ихъ фондівъ, справа кредиту, справа запомогъ, братского союза, справы интеркалярій, сотрудниківъ зданыхъ зокѣмъ на ласку Божу, безъ опѣки нѣ клира нѣ своихъ властій, справа часописи часто-церковнои и т. д. На мою гадку здалось бы доконче вже разъ урядити вѣче руского духовенъства, пр. при кінци вересня въ семинаріи. Се вже крайна пора. Я ще смѣю просити Вп. п. посла о. Таначкевича, многозслуженого нашого ветерана-патріота, котрый зачавъ ся въ такимъ успѣхомъ нашими вдовицами и сиротами и справою дяківскою, щобы зволивъ взяти и сесю преважну справу въ свои руки — утворити комітетъ, выкликати дискусію, подѣлити справы и реферати, вкінци уложити програму и такъ взяти ся въ Богомъ до дѣла. Симъ кінчу, заявляючи, що я забравъ слово некомпетентный, лише приходнемъ для сеи справы, а рѣчію загалу нашого есть надъ нею блише застановитись и въ дѣло ей перенести.

[Прочій Хв. часописи просивъ бы мъ о ласкаве порушеня сеи справы.]

Василѣвъ.

НОВИНКИ.

— **На народный фондъ** (підъ зарядомъ Народнои Рады у Львовѣ) зложили дальше: д-ръ Яр. Кулачковскій зъ Львова 5 зр., Ол. Таначкевичъ зъ Львова 20 зр., Вінк. Горный зъ Львова 1 зр., Григ. Семеновичъ зъ Львова 2 зр. Ник. Писарчукъ зъ Львова 1 зр., К. Д зъ Львова 50 кр., Ал. Борковскій зъ Львова 1 зр. Андр. Павлишъ зъ Рожнѣтова 1 зр., Зѣ. Курекъ зъ Рожнѣтова 1 зр. 50 кр., о. Ант. Лавровскій зъ Одрехова 3 зр., д-ръ Евг. Петрушевичъ зъ Сокаля 3 зр., Ант. Хойнацкій зъ Львова 1 зр., о. Ив. Коляновскій зъ Ходачкова 5 зр., о. Ник. Кумановскій зъ Нѣмшина 3 зр., о. П. Гарлюкъ зъ Осталовичъ 3 зр., д-ръ Д.Савчакъ зъ Львова 1 зр., д-ръ Ст. Чикалюкъ зъ Тернополя 3 зр., Василь Бойко зъ Львова 10 зр., о. Юст Лучаковскій зъ Нізнія 2 зр., Ив. Ясеницкій зъ М. 7 зр. 50 кр., о. Т. Шухевичъ зъ Молодятина 2 зр. 50 кр., Мит. Ормезовскій 2 зр. 50 кр., господарѣ зъ Молодятина Вас. Анрусякъ и Ол. Жупникъ по 1 зр., Ив. Жупникъ 75 кр., С. Я. зъ С. 4 зр., о. Ник. Гриньовскій зъ Снятина 1 зр. 50 кр., о. Дем. Вакулиньскій зъ Русова 2 зр., о. Григ. Селяньскій зъ Рожнова 1 зр., о. А. Лукашевичъ зъ Бычковець 2 зр., М. Копровскій зъ Львова 1 зр., о. Ал. Воляньскій зъ Криворѣвнѣ 1 зр., о. Ив. Герасимовичъ зъ Туря 1 зр., зъ повѣту Борщѣвского на руки о. Ом. Глѣбовицкого 600 гелерівъ, духовенство деканата Любачѣвского 8 зр. 50 кр.

— **Испыть зрѣлости въ реальной школѣ у Львовѣ** вѣдбувъ ся підъ проводомъ инспектора Франкого въ днихъ вѣдъ 12 до 20 с. м. До испыту приступило: 42 учениківъ публичныхъ, 3 приватисты, 2 екстерністы, 5 здавало испыть по разъ другій, разомъ 52 абітурієнтівъ. Зъ тыхъ репробовано 5 учениківъ публичныхъ на рѣкъ, а 8 учениківъ публичныхъ и 1 екстерністъ мають одинъ предметъ поправити на феріяхъ. До испыту сѣдало пять Русиновъ и всѣ здали. Имена ихъ: Бартошъ Володимиръ (здавъ зъ вѣдзначеньемъ), Дуткевичъ Максимъ, Федоровичъ Иванъ, Коритовскій Романъ и Шустеръ Володимиръ.

— Въ Тернополи вѣдбуде ся вже незабавомъ передъ судомъ присяглыхъ карна розправа противъ **мілионера Витовда Воляньокого** о обманьство. Воляньского (котрый присвоивъ собѣ титулъ графа) має боронити д-ръ Грекъ зъ Львова, модный теперь у Поляківъ адвокатъ.

— **Испыть зрѣлости** въ учит. семинаріи въ Сокалі (першій вѣдъ основаня семинарія) вѣдбувъ ся підъ проводомъ члена кр. рады шк. п. Олександра Барвѣньского вѣдъ 12 до 21 червня. Зъ 35 кандидатівъ здало испыть зъ вѣдзначеньемъ зъ польскимъ и рускимъ языкомъ выкладовымъ: 4: Цесельскій Теофіль, Якемчукъ Гнатъ, Куцель Янъ и Скорупскій Якимъ; зъ добрымъ успѣхомъ 28 зъ польскимъ и рускимъ языкомъ выкладовымъ, а именно: Домбровскій Людвикъ, Філекъ Янъ, Голубовичъ Иванъ, Киселикъ Михайло, Кендра Микола, Коралевичъ Іосифъ, Ковальскій Титъ, Кукурудзъ, Іос. Лихтенъ Якубъ, Ліблихъ Исакъ, Лопушаньскій Янъ, Лозиньскій Михайло, Мазуркевичъ Григорій, Міка Владиславъ, Мілянковскій Володимиръ, Панасюкъ Михайло, Почапскій Кондратъ, Прайтель Теофіль, Сенковскій Іосифъ, Секержиньскій Владиславъ, Строньскій Микола, Редеръ Самуилъ, Шидловскій Владиславъ, Тарасъ Людвикъ, Тройнаръ Петро, Войтовичъ Юліянъ, Здзяньскій Станіславъ, Журавель Іосафъ, а 1: Томашекъ Бровіславъ лише зъ польскимъ языкомъ выкладовымъ. Двохъ призначено до поправки по вакаціяхъ. Зъ 9 приватистівъ здало 3, а именно: Могильницкій Володимиръ (зъ рус. и польс. языкомъ) а зъ польскимъ Фельдеръ Давидъ и п-а Фельдманъ Сіме, 1 достави поправку по вакаціяхъ, 2 репробовано на рѣкъ, а 3 вѣдступили підчасъ испыту.

— **Душохватъ!** Зъ Радехівщины прислано намъ вѣстку для вѣдомости руского духовенъства въ Радехівщинѣ, що тамъ появивъ ся новый душохватъ въ особѣ кс. Яна Скальского, лат. пароха въ Радеховѣ. Недавно вѣнъ охрестивъ новороджену дитину женьского пола, дочку дворского фурмана въ Середпільцяхъ, котрои мати есть обряду руского. Рѣчь певна, що дотычный руский парохъ не залишить сповнити собѣ обовязокъ въ сѣмъ случаю душехватства, бо звѣстно — l'appetit vient en mangeant.

— **Прочь зъ ковнѣрцями, манштетами и нагрудниками!** У Frankfurter Ztg. выступае якійсь Philosoph von Wege дуже остро противъ высше згаданыхъ частей одягу, называючи ихъ нестетичными и непрактичными. Достало ся навѣтъ при тѣмъ и краватцѣ. Авторъ згаданои статьѣ хоче взагалѣ зробити одѣжь выгоднѣйшою и практичнѣйшою, але то ледви, чи кому удасть ся, бо ковнѣрцѣ и другій того рода части одягу такъ загально розширени, що годѣ ихъ усунути зъ ужитку.

— **Шайка конокрадівъ** засѣла нинѣ на лавѣ обжалованыхъ въ львівскімъ судѣ карнімъ — то девять селянъ зъ околицѣ Любачева, господарѣ на 3—9 моргахъ поля. Взагалѣ сѣ конокрады — то ще не цѣла шайка, бо частина вже була перше выслѣджена и засуджена въ Перемышли, кількохъ сидить тамъ ще въ слѣдчімъ арештѣ, а одинъ зъ проводирівъ умеръ въ слѣдствѣ. Шайка тая бушувала два роки въ судовыхъ повѣтахъ любачівскімъ, краковецкімъ, ярославскімъ и мостискімъ. Крала коні и або передавала жидамъ або сама продавала на ярмаркахъ.

— **Въ спра Ѣ розрухівъ въ Бориславѣ** вѣдбула ся дня 21. с. м. передъ окружнымъ судомъ въ Самборѣ розправа підъ проводомъ радника Гізовского. Головныхъ виновниківъ засудивъ трибуналъ на тяжку вязницю по 8 и 7 мѣсяцівъ, а прочихъ на кару арешту до мѣсяца.

— **Зъ Борщева пишуть намъ:** Рускій народный театръ опускае наше мѣсточко уже найблизшои недѣлѣ 25-ого червня с. р. и вѣдъѣзджае аъ вѣдси на 6 представлень до Тлустого а вѣдтакъ до Городенки. Въ суботу 24-ого червня буде вѣдограна у насъ оперта „Баронъ циганьскій“, а въ недѣлю 25-ого на прощане — по разъ першій нова оригінальна а цѣкава комедія Тобилевича „Чумаки“. — Подаючи се до вѣдомости, не можемо не высказати кількa сумныхъ замѣтокъ, якій мимоволѣ насуваютъ ся підъ перо при згадцѣ о поведеню нашои публики взглядомъ театру. Зъ-разу здавало ся, що поводжене театру въ Борщевѣ буде хоть не свѣтле, то бодай таке, щобы театръ нашъ не мавъ утраты. Та сеся надѣя чимъ дальше, тымъ бѣльше розвѣялась. По правдѣ сказавши, якъ бы не мѣсцева польска публика, то театрови пр ходило бъ вѣдси соромно втѣкати. Найлѣпше се показало ся въ недѣлю, въ першій день Зеленыхъ святъ. Случайно мѣсцеве касино уряджувало въ той день прогульку а переважна часть мѣсцевого тозариства выѣхала. И що жъ показало ся? Въ театрѣ була пустка, ледви 25 крѣселъ розпродано — бо замѣсцева руска публика цѣлковито застрейкувала. Може хто на се скаже, що то були Зелені свята зъ рѣзными обовязками для священиківъ и т. д., але чей-же священича родина могла пріѣхати, а впрочімъ хто не мігъ бути, потребуванъ тѣлько купити білетъ, а вже певно мігъ знайти до білету и чоловѣка. Ще гірше выпало представленіе вѣ второкъ 20 ого червня с. р., въ котрый то день була вѣдограна голосна комедія Судермана „Честь“. Хоть въ той день перешкодъ вже не було, мимо того анѣ славне имя автора, анѣ добра гра нашихъ артистівъ не могла охорочити бѣдного нашого театру вѣдъ цѣлковитого стрейку руской замѣсцевои интеліенціи — и лишень поважане для сталыхъ гостей театру зъ мѣсцевои польскои публики и фірма „Бесѣды“ склонили Дирекцію, що въ той день представленя не вѣдкликано. Жаль було дивитись, якъ тій бѣдній нашій артисты, що по вѣдограня тои комедіи приготовилась якъ найстараннѣйше и, такъ сказати-бъ, свою душу старали ся вѣллятя въ гру сеи трудной штуки, мучили ся очевидячки передъ порожными крѣслами и якъ ихъ по-просту пригнѣтавъ страшный „horror vacui“ на сали Але вѣдъ того наша дружина театральна не повинна упадати на дусѣ. Не только й свѣтла що Борщѣвь, деинде буде лѣпше. Кождый безсторонный чоловѣкъ мусить признати, що дружина нашого театру, хоть далека вѣдъ досконалости, все таки підъ взглядомъ артистичнымъ очевидно росте и поступае. У всѣмъ видко ретельну працю, пильность и старанность, видко нового духа, якій ожинлае всѣхъ членівъ дружины, видно початки розвою и нового житя. А хоть дорога у тыхъ новыхъ змаганяхъ нашои дружины заразъ на початку встелилась для нея терньемъ, не повинна она вѣдъ того упадати на дусѣ, бо ретельна праця, щирый запалъ и замилуване до рѣдной штуки мусять переломити леды, и она знайде руску публику таку, котра потрафить оцѣнити ей жертву и працю. Вѣдъѣзджаючій може на довгій лѣта зъ негостинной Борщевщины нашій дружинѣ театральній бажаемо именемъ всѣхъ, що вмѣли оцѣнити ей трудъ и працю, якъ найкращихъ успѣховъ въ нашихъ сторонахъ, а заразомъ высказуемо надѣю, що дружина наша мимо хвилевого неповодженя не зійде зъ раз обобраной дороги а противно, зъ підъ несеным чоломъ буде нести дорогій стягъ рѣднои штуки смѣло наперед. Горѣ имѣемъ серця! — Spectator.

— **Куля зъ карабіна Манлікера.** Минувшои недѣлѣ підчасъ забавы въ одній зъ гостинниць въ Подгоржу коло Праги лучила ся сумна пригода. Въ огородѣ тои гостинниць було повно гостей. На балконѣ першого поверха грала музика зъ 13 людей. Коло балькона була сала танцювъ, вѣдъ котрои вѣкно було отворене. Въ другій комнатѣ, що прилягала до балькона и до салѣ танцювъ, були два жандармы высланій до Подгоржа для удержаня порядку. Наразъ коло 5 годины по полудни роздався выстрѣлъ, а рѣвночасно и понеслись голосы зъ балькона взываючій помочи. Зробивъ ся великій заколотъ середъ гостей, а жандармы тымчасомъ выбѣгли зъ гостинниць и пустили ся до Праги — повѣдомити свою власть о пригодѣ. Одинъ зъ тыхъ жандармівъ мавъ набитый манліхерівскій карабінъ и забувъ его вѣдповѣдно забезпечити и зъ наслѣдокъ тои неосторожности карабінъ выстрѣливъ. Куля зъ карабіна пробила дзерѣ и впала межи музикантівъ на балконѣ. Тутъ одному зъ нихъ, 16 лѣтному молодцеви, що гравъ на трубѣ, пробила легкій й серце и вѣнъ погибъ на мѣсци. Куля вылетѣла наскрізь и розбила другому музикантови кларнетъ та урвала одинъ палець, третьому, капельмайстрови, пробила праву руку пониже лѣктя и зломила кість; четвертому музикантови кусень кларнету, розбитого кулею, влетѣвъ у око и скалѣчивъ небезпечно; пятому музикантови куля лише продѣравила штаны, але не зранила его, а вѣдтакъ зарыла ся въ дерево.

— **Смерть вѣдъ пчолы.** Въ мѣсцевости Дѣтшвасеръ померъ нагло въ наслѣдокъ укушена пчолы селянинъ Иванъ Ельгартнеръ. Коли ловивъ у лѣсѣ рій пчіл, укусила его одна пчола низше правого ока; око въ тій хвили почало незвычайно скоро напухати. Ельгартнеръ упавъ нагле на землю и якимъ его товариши вспѣвъ принести зъ близького жерела воды, вѣнъ вже не живъ.

— **Дрібній вѣсти.** Вѣнчане панны Галѣ Огоновскои, дочки пок. професора университету д-ра Олександра Огоновского зъ п. Теофілемъ Конистяньскимъ авскультантомъ судовымъ, вѣдбуло ся позавчера въ батькомъ заповѣданій церкві св. Юра о год. 7½ вечеромъ, Вѣнчавъ о. митратъ Балецкій. Співавъ хоръ питомцівъ. Весѣле вѣдбуло ся лише въ тѣснѣмъ кругу родинѣмъ въ домѣ матери панны молодои, панѣ Олександры зъ Авдиковскихъ Огоновскои

Телеґрамы „Дѣла“.

Софія 24. червня. Вчера замордовано на улици урядника канцелярія Собранія. Говорять, що убійцями були соціалісты

Хабаровскъ 24. червня. Доносять, що Хіны зобовязали ся выплатити Франціи 1,200.000 таелівъ, титуломъ вѣдшкодованя за переслѣдуване місіонарівъ.

Петербургъ 24 червня. Президентъ комісіи въ справѣ внесеня депортаціи на Сибіръ оголосивъ вѣдозву, въ котрій взываетъ всѣхъ горожанъ краю и заграницѣ, щобы доносили о своихъ досвѣдахъ въ тій справѣ. Справозданя мають надсылати ся підъ адресою директора вязниць въ Петербурзѣ.

Парижъ 24 червня. Бореперъ заповѣдае въ Echo de Paris, що передъ новый судъ въ Рене покличе двохъ свѣдківъ, котрій докажуть вину Дрейфуса.

Гага 24 червня. Комісія мировои конференціи ухвалила заборону ужиняти експльодуючій кулѣ и такій, що при ударѣ розпадаютъ ся на кусни. Дальше ухвалено, що въ протягу пяти лѣтъ, не вѣльно буде выкидати експльодуючихъ тѣлъ зъ воздушныхъ бальонівъ, або при помочи иншихъ подобныхъ урядженъ. Справу кар бінівъ и корабельныхъ армат порѣшено полишити до розгляду одній зъ пізнѣйшихъ конференцій. Ухвалено такожь заборону уживанья такихъ куль, що мають на цѣли розширюваня затроюючихъ газівъ.

Замовленє
на Мінцера карпатскій косы

До Панівъ Мінцера и Спілки у Вѣдни 9/1.

Прошу прислати за послѣплатою (коли?) ..... ниже списаній косы на адресу:

Назвиско: Панъ .....

Званя: .....

Мѣсце: .....

Почта: .....

ГАЛИЧИНА

число	Назвиско а походжинокъ господарѣвъ	косы		кошты в		бруски
		кількo штукъ?	довгота въ цм.	зр.	кр.	кількo штукъ?
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						

кою женщиною була ваша донька, — другои такои я не найшо ъ.

Твои слова мовь пекучій сльозы впали на моє серце зболѣле и я держатись мусѣла поручи лѣжочка дитины, щобы не повалитись.

Ты мене ще любивъ.

И я тебе любила дальше, хоть була жѣнкою иншого, и люблю тебе все, хоть я матерію дитины другого.

Але ты мене бѣльше мати не можешь, бо я не така, якою ты хотѣвъ бы мати женщину. Колись, колись, ты мігъ вклякнути передомною и обожати мене, але нинѣ нѣ. Нѣ! Теперь моимъ дѣломъ упасти до нігъ твоихъ и сказати: я люблю тебе, але вѣдъ тебе любови не бажаю, бо не заслугую на неѣ.

Я не варта того. Тому то и мусѣла я вѣдкинути твое предложене, а матери сказати, що тебе не люблю.

Родичѣ небавомъ померли и я остала сама зъ дитиною. Тѣлько мого щастя, що не жию цѣлкомъ сама. А коли я читала коли въ часописяхъ о тобѣ, о твоихъ дѣлахъ милосердя, о твоѣй жертволюбивости, о твоимъ пожертвованю для добра загалу, то не жалувала цѣлкомъ того, що мы не належали до себе. Зъ мною не мігъ бы ты бувъ бути щаслывымъ, бо мій характеръ не выробивъ ся до такого степеня, въ якімъ ты бачишь идеалъ женщины.

Я знаю, що живешь самъ. Розумѣю то добре: ты не найшовъ свого идеалу. Але ты щасливый про те щастемъ другихъ, якъ я щаслива щастемъ твоимъ.

Таке було мое житя.“

Градецъ, 1899.

Надѣслане.

ЛИПЕ

въ ресторацiи НАФТУЛЫ ТЕНФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12. дѣмъ власный, можна дѣстати щоденно вже о годинѣ 8-ѣй рано горячѣ снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вепрова зъ капустою . .	15 кр.
Сѣкани легки	12 „
Фляки	12 „
Нѣжка теляча зъ хрѣномъ . .	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ . . .	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ . . .	40 „

Всякѣ напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять въ моiи ресторацiи, даю вѣдбиваючимъ марки. — Найлѣпшѣ вина по найдешевшихъ цѣнахъ: почавши вѣдъ 40 кр. лiтра.

По театрѣ все свѣжа, въ великiй выборъ стразъ и напитковъ заосмотрена кухня.

2209—? Зъ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕНФЕРЪ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКIЙ

Оптикъ и Механiкъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гiпотечного на каменицi числа Галицкого

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвiкеры, льорнеты, бiноклѣ, далекознды, барометры, термометры, рѣзнi ареометры, мiкроскопы, лупы, компасы, райецайги, тасьмы мѣрничѣ, пiоны, лiбедѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвонкiвъ електричныхъ.

Всякѣ направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

„NEW-YORK“

ТОВАРИСТВО ОБЕЗПЕЧЕНЬ НА ЖИТЕ.

Найстарше въ свѣтѣ мѣжнародне товариство обезпечень на житє.

Засноване въ р. 1845. Въ Австрiи вѣдъ 1876.

Въ роцѣ 1898 выплатило товариство за обезпеченя на смерть, за обезпеченя мѣшанѣ (на выпадокъ смерти або дожитя), за ренты особистѣ, яко вворотъ убезпеченыхъ и за выкупъ полiсъ суму

106 мiлiонѣвъ коронъ

отже щересѣчно въ кождѣмъ будньмъ дню року понадъ 356.000 коронъ.

Всѣ австрiйскѣ полiсы сего тов. „New-York“ є безъ вынiмку платнѣ въ бюрѣ товариства у Вѣдни и пѣдлягаютъ выключно австрiйскимъ законамъ и рѣшенямъ судовымъ.

ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКЦIЯ

ДЛЯ АВСТРIИ:

ВѢДЕНЬ, I. Graben 8 (im Palais der Gesellschaft.) 266

ДРѤТЪ кольчастый цинковый до огороджень по зр. 4 за 100 метрѣвъ вразъ зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна дикрована до заслоны вѣконъ по 1 зр. за метеръ квадратовый

поручае ПЕТРО ХШОВСТОВСКИЙ торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капiтульна ч. 1 напротивъ катедры.

Хронiчну сверблячку всякого рода лишаѣ, всякѣ высыпки нешкѣрнѣ почене тѣла, рукъ, нѣгъ лѣчить основно и цѣлковито, досвѣдченый лѣкарями

„Ихтiоль-Саliцiль“.

Можна его ужывати въ всѣхъ частяхъ тѣла. За надѣсланемъ 4 коронъ высилае его дискретно вразъ зъ поученемъ якъ ужывати, аптика въ Szabadszallas (Угорщина) 240 1—?2

ПОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовѣ, вѣдъ св. Ивана отвертѣ лишь для Христiянъ, для Пань вѣдъ 10 до 1. 244 2—10

Выдане шесте.

Вже выйшли зъ друку

Досвѣдченѣ секреты

СМАЖЕНЯ

КОНФIТУРЪ

и

СОКѤВЪ

написаный Фльорентыною и Вандою и обiймаютъ:

Смаженє конфiтуръ зѣ всѣхъ истнуючихъ овочѣвъ.

КОНСЕРВЫ вѣ *КОМПОТЫ* зъ абрикозвъ, грушокъ, ренклѣотвъ, вишень, порѣчокъ и т. п.

Овочѣ смаженѣ въ цукрѣ.

ВСѢ СОКИ, МАРМОЛЯДЫ,

Повидла овочевѣ

Консервы зъ овочѣвъ въ спiритусѣ и оцтѣ.

Наука, якъ робить ся морожене, помадки, кармельки, сорбеты овочевѣ и т. п.

Цѣна 60 кр.

За надѣсланемъ переказомъ почтовымъ 66 кр., высилае оплачено народна друкарня Ст. Мавецкого и Сн. — Львовъ, Готель Жоржа

211 1—4

1/2 натуральной величины

Оригiнальнѣ англiйскѣ бритвы зъ найпершои дiямантовои стали, досконалѣ, вглублено шлюфованѣ, выострены, готовѣ до ужитку. Цѣна зъ etui 3/4 вглублено шлюфована зр. 1.50 а 1/1 вглублено шлюфованѣ зр. 1·80, порто 20 кр.

Бритвы безпечностна изъ здѣймаючимъ ся патентованымъ охоронымъ гребенемъ. Покалѣчене лица пѣдчасъ голеня також у недосвѣдныхъ цѣлкомъ выключене. Безъ охоронного гребеня надаа ся до ужитку яко звычайна бритва. Вѣстре найделiкатнѣйше 1/4 вглублене вышлюфоване. Цѣна зъ etui 2·50 зр.

Практичный дарунокъ Рѣздвяный!

Ручить за кожду штуку. Коли не до вподобы звертае ся грошѣ. Высилка за послѣплатою, або за попередною заплатою.

Вытягъ зъ многихъ подякъ зъ 23/10 1898.

Прошу прислати ще 5 орiг. англiйскихъ бритвъ зъ дiямантовои стали; попередно прислаными я вповнѣ вдоволеный. Людвикъ Загрядникъ парохъ въ Куликовичахъ.

2 англ. бритвы одержавъ; дуже добрѣ. Въ интересѣ правды поручаю Вашу фiрму найсовѣстнѣйше. Теофиль Глушкевичъ парохъ въ Мадновѣ.

Подѣбно пишуть Вел. Отцѣ:

Левъ Шанковскiй, деканъ стрыйскiй.

I. Юрчакевичъ, парохъ Святковои.

О. Полиньскiй, парохъ Юровець.

Кипр. Дурбакъ, парохъ Ладичина и много иншихъ особъ зъ рѣзныхъ кругѣвъ.

Патентованый прилады до ѣды.

Англiйска марка „Sheffield“. Prima якѣсть зъ колодками зъ рога, або кости, вѣстря шлюфованый. Вѣстря не выпадаютъ анѣ не розховетуютъ ся навѣть въ кипитку. Тузинъ одной пары (12 ножевъ и 12 видокъ) 6 зр. Такожъ продае ся по 1/2 тузина пары. D. 54 34—?

Фабричный складъ

Sheffield-скихъ АНГЛIЯ бритвъ

HEINRICH LADEN

Wien VIII, Feldgasse 10.

Станцiя зелѣзнича ИВОНИЧЪ. *Почта и телеграфъ* ИВОНИЧЪ.

ИВОНИЧЬ

Заведене жерельно-купелеве и клiматичне въ Галичинѣ.

Щавы солоно-йодово бромовѣ и зелѣсто-йодово бромовѣ: купелѣ йодовѣ въ 3 будынкахъ, гливово-боровиновѣ, рѣчнѣ заходы гiдропатичнѣ, масажъ и гiмнастика лѣчнича.

Вказаня: золзы, недуги жѣночѣ, гостцѣ, дна, кила, недуги шкѣрнѣ, костей и нервнѣ — взагалѣ всѣ недуги вымагаючѣ скоршои вѣдновы органiзму. Заведене положене въ лѣсѣ шпильковѣмъ 410 метр. н. п. м. въ прекраснѣй горскѣй околицi. Уряджене взорцеве: мешкана выгѣдни електрично освѣтленѣ, водотяги, вода до пити жерельна зъ скалы бюча. — Орхестра заведеня: — Три сезоны вѣдъ 20 мая до кѣнца вересня: въ I. вѣдъ 20 мая до 20 червня и въ III вѣдъ 20 серпня до кѣнца вересня, мешкана дешевшѣ и въ тѣмъ тѣлько часѣ можна дѣстати увѣльнена вѣдъ таксы жерельнои. — Три лѣкарѣ: Д-ръ Клеменсъ Дембицкiй, Д-ръ Станишевскiй и Д-ръ Штайберъ удѣляютъ лѣкарскои помочи.

Склады водъ мiн.: соли и лугу на купелѣ домовѣ у всѣхъ аптикахъ и торговляхъ водъ, такожъ просто въ заведеня.

Зголошеня полагоджуе и проспекты высилае оплатно ДИРЕКЦIЯ.

Управитель и лѣкарь заведеня

155 6—8 Д-ръ КЛЕМЕНСЪ ДЕМБИЦКIЙ.

Голляндско-Американьска лiнiя

вносины пароходами разъ або два на тыждень

зъ Роттердаму до Ню-Iорку

Бюро для каютъ: Wien, I. Kolowratring 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. каюта.	II. каюта.
1 апр. до 31 октовр. м. 280—400*)	1 авг. до 15 октобр. марокъ 200
1 новемб. до 31 марта м. 230—320	16 октоб. до 31 юдля марокъ 180

*) Вѣдай довжины и величины каюты якъ и вѣдай скорости и славацiи парохода.

!Новоотвореный складъ обуви!

По многолѣтнѣй практицѣ въ перворядныхъ магазинахъ обуви отворивъ я у Львовѣ

при улици Кароля Людвика 41,

[напротивъ будынку театру]

!Складъ обуви карльсбадскои!

заосмотреный въ добрый товаръ зъ перворядныхъ фабрикъ

Юлiй Пiстоль

228 3—3 улица Кароля Людвика ч. 41.

!Ретельна услуга! — Цѣны низькѣ!

Модекнѣ въ сплатахъ пѣсля договору безъ пѣдвышеня цѣнъ

признаемо Вел. сс. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а также всѣмъ особамъ на добрѣмъ становиску въ случаю потребы купна товарѣвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шiсонѣвъ, адамашкѣвъ, вебъ на постѣлъ и т. п., также столового бѣля, ручникѣвъ, бѣля мужескаго, дамскаго и дѣточого, рѣжнѣжъ церковныхъ поврѣвъ передъ престолы, сальновыхъ и другихъ, дальше портiвръ, занавѣсѣвъ, хѣдникѣвъ, ватованыхъ ковдръ, церать лiнолеумъ, кашъ на столы и постелѣ, коцикѣвъ, дергъ на конѣ, накатѣвъ, гобелiнѣвъ и многихъ другихъ артикулѣвъ.

Илюстрованый цѣнникъ высилаемо на жадане безплатно. Письма и заплты належить адресувати: 190

Товаровый дѣмъ

„AU LOUVRE“

Львовъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

ЦИРКЪ ГЕНРI (Henry)

Львовъ Площа Францисканьска.

Недѣля, 25 червня 8 год. вечеръ

Велике надзвычайне представленє зъ участiю цѣлого персоналу артистычного.

Величезный слонь „JONNY“, найлѣпше тресоване звѣря цѣлого свѣта. — Послѣдный разъ „Японъ“ або торжество лѣтнои ночи въ Ті-ті-бу.

Завтра [въ понедѣлокъ „Jour-fixe“. Пышна програма.

Зъ высокимъ поважанемъ *ГЕНРI КОШКЕ* дир. и власт. цирку.

МЫЛЬНИЧКИ и пензлики до золочена препоручае Иванъ Ляврукъ, ножбяникъ у Львовѣ, улиця Галицка 6.

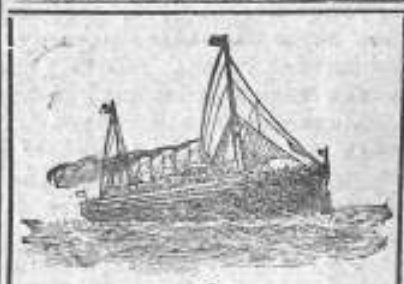

до

Пѣвночнои и Полудневои

АМЕРИКИ

на

Гамбургъ

перевожу подорожныхъ всякими поспѣшными и почтовыми парѣвцями по найдешевшихъ подорожныхъ цѣнахъ

Переѣздъ до Нового-Iорку 6 до 7 днiвъ. 187 7—30

Поясненя въ справахъ подорожи и спедицiи удѣляе ся охотно.

С. ЯРМУЛОВСКIЙ

[S Jarmulowsky]

Гамбургъ, Gr. Theatherstrasse, 22.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ ЗIНГЕРА

човенковый и обручковый, зъ перворядныхъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ, урегульованѣ якъ найточнѣйше, въ пятилѣтною гарантiею

Зiнгера ручнѣ вѣдъ 25 до 48 зр.

Зiнгера ножнѣ вѣдъ 27 до 65 зр.

На раты мѣсячнѣ по 4 зр., або готѣвкою 10% дешевше. Замовлена зъ провiнцiи полагоджую даромъ. Цѣнники зъ точными илюстрацiями пересылаю на жадане даромъ и оплатно.

Зъ поважанемъ **Иванъ Ляврукъ** механикъ

297 50—? *Львовъ, улиця Галицка ч. 6.*

Перша буковиньска фабрика

ПОРТЛЯНДЪ и РОМАНЪ-ЦЕМЕНТУ

Емануила Аксельрада въ Путнѣ

Нинѣшнымъ подаю до вѣдомости, що отворивъ я мою пѣсля найновѣйшихъ вымогѣвъ уряджену фабрику, въ котрѣй на разѣ выробляемо

Природный цементъ

найзнаменитшои якости; поручаю по пристушнѣй цѣнѣ!

Заступство высше вымѣненои фабрики повѣрковъ и для Львова и всходнои Галичины панови

I. ЛЛЄНТАЛЬ у Львовѣ

ул. Сикстуска ч. 42

котрый заосмотреный моею повновластiю, удержуе у Львовѣ значнѣ склады и выконуе замовленя заразъ такъ у Львовѣ якъ и на провiнцiи.

Упрашаю Р. Т. интересантовъ будовляныхъ о ласкаве зголошене и пересвѣдчене ся о высокой вартости и найлучшой якости цементу и заразомъ маю честь писати ся

зъ высокимъ поважанемъ

ЕМАНУИЛЬ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: Емануиль Аксельрадъ. Радовцѣ (Radautz), Буковина. 126 12—20

КАРПАТСКI КОСЫ МIНЦЕРА.

МАРКА ФАБРИЧНА:

Вѣдзначенѣ письмомъ похвальнымъ ц. к. Дирекцiи надворныхъ плянтацiй Цѣсаря Францъ-Iосифа I.

Фабрики власнѣ въ Вайтенштайнѣ Газенѣ.

Склады у Вѣдни и въ Парижи.

„Пила зъ косою“

КАРПАТСКI КОСЫ МIНЦЕРА

зъ срѣблистои сталѣ

славлять ся въ далекомъ свѣтѣ своею наручною формою, надзвычайною легкостiю, высокимъ гартомъ и новкостiю, тнуть быстро и задержують довго вѣстре.

Карпатскi косы Мiнцера мають полотно тонке, сильно пѣдъ молотомъ натягнене и безъ лусокъ.

Карпатскi косы Мiнцера выстане клепати разъ на кѣльма днiвъ, бо вѣстре у нихъ стирае ся незначно. Косарю! просто не увѣришь — — —

Карпатскою Мiнцера укосишь до снѣдання тѣлько, що иншою косивъ ты до вечера, чи-то въ густыхъ збѣжахъ, чи зъ твердыхъ псянкахъ горскихъ.

При обставленку належить подати, чи косы мають бути зъ полотномъ плоскимъ [до кошеня на рѣвныхъ лукахъ], чи зъ полотномъ легко выжолобленымъ и зъ пѣднесеным кѣнцемъ [до кѣсьбы въ горахъ и на кретовищахъ].

Важне е также означити, въ якѣмъ гартѣ маемо пѣслати косы: [въ середнѣмъ, высокѣмъ, чи подвѣйнѣмъ].

ЦѢНЫ ФАБРИЧНI

Довгота косы зъ пятою	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100	105	цтм.
Цѣна одной косы	—·50	—·55	—·60	—·65	—·70	—·75	—·80	—·85	—·90	1·—	1·10½	1·20	зр. а. в.

Карпатскѣ косы перший разъ не легко клепати, длятого выходять зъ фабрики вже покленанѣ и до кѣсьбы приспособленѣ. За се числить ся особно 10 кр. вѣдъ косы.

Карпатскѣй брусокъ коштуе 15 кр. — Молотокъ до клепання 60 кр., — бабка 40 кр.

Серпъ зубкованый довготы вѣстра 40 цтм. 35 кр., — 45 цтм. 40 кр., 50 цтм. 45 кр.

Косы высилаемо вѣдворотною почтою тѣлько за посѣлатою [Nachnahme]. Порто вѣдъ посылки до 5 клгр. ваги выносить 30 кр.

При замовленю 10 кѣсъ додаемо 11-ту даромъ.

Коли замовлене у насъ косы бѣльше господарѣвъ разомъ, означаемо кожду косу назвищемъ.

Гарантiя: Коли-бы выказало ся, що якась коса не є въ цѣлости такою, якъ высше описано, то даемо въ замѣну иншу або звертаемо за ню грошѣ.

℮/₂ Мiнцеръ и Спѣлка у Вѣдни ℮/₂

I. Rathhausstrasse Nr. 19. 205 3—8

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Чарнянъскои. Зъ друкарнѣ Iнституту Ставропигiйского, пѣдъ зарядомъ Iосифа Даниловича.

Ч. 131. Львовъ, Понедѣлокъ 14 (26) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кародж Людовика 9, и А. Одьшевского ул. Килиньского 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платимѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Рекламаціи неопечатаній вольный вѣдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. а. в.

Оголошенія выклѣй принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣлки инсератовой або ѣх мѣсце а въ рубрицѣ „Надѣслане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и книгѣ доносеня приватій числять ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

Сумне signum temporis.

Справа верифікаціи выбору д-ра Мархвіцкого, порушена д-ромъ Пентакомъ на засѣданю львѣвскои рады мѣскои, а закѣнчена на другій день признанемъ важности выбору, зъ-разу зацѣкавила цѣле мѣсто, а опѣсля своимъ несподѣваным закѣченемъ обурила, можна скавати, всю лѣпшу частину польскои суспѣльности.

Не дасть ся заперечити, що упадокъ галицкого кредитового банку з наслѣдкомъ довголѣтнои самовладнои господарки д-ра Мархвіцкого; такъ само рѣчь певна, що и д-ръ Кржановскій, котрого всѣ знали чоловѣкомъ правымъ и честнымъ, упавъ жертвою не якогось роздразненя нервового чи божевѣльства, а якъ-разъ тои господарки. Стверджено такожь, що веде ся вступне доходженѣ судове въ справѣ гал. кредитового банку, а до чого оно доведе, — чи д-ръ Мархвіцкій выйде зъ него чистый, — сего въ найлѣпшомъ разѣ поки що не можна знати. Противно, коли судити по тѣмъ, що д-ръ Пентакъ, чоловѣкъ, котрый в вѣкомъ своимъ и знанемъ и становискомъ дае поруку, що легкодушно не порушивъ бы справы такъ важнои, а, якъ самъ певно вгадуваръ на передъ, непопулярнои въ радѣ, — отже коли судити по тѣмъ, що вѣнъ ви таки порушивъ и навѣть досыть выразно натякнувъ, що знае щось бѣльше, нѣжь те, що верифікаційна комісія довѣдала ся, — то можна не безъ пѣдставы догадувати ся, що те вступне доходженѣ не скѣнчить ся цѣлкомъ користно для д-ра Мархвіцкого.

Лишаемо на боцѣ питанѣ, чи д-ръ Пентакъ зваживъ ся на свій крокъ зъ инспіраціи намѣстника гр. Пінінського, якъ се дехто вдогадуе ся, чи самъ зо себе; у всякѣмъ разѣ на признанѣ заслугуе его вѣдвага, що публично выступивъ противъ загальнои суспѣльнои коррупціи — та ще по такѣмъ сумнѣмъ досвѣдѣ, якъ той, що пѣсля выпадкѣвъ въ галицкій щадници гуртъ людей зваживъ ся був зѣбратись, щобы высказати признанѣ и похвалы тому самому Зімѣ, котрого, якъ головного виновника въ справѣ щадниць невдовзѣ потѣмъ замкнули пѣдъ ключь.

Нерозважнымъ можна назвати крокъ д-ра Пентака тымъ, що вѣнъ не вытревавъ до кѣнця при своѣмъ внесеню на вѣдроченѣ верифікаціи выбору д-ра Мархвіцкого ажь до тои поры, коли справа прояснить ся, — значить, коли судове доходженѣ вступне скѣнчить ся. Але вѣнъ мабуть мавъ при всѣмъ своѣмъ дос ѣдѣ таки занадто рожевый поглядъ на людске почутѣ правды; вѣнъ таки числивъ певно на те, що бодай бѣльшѣсть рады подѣлить его слушну гадку, и въ тѣмъ завѣръ ся. Д-ръ Мархвіцкій найшовъ въ радѣ мѣскѣй бѣльше оборонцѣвъ, нѣжь надѣявъ ся д-ръ Пентакъ, нѣжь могли надѣятись и мы. Показало ся, що люде, котрыхъ въ нашѣй суспѣльности пѣсля такихъ подѣй уважано бы, коли не за безповоротно упавшихъ, то у всякѣмъ разѣ за умерлыхъ, тутъ годній ще панувати такъ само, якъ панували за найлѣпшихъ своихъ часѣвъ.

Зъ польскихъ дневникѣвъ вежо лишь Słowo polskie д-ра Мархвіцкого рѣшучо въ оборону, по части такожь Dziennik polski; инши дневники станули по сторонѣ д-ра Пентака. Gazeta narodowa замѣчае, що нашій чоловѣкъ на мѣсци д-ра Мархвіцкого самъ домагавъ бы ся поясненя справы и ажь до того часу не пхавъ бы ся до публичного жытя. Такъ зробивъ Щепановскій.. Теперь, хочь рада мѣска признала выборъ д-ра Мархвіцкого важнымъ, вѣнъ не повиненъ користати зъ того доброго серця рады. Треба додати, що подѣбнѣ проявы доброго серця не пѣдносять, а пѣдрывають повагу и моральность краю. Безстыдна зухвалѣсть не повинна довше поплачувати, а добре серце повинно уступити розумови на вѣдстрашене одиниць вѣдъ карыгѣдныхъ вчинкѣвъ.

Зновъ же краковскій Czas цѣлкомъ справедливо каже, що обжалованя, зъ якимъ выступивъ д-ръ Пентакъ, треба було розширити на всѣхъ тыхъ членѣвъ рады мѣскои, котрѣ брали участь у львѣвскихъ фінансовыхъ катастрофахъ. Бути може, що д-ръ Пентакъ надѣявъ ся, що у львѣвскѣй радѣ мѣскѣй найдуть ся на стѣлько вѣдважни люде, щобы публичну моральность высше покласти вѣдъ особистыхъ взглядѣвъ; але, якъ показало ся, надѣя завела его.

Справдѣ шкода, велика шкода, що д-ръ Пентакъ не выступивъ такъ само и противъ членѣвъ рады мѣскои, скомпромітованыхъ въ справѣ галицкои щадниць; а показують на нихъ люде вѣдъ давна пальцемъ. Чи може справа вже такъ скоро пѣшла въ непамять?...

Сумне то, дуже сумне signum temporis!

Письма зъ краю.

Зъ Старо-мѣского пишуть намъ:

Вже-жъ то теперь руский часописи мусять вѣдступити много мѣсця въ своихъ стовпцяхъ, щобы рееструвати всѣ *кривды рускои мовы вѣдъ властій правительственныхъ*. По знанѣй вѣдповѣди правительства въ соймѣ, що въ справахъ метрикальныхъ урады парохіальній яко урады метрикальній суть органами правительственными, поодинокій шефы повѣтовъ, що дышуть ненавистію до всего руского, дали теперь безмежно погуляти своѣй самоволи. Кождый зъ нихъ не мае нѣчо иншого для Русина, якъ тѣлько пѣсланцѣвъ карныхъ, а на законній жадання народу руского выпинаютъ що-разъ дивогляднѣйшій розпорядженя, котрѣ своимъ насиленъ хоть-бы и кого мусять обурити до живого.

Мѣжь реванелями того рода одно зъ першихъ мѣсць занимае теперѣшный управитель старо-мѣского староства родовитый Полякъ п. Річі. Обвѣщене ц. к. намѣстництва о языцѣ въ справахъ метрикальныхъ такъ утѣшило его, що вѣнъ въ радости повысылавъ пѣсланцѣвъ до рускихъ священикѣвъ по выказы дѣтей до щѣплена вѣспы, хотяй ти выказы давно вже въ старостве були. Скѣнчило ся остаточно на тѣмъ, що пѣсланцѣ побрали свои заплаты за дорогу — въ ц. к. старостве. Зъ сен чи якои иншои причины ц. к. староство посунуло ся теперь дальше въ свѣдомѣмъ неговану правъ руского языка и надало ширшу пѣдставу розумѣню законѣвъ державныхъ. По примѣру рѣшеня ц. к. намѣстництва въ справахъ метрикальныхъ пѣдтягнуло оно пѣдъ стрихулецъ урядовый и справы податковѣ, бо мовляв: „хто платитъ податки, той уже е органомъ правительственнымъ“. И правда по его сторонѣ, бо безъ тыхъ органѣвъ не могли бы вступати такѣ негаторы народу руского, якъ въ Старѣмъ-мѣстѣ e tutti quanti. Гевіяльну свою интерпретацію законѣвъ державныхъ переводить заразъ и въ практику, тримаючи ся аксіомату: „sic volo, sic jubeo!“ На доказъ сего нехай послужить ось сей фактъ:

Рѣшенѣмъ зъ дня 26 мая 1899 ч. 8. 126 прислало ц. к. староство въ Старѣмъ-мѣстѣ о. И. Яворскому, парохови въ Стрѣльбичахъ, польскій наказъ платничій на податокъ особисто доходовый. О. Яворскій вѣдославъ сей наказъ ц. к. староству дня 6 червня 1899 и проснвъ о приславе ему такого выказу въ письмѣ и языцѣ рускѣмъ. Ц. к. староство замѣсть прихилити ся до просьбы, до котрои оно не повинно було навѣть давати причины, переслало заразъ 9-ого червня той самъ польскій наказъ платничій и просьбу до зверхности громадскои въ Стрѣльбичахъ, а на верха на просьбѣ выписало ось таке розпорядженя:

„L. 9179/3208. Staremiasto 9 czerwca 1899. Zwierzchności gminnej w Strzelbicach — z poleceniem przymusowego doręczenia przeległego nakazu płatniczego księdzu Janowi Jaworskiemu przez przybicie mu na drzwiach tegoż mieszkania, spisania w tym celu protokołu i przedłożenia tu za zwrotem aktu do dni 3. Ck. Starostwo — *Ricci*.“

Оттакъ то умѣють правительственній власти шанувати найсвятѣйшій чувства національній 95% населеня позѣту! Коли-бъ щось подѣбного лучило ся въ захѣдній Галичинѣ або на Чехахъ, то такій урядникъ не забавивъ бы и 24 годинъ, а у насъ? — таке имѣня ся ему ще въ заслугу. И зъ якимъ лицемъ передъ свѣтомъ Поляки стають по сторонѣ Чехѣвъ нѣбы-то въ оборонѣ языка славяньского противъ германізму? Гіпокризія та й тѣлько!

Справа зъ наказомъ оперла ся о ц. к. Намѣстництво. Цѣкаве теперь, чи и оно узнае податниковъ за „органы правительственій“ и чи они яко такій обовязаній приймати наказы платничій выставленій въ языцѣ урядовѣмъ, т. е. польскѣмъ...

Переглядъ політичный.

Авторство брошуры „польского політика“ деякій дневники приписували Рутовскому. Тымчасомъ п. Рутовскій въ Neues Wiener Journal заявляе, що вѣнъ въ сею брошурою не мае нѣчого спѣльного. Польскій дневники заявляють рѣшучо, що сен брошуры не мѣгъ написати мѣякій Полякъ, що ви авторомъ е Нѣмець, котрый для бѣльшои популярности и выкликаня сензаціи, пѣдшивъ ся пѣдъ „польского політика“.

На тему сен брошуры мавъ співробѣтникъ Neue freie Presse розмову зъ якимсь „вызначнымъ членомъ кола польского“. Отже сей посолъ заявивъ, що вповнѣ годить ся зъ поглядами высказаными въ брошурѣ. Поляки мусять стояти при идеѣ автономіи, обѣймаючи жадане, щобы поодинокій краѣ и громады рядили ся самѣ у всѣхъ напрямахъ, въ котрыхъ центральне правительство не въ силѣ докладно увзглядняти льокальній потребы. Зъ

Научній листки.

(Плынный воздухъ.)

Вже вѣдъ довшого часу подаютъ всякій илюстрованій и неилюстрованій часописи справозданя про сензаційный вынахѣдъ, або радше усовершене вынаходу американьского професора Чарльса Е. Тріплера, а именно про плынный воздухъ. Вынахѣдъ то не новый, бо вже въ Нѣмеччинѣ проф. В. Лінде довѣвъ воздухъ до плыну, та проф. Чарльсъ Е. Тріплеръ мавъ той вынахѣдъ улѣпшити и вынайти щось такого, що выкликало бы справдѣшну революцію въ житю людскости.

Отъ якъ описуе „English Mechanic“ досвѣды зъ тымъ плынныхъ воздухомъ, що може такожь при температурѣ — 205° С. перемѣнити ся въ тѣло цѣпке:

Проф. Тріплеръ бере чверть літра того плынного воздуха, вливае до кѣтлика и потрисае нимъ. Воздухъ заченае кипѣти, пара выдобуваеся зъ кѣтлика, але не йде въ гору, лишь опадае въ долину. Поставити кѣтликъ на огонь, то ефектъ тымъ бѣльшій: воздухъ кипить дуже сильно, а мимо того можна вытягнути зъ вѣного ще кавальчикъ леду. Коли выллятиі той плынный воздухъ зъ кѣтлика на землю, цѣла земля покрывае ся ледомъ. Е то власне замерзлый плынный воздухъ.

Сли-бы вложити палець до такого плынного воздуха, то наслѣдки були бы такій, якъ бы вложити его въ огонь. Кавальчикъ замерзлого воздуха давъ бы ся намъ въ руцѣ почути такъ, якъ розпалене до бѣлости желѣзо.

Проф. Тріплеръ дотыкае того воздуха вугленъ електричнои лямпы луковои, що розжареный мае 2000 до 3000 степенѣвъ температуры. Розумѣе ся, що вѣдъ значнои скѣлькости кисня, яка находить ся въ плынныхъ воздусѣ, вуголь запалюе ся бѣлымъ, ясныхъ полумямъ, але вѣдъ того страшного горяча зовсѣмъ не топить ся. Коли кинути въ плынный воздухъ кавалокъ звычайного леду, то наслѣдки е такій, якъ бы хто до воды кинувъ кавалокъ розпаленого желѣза. Плынный воздухъ заченае кипѣти, а лѣдъ цѣпенѣе чимъразъ бѣльше, и потѣмъ заченае самъ зъ себе крышити ся и розпадаесь. Того плынного воздуха не можна розрѣзнити вѣдъ воды, коли выляти его на яку матерію, то вѣнъ сейчасъ паруе.

Але найголовнѣйше значѣне мае воздухъ плынный яко матерія выбухова. Коли выллятиі трохи воздуха на бавовну и пѣдпалити ю, експльодуе она дуже сильно. Однакъ самъ въ собѣ плынный воздухъ не е експльодуючій; коли приблизити до него запаленый сѣрникъ або цигаро, то они лише засвѣчуть ся гарнымъ и сильнымъ огнемъ. Коли однакъ змѣшати той воздухъ зъ алькоголемъ, або зъ терпентиною, то маемо вже выбухаючу матерію. Проф. Тріплеръ примѣромъ наллявъ трохи такои мѣшанины до мѣданои рурки, забивъ ю кѣлкомъ, а за якои нѣвъ мінѣты наступала вже експльозія и кѣлокъ вылетѣвъ зъ великою силою у воздухъ. Сила експльозивна тыхъ мѣшанинъ, а також и ваты змоченои тымъ воздухомъ е дуже велика. Практично можна уживати тои експльодуючои сили до роблена експльодуючихъ патронѣвъ зъ ваты, посыпанои порошкомъ угленымъ и политои плынныхъ воздухомъ. Свою силу задержують ти патроны черезъ 5—10 мінутъ, потѣмъ воздухъ паруе, сила его выбухова меншае, а за якои пѣвъ годины стае вѣнъ вже зовсѣмъ безпечный.

Бѣльша або менша сила выбухова тыхъ продуктѣвъ плынного воздуха зависить вѣдъ того, зъ якою скоростю може наступити процесъ спаленя, чи радше сполуки угля зъ киснемъ, що находить ся въ плынныхъ воздусѣ. Кавальчикъ угля горить въ печи довго и не представляе выбуховои матерія, бо мае слабый доступъ воздуха, однакъ сли-бы потерти той уголь на порохъ и доставити кождѣй его частинѣ достаточну скѣлькѣсть кисня, то вѣнъ вже стае выбуховою матерію. Той власне процесъ заходить при патронахъ зъ ваты посыпанои угляным порошкомъ, змоченои плынныхъ воздухомъ, що пѣдпаленѣ льонтомъ або електрикою даютъ експльозію надзвычайно сильну.

Тая выбухова сила плынного воздуха дала бы ся ужити навѣть въ заступствѣ пары и електрики, длятого можна бы заступити пару и електрику при машинахъ плынныхъ воздухомъ; отже зелѣзницѣ, пароходы могли бы обойти ся безъ угля, а забирали бы лише ладунокъ плынного воздуха.

Дальше велике примѣнене найшовъ бы плынный воздухъ у вѣйнѣ морскѣй и на суши, а то за-для своеи великои выбуховои силы, а и длятого, що гарматы не розгрѣвали бы ся вѣдъ плынного воздуха.

Се замѣсть статьѣ въ „English Mechanic“ и такій то вѣсти про сей сензаційный вынахѣдъ, що обѣгли вже довкругъ свѣта.

Учений европейскій, — хоть знають про можливѣсть доведеня воздуха до стану плынного, — гладять скептично на замерзлый воздухъ Тріплера при температурѣ — 205° С., а також на можливѣсть такого примѣненя воздуха. Той воздухъ Тріплера дѣстае ся тымъ чиномъ, що здавлюе ся въ циліндрѣ сталевѣмъ воздухъ машиною о силѣ 50 коней до такои степени, що доходимо до тисненя 1000 фунтѣвъ на одинъ цаль квадратовый. Щобы дѣйти до такого тисненя, треба бы — сказавши образово — воздухъ великои церкви замкнути въ літровѣмъ циліндрѣ. Коли дѣйшло ся вже до такого тисненя, огрѣвае ся той циліндеръ, розпряжѣсть воздуха въ циліндрѣ стае тымъ бѣльша, отже черезъ то часть того воздуха переходить въ станъ плынный.

Отже въ тѣмъ способѣ роблена того воздуха добачають учений неправдоподѣбнѣсть такого рода воздуха, бо тутъ на перешкодѣ стояло бы число молекулѣвъ, що дадуть ся здавити лишь до певнои означеноі мѣры.

За то е можливѣсть вытворити плынный воздухъ другимъ способомъ — машиною проф. Ліндого. Тутъ вытворюе ся насамперед штучнымъ способомъ дуже низькій станъ температуры, а потѣмъ стискае ся воздухъ машиною о силѣ одного коня и тутъ вже по причинѣ низькои температуры не при дуже великѣмъ тисненю воздухъ замѣнае ся въ плынъ. Фабрикація такого плынного воздуха не коштуе богато, бо кошты одного кубічного метра при дешевѣмъ матеріялѣ опаловѣмъ выходить на 0·7 кр. а. в.

ЛІТЕРАТУРНО-НАУКОВИЙ

ВІСТНИК

Приймаеть ся далі передплата на 1899 рік [2-ий рік видання], нові предплатники дістають всі книжки почавши від 1-ої. Передплата 8 зр. річно, може бути плачена ратами; піврічна 5 зр. З попереднього (1898) року за 6 зр. можна дістати книжки почавши від 5 ої, з додатком початків статей розпочатих друком в попередніх книжках.

того становиска Поляки збійшлись черезъ солідарность въ Чехами. Ческа політика веде до федералізму, котрого Австрія не выдержала бы навѣть черезъ десять лѣтъ и розпала бы ся на кусникъ. Идучи въ товариствѣ славянськои бѣльшости, за панами Подлѣпнымъ, Краиаржомъ и Грібаромъ, котрѣ одушевляють ся Россіею, мусѣли-бъ мы въ часомъ звернути ся не до Праги, але такъ, якъ тѣ паны, до Москвы, а мы Поляки нѣколи не можемо бути льокаями царя. Поляки зробили блудъ, покидаючи свое колись такъ независиме становиско для славянськои солідарности. Черезъ те стратили решту своеи самостойности на рѣчь славянськои солідарности, котру вызыскують лише Чехи для своихъ интересовъ. Поляки збладили, що въ имя тои солідарности стануля въ оборонѣ баденѣвскихъ языковыхъ розпоряджень. Але Поляки пѣшли ще дальше, бо въ адресѣ бѣльшости сказали, що мусять бути привернены „историчнѣ права краевыхъ сеймовъ". А якѣжъ то суть „историчнѣ права" галицкого сойму? Чи авторъ адресы бажавъ бы собѣ сотворити на ново вѣдносины въ тыхъ часовъ, коли передъ збрану шляхту и клиръ выступавъ губернаторъ, щобы повѣдомити нихъ о бажанихъ правительства въ справѣ новыхъ податковъ и оплатъ, якъ такожъ о тѣмъ, якѣ петиціи и предложенія сойму правительству сподобае ся принята? Бути може, що авторъ адресы мавъ на гадцѣ соймъ польского королѣвства, котрый посѣдавъ liberum veto. Поставленя такого жадания було выключно въ интересѣ ческихъ федералістовъ, въ забутемъ тысячлѣтнои исторіи Польщи. Коли бы перервавъ ся ланцухъ, що вяже коло польске въ молодо-Чехами и католицкимъ сторонництвомъ, коло польске дуже скоро вѣдзыскало бы свою независимбсть, ненависть Нѣмцѣвъ до Поляковъ стратила бы свѣй грунтъ и знову знайшли бы ся сходни точки межъ Поляками а Нѣмцями въ найважнѣйшихъ справахъ монархіи. Се улекшило бы управительнене языковои справы.

Клерикальный Slovenec ударяе остро на Туна, закидаючи ёму, що не додержавъ даныхъ Словѣнцямъ въ обовязуючій способъ привечень. Въ Истріи, Трієстѣ и Гориціи выкинено зъ соймовъ представителѣвъ бѣльшости населена. Змѣна системы мусить наступити. Панцину скасовано ще передъ 50 роками и наши послы вже бѣльше не пѣдуть до Вѣдня вѣдроблятн панцину. Словѣньскій Narod, говорячи о проектѣ заснованія сторонництва центра, думае, що зелѣзный перстень правицѣ мусить бути удержаный, щобы унеможливити небезпеченьство повороту нѣмецкого раду.

——

Першѣй комісіи мировои конференціи российскій делегатъ предложили внесене, котре домагае ся, щобы теперѣшного стану вѣйскъ и вѣдповѣдныхъ военныхъ буджетовъ не пѣдвышуванo въ протягу 5 лѣтъ, зъ выняткомъ кольоніяльныхъ вѣйскъ. Редакційный комітетъ третои комісіи, для справы полюбовныхъ судовъ вѣдбувъ въ суботу засѣдане, на котрѣмъ обговорено сѣмъ артикулѣвъ российского проекту въ справѣ полюбовныхъ судовъ.

Въ кругахъ делегатовъ надѣють ся, що въ справѣ полюбовныхъ судовъ прийде до порозумѣня, бо послѣдни вѣсти зъ Берлина звучать въ тѣй справѣ прихильнѣйше. Здаеть ся, що въ середу наступить вѣдрочене конференціи на короткій часъ, абы делегати могли порозумѣти ся зъ своими правительствами.

Ужите плынного воздуха можливе ось якъ:

По перше — плынный воздухъ мае найнижшу можливу температуру, отже тымъ може вѣддати великій прислугы всюды, де лишь такои температуры потреба. Для примѣру, яке то велике зимно спочивае въ тѣмъ плынномъ воздусѣ, най послужить то, що сли до плынного воздуха влити живого срѣбла, то оно замерзне. Тогдѣ можна его выняти, кувати молоткомъ, зробити цвяхъ и вбити въ стѣну! Далѣ сконцентроване киеня въ плынномъ воздусѣ надае ёму великои силы хемічной, а по части дасть ся также ужити яко сила моторична, але нынѣ ще не у великѣй мѣрѣ.

Практично примѣнюе ся нынѣ плынный воздухъ при фабрикаціи хлёру, газу свѣтильного, де навѣть зъ менше вартного матеріялу можна бы дбстати добрый газъ. Крѣмъ того яко додатокъ до газу при моторахъ газовыхъ вѣнъ дуже корастный, бо мѣшанина газу и плынного воздуха дае лѣпшу выбухову материю, якъ мѣшанина газу зѣ звычайнымъ атмосферичнымъ воздухомъ. Можна ужити плынного воздуха такожъ при лямпахъ жаровыхъ, чи-то при газовыхъ, нафтовыхъ, чи спиритусовыхъ.

Велике примѣнене може мати плынный воздухъ въ металюргіи, а спеціяльно при фабрикаціи зелѣза, де сполученя тленовѣ граютъ велику ролю. Крѣмъ того дало бы ся его ужити до фабрикаціи квасу сѣрчаного, дешевого азоту и квасу угляного.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Засѣдане выдѣлу Рускаго Товариства педагогічного у Львовѣ вѣдбулось дня 10. червня.

1. Ухвалено внести петицію до окружнои Рады шкѣльнои мѣста Львова и до Рады мѣста Львова, щобы для лѣпшого успѣвання науки рускаго языка научуваня его поручено такъ въ школахъ народныхъ мужескихъ якъ и выдѣловыхъ мужескихъ львѣвскихъ досвѣдченымъ и вповнѣ кваліфікованымъ силамъ учительскимъ такъ, якъ то дѣесь зъ наукою польскаго языка. (Науку рускаго языка поручаесь часто такъ званымъ практикантамъ, и то неразъ въ послѣднихъ годинахъ науки шкѣльнои.)

2. Ухвалено внести подобну петицію до краевои Рады шкѣльнои що-до науки языка рускаго въ школахъ по краю зъ зрошеньемъ уряджена курсу въ I. групы для шкѣлъ выдѣловыхъ для тыхъ учителѣвъ, котрѣ схотѣли-бъ выобразуватись въ языцѣ рускѣмъ яко предметѣ и яко выкладовѣмъ. (Р. Т. Родимцѣвъ просить ся, щобы зволили знанѣ имъ факты що-до невластивого трактованя науки рускаго языка въ краю подати до вѣдомости Выдѣлу найпѣзнѣйше до 10 липня, бо факты тѣ мають вѣйти до згаданои петиціи до краевои Рады шкѣльнои.)

3. Проф. Бѣлецкій вѣдчитавъ рефератъ о потребѣ мапъ, атласовъ и глёбовъ зъ рускими написами (текстомъ). По дискусіи ухвалено справу предложити краевѣй Радѣ шкѣльнѣй.

4. Референтъ філій проф. Огоновскій подае до вѣдомости, що отворене філіи Товариства въ Коломыи вѣдбудесь по вакаціяхъ.

5. П. В. Полянській зъ Боснін жертвуесь перевести дромъ на рускій языкъ популярну оптику зъ сербского для Рускаго Товариства педагогічного. — Принято зъ подякою.

6. Членови выдѣлу Панькѣвскому поручено порозумѣтись зъ гімнастичнымъ товариствомъ „Сокѣлъ рускій" що-до выдания шкѣльнои термінольогіи гімнастичнои.

7. Ухвалено купити для рускои жѣночои школы выдѣловои фісгармонію.

8. Принято одного [II] члена.

9. На Бурсу учительску прислали Вп.: о. Чеховичь зъ Сокаля 2 зр., о. Гулла 5 зр. 40 кр., п. В. Лѣтиньска 15 зр., всѣ зъ розпродажи цеголокъ, а п. Малай Иванъ жертвуванъ 50 кр. на тоту цѣль.

10. Ухвалено, щобы Вп. голова зъ секретаремъ подякували Вп. послови Барвіньскому за его щирѣ старания що-до ухваленя Соймомъ 800 зр. для рускои школы выдѣловои.

11. Ухвалено дати даромъ книжочки Товариства на премін для рускои школы выдѣловои.

Зъ Бережаньского:

Въ однѣмъ кутѣ повѣту бережаньского плыве жите народне по читальняхъ „Просвѣты" повнымъ русломъ. Однои недѣлѣ давали читальники въ Лапшинѣ представлене „Іосифа зъ Єгипту" и вѣдограли штуку на повне признаня. Велику заслугу положивъ коло того о. Джулиньскій, що костюмы „старозавѣтнѣ" и єгипетскѣ справивъ своимъ коштомъ и выаднавъ у ц. к. намѣстництвѣ дозволъ грати тую штуку.

Другои недѣлѣ давала читальня въ Жуковѣ концертъ въ честь памяти Тараса. Концертъ сей удавъ ся вповнѣ. Спѣвы и деклямаціи були добре выучены. Найкрасше подобалась деклямація „На памятку хрунямъ". Концертъ сей вѣдбувъ ся въ домѣ о. Лепкого. По концертѣ наступила спѣльна перекуска и забава тревала довго по-за пѣвнѣчь.

Третои зараз недѣлѣ [въ саму Зелену недѣлю] вѣдограли читальники въ Поручинѣ штуку „Правда все горою". Коли зважить ся, що читальня въ Поручинѣ истнуе ще неповна три мѣсяцѣ; коли зважить ся дальше, що читальники-аматоры не були нѣколи въ „правдивѣмъ" театрѣ; коли зважить, що они вже вѣдъ мѣсяця працюють въ поли та мусять ѣздити на нѣчь зъ волами на пасовиска, а мимо того свои ролѣ выучили, пробы робили и штуку добре вѣдограли, — то справдѣ треба вѣддати имъ повне признане и заохотити до дальшои працѣ та просвѣты.

Они носили ся зъ гадкою вѣдограти тую штуку ще въ день свободы, та коли-жь бо читальня поручиньска мала „пехъ" зѣ своими членами. Секретарь читальнѣ а „Гершо-арендарь" въ штуцѣ Микола Стельмахъ захорувавъ на самъ Великдень на остре запаленя легкихъ и мусѣвъ двѣ недѣли перележати въ шпиталю бережаньскѣмъ. Андрухъ Баранъ а „Мартинъ-читальникъ" въ штуцѣ пересидѣвъ въ тѣмъ самѣмъ часѣ двѣ недѣлѣ въ шпиталю на запалене очей. Петро Кинашъ, що мавъ грати „Николу", дбставъ на тыждень передъ представленемъ запаленя кишокъ, а хлопця, що мавъ грати „Оксану", кобыла потоптала по лицю. Се все суща правда!

Та мимо тыхъ всѣхъ злидневъ представлене вѣдбулось и удало ся знаменито. Народу зѣбрало ся свого и чужого до 300 людя, а зо 30 зъ интеліґенціи. Доходу зъ того представленя мала читальня звыжъ 20 зр. Найбѣльша заслуга належить ся Янчиньскому, реентови мѣсцевому и заступникови головы читальнѣ. Вѣнъ то неутомимо заохочувавъ, учивъ робивъ частй пробы, дирігувавъ хоромъ и бувъ режісеромъ. По представленю наступила спѣльна перекуска а поручиньска „вѣлька" еще довго лунала по селѣ. — *о. Мосора.*

НОВИНКИ.

— Русины! Памятайте на Руску Бурсу въ Новѣмъ-Санчи и довжнѣ акціи Товариства скоро розбирайте!

— Зъ нагоды близькои змѣны квартялу Адміністрація „Дѣла" просить о вчасне вѣдновленя передплаты за III. чверть-рѣкъ, бо на кредитъ не высылае рѣшучо, и пригадуе справу выровнуваня залеглостій, щобы не була приневолена здержувати дальшу высылку часописи.

— Зъ руско-народного театру. Дня 26 с. м. переѣздить дружина театру зъ Борщева на кѣлька гостинныхъ представленъ до Тлустого и Улашковець. *Репертуаръ на Тлусте:* вѣ второкъ 27-ого червня „Нещасне кохане" народна драма въ 5 дѣяхъ Л. Манька; въ четверъ 29-ого „Ямарѣ" оперета въ 3 дѣяхъ Целлера; въ суботу 1 липня „Чумаки" комедія въ 4 дѣяхъ В. Тобилевича (Карпенка-Карого); въ недѣлю 2-ого „Верховинцѣ" драма въ 9 вѣдслонахъ І. Корженьовского; вѣ второкъ 4-ого „Попыхайло" комедія въ 5 дѣяхъ Шуткевича. — *Репертуаръ въ Улашковцяхъ:* въ середу 5-ого липня „Не ходи Грицю та на вечерницю", образъ основаный на историчнѣмъ тлѣ зѣ спѣвами и танцями въ 5 дѣяхъ Александрова и М. Старицкого; въ четверъ 6 липня „Баронъ цыганьскій" опера въ 3 дѣяхъ зъ повѣсти Мавра Іокая написана Шнітцеромъ, музика Штравса.

— Зъ Наукового Товариства имени Шевченка. Дня 28 червня вѣдбуде ся о 6 годинѣ пополудни засѣдане исторично-фільософічнои секціи зъ такимъ порядкомъ дневнымъ: 1) Проф. Грушевскій: „Матеріялы до исторіи козацкихъ рухѣвъ 1590 ыхъ рокѣвъ". — 2) Проф. Грушевскій: „До исторіи рускаго обряду въ старѣй Польщи". — 3) Л. Ч. „Проба бібліографіи праць Сковороды", зреферуе проф. Грушевскій. — Того самого дня о 7 годинѣ пополудни буде засѣдане фільольогічнои секціи зъ порядкомъ дневнымъ: 1) Проф. Ю. Романчукъ: „Причинки до нового выданя Кобзаря Шевченка", зреферуе д-ръ Франко. — 2) Д-ръ Франко: „Про новозавѣтнѣ апокрифы". — По референтахъ вѣдбуде ся нарада обохъ секцій въ справѣ участи въ археольогічнѣмъ зѣздѣ въ Кіевѣ.

— Рады шкѣльнѣ мѣсцевѣ! — Вы маете право и обовязокъ уживати языка рускаго не лише въ зносинахъ зѣ сторонами, але такожъ у своѣмъ внутрѣшнѣмъ урядованю и въ переписцѣ, а тымъ самымъ занести и провадити метрики дѣтей на рускихъ друкахъ. Се право признане рѣшенемъ міністерства вѣроисповѣдань и просвѣты зъ дня 9 мая 1877 ч. 257, а пригадуемо его тому, щобы вбити всѣлякѣ толки вороговъ нашихъ, що ось-то рускихъ друкѣвъ на метрики не можна уживати. Сего заборонити не смѣе навѣть самъ президентъ рады шкѣльнои Бобжиньскій. Шануймо свои права! [Друкъ на метрики шкѣльнѣ продае „Просвѣта" у Львовѣ.]

— Зъ Риму телеґрафують, що вчера кардиналъ Манкі (Manchi), секретарь конґреґаціи, вручивъ въ своѣй приватнѣй каплиці палію архіепископови-метрополитови Куповскому.

— Міністеръ судовництва д-ръ Игнатій Руберъ прибувъ до Львова вчера блискавичнымъ поѣздомъ о годинѣ 9·21 вечеромъ. На двѣрци дождали его: намѣстникъ, президенты судовъ и ґреміумъ высшого суду краевого, президентъ мѣста, прокураторъ Гайдереръ, директоръ поліціи. Міністеръ приѣхавъ въ товариствѣ секційного радника д-ра Реша и президента Тхуржницкого, котрый выѣхавъ бувъ на зустрѣчь до Перемышля. На двѣрци през. Тхуржницкій представивъ міністрови [убраному въ уніформъ] всѣхъ достойниковъ, а потѣмъ міністеръ въ товариствѣ през. Тхуржницкого и нам. Пінінського вѣдъѣхавъ до готелю Імперіяль, де замешкавъ на першѣмъ поверсѣ. — Нынѣ въ полудне бувъ міністеръ на снѣданю у намѣстника, а вечеромъ на галевѣмъ обѣдѣ у през. Тхуржницкого. Завтра міністеръ удѣлити буде авдіенції.

— Пригода маршалка гр. Станислава Баденього. Нынѣ рано на зелѣзничѣмъ двѣрци въ Красномъ [якъ намъ описуе очевидець] задержано вѣдъѣвдъ поѣзду, що йшовъ до Львова, причеплено до поѣзду ваґонъ I. класы и семеро людей внесли до ваґона гр. Станислава Баденього. Зновъ же вечорный свѣдокъ у Львовѣ пише намъ: Зъ двѣрца зелѣзничого на Подзамчу перевезено маршалка гр. Баденього въ повозѣ, крокъ за крокомъ, до его мешкання при улици Третього Мая. Коло касы щадничои приступивъ до повозу и Мархвіцкій обмѣнявъ ся зъ маршалкомъ кѣлькома словами, вѣдтакъ сѣвъ на фіякра и пѣгнавъ кудысь. Гр. Бадені, въ мысливскѣмъ капелюсѣ и въ такѣй-же бурцѣ сидѣвъ въ повозѣ безвладно, ноги спустивши зъ повоза въ долину. Коло него въ повозѣ, зовсѣмъ вѣдкрытѣмъ, ѣхавъ якійсь лѣкарь. Розбишла ся поголоска, що коли маршалокъ ѣхавъ зъ Радехова до двѣрца, конѣ на дорозѣ сполошили ся, повозъ вывернувъ ся и маршалокъ зломивъ собѣ лѣву ногу.

— Кардиналъ Шенборнъ, архіепископъ умеръ вчера о 3 годинѣ въ Фалькновѣ на запалене легкихъ. Кардиналъ Францъ гр. Шенборнъ родивъ ся 1844 р. въ Празѣ, тамъ ходивъ на права, вѣдтакъ яко офіцеръ вѣдбувъ кампанію зъ 1866 р., а пѣзнѣйше вѣддавъ ся наукѣ богословія и въ 1873 р. ставъ священикомъ, въ 1883 р. єпископомъ въ Будейовицахъ, 1885 р. архіепископомъ празкимъ а 1889 р. дбставъ капелюхъ кардинальскій.

— Зъ Рускаго Товариства педагогічного. Вп. Членовѣ Комітету для дѣвочого института маю честь запросити на засѣданя, котре вѣдбуде ся въ середу дня 28. н. ст. червня с. р. о 4 годинѣ до звычайно.

— Зъ Перемышля. Товариство рускихъ ремѣсниковъ и мѣщанъ „Зоря" въ Перемышли устроюе въ четверъ, 6-ого н. ст. липня, великій фестинъ зъ фантовою льотерією на Замковѣй горѣ. Початокъ фестину о 3 годинѣ пополудни. Ласкавѣ датки або фанты въ користь товариства просимо присылати на руки Вп. панѣ Т. Несторовичевои [ул. Катедральна]. — *Комітетъ.*

— Товаришѣ-матуристы рускои гімназіи у Львовѣ, що приступили до испыту зрѣлости въ 1889 роцѣ, поручили були вѣдписаному и товаришеви Якову Ташовацкому занати ся устроенямъ зѣзду товариского въ 10 тій роковины вложеня матуры. Мѣсце побуту тов. Я. Ташовацкого вѣдписаному теперь не знане, тожъ звертае ся самъ одинъ до Товаришѣвъ-матуристовъ въ згаданѣй справѣ. Ёму видить ся однакъ, що лѣпше було бы першій товарискій зѣѣздъ устроити ажь за 5 лѣтъ, т. е. въ 1904 роцѣ, а се именно зъ того взгляду, що деякій зъ товаришѣвъ перебувають або далеко вѣдъ рѣдноѣ землѣ, або на дальшихъ фаховыхъ студіяхъ, або на посадахъ, або мають дуже важній перепоны. Если однакъ бѣльша половина товаришѣвъ заявить листовно бажане устроити згаданый зѣѣздъ таки сего року, то вѣдписаный оголосить по 1-бмъ липни день, мѣсце и програму зѣѣзду. — Коломыя дня 24 червня 1899. *Остапъ Макарушка* ц. к. учитель ґімназіяльный.

— Въ канцеляріи Дирекціи Товариства взаимн. обезпеченъ „Дністеръ" мали мы нагоду бачити прекрасній портреты бл. п. кардинала Сембратовича и бл. п. сов. Теофиля Бережницкого, котрѣ Рада надзираюча „Дністра" рѣшила була справити, щобы почтити ихъ память яко першого почестного президента и першого президента Товариства. Дирекція „Дністра" замовила оба портреты въ Товариствѣ для розвою рускои штуки, котре зъ своеи стороны поручило выконанe портрету бл. п. кардинала Сембратовича п. Иванови Трушови, а выконане портрету бл. п. сов. Бережницкого п. Юліянови Панькевичеви. Портреты выконанѣ олѣйными красками вповнѣ удачно и вѣдзначають ся незвычайною вѣрностію и природностію, такъ що кождый, хто ихъ дотеперь оглядавъ, не може досыть налюбуватись гарнымъ артистичнымъ выкѣченемъ обохъ портретовъ. Оба артисты-малярѣ мали тымъ труднѣйшу задачу передъ собою, що портреты сѣ выготовляли тѣлько въ фотографіи достатченыхъ родиною. Подаемо се зъ приятностію до загальнои вѣдомости на славу нашого молодого Товариства для розвою рускои штуки и радимо кождому, хто интересуе ся симъ Товариствомъ и дѣлами рускаго малярства, щобы не залишити нагоды оглянути сѣ портреты въ льокали Товариства „Дністеръ". Заразомъ поручаемо горячо всѣмъ руске Товариство малярске. Нема у насъ меценатовъ, щобы опѣкували ся рускою штукою, проте нехай весь рускій народъ буде меценатомъ и покровителемъ тои штуки, що вповнѣ заслугуе на таке покровительство; нехай роботы артистичнѣ по церквахъ не вѣддають ся чужимъ, часто и лихимъ малярамъ, тѣлько нехай кождый комітетъ звертаесь до „Товариства для розвою рускои штуки" (Львовъ, Чарнецкого 26), котре пѣдимае ся артистичныхъ роботъ малярскихъ, рѣзьбарскихъ, позолотничихъ и т. д. та ручить за артистичне и гарне выконанe. Въ єдности и взаимности наша сила!

— Въ суботу 24-ого н. ст. червня вѣдбувъ ся публичный конкурсъ учениковъ львѣвского консерваторіюмъ. Мѣжъ нишими ставала до конкурсу знана намъ вже зъ естрады концертовои піністка панна *Дарія Шухевичѣвна* ученица проф. Курца [семый рѣкъ] и одержала въ нагороду за знамените вѣдограня „Gig'a" Рафа листъ похвальный — найвысшу нагороду яку на сѣмъ роцѣ можна одержати. — Зъ щирою радостію подаемо се до вѣдомости шаршѣй публицѣ, тымъ бѣльше, що есть се здавсь одинока Русинка, котра въ львѣвскѣмъ консерваторіюмъ сягла вовсѣмъ заслужено по нагороду конкурсову. — *Др.*

— Испытъ зрѣлости въ рускѣй гімназіи въ Перемышли вѣдбувъ ся въ дняхъ 17—24 червня с. р. пѣдъ проводомъ инспектора краевого Івана Левицкого. До испыту приступило 29 абітурієнтовъ. Зъ вѣдзначеномъ здали: Блюй Назарь и Цюкъ Александеръ; зъ добрымъ поступомъ: Борило Иванъ, Гуркевичь Володиміръ, Дашбиньскій Леонтій, Дубъ Володиміръ, Журавецкій Михайло, Ивановскій Григорій, Иванчукъ Иванъ, Карманьскій Петро, Карпякъ Михайло, Кобилецкій Иванъ, Котисъ Алексій, Лисякъ Романъ, Ольшаньскій Романъ, Павлюкъ Еманунлъ, Пѣхъ Теодоръ, Приставъ Юліянъ, Рейнаровичь Александеръ, Серенко Михайло, Стрыйскій Корнило, Тисовскій Александеръ, Фединьскій Григорій, Штайцеръ Михайло, Березиньскій Романъ. Поправокъ въ 1 предметѣ по феріяхъ 3, репробованый всего на всего 1.

— Испытъ зрѣлости въ ц. к. гімназіи въ Стрыю вѣдбуванъ ся вѣдъ 20—23 с. м. пѣдъ проводомъ инспектора Е. Дворского. До испыту зголосило ся 18 учениковъ публичныхъ а 2 екстерністы. Испытъ здали: а) Русины: Ив. Грицай, Миронъ Костишинъ, Ник. Кравцѣвъ, Н. Левицкій и Гн. Слободянъ; — б) Поляки: Ст. Балицкій, В. Буковскій, К. Голіцкій, В. Колодзей и Смаляньскій; — в) жиды: В. Базаръ, А. Целеръ, Дікъ, М. Рінґель [зъ вѣдзначеномъ] и А. Цалеръ. — Чотиромъ межи тыми двомъ екстерністамъ позволено доповнити испытъ по феріяхъ, а одного жида репробовано на рѣкъ. — При сѣй нагодѣ

годить ся підносити соромный фактъ, що одинъ зъ ученикôвъ-Русинôвъ, Костишинъ [сынъ священика] не ходивъ въ VII. и VIII. клясѣ на науку руского языка и испыту зрѣлости зъ свого матѣрного языка не складавъ. Якъ казавъ — батько заборонивъ ему ходити на науку руского языка. Часъ бы вже, щобы такій скандальній выпадки перестали повтаряти ся, ели мы хочемо зачисляти ся до цивілізованого а бодай цивілізуючого ся народу! — *Л.*

— **Испытъ зрѣлости въ гімназіи въ Коломыи** зложили Русины: Весоловскій Ярославъ, Завицкій Омелянъ, Залѣсскій Романъ, Комариньскій Володимиръ, Костецкій Володимиръ, Курилякъ Александеръ, Полянъскій Стефанъ (зъ вôдзначеньемъ) и Фаціевичъ Іосифъ.

— **Выслѣдъ** першого испыту зрѣлости въ **Сокальскôй** семинаріи учительскôй подали мы тамтого разу, навѣвши имена абітурієнтôвъ безъ зазначеня народности. Отже теперь одержуемо зъ Сокаля поіменованє тыхъ учениковъ Русинôвъ, котрі испыть здали. Зъ публичныхъ ученикôвъ приступило до испыту 35, а зъ мѣжь нихъ здали Русины: Вôйтовичь, Голубовичь, Журавель, Ковальскій, Кукурудзъ, Лопушаньскій, Милляновскій, Почапскій, Скорупскій (зъ вôдзначеньемъ), Стронъскій и Якимчукъ (зъ вôдзначеньемъ). Приватистôвъ сѣдало 8 [и 1 приватистка], а зъ мѣжь нихъ здавъ одинъ Русинъ Могильницкій.

— **Обединителямъ!** „Галичанинъ“ въ послѣднôмъ числѣ зъ великою розкошію наводить безглуздâ замѣтки, якій „Кіевлянинъ“ подае нѣбы то для поясненя „сепаратистамъ“ въ Россіи и въ Галичинѣ (!) рѣшучои неудачѣ (!!) ихъ заходôвъ около утвореня (!!!) своего „самостійного“ языка на мѣсце языка „русского“. „Кіевлянинъ“ замѣчае, що тій „сепаратисты“ (очевидно галицкій) въ публіцистичныхъ и науковыхъ писанях уживають тьму нѣмецко-польскихъ слôвъ, а навѣть и россійскій „хохломаны“ недалеко втѣкли вôдъ галицкихъ. На доказъ наводить „Кіевлянинъ“ зъ „Кіевской Старины“, въ котрôй друкують ся такожь украньско-рускій творы, богато слôвъ и речень; мѣжь иншимъ такій: залѣзна вдача, цьвякує у серце, проклоны (мав бути слово польске!). Слôвъ: сива баба але бадьора, дѣдъ кволый, пышна панна въ гедзомъ, сурмачъ, далеко бовванѣе на скелѣ замокъ Буша, сурмы за сурмлять, коники забасують и т. н. „Кіевлянинъ“ „не понимаетъ“ або й „ничего не понимаетъ“. Ну, правда, що „панна зъ гедзомъ“ и мы не скачали бы, хочь-бы говорили такъ, якъ авторъ, про польску панну Ядвіту; але „не понимать“ — нема тутъ зовсѣмъ нѣчого. А врештѣ хиба злословій та загорѣлій Москаль або придуркуватій перевертнѣ галицкій, котрій безъ огляду на те, що на „пушкиньске утро“ спромогли ся зобрати аж 50 особъ, смѣють не себе звати сепаратистами, а загалъ Русинôвъ, — тôлько тій хиба людцѣ въ дѣтвацкôмъ собѣ дотенѣ можуть накипивати собѣ зъ такихъ слôвъ, якій наводить „Кіевлянинъ“. Але, хочь бы навѣть и мали бути въ дечôмъ слушній замѣтки „Кіевлянина“, особливо що-до уживаня въ нашихъ писанях чужихъ слôвъ, то и тутъ выпадало бы ему впередъ вымести смѣтя зъпôдъ свого порога. Поминувши тьму нѣмецкихъ, латиньскихъ, французскихъ и. т. н. слôвъ, якій уживають ся и въ россійскôй публіцастицѣ, досить заглянути до россійского словаря, щобы переконати ся, яка тьма чужихъ слôвъ збогатила „русскій“ літературный языкъ. На „а“ крôмъ „а“ та „ахъ“ нема въ словари майже нѣ одного не то россійского, але взагалѣ славяньского слова; ага! е ще церковне „аще“. На „б“ найдемо такожь и „брадвахта, брандмейстеръ“, брандмаіоръ, брандмауеръ, брадекугель, браслетъ“, и „брудершафтъ, буттербродтъ, броткамера“ и тьму корабельныхъ назвъ, якъ „брамлель, брамстенга, брандеръ, брасъ, брасонить, брасонка, брейдвымпель, бригъ“ (тыхъ слôвъ въ словари петербургскои академіи наукъ е кôлька картокъ великои чвертки), хочь морска плавба е въ Россіи рѣчь зовсѣмъ не нова. То саме повтаряе ся скрôзь и въ иншихъ буквахъ. Кому-жь не знаній таній чисто „русскій“ слова, якъ: „гоффрейлина, або! форрейторъ, штальмейстеръ, штрафъ, и б. и.? Або тьма глаголôвъ на —„ировать“? И „Кіевлянинъ“ може намъ ще дорѣкати чужими словами! Вже-жь мы ихъ чей же нѣколи не будемо мати таку силу, якъ ихъ мае „русскій літературный“ языкъ!

А нашимъ доморослымъ москаликамъ радимо, щобы свою охоту накипивати собѣ зъ руской мовы, здержали бодай до часу, поки самій научать ся добре „русского літературного“ языка и перестануть бути посмѣховищемъ родовитыхъ Москалѣвъ. Отъ недавно зайшли мы до кавярнѣ перечитати часописи. Обôчь сидить незнакомый чоловѣкъ и бере до рукъ „Галичанина“ та, тôлько глянувши на перший слова, ставъ реготати ся самъ до себе. Цѣкавôсть перемогла нашу несмѣлôсть и мы зважили ся спытатись, хочь и незнакомого, що вôнъ найшовъ такого смѣшного. Показалось, що се чоловѣкъ зъ Россіи. „Отъ бачте“ каже вôнъ, вказуючи въ „Галичанинѣ“: „„Давайте образованіе *дѣвочкамъ*““. Та хто жь такъ каже! У насъ въ образованôмъ товариствѣ нѣхто не зваживъ бы ся навѣть вымовити тыхъ слôвъ. *Дѣвочка* — се дуже погане слово!“ Отъ и маете, господиновє! Цильнуйте-жь впередъ свого носа, щобы зъ васъ люде не насмѣвали ся, що даремно хлѣбъ ѣсте, що навѣть въ Петербургѣ при „завтракахъ“, та „ужинахъ“, при „шампанскомъ“ не навчили ся, якъ звати порядныхъ дѣвчатъ!

— **Загадочне убійство.** Въ суботу вечеромъ рознесла ся по Львовѣ вѣсть, що якійсь офіцеръ застрѣливъ жѣнку якогось фельдшера. Вѣсть показала ся правдою. Въ касарни 19 полку оборони краєвои при ул. св. Петра Павла мешкавъ на I. поверсѣ поручникъ Кшіжъ, побôчь него другій офіцеръ, а на II. поверсѣ мешкавъ жонатый фельдвебель Римарскій. Пôдъ вечеръ у суботу прийшла до мешканя Кшіжа 28-лѣтна Марія Римарска, жѣнка фельдвебля, котра рôвночасно була маркетанткою, и принесла ему сунищѣ на продажъ. За кôлька хвиль роздавъ ся выстрѣлъ и страшный крикъ жѣночій. Надбѣгли заразъ сусѣдъ офіцеръ и фельдвебель Римарскій и побачили: на земли лежала Римарска, а на крѣслѣ при бюрку сидѣвъ офіцеръ зъ фльобертомъ, зъ котрого ще дымило ся. Римарека мучила ся ще годину и не прийшовши вже до памяти закôнчила жите. Небавомъ прибула слѣдча комісія вôйскова и сконстатувала, що Римарека погибла вôдъ кульки у высшôй околици грудей. А офіцеръ каже, що убивъ ся зъ неосторожности. Слѣдство веде ся.

— **Зрôстъ мѣстъ въ Австріи.** Австрія числить въ 1899 роцѣ лише 44 мѣстъ, що числомъ жителѣвъ сягають по-надъ 20.000. Мимо того замѣтне, що за послѣдныхъ 30 лѣтъ число жителѣвъ деякихъ мѣстъ значно зросло. Въ Галичинѣ значно зросло число жителѣвъ сѣмохъ мѣстъ вôдъ 1869 до 1899 р. А то: Львôвъ мае теперь 141.000 жителѣвъ противъ 87.000 въ 1869 р., Краковъ 81.000 противъ 49.000, Перемышль 41.000 противъ 15·000, Коломыя 36.000 противъ 17.000, Тарнôвъ 29.000 противъ 21.000, Тернополь 28.000 противъ 20.000, а Станиславôвъ 24.000 противъ 14.000. Зъ австрійскихъ мѣстъ числять въ сѣмъ роцѣ: Вѣдень 1,623.000 жителѣвъ (зъ передмѣстями) противъ 842.000 въ 1869 р., Прага 201.000 противъ 164.000, а зъ передмѣстями 481.000 противъ 219.000, Трієстъ 166.000 противъ 115.000, Чернôвцѣ 60.000 противъ 33.000, а Любляна 30.000 проти 22.000 въ 1869 роцѣ.

— **Страшна буря** лютнла ся онôгды въ Ярославщинѣ. Буря засягла великій просторъ аж пôдъ Радимно. Въ селѣ Тивоня пôдъ Ярославомъ грôмъ ударивъ въ дубрску шопу, де спали роббтники; шестеро людей поразивъ, а шопа сама не потерпѣла ушкоды. Въ ночи вôзвано лѣкаря зъ Ярослава, а той прибувши до Тивонѣ, заставъ двоє людей неживыхъ а чотирохъ тяжко попареныхъ, а для двохъ зъ нихъ нема надѣѣ на удержане жита.

— **Самоубійство.** Дня 20. с. м. на зелѣзничôй стациі въ Ожидовѣ передъ надходомъ поѣзду кинувъ ся на шины въ самоубійчôмъ намѣрѣ тесля Олекса Василь Кишая и погибъ на мѣсци. Причина того самоубійства невѣстна.

— **Зъ Залѣщицкого** пишуть намъ: Въ Залѣщикахъ ходить поголоска, що властитель села Угриньковець д-ръ Кімельманъ [израелитъ] мавъ вызвати залѣщицкого старосту Студзинъского на поединокъ. Зъ чого оно зайшло и чи поединокъ вôдбувъ ся, чи вызваный перепросивъ, о тôмъ на разѣ трудно довѣдатись.

— **Зъ черновецкого університету.** Ректоромъ выбраный одноголосно д-ръ Фердинандъ Ціґляверъ, що сей рôкъ служить вже лишь honoris causa; деканомъ теольоґічного факультету д-ръ Омелянъ Воюцкій, правничого д-ръ Гросъ, фільософічного д-ръ Ціпґерле; окрôмъ ректора и деканôвъ входять въ складъ сенату ще сенаторы: д-ръ Ганна вôдъ теольоґічного, д-ръ Рошманъ вôдъ правничого, а д-ръ Зелінка вôдъ фільософічного факультету.

— **Огнѣ.** Пишуть намъ: Дня 22 червня погорѣвъ о. Іосифъ Дубановичь, завѣдатель приходa Конюшки коло Рогатина. Огонь повставъ зъ невѣстной причины о 3 годинѣ пополудни у сусѣда мешкаючого пôдъ однымъ дахомъ.

— **Пригода въ менажеріи.** Петербургска публика була недавно свѣдкомъ кровавои сцены въ менажеріи. Побѣдникъ львôвъ Шарль Патті выконувавъ одну зъ найсмѣливѣйшихъ продукцій въ клѣтцѣ медведѣвъ, втôмъ одинъ розъюшеный медвѣдь вôдмовивъ ему послуху, кинувъ свого пана на землю та ставъ дерти въ куснѣ его тѣло и топтати по нѣмъ великими лабами. Патті прочувавъ близьку свою смерть и всадивъ руку глубоко медведеви въ горло. Але и се не помогло на довго. Медвѣдь взявъ незабаромъ верхъ и за хвилю оперъ лабы на грудехъ жертвы. Надаремно слуги менажеріи хотѣли зелѣзными друками збгнати медведя. Вкôнци таки повело ся имъ приперти звѣра до кута противнои стѣны и могли теперь выймати Патtіого. Потôмъ товарищъ Патtіого скочивъ вôдважно до клѣтки зъ довгимъ шнуромъ у руцѣ. Закинувъ его медведови на шию, а вôдтакъ добре вымѣреным стрѣломъ зъ револьвера положивъ медведя трупомъ на мѣсци. Щасте, що иншій звѣрѣ у клѣтцѣ сидѣли тихо та не мѣшали ся до сеи боротьбы.

— **Дрôбнї вѣсти.** У Львовѣ померъ въ 35 роцѣ жита Романъ Гащицъ, урядникъ зелѣзниць державныхъ. — Студенты політехніки въ Мітвайдѣ застрейкували, рѣшивши такъ довго не ходити на выклады, доки ректоръ не сповнить ихъ жадання; домагають ся они абы усунено зъ катедры одного професора, котрый не мае симпатій, и абы зносено ухвалу якою прогнано одного студента. — У Львовѣ померъ мѣскій лѣкарь д-ръ Людвикъ Лопацкій въ 68 роцѣ жита. — Въ Краковѣ засудивъ трибуналъ лѣкаря зъ Подґужа д-ра Кеплєра на мѣсяць арешту [безъ утраты лѣкарекого дипльому] за те, що черезъ его абсурд не лѣчене, противне засадамъ науки, умерла одна полбжница. — Обжалованый о убійство Мартинъ Ковальчукъ, селянинъ зъ Хлопятина, стававъ онôгды передъ львôвскимъ судомъ присяглыхъ, але выйшовъ вôльно, бо судьѣ признали, що убивъ свого тестя Матвѣйчука въ оборонѣ власного жита.

Родичѣ, бажаючій одержати на часъ вакацій ученицю-семінаристку для науки дѣтей або для товариства своихъ доньокъ, зволять зголоситись до мене скоро, до 29 с. м. (зъ причины, що замкненє року шкôльного призначене на 30 с. м.), подаючи обовязки тыхъ учительокъ и надгороду.

О. Александеръ Стефановичь, катихитъ въ женьскôй учит. семінаріи у Львовѣ (мешкае при ул. Чарнецкого ч. 26).

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. дирекція зелѣзницъ державныхъ оповѣщуе:

Gazeta Lwowska оповѣщуе публичне *розписанє достави шутру* топченого и рафованого (пересѣяного), котрого ц. к. Дирекція зелѣзниць державныхъ у Львовѣ буде потребувати на рôкъ 1.900. — Дотычнї оферты, зладженї на приписаныхъ блянкетахъ, належить внести найпôзнѣйше дня 20 липня с. р. до 12 годины въ полудне до згаданои ц. к. Дирекціи у Львовѣ.

Рухъ льокальный. — Зъ днемъ отворенья руху на зелѣзницяхъ льокальноѣ Тшебіня-Скавце увôйде въ жите додатокъ III. до обовязуючихъ вôдъ 1 сѣчня 1898 постановъ регуліміновыхъ и тарифовыхъ для перевозу особъ, пакунковъ, посылокъ експресовыхъ и псôвъ на зелѣзницяхъ льокальныхъ въ Галичинѣ и на Буковинѣ, зôстаючихъ въ зарядѣ державы. — Сей додатокъ можна дôстати въ ц. к. Дирекціяхъ зелѣзниць держ. а взглядно на стаціяхъ за 10 сотикôвъ.

Австрійско-угорско-баварскій звязокъ зелѣзничій. — Зъ днемъ 1 липня 1899 входить въ жите додатокъ V. до тарифы, часть III. зшитка 3 зъ 1 грудня 1896.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На Руску церковь въ Новôмъ Санчи пожертвували въ мѣсяци маю с. р. Р. Т.: Юліянъ и Ольга Луцики зъ Бжеска 1 зр., Ольга Тустановска въ Равѣ рускôй 1 зр., Антоній Котлярчукъ у Львовѣ 2 зр. 50 кр., Пасцьоровскій Петро и Францъ Костишинъ по 50 кр., Теодоръ Козловскій урядникъ зелѣзницѣ въ Станиславовѣ вôдъ себе 1 зр., вôдъ Едварда Хоржемского, Антонія Рудковского, Франца Мушинкевича и Станислава Бештиґа по 1 зр., разомъ 5 зр.; о. Іоанъ Мельникъ парохъ въ Берегахъ зъ акафисту 2 зр. 35 кр., о. Іоанъ Мерена парохъ въ Дошнѣ вôдъ себе и своихъ парохіянъ 5 зр., на руки о. Захарія Барновского пароха въ Гладишевѣ зложили парохіяне 12 зр. 33 кр.; Лукашевскій зъ Мельца 1 зр., М. Блонаровичь зъ Бродôвъ 1 зр., Григ. Онуфрôвъ учитель зъ Бродôвъ 1 зр., о. Вячеславъ Збудовскій парохъ въ Зубрци 75 кр., о. Ант. Барновичь парохъ въ Луковôмъ 1 зр., Венедиктъ Мѣйскій старшій инжінеръ въ пенсіи вô Львова 100 (сто) зр., о. Іоанъ Мартинець вôдъ себе и парохіянъ 2 зр., о. І. Домбчевскій парохъ въ Викторова вôдъ своихъ парохіянъ 2 зр., урядъ приходскій въ Дѣдушичахъ великихъ 3 зр., о. Іоанъ Сосенко парохъ зъ Королѣвки зôбраній жертвы въ церквѣ 2 зр. 50 кр., о. Іосифъ Шанковскій парохъ зъ Чанижа 1 зр., о. Іосифъ Бабѣй парохъ въ Церковнôй вôдъ парохіянъ зъ акафисту 1 зр. 30 кр., а вôдъ своеи жены 50 кр., о. Николай Мацюракъ парохъ зъ Тростянця вôдъ себе и парохіянъ 3 зр. 50 кр., товариство рускихъ женщинъ въ Станиславовѣ зъ концерту 3 зр. 46 кр., Василь Бойко зô Львова 5 зр., на руки о. Петра Дуркота пароха въ Яблоници польскôй зложили Вп. Владислава Збишевска жена комісаря повѣтового 2 зр. и жена пароха Дуркота 1 зр., на руки Лонгина Рѣпецкого совѣтника скарбу въ Балôй зложили заточники пôдчасъ свяченого 20 зр. 45 кр., Евелина Юркевичева жена померщого офіціяла скарбу въ Н. Санчи 2 зр. 50 кр., *на руки о. Іоана Хр. Дуркота пароха зъ Новой-всеи зложили Его Превосходительство д-ръ Іосифъ Сембратовичъ зъ Риму пятый разъ на теперь 29 зр. 25 кр.*, о. Романъ Кунчевичь парохъ зъ Новицѣ 1 зр., о. Іоанъ Волосяньскій парохъ зъ Краковця вôдъ себе и парохіянъ 4 зр., о. Петро Коцюба парохъ въ Высочцѣ 50 кр. Зъ кôнцемъ мая 1899 мае церковь на чисто 2032 зр. 20 кр. — Зъ розпродажи акцій готôвкою зъ кôнцемъ мая с. р. 865 зр. — Отже зъ кôнцемъ мая 1899 мае Товариство „Руска Бурса въ Н. Санчи“ госôвкою на чисто 5.718 зр. 66 кр. — Всѣмъ Жертводавцамъ на храмъ Божій, а особливо Вп. Венедикту Мѣйскому, старшому инжінерови на пенсіи у Львовѣ, котрый щедро квоту 100 зр. на святиню жертвувавъ, складае подяку выдѣлъ щиро-рускимъ „Боже заплать!“

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 26 червня. Говорять, що въ четверъ буде оголошене на пôдставѣ §. 14-ого цѣсарске розпорядженя въ справѣ дальшои буджетовои провізорія. Введене угоды мае наступити доперва въ половинѣ липня. Рôвночасно зъ тымъ буде задекретованый на пôдставѣ §. 14-ого новый податокъ вôдъ пива. Зъ кôнцемъ слѣдуючого мѣсяця надѣють ся новои акціи правительства, щобы зробити парлямент способнымъ до праці.

Петербургъ 26 червня. Міністерство маринарки дало 11 міліонôвъ рублѣвъ на роботы въ пристани Артуръ.

Букарештъ 26 червня. Въ суботу отворено надзвычайну сесію румуньского парламенту.

Лондонъ 26 червня. Соймъ Боерôвъ ухваливъ 22.500 фунтôвъ штерлінґôвъ на закупно амуніціи, 39.950 ф. ш. на военный матеріялъ, а 13.527 ф. ш. на збôльшене артилєріи.

Шангай 26 червня. Зъ Нючвану доносять, що въ околици Кірінъ замордовано двохъ россійскихъ инжинерôвъ и 10 козакôвъ.

Іоганесбургъ 26 червня. Въ протягу мая и червня с. р. утѣкло зъ мѣста 7.580 особъ.

Надôслане.

Заведене водолѣчниче „Киселька“

у Львовѣ отворене. Всяких поясненъ удѣляе Д-ръ Едмундъ Ковальскій, Пôдзамче, Львôвъ, Заведене „Киселька“. 236 4–6

ЩАВНИЦЯ

найзнаменитшій жерела й кліматична стація. Щавы сôльно-алькалічій, дѣлаючій въ найкрѣпшимъ успѣхомъ въ недугахъ гортанки, нежитахъ осинъ (Spitzencatarrh), початкахъ сухôтъ, недугахъ жолудка, нирокъ и недугахъ нервовыхъ.

Въ віллѣ В. Лавровского „Брынрна“, положеной въ близькости шпильковыхъ лѣсôвъ суть до вынайменя комнаты зъ мебліями, харчъ домашный, здоровый пôдъ надворомъ лѣкарскимъ. — Фортепіянъ въ дома.

Ординуючій лѣкарь:
Д-ръ Евгеній Озаркевичь
229 3—4 зô ЛЬВОВА.

Всякї купоны

и выльосованї паперы вартостнї 374 [1]

выплачуе безъ потрученя провізіи або коштôвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
Ц. к. управн. Галицкого акційного
Банку гіпотечного.

Найдогôднѣйшимъ лѣтнымъ побутомъ въ сосновôмъ лѣсѣ е заведене кліматичне

ЗИМНАВОДА-РУДНО

сѣмъ кільометрôвъ вôдъ Львова, а 14 мінутъ їзды зелѣзницею зô Львова. Шѣсть поѣздôвъ зелѣзничныхъ денно туда и назадъ. Стація, телеґраф, почта, реставрація и купелѣ въ мѣсци. Мешканя выгôдни въ серединѣ соснового лѣса. Въ недѣлѣ и свята прогульки Львованъ въ великихъ розмѣрахъ. — Блящій информаціи удѣлае „Народна Торговля“ у Львовѣ.
239 3—6

ПЕРЕКАЗЫ

на Варшаву, Берлинъ, Парижъ, Лондонъ

выдае

СОКАЛЬ и ЛЛІЕНЪ

банковый Дôмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провінціи выконують ся вôдворотною почтою. 7 (I.)

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицина ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на пякнѣцкихъ площи Галицкои

сорочае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, рôжни ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайги, таксы мѣричій, піоны, лібелѣ, манометры и т. н.

Уряджене дзвонкôвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

ЦИРКЪ ГЕНРІ (Henry)

Львôвъ Площа Францисканьска.

Вôвторокъ 27 червня, 8-а вечеромъ.

ВЕЧЕРЪ НОВОСТЕЙ

Першій гостинный выступъ свѣжо славныхъ трехъ сестеръ ВАЛѢНДА цирку Royal въ Бруксели.

Найвеличавѣйшій артистки водней свѣта, продукують ся у водѣ и выдержують въ нѣй дуже довго, а именно въ басенѣ склянôмъ 5 метрôвъ великôмъ, наповненôмъ водою.

Крôмъ сего выступъ цѣлого персоналу артистичного въ найлучшихъ и найновѣйшихъ продукціяхъ.

Середа, 28 червня представленє. 235

Зъ высокимъ поважанемъ *ГЕНРІ КОШКЕ* дир. и власт. цирку.

Гімназистъ з VII. клясою прийме на час вакацій лекцію на селѣ. Зголошеня з условями на адресу: M. A. Львів, poste restante, головна почта.

Для початкуючихъ фортепіянъ

недорогій, въ досыть добрôмъ станѣ, есть на продажъ въ Нагачевѣ коло Яворова, почта loco. Близша вѣсть на почтѣ.
248 1—3

Рóстъ волоса

Найлучше средство на плеканє волосовой почвы и на помаганє росту волоса в безперечно „Haar Stärker-Celsior". Дѣлає вонъ на волосну почву скѣпляюче и оживляюче, перешкаджає выпаденю перхоти и выпаданю волоса и пом. правильномъ ужиманю спрыне розчинкови сальчого, розвійшого по росту волоса.

Цѣлкомъ нешкóдне!

Цѣна 1 картона зр. 1. — [За попередною присылкою 1·40 зр. franco.]

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукера, аптика у Львовѣ

O. KLIER Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen.) 168 11—12

БРИНДЗЯ ГÓРСКА

фасочка 5 кільова 2 зр. 82 кр. Дóворъ Лапшинъ, п. Бережаны. 215 2—12

За 2 зр.

переробляє найбóльшій об'ємъ матерацы (три подушки) цѣлкомъ якъ новы. Дрелíки на покрытя вóдъ 50 кр. метръ. — ЮСИФЪ ШУСТЕРЪ Львóвъ, ул. Коперника 5. 176 9—10

Машины до шитя Зінгéра

ручны вóдъ 25 до 50, ножны вóдъ 27 до 65 зр. Найбóльшій складъ въ краю; рóчна продажъ 750 машинъ; 200 машинъ в все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣникóвъ. — ЮСИФЪ ИВАНИЦКИЙ, Академічна ч. 26 Львóвъ. 107

Мыльнички и пензлики до голеня пропоручає Иванъ Ляврукъ ножбаникъ у Львовѣ, Галицка 6.

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дрéліхи и т. п. власнй выробы продає по цѣнахъ фабричныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА" зъ Кросна

въ своєй ново устроєной торговли У ЛЬВОВѢ при ул. Килиньского ч. 2.

Замовленя зъ провінцiи просимо надсылати до Кросна.

Зразомъ остерéгаемо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, е п. А. ЛЬОХЕРЪ, а нашихъ агентóвъ анѣ пехатникóвъ не высылаемо. 2 29—32

КАВУ

въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко

по 9 зр. 20 кр., 10 зр. 20 кр., 10 зр. 70 кр. и 11 зр. 20 кр.

ВИНО

въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко

по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожнй вина фляшками)

высилає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІИ.

92 95—?

Артистично. Ритовничо.

ЗАВЕДЕНЄ А. ЗІ'МАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстаранѣйше.

ДРУКАРНЯ зъ кавчуковыми черенками для кождого легко надаюча ся, почавши вóдъ 1 зр. и выше. Стампідѣ металевы и кавчуковѣ, гербы, монограмы, стампільны марки, стакцы, таблицѣ литѣ и гравіраваній и проче.

Замовленя зъ провінцiи полагоджують ся вóдворотною почтою. 221 7—52

Вóдъ року 1868

БЕРГ'ЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживає ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пóвостровѣ Балканьскóмъ, въ Швайцарiи и т. д. на недуги шкóрнй, особливо противъ

Выкидóвъ шкóрныхъ рóзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланє Бергерового мыла смоляного яко гігієнічного средства до усуненя порядвъ, до чищени и дезинфекціи шкóры есть рóвнож загально признане. Бергера мыло смоляне мае 40% смолы деревной и рóзнить ся значно вóдъ всѣхъ иншихъ родóвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованємъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на пóбочь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкóрныхъ уживає ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничого мыла смолнно сѣрчаного.

Яко лагóднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкóры

на выкиды шкóрнй и на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрóвнане мыло до мытя и купелéвъ для щоденного ужатку служить, обóймаюче 35% гліцерины и пахуче

Бергера гліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ принисомъ уживаня.

Зъ иншихъ родóвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючи заслугуючй на увагу: **Мыло бензоєве** для нѣжности шкóры; **мыло бóраксове** противъ прищéвъ; мыло **карболене** до выгладженя шкóры и знакóвъ по вóспѣ и яко мыло дезінфекціине; **Бергера мыло до купели** въ смерекóвыхъ шишлькахъ и таке-жъ мыло **тоалетове**, Бергера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.).

Бергера мыло петросульфольне

противъ вишневого лица, вишневого носа, высыпокъ и свербинкóвъ на шкóрѣ; мыло на веснѣнки дуже успѣшне; мыло сѣрчано молочне на нечисте лице; мыло танінове на почене и выпадъ волоса.

Бергера зубна паста въ тубахъ

найлучше средство до чищеня зубóвъ Нр. 1 на нормальнй зубы, Нр. 2 для курцéвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Бергера вóдсылаемо до принисóвъ ужитя. Жадати все Бергера мыла, бо е много безуспѣшныхъ наслѣдувань.

Мѣсця продажи для Львова въ аптéкахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколяша, З. Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого и фірмахъ А. Ербара, Гайсіма, Куляка и А. Рапапорта. Дальше въ аптéкахъ въ *Бродахъ* Крівого, Ляндберга; въ *Борщевѣ* Ал. Пйотровского; въ *Бережанахъ* А. Дуреta, Л. Насліка; въ *Бережовѣ* Гадамасъ, Ербена; въ *Хировѣ* Левицкого; въ *Дрогобичи* А. Книжановского, І. Тобіашеха; въ *Ярославѣ* І. Анкермана, І. Рона; въ *Коломыи* Пандовского, Штенцля, Витославского; въ *Камянцю* Пилявского; въ *Перемышли* у всѣхъ 4 аптéкахъ; въ *Рашевѣ* Карпиньского, Ірона; въ *Сколымъ* Лиховского; въ *Самборѣ* І. Ансевича и Гердлички наслѣдникóвъ; въ *Станиславовѣ* у всѣхъ трехъ аптéкахъ; дальше въ аптéкахъ въ *Стрыю*, *Тернополи* и у всѣхъ аптéкахъ бóльшихъ мѣстъ Галичины. 103 14—24

Женщина з родины свящéничої глядае місця до цілковитого занятя домом при одній особі. Адреса: К. К. Самбір, poste restante. 241 1—3

ПАСАЖЬ ГАВСМАНА

І. ЛЬВÓВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разóвъ премióване.)

Въ сѣмъ тыждни е до побачення:

Англія и Шкопія.

Вступъ 10 кр. 59

Фарбы покостовй

цѣлкомъ до ужитку готовй на найлучшóмъ покостѣ тертй, скоро высихаючй, надзвычайно тревалй, до всякого ужитку въ господарствѣ, у всѣхъ барвахъ.

Фарбы лякеровй

скоро высихаючй, барвы и шкляметый полискъ.

Фарбы на дахи олѣйнй и терóвй.

ТЕКТУРЫ

до покрываня дахóвъ.

Теръ газовый и деревный.

КАРБОЛІНЕУМЪ

ФАРБЫ фасадовй и цементовй.

Цементъ, Гіпсъ, Вапно

гидравлічне.

Лякеры, Покосты, Кисти и Щóтки

у всѣхъ родахъ по найнизшихъ цѣнахъ поручаютъ

Фрідріхъ и Бєакокъ

Львóвъ, ул. Гетманьска ч. 4.

[Пóбочь цукорнѣ Впов. Гросса.]

Новый цѣникъ выйшовъ зъ друку и е до диспозиціи. 160 20—20

L. czyn. A. 401/98.
38 i 39.

Edykt licytacyjny.

Na wniosek c. k. Prokuratoryi Skarbu we Lwowie imieniem fundacyi wyższej szkoły rolniczej w Szutromińcach imieniem Józefa Kaliksta Ignacego 3 im. Hohendorffa tudzież ustawowych spadkobierców ś. p. Józefa Kaliksta Ignacego 3 im. Hohendorffa, de praes. 14 go czerwca 1899 L. czyn. A 401/98 sprzedane będą następujące wedle inwentarza spadku po ś. p. Józefie Kalikście Ignacym 3 im. Hohendorffie oznaczone ruchomości:

I. W dziale C „sprzęty i urządzenia domowe" w poz. 1—128.
II. w dziale D „bielizna i pościel" w poz. 129—146.
III w dziale E „naczynia stołowe i kuchenne" w poz. 147—221.
IV. w dziale F „zbrojownia" w poz. 222—264.
V. w dziale G „obrazy" w poz. 265—272, 275—280 i 287—295.
VI w dziale H „biblioteka" wedle załączonego do inwentarza spadku osobnego spisu książek ś. p. Józefa Kaliksta Ignacego 3 im. Hohendorffa z Szutrominiec [w poz. 1—155 tegoż osobnego spisu].
VII. w dziale I. „inne ruchomości" w poz. 296—414 jak n. p. wanny, wagi, skóry, narzędzia rozmaite i t. p.
VIII. w dziale K „inwentarz żywy" w poz. 415—451, dalej w poz. 452—555, z wyjątkiem jednak 10 sztuk zrebiąt z pomiędzy koni w poz. 452—503. 15 sztuk krów pod poz. 515—529, jednego buhaja poz. 555, tudzież 10 sztuk jałownika (5 byczków i 5 cielic) pod poz. 533, 534, 540, 541, 542, 544, 546, 547 wyszczególnionych przez zarządcę spadku p. Władysława Krasnopolskiego wskazać się mających.
IX. w dziale L „nierogacizna" w poz. 556—578.
X. w dziale M „zapasy zboża" w poz. 831, 843, z wyjątkiem 97 korcy żyta, 31 korcy pszenicy celnej, 24 korcy pszenicy średniej i 150 korcy jęczmienia.

Przy licytacyi przyjęte będą jedynie oferty wynoszące co najmniej połowe wartości przy inwentacyi spadku wypośrodkowanej.

Termin licytacyjny wyznacza się co do ruchomości pod I, II i III wymienionych na dzień **30 czerwca 1899** co do ruchomości pod IV, V i VI na **3 lipca 1889**, co do ruchomości pod VII i VIII na **4 lipca 1889** i w końcu co do ruchomości pod IX i X wymienionych na **5 lipca 1889, każdą razą o godzinie 9 przed południem** na miejscu w Szutromińcach w zabudowaniach dworskich w drodze dobrowolnej publicznej licytacyi.

Przedmioty te można oglądać dnia 26, 27, i 28 czerwca 1899 między godziną 9 tą przed południem a 2-gą po południu w Szutromińcach za zgłoszeniem się u zarządcy spadku W. P. Władysława Krasnopolskiego.

C. k. Sąd powiatowy Oddział II.

Tłuste dnia 19 czerwca 1899. 249 1—1

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика румy, лікерóвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникóвъ

Якова Шпрехера и С-ки

У ЛЬВОВѢ

поручає старй горѣвки польскй, розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout" на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 74—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Великій крахъ!

Новый Іоркъ и Лендонъ не пощадили и стáтого континенту и велика фабрика выробóвъ срѣбныхъ була змушена выпродати цѣлый свій запасъ за малою тóлько вынагородою за працю. Маю повновласть се выконати. Высылаю отже кожному за вворотомъ **зр. 6·60** слѣдуючи предметы:

6 штукъ ножéвъ столовыхъ зъ правдивымъ англійск. вóстрямъ,
6 виличокъ зъ одного кавалка америк. нат. срѣбла,
6 ложокъ зъ америк. патент. срѣбла,
12 ложечокъ до кавы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохля до зупы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохелька зъ америк. патент. срѣбла,
2 кубки до яецъ зъ америк. патент. срѣбла,
6 англійскихъ вóдставокъ Вікторія,
2 величавй свѣчники,
1 цѣднако до чаю,
1 розпылячъ цукру.

44 предметы тóлько за **зр. 6·60.**

Ти **44** предметы коштували давнѣйше 40 зр., а теперь можна ихъ мати за тую низьку цѣну **зр. 6·60.**

Американьске патентоване срѣбло е навскрóзь бѣлымъ металемъ, котрый барву срѣбла 25 лѣтъ вóдъ гарантією заховуе. Найлучшимъ доказомъ, що се оголошене не е

нѣякимъ обманствомъ,

зъобовязую ся симъ публично, звернути кождому грошѣ безъ трудóвъ, кому товаръ не вподобае ся. Най отже нѣхто не опустить случайности набутя сего величавого гарнітуру, котрый особливо надае ся на

Дарунокъ весѣльный або случайный

якъ не можше для кождого домóвства.

Дóстати можна лишь пóдъ адресою:

А. Гіртберґъ

[A. Hirschberg's]

Домъ експортовый американьскихъ патентованыхъ товарóвъ срѣбныхъ.

Вѣдень II. Rembrandtstrasse 19/III. Телєфонъ ч. 7114

Пересылка на провінцію за готóвкою або за послѣплатою.

Порошóкъ до чищеня 10 кр.

Тóлько марка охоронна пóбочь стоячи запоручає правдивóсть.

Вытяги зъ писемъ признаня:

Посылку я одержавъ, есьмь зъ нея дуже вдоволеный.
Гаадъ [Угорщина], 1 вересня 1898.
Гр. Ц. Хотекъ-Гудемусъ.

Зъ надісланого товару есьмь цѣлыми вдоволена.
Кристинопóль, Галичина.
Сестра Іосина, управителька Тов. Пр. Д. Марія.

Я такъ задоволена зъ одержанои присылки, що мое замовленє знóвъ повтаряю. Краковъ 21 мая 1899. *Княгиня Амалія Четвертинська.*

Зъ приданои застáвы есьмь дуже вдоволеный и прошу о нову посылку. 181 2—5
Любачéвъ, Галичина. *Бабичъ*, капітанъ.

Поденнѣ въ сплатахъ пóсля договору безъ пóдвышеня цѣнъ

признаемо Вещ. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а такожъ всѣмъ особамъ на добрóмъ становиску въ случаю потребы купна товарóвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонóвъ, адамашкóвъ, вебъ на постѣль и т. п., такожъ столового бѣля, ручникóвъ, бѣля мужескаго, дамскаго и дѣточого, рóвножъ церковныхъ ковровъ передъ престолы, салоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсóвъ, хóдникóвъ, ватованыхъ ковдръ, дератъ лінолеумъ, канъ на столы и постелѣ, коцикóвъ, дергъ на конѣ, макатóвъ, гобелінóвъ и многихъ другихъ артикулóвъ.

Ілюстрованй цѣникы высылаемо на жадане безплатно. Письма и запиты належить адресувати: 190

Товаровый дóмъ

„AU LOUVRE"

Львóвъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

Розкладъ їзды поїздóвъ зелѣзничихъ важный вóдъ 1 мая 1899.

пóсля часу середно-европейского [пóзнѣйшого о 36 мінутъ вóдъ часу львóвского.]

посп. приходить о	особ. приходить о	до Львова	посп. відходить о	особ. відходить о	зъ Львова
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вóдъ 7/5 до 10/5.		6·15	„ Пóдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворецъ)		6·30	„ Пóдволочискъ зъ Пóдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пóдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворецъ		9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 11/5
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пóдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Черновець, Станислав.		9·58	„ Пóдволочискъ зъ Пóдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворецъ		10·10	„ Бедзяя, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 11/5 недѣлѣ и свята
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вóдъ 1/7 до 11/5.	1·55		„ Пóдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·08		„ „ „ Пóдзамча
2·20		„ Пóдволочискъ на Пóдзамче		2·15	„ Бруховичъ 7/5 до 10/5 недѣлѣ и свята
2·35		„ „ „ гол. дворецъ	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
	5·15	„ „ „ Пóдзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабувки
	5·40	„ „ „ гол. дворецъ		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь 1/5 до 30/5
	5·55	„ Сокаля		3·15	„ Янова, вóдъ 1/5 до 30/5.
				3·20	„ Зимнои воды 7/5 „ 10/6.
				3·25	„ Бруховичъ „ „ „
				5·25	„ Ярослава
		Пóчь			**Пóчь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава			до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		„ Ицканъ, Констанціи, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·36		„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·05	„ Пóдволочискъ на Пóдзамче		4.10	„ Бруховичъ вóдъ 7/5 до 10/6
	3·30	„ „ „ гол. дворецъ		5·50	„ Ицканъ, Радовецъ, Кімполюнгу
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Синока		6·26	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	а Орлова вóдъ 11/5 до 15/5
	6·20	„ Ицканъ, Пóдвисокого, Козовы		6·50	„ Янова вóдъ 1/5 до 11/5 въ будни дни
	7·58	„ Янова вóдъ 1/5 до 31/5, и вóдъ 10/6 до 30/6 що дня а вóдъ 1/6 до 11/6 недѣлю и свята		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
				7·10	„ Сокаля, Равы рускои
	8·15	„ Бруховичъ вóдъ 7/5 до 30/6, и 10/6 до 10/6.		7,20	„ Тернополя зъ гол. дворця
	8·30	„ Бруховичъ вóдъ 1/7 до 15/6 що день		7·42	„ „ „ Пóдзамча
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·47	„ Янова 1/10 до 30/6 1900 включно
	9·21	„ Янова вóдъ 1/6 до 15/6.		8·35	„ „ 1/5 „ 31/5 и 16/6 до 30/6
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Синока		9·11	„ „ 1/6 „ 15/6 недѣлѣ и свята
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пóдвисоцкого		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовецъ
	10·08	„ Пóдволочискъ, Брод. Копычинецъ		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·25	„ „ на гол. дворецъ		11·10	„ Пóдволочискъ, Бродóвъ г. дворця
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·32	„ „ Грималова Пóдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нóчна числить ся вóдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ вабр. Черлянъского. Зъ друкарнѣ Институту Ставропигійского, пóдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 132. Львовъ, Второкъ 15 (27) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свитъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9, и А. Ольшев кого ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes. I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатанй вѣльнй вѣдъ порта.

Поєдиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Оголошени звыклй принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и иншй донесеня приватнй числятъ ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

У Львовѣ дня 27 н. ст. 1899.

Позавчера вечеромъ пріѣхавъ до Львова, якъ вѣдомо, міністеръ судівництва д-ръ Руберъ. Вчера зъ-рана звидѣвъ вѣнъ церковь св. Юра, Высокій замокъ и Стрыйскій паркъ, а о год. 9½ прибувъ до судовои палаты при ул. Баторія, де его очѣкували президентъ высшого суду краєвого д-ръ Тхоржницкій, віцепрезидентъ д ръ Дилевскій, старшій прокураторъ державный радникъ двору Воронецкій, всѣ радники высшого суду краєвого, члены высшои прокураторіи и прокураторіи державнои и члены президіяльного бюра высшого суду краєвого.

Міністра повитавъ президентъ д ръ Тхоржницкій довшою промовою, въ котрій указавъ на внутрѣшній вѣдносины тутешныхъ судівъ, замѣчаючи, що хочь міністеръ головно пріѣхавъ до Галичины розглянути справу умѣщеня судівъ, але и на вѣдносины судовій буде мати нагоду звернути свою увагу. Отже президентъ головно звернувъ у своѣй промовѣ увагу міністра на надмѣрну працю судовыхъ урядниковъ всѣхъ категорій, а особливо радниковъ высшого суду краєвого.

Опосля промавлявъ старшій прокураторъ Воронецкій, а потому вѣдповѣвъ міністеръ дякуючи зобраным урядникамъ за ихъ ревну працю, а особливо президентови за его умный проводъ. По тыхъ промовахъ президентъ назвавъ міністровы всѣхъ зобраныхъ урядниковъ, а старшій прокураторъ всѣхъ урядниковъ прокураторіи. Потѣмъ зазджувавъ міністеръ высшій судъ краєвый.

О год. 12 давъ намѣстникъ гр. Пінінскій снѣданє въ честь міністра. На снѣданю крѣмъ гостя були: бувшій міністеръ бар. Германъ Лебль, президентъ высшого суду краєвого д-ръ Тхоржницкій, головный командантъ ген. Ферд. Фідлеръ, віцепрезидентъ намѣстництва Лідль, віцепрезидентъ краєвои рады школьнои д-ръ Бобжиньскій віцепрезидентъ высшого суду краєвого д-ръ Дилевскій, президентъ краєвого суду д-ръ Бавхъ, президентъ мѣста д-ръ Малаховскій, секційный радникъ міністерства судівництва д ръ Альбертъ Решь, радникъ двору професоръ університету д-ръ Пентакъ, радникъ двору директоръ полиціи Кшачковскій, радникъ двору старшій прокураторъ державный Воронецкій, радникъ двору Мавтнеръ, радникъ двору прокураторъ скарбу д-ръ Корнъ, староста Вацлавъ Залѣскій, прокураторъ адвокатскои палаты д ръ Дудзенба и радникъ будівництва Шковронъ.

Не дуже то часто лучає ся, щобы до Галичины пріѣздили таѣй достойники центрального правительства, якъ міністры, и то на саму якусь параду и бенькеты, а на довшу поѣздку для пізнаня тыхъ чи инхъ вѣдносинъ въ краю. Тымъ бѣльше радѣ мы такому гостеви, коли вѣнъ на праду має намѣръ вглянути въ сю краину, такъ мало знану Нѣмцямъ взагалѣ и особливо центральному правительству. Але зъ другои стороны бажати бы треба, щобы такій гѣсть дививъ ся такожь и власными очима на все, а не оглядавъ лише те, що ему той чи сей зволить показати.

Оттакъ, не маючи иншого приступу до Его Ексцелєнціи міністра судівництва, котрый сегодня гостить въ нашѣмъ мѣстѣ, звертаємо сю дорогою его увагу на деякй вѣдносины нашого краю, котрѣ належать до обему его власти.

Его Ексцелєнція чѣйже знає, що Львовъ є столицею всходнои, значить: руской части Галичины, — львовскій высшій судъ краєвый обѣймає галицку Русь, — а чи богато-жь бачивъ вчера Его Ексцелєнція руских урядниковъ? Навели мы имена тыхъ достойниковъ, що були вчера разомъ въ міністромъ на снѣданю у намѣстника: чи стрѣвъ ся тамъ Его Ексцелєнція хочь-бы зъ однымъ Русиномъ? Чи въ своѣй подорожи по руѣнѣмъ краю буде вѣнъ стрѣчати ся зъ президентами або віцепрезидентами судівъ Русинами? Чи найде Его Ексцелєнція въ цѣлѣй Австрія другу краину, де бы корѣнне ся населенє такъ систематично було упослѣджуване при обсадахъ всякихъ вызначнѣйшихъ урядівъ, якъ на галицкѣй Руси? А не дасть ся се нѣчимъ выправдати, бо Русинівъ по урядахъ є взагалѣ досыть, а особливо богато въ судахъ: они взагалѣ трудящій и совѣстнй роботники, а не браковъ мѣжь ними и вызначныхъ способностій. Только, на жаль, якъ на всѣхъ инших полахъ, такъ и въ урядахъ, а вѣдъ довгого часу вже и въ судахъ не дає ся имъ выдобутись на видѣйшій мѣсци.

Оглядавъ Его Ексцелєнція вчера палату судову, — чи бачивъ же вѣнъ на нѣй яку напись руску — въ тѣмъ судѣ, призначенѣмъ для руской части Галичины? То саме побачить вѣнъ по бѣльшѣй части и въ цѣлѣмъ краю. Чи Ексцелєнція рѣвнодушно прійме се до вѣдомости, що въ руской части Галичины и доси не выконує ся розпорядженє ц. к. міністерства судівництва зъ дня 11 серпня 1869 ч. 9973? Коли вглядне вѣнъ де-небудь такожь въ судове урядованє, то переконавсь о такѣмъ самѣмъ маловаженю и занедбуваню наведеного розпорядженя. Чи на галицкѣй Руси по судахъ протоколы зъ Русинами списують ся по руски? Кѣлько то по найбѣльшѣй части треба перенести прикростій, поки переслухуваный Русинъ выправуя собѣ, щобы протоколъ списувано зъ нимъ по руски? Або хочь-бы згадати о такѣй на око дрѣбниці — чи дѣстають у насъ Русины вѣзванє до суду въ руской мовѣ? Прокураторія державій акты обжалованя выготовляють въ засады въ польскѣмъ языцѣ — отъ хочь-бы у всѣхъ процесахъ противъ Русинівъ по кровавыхъ выборахъ баденѣвскихъ намъ не лучало ся побачити хочь-бы одного акту обжалованя въ руской мовѣ...

Але Его Ексцелєнція мабуть не буде мати... часу вглянути у всѣ тѣ справы и верне до Вѣдня зъ тою самою гадкою, съ якою невно выѣхавъ вѣдтамъ: що Галичина вѣдъ Кракова по Снятинъ — се польскій край. А на галицкѣй Руси буде пѣсля славнои ухвалы соймовои и дальше все „якъ бувало“! Буде... до якогось часу! Тѣлько чи Австрія добре на тѣмъ буде выходити?... Чи се не вода на млынъ тыхъ людей, котрѣ вырікають або й паломничають на нѣвѣчь?...

Народне вѣче въ Козовѣ.

Якъ свого часу було оголошено въ часописяхъ, скликавъ выдѣлъ „Селяньскои Рады въ Бережанахъ“ народне вѣче до Козовы на день 20 н. ст. червня. Вѣче вѣдбуло ся величаво и удало ся надъ сподѣване добре. Дѣмъ заѣздный бувъ переповненый участниками вѣча и можна смѣло рахувати ихъ на 600 люда. Спору пайку вѣчевниковъ достатчила сама Козова, о що головно ходило „Селяньскѣй Радѣ“, бо зъ того мѣста не мала она ще нѣ одного члена, бо Козова була доси ще „дрѣмуща“. На вѣчу явило ся якихъ 200 жѣнокъ, такожь зъ перевагою мѣщанокъ козівскихъ. Зъ интеліґенціи прибуло девять священниковъ а двохъ зъ свѣтскои интеліґенціи, а то п. Левицкій нотарь зъ Козовы и п. Старухъ. Зъ священниковъ два прибули зъ подальшихъ сторонъ, а то о. Дурбакъ зъ повѣту пѣдгаецкого а о. Мироновичь зъ-пѣдъ Тернополя. О. Мироновичь, знаный вѣчевникамъ зъ послѣднихъ выборовъ державныхъ, причинивъ ся своею ядерною бесѣдою до красного успѣху вѣча.

Вѣче почало ся о 11 годинѣ и тревало до 4 ои безъ перерывы. Отворивъ о. Лепкій, голова „Селяньскои Рады“, по чѣмъ выбрано о. Мироновича предсѣдателемъ, п. Старуха заступникомъ предсѣдателя, а на секретарѣвъ оо. Мосору и Барановского

Першій референтъ мавъ мати д-ръ Чайковскій о лихвѣ, але не прибувъ на вѣче, бо мавъ того дня много розправъ въ судѣ. Заступивъ его о. Лепкій, адругого референту, економічного, вѣдбивъ ся о. Мироновичь. По кождѣмъ референтѣ була оживлена дискусія и слѣдне було заинтересоване у людей порушеными на вѣчу справами.

Вѣче ухвалило слѣдуючій резолюціи:

А) Въ справахъ економічныхъ:

I. Вѣче домагає ся такого закона о лихвѣ, котрый обовязуваль бы такожь банки, задатковй и кредитовй товариства въ той способѣ, щобы они не побирали по-надъ 7% нѣякихъ бѣльше належитостій.

II. Вѣче взыває всѣ истнуючій въ краю читальнѣ, щобы закладали касы позичковй и побирали вѣдъ довжниковъ лише 4%.

Зъ часовъ угорск. повстаня въ 1848 р.

Въ Петербурзѣ выдавъ полковникъ Григоровъ свои спомины зъ часовъ угорского повстаня въ 1848 р., що мають въ собѣ богато цѣкавого для исторіи тыхъ часовъ, бо полковникъ Григоровъ бувъ адъютантомъ и мужемъ довѣря ґрафа Рідіґера, котрый зновъ, яко шефъ головнои квартиры, бувъ фактичнымъ вождомъ сеи важнои выправы. Тутъ при ґрафѣ Рідіґерѣ мавъ вѣнъ нагоду бачити и знати всѣ справы военній й дипльоматичній тои такъ бурливои поры. Крѣмъ того полковникъ Григоровъ переговорювавъ примѣромъ вѣдъ Віляшемъ зъ Ґердеемъ о условя капітуляціи, самъ бувъ глубоко ученымъ вѣйсковымъ писателемъ, отже тымъ бѣльше значѣнє его споминівъ.

Въ початку марта 1849 выйшовъ тайный приказъ царя Николая змобілізувати 100-тысячный корпусъ и держати его въ поготовѣ. Але въ приказѣ не було сказано нѣчого про цѣль тои мобілізаціи, анѣ коли розпочнуть ся операціи военній. Высшій вѣйсковій рыбы не могли заспокоити цѣкавости дворскихъ дамъ, бо самѣ не знали нѣчого. На дворѣ царскѣмъ знали лише, що въ послѣднихъ часахъ ѣздила мѣжь петербургскимъ а вѣденьскимъ дворомъ жвава вымѣна депешъ; решта всьо було покрыте тайною, въ котру були втаємничені лише князь Паскевичь и одинъ зъ найлѣпшихъ ґенераловъ россійскои арміи Теодоръ Васильевичь Рідіґеръ.

За причину, що царь Николай І. вмѣшавъ ся въ справу Габсбурґовъ въ Угорщинѣ, подає Григоровъ — не симпатію до цѣсаря Франц-Іосифа І або ненависть до повстанцѣвъ, але то, що въ повстаню угорскѣмъ брали участь Поляки. Дипльоматія петербурска слѣдила дуже добре рухи та заходы Полякивъ за границею и старала ся имъ перешкодити у всѣмъ, що они робили. Якъ се переводило ся строго, пізнати зъ того факту, що коли ческій поетъ Челяковскій, знаный зъ своихъ руссофільскихъ переконьдчень, передрукувавъ въ офіціальныхъ Pražsk'ахъ Novin'ахъ бесѣду царя Николая зъ року 1834, звернену до Полякивъ, и додавъ вѣдъ себе пару критичныхъ замѣтокъ, то царь Николай зажадавъ въ дипльоматичнѣй дорозѣ усунена Челяковского, котрый дѣйсно стративъ небавомъ мѣсце редактора.

Не дивниця отже, що коли польскій ґенералы Бемъ и Дембіньскій, а такожь маса польскихъ охотниковъ взяли участь въ угорскѣмъ повстаню, царь порозумѣвъ ситуацію що на случай побѣды Мадяровъ Поляки мали бы певного союзника.

Ґрафъ Рідіґеръ пріибувъ до Кракова зъ 3-ымъ корпусомъ инфантеріи дня 20 мая о 7 годинѣ вечеромъ. Поляки сейчасъ предкладали ему мѣсце на квартиру для штабу, якъ примѣромъ ґрафъ Потоцкій и ґрафиня Платерова. Але Рідіґеръ не довѣрявъ имъ, подякувавши за гостинность, взявъ квартиру въ домѣ краковского банкира Ґецля.

Вѣйско австрійске урядило Рідіґерови въ Краковѣ пышне принятє. Регіментъ князя Ліхтенштайна уставивъ ся коло дворца зелѣзничого, а въѣздъ ґрафа Рідіґера до Кракова вѣдбувъ ся при звукахъ „Боже царя храни“ и несчисленныхъ окликахъ на честь царя и ґр. Рідіґера. Дѣмъ Ґецля, де замешкавъ Рідіґеръ, окружала товпа народу. Одинъ зъ высшихъ урядниковъ мавъ до Рідіґера промову, а одна панна зъ высшого дому передала въ имени своихъ товаришокъ Рідіґерови китицю цвѣтовъ.

Жовнѣры обохъ армій скоро запризнали ся зъ собою, ходили по-пѣдъ руки по улицяхъ и пѣднесли окліки на честь обохъ цѣсарѣвъ. Офіцеры австрійскій устроили для россійскихъ принятє въ готели „пѣдъ Бѣлою ружею“. Забава удала ся добре, россійскій хоръ єлецкого регіменту продукувавъ ся своими найлѣпшими пѣснями, австрійска и россійска капели грали на перемѣну австрійскій имнъ народный и „Боже царя храни“.

Пѣсля инструкціи мавъ перебути ґрафъ Рідіґеръ въ Краковѣ два недѣлѣ и дожидати прибутя царя и князя Паскевича, а мѣжь тымъ мавъ розвѣдати ся щось о положеню непріятеля и о его силѣ. Але то було тяжко, бо сѣльске населенє по просту утѣкало на видъ россійского вѣйска. Завинили тутъ, якъ Григоровъ самъ признає, россійскій козаки. Хоть штабъ зарядивъ всякій средства осторожности, але се не помагало — козаки, де лишь напали на село, нищили всьо, а селяне утѣкали въ лѣсы и показали ся доперва тогдѣ, коли Паскевичь выдавъ приказъ заплатити за зроблену шкоду. Не могучи ужити селянъ до розвѣдовъ, попали Россіяне, а именно ґенералъ Сасъ на добрый способъ — ужити до того жидовъ. Брали пѣдъ арештъ цѣлу родину жидовску, жида выпускали и казали ему, що родину его выпустять тогдѣ, коли вѣнъ принесе якій вѣсти о Уграхъ.

Тымчасомъ Рідіґеръ старавъ ся розвѣдати де-що въ самѣмъ Краковѣ и щасливый выпадокъ звернувъ его увагу на дядька Ґердея, що мешкавъ у Краковѣ. Вѣдъ него довѣдавъ ся вѣнъ, що Ґердей и его армія не думають о республицѣ на Угорщинѣ. Казавъ, що цѣла армія Ґердея є монархічна та що декретъ детронізаціи цѣсаря Франц Іосифа, выданый Кошутомъ, довѣвъ до зірвання зносинъ мѣжь Ґердеемъ а Кошутомъ. На питанє Рідіґера, до чого стремить Ґердей, вѣдповѣвъ дядько, що лише до потвердженя прагматичной санкціи и застережены тамъ привілѣвъ. Ті вѣсти настроили Рідіґера и Паскевича трохи лагодиньше для Ґердея, а то показало ся пізнѣйше при укладаню условій капітуляціи. Слово „республиканецъ“ було Россіянамъ дуже страшне, але коли Ґердей монархістъ, то вина его була въ очахъ ґенераловъ россійскихъ о много менша.

Въ Краковѣ перебувъ ґр. Рідіґеръ и его штабъ до дня 2 червня, коли то царь Николай въ товариствѣ фельдмаршала Паскевича пріѣхавъ до Кракова. Царь гостивъ въ Краковѣ лишь годину и выѣхавъ до центра арміи — до Жмигорода. Третій корпусъ пѣдъ командою ґр. Рідіґера дѣставъ приказъ машірувати на Кошицѣ. И теперь россійскій вѣйска заставали села порожній, бо мешканцѣ настрашеній — якъ кажуть — высланцями Кошута поутѣкали въ лѣсы.

Въ Ліпніку догонивъ 5-ого червня ґр. Рідіґера полковникъ Адлерберґъ, адъютантъ князя Паскевича, и передавъ ему приказъ машірувати на Пряшевъ. Паскевичь надѣявъ ся богато по тѣмъ маневрѣ, тому то мусѣвъ Рідіґеръ выконати его зъ великою осторожностію. Щобы однакъ набрати певныхъ вѣстій о тѣмъ, що дѣесь у непріятеля, задержавъ ся вѣнъ въ мѣсточку Люблѣ, на граници галицко угорскѣй, и выславъ на Угорщину реконесансе, въ котрѣмъ находивъ ся такожь полковникъ Григоровъ.

Тутъ Григоровъ довѣдавъ ся, що душею цѣлои угорскои революціи є духовеньство, — оно, проповѣдуючи по церквахъ, называє Кошута спасителемъ вѣтчины, заохочує до повстаня, роздає революційній вѣдозвы и всѣми силами старає ся приєднати сѣльске населенє для Кошута. Отже штабъ россійскій рѣшивъ зловити одного священника и довѣдатись вѣдъ него щось близшого про силу и мѣсце побуту непріятеля.

Случайно довѣдавъ ся Рідіґеръ, що парохъ Люблѣ належить до найревнѣйшихъ ширителѣвъ революційного руху — отже рѣшено его арештувати и переслухати. Та священникъ не хотѣвъ зрадити тайны. Обѣцювали ему мілліонъ рублѣвъ нагороды, та вѣнъ все

III. Вѣче домагае ся вѣдъ правительства, щобы оно закладало шпихлѣрѣ громадскѣ.

IV. Вѣче взывае „Сезиньску Раду", щобы дала починъ до заснованя повѣтового товариства хлѣборобского.

V. Вѣче домагае ся внесеня радъ повѣтовых а придѣленя их дѣловодства ц. к. старостваm.

VI. Вѣче домагае ся внесеня нотарiяту а придѣленя его дѣловодства ц. к. судамъ.

VII. Вѣче домагае ся, щобы правительство переняло на себе довги рустикальнѣ загiпотекованiй, сплатило их само, а вѣдтакъ стягнуло належитость вѣдъ довжникѣвъ при податках, розложивши дотычный довгъ на 50 лѣтъ.

VIII. Вѣче домагае ся, щобы правительство заборонило интабулювати ся на грунтах рустикальных за довги гiпотечнѣ.

IX. Вѣче домагае ся, щобы правительство заборонило продавати грунты рустикальнѣ за довги.

X. Вѣче заявило ся противъ заборони довольного дѣленя грунтѣвъ мѣжь спадкоемцѣвъ.

XI. Президiя вѣча мае выведати ся, чи мѣсточка Козова и Нараѣвъ правно побирають вѣдъ пашпортѣвъ пѣдчасъ ярмаркѣвъ по 4 кр. за прибите на них стамсiлѣ.

XII. Вѣче домагае ся, щобы правительство уневажнило контрактъ п одажи Мышина и Джурова за 50.000 злр. теперѣшнымъ зарядомъ галицкои касы щадничои, коли рѣчь ноторична, що той маетокъ вартуе около мiлiонъ злр.

XIII. Вѣче домагае ся внесеня рогачокъ на дорогах краевых и повѣтовых.

Б) Въ справахъ полiтичныхъ:

XIV. Вѣче домагае ся загального безпосереднього права голосованя до всѣхъ тѣлъ репрезентацiйныхъ.

XV. Вѣче домагае ся подѣлу Галичины на дѣ территорiи: захѣдну польску и всхѣдну руску зъ окремыми намѣстництвами и всѣми урядами.

XVI. Вѣче домагае ся змѣны ординацiи выборчои громадскои въ тѣмъ напрямѣ, щобы начальникѣвъ выбирано лише на три роки зъ тымъ додаткомъ, що начальникъ зъ днемъ уплыву его трилѣтного урядованя вже тымъ самымъ перестае урядувати.

XVII. Вѣче домагае ся заведеня загального права голосованя на начальника громады.

XVIII. Вѣче выражуе свое сожалѣне для магiстратскои кliки мѣста Львова, що при послѣднихъ выборах громадскихъ, не взявши на свою лiсту анi одного Русина, дала тымъ явный доказъ своеи нетерпимости до Русинѣвъ.

XIX. Вѣче высказуе подяку посламъ Танячкевичеви и Окуневскому за неустрашиму оборону правъ руского народу.

XX. Вѣче выражуе свой жаль послови Ярославчеви за его переходъ до соцiяльнои демократiи.

В) Въ справахъ школьныхъ:

XXI. Вѣче домагае ся заведеня въ сѣльскихъ школах такого плiяну наукового, щобы хлопець зъ тои школы мѣгъ перейти до школъ середныхъ.

XXII. Слiдне обсаджена посада учителя а громада примушена мимо того складати грошѣ до прелiмiнара школьного, то най тiи грошѣ остануть въ громадѣ, щобы громада могла за них утримати приватного учителя.

При кiнци внесъ ще Василь Кондрацъ, щобы домагатись пiднесеня платнѣ учителямъ народнымъ. Однакъ зобрамй селяне пiднесли такiй галасъ, що президiя не удало ся втихомирити их, а вѣчевики зачали розходити ся зъ крикомъ: „Анѣ крейцара бiльше!" Видко, що не лише шляхта въ соймѣ противна пiдвышеню платнѣ учителямъ, але и селяне. Однакъ инакшi мотивы у шляхты, а инакшi у селянъ. Шляхта противна зъ засады, бо хоче и школы и учительство утримати на низькомъ степени розвитку, а народъ противный тому, бо зъ теперѣшного плiяну научного не видить користи Зъ тымъ бы нарiжно декому числити ся!

При кiнци зазначу, що справу переходу посла Ярославча до соцiяльнои демократiи пiднесъ на вѣчу селянинъ!

О. Мосора, секретарь вѣча.

Письма зъ краю.

Зъ Долины. *[Посвячене шпиталя. — Выстава худобы рогатои. — Привѣтъ посла ц. Ройовского. — Фестинъ.]*

Въ середу 14-ого с. м. вѣдбуло ся посвячене каменя угольного пiдъ будову повѣтового шпиталя въ Долинѣ. Ставляный шпиталь, котрого муры першого поверха вже взнесено, находить ся на дуже краснѣмъ выносшенѣмъ мѣсци, окруженый довкола гарными смерековыми лѣсками. По вѣдчитаню грамоты фундацiйнои, въ языкахъ польскѣмъ и рускѣмъ, вѣдбувъ ся торжественный акть посвяченя довершеный парохами обохъ обрядѣвъ при участи хору мѣщаньского. Пiдчасъ пiдписуваня грамоты присутными немало всѣхъ вдивувало, що контрольоръ рады повѣтовои, Русинъ, родовитый мѣщанинъ долиньскiй, не знати зъ якои причины влѣзъ мѣжь руски пiдписы зъ своимъ польскимъ. Здаесь панъ контрольоръ хотѣли бы ще высше занязувати при польскѣмъ бецирку та тымъ способомъ пiдлизують ся, забуваючи, що въ радѣ засѣдае 12 Русинѣвъ...

По посвяченю удали ся радний повѣтовiи и запрошенi гостѣ на снѣдане до рады повѣтовои, а о 3 годинѣ зъ полудня прибули на выставу худобы, уряджену ц. к. галицкимъ товариствомъ господарскимъ. Выставу отворивъ посолъ Ройовскiй, що якъ-разъ прибувъ фѣрою зъ Калуша, а вѣдтакъ ц. к. совѣтникъ суду, членъ рады повѣтовои, референтъ справы голодовои въ минувшѣмъ роцѣ, подякувавъ послови п. Ройовскому за помочь и за успѣшнiи его труды. На те выступивъ о. Iосифъ Лопатиньскiй, парохъ Долины, и рече: „Панъ Ройовскiй есть одиноким посломъ въ радѣ державнѣй, що дбае о справы и добро народу. Мы выбрали дуже доброго посла. Я бачивъ его дѣяльность, будучи у Вѣдни. Намъ иншого посла не потреба, най жие п. Ройовскiй!" Кiлька голосѣвъ повторило зазывъ о. бесѣдника, а пятьохъ рускихъ священникѣвъ, поббчь стоячихъ, навѣть не рушили капелюхѣвъ, лишь поопускали носы, здаесь изъ сорому, що при выборах свiй голосъ вѣддали на руского кандидата. Теперь о. вiцемаршалокъ поучивъ их, шобы вже бiльше не робили такои дурницѣ. — Посолъ Ройовскiй рускою мовою подякувавъ о. Лопатиньскому, а опiсля вычисливъ, кiлько вонъ добра зробивъ и ще зробить такъ для польского якъ и для руского хлопа.

Худобы рогатои приведено на выставу около 200 штукъ, по найбiльшои части власности мѣщанъ долиньскихъ та кольонiстовъ-Нѣмцѣвъ; изъ сѣлъ дуже мало. Загалъ худобы бувъ дуже гарный, добре удержаный, а раса поправна. Нагородъ роздано три высшi, т. е. 20, 15 и 10 зр., а всѣ прочi по 5 зр. въ загальнои сумѣ 180 зр. Зъ Русинѣвъ-хлѣборобѣвъ дбстало лише десятьохъ по 5 зр. Всѣ выставцѣ-хлѣборобы жалувались на интелiгенцiю, що "позабирала нагороды, выпроваджуючи свою одну корову, коли хлѣборобы выпроваджували по кiлька штукъ такожь гарныхъ. „Не штука — каже одинъ — пановi дбстати 5 зр., бо вонъ свою корову цукромъ годуе, а мене бѣдного не стати пойла солiю задурити..."

Въ недѣлю 18-ого с. м. при сполученых силах товариствъ „Рускои мѣщаньскои читальнѣ въ Долинѣ" и „Взаимнои помочи вдовъ и сиротъ по учителяхъ повѣту долиньского" вѣдбула ся велика народна забава въ лѣску п. И. Мисевича. Оба сi товариства задумували кожде зъ осббна на одинъ и той самъ день подббну забаву, а позаякъ вѣдложити на пбзнѣйше не можна було зъ причины недогбднои поры и вже заповѣдженых забавъ, то сполучили ся разомъ. Для деякихъ шовiнiстовъ польскихъ було бы се зовсѣмъ не дивне, сли-бы инший якiй товариства сполучили ся, лишь не читальня, и черезъ ню потерпѣли учителѣ, бо зъ рбзныхъ сторбнъ вороговано на нихъ, що лучать ся зъ Русинами. Навѣть латиньскiй пробощъ кс. Заремба, чоловѣкъ по сi часы досыть толерантный для Русинѣвъ, предсѣдатель мѣсцевои рады школьнои, не хотѣвъ учителямъ пбдписати запрошеня, навѣть писаного въ польскбмъ языцѣ. Однакъ все те перетерло ся, бо на фестинѣ явила ся вся польска интелiгенцiя, прибула навѣть шляхта доохрестна (яка тамъ она есть), чого доси въ Долинѣ не бувало, хотяй рбкъ-рбчно вѣдбуваe ся кблька подббных фестинѣвъ. Одинъ лишь п. староста не мбгъ прибути. Але мы, Русины, нѣчо собѣ зъ того не робимо, бо то для насъ не першина; п. староста давъ намъ пбзнати свбй настрбй для Русинѣвъ въ мѣсяци лютбмъ, коли мѣщаньска читальня устроювала вечерокъ зъ танцями, — п. староста такожь тогдѣ не зволивъ зайти, хотяй его запросили були лично два вбдпоручники выдѣлу читальнѣ. За те Господь Богъ ласкавый для Русинѣвъ, бо на день фестину давъ намъ пречудну погоду.

О 2 годинѣ зъ полудня выстрѣлы зъ моздрѣвъ дали знакъ, що мае початись фестинъ, а музика салiнарна зъ Болехова, приграваючи улицями мѣста потягла за собою до гарно удекорованого лѣску по-надъ два тысячѣ народу. О 3 годинѣ розпочали ся рбзнi забавы и танцѣ, при гомонѣ двохъ музикъ, що на перемѣну пригравали безъ перестанку. Мѣжь тымъ хоръ мѣщаньскiй пбдъ управою церковного пѣвця п. Хоптяка вбдспѣвавъ дуже удачно кблька пѣсень, що дуже одушевили всѣхъ, а найббльше дооколичных селянъ, котрыхъ явило ся поважне число. Пбдъ вечеръ п. Косакевичъ, директоръ повѣтовои касы щадничои, забавивъ цѣлу публiку прегарными штучнями огнями взаспоручнои роботы, а були они такъ незвычайнi, що навѣть первбрядный пiротехнiкъ мабуть нѣчого лучшого бы не выпровадивъ. Радбсть публики була така велика, що кбнця забавѣ не можна було положити, доперва вбдхбдъ музикъ спонукавъ усѣхъ до вбдходу.

Дохбдъ, досыть поважный, причинить ся не мало до споможеня обохъ товариствъ, а цѣла заслуга удачѣ фестину лежить по сторонѣ неутомимого въ праци зо стороны учительства инспектора школьного о. Василя Наврoцкого, а зо стороны читальнѣ п. Ивана Грабовеньского. Слава Богу, прибувъ зновъ якiйсь крейцарь на будову дому читальнянного, але чи буде що зъ того, не знати, бо читальня наша, нѣгде правды дѣти, не пбдносить ся, але радше упадае. Провбдъ вбддали мы людямъ найвыше стоячимъ, а тi навѣть раз на пбврбкъ боять ся до читальнѣ заглянути. Гей, Свѣтлый выдѣле читальнѣ, схамене ся! Чи годить ся такъ справу засыпляти? Грунтъ есть, грошѣ е, а Вы не ласкавi бодай троха брати ся до дѣла... Я ще троха зачекаю, але на будуще, коли не сповните обовязкбвъ добровбльно принятыхъ, нѣ одного имени не пощаджу...

Мѣщанинъ.

Переглядъ часописей.

[*„Зъ Василiянскихъ мiстерiй". — Въ справѣ емiграцiи до Канады.*]

„Руслан" одержавъ вбдъ якогось Правдолюба зъ священичихъ кругбвъ допись п. заг. „З Василiянських мiстерiй". Авторъ, навязуючи рѣчь до того, що въ Канадѣ наший поселенцѣ за намовою россiйскихъ попбвъ-мiсiонарѣвъ покидають унiю зъ Римомъ, а приймають „царославiе", допускае, що „велика часть вины за те може лежить на нашбй суспбльности, середъ котрои таке велике спустошене и руину робить звенячiй рубель" —

„Однакъ о много ббльша часть вины спадае на рѣшаючi найвысшi церковнi сферы, котрi до нашого св. обряду вбдносять ся не тблько зъ якоюсь не потайною рбвнодушностiю, але навѣть зъ певного рода нетолеранцiею, бо нѣрючи пбдшептамъ ворогбвъ Руси, думають, що унiя чи скорше чи пбзнѣйше мусить щезнути въ широкбмъ морю православiя. Менѣ здае ся, що се, а не що инче було причиною недопущеня нашихъ жонатыхъ священникбвъ до обнята приходбвъ въ Америцѣ, бо-жь прецѣнь на всякiй способъ можна було одному або двомъ американьскимъ епископамъ вытолкувати: що се е руско-кат. священикъ? якiй его обрядъ, яка вѣра и яка задача въ новбмъ краю? — а не выдавати заразъ, що тблько вдовець або безженный священикъ може успѣшно та зъ хбсномъ трудити ся для св. Церкви мѣжь нашими поселенцями — особенно коли жонатый священикъ Волыньскiй давъ наглядный доказъ, що жена и родина въ праци въ Америцѣ мѣжь нашими емiгрантами ему не тблько не перешкаджали, але ще помагали и той трудъ осолоджували. Для кого-жь и по що заведено таке розпоряджене, мы Русины дуже легко можемо догадати ся.

Латиньскiй обрядъ мае велике множество законбвъ, котрi поклали собѣ за задачу нести свѣтло Христовои науки въ найдальшi стороны свѣта — и тi законы та товариства рбкъ-рбчно высылають сотки своихъ членбвъ мѣжь дикi народы, щобы и мѣжь найбблыпою дичiю сѣяти зерно божого слова. У насъ е одинъ одинесенькiй чинъ св. Василiя В., котрый въ першбй лiнiи обовязаный не опускати вѣрныхъ нашого обряду, але заопѣкувати ся ними и въ найдальшбй чужинѣ, навѣть за моремъ, бо тымъ способомъ сповнивъ бы вбнъ скорше вложену на него Богомъ задачу, якъ уряджене мiсiй по краю (супротивъ котрыхъ мы нѣчого не маемо). До того св. великого обовязку заопѣкуваня ся душами нашихъ переселенцѣвъ въ Канадѣ учули ся дѣйстно спонукаными кiлькох молодыхъ, повыхъ посвячени в жару Василiянъ, мѣжь котрыми перше мѣсце заннвъ о. Полiвка, родовитый Чехъ, однакъ вбнъ такъ мбцно полюбивъ нашъ обрядъ, нашъ народъ а зъ нимъ и нашу бѣду, що нинi ставъ ся зъ bonifratra праведнымъ возномъ и сподвижникомъ за нашу справу. Тi молодi оо. Василiяне просили найперше своихъ настоятелѣвъ Езуитбвъ, щобы позволили имъ осущити ихъ святi намѣры. Однакъ завѣсть признания, пбдпоры та заохоты учули зъ устъ своихъ наставникбвъ докбръ та догану, бо Езуиты-наставники думали собѣ, що коли рускимъ емiгрантамъ въ Канадѣ не стане руско-кат. священикбвъ, они покинуть свбй обрядъ и збогатять своимъ числомъ польско-лат вбвчарню; тымчасомъ стае ся цѣлкомъ що инчого. Бо навѣть самъ Римъ, до котрого дверей запукали охочi до мiсiй въ Канадѣ Василiяне, не прихилився ся до их прошеня, протов о. Повлiка, щобы свою думку осущати, мусѣвъ постарати ся аж о секуляризацiю и нинi уже збирае складки на дорогу до Канады.

Передъ рускою свѣтскою интелiгенцiею непроглядною тайною закрытi всѣ тайны нинѣшного Василiянського монастиря, хотяй молодi зреформованi отцѣ неразъ порядно натягали наше свѣтске священьство. Однакъ и за тыми мурами кипить та клекотить жите, дыхають люде, що люблять свбй народъ, свбй обрядъ, свою бувальщину, та часами терплять за нашi святощѣ. Патры Езуиты постановлений надъ нашими Василiянськими монастирями — се по найббльшбй части загорѣлi та нетерпимi Поляки, котрымъ все руске солею въ оцi; длятого и добро, блескъ и слава нашого обряду мало що ихъ обходить; они ббльше дбають о розвбй Poloni-и, нѣжь о благо Василiянськихъ монастирѣвъ, длятого окружають ся людьми пбдлесными, уступчивыми, слухняными та податливыми. Людей же честныхъ, умныхъ звычайно вбдпихають якъ найдальше.

О скблько Езуиты-настоятелѣ Василiянъ зважають на нашъ обрядъ, можна пбзнати зъ того, що одинъ Езуитъ-наставникъ у велике и свѣтле руске свято казавъ робити роббтникамъ у Василiянськбмъ огородѣ и мимо представленя завѣдателя парохiи, Василiянина, не уступивъ вбдъ свого постановленя, за що мiжь ними обома счинила ся борба, котру закбнчивъ ажь настоятель Езуитбвъ. Супротивъ того некорнстного поведеня реформаторбвъ-Езуитбвъ на шкоду нашого обряду и народу внесло кiлькох вбдважнiйшихъ молодыхъ реформованыхъ Василiянъ представлене до Риму, въ котрбмъ допоминали ся, щобы курiя римска давала за настоятелѣвъ Василiянамъ Езуитбвъ не Полякбвъ, але Нѣмцѣвъ або Французбвъ, бо сесй дбали бы правдиво та безоблудно о дѣла Василiянъ. На нещастѣ, представлене того въ Римѣ дбстало ся въ руки кардинала звѣстного зъ неприхильного успособленя до Русинѣвъ, вбдъ него повандрувало до Езуитбвъ-настоятелѣвъ, а наслѣдки его були кiлькадневнi реколекцiи о хлѣбѣ и водѣ. А що? правда, хорошi вѣсточки для насъ зъ по-за Василiянськихъ мурбвъ?

Русины повинни на се тямити добре, що за кiлька лѣтъ кбнчить ся уже речинець 20-лѣтнои реформы монастирѣвъ Василiянськихъ, бо патры-Езуиты такъ засмакували собѣ тоту реформу а зъ нею и верховодство на нашбй Галицкбй Руси, що нинi носять ся зъ гадкою завести реформу въ реформѣ; то мы готовi дожити множества реформъ, бо нинi бѣдни реформаторы голосно та зъ жаромъ толкують рѣшаючимъ-кругамъ о тбмъ, що имъ реформа

казавъ, що нѣчого не знае. Тогдѣ Рiдiгеръ припоручивъ капiтанови штабу взяти священика на острi допыты и добути зъ нього правду хоть-бы силою. Козаки зъ оружемъ въ рукахъ перевели священика до поблизькои стайнѣ, де въ кутѣ стояла бочка воды. И тутъ зачало ся переслухане, при котрбмъ бувъ Григоровъ. Нѣчо не помагало, нѣ просьба нѣ грозьба, священикъ усе нѣчого не знавъ. Тогдѣ Григоровъ попавъ на добру [!] гадку: казавъ всадити священика до бочки зъ водою, а одного козака поставити оббчь него зъ набитымъ пiстолетомъ. Теперь пытали дальше. Священикъ усе свое: нѣчого не знае. Тогдѣ, на знакъ Григорова, козакъ намѣривъ ся до выстрѣлу опбрному въ голову — та священикъ опинивъ ся зъ головою пбдъ водою. За хвилю вырвавъ, зновъ ховавъ ся, ажь не могучи вже вытримати, рѣшивъ ся сказати правду. Вбдъ него довѣдали ся Россiяне, що недалеко въ мѣсточку Зебенѣ стоить 3.000 Угрбвъ. Россiйскiй реконенсансъ потвердивъ тi слова священика.

Збираючись до Зебену, Россiяне довѣдали ся, що вбддѣлъ угорскихъ повстанцѣвъ находить ся въ поблизькбмъ лѣсѣ мѣжь Люблею а Польцомъ. Вбнъ выславъ туда регiментъ козакбвъ, а той вернувъ надъ вечеръ въ першими угорскими полоненниками. Були то хлопцѣ тринацять до чотирнацять лѣтъ и робили службу передньои сторожѣ. Мали на собѣ синiй уніформы зъ довгими ковнѣрами. Рiдiгеръ принявъ их дуже ласкаво, успокоивъ их що-до их судьбы и передавъ их австрiйскимъ жандармамъ. Передъ передачею показавъ вбнъ их всѣмъ своимъ жовнѣрамъ яко примѣръ вбдваги. Добродушнай россiйскi салдаты дуже одушевляли ся ними, надѣлювали их ѣдою и цѣлували их.

(Дальше буде.)

не конче добре повела ся. Зрештою пожившемо побачимо."

——

Въ остатнімъ числі американьскои „Свободы" пише зъ Канады п. Кирилъ Геникъ:

„Рядъ канадійскій, не маючи понята о нашихъ відносинахъ краевыхъ, бувъ зъ початку дуже прихильный нашій еміграціи, однакъ теперь, коли переконавъ ся, що нашихъ людей до Канады дуже легко дістати, ставъ призадумуватись: що ему почати зъ масами Галичанъ и Буковинцівъ. Число еміґрантівъ нашихъ до кінця 1898 р. выносило 12.000. Сего-жъ року до червня прибула сила порцій, бо 5.000 нашого народу. Дальше доносять ґазеты, що число дійде до 30.000; се, розумієся, есть сильно пересаджене, однакъ въ кождімъ разі до кінця року належить ся сподівати другихъ 5.000.

Се называе ся масова еміграція, надъ которою, якъ кажу, рядъ канадійскій ставъ призадумуватись: що ему почати. Треба знати, що рядъ тутейшій, абы придбати поселенцівъ, оферуе кождому агентови приморскому за дорослу особу 5 долярівъ а за малу 2 доляры. Тымъ способомъ агенты певно красный грошь зхопили, перевозячи нашихъ людей въ Канаду. Теперь рядъ, побачивши таку масову нашу еміґрацію, зъ днемъ 1 червня с. р. знесъ такъ званій bonus'ы, будучи того переконаня, що еміґрація зменшить ся. Я думаю, що то цілковито не зменшить нашои еміґрації...

Такъ що-жь може статись въ будучности? То одно, що векорі рядъ поставить дуже трудні условія для нашихъ людей, якъ примірамъ може постановити, що лише письменну родину пускае ся, або зъ певною квотою грошей. Коли до того прийде, — а що прийде, годі сумніватись, — то дорога буде замкнена до Канады.

Така велика сила народу стала рушатись зъ краю, що певно векорі може заселити великій простори канадійскій, на що, розумієся, рядъ рівнодушно не буде дивитись. Може ще зо три літа рядъ буде прихильно дивити ся на насъ, але наколи бы при выборахъ теперішный рядъ упавъ, тогды противна партія відненесесь до насъ неприхильно."

Переглядъ політичный.

У внутрішній політиці гробова тишина. Тунъ збувъ ся тон угорскои зморы, котра вже тягнула его до гробу и разомъ зъ своими міністрами відпочивае на лаврахъ. Теперь правительство може відпочивати и ждати на полішене ситуаціи що найменше въ пів року, бо такъ довго можуть цілкомъ спокійно выслугувати ся §. 14 имъ. Ческій політики и ческе дневникарство своею політичною тресурою довели до того, що въ Австріи вже нихто навіть не обурюе ся на введену систему абсолютизму. Політичный духъ у людности упавъ такъ низько, що на політику §. 14 ого нема вже innon відповіди, якъ одній нарікання. Нині не можь ще передвидіти, коли австрійскимъ народамъ остогидне панованє Туна и Кайзля при моральнімъ попертю менерівъ кола польского.

Навязуючи до розмовы кореспондента N. fr. Presse зъ вызначнымъ польскимъ політикомъ, Słowo Polskie пише: „Не знаемо хто е сей анонімный интерльокуторъ N. fr. Press-ы. Але хто бы вінъ не бувъ, признати треба, що высказавъ богато горкихъ правдъ. Справедлива е увага, що Поляки дали ся втягнути въ політику славяньскои солідарности, котра е згубою Австріи и нещастемъ Поляківъ. Правдою е, що Поляки зъ нараженемъ власныхъ егоістичныхъ краевыхъ и польскихъ интересівъ запрягли ся до воза ческои політики и утратили свободу рухівъ. Відзискане свободы и независимости е першимъ обовязкомъ краевои політики и політики польского егоізму въ Австріи. Ту свободу Поляки стратили въ хвилею, коли мы підъ диктатомъ кількохъ амбітныхъ и свідомыхъ цілей політиківъ парляментарнои комісіи правниць, підписали цирографъ о славяньскій солідарности.

За те анонімный польскій політикъ помыляе ся, коли думае, що колу польскому вільне такъ безпроволочно перескинути ся зъ союза въ Чехами до союза зъ Німцями. Такого сальтомортале коло не може зробити. Але відъ кола польского маемо право домагати ся, щобы урвало ся зъ ланцуха ческого підданьства, боронило интересы краю, пильнувало польску справу и не прикладало руки до розбитя Австріи въ имя интересівъ славяньскои політики. Не говоримо: прочь зъ Чехами, але не перестаемо повторяти: прочь въ накиненымъ намъ ланцухомъ препондеранціи Чехівъ въ Австріи, прочь зъ гасломъ славяньскои солідарности, прочь зъ расовою політикою. Дорога до нашои независимости не веде анї на Прагу, анї на Петербургъ. Мы мали въ Австріи дахъ надъ головою, — пильнуймо, щобы его не стратити черезъ підшепты гидкои расовои славянофільскои и чехофільскои політики."

Въ угорскімъ соймі внесено вчера додаткову угоду зъ австро-угорскимъ банкомъ. Сей додатокъ заключае постановы, що на случай, коли бы привілей выгасъ зъ днемъ 31. грудня 1907 року, угорске правительство мае титуломъ відшкодованя заплатити за три слідуючі роки до рукъ генеральнои рады по 22. коронъ відъ акціи, відповідно до своеи процентовои участи въ чистімъ выску. Въ замінну за те банкъ обовязуе ся не жадати нінякихъ дальшихъ відшкодовань.

Відтакъ соймъ дальше радивъ надъ угодовымъ закономъ. П. Польоні старавъ ся доказати, що въ відносинахъ до Австріи пануе цілковита непевність. Вказуючи на неприязне успособленє у Відни и цілій Долнавщині супротивъ Угорщины, бесідникъ заповідае, що и більшість угорского сойму въ короткімъ часі прийде до переконаня, що найліпше було бы завести цлову границю. По промові президента міністрівъ Селя принято закономъ въ загальній дискусіи голосами партіи ліберальнои и людовои. Відтакъ наступила коротка спеціяльна дискусія, въ которій такожь ухвалено законъ безъ змины.

——

На вчерашнімъ засіданю французского парламенту панувавъ великій рухъ. Всі були дуже цікавій на декларацію нового правительства, въ котрімъ побічь генерала, що нищивъ комуну, засіли два соціялісты. Соціялістичні послы перебивали правительственну декларацію крикомъ. Оплесками привитано заяву президента міністрівъ, що постарае ся заспокоити пошану для конституціи и що справедливість зъ цілою свободою выконае свое діло. Такъ само кінець правительственои декларациі принято оплесками зъ лівниці и центрумъ. Соціялістъ Рошъ интерпелювавъ о політику правительства. Бесідникъ закинувъ кабінетови, що е правительствомъ борбы и провокаціи. Соціялістъ Мірманъ критикувавъ складъ кабінету. Остаточно палата ухвалила принятый правительствомъ порядокъ дневный 263 голосами противъ 237. На засіданю сенату принято декларацію правительства гучными оплесками и ухвалено слідуючу резолюцію: „Сенатъ приймае заяву правительства до відомости и числить на его старанія въ оборонї республиканьскихъ институцій, при удержаню публичного порядку". Резолюцію ухвалено 187 голосами противъ 25.

НОВИНКИ.

— **Цісарь** ще не прийшовъ на стілько до здоровля, щобы могъ выходити зъ хаты. Задля вогкого воздуха у Відни поновили ся у него ревматичні болі, длятого мусить знова кілька днівъ перележати. Нині при торжествії вручена кардинальского капелюха кардиналови д-рови Міссіи, архіепископови зъ Горицін заступае цісаря архикнязь Францъ Фердинандъ д' Есте.

— **Инсталяція новоименованого митрополита Куиловского** відбуде ся — коли не зайдуть (?) яки перешкоды — дня 7 н. ст. липня [въ день св. Ивана]. Походу торжественного зъ въ Успенькои церкви, якъ се бувало давнійше, не буде. Ціле торжество відбуде ся въ церкви св. Юра.

— **На нинішну авдіенцію у міністра Рубера** записала ся депутація трехъ мещанъ зъ Комарна, щобы просити о помилуване Комарницівъ, грубо засудженыхъ за баденівскій выборы. Въ складъ депутаціи входять мещане: Михайло Косъ и Олекса та Михайло Пеленьскій. [Авдіенцій уділяе нині міністеръ въ палаті краевого суду карного.] — Въ четверъ міністеръ буде уділяти авдіенцій въ Станиславові, отже и тамъ можуть родины засудженыхъ за выборы зголоситись на авдіенцію и просити о помилуване.

— **Зъ Калуша пишуть намъ:** Повідомляемо, що дня 7 н. ст. липня сего року т. е. въ пятницю введемо въ житя товариство взаимного кредита *„Хлопскій Банкъ въ Калуши"*, товариство зареестроване зъ обмеженою порукою. — Цілею сего товариства есть: подавати своимъ членамъ матеріяльну помочь черезъ користне помищуване ощадностій и удільноване позичокъ підъ найкористнійшими условями. — Отворене нашого товариства відбуде ся після слідуючои програмы: 1) Торжественне богослуженя въ мисцевій церкві о годині 9 передъ полуднемъ. 2) Отвореє зібранія о годині 11 передъ полуднемъ въ сали Народного Дому. 3) Відчитане статута, вписы членівъ и складане членьскихъ удільовъ. 4) Внесеня. — За совіть управляючій товариства „Хлопскій Банкъ" *о. Володимиръ Петрушевичъ* председатель, *Антоній Серафинъ* секретарь.

— **Славнозвістный** нашъ артистъ співакъ **Евгеній Гушалевичъ**, теноръ німецкои оперы въ Празі, загостивъ на кілька днівъ до Львова. Якъ зачуваемо, п. Гушалевичъ задумуе урядити кілька концертівъ въ Галичині на добродійній цілі.

— **Що про пригоду маршалка гр. Стан. Баденього.** Маршалокъ выіхавъ вчера въ ночи зъ Радехова до ранішного поізду до Красного, щобы бути на принятю міністра судівництва д-ра Рубера. Въ селі Грабовій коло тартаку быстрій конь сполошили ся, скрутили въ бокъ и вывернули возокъ въ досыть глубокій рівъ. При тімъ маршалокъ зломавъ ліву ногу. Не втративъ вінъ анї на хвилю свідомости и зарядивъ самъ, що було потрібно. На щасте надіхавъ д-ръ Заорскій, лікарь зъ Буська, и першій удільнивъ маршалкови лікарскои помочи, обандажуваши ему ногу. Въ сусіднімъ Буську, въ резиденціи екс-президента гр. Каз. Баденього, взивъ маршалокъ повозъ и мимо докучливого болю відъіхавъ до Красного, де при помочи д-ра Заорского и кількохъ людей внесено его до вагона поізду. Въ поізді находивъ случайно ще й д-ръ Солтисікъ и вінъ такожь въ часі подорожи доглядавъ недужого. Зъ Красного зателіґрафовано до Львова до д-ра Зембицкого, щобы прибувъ на стацію Підзамче, однакъ его не було у Львові. На двірци дожидала свого мужа панї маршалкова. Перевезено его до палаты при улици Третього Мая, а за хвилю зявивъ ся лікарь-операторъ д-ръ Шрамъ и при помочи д-рівъ Заорского и Солтисіка взявъ ся зложити ногу, въ которій пукла кість. Станъ недужого маршалка не е грізный; кажуть, що навіть мае добрый гуморъ. Вість о пригоді маршалка рознесла ся заразъ по Львові, отже до его палаты прибули многі знакомі, межь нашими кн. Свят. Сапігушко и намістникъ гр. Пініньскій. Намістникъ не бачивъ ся зъ маршалкомъ, а конденценцію приняла панї маршалкова.

— **Намістникъ** гр. Пініньскій выіхавъ вчера пополудни зъ Львова на довшій побутъ до Cauterets въ Піренеяхъ, де надіесь позбутись упертои недуги горла. — Передъ выіздомъ ручили ему професоры и доценты львівского університету, яко бувшій его товаришъ, альбомъ. Окладку альбома украшае гербъ університету зъ срібла и скипетры ректорскій та деканьскій; окутя на рогахъ и клямры прикрашені гербомъ гр. Пініньскихъ и ініціялами *Л. П.* На першій картці альбома е акварела маляра Рейхана, представляюча гр. Пініньского, а на дальшихъ находять ся фотографіи професоровъ и доцентівъ львівского університету.

— **Велике обманьство.** Зъ Ярычева нового доносять: Тамошну пропінацію выарендувавъ Гершъ Розенбавмъ и спілка, котрій арендують такожь пропінацію въ Камінці струмиловій, а крімъ того и броварь въ тімъ самімъ місті. Пива до Ярычева доставлявъ Розенбавмъ немало и тягнувъ зъ того добрій выскы. Але видко тій зыски выдавались ему за малій, бо постановивъ поббільшити ихъ зъ способівъ заборонены карнымъ закономъ. И такъ н. пр. бочки були значені на 25 літрівъ, але по відмірению показувало ся, що въ нихъ не ставало 4, 5, 6 и більше літрівъ. Въ одній півбочці бракувало аж 12 літрівъ. Кілька возівъ сконфіскованыхъ бочокъ відставила жандармерія до суду въ Камінці струмиловій. Розенбавмъ своимъ обманьствомъ наробивъ людямъ шкоды на тысячі зр.

Въ тімъ ділі одержуемо зъ Камінки такій блиший вісти въ тій справі:

Въ місті нашімъ не абы-яки спекуланты. Жиды Розенбавмъ и Готесманъ, арендарі права пропінаціи въ Камінці струмиловій, Мостахъ великихъ, Куликові, Ярычеві и майже у всіхъ сусіднихъ місточкахъ, арендуютъ такожь бровары въ Камінці струмиловій. Щобы чимъ скорше розбогатіти, ось що выдумали тотій панове: Зъ бровару розсилають пиво въ бочкахъ, котрыхъ повнобість есть о много менча, якъ выказуе ціха выпалена на днахъ бочокъ. Рівными способами переводили сесю маніпуляцію. По кілька разівъ выливали смолою бочки; обрізували по краяхъ денця, відтакъ вузшими обручами стискали бочки; вынимали денця зъ бочокъ добрыхъ и вставляли до бочокъ, котрій мали о много менчу повнобість. Шкоду, яку тымъ способомъ заподіяли численнымъ шинкарямъ, подають на тысячі зр. Зъ поміжи сотокъ конфіскованыхъ бочокъ е мнодество такихъ, де бракуе відъ двохъ до чотырнацять літрівъ. — Дуже енергічне слідство въ тій справі веде прибувшій сюда зъ ц. к. суду окружного въ Золочеві радникъ А. Скобельскій. Вінъ зъ посвященемъ силъ уже відъ тыждня цілыми днями до пізнои ночи, бо до 10 и 11 годины переслухуе свідківъ и пошкодованыхъ, котрыхъ більше якъ сто зголосилось. Отъ въ якій способъ кровь людску высысають тотій новомодній панки!

— **Доповняючій выборъ** одного члена рады повітовои въ Перемышлянахъ зъ сільскихъ громадъ розписало ц. к. намістництво на день 24 н. ст. серпня с. р. — Місце се опорожнило ся по смерти о. Ив. Петрасевича пароха въ Перегноївці, тожь Русины зъ повіту повинній доложити всіхъ старань, абы сей выборъ не попавъ въ чужій руки, але знова обставъ ся Русинови.

— **Зъ Руского Товариства педагогічного** Засіданє выділу відбуде ся въ суботу 1-ого н ст. липня о 6 годині де звичайно.

— **Выборъ президента** міста Львова відбувае ся нині о 6 годині вечеромъ.

— **Вчера въ сали** львівскои „Рускои Бесіди" відбули ся вечерницю устроєній заходомъ руско-украинськои молодежи академічнои въ память четвертыхъ роковинъ смерти Михайла Драгоманова. [Вступъ бувъ вільный за запросинами]. На вечерокъ зібрало ся много молодежи и трохи старшихъ Русинівъ. Першій два ряды крісолъ заняли дамы.

Порядокъ вечерницъ бувъ такій: Академикъ Е. Косенчъ сказавъ вступне слово, — мужескій хоръ академиківъ підъ дирігентурою п. Людкевича відспівавъ композицію безименного автора до словъ Драгоманова „Поклинъ до Славянъ", акад. Л. Цегельскій відчитавъ досыть основно обробленый відчитъ про працї и значіня Драгоманова, — панночки Прокопівны відограли на фортепянї на чотири руки valse brillante Лісберґа, — п. Мих. Павликъ відчитавъ коротку характеристику Драгоманова а закінчивъ поклономъ до молодежи, — мужескій хоръ відспівавъ Шевченкового-Лисенкового „Гуса", — наконець промовивъ въ имени Русинівъ-техні ківъ акад. Т. Мелень. По сій промові всі гостї хоромъ відспівали „Ще не вмерла Украина".

Вечерницї гарно удали ся, настрій панував поважный. Розумієся ся — якъ у вступнімъ словї, такъ и у відчитахъ попадало неодно, въ чимъ бы можна посперити, та при такихъ нагодахъ дискусія не бувае, отже тілько слухано всего зъ увагою.

— **Поєдинки за д-ра Мархвіцкого?** Краківскій Głos narodu дістав таку вість зъ Львова: „Розійшла ся поголоска що кн. Сапіга и п. Брикчиньскій вызвали д-ра Пентака на поєдинокъ. Вызванє мотивують тій панове тымъ, що яко члены надзираючои рады б. банку кредитового дали абсолюторію Мархвіцкому, отже замітами д-ра Пентака, піднесеными противъ Мархвіцкого въ радї мескій, чують ся доткнеными на своїй чести. Люде говорять, що попередъ відбуде ся судъ гоноровый чи и що д-ръ Пентакъ відповість, не відомо. — При сій нагоді занотуемо, що д-рови Пентакови молодіжь академічна зробила овацію на університеті, коли вінъ по своімъ выступі въ радї мескій прийшовъ до своеи салї выкладовои на лекцію.

— **Дирекція зелізниць державныхъ** доносить, що зъ причины зливы дня 24. с. м. рухъ поіздівъ на шляху Новый Луцківъ-Тєсна цілкомъ здержано на чотири днї.

— **Зъ житя войскового.** Дня 23. с. м. почувъ ся недужимъ одинъ воякъ 15 полку піхоты, 10. компанія у Львові. Хотівъ удатись до лікаря, але капітанови выдало ся [!], що вінъ удае недугу, тому ще загрозивъ ему арештомъ; такожь и лікарь, до котрого воякъ удавъ ся, не признавъ его недужимъ. Наслідкомъ такои „консультаціи" воякъ застрілився. Аж тогдї пізнали лікарї, що самоубійникъ занедужавъ на тифъ, и заборонили воякамъ пити воду зъ криниці въ касарни при улици Курковій.

— **Въ учительскій бурсі въ Тернополи** буде на рікъ шкільный 1899/900 опорожненыхъ 65 місць для ученниківъ середныхъ школъ або учительскои семинарія въ Тернополи. Родичі, що убігають ся о принятє сыновъ, мають внести подани до заряду бурсы учительскои до дня 16 липня. До подання треба долучити послідне свідоцтво шкільне, коли ученикъ не ходивъ до середныхъ школъ въ Тернополи, и заяву, якою квотою обовязують ся родичі причинити ся до его удержаня.

— **Убійство.** Въ Любіни великімъ, городецкого повіта, найдено сими днями господаря Ивана Синечка удушеного въ хаті. Арештовано его жінку Каську и Ивана Федаса, що мали зъ собою любовній зносины, бо есть підозріне, що то они позбавили Синечка житя.

— **Повінь навістила околицї Коросна.** Доносять відтамъ, що ріка Ясінка вылила по послідныхъ дощахъ и знищила засівы въ селахъ Церговій, Збоискахъ, Ветшни, въ Рівнімъ и въ кількохъ иншихъ въ напрямі до Ясла. Такожь въ иншихъ околицяхъ західнои Галичины повыливали ріки. Коло Бічи повінь ушкодила зелізничій насыпъ, въ наслідокъ чого поізды поспізняли ся.

— **Нещасні пригоды у Львові.** Едв. Лімберґеръ, 17 літный ученикъ промысловои школы, напивъ ся позавчера замість воды квасу сірчаного; станъ его мимо лікарскои помочи дуже грізный. — Стеф. Джусь, занятый у фабрицї выробівъ масарскихъ п. Пшибильского, стративъ при сіканю мяса палець. — Въ суботу при улици Зеленій кинула ся підъ електричный трамвай служанця Анна Парасевичівна. Візъ здержано вчасно, а десператку відведено на поліцію, а звідти на обсерваціо лікарску. — За Городецкою рогачкою ужинавъ у недїлю гойданки въ одномъ огородї слюсарскій челядникъ Володиславъ Лисковскій. Насло вырвавъ ся гачокъ изъ стовпа и Лисковскій впавъ зъ значної высоты и зломавъ руку, такъ що кість пробила всї мязи. Майже неживого відвезено его на клініку.

— **Оголошенє.** Передъ роком загатилась: свідоцтво зрілости, патентъ учительскій и три декрети учительскій выставлені на имя Андрея Стебновского. Хто бы бувъ въ посіданю тыхъ документівъ, звіляти відноести ся до підписаного, а вінъ заплатить відповідну нагороду. [Прошу и другій часописи ласково се повторити.] — *Андрей Стебновскій* сталый учитель въ Кривосї почта Галичъ.

— **Дрібни вісти.** До Сварявы переіхавъ вчера на Львів зъ Відни презесъ польского кола Ап. Яворскій. — Въ Кривчицахъ підъ Львовомъ згорівъ позавчера одинъ домъ; шкода була обезпечена. — Въ ровї коло цегольні на Сихові коло Львова утопивъ ся сынъ машиніста 9 літный Тад. Гершовичъ, хотівши ужити купелї. — Въ Самборї померъ кс. Емерикъ Портъ, смеритованый пароxъ войсковый, въ 73 роцї житя. — Дирекція доменъ и лісівъ у Львові розписуе конкурсъ на кілька посадъ лісничихъ въ добрахъ скарбовыхъ; платня 450 зр. зъ 25% додаткомъ, вільне мешканє и опалъ; подання вносити до 25 липня с. р. на руки дирекціи. — Выділъ повітовый въ Коломыи розписавъ конкурсъ на посаду окружного лікаря въ Гвіздци зъ платою 500 зр.; округъ санітарный въ Гвіздци обнимае 18 громадъ зъ населеньемъ 19.108 душь; подання вносити до 31

н. ст. лапня на руки выдѣлу повѣтового. — Въ львівській дирекціи доменъ и лѣсовъ заведено недѣльный відпочинокъ для урядниковъ.

Посмертний — ✝ — оповѣстки.

Григорій Васька, слюсарь членъ-основатель и заступникъ головы Товариства русскихъ ремѣсниковъ „Зоря“ у Львовѣ, знаный патріотъ, чоловѣкъ загально любленый середъ львівскихъ ремѣсниковъ, упокоивъ ся въ понедѣлокъ по короткій недузѣ въ 41 році життя. В. в. п.!

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 27 червня. Wiener Ztg. оголошує цісарске розпорядженє выдане на підставѣ §. 14 ого, въ справѣ побору податковъ и оплатъ на покрытє державныхъ выдатковъ до 31 гр дня 1899. — Говорять, що вѣйсковый зарядъ сегоробныхъ делеґаціяхъ не предложить бѣльшихъ жаданъ на вѣйсковій выдатки. Въ тѣмъ році головну вагу покладуть на підвысшенє платовъ офіцѣровъ. Щобы се перевести, вѣйсковый зарядъ зрезиґнує зъ инныхъ бѣльшихъ претенсій.

Прага 27 червня. Narodni Politika доноситъ, що уряджене нового епископства на Кутнѣй Горѣ є вже довершеным фактомъ. Пѣсля информацій того самого дневника, въ Чехіи мають бути отворены ще два епископства въ Хебѣ и Пільзнѣ.

Загребъ 27 червня. Въ недѣлю Сербы святкувала ювілей літературной працѣ свого поета Іованновича. Хорватскій студенты урадили контръ-демонстрацію и походъ Сербовъ обкидали камѣнемъ и гнилыми яйцями. Въ щаднычѣй касѣ повыбивано шибы. Власти спровадили баталіонъ вѣйска. Богато особъ арештовано.

Парижъ 27 червня. Офіцирамъ въ Рене выдано слѣдующій розказъ: 1) Не ходити до кавярень 2) Носити безъ перервы мундуръ и бути готовыми на першій знакъ якихъ небудь заворень. 3) Підофіцирамъ не позволяти въ ночи пробувати поза касарнями. — Gaulоss доносить, що касаційный трибуналъ нѣколи не бачивъ правдивыхъ тайныхъ актовъ. Ґенералъ Мерсіеръ предложить доперва военному судовы документы, котрѣ выяснять справу.

Ніца 27 червня. Арештовано підъ закидомъ шпіґунства італійского ґенерала, засудженого на 5 лѣтъ вязниці и грошеву кару въ высотѣ 5.000 франковъ.

Брукселя 27 червня. До суду въ Мецу доставлено брата Люкенього, підъ закидомъ що замордувавъ кілька особъ у Франціи, въ люксенбурґскомъ княжествѣ и кількохъ иншихъ краяхъ.

Сарагосса 27 червня. Зъ причины нового буджету выбухли тутъ поважній заворены. Жандармерія була змушена до оружной интервенціи, при чѣмъ зранено кілька особъ. Зъ причины заворень заведено тутъ станъ облоги.

Мадридъ 27 червня. Відбули ся тутъ зборы при участи 10.000 особъ. Ухвалено резолюціи въ користь засужденыхъ невинно за анархізмъ въ процесѣ Монтюйхъ. Бесѣдники домагали ся, шобы покарано завинившихъ въ тѣмъ процесѣ урядниковъ.

Лондонъ 27 червня. До Капштаду відплывъ корабель зъ 100 тонами набоєвъ и 500 вояками.

Именованя, перекесеня, відзначеня и пр.

— Перекесеня. Намѣстникъ перенѣсъ комісарѣвъ повѣтовыхъ: д-ра Жигм. Лясоцкого зъ Львова до Станиславова а Жигм. Пайончковского зъ Коломыѣ до Львова, и концепістовъ намѣстництва: Брон. Висневского въ Старого-мѣста до Турки и Мих. Вержховского зъ Турки до Коломыѣ.

Надѣслане.

Адвокатъ Рожанковскій

въ Золочевѣ пошукує **концепіста**, по ложности Доктора правъ и зъ практикою судовою. Оферты принимає до дня 8 липня т. р. 287 3—3

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на кам. пасцю Галицкого

зоручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, кьернеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, фовй ареометры, пірометры, лінзы, компасы, райсцайґа, тасмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвонковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

Курсъ Львовскій

зъ дня 27 н. ст. червня 1899.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жад.
Зелѣз. гал. Кар.-Люд. по 200 зр. м. к.	210 50	212 50
Зелѣз. Львів.-Чернов.-Ясси по 200 зр.	286 —	290 —
Банку гипот. галиц. по 200 зр. а. в.	385 —	395 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. в.	— —	— —
Банку для торговлѣ и промыслу 200 зр.	200 —	201 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	110 20	110 90
Банку гипот. гал. 4½% а. в. льос. 50 л.	100 —	100 70
„ „ „ 4% 60 л. по 200 кор.	96 50	97 20
„ краевого 4½% а. в. льос. въ 51	100 80	101 50
„ „ 4% а. в. льос. въ 57 л.	98 —	98 70
Товариства кредит. 4% (I. емісія)	97 50	98 20
„ „ 4% льос. въ 41½ л.	97 50	98 2
„ „ 4% льос. въ 56 л.	95 80	96 50
Облиги на 100 зр.		
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	98 —	98 70
Буков. фонду пропинаційного 5% в. а.	102 25	— —
Комунальнѣй Банку краев. 5% (II. ем.)	102 —	— —
„ „ 4½% (III. ем.)	100 50	101 20
Позички краевой зъ 1873 по 6% а. в.	104 —	— —
Позички краевой зъ 1893 по 4% а. в.	96 80	97 50
Позичка м. Львова 4% по 200 коронъ	94 10	94 80
Льосы:		
Мѣста Кракова	26 75	28 —
Мѣста Станиславова	55 —	— —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 64	5 74
Наполеондоръ	9 52	9 62
Повъимперіялъ	— —	— —
Рубель срѣбный	1 22	1 27
Рубель папировый	1 27	1 28
100 марокъ нѣмецкихъ	58 70	59 15

НОЖИЦѢ дамскій и кравецкій всякого рода припоручає Иванъ Лярукъ ножовникъ у Львовѣ улиця Галицка 6.

ЛѢЖКА зелѣзный складовый по зр. 5·50 въ бокахъ, орѣхово лякированый по зр. 12·—, 14·—, 16·—, 18·—, 20·—, Матерацы спружиновѣ по зр. 12·50 поручає ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч 1 напротивъ катедры.

ПОДЯКА

Дня 6 с. м. відбув ся в Коломыѣ заходом нашихъ народныхъ товариствъ *вечерок в честь Т. Шевченка*, котрый так з огляду на численність публики з інтеліґенціи та селянства, як і на виконанє поодинокихъ точокъ програми удав ся як найкрасше. Комітет, устроюючій вечерок, почуває ся до милого обовязку зложити публично найсердечнѣйшу подяку всѣм Вп. Панямъ і Панамъ, що причинили ся до звеличанія сего народного свята, а то: п-ні О. Проскуриницкій, звістній вже з давнѣйшихъ блескучихъ виступівъ, за співъ сольовый і дует з о. Кириловичемъ, п-ні О. Ковбляньскій за деклямацію, п-ні Ф. Савчиньскій за акомпаніямент, дальше Хв. тов. „Боян“, головно ж его невтомимому дирігентови о. Т. Курпякови, за сьпівы хорові, о. З. Кириловичеви, голові „Бояна“ за дует з п. Проскуриницкою, пп. І. Грабскому і В. Гузареви за гру на фортепіанѣ і скрипцѣ. Нехай одушевленє зібраної на концертѣ публики і сьвідомість сповненя патріотичного дѣла будуть найкрасшою нагородою для тых Вповъ. Пань і Панівъ, що своєю участию звеличили намять Кобзаря! — *Комітет.*

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 224 4—12

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр. бляшанка	Почтова

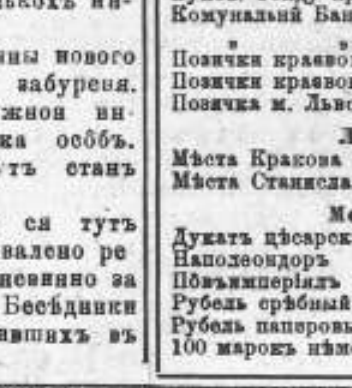

Полекшѣ въ сплатахъ пѣсля договору безъ підвышенія цѣнъ

признаємо Всч. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а такожь всѣмъ особамъ на добровѣ становиску въ случаю потребы купна товаровъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфоновъ, адамашковъ, вебъ на постѣль и т. п., такожь столового бѣля, ручниковъ, бѣля мужеского, дамского и дѣточого, ровнежь церковныхъ коверцовъ передъ престолы, сальоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсовъ, ходниковъ, ватованыхъ ковдръ, ґерстъ ліноґеумъ, канъ на столы и постелѣ, коцикобъ, дергъ на конѣ, макатовъ, гобеліновъ и многихъ другихъ артикулювъ.

Ілюстрованій цѣнникъ высылаємо на жаданє безплатно. Письма и запиты належыть адресувати: 190

Товаровый домъ

„AU LOUVRE“

Львовъ, улиця Сикстуска ч-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

ЖЕҐЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

зелѣзниця, почта, телеґраф въ мѣсци.

Найсильнѣйша щава зелѣзиста. **Пора купѣлева тревае відъ 20 Мая до конця Вересня.** Купелѣ боровинковѣ, зелѣзистѣ, гідропатичнѣ и попрадовѣ. 178 16 20

Вода жеґестовска знаходить ся у всѣхъ великихъ Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Бріхь [Brühl.]*

Книгарня Наук. Товариства имени Шевченка

у Львовѣ, ул. Академічна ч. 8, 59

має на складѣ слѣдующі книжкы:

Ідовайський Д.	Княжій періодъ Украіни том І. до Володим. Мономаха	1·60 кр.
„	Княжій періодъ Украіни Руси том II. до Данила Галицкого	1·60 „
І. Н.	О вихованю, підручникъ для женщинъ	—·80 „
Йокай Мавр.	Золотій чоловѣкъ, романъ з угорского	1·80 „
„ „	Новій дідичъ 2 томи романъ з угорского	1·50 „
Калитовскій Ом. Др.	Матеріали до літератури апокрифічної	—·35 „
Карпенко Карій (Ів. Тобилевичъ)	Драматичні твори	1·20 „
Качала Степан.	Коротка історія Руси	1·20 „
„ „	Похід Собіского під Відень	—·20 „
Квітка Григорій.	Маруся, повість	—·10 „
Кенан Юрій.	Сибір 2 части	1·20 „
Кірі Ганна.	Замокъ Делі, повість	2·50 „
Конисьскій Ол.	Грішники, роман-хроніка	—·50 „
„ „	Оповіданя	—·20 „
Короленко Володимир.	Сліпій музика, повість	—·60 „
Костомарів М.	Богдан Хмельницкій 4 томи	6·40 „
„	Гетьмановане Брюховецького	1·25 „
„ „	Виговського І. і Хмельницкого Ю.	1·60 „
„	Дамяна Многогрішного	1·25 „
„	Мазепи 2 томи	3·80 „
„	Самійловича	1·25 „
„	Історичні монографіі т. І.	2·— „
„	Черниговка, повість історична	—·70 „
„	Куделя, повість історична	—·80 „
Коцюбинськый Мих.	Для загального добра, оповіданне	—·20 „
„ „	Не контюр, оповіданне	—·10 „
„ „	Хо, оповіданне	—·10 „
„ „	Задля хазяйства, оповіданне	—·10 „
Кропивницькый Марко.	Титарівна, драма	—·20 „
Кулик Володимир.	Писанія	—·10 „
Куліш Панько.	Крашанка	—·20 „
„ „	Хуторна поезія	—·50 „
„ „	Чорна рада хроніка, повість	—·80 „
Ланьска.	Обрусителі, повість з великоруського	—·60 „
Левенко Вод.	Пани й люде, роман	—·80 „
„ „	Per pedes Apostolorum, образки з життя	—·80 „
„ „	Солдатський розрух	—·10 „
Левицький Ів.-Нечуй.	Кайдашева сімя, повість	—·50 „
„ „	Микола Джеря, повість	—·80 „
„ „	Навіжена, повість	—·20 „
„ „	Над чорнимъ моремъ, повість	—·90 „
„ „	Не той станъ, повість	—·30 „
„ „	Повістки и оповіданя	—·50 „
„ „	Поміж ворогами	—·50 „
„ „	Причепа	1·50 „
„ „	Світогляд украіньского народу	—·80 „
„ „	Хмари	1·20 „
Левицький Кость Др.	Німецько-руський правничій словарь	3·50 „
„ „	Руська правда	—·50 „
„ „	Правничі часописи за рочникъ кождій по	1·— „
Лисенко Микола.	Коза дереза, комічна оперета	—·80 „
„ „	Різдвяна ніч, опера	—·80 „
Льотї П. Рибакъ ісландскій, повість		—·60 „
Луків Василь.	Ватра, альманах	1·50 „
О. Л—сь.	Не судилось, оповіданя	—·20 „
Латиньска граматика для 3 і 4 класи		1·20 „
Латиньскі вправи Прухницкого для 8 класи		—·80 „
Маковей Осип.	Весняні бурі, новели	—·10 „
„ „	Оферма, оповіданне	—·10 „
„ „	Поезиі	—·20 „
Мирный Панас.	Лимерівна, драма	—·20 „
Наврецкий Володимир.	Твори том І.	1·— „
Нагнибіда С.	Про руску правопись	—·05 „
* * *	Нарід в неволі	—·10 „
Обачний.	Соціялісти межи семинаристами	—·15 „
Огоновський Ом. Др.	Гальшка Острожска, трагедия	—·15 „
„ „	Історія руської літературы т. І. 3 зр. т. II. 3 зр., т. III. 4 зр., т. IV.	1·— „
„ „	Studion auf dem Gebiete der ruth. Sprache	1·50 „
Оделькович Митро.	Писанія	—·10 „
Онет Юрій.	Великій ліс, повість з французького	2·— „
Онишкевич Гнат.	Руска бібліотека т. III.	—·75 „
Оржешкова Еліза.	Нивини повість з польского	—·75 „
„ „	Хам повість з польского	1·— „

Особа интелігентна Русинка

знаюча ся на кухни та домовім господарствѣ приймє місце зараз. Адресувати прошу *Анна Д. Самбір р. г.* 250 1—3

АНДРЕЙ КОБѢЛЬНИКЪ

Львовъ ул. Сикстуска ч. 30

поручає свою звѣстну зъ солідности

РУКОДѢЛЬНЮ мужескои и дѣточои ОДЕЖЪ

ласкавій уваѕѣ Взр. духовенства и мирянъ.

193 8—20

Правникъ шукає лекцій на селѣ на часъ ферій. За совѣстну працю ручить, а на жадане — для улекшеня заслѣгненя информацій — подасть адресы родинъ, въ котрыхъ домахъ на лекціяхъ перебувавъ. — З. poste restante головна почта Львовъ 11080.

БРИНДЗЯ ГОРСКА

фасочка 5 кільова 2 зр. 82 кр.

Двіръ Лапшинъ, п. Бережаны.

215 8—12

Молодый архітектъ

або добрый рисовникъ зайде у мене занятє.

Василь Набірный у Львовѣ.

238 3—3

МОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовій, відъ св. Ивана отвертій лишь для Христіянъ, для Панъ відъ 10 до 1. 214 8—10

Повозы, вѣзки и тарантасы новій а такожь уживанй поручає

М. НАССЪ у Львовѣ

ул. Шпитальна ч. 28 по цѣнахъ конкуренційныхъ, ґарантуючи 82 за добрый выробъ. 3—3

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДІТЕЙ

виданій

коштомъ руского тов. педаґоґичного

В полотнянній оправѣ з золоченим хрестом 20 кр.

Продає ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ важный відъ 1 мая 1899.

пѣсля часу середно-европейского [пізнѣйшого о 86 мінутъ відъ часу львовского.]

посп. приходять о	особ приходять о	до Львова	посп. відходять о	особ. відходять о	зъ Львова
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ відъ ⅞ до ¹⁰/₉.		6·15	„ Підволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Підволочискъ зъ Підзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Підзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного ¹/₇ до ¹¹/₉
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9·—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Підволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Чернов. Станислав.		9·53	„ Підволочискъ зъ Підзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова ¹/₇ до ¹¹/₉ недѣлѣ и свята
	1·40	„ Сколього, Хирова, а въ Лавочного відъ ¹/₇ до ¹¹/₉.	1·55		„ Підволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·08		„ „ „ Підзамча
2·20		„ Підволочискъ на Підзамче		2·15	„ Бруховичъ ⅞ до ¹⁰/₉ недѣлѣ и свята
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
	5·15	„ „ „ Підзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабовки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь ⅞ до ³⁰/₉
	5·55	„ Сокаля		3·15	„ Янова, відъ ¹/₉ до ³⁰/₉.
				3·20	„ Зимной воды ⅞ „ ¹⁰/₉.
				3·25	„ Бруховичъ „ „ „
				5·25	„ Ярослава
		Ночь			**Ночь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава			до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		„ Ицканъ, Констанціи, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·36		„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·05	„ Підволочискъ на Підзамче		4.10	„ Бруховичъ відъ ⅞ до ¹⁰/₉
	3·30	„ „ „ гол. дворець		5·50	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·26	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	„ а Орлова відъ ¹⁵/₉ до ¹⁵/₉
	6·20	„ Ицканъ, Підвисоского, Козовы		6·50	„ Янова відъ ¹/₉ до ²¹/₉ въ будній дни
	7·58	„ Янова відъ ¹/₉ до ²¹/₉, и відъ ¹⁶/₉ до ³⁰/₉ що дня а відъ ¹/₉ до ¹²/₉ недѣлю и свята		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
				7·10	„ Сокаля, Равы рускок
	8·15	„ Бруховичъ відъ ⅞ до ³⁰/₉, и ¹⁶/₉ до ¹⁰/₉.		7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
	8·30	„ Бруховичъ відъ ¹/₉ до ¹⁵/₉ що день		7·42	„ „ „ Підзамча
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·47	„ Янова ¹/₁₀ до ³⁰/₄ 1900 включно
	9·21	„ Янова відъ ¹/₉ до ¹⁵/₉.		8·35	„ „ ¹/₉ „ ²¹/₉ и ¹⁶/₉ до ³⁰/₉
	9·25	„ Кракова, Вѣдня, Нешту, Сянока		9·11	„ „ ¹/₉ „ ¹⁵/₉ недѣлѣ и свята
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Підвисоцкого		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·08	„ Підволочискъ, Брод. Копичинець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·25	„ „ на гол. дворець		11·10	„ Підволочискъ, Бродовъ г. дворця
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·32	„ „ Грималова Підзам.

ЗАМѢТКА: Пора ночна числить ся відъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державной при ул. Краснцкихъ ч. 5.

Ири закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянському. Зъ друкарнѣ Института Скропигійского, підъ зарядомъ Іосифа Дани люта.

Ч. 133. Львовъ, Середа 16 (28) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ що днѣ (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додаткокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ ілюстр. додаткомъ

въ Австріи:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.

у Львовѣ:
на цѣлый рѣкъ 16 зр. на пѣвъ року 8 зр.
на чверть року 4 зр. на мѣсяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженє. — Реклямація неопечатанй вольнй вѣдъ порта.

Поєдиноке число коштуе 8 кр. а. в.

Оголошенія звыкій принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣлки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші домесеня приватій числятъ ся по 15 кр. вѣдъ стшпка.

Словѣнцѣ о своѣмъ кардиналѣ.

——

Маємо пѣдъ рукою словѣньскій дневникъ въ Любляны Slovensky Narod [številka (число) 140 зъ 21 червня с. р.] а въ нѣмъ знаходимо вступну статью: „Kardinal Missia ra — naše narodno-kulturne zahtevy“. Статья се цѣкава, тымъ бѣльше, що авторъ згадуе въ нѣй и про насъ Русинѣвъ зъ нагоды именованя передъ двома роками кардиналомъ нашого земляка бл. п. Сильвестра Сембратовича.

„Горицкій архіепископъ [„nadškof“] д ръ Міссія — пише авторъ — е вже кардиналомъ. Дня 27 с. м. маe вложати ему самъ цѣсарь на голову червоный кардинальскій бѣретъ. Міссія есть першимъ Словѣнцемъ, що осягнувъ тое высоке церковне достоинъство и словѣньска журналістика мусить вже за-для того самого сей замѣтный фактъ зазначити. Однакъ хто бы бувъ такъ наивнымъ и сказавъ, що кардинальство дано д ру Міссіи зъ огляду на нашъ нарѣдъ, той розминувъ бы ся зъ правдою, бо въ Австріи нѣкотрый епископъ не може осягнути кардинальского достоинъства, коли вѣнъ не есть persona gratissima панующои [зъ огляду на Словѣнцѣвъ германізаторскои, централістичнои] партіи. Словѣньскій політики не смѣютъ забути, що нашъ князь архіепископъ ставъ кардиналомъ завдяки Дунаєви, тому Дунаєви, що нашому народови не дае правъ, запорученыхъ намъ на паперѣ въ основныхъ законахъ, и глухій на всѣ нашй домаганя, — що допускае, абы Словѣнцѣвъ въ Штирій и Корутанію безвзглядно германізовано, въ Приморю италійщено, — завдяки Дунаєви, котрый доси не основавъ анѣ одной словѣньскои школы середнои! [Словѣньскій середній школы утраквістичній — *Ред.*]

Князь-архіепископъ Міссія нѣколи не станувъ противъ системы кривдячои нашь нарѣдъ, анѣ не вѣдомо намъ, щобы коли пѣднѣсъ бувъ свѣй вилывовый голосъ за нами. Не пѣднѣсъ, бо не мавъ смѣлости, бо бувъ бы наразивъ ся мѣрод тымъ кругамъ. За те, що умѣвъ мовчати, коли легко мѣгъ промовити за нами, а говорывъ и писавъ противъ насъ, коли радше було ему мовчати — за те вѣнъ нинѣ дѣставъ нагороду въ видѣ кардинальского капелюха.

Въ якѣй цѣли мы се пишемо?

Ого коли передъ кѣлькома роками покѣйный архіепископъ Сембратовичъ бувъ именованый кардиналомъ, лучило ся щось дуже цѣкавого, а що може нашй політики забули.

Русины [„Malorusi“] пѣднесли въ тѣмъ часѣ жалобу на кривды, якй имъ дѣють ся зъ нар дного и культурного взгляду. Полякамъ дають все, Русинамъ нѣчого. Въ отбрученю, що такъ не по правдѣ поступае ся зъ нами, выправила ся надъ Дунай цѣла депутація пожалуватись на систематичне гнобленє руском [„maloruske“] народности. Депутація прибула надъ Дунай. А що жъ тутъ сказали бѣднымъ Русинамъ? Чудували ся имъ, якъ они можуть ще чогось забагати для своей народности и сказали: „А чи мы вамъ не дали сими днями — кардинала? Чого хочете бѣльше? То прецѣнь велика честь для васъ, Русинѣвъ!“ Але Русинамъ не могло змѣстити ся въ головѣ, якимъ способомъ мавъ бы заспокоити ихъ культурнй потребы — червоный капелюхъ, бо жъ капелюхъ капелюхомъ. Не хочемо кидати каменемъ на небѣщика Сембратовича, котрый все-таки бувъ два разы бѣльше народовцемъ, якъ всѣ нашй словѣньскій епископы якупѣ, але то фактъ, що Русины не хотѣли свого кардинала уважати и приймати яко політичну — концесію.

Fiat applicatio!

Мы, Словѣнцѣ, зъ огляду на народну рѣвноправность ще бѣльше покривджений, нѣжь браття Русины. Они мають вже кѣлька своихъ середныхъ школъ и на львѣвскѣмъ та й черновецкѣмъ университетѣ вѣдбувають ся выклады въ рускѣмъ языцѣ. Мы сего не маємо! Натомѣсть дали намъ — кардинала!

Наколи стане ся велике чудо, що скличуть державну раду и заступникамъ нашого народу милостиво дозволять забрати слово и пѣднести жалобу на систематичне гнобленє словѣньскои народности, встане заступникъ правительства зъ монокльомъ въ лѣвѣмъ оцѣ и ось якъ почне апострофувати котрого-небудь нашого посла: „О вы несумирнй Словѣнцѣ! Разъ-у-разъ кричате, що правительство васъ нехтуе. Прошу, нехай высока палата скаже, чи се правда? Дивѣть, мы дали вамъ кардинала! Словѣнецъ, его ексцеленція князь архіепископъ д-ръ Яковъ Міссія, вашъ земляк ставъ сего року кардиналомъ. Мы самй предложили его до тои высокои почести святѣйшому отцеви! Чого-жъ хочете ще бѣльше? Хочете середныхъ школъ словѣньскихъ? Може цѣлого университету въ Любляни? Высшого суду краєвого для словѣньскои области въ Любляни? Народныхъ школъ словѣньскихъ для каринтійскихъ, истрійскихъ и гориційскихъ Словѣнцѣвъ? Може захочуесь вамъ адміністративного вѣдлученя словѣньскои Штирій вѣдъ Штирій нѣмецкои? Чого хочете? Чи жъ кардинальска почесть, яку осягнувъ д-ръ Міссія, не есть найбѣльшою концесію для Словѣнцѣвъ? Mein Liebchen, was willst du noch mehr?!“

Така буде вѣдповѣдь. Кладемо свою голову, що нѣмецкій и италійскій часописи зачнуть розписуватись о великанськѣй концесіи, яка впала Словѣнцамъ черезъ кардинальство архіепископа д ра Міссіи. Отже уважаємо за свѣй обовязокъ заявити зъ горы, що мы кардинала гориційского не узнаємо и не уважаємо за яку-небудь народно-культурну або політичну концесію!

Мы хочемо своихъ правъ, хочемо берегженя своеи индівідуальности, хочемо рѣвноправности на дѣлѣ у всѣхъ словѣньскихъ краинахъ. Мы не гравітуємо нѣкуда за границю. Мы въ австрійскихъ границяхъ льояльній державяне, бажаємо, абы держава скрѣплялась и пѣдносила ся, щобы ей повага збѣльшала ся не лишь супротивъ деструктивныхъ струй у внутрѣ, але и на вонѣ яко великодержавы. Однакъ се можливе тогдѣ, коли кождому дасть ся, що его. Тогдѣ Австрія зможе йти на передъ пѣдъ окликомъ „viribus unitis“...

Кардинальскій урядъ мае въ Австріи высоке значѣнє. Кардиналы мають на дворѣ приступъ навѣть передъ цѣсарскими принцами. Кардиналъ есть въ нашѣй державѣ, якъ кождый другій епископъ, такожъ державнымъ урядникомъ. Хто за-для сего достоинъства тѣшить ся такими взглядами, того и слово не е вагу. Мы пересвѣдченй, що его еминенція ц. к. кардиналъ д-ръ Міссія легко осягнувъ бы неодно, коли-бъ только схотѣвъ. Такъ само мы пересвѣдченй, що вѣнъ для своихъ землякѣвъ нѣколи нѣчого не осягне, бо не буде хотѣти — та й не посмѣе! Тому-то мы глядимо на се кардинальство, якъ на чисто церковный фактъ, котрый зъ нашими культурными потребами не мае нѣчого спѣльного. А надѣемо ся вѣдъ его еминенція лишень того, що на своѣмъ пѣдвысшенѣмъ урядѣ бодай не буде свому народови шкодити, коли вамъ помогти не зможе.

Ось и все, що мы мали сказати.“

Иконостасъ въ Краснопущи згорѣвъ!

——

Вѣдъ Поморянъ пишуть намъ: Потрясаюча вѣсть рознеслась инѣ (26 с. м.) блискавицею въ цѣлѣй Поморянщинѣ, що згорѣла церковь оо. Василіянъ въ Краснопущи вразъ зъ иконостасомъ зъ часовъ Собѣского, оцѣненымъ знатоками краковскои академіи на сто тысячъ.

Майже нема чоловѣка интелігентного въ Бережанщинѣ и Золочѣвщинѣ, котрый бы не мавъ собѣ за обовязокъ оглянути прекрасну, хочь дику околицю монастирську Горкозъ, а особливо чисто пѣсля нашого стилю укладженый иконостасъ, чудову его роботу рѣзьбарску и образы, зъ котрыхъ кождый мавъ артистичну вартѣсть. Особливо въ польскій свята бувало по кѣлька и кѣльканацять фѣръ приѣжджало на прогульки до Краснопущѣ. Знатоки умысно выбирались туда та любувались тымъ дѣломъ штуки, на котре складались найлучшй артисты Італіи. А вже-жъ кождо руске око зъ гордостію дивилось та радувало ся, що и въ нашѣй церквѣ є рѣчи, котрй звертають увагу загалу и котрй бы могли бути окрасою найбогатшихъ архіѣвъ. Нинѣ на тѣмъ мѣсци лишь купа попелу — зъ иконостаса не выратовано майже нѣчого.

Огонь повставъ зъ невѣдомои доси причины въ серединѣ зъ бѣчного престола, а коли игуменъ, почувши дзвонене, прийшовъ зъ поля и отворивъ церковь, иконостасъ уже бувъ згорѣвъ. Выратовано лише рѣчи зъ закристіи.

Зъ часовъ угорск. повстання въ 1848 р.

(Дальше).

Межь тымъ звернувъ графъ Рідіґеръ авангарду своихъ вѣйскъ до Ґеґареа, де мали бути вѣддѣлы повстанчихъ вѣйскъ, якъ то розказувавъ священникъ зъ Люблѣ. Припадокъ хотѣвъ, що той вѣддѣлъ стоявъ пѣдъ командою Поляка Высоцкого, такъ що перша стрѣча Россіянъ зъ угорскими повстанцями мала антипольскій характеръ. Высоцкій — якъ то вѣнъ пѣзнѣйше розказувавъ — самъ выпхавъ ся на передъ, бо хотѣвъ мати честь, що вѣнъ першій напавъ на Москалѣвъ и побѣдивъ ихъ. Але та честь не припала ему, бо россійскй вѣйска побѣгли его и розбѣгнали повстанчій его вѣйска, а самому Высоцкому вразъ зъ недобитками ледви удало ся утѣчи передъ россійскими козаками и артилерією, котрою командувавъ полковникъ Лисенко.

Згадуемо про сю першу побѣду Россіянъ, бо она для дальшого розвою выпадкѣвъ на Угорщинѣ мала надзвычайно велике значѣнє. Вже высланцѣ Кошута приготовили були населенє до того, що Россіяне — то щось дуже дикого, хотячи тымъ чиномъ выкликати опѣръ Россіяннамъ. Теперь, коли летомъ блискавицѣ розбѣгшли ся вѣсти про побѣду россійскихъ вѣйскъ пѣдъ Ґеґарсомъ, населенє тымъ бѣльше взлякало ся, такъ що идея революційного руху середъ селяньскихъ веретъ вѣдъ разу загасла. И интелігенція угорска упала на духу; одна надѣя була лишь на полудневу армію, на Гердея. Тымчасомъ пѣвнѣчній мѣста пѣддавали ся безъ опору, примѣромъ Пряшевъ, Кошицѣ, Мішкольцъ. Въ Пряшевѣ, де Паскевичъ по разъ першій вѣдъ Кракова стрѣтивъ ся въ Рідіґеромъ, приготовано Россіянамъ величаве принятє. Домы були прикрашенй дорогими килимами и тіряни дами; пышно одѣтй дамы сидѣли у вѣкнахъ, повѣвали до россійскихъ вѣйскъ хусточками и кидали цвѣты. Населенє упѣдлило ся до такого степеня, що начальникъ мѣскій казавъ зняти зъ ратуша червоно-зелену хоругов, завѣшену тамъ повстанцями, и кинувъ ся пѣдъ ноги Паскевичеви. Подѣбне принятє уряджено Россіянамъ въ Кошицяхъ, де не замазано ще червоныхъ надписѣвъ на домахъ провѣдникѣвъ поодинокихъ вѣддѣлѣвъ вѣйскъ. Въ Мішкольцѣ, де Россіяне довѣдались о тѣмъ, що Кошутъ и его міністерство утѣкло до Сегедина, привитала Паскевича депутація шляхты, що просила его взятись якъ найострѣйше до повстанцѣвъ и завести спокѣй въ краю. Зновъ же мешканцѣ Мішкольца запевнили Паскевича о вѣрности цѣсареви и передали ему надѣланій вѣдъ Кошута вѣдозвы взываючій нарѣдъ высвободати вѣтчину вѣдъ варваровъ зъ пѣвночи. Въ народѣ Кошутъ уже стратявъ бувъ свѣй нимбъ. Одною надѣею бувъ ще Гердей, але и та надѣя мала завести.

Григоровъ описуе докладно цѣлый хѣдъ выпадкѣвъ ажь до Вілягоша, але то рѣчи знанй; за те представленє выпадкѣвъ передъ и по капітуляціи пѣдъ Вілягошемъ мае въ собѣ де-що нового.

Зъ Дебрецина выславъ князь Паскевичъ 8 ого серпня графа Рідіґера зъ двома дивізіями кавалеріи и кѣлькома батеріями артилеріи противъ Гердея, котрого армія була тогдѣ коло Великого Варадина. Полковникъ Григоровъ находивъ ся при боцѣ Рідіґера. Въ лѣсѣ недалеко села Мезе-Керешь побачили Россіяне кѣлькохъ угорскихъ офіцировъ зъ ескадроною угорскихъ гузарбвъ. То були першй послы, котрыхъ пѣславъ Гердей до россійскои головнои кватеры. Були мѣжь ними: генералъ Пельтенберґъ, командантъ корпусовый Гердея, полковникъ Бенецкі и оберстъ-лейтнантъ Ґаборъ Бетленъ.

Зъ заклопотанемъ приступили тй послы до Рідіґера и передали ему листъ вѣдъ Гердея. Въ тѣмъ листѣ каже Гердей, що они не пѣдняли того повстання легкодушно, а були до того приневолений обставинами. Однакъ не повело ся. Гердей видѣвъ, що вже нема що ему робити, конецъ чи скорше чи пѣзнѣйше буде сумный, отже рѣшивъ ся зложити оружє, але застерѣгае собѣ, що вчинить то лишь передъ вѣйскомъ россійскимъ, а нѣколи передъ австрійскимъ. Далѣ подае вѣнъ и плянъ, якъ буде посувати ся зѣ своимъ вѣйскомъ, щобы Россіяне тымъ лекше могли вѣдтяти его вѣдъ армій австрійскои.

На се письмо, датоване зѣ Старого Араду, не можна було заразъ вѣдповѣсти, бо Рідіґеръ не бувъ уповажненый до нѣякихъ переговоровъ. Тому то противъ вѣнъ послѣвъ угорскихъ переночувати, а тымчасомъ пѣславъ до Паскевича зъ запытанемъ: що робити? Вѣдповѣдь наспѣла ще тои самои ночи. Паскевичъ жадавъ безвзглядноі капітуляціи, а за те обѣцявъ, що царь вставить ся у Франца Іосифа за Гердеемъ.

Коли послы вѣдъѣжджали, дѣставъ Григоровъ поручене вѣдпровадити разомъ зъ вѣддѣломъ гузарбвъ зъ регіменту Радецкого угорскихъ послѣвъ ажь до ихъ переднои сторожѣ, а крѣмъ того наказано ему розвѣдати мѣсце побуту Гердея. Григоровъ ѣхавъ поручь ґенерала Пельтенберґа одинацять годинъ, але не удало ся ему выдобути зъ Пельтенберґа нѣ словечка про побутъ Гердея. А чого не втяла дипльоматична штука, то зробивъ припадокъ. Коли цѣлый вѣддѣлъ станувъ о 11 годинѣ въ ночи на вѣдпочинокъ, угорскій вахмайстеръ замельдувавъ, що далѣ ѣхати годѣ, бо мѣстъ до Араду спаленый.

Григоровъ пѣйшовъ до села запытати ся, зъ якои причины мѣстъ спалено, и довѣдавъ ся, що мѣстъ зовсѣмъ цѣлый, нѣхто его не паливъ. Теперь Григоровъ зрозумѣвъ ситуацію: Гердей бувъ дѣйстно въ Арадѣ, а Пельтенберґъ тою фалшивою вѣдомостію хотѣвъ завернути россійскій вѣддѣлъ зъ дороги. Прийшовши до Пельтенберґа сказавъ ему се отверто и Пельтенберґъ мусѣвъ признати, що то правда. Той припадокъ выкликавъ сердечнѣйшій межь ними вѣдносины. Пельтенберґъ розказавъ Григорову докладнѣйше про причины, якй спонукали Гердея до переговоровъ о капітуляцію, показуванъ ему листы своеи жѣнки зъ Вѣдня, надъ котрыми плакавъ сердечно.

Григоровъ, розвѣдавши, де пробуває Гердей, не мавъ уже причины ѣхати дальше и рѣшивъ ся повернути до Великого Варадина, однакъ лучивъ ся ему тутъ цѣкавый выпадокъ. Коли казавъ дати знакъ до вѣдъѣзду и выйшовъ на улицю, щобъ сѣсти на коня, побачивъ, що его вѣддѣлови анѣ въ головѣ вѣдъѣжати зъ нимъ. Показало ся, що Угры вспѣли намовити россійскихъ салдатовъ вступити до революційного вѣйска, и хто знае, чи Григоровъ бувъ бы застави своихъ жовнѣровъ, якъ бы трохи пѣзнѣйше мавъ бувъ вѣдъѣхати. За те не покарано ихъ, бо они зробили то бѣльше зъ наивности. Пѣзно въ ночи привѣхавъ Григоровъ до Великого Варадина и здавъ зъ всього справу ґр. Рідіґерови.

Що спонукало Гердея до капітуляціи, то довѣдуемо ся зъ недрукованого ще доси, а помѣщеного по разъ першій въ споминахъ Григорова листу Гердея до генерала Клапки.

Гердей выповнивъ поручену революційного правительства зъ цѣлою точностію. Пѣдъ Вайценомъ, де замкнено ему дорогу, подавъ ся вѣнъ дуже ручно въ задъ пѣдъ Мішкольцъ въ напрямѣ до Токая. Покликано его до Великого Варадина и зроблено ему надѣю, що присутный тамъ Кошутъ и міністерство доставлять ему грошей, муніціи и провіянту. Зъ найбѣльшими трудностями дѣйшовъ вѣнъ до Варадина, та не застави нѣ Кошута, нѣ міністерства, нѣ грошей, нѣ муніціи, нѣ провіянту. Бувъ тамъ лишь Батяні и Семере,

Тяжкій и заслуженый докоръ мусить загалъ зробити оо. Василіянамъ, а именно ихъ зарядови, що маючи у себе таку цѣнну рѣчь, не умѣли ей шанувати, не дали ѣй забезпеченя, якого она потребувала. Такій дорогій иконостасъ бувъ помѣщеный въ деревяной церквѣ!...

Фундація въ Краснопущи мае 200 моргівъ поля, 200 моргівъ лѣса, млынъ, мае парохію, хоть не велику, мае вѣдпусты, що стягають сотки богомольцѣвъ зъ далекихъ сторонъ, а удержувала звычайно двохъ, мало коли трехъ монаховъ. Тожь можна було, єли не за кільканацять, то за кількадесять лѣтъ здобути ся на мурована церковь... Теперѣшный игуменъ взявъ ся до прикрашеня церкви, підмуруваъ ей, прикрасивъ святилище (само мальовило роботы п. Копистиньского коштувало, кажуть, 3.000 зр.), побивъ бляхою... Та радше повинень бувъ взяти ся до мурованя...

Треба додати, що церковь була обезпечена вѣдъ огню досыть низько, а иконостасъ навѣть не бувъ асекурованый, бо „не було чимъ оплачувати высокои асекурація"... Такъ черезъ недбальство одиниць запропащують ся рѣдкій, дорогоцѣнній спадщины давнѣйшихъ часовъ. — *Я.*

Зъ Бережанъ пишуть намъ:

Наспѣла вѣсть, що Краснопуща згорѣла. Стара, величава тая деревляна церковь зъ XVII. вѣку вразъ зъ иконостасомъ, якому рѣвного на цѣлій Руси не було, пійшли зъ дымомъ; кажуть, що и дзвонниця зъ дзвонами литыми зъ турецкихъ гарматъ, здобутыхъ пѣдъ Вѣднемъ. Коли справдѣ нѣчого не уратовано, то одинъ зъ найкрасшихъ памятниковъ нашои рѣзьбы, малярства и архітектуры пійшовъ въ дымомъ. — *Б. Л.*

Переглядъ політичный.

Буджетова провізорія оголошена въ Wiener Ztg. уповажнив міністра фінансовъ на случай потребы, выстарати ся о позичку въ высотѣ 20 міліонівъ зр. на инвестиційній цѣли. Зъ тои сумы припадае: на будову державныхъ зелѣзниць 5,290.000 зр.; на спѣучасть державы въ осягненю капіталовъ на цѣли будовы приватныхъ зелѣзниць 3,180.000 зр.; на цѣли руху державныхъ зелѣзниць 798.000 зр.

Инвестиційный преліминарь обіймае слѣдующій *инвестиціи для Галичины*, на будову правительственного будынку [староства въ Краковѣ 200.000 зр.; на окулістичну клініку въ Краковѣ 160.000 зр.; на медичну клініку въ Краковѣ 160.000 зр.; на будову урядового дому въ Коломыѣ 120.000 зр.; на будову державнои зелѣзницѣ Галичь-Острівъ [Тернопіль] зъ вѣдгалуженями Бережаны-Підгайцѣ 1,344.000 зр.; на льокальну зелѣзницю Хабівка-Новый Торгъ 1,300.000 зр.; на будову лінія Ходорівъ-Підвысоке 1,214.000 зр., на будову буковиньскои зелѣзничои лінія: Лужаны-Залѣщики, Глибока-Серет, Радівцѣ-Фрасінъ, Неполоківцѣ-Вижница 1,500.000 зр.; на будову зелѣзничого переѣзду при львівскій улици коло стациі Перемышль Бакуньчицѣ и на кошта будовы двоторовои зелѣзницѣ въ трикутинку, що лучить Перемышль и Бакуньчицѣ 222.700 зр.

Словѣнцѣ що разъ голоснѣйше высказують свое невдоволене зъ правительства и грозять Тунови ребеліею. Въ органѣ старійскихъ Словѣнцѣвъ оголошуе якійсь словѣньскій посолъ статью пѣдъ заголовкомъ „Квота" въ котрій авторъ выступае зъ найострѣйшими закидами противъ поступованя правительства въ угодовій справѣ. Зъ великою бѣдою, зъ шумомъ и гукомъ довершена угода, и поцесованымъ угодовымъ елаборатомъ Білінъского. Партіи бѣльшости хотѣли своимъ выборцямъ за ті тяжкій офѣры, якій они понесли черезъ угоду, принести бодай якесь вѣдшкодоване. Тымчасомъ замѣсть того зачало ся нищене Словѣнцѣвъ и Хорватівъ и невдоволеня населеня дійшло теперь до кульмінаційнои точки. Вѣдтакъ стаи выступае зъ цѣлою серіею закидівъ, противъ правительства, котре занедбуе Словѣнцѣвъ такъ въ політичній и судівничій служоѣ, якъ и въ школьництвѣ. Въ кінци авторъ статьѣ доходить до слѣдующихъ высновківъ: Втягнули насъ до нарадъ надъ угодою впакувавши на насъ одіюмъ того, що парляментъ вѣдослано домівъ и забули всѣ условя, поставленій передъ приступленемъ до нарадъ надъ угодою. Одно зъ тыхъ условій хочемо ниніе пригадати. За принятє угодовыхъ предложень безъ змінъ, обіцяло осягнути пѣдвысшене угорскои квоты. Ниніе нема о тімъ найменшои бесѣды. Угодовій законы фабрикують ся ниніе §. 14-ымъ, а Сель гадае ще разъ скликати квотовій депутаціи на нараду. Нова угода е що найменше о квоту гірша вѣдъ угоды Білиньского. Празиця голосувала за угодою въ тій певности, що квота буде пѣдвысшена и она буде теперь знати, якій зъ того потягнути контеквенцій.

Угорскій сойм принявъ вчера въ третімъ читаню и розпочавъ дискусію надъ закономъ въ справѣ процедуры при передаваню консумційныхъ податківъ. Референтъ поставивъ внесене о принятє закона. Міністеръ фінансівъ Люкачъ заявивъ, що якъ довго буде можлива справедлива угода въ Австріею, такъ довго въ рамкахъ тои угоды економічній интересы краю знайдуть достаточну охорону. Такожъ въ справѣ консумційныхъ податківъ цлова спільность е користнѣйша. Міністеръ пѣдніс умній стороны окремои системы консумційныхъ податківъ. Переказане певнои скількости спіритусового контингенту на рѣчь Австрія, е лише кроком до выровнаня интересівъ и не е некористне для Угорщины. Зниженя неоподаткованого выробу алькоголю е найлѣпшою стороною нинѣшного закона. Що до цукровыхъ премій міністеръ заявляе, що и нинѣ не е приклонникомъ тыхъ премій, але о нихъ знесеню не може бути бесѣды, доки не наступить регуляція въ мѣжнародній дорозѣ. Деякій симптомы вказують на се, що преміова система доходить вже до кінця.

Що до цлової тарифы, то ей змодифіковано въ наслѣдокъ переказувана податківъ и черезъ нафтове цло. Що до цла вѣдъ нафты, то се цѣлкомъ оправдана рѣчь, що продуктъ добуваный въ границяхъ спільнои цлової области, въ тімъ случаю галицка нафта, знайде охорону передъ инвазіею россійского продукту. Нема въ тімъ нѣякого небезпеченьства для Угорщины. Угорскій нафтовый промыслъ стративъ способность розвою въ наслѣдокъ заграничныхъ конюнктуръ и мусѣвъ порадити собѣ въ той способъ, що закупивъ галицкій жерела и свои фабрики перенѣсъ ближше жерелъ. Страхъ, що цѣна нафты пѣде въ гору, пустый, бо цѣна рафінованои нафты зависить передовсѣмъ вѣдъ свѣтовыхъ цѣнъ, а самовільне ей пѣдвысшене улекшило бы лише вступъ россійскому продуктови.

—

Фактъ, що Вальдекъ-Руссо одержавъ инодгы въ палатѣ послівъ таку малу бѣльшость, противревізіоністичній часописи выкористують яко оружіе противъ нового кабінету и ворожать ему скорый конець. Ревізіоністичній знову пригадують, що Мелінъ при своимъ президентскімъ дебютѣ побѣдивъ бѣльшостею лише десятьма голосами, а проте цѣлій два роки державъ керму державы. Matin стверджуе, що конституцію, котра за републики вже такъ довго истнуе, ухвалено колись лише однымъ голосомъ бѣльшости. До исторіи голосованя надъ справою довѣря для нового правительства Gaulois додае яко пояснене сесю обставину, що ухвалене въ сенатѣ вотумъ довѣря для правительства, такъ вплынуло на деякихъ перѣшучихъ послівъ, що перехилилися рѣшучо на бѣкъ правительства, тымъ бѣльше, що ухвалене наганы могло потягнути за собою розвязаня палаты. Соціялісты, котрій найзавзятѣйше поборюють правительство, а навѣть самъ Мірманъ, здержали ся вѣдъ голосованя и поза словній напасти не посунули ся анѣ на крокъ напередъ. Инша група соціялістівъ голосувала за правительствомъ. На початку вчерашного засѣданя палаты послівъ Деруледъ поставивъ внесене зъ жаданемъ ревізіи конституціи въ тімъ напрямѣ, щобы парляментарну репуплику заступлено републикою плебісцитовою и зажадавъ наглости того внесеня. Президентъ міністрівъ выступивъ противъ наглости и зажадавъ, щобы внесене вѣдослано до комісіи. Деруледъ зажадавъ голосу, але президентъ палаты вѣдмовивъ. Коли одинъ посолъ закинувъ президентови, що ходить крутыми стежками, счинивъ ся крикъ и протесты на лѣвици. Кільканайцять послівъ говорить наразъ. Президентъ накриває голову на знакъ, що засѣдане перевае. По перерві наставъ вже спокій, отворено засѣдане на ново. Остаточно наглість внесеня Деруледа вѣдкинено 367 голосами противъ 70 и палата перейшла до порядку дневного.

—

Англійскій державный секретарь для колоній Чемберленъ выголосивъ въ Бірмінгамѣ остру промову противъ Трансвалю. Чемберленъ сказавъ, що англійске правительство вже не разъ старало ся удержати приязні вѣдносины зъ Крітеромъ, але въ наслѣдокъ его поступованя було се неможливе. Вѣдносины зъ Трансвалемъ можуть пошкодити славѣ и великодержавному становиску Великои Британіи. Адміністрація Трансвалю е страшною болячкою, що затроює атмосферу цѣлои полудневои Африки. Англія въ тій справѣ станула теперь на засадничій зворотній точцѣ, котра буде рѣшаючою для исторіи державы и ей кольоній.

Зъ Преторіи доносять, що правительство бурскои републики намѣрне губернаторови Мільнерови предложити новый проектъ. Пѣсля того проекту всѣ чужинцѣ по шесть лѣтнімъ побутѣ въ краю одержали бы право голосованя. Сеся постанова дѣлала бы такожъ въ задъ. Нинѣшна клавзула о натуралізаціи мала бы бути внесена. — Таймсъ обговорюючи проектъ пише, що такій проектъ, наколи вінъ буде такожъ примѣненый до соймовыхъ выборівъ, буде дуже радо привитаный такъ въ Англіи, якъ и въ Африцѣ, яко пѣдстава до приязного управильненя вѣдносинъ.

Зъ Лондона доносять, що до Шантанъ надійшовъ розказъ, щобы до дня 11-ого липня була змобілізована цѣла фльота. Тутъ гадають, що причиною сихъ приготовань не суть нѣякій военній кроки, але просто великій морскій маневры.

Письма зъ краю.

Зъ Бережанъ пишуть намъ:

Роботы при бережаньскій церквѣ поступають на передъ. Теперь демолюють пресвитерію и захристію. На мѣсце ихъ ставне величава нава для вѣрныхъ зъ головною банею. Двѣ передній вежѣ зъ меншими банями выкінчено давнѣйше.

При сій нагодѣ скажемо кілька слівъ, якій намъ на видъ будовы мимохіть насуваються ся.

Бережаны, хоть малій, можуть повеличатись ажь трема костелами и одною замковою каплицею. Мѣжь ними фара домінуе величиною и стариною. Збудована, въ початкомъ XVI. вѣку на горѣ якъ твердиня, есть справдѣшною твердинею латинниківъ. Каплиця замкова — мабуть найгарнѣйшій памятникъ ренесансу въ Галичинѣ, зъ цѣнными нагробниками Сѣнявскихъ, вже тымъ самымъ притягае усѣхъ до себе. На горѣ знову надъ мѣстомъ стоить монастырь Бернардинівъ, що горне до себе не лишень народъ зъ телятами и баранами-первенцами, але на жаль и нашихъ священниківъ въ день св. Антонія [але не Печерского!].

Супротивъ того стояла въ рынку маленька церковця якъ сирота, опущена и упослѣджена. Довела ей до такого стану байдужість заряду церковного. Довершна покійный пароха о. М. Глѣбовицкій завѣвъ ладъ, але церкви розширити не вспѣвъ. А тымчасомъ населеня росте, школы бѣльшають и неравъ на богослуженю ръ церквѣ глота. Тому теперѣшный пароха о. Кордуба, увзглядняючи наведенѣ обставины, підняв ся важкого дѣла: выбудувати нову церковь, и то безъ конкуренціи.

Въ тімъ дѣлѣ всѣ Русины бережаньскій повинній прийти своему пароховы въ помочь, бо справдѣ соромъ, щобы маленька, перебудована зъ якогось вірменьского магазину церковця руска тулила ся поручь величавыхъ святинь латиньскихъ... При добрій волѣ загалу и не счуемо ся, якъ на мѣсци старенькои, дряхлои — стане нова и величава церковь на славу божу и на честь народу.

НОВИНКИ.

Выборъ президента мѣста Львова вѣдбувъ ся вчерѣ въ сали ратушевій о 6 годинѣ вечеромъ. Явило ся 96 радныхъ, а чотирохъ оправдало свою неприсутність; мѣжь ними и д-ръ Мархвіцкій „недугою". На председателя выборівъ покликавъ президентъ д-ръ Малаховскій проф. Малецкого [6. президента надзираючои рады галицкои касы щадничои], а сей покликавъ до комісіи выборчои сімохъ радныхъ. Приступлено до выбору и на 96 голосуючихъ дістанъ д-ръ Малаховскій 72 голосівъ, д-ръ Цетнакъ 17, а д-ръ Дулемба и М. Михальскій по одномъ голосѣ; 5 картокъ вѣддано чистыхъ. Отже президентомъ выбраный наново д-ръ Годимиръ Малаховскій. Радній почали ему гратулювати, галерія била брава [а чого?], на дворѣ „пболи звычаю" заграла народова орхестра народового марша. Вѣдтакъ наступивъ выборъ першого віцепрезидента и въ выбору выйшовъ Мих. Михальскій [дотеперь другій віцепрезидентъ], дістанши 52 голосівъ; контръ-кандидатъ, попередный віцепрезидентъ купець Шаеръ дістанъ 41 голосівъ, а 3 картки вѣддано порожній. Повторила ся та сама исторія гратуляційна, що при выборѣ президента. Вѣдтакъ на внесене Пінеса выборъ другого віцепрезидента вѣдложено до пятницѣ [30 с. м.].

— Зъ побуту міністра д-ра Рубера у Львовѣ. Позавчера рано міністеръ робивъ приватній візиты, вѣдтакъ вѣдвѣдавъ заведене карне т. зв. Бригідки. Тутъ конферувавъ зъ президентомъ мѣста д-ромъ Малаховскимъ и зъ депутаціею мѣста Жовкви въ справѣ перенесеня заведеня карного до Жовкви. Зъ-вѣдси удавъ ся до мѣско-делегованого суду секціи II. и III. при ул. Казимировскій. Умѣщене сего суду дуже не вподобало ся міністрови, навѣть жалувавъ урядниківъ, що они мусять працювати въ такъ невыгодныхъ бюрахъ та при стуку улицѣ, и признавъ конечність змѣны умѣщеня всѣхъ судівъ, крімъ карного и высшого краевого, що находять ся у выгодномъ будынку при ул. Баторія. Дальше звидѣвъ міністеръ музей Дѣдушицкихъ и музей Оссолиньскихъ [зъ русскихъ заведень анѣ одного]. Вечеромъ о 8 годинѣ вѣдбувъ ся у президента д-ра Тхоржніцкого въ честь міністра обѣдъ, въ котрімъ взявъ участь лишь одинъ Руснинъ: завѣдатель митрополіи митратъ Бѣлецкій. Опѣсля цѣлый вечеръ перебувъ міністеръ въ „кіньскімъ" [народовімъ] касинѣ.

Вчера рано міністеръ звидѣвъ I. секцію суду мѣско делегованого при ул. Ягайлоньскій и заведене карне для женщинъ [Марія Магдалины], а опѣсля въ сали президія высшого суду краевого вѣдъ 10 годины рано удѣливъ авдіенцій. На авдіенціи явили ся представителѣ рѣзныхъ властій и урядівъ. Мѣжь ними були такожъ о. митратъ Бѣлецкій зъ крилошанами Туркевичемъ и Пюркомъ. Вѣдтакъ депутаціи. Депутація кандидатівъ нотаріяльныхъ просила о основане новыхъ посадъ нотарѣвъ. Депутація громадъ Жовкви въ справѣ будовы тамъ карного заведеня. Депу-

---

котрій окликнули его въ имени Кошута начальнымъ вождемъ армій. Але Гердей мавъ у своихъ рукахъ доказы на то, що Кошутъ ще передъ тымъ потайно именувавъ начальнымъ вождемъ Бема. Вояцка душа Гердея обурювалась на ті интриги и тому то вѣзвавъ вінъ Кошута до зложеня власти. Его листъ до Кляпки е гіркимъ обжалованемъ Кошута и тыхъ всѣхъ, що мали власть у своихъ рукахъ.

„Вѣдъ того часу, якъ мы не видѣли ся, — пише Гердей, — ставъ ся важный, богатый въ наслѣдки выпадокъ. Вѣчна заздрість правительства и низькій мотивы кількохъ его членівъ довели до того, що я передсказавъ ще въ цвѣтни. Коли я по многихъ свѣтлыхъ побѣдахъ надъ Россіянами перейшовъ черезъ Тису коло Токая, ухвалила рада именувати мене начальнымъ вождомъ армій. Однакъ Кошутъ именувавъ потайкомъ Бема. Але цѣлый край бачивъ начальника въ менѣ, бо Кошутъ не сказавъ радѣ, що именувавъ Бема начальнымъ вождомъ. То шахрайство стало ся причиною слѣдующихъ выпадківъ. Дембіньского побито пѣдъ Чорекомъ, Бема пѣдъ Марошъ-Вашергелі, отже Бемъ подавъ ся до Темешвару, а Дембіньскій за нимъ. Дембіньскій принявъ ще разъ битву, але побито его такъ сильно, що зъ пятьдесять-тысячнои армій полишилось ему тілько шесть тысячь жовнірівъ. Рівночасно посували ся Австрійцѣ мѣжь Темешваромъ и Арадомъ. Міністерство вѣйны дало ему приказъ завернутись до Араду, котрый е въ нашихъ рукахъ, а не до непріятельского Темешвару. Але Дембіньскій зробивъ противно. Длячого, не знаю; однакъ богато причинъ промовляе за тымъ, що се стало ся зъ ненависти до мене. Наслѣдкомъ того вийшло, що зъ тыхъ, що вийшли зъ Коморна, полишивъ ся и одинъ загроженый на полудни вѣдъ Австрійцівъ, на півночи вѣдъ Россіянъ. Хочь я можу ще завернути ся зъ Араду черезъ Родно до Семигорода, але я, зъ почуття любови до моеи вітчины, котрій за кожду цѣну хочу повернути спокій, чую ся зневоленымъ шукати ратунку въ зложеню оружя. Въ першій лініи старавъ ся я всѣми силами переконати часове правительство, що оно не въ силѣ помочи вітчинѣ и повинно зложити власть зі своихъ рукъ, щобы не выставляти краю на ще бѣльше нещасте. Правительство прилучило ся до монхъ поглядівъ и віддало въ мои руки всю власть цивільну и війскову. Ажь тогдѣ рѣшивъ ся я въ одну мить, але передумавши попередъ всьо добре, зложити безусловно оруже передъ війскомъ царя Россіи. Моя армія на се годила ся, всѣ вѣддѣлы въ поблизи Араду злучили ся зъ нами, крѣпость Арадъ, що стоить пѣдъ командою Дамяніча, заявила также готовість пійти за нашимъ примѣромъ. Роздумай, що можешь и що повинень ты зробити."

Той намѣръ Гердея набравъ бѣльше реальныхъ пѣдставъ, коли повернули послы вѣдъ Рідігера. Зі справоздання послівъ Угры зрозумѣли, що Россіяне стоять сильно и що дальша війна неможлива, а на случай злożења оружа обіцявъ царь вставити ся за повстанцями у цісаря Франца Іосифа. Тому то Гердей сейчасъ по приѣздѣ послівъ списує бажаня своеи армій и высылае новыхъ послівъ, бѣльше аристократичныхъ и приклонниківъ монархізму: полковника Бетлена, графа Павла Естергазого и Шмідегга. Але ті послы не застали вже Рідігера у Великімъ Варадинѣ.

Хочь Паскевичъ остерігавъ Рідігера передъ хитростю Гердея, то вінъ якось спустивъ ся на рицарскість Гердея и посунувъ ся черезъ Кішь Ене до Саранду, щобъ бути ближше Вілягоша. Тому-то и передпослѣдный актъ тои кровавои драмы не розігравъ ся у Великімъ Варадинѣ, а въ Сарандѣ.

(*Конець буде.*)

тація мѣста Канычуги вручила петицію о заведеніе тамъ суду повѣтового. Депутація громады Комарна просила о прихильне полагодженіе просьбы до трону о помилуваніе засуженыхъ кількадесять мѣщанъ на вязницю за кровавій баденѣвскій выборы. Депутація службы судовои и вязничнои просила о регуляцію платнѣ. Явило ся и много особъ приватныхъ.

Авдіэнціи закончилисъ около 12 годины, а опѣсля въ касинѣ народовомъ давъ міністеръ снѣданіе для визначнѣйшихъ представителѣвъ судейского стану. Пополудни выѣхавъ въ товариствѣ през. д-ра Тхоржницкого на инспекцію повѣтового суду до Щерця. Президентъ д-ръ Тхоржницкій выѣде въ міністромъ на дальшу инспекцію судовъ и повэрне ажь 6 липня, а заступати его буде віцепрезидентъ д-ръ Диневскій.

Зъ побуту міністра у Львовѣ не можемо поминути ще такого факту: Коли міністрови представлено межи другими урядниками львівского прокуратора Гайдерера, міністеръ вѣдозвавъ ся до него: „Ich bedauere Sie...“ усмѣхнувъ ся и докинувъ, що ще буде мати нагоду поговорити зъ п. Гайдереромъ. Міністеръ „пожалувавши“ п. Гайдерера мавъ на гадцѣ львівскій „панамы“... Честь для „польскои господарки“ фінансовои!..

— **Въ понедѣлокъ 3-го липня** с. р. устроює „Комітетъ драматичныхъ выставъ и концертовъ товариства им. Котляревского“ въ сали „касина мѣщаньского“ (ул. Академічна) *аматорске представленіе „Майстеръ Чирняка“* сполучене *зъ концертомъ „Львовского Бояна“ и орхестры 80 п. п.* Початокъ о год. 8½ вечеромъ. Чистый доходъ призначеный на будову руско народного театру у Львовѣ. Тому, що комітетъ старавсь о деякій несподѣванки, а рѣшене ще не наступило, не може вонъ ще нынѣ подавати певнои програмы, але подасть ю въ пятницю. — *Комитетъ.*

— **Директоромъ женьскои семинаріи учительскои у Львовѣ** именованый Юліанъ Зубчевскій, директоръ мужескои семинаріи учительскои въ Рящевѣ

— **Маршалокъ** гр. Стан. Бадені мае ся взглядно добре, бо горячка у него не появила ся. Буде мусѣвъ лежати мабуть около шѣсть тыжднѣвъ. Вчера одержавъ вонъ вѣдъ цѣсарского адъютанта ген. Больфраса телеграму зъ цѣсарскимъ высказомъ жалю зъ причины его пригоды и зъ запытаньемъ про станъ здоровля.

— **Дощѣ**, сполученій зъ бурями, градами и повенями, не перестають сего мѣсяця. Нема майже дня, щобы зливнимй дощь не пелявъ и такъ уже вогкои землѣ. Зъ усѣхъ сторонъ краю доходять сумнѣ вѣсти о починеныхъ шкодахъ въ сегорбчныхъ засѣвахъ. Вѣдъ частыхъ дощѣвъ повылягали збѣжа, а жито и пшениця, хочь заповѣдали ся дуже красно, захопленій въ цвѣтѣ дощами, не подають надѣѣ на урожай. Сѣнокосы ще не вѣдбули ся, а хто покосивъ траву, то они або погинули, або декуды забрала ихъ вода. Зъ роспукою дивить ся рольникъ на погибаючу свою працю, дармо выглядае голубого неба и ясного сонца... Чи вже и небеса змовили ся противъ нещастнои нашои краины? Отъ и нинѣ въ ночи й рано дощь лле якъ зъ ведра, небо склонъ засунувъ ся хмарами, а температура понизилась... О 2 год. упавъ градъ.

— **До вѣдомости Всч. и Впр. гр.-кат. Консисторіи въ Перемышли.** На приказъ ярославского старосты п. Щуровского почато вѣдъ Великодныхъ святъ сего року учити рускаго языка въ чотирокласовій школѣ въ Порохнику. Дня 22 червня с. р. вѣдбувъ ся испытъ шкільный, на котрѣмъ бувъ Вс. о. Дигдалевичъ, парохъ Повнатичъ, яко Ординаріятскій комісарь шкільный деканата порохницкого. Тожь бувъ наочнымъ свѣдкомъ, якъ дѣти дещо читали по руски, а навѣть деклямували, розумѣвсь давнѣйше выучені дома. Такожь бувъ наочнымъ свѣдкомъ, що на испытѣ не було рускаго мѣсцевого священника о. Пѣдлящецкого, а дѣти руски — с нихъ до 25 — учить разомъ зъ всѣми религіи по польски польскій вікарій. О. Пѣдлящецкій, якъ уже есть щось тридять и сѣмъ лѣтъ въ Порохнику, що анѣ разу не бувъ въ школѣ мѣсцевій. Теперь о. Пѣдлящецкій вже постарѣвъ ся, мае 75 лѣтъ, може й не зможе ходити до школы на науку религіи. Але дбаючи о добро церкви и пѣднесене обряду, чи не повинна бы Всч. и Впр. Консисторія прислати якъ найскорше сотрудника до мѣста Порохника? [Певно, що повинна бы! — *Прим. Ред.*]

— **Великій фестинъ на рѣчь Бурсы св. О. Николая въ Перемышли.** Заповѣдженый фестинъ на рѣчь Бурсы дня 4. червня с. р. не вѣдбувъ ся за-для непогоды. Дощемъ и горемъ прибитый комітетъ, мусѣвъ вѣдложити его на день погоднѣйшій и надѣйнѣйшій, котрымъ буде *недѣля 2 го липня* о 3. годинѣ пополудни въ тѣмъ самѣмъ мѣсци (гора Замкова), за те зъ розширеною програмою, бо до давнѣйшого увѣндуть ще людовій забавы. Всѣхъ мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ гостей запрошуе симъ сердечно — *Комітетъ.*

— **Зъ рускаго Товариства педагогічного.** Маемо честь запросити Вп. Родимцѣвъ и Свѣтлій Товариства рускій на закончене року шкільного въ рускій дѣвочій школѣ выдѣловій (при ул. Вѣрменьскій ч. 3., II поверхъ) на день 5. н. ст. липня о годинѣ 4 пополудни. — *Выдѣлъ.*

— **Вступнѣ испыты до I клясы въ ц. к. Франць-Іосифа (рускій) гімназіи въ Тернополи** вѣдбудуть ся дня 15. н. ст. липня о 9 годинѣ зъ-рана. Дня 14. липня мають ученики зъ своими родичами або опѣкунами зголосити ся въ канцелярія ц. к. Дирекціи и принести зъ собою: 1) метрику хрещеня, 2) свѣдоцтво шкільне зъ послѣдного повроку, 3) посвѣдчене вѣдъ лѣкаря повного щѣпленя вѣспы, 4) таксу вписову 3 зр. 10 кр. Безъ тыхъ документовъ не припустить ся нѣкого до испыту. — При вписѣ мають родичѣ ученика або ихъ заступцѣ *сказати*, до котрои гімназіи мае ученикъ здавати испытъ: до рускои, чи до польскои. При сѣй нагодѣ просимо уклѣбно Вч. отцѣвъ духовныхъ и Вп. п. учителѣвъ, щобы зволили ласкаво се оголошеня оповѣстити ученикамъ и пояснити, а родичѣвъ и ихъ заступникѣвъ поучити, якъ мають ся поводити. [Всѣ руски часописи дуже просимо се оголошене оповѣстити.]

— **Зъ Милятина** пишуть намъ: Черезъ звѣстный читателямъ „Дѣла“ процесъ противъ о. Сидора Зельского, пароха милятинъского, спинила ся була справа будовы церкви въ Милятинѣ старѣмъ. Поновій выборы до церковного комітету въ Милятинѣ старѣмъ вѣдбули ся, безъ письменного оголошеня, дня 23. липня 1898 [отже въ тыждень по тѣй промовѣ о. Зельского въ церкви, за котру его була обжалувала золочѣвска прокураторія державна. Зъ Милятина нового и тымъ разомъ нѣхто не явивъ ся. Зѣйшло ся всего 15 людей; прочій не знали, що будуть выборы. Коли дякъ Иванъ Цепухъ прийшовъ до канцелярія громадскои и заставши тамъ писаря Ивана Пелеха спытавъ его: „чи нинѣ будуть выборы?“ — той вѣдповѣвъ: „я о тѣмъ нѣчого не знаю!“ [Вѣйта, якъ не було дома, а якъ звычайно въ коршмѣ] Дякъ, выйшовши зъ канцелярія здыбавъ на дорозѣ поліцая громадского Яцка Рачкевича и его спытавъ, чи будуть выборы, а той такожь нѣчого „не знавъ“. Тымчасомъ показало ся, що поліцай тихцемъ скликувавъ поплечниковъ вѣйта на выборы и вже часть сидѣла въ вѣйтомъ въ коршмѣ при пивѣ и „конаку“. Зѣйшло ся 15 и выбрали до комітету трехъ своихъ. Сорокъ парохіянъ внесло черезъ ц. к. староство протестъ до ц. к. намѣстництва, але *вже рбкъ минавъ, а вѣдповѣди нема!* Чи оно застрягло въ бюрку п. старости Бернацкого, чи въ бюрку намѣстника гр. Пінінського, не знати; то лишь знаемо, якъ то власти печалять ся о добро церкви...

— **Залитый циганьскій таборъ.** Дня 23 с. м. прибула до Самбора банда зъ 21 циганѣвъ пѣдъ проводомъ Ив. Керпача зъ 4 возами и 16 кѣньми. Цыганы розтаборили ся пѣдъ Радловицями надъ берегомъ Днѣстра. За-для дощѣвъ вода нагле прибула въ ночи, коли цыганы спали, и залнешн поля и луги вѣдтяла цыганѣвъ вѣдъ берега. Рано около 9 годины всѣ возы стояли пѣдъ водою и тѣлько завдяки ланцухамъ, котрыми були прикрѣплені до землѣ, могли устоятись. Цыганы зъ дѣтьми ледви держали ся на возахъ. Дано знати жандармеріи, вѣзвано людей до помочи и спущено тратвы. Однакъ всѣ старанія доплысти на тратвахъ до цыганѣвъ були даремнѣ; вода уносила тратвы, одна навѣть перевернула ся, а люде, що були на нѣй, мало не потонули. Доперва пополудни, коли вода опала, перевезено цыганѣвъ на берегъ. Не потерпѣли они нѣякои шкоды. Цыганъ все выкрутить ся!

— **За розруху въ день I. мая** с. р. вѣдбула ся въ секціи III. львівского м. дел. суду розправа противъ одинадцатьохъ демонстрантовъ, котрѣ напали були на львівскій пекарнѣ и потурбували своихъ товаришѣвъ, що не хотѣли взяти участи въ роботничѣмъ святѣ. Обжалованій пересидѣли звыжь шѣсть тыжднѣвъ у слѣдчѣй вязници. По розправѣ уволнено вѣсьмохъ, а засуджено лише Лопатинъского на 5, Таборского но 2 и Смальця на 1 день арешту.

— **Промѣне Рентгена** зрадило одного вояка въ Черновцяхъ треба було вѣдъ якогось часу кѣлька разовъ вѣддавати до шпиталю зъ причины запаленя кости въ ногѣ. За кождымъ разомъ по кѣлька тыжднѣвомъ побутѣ въ шпитали воякъ подужавъ и могъ дальше робити службу, але за кѣлька тыжднѣвъ недуга вѣдновлювала ся и вояка мусѣли зновь вѣддати до шпиталю. Позаякъ то дуже часто повтаряло ся, та власть вѣйскова хотѣла его вже цѣлкомъ увольнити вѣдъ служби. Однакъ передъ тымъ задумавъ лѣкарь въ шпитали пересвѣдчити ся: що то за недуга, що такъ уперто повтарнѣ ся, и длятого ужилъ рентгенѣвского апарату д-ра Гольдфельда. На велике здивованіе представивъ ся его очамъ цѣкавый видъ: мимо хора кѣсть показала ся цѣлкомъ здоровою и неушкодженою, але заразъ коло нея було вѣсѣмъ великихъ иголъ, якій хитрый воякъ самъ собѣ вѣбивавъ вѣдъ часу до часу въ тѣло, абы тымъ способомъ выкликати недугу и увольнити ся вѣдъ вѣйска.

— **Ще одинъ!** Властитель трафіки при улици Короля Людвика, жидъ Френкель, що займавъ ся такожь посередництвомъ мѣжь лихварями о позычки „на раты“, утѣкъ безъ вѣсти. Надувъ вонъ лихварѣвъ на бѣльшій суны. Якъ спортъ, то спортъ!

— **Директоры чи директорки?** Львівскій учителѣ внесли до рады мѣсков протестъ противъ вѣддання управы выдѣловыхъ школъ св. Анны, св. Єлисаветы и Чацкого у Львовѣ учителькамъ. Въ протестѣ они доказують, що если законъ говорить о „директорахъ“, то можуть ними бути тѣлько мужчины, и заявляють, що постановили доходити своихъ правъ у всѣхъ инстанціяхъ.

— **Графъ роботникомъ.** Зъ Тернополя доносять, що при будовѣ дому адвоката Б. працюе тамъ яко денный роботникъ при фундаментахъ гр. Калиновскій. Неодинъ графъ повиненъ взяти собѣ зъ Калиновского примѣръ, а тогдѣ було бы менше въ курсѣ фальшивыхъ векслѣвъ и „панамъ“...

— **Цѣкаве орѣченѣ въ справѣ престацій дороговыхъ** выдавъ выдѣлъ краевый сими днями. Оно выясняе постановы закона що-до престацій дороговыхъ и основнымъ рѣшенемъ въ деякихъ сумнѣвовъ, що-до увольненя певныхъ особъ вѣдъ престацій дороговыхъ. Зарядъ дороговый въ Княгининѣ пѣдъ Станиславовомъ вписавъ до спису особъ, обовязаныхъ до вѣдроблюванія престацій дороговъ, також вязнѣвъ, що вѣдбувають кару въ заведеню карнѣмъ станиславовскѣмъ, положенѣмъ въ обсягу громады Княгининя. Коли зарядъ заведеня карного запротестувавъ противъ потяганя вязнѣвъ до вѣдроблюванія престацій зарядъ дороговый въ Княгининѣ предложивъ справу до рѣшеня выдѣлови повѣтовому въ Станиславовѣ. Выдѣлъ повѣтовый заявивъ, що вязнѣвъ не можна потягати до вѣдроблюванія престацій. Противъ того орѣченя выдѣлу повѣтового внѣсъ зарядъ дороговый рекурсъ до выдѣлу краевого. — Выдѣлъ краевый не увзглядивъ того рекурсу, а въ мотивахъ орѣченя пѣдносъ, що коли на пѣдставѣ §. 16 закона дорогового престацій можна вымѣрювати лишь родинамъ, взглядно партіямъ ведучимъ самостійне господарство, то вязнѣвъ, котрій чейже не ведутьсамостійного господарства, не можна вчислити до такои категоріи особъ. Зарядъ дороговый въ Княгининѣ покликувавъ ся у своѣмъ рекурсѣ на истнуючій звычай, що при переписи населеня вписувано кождого вязня яко окрему партію, а вѣдъ партій, взглядно родины, ведучои окреме господарство, надежить вымагати вѣдроблюваня дорогової престаціи. По постановамъ §. 21. регул. дорог. всѣ сумнѣвы въ тыхъ справахъ мають рѣшати ся въ спеціяльныхъ припадкахъ на пѣдставѣ инструкціи выданои для переведеня конскрипціи. Отже выдѣлъ краевый пѣднѣсъ, що звычай вписуваня вязнѣвъ яко окремыхъ партій не мае въ сѣмъ случаю значѣня, бо пѣдъ тымъ взглядомъ постановы закона дорогового не полишають нѣякого сумнѣву; а коли вписувано вязнѣвъ яко окремій партіи, то фактъ сей по гадцѣ выдѣлу краевого не вѣдповѣдае постановамъ инструкціи міністерскои зъ дня 9 серпня 1890 р. В. з. д. ч. 162, выданои для выконаня конскрипціи 1891 р.

— **Въ справѣ проєктованого товариства** рускихъ священниковъ въ Америцѣ пише о. Т. Обушкевичъ въ „Свободѣ“:

„Вже наспѣло до моихъ рукъ немале число зголошень вѣдъ Вч. оо. духовныхъ въ справѣ нашого товариства, а у всѣхъ тыхъ письмахъ высказана мысль о доконче потрѣбѣмъ злученю нашѣмъ та желане поскорити зъ уконституованемъ сего братства. Щобы отже въ порядку нашъ проєктъ перевести и въ житѣ впровадити, маю честь всѣхъ интересованыхъ Вч. оо. дух. увѣдомити, що дня 1 червня с. р. вечеромъ, въ домѣ Вч. о. Матяцка, душпастыря въ Cleveland, O., вѣдбуло ся спеціяльне зѣбране тыхъ священниковъ, котрѣ по случаю конвенціи „Соединенія“, яко делегаты въ згаданѣмъ мѣстѣ знаходились. На тѣмъ то першѣмъ приготовляючѣмъ засѣданю въ Cleveland, O. присутнѣ були священники: О. Обушкевичъ, А. Дзубай, Дамяновичъ, Сатала, К. Лавришинъ, А. Камѣньскій, Матяцко, Г. Мартякъ, Н. Молчані, Ил. Дзубай, Ив. Арданъ, Злоцкій, Галько, Воленьскій. По короткѣмъ выясненю цѣли и прочихъ потрѣбностій за-для основана братства священичого, одобрили проєктъ и рѣшили:

1) Выбрати комітетъ редакційный за-для выготовленя начерку статутовъ; въ складъ того комітету увѣйшли оо. Т. Обушкевичъ, А. Камѣньскій, Гавр. Мартякъ и Иванъ Арданъ. Тому то комітетови припоручено зѣйти ся разомъ и по можливѣй скорости приладити начеркъ статутовъ, щобы потому на головнѣмъ зѣбраню улекшити нарады.

2) Мѣсце на першѣ головній нашѣ зборы означено не Harrisburg, а Philadelphi'ю, и то на день 18 юлія с. р., о чѣмъ ще разъ буде въ нашихъ газетахъ увѣдомлено, а крѣмъ того програма и прочій информаціи будуть предложеній“.

Наконецъ о. Обушкевичъ каже, що майже трета часть священниковъ не взяла доси въ тѣмъ проєктѣ нѣякои участи, тожь въ имени комітету просить, щобы у власнѣмъ своѣмъ интересѣ поспѣшили зъ своими гадками.

— **Рухъ выборчій въ округѣ Сянокъ-Березѣвъ-Лѣсько** въ повнѣмъ розгарѣ, та бо вже до выбору посла всего вѣсѣмь днѣвъ. Борба выборча ведесь мѣжь трема партіями, що поставили своихъ кандидатовъ. Русины оголосили кандидат ру о. Теофіля Калужняцкого, польскій людовцѣ д-ра Кароля Левакоского, а польскій общарники вразъ зъ польскимъ духовенствомъ проголосили кандидатуру графа Яна Потоцкого зъ Римапова. Акція выборча зѣ стороны Русинѣвъ иде льояльно — они въ рускихъ повѣтахъ агітуючи за своимъ кандидатомъ промовляють до совѣсти и розуму выборцѣвъ єдино зъ становища обовязку кождого Русина голосувати на рускаго кандидата, не уживають огидного оружя клеветы, якъ се чинять польскій людовцѣ, шкалюючи рускихъ священниковъ по своихъ зборахъ и часописяхъ [въ Kurjer'ѣ lwowsk'ѣмъ и другихъ]. Агітація за кандидатомъ польского центрального комітету недесь, якъ звычайно, тихцемъ, бо тота кандидатура пѣддержуе ся бѣльше тихими вплывами урядовыми та паньскими. Хто зъ сен борбы выйде побѣдоносно, годѣ вже теперь вгадувати.

— **Школу для дневникарѣвъ** мають незабавомъ отворити въ Парижи. Школа та зверне увагу на индівідуальне обдароване кождого кандидата, его темпераментъ и поведе его образоване въ певнѣмъ напрямѣ, щобы вонъ выробывъ ся на фахового журналіста. Значѣне тои школы буде велике, бо журналістъ потребуе богато знати, и то зъ рѣжныхъ галузей науки и житя, а такихъ вѣдомостій не кождый дневникарь мѣгъ на нинѣ набути, бо не було до того нагоды.

— **Дрѣбні вѣсти.** Ректоромъ вѣденьского університету выбраный д-ръ Вільг. Ант. Найманъ, професоръ семітскихъ языковъ на выдѣлѣ теольогічнѣмъ. — Въ горахъ коло Куфштайну три офіцары зъ Монахіи пѣдчасъ прогулки впали въ безодню. Одинъ зъ нихъ забивъ ся, а два сильно покалѣчили ся. — Говорять, що папскій нунцій Талізні у Вѣдни за-для апоплектичного удару втративъ мову и свѣдомѣсть; въ нунціатурѣ заперечують се и кажуть, що нунцій лишь троха нездоровъ. — Въ Тернополи вѣдбуде ся дня 1 липня цѣкава розправа противъ арендатора добръ Альфреда Гаспареского, котрый сфальшувавъ вексель на 2.000 зр.; Гаспарскій сидить въ слѣдчѣй вязници. — Въ Торіно въ Италіи померъ Александеръ Угринчукъ, вѣдъ довгихъ лѣтъ учитель нѣмецкого языка въ королѣвскѣй колегіи, въ 71 роцѣ житя. Позаякъ Італіанцѣ не могли вымовити его назвища, то Угринчукъ прозвавъ ся Александромъ Оріенте и пѣдъ тымъ назвищемъ званый бувъ въ Торіно. Родомъ бувъ Угринчукъ зъ Балинецъ въ Галичинѣ. — Субститутомъ пок. адвоката д-ра Юл. Илевича у Львовѣ установила адвокатска палата адвоката д-ра Ив. Добряньского. — Зъ Великого Варадина на Угорщинѣ телеграфують, що рѣка Керешь выляла и залила кѣлька селъ. Повѣнь знищила всѣ засѣвы, а комунікація перервана.

Надѣслане.

Seid.-Damaste

75 kr.

bis fl. 14.65 p. Met. — sowie schwarze, weisse und farbige **Henneberg Seide** von 45 kr. bis fl. 14.65 p. Met. — in den modernsten Geweben, Farben, und Dessins. **An Private** porto- und steuerfrei ins Haus. **Muster umgehend.** 6 [5]

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

О. Лука Турянській, парохъ въ Гошанахъ, деканата комарнинъского упокоивъ ся дня 18 с. м. въ 63 роцѣ житя а въ 37-бмъ священьства. В. ѳ. п.!

Михайло Юзьвякъ, судовый авскультантъ, упокоивъ ся дня 22 с. м. въ Коломыи въ 38 роцѣ житя. Покѣйный бувъ въ-першу друкарскимъ складачемъ, вѣдтакъ при сильнѣй волѣ добивъ ся становища народного учителя, яко учитель выучивъ науки повнои гімназіи и здавъ испытъ зрѣлости, а по скѣнченю правъ вступивъ до суду. В. ѳ. п.!

Вѣсти зъ Епархіи Львѣвскои.

Парохію reqiae collationis въ Кобакахъ видало намѣстництво о. Иванова Шихови, деканови и парохови зъ Сучавы.

Телеґрамы „Дѣла“.

Краковъ 28 червня. Комітетъ зъ адвокатомъ Добіею ураджуе тутъ другій зѣздъ славяньскихъ послѣвъ и політиковъ дня 8-ого вересня с. р. Головнымъ предметомъ нарадъ мае бути обговорене меморіалу Нѣмцѣвъ въ языковѣй справѣ. Цѣлый той зѣздъ мае малій выгляды на успѣхъ, бо навѣть молодоческій клюбъ не возьме въ зѣздѣ офіціяльнои участи.

Градецъ 28 червня. Мѣйска рада приняла одноголосно внесене, щобы одну зъ площей назвати именемъ Бісмарка.

Царгородъ 28 червня. Сербскій дипльоматичный агентъ повѣдомивъ представителѣвъ державъ, що, якъ слѣдча комісія ствердила, Альбанцѣ спѣльно зъ правильнымъ турецкимъ вѣйскомъ допустили ся насильного нарушеня сербскои границѣ.

Брукселя 28 червня. Вчера внесено въ палатѣ нове предложене о выборчѣй реформѣ, що выкликало дуже бурливій нарады. Соціялістичній послы разомъ зъ галерією спѣвали марсилізнку и кричали: „Най жие република!“ Мимо обструкціи, палата ухвалила приступити до дискусіи надъ предложенемъ дня 5-ого липня. Опозиційнѣ партіи орґанізують на той день масовій уличній демонстрація. Самѣ соціялісти можуть вывести на улицю надъ 100.000 роботниковъ.

Гаґа 28 червня. Уходить тутъ за рѣчь певну, що Нѣмеччина вже згодила ся на факультативный полюбовный трибуналъ. Справу розброеня треба уважати за погребану.

Парижъ 28 червня. Надѣють ся, що Дрейфусъ нинѣ высяде въ Брестѣ.

Мадридъ 28 червня. Въ Валенціи тревали онодги цѣлый день демонстрація. Жандармерія ранила кѣлька особъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На церковь въ Милятинѣ старѣмъ прислали [чи то вѣдъ себе, чи зъ церкви] слѣдуючій Р. Т. Добродѣе:

Въ Архіепархіи львѣвскои: Деканатъ бережаньскій: оо. сов. Бачиньскій 1 зр., Юл. Оницкевичъ 85 кр., Ом. Дудровичъ 50 кр. — Деканатъ бобрецкій: оо Камѣньскій 1 зр., сов. Лопатиньскій 1 зр., Гаранюкъ 1 зр., Яримовичъ 1 зр. — Деканатъ болехѣвскій: оо. Вагилевичъ 50 кр., Гетейчукъ 50 кр., Целевичъ 1 зр. — Дека атъ брѣдскій: оо Цегельскій 50 кр., Чировскій 50 кр. — Деканатъ бускій: оо. Лиско 1 зр. 50 кр., Лозиньскій 1 зр. 50 кр., Чубатый 1 зр., Радневичъ 5 зр., Цегельскій 1 зр., панѣ д рова Ступницка 50 кр., о. Бардинъ 1 зр., панѣ Яр. Зельска 50 кр., оо. сов. Квасницкій 1 зр., сов. Дерешъ 1 зр., Дольницкій 2 зр., сов. Дейницкій 1 зр.

60 кр., Питлякъ 2 зр. 70 кр., Бородіевичъ 50 кр. Деканатъ галицкій: оо. Лазрецкій 2 зр., Дикій 1 зр., Кумановскій 50 кр., Гойвановичъ бувшій парохъ Милятинъ 10 зр. — Деканатъ городецкій не прислався нѣчо. — Деканатъ журавеньскій: оо. Левицкій 1 зр., Гарасевичъ 50., Гриневецкій 50., Любинецкій 1 зр., крил. Керникевичъ 1 зр. 10 кр. Величковскій 1 зр. 50 кр. — Деканатъ залозецкій: оо. Витвицкій 1 зр., Марморовичъ 50 кр., Ляндерь 1 зр., Куляцкій 1 зр. — Деканатъ збаражскій: оо. Витошиньскій 50 кр., Концевичъ 1 зр., Дроздовскій 50 кр., Бѣлиньскій 50 кр. — Деканатъ зборовскій: оо. сов. Илевичъ 1 зр., Глодзинскій 1 зр., Вацикъ 1 зр., гов. Лозаревичъ 1 зр — Деканатъ золочѣвскій: оо. Сыроѣдовъ 90 кр., Карповичъ 50 кр. Стисловскій 50 кр., Струмѣньскій 55 кр., сов. Бородайкевичъ 50 кр. — Деканатъ калускій: оо. Глодзинскій 50 кр., сов. Каратницкій 60 кр., Целевичъ 1 зр. 80 кр., Шкурганъ 60 кр., сов. Рожаньскій 50 кр, крил. Кунцевичъ 2 зр. 50 кр, Руденьскій 1 зр, Глѣловицкій 50 кр., Романовскій 1 зр. 60 кр, Бобикевичъ 1 зр. — Деканатъ львовско-городскій: оо. пралатъ Кобыляньскій 25 кр., крил. Пакижъ 2 зр., крил. Павликовъ 12 зр., крил. Василевскій 1 зр., Мѣльницкій 1 зр., Гоцкій 1 зр., монастирь Василіянокъ 1 зр., п. В. Чубатый, лѣкарь ветеренарій 50 кр., п. В. Малишевскій, урядникъ желѣзницѣ 1 зр., оо. Гошовскій 5 зр. 78 кр., Баковичъ 1 зр. — Деканатъ львовско-загородскій: оо. Пѣджарко 1 зр., сов. Глиньскій 2 зр., сов. Пачовскій 1 зр., Зарихта 50 кр. — Деканатъ нараѣвскій: оо. Джулиньскій 50 кр., Кузьмовичъ 1 зр,, Рудницкій 1 зр. 50 кр. — Деканатъ олеській: оо. Езерскій 6 зр, сов. Гутковскій 1 зр., Пристай 2 зр., Дзеровичъ, сов. Герасимовичъ, сов. Шапковскій по 1 зр. — Деканатъ перегиньскій: оо. Богачевскій, Соболта по 1 зр., Бѣлецкій 3 зр, сов. Небыловець 1 зр., Малицкій 1 зр., Єм. Бѣлецкій 2 зр. — Деканатъ пѣдгаецкій: оо. Левицкій 6. парохъ въ Милятинѣ 3 зр. сов. Гузаръ 2 зр., Шѣсецкій 50 кр. Томовичъ и Виннницкій по 1 зр., Литиньскій и Лотоцкій по 50 кр. — Деканатъ рогатиньскій: оо. Онишкевичъ 1 зр., крил. Макогоньскій 2 зр., Кучиньскій 50 кр. — Деканатъ роздольскій: оо. Сеникъ, Продзевичъ, Лукавецкій, Савюкъ по 1 зр., Левицкій и Гаврилюкъ по 50 кр. — Деканатъ скалатскій: оо. Розлуцкій 2 зр., Луцикъ 5 зр., сов. Чачковскій 1 зр., Вербицкій 50 кр. — Деканатъ скольскій: оо. Юхновичъ 50 кр., Куликъ 1 зр. — Деканатъ стрыйскій: оо. Шуховскій и Тимцюракъ по 1 зр, шамбелянъ Шанковскій 50 кр., Ивасикъ 70 кр., Горалевичъ 1 зр. — Деканатъ тернопольскій: оо. Глиньскій 1 зр., Терешкевичъ 1 зр., Гаваньскій 2 зр. 10 кр., Бордулякъ 1 зр. 92., Алексевичъ 1 зр., Кунцкій 1 зр. 60 кр., Любовичъ 1 зр., Сивенькій 50 кр. — Деканатъ теребовельскій: оо. Бѣлиньскій 1 зр., сов. Балтаровичъ 8 зр. 40 кр., деканъ Залуцкій 1 зр. — Деканатъ Унѣвскій: оо. сов. Макухъ, Решетиловичъ и п. А. Балтаровичъ по 1 зр. панѣ Амалія Решетиловичъ 50 кр., оо. сов. Бачиньскій зъ Заставя 5 зр. 15 кр, Высланьскій и Щуровскій по 1 зр, Курмановичъ, Рожейовскій, Доманикъ и сов. Чвартацкій по 50 кр., деканъ Левицкій 6 зр., Левицкій 1 зр. 50 кр., Зубрицкій 2 зр. — Деканатъ ходорбовскій: оо. крил. Юзвиньскій 2 зр., сов. Лопатиньскій, Дылиньскій и Заяць по 1 зр., о. деканъ Кмѣцикевичъ, Филиповскій, Сенишинъ, Бачиньскій, Величковскій, Виннницкій, Юзвиньскій, Дудиньскій, Ольшь и Андрухбвъ по 50 кр. — Деканатъ холоѣвскій: оо. сов. Тарнавскій, Поповичъ, Давидовичъ по 1 зр. а сов. Кордуба 50 кр. — Деканатъ щирецкій: оо. Кинасевичъ 2 зр. 86 кр., Глиньскій, Любинецкій по 1 зр. а Погорецкій, Олскеѣй по 50 кр. — Разомъ 219 зр. 23 кр.

МАШИНЫ американьскій до робленя мороженого повмности 1, 2, 3 пітры по зр. 5·50, 6·50 и 7·50. Ронд. 5 мосяжній до смаженя конфітуръ по зр. 2·40, 2·80, 3·—. Кльошѣ дротяній до прикрываня полумискбвъ штука вбдъ кр. 35 до 1 зр. Ледбвнѣ кбмнатній знаменитій по зр. 24, 35 и 45 поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры.

Надбслане.

Заведене водолѣчниче „Киселька“

у Львовѣ отворене. Всякихъ пояснень удѣлае д-ръ Едмундъ Ковальскій, Пбдзамче, Львбвъ, Заведене „Киселька“. 236 5 6

Найдогбднѣйшимъ лѣтнымъ побутомъ въ сосновбмъ лѣсѣ є заведене кліматичне

ЗИМНАВОДА-РУДНО

сѣмь кільометрбвъ вбдъ Львова, а 14 мінутъ ѣзды желѣзницею зб Львова. Шѣсть поѣздбвъ желѣзничныхъ денно туда и назадъ. Стація, телеграфъ, почта, реставрація и купелѣ въ мѣсци. Мешкана выгбдни въ серединѣ соснового лѣса. Въ недѣлѣ в свята прогулки Львовянъ въ великихъ розмѣрахъ. — Блеший информація удѣлае „Народна Торговля“ у Львовѣ. 289 4—6

ѢЗДЫ НА РОВЕРАХЪ

научити ся можна въ 3 днихъ въ школѣ „Patria“, ул. Костюшки ч. 8 **рбгъ ул. Третого Мая.** — Роверы „Patria“ зъ Селігенъ найлучшій зб всѣхъ

Найлѣпша сталь въ Европѣ.

250 1—5

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на пляцбвцѣ площи Галицкоі

поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекопизды, барометры, термометры, рѣдкій ареометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничій, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвонкбвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся имъ найскорше и найдешевше. 5417

Цѣна збжа и другихъ продуктбвъ.

26 м. ст. червня 1899.

Львбвъ: Пшениця стара 8·80 до 9·—, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 6·30 до 6·50, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 5·50 до 6·25, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый —·— до —·—, ячмѣнь броварный 5·75 до 6·25, горохъ гот. 6·— до 9·—, вика —·— до —·—, насѣня льняне —·— до —·—, насѣня конопне —·— до —·—, бббъ —·— до —·—, бобикъ 4·30 до 4·50, гречка 7·— до 7·25, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до 50·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукурудза стара 5·— до 5·25, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 9·75 до 10·50, хмѣль —·— до —·—, за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрбвъ 16·25 до 16·50 зр.

ПОДЯКА

Симъ складаємо щиру подяку Сьвѣтлому Выдѣлови „Просьвѣты“ у Львовѣ за приславий намъ даромъ книжочки въ цѣнѣ 7 зр.; а не менче за щире письмо засхоты для насъ.

Читальня „Просвѣты“ у Старбй соли.

О. Конст. Грицикевичъ за выдѣлъ.

БРИНДЗЯ ГОРСКА

фасочка 5 кільова 2 зр. 82 кр.

Двбръ Лапшинъ, п. Бережаны. 245 4—12

Глядаєсь ревтельного и щирого чоловѣка, обознаного зъ купецтвомъ, до провадженя маючои заложитись крамницѣ. Пожадано бы було дуже, сли-бъ вбнъ потрафивъ учити нотного пѣнія вечерами. Крамниця маѣ велику будучибсть, бо громада числить около 4000 душъ рускихъ. Зголошеня адресувати до *о. Константина Грицикевича* гр.-кат. пароха у Старбй соли. 252 1—3

ШОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовій, вбдъ св. Ивана отвертій лишь для Христіянъ, для Пань вбдъ 10 до 1. 244 4—10

ЗАВЕДЕНЄ А. ЗПМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.

достаткуе и выконуе якъ найдешевше и найстаранѣйше.

ДРУКАРНЯ зъ кавчуковыми черенками для кождого леско надаюча ся, почавши вбдъ 1 зр. и высше. Стампілѣ металевій и кавчуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ литій и граврованій и проче.

Замовлена зъ провінціи полагоджують ся вбдворотною почтою. 221 8—52

ВІНКЕНТІЙ КУЧАБИНЬСКІЙ

Львбвъ, ул. Коперника ч. 2

поручае книжки до богослуженя „Святыя святыть“, почавши вбдъ 85 кр. и высше, Евангеліи въ красныхъ переплетахъ оксамітныхъ зъ окутемъ золотымъ, ручно мальоваными евангелистами по низькихъ цѣнахъ.

Фелоны, колпаки, олтарики процесійній, хоругви и т. п.

Образы ручно мальованій на полотнѣ, на блѣ. заразомъ всякій церковній знаряды по дуже низькихъ цѣнахъ.

Образки малій зъ рускими молитвами 100 штукъ по 30, 40, 85, 95 кр.

Купцамъ и книгарнямъ и вбдпродукчимъ одвѣтный рабатъ. 127 18—18

По причинѣ нового корстного укладу зъ фабрикою при численнѣйшихъ замовленяхъ:

СѢЧКАРНЯ СОХ зъ однымъ колесомъ а 2 ножами, ваги около 85 клґр. ширина писка 180 мм. за 25 зр.

СѢЧКАРНЯ ТИ вальцева зъ 2 колесами замаховыми и 3 ножами, ваги около 100 клґр., ширина писка 170 мм. за 26 зр.

При сейчасовбй уплатѣ 10% опусту.

Замовлятн черезъ

НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ

Львбвъ, Рынокъ 36. 153 11—0

Полевшѣ въ сплатахъ по ѣля договору безъ пбдвышенія цѣнъ

признаємо Вел. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и крив. урядникамъ а такожъ всѣмъ особамъ на добрбмъ становиску въ случаю потребы купна товарбвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонбвъ, вдамашбвъ, небъ на постелѣ и т. п., такожъ столового бѣля, ручникбвъ, бѣля мужескаго, дамскаго и дѣточого, рбжокъ церковныхъ ковровъ передъ престолы, сальонныхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсбвъ, хбдникбвъ, ватованыхъ ковдръ, ceратъ лінолеумъ, канъ на столы и постелѣ, коцикбвъ, дергъ на конѣ, макатбвъ, фобеліновъ и многихъ другихъ артикулбвъ.

Ілюстрованій цѣнники высылаємо на жадане безплатно. Письма и запиты належыть адресувати: 190

Товаровый дбмъ

„AU LOUVRE“

Львбвъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

МАШИНЫ ДО ШИТЯ ЗІНҐЕРА, човенковій и обручковій (Ringschiff) зъ первородныхъ фабрикъ, найдокладнѣйше урегульованій припоручае ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ (передъ тымъ І. Гардолиньскій) Львбвъ Галицка 6. 348

Гімназист з VII. клясою приме на час вакацій лекцію на селі. Зголошеня з услівями на адресу: **М. Л. Львів**, poste restante, головна почта.

Бальсамъ на волосе CELSIOR

[Haar-Balsam-Celsior]

є безперечно найлучшимъ косметикомъ на скрѣпленя ослабленого волоса, вбкъ хоронить вбдъ крушеня и выпаданя волоса, надае ему красный полискъ, природну барву и свѣжбсть, хоронить передъ сохненемъ и передчасным сивѣнемъ.

Цѣлкомъ нешкбдный!

Цѣна 1 фляшки 60 кр. [за попереднымъ надбсланемъ 80 кр. пересылка оплатно.] 166 10—12

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

C. Рукера аптика у Львовѣ

O. KLIER Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen.)

Правникъ

шукае лекція на селѣ на часъ ферій. За совѣстну працю ручить, а на жадане — для улекшена засягненя информацій — подасть адресы родинъ, въ которыхъ домахъ на лекціяхъ перебувавъ. — 3 poste restante головна почта Львбвъ 11080.

Товариство „Просьвіта“

при вбдближаючихъ ся іспитахъ в школах народних подае до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Епов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені краєв. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити **в канцелярії товариства Ринок ч. 10, *по слідуючій цінї:***

Розкази про сили природи	20 кр.
Оповіданя о житю св. Бориса и Гліба	20 „
Повіськи для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історики Руси ч. I.	25 „
Історики Руси ч. II.	33 „
Лен і конопді	24 „
Про живописти і ліси	20 „
Вінаміи Франклін	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	25 „
Жите сьв. великомученика і лікаря Панталеймона	20 „
Дрібна птиця господарска, а великі гроші	20 „
Відкрите Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методий	22 „
Фінляндия і Сахара	22 „
Повістки (Тіточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Жите сьв. Отця Николая	20 „
Молитвенник народний (в звичайній оправі)	30 „
Молитвенник народний (в лучшій оправі)	40 „
Молитвенник народний великий по цінї 90 кр.	1·20, 1·60 зр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Розкладъ ѣзды поѣздбвъ желѣзничныхъ важный вбдъ 1 мая 1899.

пбсля часу середно-европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского.]

поѣз.	особ	до Львова
приходить о		
		День
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова
	6·50	„ Бруховичъ вбдъ 7/8 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „
	7·40	„ Янова (гол. дворець)
	7·55	„ Лавочного „ „
	7·44	„ Тернополя на Пбдзамче
	8·05	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои
	9·—	„ Кракова, Вѣдни, Орлова
	11·15	„ Ярославa, Любачева
	11·55	„ Ицканъ, Чернов. Станиславa.
	1·01	„ Янова на гол. дворець
1·30		„ Кракова, Вѣдня
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вбдъ 1/7 до 13/9.
1·50		„ Ицканъ, Станиславова
2·20		„ Пбдволочискъ на Пбдзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Пбдзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	5·55	„ Сокаля
		Нбчь
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава
12·30		„ Черновець, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова
	3·05	„ Пбдволочискъ на Пбдзамче
	3·30	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока
	6·10	„ „ „ „ Хирова
	6·20	„ Ицканъ, Пбдвисокого, Козовы
	7·58	„ Янова вбдъ 1/8 до 31/8, и вбдъ 16/9 до 30/9 що дня и вбдъ 1/8 до 15/9 недѣлю и свята
	8·15	„ Брухович вбдъ 7/8 до 30/6, и 16/8 до 15/9.
	8·30	„ Брухович вбдъ 1/7 до 13/9 що день
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева
	9·21	„ Янова вбдъ 1/8 до 13/9.
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пбдвисоцкого
	10·08	„ Пбдволочискъ, Брод. Коцинецъ
	10·25	„ „ на гол. дворець
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту

поѣз.	особ.	зъ Львова
вбдходять о		
		День
	6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·15	„ Пбдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	6·30	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 13/9
	9·25	„ Янова
	9·35	„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
	9·45	„ Ицканъ, Сонова, Бергомету
	9·53	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
	12·50	„ Янова 1/7 до 13/9 недѣлѣ и свята
1·55		„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
2·08		„ „ „ Пбдзамча
	2·15	„ Брухович 1/8 до 13/9 недѣлѣ и свята
2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Кереземзе
2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хаббвки
	3·05	„ Стрыя, Сколього лишь 1/8 до 30/9
	3·15	„ Янова, вбдъ 1/8 до 30/9.
	3·20	„ Зимнои воды 7/8 „ 30/9.
	3·25	„ Брухович „ 1/8 „
	5·25	„ Ярославa
		Нбчь
12·50		до Кракова, Вѣдня, Берлина
2·36		„ Ицканъ, Константиця, Букарешту
	4.10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	5·50	„ Брухович вбдъ 7/8 до 13/9
	6·26	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы а Орлова вбдъ 12/9 до 15/9
	6·50	„ Янова вбдъ 1/8 до 15/8 въ будий дни
	7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	7·10	„ Сокаля, Равы рускок
	7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
	7·42	„ „ „ Пбдзамча
	7·47	„ Янова 1/10 до 30/6 1900 включно
	8·35	„ „ 1/8 „ 31/8 и 16/8 до 30/9
	9·11	„ „ 1/8 „ 12/9 недѣлѣ и свята
	10·10	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивоничa
	11·10	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ г. дворця
	11·32	„ „ Грималовa Пбдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нбчна числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. желѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментбвъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000-чѣ мельодій найтревалѣйшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тбльке я по цѣнѣ 10 зр. вразъ зъ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр. 1

Зъ поважанемъ **І. КАПРАЛИКЪ У ЛЬВОВѢ.**

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одвѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянського. Зъ друкарнѣ Ипостазу Серпнсійского, пбдъ зарядомъ Іосифа Гаєвого

Ч. 134. Львовъ, Четверъ 17 (29) Червня 1899. Рочникъ XX

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзначнѣйшихъ повѣстей" выходить що второкъ, и що второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додатком

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пів рóку	9 зр.	на пів рóку	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пів рóку	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція відъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неопечатані вільні відъ порта.

Поєдинче число коштує 8 кр. а. в.

Оголошенія звыклій принимають ся по цѣнѣ 10 кр. відъ одного стрічки инсератовой або ся мѣсяце а въ рубрицѣ „Надісланє" по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватні числять ся по 15 кр. відъ стрічки.

До ситуації.

Параґрафъ четирнацятый зачинає бути въ Австрій нормою. Народы Австрій зачинають уважати такій станъ за щось цѣлкомъ звычайного и немало здивували бы ся, коли бы конституція зачала наново нормально функціонувати. Коли передъ повтореа рокомъ заряджено першій разъ на підставѣ §. 14 ого буджетову провізорію, жахъ пішовъ по цѣлій Австрій. Теперь люде вже привыкли до того. Опогды появила ся вже пята незаконна буджетова провізорія, а два роки побирають вже податки и роблять выдатки безъ дозволу парляменту и нѣхто не бачить въ тѣмъ нѣчого надзвычайного. Появило ся розпорядженє на підставѣ §. 14 ого, конституцію нарушено, ну, и що зъ того? що дальше? О, оно піде ще дальше. Міністеръ Кайзль одержавъ відъ себе и своихъ товаришівъ-міністровъ повновласть затягати довги! Въ той способъ австрійскій державный довгъ побільшено вже безъ парляменту о сорокъ міліонівъ зр. Але амбіція правительства Туна не обмежає ся на стяганю податковъ безъ дозволу парляменту; она йде дальше, и задекретує на підставѣ §. 14 ого новій податки. Зъ того, що говорено въ угорскімъ соймѣ, выходить, що правительство Туна рѣшило ся підвысшенє податку відъ цукру и пива перевести безъ парляменту. Затягати позички, задекретовувати новій податки — — панъ Кайзль може бути нарозумѣлый на свою штуку пояснюванія законовъ. Що вартъ нинѣ той бѣдный парляментъ, коли его неприсутність въ нѣчімъ не становить перешкоды для правительства? Кажуть, що парляменту не можь обійти, коли прийде часъ на спільній делегаціи. Але быстрота ума д-ра Кайзля поборе и сесю трудність, и нѣхто вже въ Австрій не здивує ся, не здурѣє, коли одного гарного дня міністеръ фінансовъ „докаже", що навѣть делегатовъ можь задекретувати на підставѣ §. 14 ого.

Прагска Politik въ дописи зъ Вѣдня доказує безосновність поголоски, що правительство ще въ лѣтныхъ мѣсяцяхъ розпочне політичну акцію, въ цѣли уздоровленя парляменту. Въ програмѣ правительства є передовсѣмъ переведенє австро-угорскои угоды на підставѣ §. 14-ого. Оголошенє дотычного цѣсарского розпорядженя наступить рівночасно зъ санкціонованемъ угодовыхъ предложень, ухваленыхъ угорскимъ соймомъ.

Нинѣ знову сядять у Вѣдни угорскій президентъ міністровъ Сель и міністеръ фінансовъ Люкачъ. Сель буде нинѣ на авдієнціи у цѣсаря, щобы передъ его відѣздомъ на лѣтный побутъ до Ишлю здати справу зъ ситуації на Угорщинѣ и предложити рівнѣ проекты. Межь иншимъ має вже теперь бути порѣшена справа відроченя угорского сойму и скликаня спільныхъ делегацій. Побутъ Люкача у Вѣдни стоить въ звязи зъ проектомъ закона о контингентованю алькоголю.

Въ угорскімъ соймѣ закінчено вчера загальну дискусію надъ закономъ въ справѣ консумційныхъ податковъ. По промовѣ міністра фінансовъ Люкача ухвалено перейти до спеціальной дискусії, въ котрій Люкачъ такожь забиравъ голосъ и поставивъ кільканадцять модифікаційныхъ внесень. Остаточно принято цѣле предложенє разомъ зъ тыми внесеними. Фракція Кошута голосуе и буде дальше голосувати противъ всѣхъ угодовыхъ предложень. Що до банкового предложеня, то фракція буде домагати ся заснованя самостійного національного банку.

Польске ceterum censeo...

Въ польскій прасѣ, якъ и въ суспільности настав теперь въ поглядѣ на польску політику въ Австрій роздвій. Одни стоять за політикою польского кола, а другі противъ нѣй, або иншими словами: одни за союзомъ Поляковъ зъ Чехами, а другі радѣ навязати зносины зъ Нѣмцями, коли тілько черезъ те можна щось більше зыскати для „справы польскои". За сею другою політикою розпинає ся зъ львівскихъ дневниковъ Słowo polskie, а въ великій мѣрѣ промовляє за тымъ и Przegląd. Розумѣє ся, зрыванє зъ Чехами по такій сердечній кількалѣтній приязни выглядало бы якось „niehonorowo", але остаточно най буде й негонорово, абы було „zdrowo"...

Въ найновѣйшімъ выпуску варшавского тыжденника „Prawda" (ч. 25 зъ 24 с. м.) стрічаемо на той тему листъ зъ Львова. Авторъ — сторонникъ гадки навязаня зносинъ зъ Нѣмцями — такъ рѣчь представляє:

„Мы Поляки — каже вінъ — получили ся зъ Чехами не въ имя идеѣ славянщена Австрій, анѣ зъ охоты вторувати имъ въ ихъ панславістичныхъ зітханяхъ; — мы, входячи въ союзъ зъ ними, хотѣли выторити більшість въ парляментѣ, абы при помочи нея зыскати вплывъ на правительство а навѣть мати въ управѣ державы вызначну участь. Сесю політику підпявъ гр. Бадені — але програвъ. Вінъ упавъ, а зъ нимъ упали и его пляны політичні. Свѣдомість потребы лучности Славянъ въ Австрій есть безперечно дуже важна и може вплывати на судьбу сеи державы въ будучности, але для невпевного завтра не можна жертвувати користій нинѣшныхъ. Отже для Поляковъ повинна бути мѣродатною політика утилітарна и коло польске таку повинно було вести політику. Оно повинно було подавати свою помочь тамъ де въ вынагороду дістало бы не кільканадцять фразъ, але кільканадцять важныхъ концессій, — лучити ся зъ тымъ, хто може найбільше дати. А відъ Чеховъ мы нѣчого не дістали та й що за дѣло намъ каштаны для нихъ вытягати?... Союзъ Поляковъ зъ Чехами довѣвъ до нинѣшного „передомаку" Метерніховскои управы, вплынувъ на змѣну правно-державныхъ відносинъ обохъ половинъ монархіи, парляменту мовь-бы не було, конституція висить на кілку якъ лахманъ безужиточный... А все те черезъ політику Баденього, що выкликала обструкцію Нѣмцевъ и почуте національной ихъ єдности й солідарности.

„Але все-таки — каже дальше авторъ письма — и середъ Нѣмцевъ не затратила ся идея австрійска, а недавна ихъ програма національна свѣдчить о ихъ розвазѣ; можна о нѣй дискутувати и можна бъ дійти до взаимныхъ уступокъ. Нѣмцѣ вкінци узнали певній индівідуалізмы народовъ и краєвъ въ Австрій и потребу такои орґанізаціи політично въ кождімъ краю, яка відповѣдала бы историчнымъ и народнымъ потребамъ. Правда, сеся точка вымагала бы богато выменень, передовсѣмъ поведеня границѣ межи претенсіями а правами політичными и національными многихъ народовъ въ Австрій. Она дуже важна, бо тутъ нде о внутрѣшне успокоєнє въ державѣ не дорогою парляментарною, а тымъ більше центрального правительства, але соймовъ краевыхъ яко найвысшихъ властій. А програма Нѣмцевъ дає соймамъ більшу власть, нѣжь мали досі. *Доки стоятиме буде отворомъ апеляція до Вѣдня, доти не осягне ся спокою нѣгде, а тымъ більше въ Галичинѣ...* Нѣмцѣ въ своій програмѣ зреклись нѣмецкого языка яко державного, а *для Галичины зробили велику уступку, запевняючи їй автономію національну и пановане языка польского*, зъ застереженемъ, що Поляки підопруть самоуправу Нѣмцевъ въ иншихъ краяхъ...

„Отже — кінчить авторъ — Полякамъ треба выречись сентиментальныхъ союзовъ [роз. зъ Чехами — *Ред.*], вестись тверезостію въ політицѣ и выскати для краю тревалій и розумній основы до дальшого розвою... Бо въ краю дѣє ся зле. Щоденній тутъ відносины: ненависть и злість поміжь політичною демораліза ціи такъ тутъ запанували, що *два племенa, замешкуючій нещасну Галичину, дали бы ся порвенати до двохъ британцевъ держаныхъ на однімъ ланцусѣ, котрій сли не грызуть ся, то рази въ разъ гарчать и показують зубы...*"

Такъ ceterum censeo Поляковъ: скрѣпити свое пановане на галицкій Руси и згнобити Русинівъ, а кождый союзъ добрый, при котрімъ се можна скорше осягнути. Для згнобленя Русинівъ на Руси Польонія готова бы посоюзити ся и зъ чортомъ... Але мы їй скажемо: пиши пропало! Руси ты, небого, не проковтнешь... удавишь ся!

Переглядъ політичный.

Зъ Бѣлграду доносять, що репрезентантъ Сербіи въ Царгородѣ, передаючи представителямъ державъ ноту въ справѣ гра-

---

Зъ часовъ угорск. повстаня въ 1849 р.

(Конець).

Зо сльозами въ очахъ станули угорскій послы въ Саранді передъ ґрафомъ Рідіґеромъ и передали ему заяву зложеня оружя и желання: 1) щобы повстанцевъ не передано Австрійцямъ якъ простыхъ злочинцевъ; 2) щобы принято до россійскои служобы всѣхъ офіцировъ, котрій зголосять ся; 3) щобы дозволено офіцирамъ носити шаблѣ навѣть по зложеню; 4) застерѣгали ненарушимість движимого майна и вартість угорскихъ банкнотовъ, котрій могла Австрія здевалювати, а такожь проосили о загальну интервенцію царя въ справѣ Угорщины.

Послы, спустивши головы, мовчки передали письмо. Старый воякъ — ґрафъ Рідіґеръ мавъ тогдѣ 70 лѣтъ — відчувавъ добре чувства послівъ и принявъ ихъ дуже чемно, лагідно, потішавъ ихъ, а далѣ запросивъ ихъ такожь на обѣдъ. По обѣдѣ Рідіґеръ обговоривъ зъ посланами подробицѣ капітуляція и выславъ въ тій справѣ до Ґердея Ґригорова. Ґригоровъ розказує про се такъ:

Мы выѣхали зъ Саранда пізно підъ нічъ, такъ що приѣхали до Віліґоша около 2 години въ ночи. Військо було уложене довкола горы, сторожѣ и гарматы стояли на своімъ мѣсци. Служба ґарнізонова була въ найбільшімъ порядку. Адъютантъ запровадивъ мене до салѣ замку; тутъ находили ся малій дверѣ, що вели до роботнѣ Ґердея, а около дверей спало на підлозѣ трехъ командантовъ корпусовыхъ. Якъ церберы стерегли они свого приятеля и вожда. Коли ихъ збуджено, кинули на мене поглядомъ, мовь-бы я бувъ ихъ катомъ. „Ґердей спить!" — сказавъ котрыйсь. Ґердей спить? — подумавъ я собѣ. — Завтра рѣшає ся всьо, а вінъ спить. Чи потреба ще лѣпшого доказу, що вінъ мавъ чисту совѣсть?

Небавомъ Ґердей выйшовъ, привитавъ ся зъ Ґригоровымъ, вынявъ карту, показавъ мѣсце и означивъ часъ та деякій подробицѣ капітуляція. Бувъ неспокійный лишь о то, якъ его прийме Рідіґеръ и чи въ присутности цѣлого війска. Ґригоровъ успокоивъ его, кажучи, що Рідіґеръ самъ старый воякъ и потрафить принати вояка.

Довшій ще часъ вели они оба розмову про подѣї и битвы въ угорского повстаня, а коли Ґригоровъ вставъ збирати ся до відѣзду, Ґердей по певнімъ ваганю подавъ ему шаблю. Ґригоровъ думавъ, що Ґердей тымъ чинномъ складає оружє, и сказавъ: Та честь належить ся гр. Рідіґерови. — „Знаю се, — відповѣвъ Ґердей, — але возьмѣть сю шаблю на памятку відъ мене". Тая шабля находить ся и до нинѣ въ посѣданю Ґригорова. Ґердей выпровадивъ Ґригорова на сходы. Сонце вже сходило, въ замку гашено свѣтла, гасло вже и свѣтло угорского повстаня.

Поле, на котрімъ відбувъ ся послѣдный актъ тои историчнои трагедіи, довкола окружене горами, по підъ котрій веде дорога зъ Віліґоша. Відъ ранного ранку аж до першои годины пополудни надходили угорскій війска. Се капітулювала армія зложена зъ тринадцять тысячъ людей враз изъ сто сорокъ двома гарматами!

Стрѣча межь Рідіґеромъ а Ґердеемъ відбула ся дуже поважно. Рідіґеръ першій підъѣхавъ до Ґердея, Ґердей знову, зблизивши ся до Рідіґера, поздоровивъ его по військовому, але не могъ з ворити нѣ слова, лишь подавъ ему свою шаблю. Рідіґеръ простягъ до него руку и шаблѣ не принявъ. Армія угорска підняла за те окліки на честь Рідіґера. По коротцій розмовѣ зъ Рідіґеромъ Ґердей повернувъ до свого війска и давъ ледво чутнымъ голосомъ знакъ: зложити оружє... Страшне чуство розпуки опанувало Угрівъ. Складали оружє й хоругви и обливали сльозами. Гузары обіймали свои коні и плачучи прощали ся зъ ними. Одинъ пѣхотникъ, що не хотівъ зложити оружя, приступивъ до Ґердея и запытавъ, чи то конечно зложити оружя, а коли дістався потверджуючу відповѣдь, застрѣлився въ тімъ самімъ мѣсци передъ очима Ґердея.

Коли вже скінчило ся складане оружя, Ґердей попросивъ Рідіґера о позволенє сказати на прощане кільканадцять словъ своимъ жовнірамъ. Але голосъ ему відмовивъ. Вінъ лишь ґірко заплакавъ, а коло нього плакало всьо. Выступивъ зъ ряду офіцировъ и хотівъ промовити въ имени війска до Ґердея, але загальный плачъ заглушивъ его слова.

Рідіґеръ обходивъ ся и далѣ дуже вѣчливо и ласкаво зъ Ґердеемъ. Ще того самого дня упоминъ его на слово чести до Віліґоша полагодити свои справы. Ґердей вернувъ ще того самого дня и въ-відси перевезено его до Кішь-Ене, де перебувавъ Рідіґеръ зъ своимъ штабомъ.

Небавомъ наспівъ відъ Паскевича розказъ, щобы Ґердея приславо до него. Се поручене выповнивъ полковникъ Трамбовскій. Паскевичъ принявъ Ґердея також дуже вѣчливо, выйшовъ противъ него, подавъ ему руку и сказавъ: „Мое поважанє, ґенерале Ґердей!" На то Ґердей поправивъ: „Артуре Ґердей", вінъ уважавъ ся вже лишь приватнымъ чоловѣкомъ. Паскевичъ любивъ розмовляти зъ Ґердеемъ цѣлыми вечерами, подивливъ талантъ стратеґічный Ґердея, робивъ ему надѣє, що царь вставить ся за нимъ, и т. д. Паскевичъ, довѣдавши ся случайно, що Ґердей продавъ своего коня за 35 зр., щобы мати зъ чого жити, позичивъ ему 400 відъ-имперіялівъ. Ґердей відѣславше совѣстно відавъ.

Тій приємній хвилѣ небавомъ скінчили ся, бо приѣхавъ адъютантъ австрійского ґенерала Ґайнава забрати Ґердея и відвезти его до Цельовца до вязниці въ товариствѣ одного россійского офіцира жандармерія.

Тымчасомъ угорске військо переведено до Сарканда и тутъ мало оно дожидати дальшои своеи судьбы. Зъ австрійскои стороны додано Ґайнава до нагляду надъ взятыми до неволѣ, а сей, хоть мавъ острый розказъ зъ Вѣдня відъ ґенерала Ґрінне не розпоряджати ся житемъ взятыхъ до неволѣ, выконувавъ одну екскуцію за другою. То роздражнило увязненыхъ и можна було надѣяти ся бунту, але въ справу вмѣшавъ ся лагідный россійскій ґенералъ Анрепъ, позволивъ повстанчимъ ґенераламъ и офіцирамъ носити оружє, а на слово чести позвалявъ имъ ходити по мѣстѣ безъ сторожѣ.

Тымчасомъ піддавъ ся и Арадъ. Угорскій ґенералъ Дамяніч, командантъ Араду, зволікавъ въ капітуляцією дуже довго. Вінъ ставивъ условє, щобы Россіяне не выдали угорскихъ військъ Австрійцямъ, а Россіяне, розумѣє ся, сего условя не могли принати. Тогдѣ вінъ звернувъ ся до Ґердея и просивъ его листовно, щобъ той поговоривъ зъ Рідіґеромъ, але то, розумѣє ся, не мало успіху и Ґердей написавъ листъ до Дамяніча, де каже ему робити, якъ знає, однакъ звертає его увагу головно на добро відчины, а коли таке условє не можливе, то най радше поводить ся серцемъ и любовю відчины, а не честилюбивостію. Дамяніч піддавъ ся, але болівъ страшно. Вінъ видно передчувавъ свою страшну судьбу — ґенералъ Ґайнавъ казавъ его повѣсити.

Послѣдна сцена, яку описує Ґригоровъ відбула ся въ мѣсцевости Дюлай, маетности ґрафа Венкгайма зятя Радецкого. Въ наслѣдокъ злои пожывы и злыхъ санітарныхъ відносинъ выбухла въ Сарандѣ холера, такъ що та цѣла часть мѣсцевости, де перебували

ничного конфлікту зъ Туреччиною заявивъ, що сербскій вóйска сконцентрований надъ границею лишать ся на своихъ становискахъ въ оборонній позиціи такъ довго, якъ довго не буде забезпеченый спокóй на сильныхъ пóдставахъ. Сербске правительство, котре не має иншои цѣли, якъ лише привернене нормальныхъ вóдносинъ, прикладае руку до всего, що могло бы довести до осягненя тои цѣли. Най лишь держави безпосередно вóзвуть Порту, щобы порозумѣла ся зъ Сербіею що-до средствъ, якій належало бы предприняти для охороны границь обохъ державъ. Зъ Парижа зновъ доносять, що французкій амбасадоръ поробивъ Портѣ представленя въ справѣ конечности запевненя мира на сербско-турецкóй граници. Франція иде въ тóй справѣ цѣлкомъ згóдно зъ иншими державами.

Петербургскій орґанъ міністерства заграничныхъ справъ пише: Часть прасы неприхильно успособлена для мира старае ся конфлíктъ на сербско-турецкóй граници выкористати на се, щобы закаламутити вóдносины мѣжь Россіею и Австріею. Щобы вже теперь унеможливити утворене евентуальнои леґенды, можемо заявити що слѣдуе: Сейчасъ по одержаню вѣсти о кровавыхъ бíяхъ на сербско-турецкóй граници, ґр. Муравевъ поручивъ россійскому заступникови въ Бѣлградѣ, щобы поробивъ у сербского правительства приязни представленя. Зъ поручена австрійского міністра заграничныхъ справъ, прилучивъ ся до того кроку такожъ австрійскій заступникъ въ Бѣлградѣ. Оба дипльоматы вручили рóвнозвучнí ноты. Те саме стало ся такожъ въ Цаґородѣ. Була отже и теперь веде ся въ тóй справѣ рóвнобѣжна акція Россіи и Австро-Угорщины.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Зъ Старомѣского пишуть намъ:

День 19 н. ст. червня останесь памятнимъ для *Старои Соли*, бо того дня торжественно *отворено тамъ читальню*.

О 3 годинѣ пополудни на покликъ дзвона церковного зґромадилась тысячѣ народу на вечерню, а по вóдправѣ вечернѣ и параклиса вырушивъ похóдъ, зложеный зъ процесій дочерныхъ церквей и матернои церкви, на посвящене нового *будынку громадского на читальню, крамницю, канцелярію громадску* и помѣщене сиканки. Кождому народолюбцеви мимоволѣ тиснулись слезы радости, коли поглянувъ на той похóдъ кóлькохъ тысячъ свого дорогого народу, котрого спѣвъ пѣсень церковныхъ лунавъ гень ажь пóдъ небеса яко молитва о лучшу будучность... По благословеню дому, котре довершили оо. И. Туна, Конст. Ґрицикевичъ мѣсцевый парохъ и Вас. Балько мѣсцевый сотрудникъ, и по вóдпроваженю процесіи до церкви зачали ся зборы.

Зъ гостей прибули мимо дощу Вп.: о. Иларіонъ Туна зъ Лашокъ зъ родиною и зъ громадянами, о. Яворскій изъ Стрѣльбичъ зъ громадянами, п. Макухъ начальникъ суду зъ Старои соли зъ родиною, п. Порубальскій адъюнктъ судовый, п. Миговичъ поборець податковый зъ родиною, п. Спиридовичъ мѣсцевый учитель, п. Луковскій контрольоръ податковый, п. Волосяньскій бурмістръ зъ Старого-мѣста, п. Бѣлобрамъ секретарь зъ Старого-мѣста и много иншого. Честь имъ за те, що поспѣшили подѣлитись радостію народного свята.

О. Конст. Ґрицикевичъ витаючи гарною, вóдчутою промовою всѣхъ зóбраныхъ и желаючи щастя до початого дѣла, загрѣвавъ своихъ парохіянъ, щобы користали зъ просвѣты, и запросивъ на предсѣдателя збору Вп. о. Туну. О. предсѣдатель поднкуваши за выбóръ и радуючи ся зъ такъ надзвычайно численного збору, вóдкрывъ засѣдане и давъ голосъ насампередъ парохови о. Ґрицикевичеви. О. парохъ выголосивъ зъ жаромъ бесѣду на тему: „Чимъ мы Русины були, чимъ есьмо и чимъ повинни бути“. Нарóдъ выслухавъ ся въ повнымъ напруженемъ. — По сéй бесѣдѣ забравъ слово сотрудникъ о. Балько для поясненя статутóвъ. Передъ тымъ пóднѣсъ заслуги о. пароха при поставленю нового будынку и отвореню читальнѣ и загрѣвавъ людей, щобы все йшли за голосомъ свого пароха, а вóнъ вспѣвши такъ одушевити людей за одинъ рóкъ до просвѣты, певно подбае и о то, щобы зъ просвѣтою завитавъ и добробытъ въ цѣлóй парохіи. Потому пояснивши статуты, горячо заохочувавъ нарóдъ до просвѣты, ставляючи за примѣръ честного начальника громады, п. Василя Басараба, котрый цѣлымъ своимъ вствомъ переняв ся просвѣтою. — Дальше промовивъ гóсть о. Ив. Яворскій, загрѣваючи людей горячою бесѣдою, щобы старались взяти въ свои руки ремѣсло и купецтво, зъ котрого насъ чужій выперли. Потóмъ нотарь п. Карабиньскій именемъ цѣлои интеліґенціи рускои старосóльскои, пóднѣсши заслуги о. пароха и начальника громады п. Басараба, загрѣвавъ нарóдъ, щобы користавъ зъ просвѣты. Опбеля п. Басарабъ зложивъ подяку о. парохови за его щирí труды и внѣсъ для него многолѣте, а по вóдспѣваню многолѣтя п. Басарабъ загрѣвавъ всѣхъ громадянъ до просвѣты а наконець подякувавъ щиро всѣмъ гостямъ, що прибули на се громадске свято. На послѣдокъ о. предсѣдатель закóнчивъ засѣдане патріотичною бесѣдою, при чóмъ вóдчитано письма вóдъ Товарства „Просвѣты“ и вóдъ Вп. о. Витошиньского, декана старосóльского, повнí радости зъ просвѣты нашого народу и зъ желанями для читальнѣ. Всѣ, одушевленí, почали вписувати ся въ члены читальнѣ до пóзного вечера, а по скромнóй перекускѣ розбíшлись повнí радости и въ надѣю на лучшу будучность.

Якъ зачуваемо невдовзѣ мае заснуватись заходами о. Ґрицикевича въ Старóй соли крамниця и сторожа пожарна. Щасть Боже! — *Гóсть.*

ОПОВѢЩЕНЕ.

„Краевый Союзъ кредитовый“ подае отсимъ до вѣдомости, що для рускихъ товариствъ кредитовыхъ выдавъ друки на книгу довжникóвъ и продае аркушь по 5 сотикóвъ ($2^1/_2$ кр.) безъ коштóвъ пересылки. Прочí друки книговí можна набути въ Товариствѣ взаимного кредиту „Вѣра“ въ Перемышли, а по вычерпаню запасу друкóвъ въ тóмъ-же Товариствѣ приступить „Краевый Союзъ кредитовый“ до выданя всѣхъ друкóвъ потрѣбныхъ для рускихъ товариствъ кредитовыхъ.

При сéй нагодѣ оповѣщуе ся, що „Краевый Союзъ кредитовый“ удѣляе рускимъ Товариствамъ кредитовымъ позички на $5^1/_2$ %, якъ такожъ приймае вкладки ощадности на $4^1/_2$ %.

Вкóнци пригадуе ся, що оденъ удѣлъ членьскій въ „Краевóмъ Союзѣ кредитовóмъ“ выносить: 50 коронъ (25 зр.). При плаченю першого удѣлу членьского належить зложити вписове на фондъ резервовый въ квотѣ 2 корóны (1 зр.).

Льокаль товариства: Львóвъ, Ринокъ ч. 10, II. поверхъ.

Дирекція.

НОВИНКИ.

— На дотычне предложене *Краевого рускій Комітета выборчій* затвердивъ кандидатуру на посла до рады державнои о. Теофиля Калужняцкого, пароха и декана въ Загóрю, принияту на передвыборчóмъ зóбраню делеґатóвъ повѣтóвъ Сянóчъ, Березóвъ и Лѣско въ 10 червня, и поперту выдѣломъ політичного товариства Народна Рада въ Сяноцѣ, тай взывае всѣхъ выборцѣвъ згаданыхъ повѣтóвъ, щобы на тогожъ кандидата голосували.

— На дохóдъ будовы руско-народного театру у Львовѣ. Заходомъ „Товарнетва им. Ивана Котляревского“ вóдбудуть ся въ понедѣлокъ 3-ого липня въ сали „Касина мѣщаньского (ул. Академічна ч. 13) при ласкавóй спóвучасти „Львóвского Бояна“, „Кружка драматичного“ и орхестры 80 п. п. *вечерницѣ*. Програма: 1) Увертура: выконае орхестра. 2) Ф. Колесса: „Обжинки“, мѣшаный хоръ „Львóвского Бояна“. 3) Фрідріхъ: Путпурі зъ народныхъ пѣсень: вóдграе орхестра. 4) Д-ръ Ив. Франко: „Майстеръ Чирнякъ“ штука въ одній дѣи, вóдограють члены „Кружка драматичного“. 5) Intermezzo: выконае орхестра. 6) М. Лисенко: „Весняники“, мѣшаный хоръ „Львóвского Бояна“. 7) Закóнчене: орхестра. — Цѣны мѣсць: канапка 1 зр. 20 кр.; крѣсло перворядне 1 зр., крѣсло другорядне 70 кр.; вступъ на салю 40 кр. Початокъ точно о годинѣ $7^1/_2$ вечеромъ. Білетóвъ можна буде дóстати въ „Рускій Бесѣдѣ“ [Ринокъ ч. 10], а въ день вечерниць вóдъ годины $6^1/_2$ при касѣ. Тому, що вже теперь есть богато замовленыхъ білетóвъ, просить ся доохрестну публику, що хотѣла бы бути на вечерницяхъ, абы поспѣшала зъ присылкою грошей на білеты на руки п. С. Бриттана, секретаря товариства „Днѣстеръ“ [Ринокъ ч. 10.], абы тымъ уникнути всякихъ непріемностій.

— Міністеръ судóвництва д-ръ Руберъ звидѣвъ позавчера судъ въ Щирцю. Повитали его „обшарники“, и мѣщане, а шкóльна дѣтвора спѣвами. Вже то що-до всякихъ повитань и пращань Галилея перша зó всѣхъ краёвъ Австріи... Въ товариствѣ начальника суду п. Гераснмовича и достойникóвъ, що выѣхали зъ міністромъ зó Львова, удавъ ся міністеръ до суду и переконавъ ся наглядно о невóдповѣднóмъ умѣщеню тамошного суду. Вóдтакъ предетавила ся міністрови депутація щирецкои рады громадскои, пóдъ проводомъ посла Меруновича, и предложила ему петицію въ справѣ будовы нового помѣщеня для суду.

Вóдтакъ цѣле товариство зъ міністромъ удало ся до поблизького села Семенóвки — „stolicy“ п. Давида Абрагамовича, котрого на жаль не було въ дома [перебувае вóнъ на купелях въ Навгаймъ]. Міністра приняла панѣ Абрагамовичева въ товариствѣ своеи сестры. Принята було велячане, нѣчо не псувало гумору, а хвилями говорено навѣть о справахъ судовыхъ. До стола засѣли самí „swoi“, а се робило вражѣня принята, яке уряджуване Брандесови. Розумѣе ся, зъ Русинóвъ не удостоивъ ся нѣхто чести — засѣсти поббчь найвысшого жреця Теміды. О 10 годинѣ вечеромъ вернувъ міністеръ вдоволеный до Львова.

Вчера міністеръ візитувавъ суды въ Ходоровѣ и Бурштынѣ, а вечеромъ приѣхавъ до Станиславова. По дорозѣ не вступавъ видко до дворбвъ, бо инакше [якъ справедливо замѣчае панѣ Kurjer lw.] візитація потягнула бы ся до зимы, а міністеръ ще передъ осенію мае вернути до Вѣдня. Може лише зъ вóконъ ваґона показують пану міністрови деякí „дворки“, котрí колись були „шляхецкí“, а теперь стали — жидóвскí...

— Проєктъ закона комасаційного, ухвалений передъ рокомъ въ галицкóмъ соймѣ, вернe назадъ до сойму. Причиною, за-для якои рѣшено въ міністерствѣ не предложити его до санкціи, е рóвнí неточности и суперечности такъ въ законѣ комасаційнóмъ, якъ и въ проєктѣ о неподѣльности грунтóвъ.

— Зъ „Львóвского Бояна“. Въ пятницю 30-ого с. м. вóдбудуе ся передконцертова *генеральна проба*. Выдѣлъ взывае усѣхъ членóвъ, щобы точно и въ комплетѣ явили ся. — *В. Ш.*

— Зъ Сучавы пишуть намъ: Довѣдуемо ся, що ц. к. Дирекція зелѣзниць державныхъ обизвала цѣну ѣзды на половину для паломникóвъ, котрí въ днях 3, 4, 5 и 6 н. ст. липня схотять до Сучавы на вóдпустъ ѣхати; такъ само на головнóмъ шляху вóдъ Зал, ча-Снятинъ почавши ажь до Сучавы и назадъ, якъ и на всѣхъ буковиньскихъ льокальныхъ шляхахъ. Паломники не потребують на станціяхъ мѣкихъ легітимацій предкладати. Згаданй обнижене приволене лише для окремыхъ поѣздóвъ паломничихъ, якí въ повыще поименованыхъ дняхъ будуть до Сучавы вóдходити.

— Посольске справозданє мавъ дня 25 с. м. на соціяльно-демократичнóмъ вѣчу въ Перемышли соймовый посолъ Стефанъ Новаковскій. Вѣчевики ухвалили послови нотумъ довѣря и двѣ резолюціи: жадати загального, безпосередного тайного голосованя до всѣхъ тѣлъ репрезентаційныхъ и скорого скликаня парляменту.

— Смерть двохъ артилеристóвъ вóдъ грому. Вчера около 4 годины пополудни въ бараках за Яхбвскою рогачкою званыхъ на „Болоняхъ“ замѣтавъ артилеристъ Гилькóвъ сѣни въ однóмъ бараку, а капрáль Швабекъ наглядавъ его роботу. Гилькóвъ замѣвъ у кошикъ смѣте и отвораъ дверѣ на двóръ, а за нимъ станувъ Швабекъ. На дворѣ лютила ся буря и лляв дощь. Крóзь вóдхилений дверѣ потягнувъ сильный продувъ до противныхъ отвореныхъ дверей. Въ тóй хвили ударивъ въ обохъ вояковъ грóмъ и положивъ ихъ трупомъ. Наспѣвша помóчь була даремна; тѣла ихъ вóдъ дѣлана електричного току набрали фіолетовои барвы. Обѣ жертвы страшнои силы природы походять зъ провінціи и дослугували третій рóкъ вóйсковои повинности.

— Зъ Викторова пóдъ Галичемъ пишуть намъ: Дня 23 с. м. о 12 годинѣ въ полудня упавъ у насъ градъ величины турецкого горѣха. Засѣвы озимí, ярí и ростины окоповí понищений. На домѣръ того лиха, почалась вóдтакъ злива зъ сильнымъ вѣтромъ. Наслѣдкомъ тои выступили обѣ нашí рѣки: Луковь и Луквиця зъ берегóвъ. Повѣнь прибрала обширнй розмѣры та довершила знищеня запоздѣяного градомъ. Всѣ нарѣчнí поля, сѣножати и огороды пóдъ водою. Хто не выкосивъ травы, то пропала, а у кого було сѣно вже въ копицяхъ, то тí стоять мовь малí островцѣ въ водѣ. А треба згадати, що все збóже, зъ виняткомъ кукурудзы, що власне при теперѣшнóмъ теплѣ зачала поправлятись, було на причудъ красне. Нарóдъ, поглядаючи на нивы, надѣявъ ся обильныхъ заборбвъ и доброго року, та склало ся инакше!...

— Страшна туча и повѣнь навѣстила въ пятницю [23 с. м.] околицю Радимна. Въ селахъ, почавши вóдъ Радимна — о скóлько до теперь вѣдомо, на чотиромилевóмъ просторѣ знищила вода засѣвы, несла зъ собою все, що запопала, худобу и домы, а навѣть пять особъ стратило житя. — Въ Святковóй жидóвскій тартакъ замуленый, а много матеріялу забрала вода; знищила она такожъ громадску крамницю и поперывала дороги. Вóдъ Змигорода въ напрямѣ до Ясла всѣ рóвнины затоплений, а села по-надъ рѣками потерпѣли необчислимí шкоды. До Змигорода приплывъ въ водою живый бикъ, по котрого нѣхто не зголошуе ся; очевидно походить зъ-далека. — Иншій дописуватель доносить намъ, що сеся туча навѣстила цѣлу околицю вóдъ Ясла по Сянóкъ, а вóдъ Карпатъ ажь по Днѣстръ и

жовнѣры, перемѣнила ся въ цивитарь. Щобы запобѣгти выбухови бунту середъ увязненыхъ перенесено ихъ сейчасъ до Дюляй. Вóйско найшло тутъ добру поживу и свѣжій воздухъ, а офіцыры могли користати зъ гостинности ґрафства Венкгаймóвъ. Забава йшла тутъ весело, спѣвъ, музика, танець, ґра въ карты, — ажь одного вечера вбѣгае угорскій офіциръ и каже: „Австрійцѣ йдуть!“ Всьо стало мовь громомъ ражене, всѣ мимохбть оглядались, де бы скрыти ся. Ґен. Анрепъ уживъ всѣхъ средствъ, щобъ ихъ успокоити и наклонити, абы пóддали ся своéй судьбѣ. Причиною того перестраху було прибуте ґен. Монтенова, котрый прибувъ зъ австрійскимъ вóйскомъ вóдобрати взятыхъ въ полонъ Угрóвъ.

Въ десять годинъ по прибутю, т. є. на другій день рано казавъ Монтеново угорскимъ офіцирамъ зложити оружя, котре имъ позволивъ носити Рідіґеръ за призволомъ Паскевича. Монтеново просивъ ґен. Анрета, щобы до того ужити полковника Ґригорова, але Ґригоровъ потрафивъ вóдъ того выкрутити ся. Монтеново мусѣвъ поручити се дѣло австрійскому офіцирови. До тои сумнои церемонії ужито великои салѣ въ замку, помѣщеной въ партерѣ. При столѣ сидѣвъ австрійскій офіциръ, а угорскій мали по черзѣ приходити передъ него и вóддавати шаблѣ. Тымчасомъ они пóйшли до отвертыхъ вóконъ салѣ и зачали звóдти кидати шаблѣ въ австрійского офіцира зъ такою силою и завзятостю, що той небавомъ поваливъ ся на землю.

Се була послѣдня австрійска кровь, пролита Уграми въ 1849 роцѣ.

Пóсля закона.

Образокъ зъ житя нап. *Андр. Баверя.*

„Выбиравъ пташки“, — жалували ся на нього дѣти въ школѣ — вóдрывавъ имъ головки и кидавъ ихъ за селомъ у калюжу...“

Покликали его передъ учительску конференцію. Стоявъ передъ цѣлымъ зборомъ, але уперто мовчавъ на всьо. Власне тымъ мовь-бы признавъ ся до того соромного вчинку.

Що зробити въ нимъ, лайдакомъ?

— Выпарити его! — кинувъ слово хтось изъ збору.

— Тѣлесній кары по закону выключений, — замѣтивъ другій — пбеля закона оно мае йти передъ мѣсцеву раду шкóльну.

Отже скликали мѣсцеву раду шкóльну. Дѣяло ся въ недѣлю передъ полуднемъ.

Господарь класы припровадивъ провинника и розповѣвъ о злочинѣ.

Всѣ ажь занѣмѣли зъ остраху и спльовували на моральный упадокъ и збисованье молодѣжи.

— Що-жь зъ нимъ почати? якъ его покарати? — запытавъ предсѣдатель.

— Що? Выпарити его, негóдника! — вóдозвавъ ся радникъ, що сидѣвъ найближше.

— Выпарити! выпарити! — повтарили згóдно сусѣды довкола стола.

— Гмъ! а хто-жь мае его выпарити?

— По закону мае се зробити тóлько отець! — выкладавъ присутный учитель, — нѣхто иншій!

— То пóшлемо присяжного по него.

За хвилю надбйшовъ старый Мартиняк, блѣдый, ажь дрожавъ изъ зворушеня.

— Що я такого, пане начальнику, вдѣявъ, що по мене присяжного посылаешь?

— Е, ты нѣчого, але ось твбй Францъ... выбиравъ пташки, скручувавъ имъ головки и кидавъ до калюжѣ Отже мы урадили не подавати справы выше, абы не було тяганины по судахъ, коли ты самъ хлопця выпаришь...

— Адже ты мбгъ менѣ сказати и я бувъ бы Франца вымолотивъ...

— Знаешь, — покрутивъ предсѣдатель головою, — то е такъ: Мѣсцева рада шкóльна мусить мати певнбсть, що хлопця покарано, тому-то выпари его таки тутъ, сейчасъ, передъ нами.. Инакше оно мусѣло бы йти вышше...

Се вкололо вбтця до живого... Почервонѣвъ.

— До суду? Лишь то нѣ! Радше на марахъ, нѣжь на правахъ!... Ходи сюда Францъ!

Францъ наблизивъ ся покбрно. Уже наперед чувъ бóль синякóвъ на замлѣлбмъ тѣлѣ. И зачали падати завзятй кулаки мозолистыхъ рукъ... допадали головы, карку... Батько, дрожачи зó злости, молотивъ приговорюючи: „Убю тебе... убю, лайдаку! Таку ганьбу менѣ зробити!... передъ радою мушу тебе бити... передъ радою... при людяхъ... „Убю тебе, убю!“ — и гонивъ свою дитину по хатѣ.

Францъ кричавъ зъ болю и кровю зъ носа червоными пятнами поплямивъ бѣлй дошки обмытои пбдлоги.

Застращенй сусѣды выскочили зъ-за стола и кинулись до вбтця.

— Мартиняку! Мартиняку! опаматайте ся! — кричали всѣ и вырывали хлопця зъ рукъ розлюченого батька

— Лишѣть мене! — кричавъ Мартиняк, ажь слина летѣла ему зъ губы, — лишѣть мене, бо помолочу тутъ всьо.. Коли бити, то бити! По що вы мене кликали? що? Чому хотѣли моеи ганьбы? На що мене дрочите якъ пса? Чому не дома, але тутъ, передъ вами маю карати свою кровь? Чому хочете дивити ся на тото? га?

Середъ того уже пустивъ сына, а панъ учитель выйшовъ зъ хлопцемъ и обмывъ его на дворѣ коло помпы.

Але розгнѣваный Мартиняк кричавъ заядно:

— Чому его не покарають въ школѣ? чому вы не покарали тутъ? Не маете права? А ганьбу менѣ при людяхъ робити маете право? Чи вы думаете, що я не маю чувства? що я за свои дѣти не встыдаю ся? — и при тыхъ словахъ ставъ его голосъ ломатись, борода тряслa ся, а очи заливались слѣзми, що якъ горохъ котились по опаленбмъ его лица и зморщками стѣкали до устъ.. Ще зъ бóльшимъ встыдомъ вбдходивъ заплаканый до дому...

— Мы поступили строго пбеля закона! — выкладавъ предсѣдатель членамъ рады, що мовчки розходились до дому.

Зъ ческого переклавъ *Пл. К.*

Ряшевъ, а починила страшний шкоды. Всѣ рѣки и рѣчки повыливали, а надбережні простори перемѣнили ся въ ставы. Засѣвы поницій, а покошенѣ сѣна забрала вода або цѣлкомъ замулила. Мѣжь населеньемъ страшна роспука. За часъ трехъ годинъ туча знищила всю надѣю хлѣборобовъ.

— **Испытъ зрѣлости въ львовской гімназіи им. Франць Іосифа** зложили: К. Аргасиньскій, Ив. Батицкій, Як. Бильчиньскій [зъ вѳдзнач.], Ант. Цапнъ, Казим. Дзяткевичъ, Ив. Екертъ, Дмитро Яремко, Мих. Кохановскій, Тад. Кравецъ, Володисл. Лерскій, Мар. Липиньскій [зъ вѳдзнач.], Стан. Невядомскій, Стан. Островскій, Стан. Пілятъ, Марк. Рукгаберъ, Виник. Самолевичъ, Каз. Савицкій [зъ вѳдзнач.], Едм. Шидловскій, Игн. Вевюрскій, Володисл. Вербицкій, Евг. Влодекъ, Тад. Влодекъ, Тад. Вуйцикевичъ, Жигм. Вржакъ [зъ вѳдзнач.], Тад. Зубрицкій, Володисл. Смолька, Мойсей Брендль, Корн. Мокрицкій и дві екстерністки: Герміна Брикѳана и Матильда Лятайнерѳвна. Репробовано на рѳкъ трехъ публичныхъ ученикѳвъ и одного екстерніста, безъ речинця двохъ екстерністѳвъ, а чотири ученики дѳстали поправку.

— **Въ справѣ львѳвскихъ дроворубѳвъ.** Дирекція карного заведеня львѳвского повѣдомила союзъ поденныхъ роббтникѳвъ „Праця", що вѳдля розпорядженя міністерства судівництва въ дня 24 цвѣтня с. р. ч. 8.728 арештанты перестали рѣзати и рубати дрова для осѳбъ приватныхъ. Отже дроворубы таки наконець выграли справу. Бюро „Праця" находить ся при ул. Блахарскій число 14. Тамъ можна замовляти дроворубовъ у будный день вѳдъ 7 год. рано до 1 и вѳдъ 3 до 8 вечеромъ, а въ недѣлю лише до 12 въ полудне. А цѣна порѣзаня и порубаня сага: на чотири кавалки 2 зр. 50 кр. а на три кавалки 2 зр. 20 кр.

— **Зъ Любѣня великого** одержуемо вѳдъ начальника громады п. Шереметы письмо, въ котрѳмъ вѳнъ пересвѣтъ, мовь-бы тамъ лучило ся убійство [Ивана Сенечка, нѣбы удушеного] и въ наслѣдку арештованя двохъ осѳбъ. Вѣсть се выдумка, бо о подѳбнѳмъ убійствѣ въ Любѣни найстарші люде не памятають. [Вѣсть сесю мы занотували були за польскими дневниками.]

— **Кѳньскій перегоны у Львовѣ** почали ся вчера и потревають чотири днѣ. Паны „переганяють ся", однакъ безъ вервы, а причиною сего невѳдповѣдный воздухъ, а мабуть ще бѳльше послѣдній панамы, що здесятирували ряды кѳньскихъ спортсменѳвъ; нема такожъ такихъ славныхъ меценатѳвъ, якъ давнѣйше. Зъѣздъ не є численный, принять немя, а навѣть не перѣджають мѣстомъ зъ прогонѳвъ „szumnie i gwarno" якъ то бувало давнѣйше...

— **Скорѳсть галицкой почты.** Дня 24 цвѣтня с. р. надано въ Снятинѣ листъ до Оршѳвцѣвъ села вѳддаленого не цѣлый кільометръ вѳдъ Снятина. Листъ сей, якъ свѣдчить почтова стампіля, надбйшовъ до Оршѳвцѣвъ 31 мая с. р. Адреса була написана дуже выразно, але — *по руски*! Також газеты мѣняє часто снятиньска почта и выдає до иншихъ сѣлъ.

— До Львова прибувъ визначный англійскій журналістъ, співроббтникъ кѳлькохъ фаховыхъ часописій п. Джемсъ [James] Бакеръ за-для студій надъ школами рѳльничими. Перебувъ вѳнъ кѳлька тыжднѣвъ у Варшавѣ, а теперь загостивъ до Галичины.

— **Огнѣ.** Зъ Острова вѳдъ Сокалемъ доносять: Дня 26. червня о 10 годинѣ рано стягнувъ хлопець господаря Жегленя дротникомъ схованій вѳтцемъ на полиця сѣрники и побѣгъ до оборы печи яйця. Въ одній хвили полумѣнь обхопила обору, шопу и хату. Люде ледви живій поутѣкали, але чотири коровы, теля, безрога, а навѣть кѳтъ, що вже бувъ на подвѳрю, погорѣли. Не досыть на тѳмъ, бо огонь перенѣсъ ся за кѳлька хвиль на сусѣдній будынки и знищивъ 51 забудованъ. Величезній пуки соломы упали на церковь и школу и обѣ тій будѳвлѣ вже займили ся и були бы стали жертвою пожару, але енергічный вѳйтъ Власій Кунахъ причинивъ ся до спиненя дальшого огня. Церковь завдячує уратованє Костеви Стецюкови а школа Николѣ Мусіеви и жидови Беррови зъ Себечева. Люде були въ поли, отже въ-першу не було нѣякого ратунку. Цѳзнѣйше приѣхали зъ близькихъ и дальшихъ сѣлъ, навѣть зъ Сокаля и Белза сикавки и огонь зльокалізовано. Погорѣло сѣмнацятьохъ господарѣвъ, а зъ тыхъ половина неасекурованыхъ. Шестилѣтный хлопчина, виновникъ того нещастя утѣкъ зо страху ажь до Жабина и тамъ его найдено; але що винна шестилѣтна дитина? та й родичѣвъ вина дотыкає хіба о стѳлько, що не уважали на дитину, бо сѣрники були схованій на полиці высоко, майже вѳдъ стелею.

— **Нова страшна недуга,** подѳбно застрашаюча якъ холера и чума, грозить Россіи, а не є выключене, що може перенестись и до прочих части Европы. Именно въ губерніяхъ надвѣщеныхъ голодомъ появила ся нова недуга, котрой початки вказують на шкорбутъ, але коли сей требає неразъ мѣсяцями, то нова недуга въ видѣ шкорбута осадовляє ся въ горлѣ, вѳдтакъ ширить ся дуже скоро дальше и недужій другого або третього дня умирає вѳдъ закаженя крови. Лѣкарѣ ще не розслѣдили сего ворога людскости и борба въ нимъ поки-що даремна.

— **Про мнимe вычерпане копалень вугля на земли** появила ся цѣкава статя въ Allgem. Oesterr. Chemiker- u. Techniker-Ztg. Въ найновѣйшихъ часахъ обчислюванo неразъ спочиваючій въ земли поклады вугля и высновуванo зъ порѳвнаня зъ дѣйстнымъ уживанемъ вугля сумній выгляды для грядучихъ поколѣнь. Зуживанє вугля дойшло въ 1885 р. до 418 міліонѳвъ тонъ, въ 1890 вѳднесло ся на 513, а теперь певно дойшло до 600 міліонѳвъ тоннъ. Коли подумаємо, якимъ важнымъ чинникомъ є вуголь въ Бельгіи и Англіи, то годѣ собѣ навѣть уявити Англію, котра потребувала бы вуголь купувати! Выраховано, що въ Бельгіи за 60, а въ Англіи за 200 лѣтъ не стане вугля. Але найновѣйшій дослѣды выказали, що въ Бельгіи выстатчить вугля на 600, а въ Англіи на 1000 лѣтъ. Також въ Нѣмеччинѣ выстане ще вугля на 1100 лѣтъ. Але й тій обчисленя ще не остаточно певній, коли розважимо, що богато залежить вѳдъ вѳдъ грубины копалень. Въ послѣднихъ лѣтахъ дойшли вѳдъ 200–300 метрѳвъ на 700 глубины, такъ що при тій глубинѣ въ Нѣмеччинѣ выстало бы вугля на 2000 лѣтъ. Въ Бельгіи копають вже въ глубинѣ 1200 метрѳвъ, отже до такой глубины можна й деинде дойти. Въ Австріи починають такожъ ити въ глубину, вѳдкрывають нові поля вугляній, а продовжують давній; такъ само въ Россіи и въ иншихъ европейскихъ краяхъ. Въ Азіи и Америцѣ є вельми богатій поклады, а изъ зростомъ промыслу починають тамъ добувати вугля що-разъ бѳльше, такъ що на тысячѣ лѣтъ можуть люде бути зовсѣмъ спокойній, що не забракне имъ вугля.

— **О ініціятивѣ намѣстника** въ справѣ поборюваня газардовои гры пише дописувательвѣденьского Deutsches Volbsblatt. Рѣчь сама собою дуже похвальна, але о нѣй не можна сказати що она вымѣрена противъ корены зла. Неурядничій круги ширять сесю пошесть ви огнищемъ суть шляхотскій касина у Львовѣ и въ Краковѣ, а лише не многій урядники є ихъ членами. Оплаты вѳдъ картъ приносять тымъ институціямъ десять разъ бѳльший доходы, якъ вписове и членьскій вклады. Молодій люде руйнують ся тамъ неразъ за одну нѳч. Надъ тыми касинами повинна адміністративна власть розтягнути строгій надзѳръ, а тогдѣ край мавъ бы правдивый пожитокъ. Патнованє урядничихъ кругѳвъ закадомъ газардовои гры, а перемовчуване властивыхъ норъ грачѣвъ, мусить немило вразити интересованій круги.

— **Выдобуванє затопленыхъ скарбѳвъ.** На днѣ моря коло Смирни вѳдкрыто, що россійскій и турецкій кораблѣ, затоплений въ великій морскій битвѣ въ 1770 роцѣ крыють въ собѣ великій богатства. Цѣле дно моря якъ бы выбруковане монетами. Зъ огляду на тій богацтва пошукуваня сконцентровано коло россійского адміральского корабля, котрый лежить якихъ 50 метрѳвъ нѳдъ водою. Денно добувають въ него до 10.000 монетъ. До Царгороду привезено вже 20.000 золотыхъ монетъ, що важать по одному до девять грамѳвъ. Коли будуть выдобутій вже всѣ золотій монеты, прійде черга на срѣбній, на посуду, прикрасы и т. и. Загальна вартость выдобутыхъ вже предметѳвъ перевысшає міліонъ франкѳвъ.

— **Перегоны почтовыхъ голубѳвъ** въ Краковѣ. Вѣденьске товариство дробу урядило дня 25 с. м. головній перегоны голубѳвъ зъ Кракова до Вѣдня [330 кільометрѳвъ воздухомъ]. На тій перегоны прислали медалѣ и нагороды міністерства войны и рѳльництва, саме товариство и иншій корпорацій. До Кракова выслано зелѣзницею 157 голубѳвъ, а о годинѣ 6-ій рано выпущено ихъ рѳвночасно зъ крѣпостной команды. Мимо некористной погоды перший голубъ прилетѣвъ до Вѣдня вже о 12 годинѣ 19 мінут. До вечера була вже дома бѳльша часть голубѳвъ.

— **Братъ Люккенього.** Въ Линдорфѣ увязнено брата Люккенього, убійника пок. цѣсаревон Єлисаветы, и вѳдставлено его до суду въ Мецу. Мавъ вѳнъ сповнити цѣлу черту убійствъ у Франціи и въ князівствѣ Люксембурскѳмъ, а признає ся, якъ и его братъ, до анархізму.

— **Мстива дѣвчина.** Въ Канзасъ въ Сполученыхъ Державахъ розбиравъ недавно судъ справу 18-лѣтнои индіяньскои дѣвчины, що въ страшный способъ нѳмстила ся на своѣмъ зрадливѳмъ любовнику. Просьбами намовила свого невѣрного любка, щобы ще разъ зайшовъ до ей шатра. Тутъ подала ему усыпляючій напѳй, змѣшаный зъ виномъ. Вѳдтакъ привязала его за руки й ноги до крѣсла, крѣсло поставила до шафки, въ горѣшній дощцѣ зробила отвѳръ, принесла воды и зачала пускати воду каплями на голову спящого. Сеся робота тревала десять годинъ и жертва мести закѳнчила жите. Судъ не могучи дати вѣры, щобы така молода дѣвчина могла допустити ся такого рода поступку при здоровѳмъ умѣ, вѳддавъ ей нѳдъ лѣкарску обсервацію.

— **Дрѳбній вѣсти.** Міністеръ для Галичины „родакъ" Ад. Сиджейовичъ прибувъ позавчера вечеромъ до Львова и замешкавъ въ палатѣ гр. Баденіхъ. — До Львова прибувъ вчера „нашъ приятель" гр. Казимиръ Бадені въ Кіссінгенъ, де бувъ на купелях. — Въ Станиславовѣ померъ въ 49 роцѣ житя лѣкарь зелѣзничій д-ръ Юл. Чешнакъ. — Ив. Пазовскій, 14 лѣтный терминаторъ бляхарскій у Львовѣ, спроневѣривъ у свого хлѣбодавця Бжозовича 33 зр. и драпнувъ у свѣтъ. И такій вже „дефравдують"! — Выдѣлъ рады повѣтовои въ Теребовли розписує конкурсъ на посаду секретаря зъ платою 1.300 зр. и зъ двома пятилѣтнимми додатками въ высотѣ 10% вѳдъ сталои платы; речинець до 25 липня с. р. — Станиславѳвскій епископъ Шептицкій гостивъ дня 24 с. м. у своихъ родичѣвъ въ Прилбичахъ [коло Яворова]; другого дня въ недѣлю вѳдправивъ въ дѳбрскій каплици богослуженє. — Самоубійствомъ закѳнчили у Вѣдни два старцѣ: одинъ мавъ 72, а другій 80 лѣтъ. — Въ Ходачковѣ коло Тернополя убивъ зять зъ дочкою Олексу Томкова, котрый мавъ выѣхати до мѣста списати некористне для нихъ завѣщанє. — У Львовѣ увязнено вчера фальшивого „грабіого" Ром. Грабовского, котрый при улици Баторія въ однѳмъ домѣ укравъ срѣбну папѣросницю. Показало ся, що „граба" называє ся Романъ Гарліцкій и вже мешкавъ въ Бригідкахъ. — Дня 25 липня с. р. звѣнчає ся въ Сяноцѣ п. Михайло Дрозднкъ, священичій кандидатъ, зъ Ярославою Мащакѳвною, учителькою въ Вѳльхѳвцяхъ, сиротою по священику Антонѣ Мащаку.

Валіза священика, котрий высѣвъ дня 25 с. м. межи Пѳдвысокимъ а Потуторами, знаходить ся въ Котузовѣ п. Вишнѣвчикъ. Прошу о зворотъ моеи валізы. — *Старкевичъ* державець дѳбръ.

Именованя, перенесеня, вѳдзначеня и пр.

— **Именованя.** Намѣстникъ именувавъ рахунковыхъ офіціялѳвъ намѣстництва: Володисл. Здзярского, Кар. Ґрацку, Франц. Андрашка и Діон. Стержиньского ревідентами, асистентѳвъ рахунковыхъ: Врон. Гошовского, Клеоф. Загурского, Ив. Ямрозика и Ант. Фундалевичи офіціялами, вкѳници пенс. поручника Вікт. Корнберґера, рахункового асистента краєвои дирекціи скарбу Белецкого и рахунковыхъ практикантѳвъ намѣстництва Тах. Цейпека, Франц. Мозера и Тад. Кемпіньского асистентами рахунковыми намѣстництва.

Наука, штука и література.

— **Вѣденьского тыжденника „Die Zeit"** повинивъ ся 247-ый зошитъ зъ такимъ змѣстомъ: Der Freiheitskampf in Italien. Vom italienischen Deputierten Napol. Colajanni. — Ungarn und Croaten. Von Alexander Petrovics. — Die Gebildeten und die Socialpolitik. Von Paul Göhre. — Protoplasma und Leben. Von Dr. Karl Oppenheimer. — Aus dem Lande des Dalai-Lama. Von Prof. Dr. Robert Sieger. — Halbthier. Von Max Messer. — Das neue Wien. Von Dr. Ludwig Abels. Japanische Bilder. Von Alfred Gold. — Die Woche. — Bücher. — Revue der Revuen. — Ein Abschied. Von Hugo Greinz.

Передплату на сей тыжденникъ чвертьрѳчно 3 зр. приймають почта, всѣ книгарнѣ и адміністрація: Wien, IX/3, Günthergasse 1. Числа на показъ даромъ и оплатно.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На церковь въ Милятинѣ старѳмъ прислали [чи то вѳдъ себе, чи зъ церкви] слѣдуючій Р. Т. Добродѣѣ:

Зъ Епархіи Перемыского: Деканатъ галигородскій: оо. Стукачъ 2 зр. 10 кр., сов. Ладижиньскій и Щирба по 50 кр. — Деканатъ белзкій: оо. Лаврецкій 6 зр. 50 кр., сов. Тустановскій 2 зр. 50 кр., сов. Чернецкій 2 зр., Цѣпановскій 1 зр. 50 кр., Ольшаньскій 1 зр., Пелехончъ 50 кр. — Деканатъ бѣцкій: о. сов. Менциньскій 2 зр. 80 кр. — Деканатъ бѣрчаньскій: о. Мацакъ 1 зр. — Деканатъ добромильскій: о. Коростеньскій 1 зр. — Деканатъ дрогобицкій: оо. Сапрунъ 70 кр., Дашкевичъ 50 кр. — Деканатъ дуклянскій: оо. Пастернакъ 2 зр., Давидовичъ и Вербицкій по 50 кр. — Деканатъ горожаньскій: оо. сов. Бачиньскій и панѣ Домініка Комарницка по 50 кр. — Деканатъ ярославскій: о. Годованьскій 1 зр. — Деканатъ ясельскій: оо. Котисъ 1 зр., Бескидъ и Г. Поляньскій по 50 кр. — Деканатъ яворѳвскій: о. Романецъ 50 кр. — Деканатъ каньчуцкій: оо. Зятекъ 1 зр., Волошиньскій и Колтунюкъ по 50 кр. — Деканатъ комарнянскій: оо. сов. Заградникъ, Лаврукевичъ и Монарстырскій по 1 зр., Кульчицкій 50 кр. — Деканатъ кросняньскій: о. Мудрый 1 зр. — Деканатъ куликѳвскій: о. Кашубиньскій 1 зр., церкви въ Артасовѣ, Церперовѣ, Дорогошевѣ, Куликовѣ, Нагорцяхъ, Ременовѣ, Стропятиѣ, о. деканъ Кокотайло, сов. Грушкевичъ, оо. Устриско, Должицкій, Мосевичъ, деканъ Пелехъ и Пясецкій по 50 кр. — Деканатъ лѣській: о. Шотиньскій 50 кр. — Деканатъ любачѣвскій: о. Гарасовскій 1 зр. — Деканатъ мокрянскій о. Куривчакъ 1 зр. — Деканатъ мостискій: оо. сов. Кормошъ и Гординьскій по 1 зр., Черкавскій 1 зр. 50 кр. — Деканатъ мушиньскій: оо. деканъ Дуркотъ 4 зр., сов. Качмарчикъ, сов. Поляньскій и сов. Паридовичъ по 1 зр. — Деканатъ нижанковицкій: оо. сов Шехончъ 2 зр., сов. Таворскій 50 кр. — Деканатъ ольховецкій: о. Барновичъ 1 зр. — Деканатъ потелицкій: оо. Колпачкевичъ 2 зр., Паславскій и Решетило по 1 зр., Кунцѣвъ 70 кр. — Деканатъ перемыскій-загородскій: оо. Шведацкій 2 зр. 69 кр., Захарисевичъ 1 зр. 34 кр., Бачиньскій 1 зр., Козенка и Менциньскій по 50 кр. — Деканатъ порохницкій: оо. Поляньскій и Скородиньскій по 1 зр., Федоровичъ 50 кр. — Деканатъ самбѳрскій: п. Іосифъ Кульчицкій зъ Самбора 3 зр. и сов. Гординьскій 2 зр. — Деканатъ сянѳцкій: о. деканъ Сембратовичъ 50 кр. — Деканатъ судово вишеньскій: о. Тиховскій 85 кр. — Деканатъ сокальскій: оо. сов. Левицкій 4 зр., Гойдишъ 50 кр. — Деканатъ старо-самбѳрскій: оо. Яворскій 3 зр., Левицкій 50 кр. — Деканатъ угнѳвскій: оо. Дуткевичъ и Миколайчукъ по 1 зр., Кузикъ и Новакъ по 50 кр. — Деканатъ устрицкій: оо. деканъ Габла, Яремкевичъ, Добряньскій и Бѣлиньскій по 50 кр. — Деканатъ варяжскій: оо. Лысякъ 1 зр. 50 кр., Алексевичъ 1 зр. — Деканатъ высочаньскій: оо. Пѳтровскій 2 зр., деканъ Прухницкій 1 зр. 50 кр., Чайковскій и Куновскій по 1 зр. — Деканатъ ватвяницкій: о. Моравскій 50 кр. — Деканатъ жовкѳвскій: оо. Косоноцкій 1 зр. 30 кр., Долошицкій, Олещукъ, Кокотайло и Куликъ по 1 зр., Виханьскій, Савчакъ по 50 кр. — Деканатъ жукотиньскій: оо. Борисъ, Фидикъ и Княжиньскій по 1 зр. — Деканаты олешицкій, перемыскій-городскій и старосѣльскій не прислали нѣчого.

— **Зъ Наукового Товариства им. Шевченка.** Наукова читальня при бібліотецѣ Товариства отворена що-дня вѳдъ годины 2 до 6 по полудни и въ тѳмъ часѣ може кождый зъ неи користати. До дому выпожичають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярія Товариства отворена вѳдъ годины 9 до 12 рано и вѳдъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята льокаль Товариства зачиненый. Адреса: Львѳвъ, улиця Чарнецкого ч. 26.

Телеґрамы „Дѣла".

Канеа 29 жовтня. Кн. Юрій, губернаторъ Креты принявъ оферовану ему царемъ функцію хрестного батька новонародженои царѳвни.

Бохумъ 29 червня. Онодня прийшло до бійки мѣжь жандармами и страйкуючими роббтниками. Одинъ роббтникъ убитый, кѳлька раненыхъ а 36 арештованыхъ.

Сараґосса 29 червня. Розруху тревають дальше и всѣ склепы позамыкань. Мѣжь населеньемъ а вѳйскомъ прийшло до бійки, въ котрій одну особу убито а двѣ тяжко ранено.

Римъ 29 червня. Президентъ міністрѳвъ предложивъ вчера палатѣ королѣвскій декретъ въ справѣ політичныхъ заряджень и зажадавъ, щобы вѳдбслано его до тои самои комісіи, котрій свого часу передано проектъ тыхъ зараджень. Се выкликало бурливу дискусію. Опозиційній бесѣдники доказували, що декретъ є нарушеньемъ конституціи. Внесене о вѳдосланє до комісіи ухвалено 208 голосами противъ 138.

Брукселя 29 червня. Вчерашне засѣданє парляменту скѳнчило ся також авантурою. Одного католицкого посла зневажено чинно, а президента міністрѳвъ словно. Президентъ замкнувъ засѣданє а вѳйско выпорожнило галеріи.

Лондонъ 29 червня. Вѳддѣлъ зелѣзничого полку одержавъ наказъ вѳдъѣхати до Капштаду. На тѳмъ самѳмъ кораблі вѳдѳйде значна часть матеріялу призначеного до будовы зелѣзницѣ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

Вп. О. Кр. въ Зм. Теперь заплачено до кѳнця червня а не липня. — *Вп. И. Се. въ Зо.* Заделѳбсть выровнана такъ, що до кѳнця червня прийде ще 4 зр. — *Вп. Е. въ Ст.* На липень здстало зъ присланыхъ грошей 1 зр. — *Вп. И. Фл. въ Щ.* Мимо щирои волѣ не можемо згодити ся. — *Вп. П. Ко. въ Ро.* Ще за IV кварталъ.

Друки на метрики шкільні виказ А) і Б)

виготовлені на дуже добрім папери продають ся в товаристві „ПРОСЬВІТА" у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: либра аркушів вкладкових 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовленя виконують ся відворотною почтою. Лише скоро з замовленями поспішайте!

КОНКУРС.

Товариство „Шкільна Поміч в Коломиї" приймe з початком слідуючого шкільного року учеників рускої гімназиї (кляс приготовляючої і I—VII-ої) до Бурси. Своїм питомцям дає Бурса цѣле удержанє, домовий надзір і провід, а також меньшу поміч в науці. Приняті можуть бути лиш сини членів Товариства теперішних або тих, що впишуть ся в членів за оплатою 1·20 зр. річно. – Найвисша місячна оплата в Бурсі виносить 17 зр., а найнижша 8 зр. платних з горн. Крім того оплачує кождий з питомців 2 зр. річно на інвентар, а 50 кр. місячно за пране біля. Питомці мусять при принятю виказати ся, що мають три рази змінити біле на постіль, 6 пар біля, 6 ручників, 6 хусточок до носа і 2 пари обуви. — Зголошувати ся треба до Товариства „Шкільна Поміч в Коломиї" на руки головы товариства до 15 липня, евентуально до 25 серпня с. р. На відповідь треба залучити до просьбы марку. — Ci, що схотять убігати ся о принятє за иншою оплатою, мають предложити: а) свідоцтво убожества; б) декларацию, скільки зобовязують ся платити місячно.

[Иньші руські часописи просять ся о ласкаве повторене сего конкурсу.] (1–2)

Від Виділу Товариства „Шкільна Поміч".

Коломия дня 27 червця 1899.

С. Недільский голова. *Гр. Налывайко* секретар.

Надѳслане.

Всякі купоны

и выльосованій папиры вартостнѣ 374 [1]

выплачує безъ потрученя провізіи або коштѳвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. уприв. Галицкого акційного

Банку гіпотечного.

ЇЗДЫ НА РОВЕРАХЪ

научити ся можна въ 3 днях въ школѣ „Patria“, ул. Костюшки ч. 8 **рогъ ул. Третого Мая.** — Роверы „Patria“ зъ Соліґенъ найлучшій зо всѣхъ

Найлѣпша сталь въ Европѣ.

210 2—5

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на кам'яницѣ пишов Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ:
окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекопиды, барометры, термометры, рѣвній ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣрничѣ, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвоникѣвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5117

Подяка.

Н умолима смерть забрала намъ нашого дорогого брата незабутнои памяти Юліяна Ив. Илевича, адвоката краевого въ Львовѣ, у якомъ вшого ся дня 1 (13) червня въ Самборѣ, де покойникъ до своихъ сестеръ поѣхавъ въ цѣли лѣченя своеи тяжкои недуги; случай бувъ для насъ тымъ бѣльше прикрый, понеже смерть наступила майже несподѣвано.

Горяче и сердечне спѣвчуте оказане намъ изъ всѣхъ сторонъ зъ причины смерти св. п. брата нашого спонукало насъ вдъ серця подякувати всѣмъ, котрій въ тій смутній хвили несли намъ потѣху и помочь при устроюю похоронѣвъ. Щи о-сердечно дякуемъ Впр. и Вси. Отцямъ за участь въ похоронахъ и вѣддане послѣдноп услуги покойному: Впр. Совѣтникамъ конс. Льву Козаневичу, дек. самборскому, и Юзіяну Чайковскому, декану мокрянскому, катихиту гімн. Иларіону Гмитрику, Совѣтнику конс. Володим. Петрушевичу пароху изъ Калуша, прибувшому зъ св. Службою Божою въ день похоронѣвъ, Грушкевичу зъ Ракова, Литиньскому изъ Чуквы, катихитомъ Фр. Рабѣю и Мих Ортинському изъ Самбора, мѣсцевымъ сотрудникамъ Бат. Козаневичу и Юзьваку и прочому Всечестному Духовеньству за такъ численну участь. Не менше уважаемъ нашимъ довгомъ подякувати всѣмъ нашимъ сочинителямъ, якъ такожъ Многоповажанымъ друзямъ, знакомымъ и почитателямъ покойного, особенно же Вбл. пп. Антонію Долинницкому ц. к. Совѣтнику судовому и его женѣ, адвокатамъ Д-рамъ Ив. А. Добрянському и Лук. Ив. Гумецкому, приятелеви покойного Осипу Волиньскому, урядникамъ всекур. общества и Д ру Охримовичу концепіентови адвокатури. Дякуемъ и Пану Будзиновскому, слухателю правъ, за управлене хору, не менше рускій молодежи за тогаючій спѣвъ подчасъ похорону. Всевышній най нагородить всѣмъ сторицею!

Самборъ въ червни 1899.

Петръ Ив. Илевичъ братъ, *Анна* зъ *Илевичей Гамерска* и *Софія Ив. Илевичъ* сестры. 283 1—1

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-маляръ

звѣстный вдъ кільканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю исходнѣмъ разомъ зъ позолоченемъ, престолы, иконостасы, и иншій рѣчи Принимае рѣзьбарскій роботы пдсля власныхъ плянѣвъ. Выготовлюе всякои величины церковній образы до иконостасѣвъ, престолѣвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшуе зъ фотографій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ. Пдписаный просить Всч. Духовенство занотувати собѣ его адресу. 205

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

Рѣкъ заснованя 1892

Полички для членовъ Тов. взаим. обезп. и взаим. кредиту „Днѣстеръ“ на 5½% и 1% додатку на кошты адм.

Информація и посередництво до заключеня обезпечень житевыхъ и найкористнѣйшихъ комбінаціяхъ.

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ“

перше и одиноке руске товариство асекураціяне, припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ Впреосв. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скоть, господарскій завряды, збоже въ зернѣ и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ **противъ шкодъ огневыхъ.**

Станъ фондѣвъ ґваранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1898 выносить:

Фондъ резервовый	96.775·05 зр.	206.880·57 зр.
Резерва премій	64.263·12 „	
Фондъ основный	45.000·— „	
Резерва спеціяльна	842·40 „	

Тарифы „Днѣстра“ дуже умѣркований, условія обезпечень користнѣ, а шкоды ліквідують ся безпроволочно! До кінця 1898 року выносили выплачені шкоды 627.790 зр. 67 кр. Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при пожичках ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ“ въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшій условія, представляє своими значными фондами найбольшу ґарантію, и выдае полісы и квіты въ рускомъ языцѣ.

Товариство взаимного кредиту „Днѣстеръ“ стоваришеня въ обмеженою порукою удѣляе пожички за *оплатою 5½% и 1% додатку на кошты адміністраційні* за интабуляцію або порукою двохъ вдповѣдныхъ ручителѣвъ, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ и приймае вкладки до опроцентованя вдъ членѣвъ и третихъ осѣбъ по 4½% до 1 липня 1899. Вдъ 1 липня 1899 будуть вкладки щаднічі опроцентованій по 4%. Удѣлъ членьскій выносить 25 зр., вписове 1 зр. Членомъ бути и пожичку дѣстати може тѣлько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ“. Информація удѣлне Дирекція листовно. 34 52—0

Зголошеня о удѣлене агенцій въ охрестностяхъ, де нема близько агентѣвъ „Днѣстра“, приймають ся.

Львовъ, ринокъ ч. 10. (ДОМЪ „ПРОСВѢТЫ“.)

ДРОТЪ кольчастый цинковый до огороженъ по зр. 4 за 100 метрѣвъ вразъ зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна ламерована до заслоны вокнъ по 1 зр. за метеръ квадратовый

поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

Пошукуе ся дяка

молодого, безженного, зъ чистымъ теноровымъ голосомъ, розумѣючого нотный спѣвъ и управлятн нимъ. Зголосити ся до уряду парохіяльного въ Деревнѣ почта Турина коло Жовквы. 274 1—3

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДІТЕЙ

виданій

коштомъ руского тов. педаґоґічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В папировій окладці 15 кр.

Продае ся в книгарни Наук. тов ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

НОЖИЦѢ дамскій и кравецкій всякого рода припоручае Иванъ Лярукъ ножовникъ у Львовѣ улиця Галицка 6.

Для початкуючихъ фортепіянъ

недорогій, въ досыть добромъ станѣ, есть на продажъ въ Нагачевѣ коло Яворова, почта loco. Бдиаша вѣсть на почтѣ. 248 2—3

ПОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовій, вдъ св. Ивана отвертій лишь для Христіянъ, для Пань вдъ 10 до 1. 244 5—10

Фарбы покостовій

цѣлкомъ до ужитку готовій на найлучшомъ покостѣ тертій, скоро высихаючій, надзвычайно тревалій, до всякого ужитку въ господарствѣ, у всѣхъ барвахъ.

Фарбы лякеровій

скоро высихаючій, барва и шкляностый полискъ.

Фарбы на дахи олѣйній и теровій.

ТЕКТУРЫ

до покрываня дахѣвъ.

Теръ ґазовый и деревный.

КАРБОЛІНЕУМЪ

ФАРБЫ фасадовій и цементовій.

Цементъ, Ґіпсъ, Вапно

гидравлічне.

Лякеры, Покосты, Кисти и Щѣтки

у всѣхъ родахъ по найнизшихъ цѣнахъ поручають

Фрідріхъ и Беакокъ

Львовъ, ул. Гетманьска ч. 4.

[Побочь цукорні Вдов. Гросса.]

Новый цѣнникъ выйшовъ зъ друку и е до диспозиція.

169 20—20

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Складъ всякихъ матеріялѣвъ будовляныхъ

Львовѣ, ул. Подлѣвского ч. 5.

Заступство Австр'йского Товариства акційного фабрики

Портляндъ-цементу въ Щаковѣй

Ц. к. упр. Товариства акційного першоя фабрики выробѣвъ шамотовыхъ и штайнґутовыхъ.

Тов. акц. фабрики вапна гідравлічного для фасадъ въ Kattenleutgeben.

Фабрики ц. к. патентованого помосту конкалітового безъ футѣвъ Zboril, Miksch и Сибдка въ Шекатъ.

Продае по цѣнахъ фабричныхъ.

Портляндъ-цементъ, вапно гидравлічне, вапно скалисте, ґіпсъ, папу дахову, плыты изоляційній, руры штайнґутовій до кльозакъ, каналѣвъ и водопроводѣвъ, пдлоги штайнґутовій цементовій, дощинковій и кендьолітовій, печи кафлевій, цегли, плыты и мучку огнетревалу, дахѣвку, лупокъ и троетину суолітову а такожъ взагалѣ всякій матеріялы будовляній, ручачи за ихъ доброту.

Пдприемство роботъ бетоновыхъ, укладаня пдлогъ и крыти дахѣвъ дахѣвкою, лупкомъ, папою огнетревалою и деревнымъ цементомъ (Holzcement) по умѣркованыхъ цѣнахъ.

ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручае

свое переплетниче и ґалянтерійне заведене

у Львовѣ, ул. Академична ч. 6. 866

Пдоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебникѣвъ, Евангелій, Молитовникѣвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумѣвъ, Нотъ, Дипльомѣвъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочках 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. ґрансо и ниже.

Токай куранційный

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Коняк французскій

въ фляшкахъ ¾ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку ¾ літрову

поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

20 22—0

Цѣс. корон. ґ уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, ліквровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у ЛЬВОВѢ

поручае старій горѣвки польскій, розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bongout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 866 75—7

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Полекшѣ въ сплатахъ пдсля договору безъ пдвышеня цѣнъ

признаемо Всч. пп. духовнымъ, ц. т. держ. и прив. урядникамъ а такожъ всѣмъ особамъ на добромъ становиску въ случаю потребы купна товарѣвъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфонѣвъ, адамашкѣвъ, вебъ на постѣль и т. п., такожъ столового бѣля, ручникѣвъ, бѣля мужескаго, дамскаго и дѣточого, рѣвножъ церковныхъ ковровъ передъ престолы, сальоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занафѣсовъ, ходникѣвъ, ватованыхъ ковдръ, церать линолеумъ, канъ на столы и постелѣ, коциковъ, дергъ на конѣ, макатѣвъ, ґобеліновъ и многихъ другихъ артикулѣвъ.

Илюстрований цѣнникъ высылаемо на жадане безплатно. Письма и запыты належыть адресувати: 190

Товаровый домъ

„AU LOUVRE“

Львовъ, улиця Сикстуска ч-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

Правникъ

шукае лекцій на селѣ на часъ ферій. За совѣстну працю ручить, а на жадане — для улекшеня засягненя информацій — подасть адресы родинъ, въ которыхъ домахъ на лекціяхъ перебуваютъ. — 3 poste restante головна почта Львовъ 11080.

Запрошене до передплаты на дѣло:

ПРИКАРПАТСКА РУСЬ

въ XIX-омъ вѣцѣ

въ біоґрафіяхъ и портретахъ єи дѣятелей

съ увзглядненьомъ замѣчательныхъ людей, которыхъ 1772 р. заставъ при жизни,

написавъ на пдставѣ автобіоґрафичныхъ записокъ и архивально-библіотечныхъ матеріяловъ

ИВАНЪ Е. ЛЕВИЦКІЙ.

„Прикарпатска Русь“ буде появлятись, почавши отъ падолиста 1898 р. правильно кождого другого мѣсяца выпусками по 7 листовъ печати зъ портретами замѣчательныхъ дѣятелѣвъ Кождыхъ 10 выпусковъ буде становити томъ, а всѣхъ томовъ буде шесть.

Пренумерата на 10 выпусковъ выносить **10 коронъ**; на 5 выпусковъ **6 коронъ**. Выпуски поодинокій не будуть продаваись.

Пренумерату належить присылати выключно на адресу: п Антонъ Хэйнацкій, управитель книгарнѣ Ставропіґійского Института у Львовѣ, Руска улиця число 3.

Першій выпускъ вже появився а второй печатаесь.

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ важный вдъ 1 мая 1899.

пдсля часу середно-европейского [пдзнѣйшого о 36 мінутъ вдъ часу львовского.]

посп.	особ	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			вдходить о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вдъ 7/9 до 10/9.		6·15	„ Пдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пдволочискъ зъ Пдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Ордова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Скольго, до Лавочного 1/7 до 15/9
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9·—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Черновець, Станислав.		9·53	„ Пдволочискъ зъ Пдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 15/9 недѣлѣ и свята
	1·40	„ Скольго, Хирова, а въ Лавочного вдъ 1/7 до 15/9.	1·55		„ Пдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·06		„ „ „ Пдзамча
2·20		„ Пдволочискъ на Пдзамче		2·15	„ Бруховичъ 7/9 до 10/9 недѣлѣ и свята
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
	5·15	„ „ „ Пдзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабдвки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·05	„ Стрыя, Скольго лишь 1/9 до 30/9
	5·55	„ Сокаля		3·15	„ Янова, вдъ 1/9 до 30/9.
				3·20	„ Зимнои воды 7/9 „ 15/9.
				3·25	„ Бруховичъ „ 7/9 „
				5·25	„ Ярослава
		Ночь			**Ночь**
	12·10	Зъ Скольго, Калуша, Борыслава			
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		до Кракова, Вѣдня, Берлина
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·36		„ Ицканъ, Констанція, Букарешту
	3·05	„ Пдволочискъ на Пдзамче		4.10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·30	„ „ „ гол. дворець		5·50	„ Бруховичъ вдъ 7/9 до 10/9
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·26	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·20	„ Ицканъ, Пдвисокого, Козовы		6·50	„ а Ордова вдъ 15/9 до 15/9
	7·58	„ Янова вдъ 1/9 до 21/9, и вдъ 26/9 до 30/9 що дня а вдъ 1/9 до 12/9 недѣлю и свята			„ Янова вдъ 1/9 до 15/9 въ будній дни
	8·15	„ Бруховичъ вдъ 7/9 до 20/9, и 18/9 до 15/9.		7·00	„ Лавочного, Мужкача, Хирова
	8·30	„ Бруховичъ вдъ 1/7 до 15/9 що день		7·10	„ Сокаля, Равы рускок
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
	9·21	„ Янова вдъ 1/9 до 15/9.		7·42	„ „ „ Пдзамча
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		7·47	„ Янова 1/10 до 30/9 1900 включно
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пдвисоцкого		8·35	„ „ 1/9 „ 31/9 и 10/9 до 30/9
	10·08	„ Пдволочискъ, Брод. Конячинець		9·11	„ „ 1/9 „ 15/9 недѣлѣ и свята
	10·25	„ „ на гол. дворець		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
				11·10	„ Пдволочискъ, Бродовъ г. дворця
				11·32	„ „ Грималова Пдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нбчна числить ся вдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянськои. Зъ друкарнѣ Института Европейського, пдъ зарядомъ Іосифа Дашкев

Ч. 135. Львовъ, Пятница 18 (30) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ „Дѣломъ“.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвики 9, и А. Ольшевского ул. Кальнишевского 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пів рокy	9 зр.	на пів року	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ 16 зр. на пів року 8 зр.
на чверть року 4 зр. на мѣсяць 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатані вільні відъ порта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. а. в.

Отголошеня звыкли принимають ся по цѣнѣ 10 кр. відъ одного стрічки инсератового або ся мѣсце а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и иншій доможеня приватній числить ся по 15 кр. відъ стрічки.

Руска відповѣдь Румунамъ.

Якъ звѣстно, румунській послы до сойму и до рады державной, зібравши ся въ Чернівцяхъ на конференцію, по довгихъ нарадахъ огласили комунікатъ того змѣсту: „Зібраній послы румунській заявляють, що и на далѣ бѣ жадуть стояти при засадахъ автономічныхъ. Дожидають, що правительство супротивъ Румунівъ на Буковинѣ займе становище таке, яке вказує рівноуправненє елементівъ національныхъ, запорученє закономъ основнымъ. Зібраній высказують свое сожалѣнє и недовѣре зъ причины поступованя краєвого правительства, незгідного изъ згадаными основами, а заразомъ постановляють предпринати відповѣдній мѣры, щобы положити конецъ невыносимій ситуаціи, шкідній для румунського елементу на Буковинѣ, а загрожуючій спокоєви въ краю“.

Отже черновецка „Буковина“ таку дає відповѣдь Румунамъ на ихъ комунікатъ:

„Ce voeti domnilor? Справдѣ чого хотять? Резолюція послівъ каже, що рівноправности. Отже въ оборонѣ рівноправности допустили ся вони варварскои зневаги найвысшого достойника православной церкви а тымъ и самои церкви, діяконъ Бока выкликавъ публичну соблазнь въ церквѣ на Великдень також въ оборонѣ рівноправности, а праса собѣ знов такій рѣшучій відізвала голосъ, що уряд мусить безперестанно конфіскувати „Patri'y“ — однымъ словомъ усѣ неприличній, повній заслѣпленя демонстраціи, що всякого дразнили и обурювали, отже розпѣвали веснокій — усе те відноситъ въ оборонѣ рівноправности. Добре, що маємо въ сій резолюціи коментарь до нихъ и грозьбу на будуче.

Румуны мусять добивати ся рівноправности, бо имъ „кривда“. Най-же прійде тутъ гість, що нашои зелезои Буковины не знає, то мы ему покажемо всю кривду Румунівъ. Вінъ побачить всюды написы румунській на першому мѣсци; побачить, що Волохи мають тільки 11 послівъ у соймѣ и тільки трехъ (межь пятьма) членівъ выдѣлу краєвого; мають всю більшість въ консисторіи, бо тільки двохъ мѣсць не заняли; най ще пізнає той гість школьній відносины, а тогдѣ безъ сумнѣву набере переконаня, що треба Румунамъ бороти ся, на смерть и жите боротись хочь-бы и въ той способѣ, що однымъ поборникамъ законъ присуджує арештъ, а другихъ мусить ся проганяти зъ краю.

И ще най бы нашъ гість узнавъ справоздане зъ сойму, то и побачивъ бы, чи послы ставили дальше вдучій внесеня н. пр. въ справахъ школьництва, нѣжь референтъ дотычної комісіи; чи правительство заняло вороже становиско супротивъ оправданыхъ ихъ поступованъ; чи лишивъ ся може якій закидъ въ ихъ стороны невыправданымъ черезъ правительство. И стисне вінъ плечима. Въ соймѣ послы не вытягнули на яву своихъ кривдъ, бо ихъ нема, тільки нападали на „антідинастичный“ имнъ „Ще не вмерла Украина“; не говорили, бо тамъ можна ихъ було спростувати, але за те заговорили демонстраціи, заговоривъ „tricolor“, ну и вкінци самі послы въ славній резолюціи.

А теперь най Румуны поведуть гостя до сытыхъ ихъ кривдою, до найчисленнѣйшихъ въ краю Русинівъ. Покажуть ему, що въ Ґоголинѣ для 20 Румунівъ а 146 Русинівъ, въ Михальчу для 30 Румунівъ а 489 Русинівъ тримає ся утраквістичну науку. Почислять 4 руских послівъ, одного заступника у выдѣлѣ краєвомъ. А въ консисторіи? — О нѣ, нѣ, нѣ, пане, ту бомба, ту експльозія, відси пійшло усе лихо! То вы, панове, хочете такои рівноправности, щобъ и въ консисторіи и всюды не було анѣ одного Русина, щобы отъ хочь-бы въ консисторіи von oben роблено пресію на духовенство въ цѣляхъ румунізаторскихъ.

Inde irae! Щаслива доля дала Румунамъ скорше розвитись, властиво не дала имъ такъ підъупасти, якъ Русинамъ, и вони взяли маєтокъ. Най буде навѣть, що се старшій братъ газдує, але якъ молодшій братъ, співвласнитель підрібсъ, то елементарна засада етики и §. закона кажуть віддати ему те, що належить ся. Се Румуны знають и тому такій крикъ підняли за маринцю, за двѣ номінаціи. Але най-же знають, що хто не віддає добровільно, тому відбирає ся силою; що власне на те окрімъ етики є спеціально за для Румунівъ §. И ось вони гнівають ся на сей §., гнівають ся и ухвалюють резолюцію противъ правительства. А ц. к. правительство въ однѣтъ заявило, що стоить на засадѣ рівноправности всѣхъ народівъ; коли-жъ теперѣшна ситуація — якъ каже резолюція — грізна, то сему винно не правительство и оно на будуче не відповѣдає за консеквенціи зъ теперѣшного положеня.“

Письмо про бѣлыхъ мурашівъ.

Кому незнане жите писаря-дієтаря, або якъ такожь зовуть діюрніста, нехай посмотрить того, котрый діюрнував або й доси пише-діюрнує, або нехай приглянесь близше житю его. Рівній клясы суспільности мають бодай яку-таку опѣку, н. пр. урядники рівнои категоріи, возный, робітники, тільки дієтарѣ полишеній судьбѣ та доли злощасній, про нихъ нѣхто не згадає. Дієтарѣ — то „бѣлій мурашы“ робітники тяжкои працѣ а маленькои винагороды, — то робітники на плянтаціяхъ фармерівъ бразилійскихъ. Нѣхто ними не заопѣкується, то бюровый инвентарь робучій, а майже на пів интеліґентный пролетаріятъ, полишеный судьбѣ та деспотичній волі свого хлѣбодавця-шефа. Зъ тою клясою роботящою нѣхто не числить ся, хочь она становить велику пайку бюрократіи.

Смѣло можна сказати, що нема уряду, въ котрімъ бы не було дієтаря и що нѣодинъ урядъ безъ тои силы не може обійтись. Хтось бы закинувъ: „Коли-бъ не було урядниківъ, то й дієтарѣ зникнувъ, бо що вінъ буде писати, якъ урядникъ не приладить ему якои роботы?“ Справедливый закидъ; бо, але насуваєсь питанє, на котре ниій той „хтось“ відповѣсть: Чи є край, бо повѣть, въ котрімъ нема уряду, а въ нѣмъ урядниківъ? Чи може обійтись край повѣть, безъ уряду, урядника, а тымъ самымъ безъ писаря дієтаря? Що бы зробивъ урядникъ безъ дієтаря, сли має річно кількасотъ або й більше злотыхъ до полагодженя? А є справы одного предмету, що дотыкає кількакільканацять або й кількадесять сторінъ всякои громады. Отже нема сумнѣву, що дієтарь-писарь — то одна въ необходимыхъ підваливъ уряду.

Дієтарь працює горко и неразъ далеко більше, якъ кождый урядникъ, хочь-бы най пильнѣйшій, а за свою мозольну працю кількодостає мѣсячної платнѣ? Бере страхъ богато! — бо ажь 15 до 25 зр....

Правда, бувають — особливо въ теперѣшныхъ часахъ — дієтарѣ, що заледво скінчать народну школу, привчать ся буквы писати и вже за нужденну винагороду діюрнує. Побувши при однімъ урядѣ кількалѣтъ, привчить ся троха тои маніпуляціи и вже жадає більшои платнѣ, а наколи-бы повішовъ до нищого уряду, ого! вже застрягъ, не вміє и не знає писарювати. Такихъ дієтариківъ начисливъ бы до волѣ. Нехай буде и такій дієтарь, а мусить гаразд працювати, хотяй лучше бы зробивъ, якъ бы повішовъ у поле ґралями робити, нѣжь перомъ по папери махати, бо и родичамъ въ господарцѣ ставъ бы пригіднымъ и користнѣйше бы выйшовъ такъ фізично, якъ и матеріяльно, а мѣсце дієтаря полишивъ бы такимъ, що не мають на чімъ газдувати, а у чужого соромлять ся, бо вже старшій вікомъ або й посѣдають більше науки та не здібній до тяжкои працѣ.

Але сумна доля того дієтаря, котрый скінчивъ більше якъ народній школы, котрого цѣль житя була инша, а не довелось ему осягнути ни черезъ якійсь важній причины, примѣромъ черезъ смерть родичівъ, убожество и т. п. Скінчивъ сарака низшій клясы школы середнои або не скінчивъ высшихъ, мусѣвши покинути, а крайна нужда приневолює его до діюрнованя, бо до фізичної працѣ не способный черезъ старшій свои лѣта. Ще прикрѣйше приходить діюрнувати такому, котрый займавъ уже якесь становиско — бувъ урядникомъ, та черезъ якесь нещасте упосліджено его изъ становиска, отже ему нѣчо инчого не зостало, якъ стати писаремъ-дієтаремъ и „бити бриндзю“.

Чоловѣкъ, котрый иде на писаря-дієтаря, запродує цѣле свое іство, свою свободу за малый грошъ для житя-бутя, віддавсь добровільно на непередвиджену будучність свою, здасть на ласку и неласку свого шефа-хлѣбодавця, мусить підлягати всякимъ его примхамъ и забаганкамъ.

Бюрова праця тревае денно звычайно вісѣмь годинъ, часами и десять [тутъ не беремо великій мѣста]; въ недѣлѣ и свята працюсь до полудня. Що-до латиньскихъ великихъ святъ, якъ Різдво, Великдень, то въ першій

Музей суспільный въ Парижи.

Друга половина девятнацятого столѣтя відзначає ся головно тымъ, що умы людскости звернули ся до выслѣдженя економічного положеня низшихъ верствъ населеня и его причинъ. А въ дальшомъ розвою мусѣла праця звернути ся до глядань средствъ заради чихъ противъ нужды и нещасливого, незабезпеченого положеня спролетаризованыхъ верствъ народу...

Коли однакъ въ першій половинѣ сего столѣтя въ тімъ стремлѣню до полѣпшеня добра народу добачало ся ще много фантазіи и непрактичности, богато „громогласныхъ“ резолюційныхъ словъ, а мало дѣйственого, реального успѣху, — то въ другій половинѣ справа розбирає ся вже о много серіознѣйше и практичнѣйше.

Розумѣє ся, що край, идучій въ розвою цивілізаційномъ по-задъ другихъ, також и въ тімъ взглядѣ стоить низько; за те перший культурний народъ дають намъ примѣръ, що справы суспільно-економічній є передовсѣмъ важній для розвою людскости и що ними головно треба займати ся.

Найлѣпшимъ примѣромъ служить тутъ Франція. Край централістично уряджений давъ тутъ завсѣгди ширшу перспективу для всѣхъ питань економічныхъ и суспільныхъ; тутъ перші люде почали думати про лихе положенє суспільности, про можливість полѣпшеня его. Але по-при горячій головы Сенъ Сімонівъ, Фуріерівъ, Бабефівъ находить ся тутъ також Ле Плей и инші, що вже въ початкахъ другого цѣсарства носять ся зъ тыми гадками, якими руководило ся нѣмецке правительство (о много пізнѣйше, а ще пізнѣйши австрійске) при закладаню касъ хорыхъ и институтівъ для обезпеченя відъ выпадківъ.

Отже и въ нинѣшныхъ часахъ, коли положенє низшихъ верствъ населеня хоть въ части полѣпшило ся, найшли ся люде у Франції, що поставили собѣ завданє: розширювати середъ ширшои публики знане справъ економічно суспільныхъ, всѣхъ уряджень для полѣпшеня долѣ низшихъ верствъ населеня, а тымъ самымъ заохотити суспільність до дальшои працѣ въ тімъ напрямѣ. Послѣднымъ выразомъ того стремлѣня є заснованє суспільного музея (Musée social) въ Парижи, що ставъ взірцемъ для новозснованои англійскои „London School of Economics and Political Science“ и подібного заведеня въ Нідерляндахъ.

Історія основаня того музея вяже ся ще зъ давнѣйшими выставами у Франції. Вже въ 1866 р. выставивъ Ле Плей, яко орґанізаторъ выставы, цѣлу ґрупу предметівъ, що мали на цѣли „d'améliorer la condition physique et morale de la population“ [полѣпшити фізичный и моральный станъ населеня]. Відъ того часу розвивавъ ся на выставахъ той відділъ, званый „exposition d'économie sociale“, чимъ разъ лѣпше, такъ що въ р. 1889 Жюль Сімонъ, Леонъ Сей и инші вызначні мужѣ зачали надъ тымъ застановляти ся, чи не можна бы того відділу задержати на стало.

Тогдѣ выступивъ ґраф Шамбренъ, колишный славный парляментаристъ зъ шістьдесятыхъ и сімдесятыхъ роківъ и властитель ґуты склянои въ Баккара зъ проектомъ, щобы въ того відділу выставового зробити цѣлый институтъ, котрый бы не лишь пасивно ждавъ на цѣкавість публики, але розвивавъ також активну дѣяльність въ напрямѣ розбудженя у публики заінтересованя суспільными питаннями.

Гадки тій Шамбрена найшли признанє у Жюль Сімона та бувшого міністра торговлѣ и автора найважнѣйшихъ суспільныхъ законівъ въ часахъ третьои республики — Жюля Сіфріда. А до здійсненя того проекту могло прійти тымъ скорше, що ґраф Шамбренъ бувъ дуже богатый, а при тімъ мавъ сильно розвите суспільне почутє, робивъ рівній фундаціи, записы на користь робітниківъ та ихъ институцій, и рішивъ ся також дати фонды на заснованє сего заведеня. Вкінци умираючи сего року въ 78-імъ роцѣ житя бездітно, записавъ цѣлый свій маєтокъ на той институтъ, котрого гарный будынокъ мѣститъ ся въ Парижи на тихій улицѣ Фобуръ Сенъ Жерменъ.

По статутамъ музею завданемъ его є: „доставити публицѣ безплатно порады и поясненя, а також документівъ, моделівъ, планівъ до всѣхъ суспільныхъ уряджень и орґанізацій, котрій є въ силѣ поправити моральне и матеріяльне положенє робітника“. У выконаню тои своєи програмы став музей въ одного боку суспільно науковою обсерваторією, зъ другого боку став ширителемъ и популяризаторомъ успѣхівъ суспільныхъ наукъ. Політичній и релігійній питаня выключенй зъ музею. И такъ ґр. Шамбренъ бувъ горячимъ католикомъ, директоръ и почестный председатель протестанты, а хоть взагалѣ въ „Société du Musée social“ є богато католиківъ а по-при нихъ и много людей иншихъ вірозповѣдань, то до спору нѣколи не прійшло. Отже се мусить виливати облагороднячо на цѣли и дѣяльність товариства. А що до напряму економічного — то товариство придержує ся поглядівъ, котрій въ історіи політичної економіи зовуть ся напрямомъ історично-реалістичнымъ. За те побивав музей т. зв. класичну, ліберальну, манчестерску школу въ економіи, котрои горячимъ противникомъ бувъ самъ основатель музея ґр. Шамбренъ.

Першу свою ролю сповнив „Musée social“ ведучи точну и систематичну обсерваційо суспільного розвою въ краю и заграницею. Для дослідівъ суспільныхъ відносинъ за границею выслав музей місіи, вподобрений добре въ средства грошевй, и тымъ то місіямъ завдячує економічна література французка цѣнній студіи о англійскихъ тредъ-уніонахъ [союзахъ робітничихъ], о сельскімъ населеню въ Нѣмеччині, о трестахъ [trust — значить то само, що „картель“] въ Сполученыхъ Державахъ Америки. У самій Франції удержує музей дуже часто анкеты надъ спеціальными питаннями економічными, а то або зъ взглядівъ науковыхъ, або щобы приготовити матеріялъ для законодавства. Для відношеня приватной дѣяльности въ справахъ и питаняхъ економічныхъ музей вызначує нагороды за працѣ науковй и жадає відъ нихъ, по-при ихъ наукову вартість, ясного популярного представленя рѣчи, такъ, щобы тій творы могли служити широкимъ верствамъ. Крімъ тыхъ періодичныхъ предпринять удержує музей сталй и живій зносины зъ всѣми товариствами и институціями, що займають ся суспільною політикою, и тымъ чиномъ є вінъ все au courant всѣхъ новыхъ датъ. Спеціяльній відділы музея займають ся слѣдженемъ розвитку біржъ працѣ, руху фахового [орґанізацій заводовои], сельскихъ товариствъ, банківъ людовыхъ, товариствъ для будовы робітничихъ домівъ и т. д.

Отже тій всѣ выслѣды свои суспільно політичнои обсерваціи подає музей публицѣ. Въ першій мѣрѣ дѣє ся то черезъ бібліотеку, въ котрій зібрана економічна и суспільно-політична література всѣхъ цивілізова-

день тых святъ дiетарь вольный вдъ працѣ бюровои, другого дня вже працюе до полудня. А въ тѣ самѣ свята руски треба працювати, дiетарь-Русинъ хиба за вдпусткою увольнивсь вдъ бюровои працѣ. Правда, бувають выимки, що шефъ самъ увольнить дiетаря-Русина, щобъ пбйшовъ до церкви, але то велика рѣдкбсть. Тожь дiетарь взагалѣ черезъ цѣлый рбкъ не може бувати въ церквѣ, а мовь той вблъ тягне въ канцелярiи на хлѣбъ насущный; тблько его молитвы въ церквѣ, що на Рбздво та на Великдень, — а Русинъ, якъ не дбстане вбдпустки, то и того не мае. Скаже хто: „коли ты такiй набожный, то проси шефа, абы тебе пустивъ на службу Божу". Добра рада — и шефъ позволить разъ, другiй, третiй, може й десятый, а нибици таки скаже: „Ja za pana nie będę robił"... Впрочбмъ паны не дуже люблять, щобы имъ докучувати, хоть, якъ згадано, бувають шефы, котрi зъ горы скажуть, що въ недѣлѣ и свята можуть дiетарi йти на службу Божу, але такi шефы — дуже рѣдкi въ нинѣшныхъ часахъ. Сказавъ бы зновъ хтось: „кождои недѣлѣ можна пбйти до церкви на вечѣрню". Але-жь вечѣрня не те, що служба Божа, а по друге — дiетарь насидѣвши ся цѣлый тыждень на твердбмъ крѣслѣ у вогкихъ мурахъ, не знае, якъ вужитковати того пбвъ дня: чи пбйти до церкви на вечѣрню, чи прочитати де-що цѣкавого въ книжки въ читальни, чи пбйти на проходъ тѣло розрухати, чи таки выпочати на постели. Розумѣе ся тутъ бесѣда не про тыхъ выимковыхъ дiетарѣвъ, котрi по-надъ все волять шинокъ та карты; — такихъ нѣчо не обходить, они цѣле свое щасте и вбдраду бачать въ шинку. Шкода й говорити о такихъ дiетаряхъ, що тяжко заробленый грбшь легко пускають, не оглядаючись на свою будучнбсть, не зважаючи на жёнку въ дрббными дѣточками въ хатѣ, на все глядять байдужнымъ и обскурнымъ окомъ.

Суспбльне и товариске положене дiетаря дуже невавидне. Дiетаремъ кождый гордить, понижае его, косо глядить на него, а неразъ и въ очи такъ бризне, що ажь въ пятахъ стане горячо. Дiетарь, безъ огляду на просвѣту и интелiгенцiю, не мае вбдъ урядникбвъ нѣякои шаны та прихильности: его трактують неначе щось непотрѣбного; неразъ выше цѣнять возьного, полiцая... Сохрани Господи, щобы дiетарь знайшовъ ся въ нихъ товариствѣ, хочь-бы вбнъ своимъ поведенемъ не вчинивъ имъ сорому та й приличнымъ убраемъ не обиджавъ бы товариства, а въ розговорѣ не оскорбивъ бы нѣкого. О якбйсь забавѣ товарискбй дiетарени вбльно хиба подумати; вбнъ нехай буде радъ, що дыхае-животѣе. Та й що то богато говорити — дiетарь-писарь упослѣженый такъ, що навѣть маетнѣйшi мѣщане або статнѣйшi ремѣсники уникають его товариства, не то щобы бувавъ въ нихъ домѣ. Правда, межи дiетарями бувають такi индiвiдуа, що негбдни и того назвиска, ба, але такъ само попадають ся негбдники въ кождбй клясѣ суспбльности, — то ачей-же про одного-другого пбдляка не годить ся трактувати взагалѣ всѣхъ писарѣвъ-дiетарѣвъ одною мѣрою...

Бувають люде, котрi въ своѣмъ обскурантизмѣ не вмѣють або не хотять умѣти оцѣнити дiюрiста и его працю. Хочь-бы той бувъ ученый, розумный, роботящiй, цѣкавый, сумирный, наручный, моральный, чемный та услужный, все-таки тѣ додатнi прикметы дiетаря значать у такого урядника тблько, що невелике зеро. Може бути, що коли бъ навѣть неодно зб всего того у дiетаря хибувало, а за те коли-бъ вбнъ мавъ розумъ у кишени, и то богато того розуму, — тогдѣ може дѣяло бы ся трохи инакше, бо-жь се не байка, що нинѣ хто мае грошѣ, мае и честь та пошанбвокъ...

Дiетареви годѣ передплачувати часопись, годѣ справити собѣ поряднѣйше убране и обуве, бо разъ, що маленька платня, а по друге, хочь-бы и стягнувъ ся на те и ратами выплачувавъ, то иногдѣ панове урядники заразъ скричать, що дiюрiстъ убираесь лучше якъ самъ урядникъ, позволяе собѣ, зачинае бавитись у великого пана... Тогдѣ шукають причины хочь-бы на макове зерно, а якъ и того не знайдуть, то по просту пбсля свого „widzimisię" кличе шефъ бюра такого дiетаря до своеи канцелярiи и скаже досыть делiкатно: „Z dniem dzisiejszym uwalniam pana od dalszych obowiązków". На таке verbum acerbum дiетарь, зложивши мовь заяць уха по собѣ, поклонить ся въ смиренiю и забирае свои манатки безъ оправдувания, безъ вбдклику, изъ слѣзами въ очехъ а зъ болемъ въ серци, прощае ся зъ товаришами по званю и йде сарака въ миръ хлѣба шукати... Ще коли самъ одинокiй, то пбвъ бѣды, але якъ мае жену и дрббнiй дѣточки, що ему дѣе ся въ серци? То доперва роспука!

Буває и такъ, що дiетарь безнаганно працюе въ урядѣ поки молодый, сильный и здоровъ, а скоро волосъ починае срѣбнути, очи безъ помбчного скла не добачають и здоровле не допису е а рука дрожить, тогдѣ: „Pan już nie możesz ze skutkiem pracować w urzędzie, a za długoletnią pracę dziękuję panu i uwalniam go od dalszych czynności. Możesz pan teraz na starość spocząć i użyć swobody". Такi слова почути по кбльканацатилѣтнбй праци — то доперва горестно, болѣстно и жалбстно. Ба ще уважай за велину ласку, що такъ шефъ промовивъ... О, спочивай и ужывай! хиба въ холоднбй могилѣ... Пенсiи нема, покладного гроша такожь нема, та й не може бути, бо въ чого? — и гинь заразъ першого дня зъ голоду-холоду... То нагорода дiетаренви за довголѣтну тяжку працю, то заплата за страченый молодый вѣкъ и за знищене здоровле...

Кблько то е такихъ дiетарѣвъ, котрi майже цѣлый свбй вѣкъ перевели по урядахъ, а на старбсть не мають нѣякои пенсiйки. Ще если мае яку маючу родину совѣстну, то тамъ свого житя довѣковуе на ласцѣ, а если не мае нѣкого, то працяе сей свѣтъ и переносить ся на супочинокъ и на свобеду — въ сыру могилу...

Свого часу було чути, що въ горѣ почали щось думати о получшеню долѣ дiетарѣвъ, та й въ краю дiетарi шептали собѣ про лучшу будучнбсть, та нинѣ все якъ було.

А крайна вже пора — если не сповнити акть справедливости, то бодай милосердiя въ справѣ тыхъ бѣлыхъ мурявбвъ, що такъ богато вкладають своихъ працѣ въ урядову машину державну...

Дiетарь.

Переглядъ полiтичный.

Зъ Вѣдня доносять, що вчера пополудни цѣсарь принявъ на довшбй авдiенцiи угорского президента мiнiстрбвъ, котрый здавъ справу зъ розвою бѣжучихъ справъ на Угорщинѣ. Вбдтакъ вбдбула ся пбдъ проводомъ цѣсаря спбльна мiнiстерска рада, въ котрбй взяли участь: мiнiстеръ справъ заграничныхъ Голуховскiй вбйны, Кригхаммеръ, спбльныхъ финансбвъ Калай, оба президенты мiнiстрбвъ Тунъ и Сель, оба мiнiстры финансбвъ Кайцль и Люкачь, мiнiстеръ краевои обороны Вельсерсгаймбъ и гонведбвъ Февраври. Якъ доносить въ Вѣдня Budapester Correspondenz, рада займала ся справою приготовання на слѣдуючи делегацiи спбльного буджету. Передъ тымъ мiнiстры финансбвъ, д-ръ Кайцль и Люкачь вбдбули цѣлогодинну конференцiю. Пополудни угорскi мiнiстры вбдъѣхали до Будапешту.

Выконуючiй комiтетъ ческихъ послбвъ вбдбувъ вчера засѣдане, на котрбмъ обговорювано и точно означено становиско Чехбвъ въ языковбй справѣ. Головну вагу покладено на легальну охорону национальныхъ меншостей у всѣхъ коронныхъ краяхъ и въ тбй мѣрѣ узнано компетенцiю рады державнои.

Зъ огляду на пбднесенi закиды, чому бблшбсть не реагувала на програму нѣмецкихъ опозицiйныхъ сторонництвъ, оголошену въ часѣ зеленыхъ святъ, стверджено, що въ ческбй публичнбй опiнiи запанувало переконане, що не треба дуже великои ваги прикладати до сего маневру, про котрый навѣть самi Нѣмцѣ вже забули.

Членъ католицко-людового сторонництва [здаеть ся Ебенгохъ] въ Linzer Volksblatt-ѣ ще разъ мотивуе конечнбсть вытреваня того сторонництва въ бблшости, въ цѣли упорядкованя парляментарныхъ вбдносинъ. Авторъ статьѣ пише, що такъ Тунъ, якъ и кат. людове сторонництво, уважае програму нѣмецкихъ опозицiйныхъ сторонництвъ, помимо его хибъ, за вбдповбдну пбдставу до переговорбвъ и взывае опозицiю прямо до того, щобы принятемъ запросинъ на наради, дала кат. людовому сторонництву нагоду вбдкрити краску.

— —

Пбсля вѣстей зъ Гаги, мирова конференцiя буде правдоподббно замкнена въ половинѣ липня. Всѣ делегаты высказують бажане залишити дальшi безплодни дискусiи надъ безвыглядными внесенями. Принятє факультативного полюбовного суду, и аревiдованои Брюссельскои деклярацiи, уважають майже за запевнене. Въ англiйскбмъ проектѣ полюбовныхъ судбвъ була клявзула, котра полюбовнi суды въ многихъ случаяхъ робила обовязуючими. Сесю клявзулю, Нѣмеччина сейчасъ означила яко рѣчь неможливу до принятя, и вбдъ сеи поры въ тбй справѣ до нинѣ не наступила нѣяка змѣна. Другою спбрною справою, було утворене сталого полюбовного трибуналу. Здаеть ся, що Нѣмеччина готова зрезигнувати зъ своихъ закидбвъ въ тбй справѣ, коли бы конференцiя зрезигнувала зъ обовязковои клявзулѣ. Въ якiй способъ мавъ бы бути уряженый трибуналъ, дискусiя ще не скбнчила ся. Здаеть ся, що Нѣмеччина згодила бы ся лише на заснованє мѣжнародного бюра, евентуально въ Газѣ. Нужденно заповѣдае ся кбнець зъ такимъ шумомъ заповѣдженои конференцiи, въ котрбй першiй разъ взяли участь делегаты всѣхъ поважнѣйшихъ державъ свѣта!

— —

Забурення въ Бруксели зачинають прибирати що-разъ грбзнѣйшiй характеръ. Рада роббтникбвъ рѣшила дня 5-ого липня, т. е. того дня, коли парлямент зачне радити надъ выборчою реформою, вывести на улицѣ Брукселѣ всю зорганiзовану роббтничу армiю. Се, що теперь дѣе ся, то лише пригравки до програмы, котрои выконанє зачне ся дня 5-ого липня. Дуже легко може прийти до кровавои революцiи, а то тымъ бблше, що навѣть воякы народнои гвардiи и народнои артилерiи симпатизують зъ опозицiею. Онодги прилучили ся навѣть до демонстрантбвъ и разомъ зъ ними выкрикували: най жие республика! Пять тысячна товпа демонстрантбвъ шла онодги головными улицями мѣста, и хотѣла вдерти ся до тыхъ частей мѣста, де знаходять ся мiнiстерства и королѣвскiй замокъ. Коли заступила имъ дорогу полiцiя и жандармерiя, демонстранты обсыпали ихъ камѣнемъ вырваным въ бруку, на що жандармерiя вбдповѣла стрѣлами. Зъ обохъ сторбнъ ранено богато особъ. Доперва по пбвночи наставъ спокбй.

Въ палатѣ послбвъ опозицiя интерпелювала правительство въ справѣ поступованя жандармерiи пбдчасъ розрухбвъ. Президентъ мiнiстрбвъ вбдповѣдаючи заявивъ, що ужитокъ зъ оружiя зроблено доперва тогдѣ, коли демонстранты заатакували жандармбвъ камѣнемъ и многихъ ранили. Вкбнци президентъ мiнiстрбвъ заявивъ, що консервативно успособлена бблшбсть людности въ краю стоить по его сторонѣ. Выводы мiнiстра соцiялiстичнi послы перебивали безпастанными окликами и закидали ему вину пролитои крови. Король конферувавъ вчера довшiй часъ зъ мiнiстромъ судбвництва и президентомъ посольскои палаты. Дневникъ Soir звернувъ ся до короля зъ маниfестомъ, въ котрбмъ звертае его увагу на небезпеченьства, якi лучать ся зъ выборчою реформою.

— —

Небезпеченьство розрухбвъ на сербско-турецкбй граници ще не минуло, черезъ що сербске правительство рѣшило ся лишити на граници часть власного туды вбйска. Коли турецке правительство довѣдало ся, що Сербiя не цофнула всего вбйска высланого для скрѣпленя границь, вбдкомендерувала туды два баталiоны турецкои пѣхоты, щобы на случай потребы боронили границю. Зъ другого боку граничнi власти одержали строгiй наказъ унеможливлювати и параличувати всяку акцiю Альбанцѣвъ такъ, щобы тi не могли нарушувати границь и недавали причинъ до новыхъ конфлiктбвъ и дипломатичныхъ спорбвъ.

— —

Въ Лондонѣ вбдбула ся мѣжнародна конференцiя въ справѣ торговлѣ бѣлымъ тѣломъ и ухвалила слѣдуючу резолюцiю: Правительства повинни заключити мѣжь собою угоду, пбсля котрои: 1) Наклонене женокъ и дѣвчатъ до злого житя при помочи силы, обманьства, надужитемъ авторiтету або якого небудь примусу, въ рбзныхъ краяхъ, о скблько се можливе, було бы каране однакими карами. Коли яка особы допустили ся того злочину, то 2) правительства повинни рбвночасно розпочати слѣдство, если злочину доконано въ рбзныхъ краяхъ. 3) Всякiй конфлiктъ юрисдикцiи давъ бы ся омынути въ той способъ, що правительства вызначили бы приналежне мѣсце суду. 4) Мѣжнародными договорами повинно бути установлене выдаване обжалованыхъ. Мѣжь фiлянтропiйными товариствами рбзныхъ краевъ повинна установити ся тѣсна тревала связь, щобы могли повѣдомлювати себе о случаяхъ емiграцiи женокъ и дѣвчатъ при пбдозрѣлыхъ обставинахъ, та щобы могли емiгрантками опѣкувати ся по приѣздѣ до чужого краю. Въ рбзныхъ краяхъ повиненъ бути оголошеный точный и повный списъ всѣхъ товариствъ, котрi могли бы и схотѣли бы взяти на себе тi обовязки. Сесю листу передано бы всѣмъ правительствамъ и фiлянтропiйнымъ товариствамъ.

Архикнязь Райнеръ въ Щавници.

— —

Дня 15 с. м. прибувъ до Щавницѣ въ товариствѣ трехъ адъютантбвъ и тринацтьохъ офiцирбвъ архикнязь Райнеръ, комендантъ австрiйскои обороны краевои. Достойному гостеви уряджено овацiйне принятє. Коло костела побудовано трiюмфальну браму, при котрбй зббрало ся население, гостѣ купелевi и мѣцева интелiгенцiя та сторожа пожарна въ мундурахъ, а напротивъ него выѣхала бандерiя на коняхъ. Архикнязь зъ цѣлымъ товариствомъ прибувъ около 4 годины пополудни човнами Дунайцемъ до Щавницѣ. Повитали его тутъ староста новоторгскiй, маршалокъ повѣтовый и выслуженый капiтанъ п. Плавицкiй, властитель половины дббръ щавницкихъ.

Архикнязь звидѣвъ костелъ, а вбдтакъ удавъ ся до заведена купелевого. Тутъ вбдпочавъ якiйсь часъ, а потбмъ на дворѣ пбдъ

ных краевъ, якъ такожь всѣ часописи и перiодичнi выдания. Велику увагу при побблшуваню библiотеки звертае ся на урядовi публикацiи, на парляментарнi акты и документы, що дотыкають исторiи и орґанiзацiи суспбльныхъ институцiй. Ще важнѣйше, передовсѣмъ для практики, е бюро порадъ, зорґанiзоване при музею. Кождому, хто зажадае пояснення въ справахъ суспбльныхъ, дае ся пояснене, а навѣть роды, що можуть бути важными правничими ореченями. Але щобы въ тыхъ справахъ не попасти часомъ въ похибку, то зорґанiзовано цѣлу ґрупу фаховыхъ людей, подѣлено на секцiи: рбльничу, для стоваришень, для обезпечень, правничу, и т. д. — и тi секцiи розбирають тi всѣ питання колленiяльно и рѣшають ихъ. Розумѣе ся, що бблшу часть питань рѣшають звычайнi урадники музея.

Далѣ ширить музей суспбльно-науковi вѣдомости устною и публицистичною дорогою. Въ зимовыхъ мѣсяцяхъ уряджуе ся въ льокали музея вечерами вбдчиты, що мають на цѣли заинтересоване публики тыми справами. Вбдчиты держать звычайно знанi авторiтеты, котрi повагою свого имени притягають публику. Дуже часто беруть тутъ участь такожь мiнiстры або инши вызначнi личности. Коли заходить потреба, то тi вбдчиты переносить ся навѣть де инде, прим. до бiржѣ працѣ. Тую дѣяльнбсть свою доповняе музей тымъ, що перiодычно выдае ся для товариств роббтничихъ „circulaires" (обѣжники), що информують роббтникбвъ о суспбльныхъ вбдносинахъ, о суспбльно-политичныхъ пробахъ въ краю и заграницею.

Крбмъ того музей удержуе ще выставу „Exposition d'economie sociale". Е то велика сала, котрои стѣны покрыти написами, табелями а въ меншихъ салях мѣстять ся моделѣ домбвъ роббтничихъ, фотографiи, документы. Та часть музея не е ще такъ вповнѣ розвита, щобы могла публицѣ пояснити цѣле суспбльне житє, — богато ще хибуе, але оно зъ часомъ повинно змѣнити ся. Написи въ сали, котра служить до зимовыхъ вбдчитбвъ, е коротко зббранымъ катихизмомъ соцiяльнои политики. Въ короткихъ реченях сказано на поодинокихъ таблицяхъ всьо, що дотыкае фаховыхъ стоваришень роббтникбвъ, обезпеченя вбдъ выпадкбвъ, забезпеченя на старбсть, права коалiцiи и т. д., такъ що навѣть нефаховый чоловѣкъ може о тбмъ добре поинформувати ся. Одинъ Француъ каже, що текстъ тыхъ таблиць — то взбръ короткости стилю и ясности. Рбвночасно подае таблиця вказбвки и информацiи до дальшихъ информацiй.

Сей знимы зробивъ музей пробу зъ урядженемъ въ своѣмъ льокали школы суспбльно-науковои на взбръ университетскихъ семинарѣвъ, а то, щобы притягнути до суспбльно-науковыхъ студiй студентбвъ паризкихъ университетбвъ.

Музей може ще за коротко [чотири роки] истнуе, щобы можна выдати о нѣмъ повный осудъ. Але вже самъ фактъ наслѣдуваня сеи институцiи въ Англiи, Голяндiи, а навѣть и въ Австрiи може служити за пбдставу надѣѣ на будучнбсть. „Musée social" буде по всѣй правдоподббности грати велику ролю въ суспбльнбмъ житю Францiи, хочь то дѣло приватнои инiцiативы, не побираюче запомогъ державныхъ.

Якъ зачуваемо, лагодять ся и у Вѣдни до заснованя чогось въ родѣ такого „Musée social". Принесе то безперечно корысть, але головне заходнымъ краямъ, и то лише що-до роббтникбвъ промысловыхъ. А у насъ въ Галичинѣ здала бы ся, — ще и якъ бы ся здала — подобна институцiя, що заняла бы ся положенемъ мужика и сѣльского пролетаря. Але на жаль людей до такои институцiи нема, бо анѣ приватна инiцiатива галицкои суспбльности до такого степеня розвою не доросла, анѣ автономiя краева до того не способна. Лишаясь отже хиба далѣ жити житемъ пбвъ-Азiи. Край бѣднѣе и буде далѣ бѣднѣти, справою тою на власну руку основно заняти ся нѣхто не въ силѣ, институцiй того рода не сотворимо, — яка-жь будучнбсть?

верандою принимавъ многолюдну депутацію селянъ зъ доохрестныхъ сёлъ. До сеи депутаціи належали начальники та радні *чотирохъ громадъ руских*. Депутаты вручили архикнязеви петицію о выданье у правительства субвенціи на будову новои дороги зъ Щавницѣ просто черезъ чотири сусѣдні руски села до стаціи Зелѣзничои побдъ мѣстомъ Пивничною. Для поясненя сего треба додати, що краева дорога кінчить ся въ Щавници, хочь стація зелѣзнича въ Пивничній віддалена лишь двѣ милѣ вбдъ Щавницѣ. Однакъ до сеи стаціи можна дбстати ся тбльке пѣшки, и то лише въ лѣтѣ стежками на гору Рогачь. За-для сего купелевій гостѣ мусять высѣдати въ Старбмъ Санчи и волочити ся кепскими фіякрами до Щавницѣ ажь сѣмь миль, а въ жндбвскими попасами се вымагае часу одного дня невыгбднои подорожи. То характеристичне галицке безголовя, на котре не помагають петиціи мешканцѣвъ цѣлои околицѣ, вношеній до сойму и до выдѣлу краевого вбдъ кількохъ лѣтъ о будову дуже важнои дороги зб Щавницѣ до Пивничнои.

Именемъ депутаціи промовивъ до архикнязя п. Плавницкій. Указавъ на бракъ комунікаціи въ тбй сторонѣ, а выводы свои пбдперъ мапою генерального штабу. Вбдтакъ представивъ, що за-для браку комунікаціи зб стороны Пивничнои нема тутъ нѣякого руху торговельного, а чотири сусѣдні руски громады матеріяльно цѣлкомъ пбдупали та й само купелеве заведене въ Щавници хилить ся до упадку, фреквенція гостей зменшае ся, бо ей вбдстрашуе бракъ комунікаціи.

Дальше п. Плавницкій звернувъ ще увагу архикнязя на се, що въ згаданыхъ чотирохъ рускихъ селахъ, а именно: въ Шляхтовій [населене 770 Русинбвъ, 5 латинникбвъ, а 3 душь жидбвъ], въ Явбркахъ [827 Русинбвъ], въ Бѣловодѣ [689 Русинбвъ] и въ Чорноводѣ [340 Русинбвъ] *нема ани одной школы чинной*. [Що на се скаже п. Бобжиньскій?] Занедбане населене въ тыхъ селахъ не зна нѣ читати нѣ писати, жне въ великбмъ убожествѣ и починае емігрувати до Америки.

Наведеній п. Плавницкимъ факты дуже заинтересували достойного гостя. Вбнъ побесѣдувавъ ще зъ кількома членами депутаціи и поручивъ п. Плавницкому, щобы безпроволочно списавъ пропамятне письмо о згаданыхъ жаданяхъ и вбдославъ его просто до его резиденціи у Вѣдни.

П. Плавницкому за слово въ интересѣ бѣдныхъ рускихъ громадъ належить ся признане и подяка.

Справы церковні.

Про *дальшу Архіерейску візитацію декана та Затварницкого*. Пишуть намъ:

Дня 17 н. ст. червня зъ полудня загостивъ Архіерей до Боберки, першого села въ повѣтѣ турчаньскбмъ. При брамѣ на граници повитали Архіерея представителѣ властій повѣтовыхъ, сусѣдній дѣдичъ и численный народъ. При другій брамѣ коло церкви витавъ Преосвященого громадно зібраный народъ хлѣбомъ-сбллю и о. нарохъ при участи оо. Бориса, Калинича и Калужняцкого. На другій день т. е. на Сошествіе св. Духа за-для великои участи народу и за-для краснои погоды вбдправилось богослужене и Службы Божій на дворѣ коло церкви. По спѣванбй службѣ Б. вбдправивъ Преосвященый въ сослуженю священьства вечерню зъ колѣнопреклонными молитвами. Велике вражѣне зробила сеся понтифікальна вбдправа на народъ, котрый не мавъ нагоды чогось подбного бачити.

Зъ полудня выѣхавъ Владика до Шандрбвця. Тутъ за-для недуги священика вбдправивъ молебенъ въ церкви и поблагословивши народъ заразъ вбдъѣхавъ до Тарновы. Тамъ въ брамѣ здвигненій коло церкви повитало Архіерея кількатысячь народу, маршалокъ повѣту зъ численною интеліґенціею, нарохъ при участи сусѣдныхъ священникбвъ оо. Бачиньского, Хтѣя, Мороза и Солтыкевича. На другій день т. е. на св. Тройцу богослужене вбдправлялось на дворѣ коло церкви, бо тысячѣ народу, що брали удѣлъ въ богослуженю, не помѣстилисъ бы були въ церквѣ.

Зъ полудня — якъ завсѣгды — выѣхавъ Владика до Дзвинячя. Та на жаль погода не сприяла и за-для того повитане вбдбуло ся въ церкви. Мимо зливного дощу зібравъ ся на повитане численно народъ изъ священникомъ, представителѣ властій и интеліґенція въ значнбмъ числѣ. По молебни удавъ ся Архіерей на коротку гостину до мѣсцевого колятора п. Зембицкого, а потбмъ на спочинокъ до нарохa.

На другій день по богослуженю въ церкви и по обѣдѣ у нароха удавъ ся Владика до Дидьовы. Село се прибрало красный видъ на повитане Архипастыря. Оббйстя свои „Дидьовце" прибрали по святочному, повиѣшували на довгихъ жердкахъ хустки, котрі мовь прекрасній рознобарвній хоругвки повѣвали по обохъ сторонахъ дороги. До святочного виду села причинялось не мало его красне положене. Невеличке се сѣлце розкинулось своими хатами досыть довге по однбмъ боцѣ а мѣсцями по обохъ бокахъ дорогы, що йде по-при рѣку Санъ. При брамѣ повитавъ Владику численно зібраный народъ и священьство зъ Вир. о. крилошанинбмъ Чапельскимъ. На другій день погода була чудесна, народу зібралось богато и богослужене вбдбулось на дворѣ коло церкви. Красный видъ представляе богослуженя на свободѣ, на горбку въ горахъ, де наоколо прекрасна околиця. Вся та красна цѣлбсть зъ Архіереемъ на тронѣ, окруженымъ священьствомъ и народомъ, настроюе кождого побожно и идеально.

По богослуженю явились въ домѣ нароха представителѣ властій повѣта и дѣдичѣ зъ сусѣдныхъ сёлъ, щобы Преосвященого въ послѣднбмъ селѣ повѣта достойно попращати и вбдпровадити до брамы въ Боберцѣ. Тутъ Преосвященый ще разъ благословивъ усѣхъ и розпращавъ ся дорогимъ словомъ „Слава Ісусу Христу".

Преосвященого всюда супроваджала численна бандерія вбдъ одного села до другого, а дѣвчата у вѣнцяхъ высыпали дорогу вбдъ брамы до церкви цвѣтами.

Участникъ.

НОВИНКИ.

— **Въ Перемышли** вбдбуло ся вчера (29 с. м.) въ дѣвочбмъ институтѣ: закінчене школьного року испытомъ, посвященя угольного каменя пбдъ добудову нового крыла будбвлѣ и загальній зборы.

Испыт институтокъ зачавъ ся, по вбдправѣ богослуженя, о 8 годинѣ рано пбдъ проводомъ Преосв. Епископа Чеховича и при участи выдѣлу, родичѣвъ, опѣкунбвъ и гостей, а закінчивъ ся по 1 годинѣ въ полудне красною промовою Преосвященого, розданемъ свѣдоцтвъ и нагородъ пильности.

О 4 годинѣ пополудни наступило благословене угольного каменя и змуроване грамоты пбдъ начату будову крыла до будынку институтского. Чину благословеня довершивъ преосв. Епископъ Чеховичь въ сослуженю крилошанъ, при прегарабмъ спѣвѣ институтокъ пбдъ дириґентурою о. Кишакевича, въ присутности выдѣлу, гостей и множества народу.

Загальній зборы зачались по 5 годинѣ пополудни при дуже численнбй участи членбвъ, а продовжились майже до 10 годины въ ночи и були дуже оживлений. Председатель и другій члены выдѣлу выйшли въ выбору тій самій, що були сего року. — День сей остане на довго памятнымъ въ подѣяхъ института.

— **Нашъ славный** спѣвакъ п. Евгеній Гушалевичь, першій теноръ оперы королѣвского краевого театру нѣмецкого въ Празѣ, приѣхавши зъ своею жінкою п. Аліцією Гушалевичевою, надворною саксонською спѣвачкою на короткій вбддыхъ на родину, дае въ Станиславовѣ дня 7. липня т. е. въ пятницю по св. Иванѣ концертъ, зъ котрого дохбдъ призначуе на добродѣйній цѣли. — Обое паньство Гушалевичѣ займають теперь визначне мѣсце мѣжь спѣваками европейскими, выступали зъ великимъ поводженемъ въ Лондонѣ, Берлинѣ, Дрезднѣ, Пештѣ и по другихъ столицяхъ. — Комітетъ займающій ся устроенемъ концерту надѣе ся, що руска публика, такъ мѣсцева якъ и доохрестна, зъ радостію приймe сю вѣсть и зъ охотою поспѣшить на концертъ, щобы налюбувати ся чарующимъ голосомъ нашого соловья. Зазначуе ся, що окремыхъ запросинъ не буде ся розсылати. Програма концерту, дуже богата, подасть ся пбзнѣйше. [Просимо другій часописи о ласкаве повторене сей оповѣстки.]

— **Міністеръ судбсництва** д-ръ Руберъ звндѣвъ вчера въ Станиславовѣ заведене карне, судъ, арешты и всякій бюра, информувавъ ся о всѣмъ и признавъ перетяжене урядникбвъ працею. [Въ Станиславовѣ мае станути новый будынокъ судовій коштомъ 450.000 зр.]. Такожь приявъ міністеръ депутацію зъ Волдѣжа и Болшбвцѣвъ зъ петиціею о утворене тамъ судбвъ повѣтовыхъ. Вбдтакъ явила ся депутація робітникбвъ въ справѣ кассы хорыхъ, а міністеръ обѣцявъ розслѣдити починені закиды. Зъѣвши обѣдъ на зелѣзничбмъ дворци вбдъѣхавъ міністеръ о 3 годинѣ до Коломыѣ.

— **Адвокатъ** Кратеръ таки мае дбстати зелѣзный листъ и прибути до Львова. Кошты на спровадженя его мавъ зложити найбільше пошкодованый дѣдичъ Пеґловскій

— **Директоръ** львбвскои дирекціи зелѣзниць державныхъ п. Людвикъ Вербицкій одержавъ, якъ кажуть, ордеръ Леопольда за новій заслуги на своѣмъ урядѣ.

— **Нунцій** Таліяні мае ся що-разъ лучше; сесю нбчь провѣвъ спокбйно.

— **Въ Краковѣ** поббчь зъѣзду дневникарѣвъ славяньскихъ мае ся зъ початкомъ вересня вбдбути такожь другій зъѣздъ славяньскій орґанізованый столовцемъ адвокатомъ Добіею.

— **Нова** „twierdza na Rusi" — новый „косцюлокъ" мае станути на Замарстиновѣ коло Львова. На сю цѣль вбдступила вже рада громадска пбвтора морґа поля. До сеи новои парохіи належало бы и село Голоско, котре — на погляд католицкого „Dziennika polsk'ого — давнѣйше було чисто польскимъ [!] селомъ, а теперь зъ браку костела зручило ся. Взагалѣ „twierdze" на Руси множать ся якъ грибы по дощи, хочь-бы й не було потребы, хиба такій псевдоисторичній претенсіи, якъ тота Dziennika polsk-ого до Голоска.

— **Вбдважный воздухоплавець.** Въ Градци стирійскбмъ пустивъ ся бальономъ у воздухъ Італіянець Меріті славный зъ того, що бальономъ перелѣтавъ Альпы. Коли вже бальонъ бувъ 3000 метрбвъ надъ землею, пукла на нѣмъ повкова покрыва и вбнъ ставъ скоро падати на землю. Меріті, ученивъ ся шнурбвъ сѣтки, а видячи небезпечнбсть, въ якбй находить ся, мавъ ще на стблько притомности, що на картцѣ написавъ по італійски: „Умираю вдоволеный и радо, бо я осягнувъ свою цѣль. *Меріті.*" Коли бальонъ бувъ уже 14 метрбвъ вбдъ землѣ, Меріті выскочивъ и тымъ спасъ свое жите. Упавъ на поле коло Гавсманштеттенъ на полудни вбдъ Градця. Недалеко вбдъ него упали на поле конюшины решткы бальона зъ лодкою. Меріті зломивъ ногу и стративъ на хвилю притомнбсть. Коли перевезли его до шпиталя и зложили ногу, вбнъ заявивъ, що скоро лишь верне до здоровля, выбере ся у воздушну подорожь по надъ Адрійске море.

— **Ластбвки** выгибають. Наукова часопись La Nature доказуе, що ластбвки и инші птицѣ выѣдаючій насѣкомыхъ выгибають у Франціи. Въ Парижи и въ пбвнбчно-всхбдній Франціи нема вже ластбвокъ. Въ деякихъ мѣсцяхъ причины сеи появы е льокальній, а въ иншихъ ластбвки погибають вбдъ моды и кухнѣ. За примѣромъ Альжіру и Тунісу такожь у Франціи ловлено ластбвки въ сѣльця и выроблювано зъ нихъ — паштеты, або уживано яко сурогатъ до т. зв. паштетбвъ зъ жайворонкбвъ. Около 1880 року взяла ся до нищеня ластбвокъ — мода, котра мільонысячъ пожиточныхъ сотворѣнь осаджувала на жіночихъ капелюхахъ. Такъ прим вбдъ сѣчня 1895 до цвѣтня 1896 на стацію зелѣзничу Hendaye прабуло 149 пакъ, що мѣстили 11.000 кільограмбвъ выпхованыхъ а радше выпарошеныхъ ластбвокъ. Шкбрка зъ упѣреномъ зъ однои ластбвки може важити пять грамбвъ, отже на 11.000 кільограмбвъ ваги пбйшло звыжь два мільоны ластбвокъ А се даты лише въ однбмъ случаю!

— **Мабуть найчисленнѣйша родина** на свѣтѣ е родина Вебъ, що мешкае въ земляхъ Думберляндъ въ Кентуки. Найстаршій представитель тои родины Ясонъ Вебъ числить теперь 80 лѣтъ, а мае 19 дѣтей, 175 внукбвъ та 100 правнукбвъ. Найблизша его родина складае ся зъ 444 особъ. Его братъ Мілесъ Вебъ умеръ бувъ въ 78 роцѣ житя та лишивъ 400 представителѣвъ роду, а въ нихъ числѣ 105 внукбвъ и 150 правнукбвъ. Неллі Вебъ мавъ лише 10 дѣтей, а и его нащадки зросли теперь до 230 особъ. Другій зъ черги сынъ Саллі Вебъ, що числивъ 75 рокбвъ, мавъ 13 дѣтей, 80 внукбвъ, 65 правнукбвъ та 50 праправнукбвъ. Третя донька Летті Вебъ мала 11 дѣтей, а родина ей складае ся зъ 201 особъ. Послѣдне обчислене всѣхъ нащадкбвъ въ простій лінії и особъ спорбдненыхъ зъ родиною Веббвъ выказуе 12.000 особъ. Одинъ французскій гумористъ радить, абы французске правительство спровадило кількохъ представителѣвъ того рода та акліматизувало его у Франціи въ цѣли пбднесеня зросту французского населеня.

— **Найстаршій мбстъ** въ Европѣ е въ околиці Ратісбоны на Дунаю. Збудованый вбнъ зъ тесаного каменя ще въ часахъ Генрика Пышного, а будовано его — якъ свѣдчать напись — одинадцять лѣтъ, вбдъ 1135 до 1146 року. Велична сеся будбля оперта на пятнадцятьохъ лукахъ, а довжина ей выносить 994 стбпъ. Переѣздъ для возбвъ дуже широкій, натомѣсть хбдники такій вузкій, що ледви одна особа може выгбдно переходити. Свого часу мбгъ сей належавъ до найкрасшихъ будовель, а давный нѣмецкій поетъ Гансъ Саксъ посвятивъ ему одинъ зъ своихъ творбвъ. Небавки сеся памятна будбля зникне, а на ей мѣсце стане мбгъ зелѣзный новои конструкціи, бо стовпы старого моста перешкаджають плавбѣ кораблѣвъ по Дунаю. Старый мбгъ мбгъ бы ще стояти въ-друге тблько, если-бы не згадана причина.

— **Свѣтяча бомба** и електрична канона. Въ Газѣ радить мирова конференція, якъ бы завести вѣчный миръ на свѣтѣ, а фабриканты та винахбдники думають та радять надъ тымъ, якъ бы можна винайти и зробити щесь такого, щобы можна выгбдно вести вбйну и якъ найскорше та найбільше убивати людей. Якесь американьске товариство зачало вже фабрикувати свѣтячій бомбы, якій винайшовъ членъ того товариства. Тій бомбы мають служити до освѣтлювання моря, щобы можна побачити непріятельскій корабель. Бомбы скадають ся зъ сталевыхъ руръ наповненыхъ т. зв. кальціюмъ карбідомъ, котра то маса, скоро зійде ся зъ водою, вытворюе ацетиленовый газъ. Одинъ конець тои бомбы стоить завсѣгды понадъ водою и на тбмъ кбнци есть зроблений приладъ, при помочи котрого газъ може горѣти; а до запалюваня газу служить умѣщеный въ бомбѣ електричный приладъ, котрый самъ запалюе газъ, скоро лише бомба упаде на воду и газъ зачне робити ся. Бомба може свѣтити такъ сильно, якъ 1.000 свѣчокъ, и вода ей не загасить. Бомбу ту можна за помочію канопы кинути на 4 кільометры далеко, а четвертина ей довгости выстае понадъ воду. — Якійсь Англіецъ зновъ, сынъ купца, вынайшовъ таку канону, котрою можна стрѣляти зовсѣмъ тихенько, безъ найменшого гуку и безъ дыму, бо канону не набиваe ся порохомъ, лише електрика жене кулю, котра може летѣти на 5 англійскихъ миль [миля и и чверть нашои] далеко.

— **Сотый ювілей метра** припадавъ дня 22. червня; заведено его въ Парижи въ 1799 роцѣ. Метръ е 40-мільоновою частію земного полудника и ставъ основою цѣлои системы метричнои. У Франціи заведено его обовязково въ 1800 роком, вбдтакъ завела его у себе Бельґія 1815 р., Нѣмеччина и Австрія 1868 р., а Англія 1885 р. Въ Россіи ухвалено завести метричній мѣры, але до теперь сего ще не вчинено.

— **Дробній вѣсти.** Въ Швайцарін у Фрибурзѣ пбймано одного зъ визначнѣйшихъ мѣжнародныхъ обманцѣвъ Осипа Шонерта, бухгальтера, що допустивъ ся великихъ обманствъ у всѣхъ майже великихъ европейскихъ мѣстахъ, а въ остатныхъ часахъ выманивъ въ Брель вбдъ фірмы „Яшекъ та Сблка", що стоить у звязи зъ віденьскимъ Ландербанкомъ, чекъ на 150.000 франкбвъ. — Въ однбмъ селѣ пбдъ Тернополемъ повѣсивъ ся селянинъ Дмитро Пачило зб страху передъ карою за спроневѣреня грошей церковныхъ.

— Зъ-пбдъ Бєлза.

Радбсть велика на лицы „Jana",
хоть рамснами, мовь мѣхъ, малюе,
бо ще хочь трошка заграе пана
и повбйтуе.
Хоть вже постоявъ кблька разъ тамки,
де му казали, що тре вбддати,
а „Jan" не мае навѣть и гадки
не вбйтовати.
Хотяй сынъ его у карвбй справѣ
дбставъ якій часъ „хату Ивана"
и зъ нимъ садили такожь на лавѣ
нашого „Jana" —
Выйшовъ на волю, теперь ликуе,
що вбнъ невинный цѣлкомъ збставъ ся,
а хтось посвѣдчить [вбнъ то не чуе],
що му признавъ ся.
Навѣть бгомость, коли зачули
таку новину въ своѣй громадѣ,
то кількомъ людямъ таки сказали:
„Не буду въ радѣ!"
И кількохъ зъ рады ту гадку маютъ:
на письмѣ внести свою резиґнацію
бо противъ „Jana" заводы маютъ —
мають рацію.
Голова „Jana" дуже штудерна —
на то байдуже нѣбы не чуе
и, якъ то кажуть, совѣсть нескверна:
дальше вбйтуе!

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. дирекція зелѣзниць державныхъ оповѣщуе:

Зъ днемъ 1 липня с. р. отвирае ся для руху особового и обмеженого руху пакунковаго перестанокъ Лососина, лежачій помѣжь стаціями Тимбаркъ и Лиманова при км. 150·280 на шляху Звардонь-Новый Санчь. Білеты їзды буде ся выдавати въ самбмъ перестанку а пакунки буде принимати ся за оплатою въ стаціи призначеня. Часъ вбдъѣзду повздбвъ, задержуючихъ ся на тбмъ перестанку, оповѣщено афішами.

— —

— **Дирекція** ц. к. зелѣзниць державныхъ оповѣщуе:

Зъ днемъ 1. липня 1899 увійдуть въ житя нові постановы основній для кредитованя належитостій перевозовыхъ и увільненя вбдъ примусу оплачуваня перевозового въ горы.

Основна змѣна заведена тыми постановами полягае въ тбмъ, що на обезпечене належитостій зелѣзничныхъ буде ся принимати не тблько кавціи въ готбвцѣ и цѣнныхъ папераxъ, але такожь писемній запоруки институцій банковыхъ. Оцѣнку, котрій институціи банковій можуть бути допущені до давана поруки, выдае ц. к. Міністерство зелѣзниць въ порозумѣню зъ ц. к. Міністерствомъ скарбу.

Зголошеня подпоникахъ институцій банковыхъ о допущене до поруки належить вносити до ц. к. Міністерства зелѣзниць черезъ тую ц. к. Дирекцію зелѣзниць державныхъ, въ котрои округѣ находить ся дотычный институтъ банковый. Бланкеты писемныхъ запорукъ для институцій банковыхъ можна дбстати безплатно въ ц. к. Дирекціяхъ зелѣзничныхъ.

Всякій кредитованя и увільненя вбдъ примусу оплачуваня перевозового въ горы, удѣленій на пбдставѣ дотеперѣшныхъ постановъ, мусять бути уладжені до 31. грудня 1899 пбсля новыхъ постановъ, есть отже рѣчею интересованыхъ, въ цѣли уникненя евентуальнои перервы въ оборотахъ торговельныхъ, вбднести ся якъ найскорше до дотычнои ц. к. Дирекціи зелѣзничои о вбдновленя призволу, въ котрого теперь користають.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На церковь въ Милятинѣ старбмъ прислали [чи то вбдъ себе, чи зъ церкве] слѣдуючій Р. Т. Добродѣе:

Зъ Епархіи Станиславбвскои: Деканатъ богородчаньскій: оо. сов Паукъ 1 зр. 50 кр., Галиковскій 1 зр. — Деканатъ бучацкій: оо. Леонтовичь 1 зр., Бровко и Фицаловичь по 50 кр. — Деканатъ чортковскій: оо. Чубатый 2 зр., Яримовичь 1 зр. 75 кр., Чапляньскій 1 зр. 25 кр., Збудовскій, сов. Маланюкъ, Лотоцкій и Бачиньскій по 1 зр. — Деканатъ городеньскій: оо. сов. Левицкій 2 зр., Шухевичь 1 зр., Долиньскій 56 кр. — Деканатъ гусятиньскій: оо. Шанковскій и панѣ Олена Сѣменовичева по 1 зр. 50 кр., А. Шанковскій и Ганацкій по 1 зр., Елісевичь и Барвіньскій по 50 кр. — Деканатъ язупольскій: оо. деканъ Гошовскій 2 зр., о Мощвбовичь 1 зр. — Деканатъ коломыйскій: оо. Валявскій 2 зр. 40 кр., Павлюкъ 1 зр., крил. Кобилянскій, Решетиловичь и Кисѣлевскій по 50 кр. — Деканатъ косбвскій: оо.: Попель, сов. Бѣлинкевичь, сов. Окуневскій по 2 зр., Лакуста 1 зр. 50 кр., Бѣлоусъ 1 зр., Сабатъ 60 кр. — Деканатъ кудринецкій: оо. Кушникъ 1 зр. 67 кр., Кархутъ 1 зр. 50 кр., Ганкевичь и Анастазіевскій по 1 зр., Пбдлящецкій и Сариченскій по 50 кр., Іоанна Ступницка 40 кр., урядъ деканальный 6 зр. 25 кр. — Деканатъ надвбрнянскій: оо.

Галайчукъ и Мойсеовичъ по 2 зр., сов. Икаловичъ и Михалевичъ по 1 зр., Хромовскій и Красицкій по 50 кр. — Деканатъ шестиньскій: оо. Бялицкій, Андрешинъ и Левицкій по 1 зр. — Деканатъ скалатскій: оо. Брылиньскій 2 зр., Кудрикевичъ 1 зр. 95 кр., Семеновичъ 1 зр. 50 кр., монастырь въ Улашкевцяхъ и о. Царь по 50 кр. — Деканатъ снятиньскій: оо. Ф. Огоновскій 2 зр. 30 кр., сов. Драгомирецкій и сов. В. Огоновскій по 1 зр., Курпякъ и Климковичъ по 50 кр. — Деканатъ станиславовскій: оо. Бачинскій 1 зр. 50 кр., крил. Ткачуникъ, сов. Мыдловскій и Мудракъ по 1 зр., и Илія Ткачуникъ 50 кр. — Деканатъ товмацкій: оо. Семеновичъ 3 зр. 80 кр., Лятуровскій 1 зр. 38 кр., Соневацкій 70 кр., Красицкій 60 кр., сов. Коцюба, Сосенко и Стуницкій по 50 кр. — Деканатъ тысьменицкій: оо. Левицкій, Марморовичъ, Сумикъ и Смеречаньскій по 50 кр. — Деканатъ устеньскій: оо. Клогенчъ, Мотюкъ и Крижановскій по 1 зр. — Деканатъ залѣщицкій: оо. сов. Мацѣлиньскій 2 зр. 40 кр., Меднецкій 1 зр. 23 кр. — Деканатъ жулѣвскій: оо. Дворянинъ 2 зр., деканъ Тихановичъ, Левицкій, Мыдловскій по 1 зр., Котовъ, Лотоцкій по 50 кр. — Деканатъ черновецкій: о. Цѣсикъ 50 кр. — Деканатъ сучавскій: оо. Поповскій 2 зр. 37 кр., деканъ Шихъ и Даниловичъ по 1 зр.

Дальше зволили пожертвувати Р. Т.: Кардиналъ Сильв. Сембратовичъ 100 зр., Кардиналъ въ Франціи 7 зр. 12 кр., Архіепископъ Моравскій 10 зр., Митрополитъ Номінатъ Куиловскій 5 зр., Архіепископъ Исаковичъ 5 зр., Архіепископъ Гриневецкій 64 зр., Епископъ Допельбауеръ въ Лінцу 5 зр., Епископъ зъ Трієн у 10 зр., Архикнязь Оттонъ 15 зр., Магістратъ Станиславова 10 зр., Ставропігійскій Институтъ 10 зр., Выдѣлы повѣтовій: въ Рогатинѣ 5 зр., въ Дрогобичи 10 зр., въ Теребовли 5 зр., въ Ярославѣ 5 зр., въ Надворной 3 зр., Товариства задаткової: въ Старомъ-мѣстѣ 10 зр., въ Коломыи 1 зр., въ Городку 5 зр., въ Надворной 5 зр., въ Устрыкахъ и въ Перемышлянахъ по 1 зр.

Дякуючи прилюдно за присланій жертвы, просимо ласкаво Всч. Отцѣвъ, котрій ще нѣчого не прислали, бодай о одну корону зъ скарбовы церковной. Може коли вдилатимося! Адреса: Исидоръ Зельскій въ Милятинѣ старомъ и Милятинъ новый.

Телеґрамы „Дѣла“.

Петербургъ 30 червня. Головою славянського благотворительного комітета выбрано Басѣева, генерального контрольора департаменту для вѣйсковои рахунковости.

Парижъ 30 червня. Мѣсце и день, коли Дрейфусъ выѣзде, ще не звѣстны. Говорять, що выѣзде найпізнѣйше нынѣ. Journal доносить, що міністеръ вѣйны намѣрне принятн Шікарта назадъ до армін.

Мадридъ 30 червня. Въ цѣлій Испанії запанувавъ вже спокій. Урядовый дневникъ оголосивъ договоръ зъ Нѣмеччиною въ справѣ вѣдступленя Каролиньскихъ острововъ.

Римъ 30 червня. Ватиканъ намѣрне офѣрувати кардинальскій капелюхъ варшавскому епископови Попелеви.

Друки на метрики шкільні виказ А) і Б)

виготовлені на дуже добрім папери продають ся в товаристві „ПРОСЬВІТА“ у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: лібра аркушів вкладкових 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовлена виконують ся відворотною почтою. Лиже скоро з замовленями поспішайте!

Надѣслане.

Заведене водолѣчниче „Киселька“

у Львовѣ отворене. Всякихъ пояснень удѣляє д-ръ Едмундъ Ковальскій, Подзамче, Львовъ, Заведене „Киселька“. 236 6—6

ѢЗДЫ НА РОВЕРАХЪ

научити ся можна въ 3 днихъ въ школѣ „Patria“, ул. Костюшки ч. 8 **рогъ ул. Третого Мая.** — Роверы „Patria“ зъ Солінґенъ найлучшій зъ всѣхъ

Найлѣпша сталь въ Европѣ.

250 3—3

Найдогоднѣйшимъ лѣтнымъ побутомъ въ сосновомъ лѣсѣ в заведеню кліматичне

ЗИМНАВОДА-РУДНО

сѣмь кільометровъ вѣдъ Львова, а 14 мінутъ ѣзды зелѣзницею зъ Львова. Шѣсть поѣздовъ зелѣзничихъ денно туда и назадъ. Станція, телеґрафъ, почта, реставрація и купелѣ въ мѣсци. Мешкання выгодній въ серединѣ соснового лѣса. Въ недѣлѣ и свята прогульки Львовянъ въ великихъ розмѣрахъ. — Блившій информацій удѣляє „Народна Торговля“ у Львовѣ. 58) 5—6

Маттонього

GIESSHÜBLER

натуральна алькалічна щава.

51

ЛИПІЦЬ

въ реставрації НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улицы Трибунальска ч. 12, дѣмъ власный, можна достати подешо вже о годинѣ 8-ій рано горячій сніданя.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вепрова въ капустою	15 кр
Сѣканій легки	12 „
Фляки	15 „
Ножка телячя зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	6 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	0 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походить въ моєи реставрації, даю вѣдбираючимъ марки. — Найлѣпшій вина по найдешевшихъ цѣнахъ, почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ страв и напитковъ заосмотрена кухня.

79 89—? Зъ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на палатовій площи поручає въ великомъ выборѣ и по цінахъ найдешевшихъ окуляры, пінсы, лорнеты, бінокли, далекевиды, барометры, термометры, рѣзнѣ ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайги, тасмы мѣрничій, міры, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвоникові електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

МАШИНКИ американьскій до робленя мороженого поемности 1, 2, 3 літры по зр. 6·50, 6·50 и 7·50. Ронд. 3 носіскій до смаженя конфітуръ по зр. 2·40, 2·80, 3·—. Кльошѣ дротяній до прикрываня полумысковъ штука вѣдъ кр. 55 до 1 зр. Ледовникъ збиватій знаменитій по зр. 24, 35 и 45 поручає ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля желѣза у Львовѣ, площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры.

ШОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовій, вѣдъ св. Ивана отвертій лишь для Христіянъ, для Пань вѣдъ 10 до 1. 214 6—10

ПАСТА

усуває вѣдъ гарантією веснівки, рибину по вѣснѣ, вугри, опалення, червонѣсть носа, кожду жовту або смагляву церу и т. п. и надає шкірѣ нѣжный біло бѣлый, молодечо свѣжій, колоритъ якого не можна осягнути нѣякимъ иншимъ средствомъ.

Цѣлкомъ нешкѣдливе!

Цѣна 1 картона 1 зр. (за попереди. надбед. 1·20 зр. франко).

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукеръ аптика у Львовѣ

O. KLIEK Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen). 166 10—12

Товариство „Просьвіта“

при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Внов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені красв. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити в канцелярії товариства Ринок ч. 10, *по слідуючій цінї:*

Розказки про сили природи	20 кр.
Оповідання о житю св. Бориса и Гліба	20 „
Повістки для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історія Руси ч. I.	25 „
Історія Руси ч. II.	23 „
Лен і коноплі	24 „
Про живопловти і ліси	20 „
Вениямин Франклін	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	35 „
Житє сьв. великомученика і лікаря Панталеймона	20 „
Дрібна птиця господарська, а великі гроші	20 „
Відкритє Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методій	22 „
Фінляндія і Сахара	22 „
Повістки (Тіточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Житє сьв. Отця Николая	20 „
Молитвенник народний (в найчайній оправі)	30 „
Молитвенник народний (в лучшій оправі)	40 „
Молитвенник народний великий по ціні 90 кр. 1·20, 1·60 зр.	

Всякі замовлення висилають ся скоро і точно.

„СЛАВІЯ“

Банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ

(основаный въ 1868 р., въ Галичинѣ вѣдъ 1874 р.)

сьвѣтлий зъ кінцемъ 1897 р. 28-ый рѣкъ своєи дѣяльности и зросли во всѣхъ вѣдѣлахъ „Славіи“

	въ кінцемъ 1897 р.
Фонды резервовый и ручалочій	зр. 8,754.709·53 кр.
Премія надзвичайности побочій и вѣдсотки за рѣкъ 1896	„ 2,310.036·35 „
Обезпечень сумы въ секціяхъ на жите	„ 20,356.844·12 „
Обезпечень сумы въ секціи вѣдъ огню	„ 289,794.649·— „
Выплачень капіталы, ренты и вѣдшкодованя въ 1897 р.	„ 1,229.178·80 „
За часъ свого истнованя выплативъ банкъ „Славія“ своимъ членамъ капіталы и вѣдшкодованя въ загальній сумѣ до кінця р. 1897	„ 28,422.896·90 „

„Славія“ принимає въ секціяхъ I и II обезпеченя на дожите або на случай смерти, якъ и обезпеченя вѣна для дѣтей, въ секціи IV. обезпеченя вѣдъ шкодъ огневыхъ будынковъ, движимостій, збожа, товаровъ, запасовъ, скота и пр.

Тарифы „Славіи“ вельми умѣрений, а условя обезпеченя вельми користній.

Тарифъ и друкзортовъ вне чень всякого рода, якъ и всѣхъ потрѣбныхъ пояснень удѣляє якъ найохотнѣйше головне Заступництво „Славіи“ для Галичины и Буковины у Львовѣ при улици Словацкого ч. 3. 63 12—24

„Славія“ принимає зголошенія о удѣленє аґенціи въ мѣсцевостяхъ де нема ще заступника и вельми радо удѣляє аґенціи письменнымъ селянамъ.

ЖЕЛЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

зелѣзниця, почта, телеґрафъ въ мѣсци.

Найсильнѣйша щава зелѣзиста. **Пора купѣлева тревае вѣдъ 20 Мая до кінця Вересня.** Купелѣ боровинові, зелѣзистій, гідропатичній и попрадовій. 178 17 20

Вода желестовска знаходить ся у всѣхъ великихъ Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Бріль [Brühl.]*

Подешѣ въ сплатахъ по-сля договору безъ подвышеня цѣнъ

признаємо Всч. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а такожь всѣмъ особамъ на добромъ становиску въ случаю потребы купна товаровъ льняныхъ и полотняныхъ якъ шіфоновъ, адамашковъ, небъ на постѣль и т. п., такожь столового бѣля, ручниковъ, бѣля мужеского, дамского и дѣточого, рознюжь церковныхъ коровъ передъ престолы, сальоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсовъ, ходниковъ, ватованыхъ ковдръ, ґерстъ лінолеумъ, канъ на столы и постеле, коциковъ, дерґтъ на конѣ, макатовъ, фотелівовъ и многихъ другихъ артикуловъ.

Ілюстрований цѣнникъ высилаємо на жадане безплатно.

Письма и замовленя належитъ адресувати: 190

Товаровый домъ „AU LOUVRE“

Львовъ, улиця Сикстуска н-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

Особа интелігентна Русинка

знаюча ся на кухни та домовім господарстві прийме місце зараз. Адресувати прошу *Анна Д. Самбір р. г.* 250 2—3

Молодый архітектъ

або добрый рисовникъ зайде у мене занятя

Василь Нагірный у Львовѣ. 238 3—3

Машины до шитя Зінґера

ручній вѣдъ 25 до 60, ножній вѣдъ 27 до 65 зр. Найбольшій складъ въ краю; рѣчна продажъ 750 машинъ; 200 машинъ є все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣнниковъ. — ІОСИФЪ ИВАНИЦКІЙ, Академічна ч. 26 Львовъ. 107

НОЖѢ столовій и десерови рѣзного рода припоручає Иванъ Лиґуєвъ ножовникъ у Львовѣ улиця Галицка 6.

Правникъ шукає лекцій на селѣ на часъ ферій. За совѣстну працю ручить, а на жадане — для улекшеня засягненя информацій — подасть адресы родинъ, въ которыхъ домахъ на лекціяхъ перебувавъ. — 3 poste restante головна почта Львовъ 11080.

МОЛИТВЕННИК ДЛЯ ДІТЕЙ

виданий коштом рускаго тов. педаґоґічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В шкіровій окладці 15 кр.

Продає ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

ТОВАРИСТВО ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЇ ШТУКИ

стоваришене зареєстроване зъ ограниченою порукою у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконує всякій працѣ зъ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства вѣдля композицій своихъ членовъ, а именно: образы релігійній до иконостасовъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаниць и пр. и такіжъ образы до комнатъ; образы свѣтскій: историчній, портреты зъ натуры и фотоґрафій, краевиды, побутовій и пр.; зъ дерева: киоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійній, сповѣдальниць и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рѣзножь украшае внутра церковь, выготовляє плины церковь, каплиць и пр. и утримує на складѣ фотоґрафічній репродукція образовъ руских артистовъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконане.

Цѣлею Товариства є: пѣднести нашу штуку и вытворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи проте се чисто руске Товариство патріотичнѣй опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовнои и свѣтскои надѣємо ся, що зволить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрій приймає выключно лишь Дирекція Товариства. 460 28—?

Зъ глубокимъ поважанемъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугує ся аґентами.

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1899.

пѣдля часу середно-европейского [пізнѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львовского.]

поєзд. приходить о	особ	до Львова	поєзд. вѣдходить о	особ.	зъ Львова
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8.		6·15	„ Подволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Подволочискъ зъ Подзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Подзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 15/8
	8·15	„ Сокаля, Равы руской		9·25	„ Янова
	9—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Подволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Черновець, Станиславъ.		9·53	„ Подволочискъ зъ Подзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белаця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 15/8 недѣлѣ и свята
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вѣдъ 1/7 до 15/8.	1·55		„ Подволочискъ зъ гол. дворця
	„		2·08		„ „ „ Подзамча
1·50		„ Ицканъ, Станиславова		2·15	„ Бруховичъ 7/8 до 15/8 недѣлѣ и свята
2·20		„ Подволочискъ на Подзамче	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабовки
	5·15	„ „ „ Подзамче		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь 1/8 до 30/8
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·15	„ Янова, вѣдъ 1/8 до 30/8.
	5·55	„ Сокаля		3·20	„ Зимной воды 7/8 „ 10/9.
				3·25	„ Бруховичъ „ 7/8 „
				5·25	„ Ярослава
		Ночь			**Ночь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава			до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		„ Ицканъ, Констанцій, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·35		„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·05	„ Подволочискъ на Подзамче		4.10	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8
	3·30	„ „ „ гол. дворець		5·50	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·26	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	„ а Орлова вѣдъ 15/8 до 18/8
	6·20	„ Ицканъ, Подвисокого, Козовы		6·50	„ Янова вѣдъ 1/8 до 12/8 въ будній дня
	7·58	„ Янова вѣдъ 1/8 до 31/8, и вѣдъ 18/9 до 30/9 що дня а вѣдъ 1/8 до 15/9 недѣлю и свята		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	8·15	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 30/8, и 16/8 до 10/9.		7·10	„ Сокаля, Равы рускок
	8·30	„ Бруховичъ вѣдъ 1/7 до 15/8 що день		7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·42	„ „ „ Подзамча
	9·21	„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8.		7·47	„ Янова 1/10 до 30/8 1900 включно
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		8·35	„ „ 1/8 „ 31/8 и 18/9 до 30/9
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Подвисоцкого		9·11	„ „ 1/8 „ 15/8 недѣлѣ и свята
	10·08	„ Подволочискъ, Брод. Коничинець		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·25	„ „ на гол. дворець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·10	„ Подволочискъ, Бродовъ г. дворця
				11·32	„ „ Грималова Подзам.

ЗАМѢТКА: Пора нѣчна числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Чердынь-Сенъ. Зъ друкарнѣ Института Ставропігійского, вѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 136. Львовъ, Субота 18 (30) Червня 1899. Рочникъ XX.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 6-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходить що второкъ, и що второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинь-ского 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Відні: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пів рокъ	9 зр.	на пів року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пів року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція відъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише не попередно застережене. — Рекламації неопечатані вільні відъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. а. в.

Огологошеня звычайні принимають ся по цѣнѣ 10 кр. відъ одного стрічки инсератовой або ся мѣсяць а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватні числять ся по 15 кр. відъ стрічка.

„Пушкинское утро“ у Львовѣ.

Минувшої недѣлѣ, д. 25 червня с. р., обходила жменька московскихъ перевертнѣвъ — „признающихъ единство русскаго народа“ — „літературнымъ и вокально-музыкальнымъ „утромъ“ сотій роковины родинъ „всерусскаго поэта“ Пушкина. „Утро“ начало ся о 1 год. въ полудне въ „Русскомъ касинѣ“. Въ кутѣ середнѣ (найбільшомъ) салѣ касина у мѣщено середъ зелени портретъ поета, обвитый вѣнкомъ. Салю сю якъ и притыкаючу до неи білярову заняли гостѣ, чоловѣки и жѣнки. На початокъ відспѣвавъ хоръ підъ управою Иванусеы имнъ Пушкиновои, уложеный Главачемъ на слова Случевского. Потому говорывъ Мончаловскій на тему: „Пушкинъ — всерусскій поэтъ“, д-ръ Дудыкевичъ на тему: „Пушкинъ какъ гражданинъ и человѣкъ“, а Ю. Яворскій о „значеню поэзіи Пушкина“. Межи тыми бесѣдами співано, деклямовано, грано на фортепіянѣ и рукоплескано. Вкінци любитель-фотографы зняли въ трохъ групахъ лиця зобраныхъ на памятку и для . . . посылки въ Пітеръ. Вечеромъ був комерсъ, а пбеля „рюмочка“ на внесене д-ра Павенцкого выслали „русскіе Галичане, сознающіе свое нерасторжимое духовне единство съ русскимъ міромъ“ телеграму зъ „братскимъ привѣтомъ на имя императорской Академіи Наукъ, какъ двигательницы всерусской культуры“. Повисѣвали и телеграмы на се „всерусское“ свято: зъ Дорогова відъ о. Красицкого, зъ Золочева відъ адвоката Рожанковского, зъ Коломыи відъ о. Мих. Левицкого и товаришѣвъ именемъ філіи общества им Качковского, мѣсцевои читальнѣ, кредитового общества „Самопомощь“, „Карпатскои крамницѣ“, ремественчои „Зорѣ“, передмѣсцевои читальнѣ и мѣщанскои „Власнои помочи“; дальше зъ Перемышля відъ о. Юст. Желеховского, зъ Турийського відъ о. Генр. Полянського, зъ Черновець відъ д-ра Геровского, відъ „черновецкихъ русскихъ женщинъ“ и ще разъ відъ „черновецкихъ русскихъ женщинъ“ и відъ „черновецкой русской молодежи“; зъ Відня телеграфували Влад. Щавинскій, „студенческое общество Буковина“, Лашинъ, д-ръ Вергунъ. Зъ заграницѣ прислано телеграму Венед. Площанъскій зъ Вильны, Тертій Филиповъ зъ Петербурга, зъ Пільзна Гейретъ, редакторъ „Пильзненского Обозрѣня“, зъ Дрезна С. Дуда и — Ос. Марковъ, котрый зволивъ телеграфічно выразити сердечну „признательность“ тымъ, що въ столици галицкои Руси уладили те свято. Найшовъ ся такожъ и у львівскій руській гімназіи підходокъ перевертнѣвъ, що прислав комітетови „утра“ письмо въ „честованіемъ великаго русскаго поэта“. Заупокійнои служѣбы Божои, що мала відправити ся въ тутешній православній церкви, не було, бо православный пароxъ кудысь выѣхавъ та не встигъ вернути на часъ.

„Галичанинъ“ радуе ся, що „торжество состоялось величаво и блистательно“, та гнѣвае ся на насъ, що мы начислили всего 50 участниковъ на „утрѣ“, коли тымчасомъ мало ихъ бути надъ 300. Ну, мы ихъ не числили самі, бо насъ тамъ не було, а написали те, що чули відъ такого, котрый тамъ був. Та й справдѣ не знаемо, де тыхъ надъ 300 особъ помѣстило ся въ невеличкихъ комнатахъ побічъ естради зъ портретомъ Пушкина, побічъ жѣнокъ, що певно не стояли, тілько выгідно сидѣли, и вкінци побічъ біляру. Але нехай бы и такъ, — бо жь перечити ся о число не маемо анѣ можности анѣ охоты, то яка-жь се мізерія на теперѣшній відносины руский!

Коли въ 1860-тыхъ рокахъ въ тыхъ самыхъ двохъ комнатахъ теперѣшного „Русского Касина“, а тогдѣ „Руской Бесѣды“, на свято Шевченковске зобрало ся молодѣжи тілько, що обѣ комнаты були справдѣ биткомъ набитѣ, — хоть „надъ 300 особъ“ певно такъ не було, бо були бы не помѣстили ся, — то тогдѣ можна було слушно казати, що свято відбуло ся величаво. Въ тій часы навѣть старша интеліґенція руска, котра звѣстно належала переважно до „старыхъ“ чи то „твердыхъ“, и всѣ руській справы мала въ рукахъ сама, могла назвати якійсь обходъ величавымъ, коли на ей зазывъ зобрало ся до великои салѣ „Народного Дому“ надъ 300 особъ. Але теперь?. Щорбчный обходъ памяти Шевченка, хиба-жь наший перевертнѣ не бачать, якъ вѣнь обходить ся? А такій ювілей появы „Енеиды“ хочь его уладжували „сепаратисты“, якъ выпавъ? Отже называе ся „величаво и блистательно“! Але „все русскосторжество“ въ „русскомъ“ краю при участи хочь-бы навѣть надъ 300 особъ — що-жь то за мізерія! Лѣпше и не хвалити ся тою „величавостію и блистательностію“, бо выходить хиба на смѣхъ.

Але перейдѣмъ до иншои стороны обходу. Якъ тамъ выпали співы, деклямаціи, музика, о тѣмъ не будемо писати, бо не чули. За те можемо сказати свое слово про промовы гг. Мончаловского и Яворского, бо они выпечатані въ „Галичанинѣ“. Т. Мончаловскій мавъ выказати, що Пушкинъ е — „всерусскій поэтъ“. Коли бы бесѣдникъ своею, дуже впрочѣмъ невдалою аргументаціею и своимъ банальнымъ порівнаньемъ хотівъ був выказувати, що Пушкинъ ґеній, и поетомъ вселюдскимъ: то рѣчь его може не всякого переконала бы, але всякій призналъ бы, що бесѣдникъ знавъ ясно, чого хоче, и просто, хочь и не цѣлкомъ вдало, выложивъ свои гадки. А такъ выйшла рѣчь баламутна, котра не годна нѣкому нѣчого пояснити, тымъ менше переконати когось, анѣ навѣть не показуе, щобы самъ бесѣдникъ ясно розумівъ те, о чѣмъ хотівъ говорити. Величава и блистательна заслуга г. Мончаловского лежить хиба въ тѣмъ, що відкрывъ чи вынайшовъ „всерусского“ поета и що таку баламутну промову мавъ відвагу опісля навѣть выпечатати. Одно заслугуе у г. Мончаловского на похвалу: що не мавъ відваги творівъ Пушкина назвати „настольною книгою русскихъ галичанъ“. Видно таки, що хтось ему мусівъ сказати: „вра, да знай мѣру!“ — и вѣнъ отямивъ ся. Бо-жь Пушкиновыхъ творівъ галицкій Русины знають далеко менше, нѣжь творы прим. Толстого, Достоевского, Тургенева або и Лермонтова; а выдання Пушкиновыхъ творівъ въ цѣлій Галичинѣ не знати чи найде ся більше якъ 50 примѣрниковъ. Лѣпше, нѣжь г. Мончаловскій, зробивъ г. Яворскій, бо, маючи говорити про „значѣне“ поезіи Пушкина, призналъ ся відъ разу, що не его голова говорити о тѣмъ, та сказавъ кільна фразъ, котрій вѣнъ чи хто другій мігъ бы такъ само сказати и про Лермонтова або Жуковского або вкінци про Гушалевича — и було бы такъ само добре, о сколько слухачѣ мали бы добру волю повірити бесѣдникови на слово.

Ще въ одной стороны выпало Пушкинське свято „величаво и блистательно“. Аранжеры подбали о те, щобы такъ на „утрѣ“ якъ и на комерсѣ говорено „по русски“. Якъ тамъ калѣчено, о тѣмъ можуть сказати щось докладнѣйшого хиба тій, що тамъ були зъ „представителей державной Руси и ея великой литературы“ — якъ выражае ся „Галичанинъ“. Такими представителями були на „утрѣ“ секретарь тутешного россійского конзуляту К. А. Карасевъ и співробітникъ петербургского журнала „Жизнь“ М. А. Славинській, а на комерсѣ лише сей другій. Але знаемо таки се, що на комерсѣ, хочь не богато було людей, було межь ними переважна більшість такихъ, що анѣ въ зубъ не розумѣли верзякання нашихъ кацапивъ; а навѣть одень зъ виднійшихъ тутешныхъ „русскихъ“, що мабуть и самъ належавъ до аранжеровъ, дуже забавно выкрутивъ ся відъ говорени „по русски“, коли скортѣло его забрати голосъ, та промавливъ таки „по хахлацки“. „Величаво и блистательно“ — нема що казати.

Але „самое величавѣйшое и блистательнѣйшое“ въ цѣлій справѣ е се, що въ 1860-тыхъ рокахъ народовцѣ чи то „сепаратисты“ уладжували такій величавій обходы, на якій теперь, по 30 рокахъ, зійшли „твердій“, всемогучій у насъ въ ті часы. Народна идея — велика, бо чиста и справедлива, а тымъ самымъ одушевляюча — ишла и йде твердо, хочь зразу поволи, до побѣды; а правда народности, гидка, егоистична, клонила ся зразу поволи, а дальше чимъ-разъ більше прискѣшеным темпомъ до упадку. Свято Котляревского а — свято Пушкина! Поживемо, а доживемо, дасть Бігъ, повнои побѣды идеѣ и правды надъ гилію!

Двѣ долѣ

„Любовь — се промѣнь божого свѣтла, що падо на многострадальне жите, котре и найбільше терниству стежку устелюе рожевыми цвѣтами, безъ котрого жите — лишь на половину жите.“

Запороска була женщиною, якихъ небогато. Релігійна, добра Русинка, любяча щиро свого мужа. Страшнымъ ударомъ була для неи смерть его, однакъ треба було жити для дитины — для підростаючои Славки. Запороскій був урядникомъ и бѣдна вдова одержала невелику пенсію по его смерти. Старанне и всесторонне выхованє, яке дістала дома, дуже придалось ей. Сама образувала доньку, а при тѣмъ займала ся цѣлковито домомъ, що причинилось до заощадженя и такъ невеликого гроша.

— —

Минуло лѣтъ вісѣмь. На віддаленѣмъ передмѣстю міста П. въ скромно уряженѣмъ покоику сидять дві женщины. Старша лѣтъ сорокъ, интеліґентныхъ рисівъ, тримае въ рукахъ бѣле, котре старанно направляе; молодша, 18-лѣтна дівчина, гарного потяглого лиця окруженого русявымъ волосемъ, сидить похилена надъ зошитомъ. Ей брови стягнулись, личко почервонѣло. По добрій годинѣ дівчина зложила зошитъ и книжки на полиці та взявши роботку сѣла напротивъ матери.

— Мамо, я вже навчилась, що треба було нинѣ. Така тяжка була задача, та я завзялась зробити ей и зробила. Ахъ, матусенько моя, я такъ бою ся тои матуры!

Мати глянула любячо на доньку и сказала:

— Будь бодрою, Славко! Се жь перша проба твоихъ відваги, треба гарно держатись! Вчинь ся, колько можешь, проче здай на Бога...

Довго ще балакала мати зъ донькою, обѣ радились, а хто бы почувъ ихъ, призналъ бы, що се дві подруги, лишь одна старша досвѣдомъ, — дві душѣ, котрій лучить свята найчистѣйша любовь.

Вже вечерѣло, коли Славка подала гербату, до котрои засѣли обѣ зъ матерію. Опісля взяли накидки й капелюхи и пійшли у городъ відітхнути прегарнымъ оживляючимъ воздухомъ весняного вечера.

— —

Такъ проминали днѣ Славки підъ окомъ любячои матери. Вкінци прийшовъ передодень матуры устнои. Славка була крайно роздразнена. Она горячково хапала за одну або другу книжку, щобы ще дещо переглянути. Мати що хвиля шукѣла дагідно відібрати. Вкінци подала Славцѣ капелюхъ та взявши ей підъ руку пійшли у мѣсній огородъ. Вже при входѣ почули чрівній звуки військовои музики. Но дивне диво, нинѣ и музика не неспокоила Славки. Она сидѣла понура, що хвиля тиснулись ій сльозы до очей, що хвиля приходило ій на гадку питане: чи здасть? що буде, якъ не здасть? що за гризота для матери? що за упокорене для нея самои? що погадавъ бы собѣ Данило? Ахъ, Боже мій, Боже! — и дівчина кидалась горячково на лавцѣ огородовій. Въ найгоршомъ настрою полягала ся того вечера до сну.

Другого дня Славка пробудившись збрала ся и пійшла зъ матерію до церкви упросити у Пречистои благословенья до испиту. Увійшла въ неситову салю, принявши відъ матери благословенье и заохоту до бодрости.

Чотири довгихъ годинъ ждала мати на Славку, вкінци не могла дождатись та пійшла підъ школу. Вийшла Славка. На ей лиця видно було горячковій плямы, но ей очи блищали весело. Мати обкинула ей поглядомъ та не питаючи стиснула ей радісно. Славка заразъ и зачала оповідати, якъ питали и що найлѣпше ій повело ся. Выслідку испиту не сказали ій, мала прійти по се аж вечеромъ, але знала, що не впала.

Прийшли у хату. Мати дала обідъ, до котрого була долучена улюблена Славки ягоминя.

Ледви Славка позбирала зъ стола — рипнули дверѣ и въ нихъ явилась высока стать Данила. „Данилку мій!“ — „Славунко моя!“ и обоє кинулись до себе. Данило довго державъ у своихъ долоняхъ дрібній руки Славки. Она стояла зъ сіяючими радістю очима, а у душѣ ей грала чудна музика найвысшого людского щастя, бо щиром святом любовю. Мати дивилась на щасте своеи доньки та гадкою полинула до свого мужа, просячи о благословенье для неи...

До пізнои ночи розмовляли залюблені молодята — и було о чѣмъ. Доси Данило не много говорывъ изъ Славкою, хотяй знались уже рѣкъ цѣлый. Славка була все занята працею, приготовляючи ся до матуры. Теперь вже науки не мала на головѣ, то можна було позволити погулятн думкамъ свободнѣйше. Дві тій душѣ любили ся щиро. Найсильнѣйшою звязію була для нихъ спільна любовь нареду: одно попереду другого рвало ся потрудитись для него. Данило був сыномъ селянина. Знаючи добре потребы народу, зъ підъ его стрѣхи выйшовъ, працювавъ щиро и невтомно, мимо частыхъ перепонъ все зъ рівнымъ жаромъ и пожертвованемъ. Не разъ рвалось его серце до Славки. „Поіду, розкажу ій о всѣмъ, а она такъ гарно, лагідно промовить, и я верну сильнѣйшій серцемъ и духомъ... Але нѣ, она вчить ся, се розбрне ей думки, відбрне відъ науки .. нѣ, не можна“... Но вкінци, коли листы відъ Славки перестали приходити, вѣнъ, занепокоеный, постановивъ побачити, що дѣесь въ нею, и прибхавъ.

Щобы звеличати памятный день въ житю Славки, мати запросила на другій вечіръ малый кружокъ знакомыхъ на гербату. Була тутъ панѣ Ладинова зъ сыномъ Романомъ и зъ донькою Лідією. Підчасъ коли обѣ матери оповідали собѣ о своихъ клопотахъ, молодій люде подѣлились на дві групы. Данило бесѣдувавъ оживлено зъ Романомъ, а обѣ приятельки оповідали ся изъ своихъ чувствъ. Обѣ дівчата були майже въ однаковомъ вѣцѣ. Лідія була лишь о рѣкъ старша, але выглядала богато поважнѣйше, ей уста були болѣстно стягненій и мимоволѣ насувалось питане: Чи-жь така молода мала бы вже много перетерпѣти? Славка живо оповідала щось приятельцѣ, ей личко червонѣлось разъ-у-разъ підчасъ тои оповіди, очи жарѣли щастемъ и радостію, бо й чого-жь більше бажати? — здала матуру зъ відзначенемъ... ей Данилко прибхавъ... Лідія слухала зъ занятемъ та всмѣхала ся сумно. Она дуже любила Славку и тѣшила ся щиро ей щастемъ.

Пізнымъ вечеромъ відпровадила гостей Запороска зъ Славкою и Данилом, а вертаючи сѣли на лавочцѣ въ огородѣ, налюбуватись гарною ночію. Мати попала въ задуму. Видъ щастя ей дитины порушивъ у ей серци цѣле море споминівъ гарного, безповоротно минулого житя... Тымчасомъ молодій люде вымінювали свои гадки и погляды. Буйна головка Славки малювала въ живыхъ краскахъ будуще свое житє учительки. Данило потакувавъ ій, но при тѣмъ указувавъ на множество противностій и ворогівъ на тій дорозѣ.

— Ей, ты Данилку гадаешь, що я цѣлкомъ рожево дивлюсь на свѣтъ... Не бій ся, я досыть наслухалась відъ Лідіи, якъ то солодко бути учителькою...

— Впрочѣмъ не довго й буде того солодкого, — сказавъ поважно Данило, — бо за рѣкъ прійду та й заберу мою Славунку... Правда?

Довго ще бесѣдувала залюблена пара, хотѣли наговоритись, бо-жь завтра Данило мавъ відъѣхати. *(Конець буде.)*

Грізне положене въ Бельгіи.

Бельгія переживае теперь одну зъ найтяжшихъ кризъ, якои не було ще вѣдъ 1830 року. Вчера въ ночи розрухи прибрали такъ грізный характеръ, що революція въ столици Бельгіи може бути уважана за доконаный фактъ. Грізні сцены розгривали ся на площи передъ ратушемъ, де згромадила ся кільока тисячна товпа, вырывала камінь зъ бруку и кидала на жандермерію. Трамваєвій возы поперевертано и пороблено зъ нихъ барикады. Мимо розлѣпленого оповѣщеня, забороняючого збѣговиска на улицяхъ, улицѣ що разъ густѣйше заповняють ся демонстрантами, котрій не хочуть уступати навѣть передъ бабинетами и стрѣлами жандермерін. Сеся заборона выкликала ще завзятѣйшій маніфестацін. Вчера убито двохъ людей а бѣльше якъ сто ранено. Богато людей повалено на землю и потратовано.

Цѣлый рухъ зачинае прибирати рѣшучо републиканьскій характеръ, що правительственій круги наповняе неописаною тревогою. Всѣ маніфестанты кричали онодга и вчера безнастанно: „Най жие република!“ По вѣдъ королѣвску палату переходить товпа за товпою и кричить: Прочь зъ королемъ! Най жие република!“ На вчерашній нарадѣ соціялістовъ обговорювано цѣлкомъ серіозно справу перемѣны бельгійского королѣвства на републику. Порѣшено вести агітацію дальше, ажь до цѣлковитого упадку панованя клерикаловъ.

Въ парляментѣ така сама буря, якъ на улици. Въ четверъ одинъ соціялістичный посолъ внесъ интерпеляцію того змѣсту: Чи правительство намѣрае ще разъ повторити рѣзню?“ Коли 87 голосами противъ 31 вѣдкинено резолюцію зъ наганою противъ рѣзнѣ, счинивъ ся въ палатѣ такій крикъ, що засѣданє перервано. По перервѣ соціялістъ Ковротъ кинувъ ся на президента міністровъ и хотѣвъ его чинно зневажити. Счинила ся нова буча. Стенографи утѣкли засѣдане зновъ завѣшено. Соціялістичній послы выйшли на улицю, станули на чолѣ товпы и демонстрацін зачали ся на ново. Въ пятницю палата выслухала одну лишь промову п. Льоранда, провѣдника радикальныхъ и поступовыхъ фракцій. Бесѣда зробила сильне вражѣнє. Бесѣдникъ назвавъ проектъ выборчои реформы державнымъ атентатомъ и звернувъ ся до короля зъ просьбою, щобы прикликавъ своихъ міністровъ до порядку, бо ихъ поступованє е выразною провокацією до революціи. Бесѣдникъ закѣнчивъ заявою, що теперѣшный проектъ мусить бути залишеный, а на его мѣсце повиненъ бути уложеный новый проектъ въ порозумѣню зъ опозицією. По тій промовѣ соціялісты урядили нову демонстрацію. По засѣданю палаты соціялісты заявили, що коли въ протягу вечера одинъ зъ маніфестантовъ буде раненый, то сни на другій день покажуть ся въ палатѣ зъ револьверами.

На вчерашнѣмъ засѣданю, соціялісты заповѣли, що революційный рухъ не обмежить ся на самій Брукселі, але обійме цѣлый край. Соціялістъ Депі описуе шпитальну салю, въ котрій умѣщено офѣры розруховъ и повѣдае, що нѣщо не може выправдати такои жестокости. Президентъ міністровъ заявивъ въ имени правительства, що правительство хоче згоды, хоче знайти средства, котрі могли бы довести до мирного полагодженя цѣлого конфлікту. Сеся заява доказуе, що правительство уступае передъ улицею. Въ наслѣдокъ тои заявы бурмістръ мѣста цофнувъ свое оповѣщене въ справѣ забороны зборовъ. Се уважають за доказъ, що правительство капітулюе.

Король, котрого покликано зъ Остенды вѣдбувъ зъ міністрами кільока нарадъ. Результатъ тыхъ нарадъ незвѣстный. Пѣсля одной поголоски, цѣлый проектъ выборчои реформы мае бути цофненый, пѣсля другои — не буде цофненый, лише змѣненый въ дусѣ розширеня пропорціональныхъ выборовъ. Говорять також о димісіи теперѣшного кабінету. Навѣть представителѣ великого промыслу звертають ся противъ теперѣшного промыслу. Зборы великихъ промысловцѣвъ ухвалили просити короля о авдіенцію, щобы зажадати димісіи теперѣшного кабінету.

Брандесъ про свій побутъ у Львовѣ.

Обильне „astrіe и intіe“, якого зажинавъ Брандесъ до схочу у Львовѣ середъ польскои аристократіи и всѣхъ грубыхъ рыбъ, не дали ему видно такъ легко забути Полякови и ихъ „gościnności“, — вінъ подѣлився всѣми своими вражѣнями ще навѣть зъ читателями данськои часописи „Sagten“ [Сторожъ]. Той описъ его побуту у Львовѣ — не придбае ему славы літературной, бо писаный поверхово, недоладно, безъ провѣреня фактовъ, нарисы поодинокихъ людей некритичній и не конче вѣрній, весь писане якъ черезъ мраку; видно, що кадило, яке збиравъ Брандесъ у Львовѣ, такъ упоило его, що вінъ писавъ потімъ спомины зовсѣмъ якось несвѣдомо, въ станѣ екстазы. Анѣ пізнати въ тыхъ споминахъ колишнього автора „Головныхъ напрямовъ літературныхъ въ XIX-мъ столѣтю“ — одно вѣдъ другого якъ небо вѣдъ землѣ.

А вже найлѣпше попѣкъ ся Брандесъ въ справѣ зъ Русинами, бо тутъ Поляки радули его капітально, а вінъ ще до нинѣ вѣрить въ то, що ему сказано. И такъ въ своихъ споминахъ пише вінъ про сю справу ось-якъ:

„Одна лишь часть прасы станала ся чимъ-разъ неприхильнѣйшою для мене, а то праса руска. Стало ся се такъ: На довшій часъ передъ моимъ приѣздомъ достався я запрошене вѣдъ львовскихъ Русиновъ, щобы приѣхати на якесь тамъ ихъ літературне торжество. Одного дня прийшла до мене до готелю депутація зложена зъ трехъ Русиновъ, въ имени котрои промовлявъ проф. Грушевскій, а другій, що докидувавъ по словѣ, бувъ звѣстный агітаторъ и дневникарь Иванъ Франко (властиво Франкъ, бо вінъ походженя нѣмецкого). Просили мене тій нанове, щобы я прийшовъ на вѣдчитъ о малорускій літературѣ и взявъ потімъ участь въ ихъ товарискомъ вѣбраню. Я подякувавъ и принявъ запрошене. Коли однакъ я ще того самого дня заговорився про се запрошене въ присутности кількохъ моихъ приятелівъ-Поляковъ, пересвѣдчився ся я, що зробивъ дурницю. Мои приятелѣ сказали, що не можу имъ робити тои прикрости и йти помѣжь людей, що е найзавзятѣйшими противниками польскои народности. Грушевскій, хоть черезъ Поляковъ достався становище на ихъ [се-бъ то Поляковъ! — *Прим. Ред.*] університетѣ, заразъ по своѣмъ именованю звернувъ ся противъ нихъ. Другого дня прочитано менѣ зъ одного руского дневника статью, въ котрій Иванъ Франко старався представити мене яко зле настроєного до Поляковъ, при чімъ ужився тои фразы, що я перший (а вінъ ажь пізнѣйше) назвавъ Міцкевича поетомъ зрады и що я тымъ самымъ вказавъ, що Поляки е народомъ похвалюючимъ зраду. Перекрутивъ отже гадку моихъ словъ, абы лишь вѣдперти свою борбу. Тогдѣ пѣславъ я Русинамъ листъ, въ найосторожнѣйшихъ словахъ писаный, де я сказавъ, що коли менѣ хибуе зрозумѣня тои справы, отже и можности занити якесь становище въ спорахъ мѣжь Поляками и Русинами, тому и не позваляю собѣ выдати осуду. Коли однакъ до Галичины запросили мене и приняли Поляки и коли дали менѣ зрозумѣти, що участь въ рускомъ вѣбраню уважали зрадою [!!!] зъ моеи стороны, — то мушу, на превеликій жаль, перепросити Русиновъ, бо не хотѣвъ бы я — такъ закѣнчивъ я зъ алюзією — взяти на себе навѣть выгляду симпатіи для зрады. — Вѣдъ тогдѣ Франко нападавъ на мене що дня и то видно не змучило его, бо ще передъ 14 днями вінъ въ одній австрійскій часописи въ нѣмецкій мовѣ повторивъ всѣ свои руски статьѣ зъ падолиста и вырвавъ въ пронічный способъ непідхлѣбній мои примѣтки о певного рода галицкихъ властителяхъ добръ зъ моеи книжки „Intryk fra Russland“ (Вражѣня зъ Россіи).

Якъ показуе ся въ сего уступу споминовъ Брандеса, то „przyjaciele Polacy“ надули его страшно. Дивно лише, що критикъ літературый, знаючій добре всѣ рухи національній и суспільній, не мігъ догадати ся у вѣдносинахъ Поляковъ и Русиновъ вѣдносинъ вовкѣвъ и овець. Сли-бы бувъ того догадавъ ся, то може не бувъ бы такъ легко повѣривъ балаканинѣ Поляковъ про невдячність проф. Грушевского, котрого приняли Поляки на свій [!] університетъ, бувъ бы може також провѣривъ то, що казали ему Поляки про напады рускои прасы, бувъ бы довѣдавъ ся, що статей противъ нього не писавъ Франко, що тѣ статьѣ повстали въ орґанѣ партіи москвофільскои, котрій будь-що-будь не бувъ на руку заповѣдженый приходъ Брандеса до „Рускои Бесѣды“. А що-до справы „поета зрады“ — то хоть Брандесъ пояснивъ въ польскихъ часописяхъ, що слова его перекладникъ перекрутивъ въ „Die Zeit“, то що-жь на се вдѣяти, сли они находять ся въ книжцѣ Брандеса про Польщу. Може бути, що нинѣ Брандесови се непріемно, але то фактъ.

А що Брандесъ бере не дуже строго свои информаціи, то дальшимъ доказомъ е его слова про статью Франка въ одній австрійскій нѣмецкій часописи, се-бъ то въ „Die Zeit“. Такои статьѣ нѣгде не було, була лишь коротка оцѣнка Брандесовои книжки про Польщу, що зовсѣмъ не мѣстила въ собѣ выходокъ противъ Брандеса. За те видко не знае Брандесъ, що Франко помѣстивъ у „Науково літературномъ Вістнику“ дуже корыстно для Брандеса написану біографію его и портретъ, а робить зъ Франка якогось елементарного свого ворога.

На кождый случай можемо сказати п. Брандесови ще лишь то, що вѣдчитъ о малорускій літературѣ, якій мавъ вѣдбути ся въ „Рускій Бесѣдѣ“, не мавъ на цѣли спорбвъ польско-рускихъ, але исторію и поглядъ на мало-руску літературу, яко окрему вѣдъ россійскои. Що п. Брандесъ не мігъ сего догадати ся, то дуже дивно; сли-жь вінъ вѣривъ Полякамъ и не хотѣвъ имъ прикрости робити, то се також якісь дивній принисы вѣчливости, а тымъ дивнѣйшій для критика, що мае писати свои *правдивій спостереженя* о данѣмъ краю...

Однымъ словомъ: Брандесъ своимъ поведенемъ вѣдчасъ побуту у Львовѣ и теперѣшнымъ справозданемъ про Львовъ не вилѣвъ новыхъ листковъ до свого вѣнка. Авреоля его яко критика, наслѣдника Тена, аристократа душѣ á la Ніче мусѣла дуже въ нашихъ очахъ зблѣднути. А сли вінъ все такъ совѣстно про всю информуе ся, то его творы (не говоримо про творы важнѣйшій) мусять мати „велику“ вартість фактичного матеріялу.

Переглядъ політичный.

Теперѣшный вѣйсковый буджетъ буде здаеть ся обіймати пѣдвышене лише о 3½ міліонівъ, за те о много бѣльше буде пѣдвышеный буджетъ маринарки. Намѣрені кредиты на артилерію мають ще въ тімъ роцѣ вѣдпасти, бо вѣйсковій круги заявляють, що остаточне забезпеченя нового артилерійского матеріялу е ще предметомъ розваги. Якъ разъ теперь выпробовують важній выналоди въ области артилерія. Въ вѣйсковыхъ кругахъ звертають також увагу на мітрайлези системи Максіма, уживаній спеціяльно въ Англіи зъ дуже добрымъ результатомъ. Але коли вже и на тімъ поли розвивае ся конкуренція, то о остаточнѣмъ розвязаню справы артилерія въ переходовѣмъ часѣ не може бути ще бесѣды.

Проектъ закона о пѣдвышеню платнѣ офіцировъ е вже цѣлкомъ готовый сей законъ имае увійти въ житє зъ днемъ 1-ого сѣчня 1900 року. Проектованій змѣны въ організаціи мають бути також удержанѣ въ можливо умѣркованыхъ границяхъ.

— —

Въ справѣ мировои конференціи Петербург. Вѣд. заявляють, що мимо того, що въ нѣодній справѣ, предложенѣй конференціи нема згоды, то проте таки конференція безъ сумнѣву выдасть позитивній и дуже важній овочѣ. На всякій случай засада вѣйны сильно захитала ся. Кожда нова идея потребуе якогось часу, заки здобуде собѣ загальне зрозумѣне и признане. Дискусіи конференціи надъ справою полюбовныхъ судовъ суть дуже поучаючій. Доси доказувано, що полюбовній суди не мають нѣякои вартости. Та проте нинѣ майже певна рѣчь, що и пѣдъ тымъ взглядомъ конференція осягне до певнои степени конкретній результаты.

—

Въ італійскомъ парляментѣ обструкція въ цѣлій повни. Радикальный посолъ Пантано заявивъ, що крайна лѣвиця буде уживати всѣхъ средствъ, абы унеможливити ухвалене закона о політичныхъ зарядженяхъ, бо сей законъ суперечный зъ конституцією. Бесѣдникъ домагае ся, щобы президентъ шанувавъ рѣвномѣрно права всѣхъ, бо въ противномъ случаю покривдженымъ посламъ всьо вѣльно. Коли президентъ не хотѣвъ зарядити поименного голосованя надъ внесенемъ соціялістовъ въ справѣ верифікаціи протоколу зъ попереднього засѣданя, счинила ся въ палатѣ страшна буча, въ котрій послы частували себе пястуками. Президентъ мусѣвъ зарядити заѣшене засѣдана. По отворенію засѣданя зарядивъ президентъ тайне голосоване надъ проектами законовъ принятыми на попереднѣмъ засѣданю. Въ тій хвили кільока словъ кинуло ся на естраду президента. Иній вхопили за урну и кинули на землю. Середъ пекольного крику президентъ замкнувъ засѣдане.

Изъ Справоздання выдѣлу Товариства „Рускій Институтъ для дѣвчатъ въ Перемышли“.

Выбраный Загальными зборами дня 29 червня 1898 р. выдѣлъ уконституувавъ ся на першомъ своѣмъ засѣданю дня 2 липня 1898 р. пѣдъ проводомъ свого председателя о. пралата Ив. Войтовича, выбравши мѣстопредседателемъ о. пралата Мир. Подолиньского, касіромъ проф. Ол. Яремy, секретаремъ судью Ант. Негребецкого, господаремъ Института комісіи Ив. Матковского, а до дидактичного нагляду школы упросивши члена выдѣлу проф. Дм. Чеховского. Капітула перемыска назначила своимъ вѣдпоручникомъ до выдѣлу на основѣ §. 21 статута о. крил. Мих. Мрыца. Стративши въ році въ наслѣдокъ службового перенесеня одного члена въ особѣ судьѣ Ант. Негребецкого, выдѣлъ покликавъ на опорожнене мѣсце секретаря о. Іос. Кишакевича.

Въ часѣ свого урядованя Выдѣлъ скликавъ 27 засѣдань.

Торжественнымъ богослуженемъ и инавґураційною промовою Преосв. Кира Константина Чеховича, розпочавъ ся дня 6 вересня шкільный рікъ 1898/9.

Кождый шкільный рікъ нашого Института повиненъ бути крокомъ поступу по шляху, що веде до бажаного здѣйстненя ихъ идеалу – до вытворена освѣченого, свого людского, народного и горожаньского знания свѣдомого, въ оборонѣ своеи церкви и народности, въ борбѣ о ихъ красшу долю помічного жіноцтва. Ся думка одушевляла всѣхъ членівъ выдѣлу у всѣхъ ихъ адміністраційныхъ працяхъ для добра Института, яснійше — школы. Сею думкою одушевленый выдѣлъ передовсѣмъ завчасу постаравъ ся о придбане для Института вѣдповѣдныхъ его идеалови учительскихъ силъ, такъ для навчаня тыхъ предметовъ, що були вызначені принятымъ науковымъ планомъ, якъ и тыхъ, якими въ останнѣмъ шкільнѣмъ році науковый планъ розширено. Маємо тутъ на мысли головно науку латиньскои мовы, яку въ характерѣ надобовязкового предмету заведено въ Институтѣ (въ останнѣмъ році для 9 учениць), вдоволяючи бажаню деякихъ родичівъ, та даючи починъ зреалізованю гадки деякихъ участниковъ загальныхъ зборовъ дня 29 червня 1898 р. — гадки постепенного перетворюваня нашого Института на класичну гімназію.

Крімъ директорки Института п. Марія Примовны на учительскій зборъ останнього шкільного року зложили ся учителѣ: катихиты: о. Н. Чабанъ, а пѣсля его уступленя по причинѣ недуги, вѣдъ початку другого пѣврому о. І. Максимовичъ; — гімн. професоры: д-ръ Григ. Величко (переставъ учити въ першомъ пѣврочі по причинѣ службового перенесеня), Р. Гамчакевичъ, К. Глѣбовицкій (переставъ учити зъ кінцемъ першого пѣврочу), С. Зарицкій, В. Кмицикевичъ (учивъ латиньскои мовы), Ив. Малиновскій, Ив. Манулякъ, В. И. Маслякъ, К. Цімерманъ, д-ръ В. Щуратъ; — о. І. Кишакевичъ (учивъ спѣву); лѣкарь д-ръ М. Долиньскій (учивъ гігіены и гімнастики); артистъ-маляръ Ал. Сярутокъ (учивъ рисунковъ; — учительки пп. А. Долиньска, Е. Залеска, М Крвавичъ (учила жіночихъ роботъ), М. Лорійлярдъ (учила французкои мовы), Е. Ронацка, З. Ронацка, О. Соколовска (учила гры на фортепянѣ), З. Цѣпановска, Є. Шеховичівна, М. Юшиньска (учила гры на фортепянѣ). Разомъ було 25 учительскихъ силъ.

Сей выказъ учительскихъ силъ е незаперечнымъ доказомъ, що навчане всѣхъ предметовъ було повѣрене силамъ не лишь фаховымъ, але и въ своихъ фахахъ способнымъ; зъ сего выказу видко дальше, що нововведенымъ въ Институтѣ науковымъ предметомъ крімъ латиньскои мовы була ще наука шведскои гімнастики въ звязку зъ забавами въ огородѣ, якій по примѣру забавъ уряджуваныхъ въ Англіи впровадивъ тежъ д-ръ М. Долиньскій.

Въ осягану бажаныхъ успѣховъ навчаня поодинокихъ предметовъ стали вельми помічными вѣдповѣдній науковій средства, якій придбавъ Институтъ будь-то завдяки щедрымъ жертводавцямъ, будь-то власными коштами. Крімъ доповненя коллекціи мінераловъ придбано въ останнѣмъ шкільнѣмъ році приладовъ до науки фізики за 80 зр., зоольоґічну коллекцію выпханыхъ звѣрять за 50 зр., образовъ до науки исторіи Лянґля за 25 зр., образовъ до науки исторіи природы Лейтнера за 20 зр., взірцевъ до науки рисунковъ за 10 зр., и приладовъ до науки гімнастики за 90 зр. Бібліотека Института побільшила ся майже выключно дарами жертводавцевъ о вартости якихъ 250 зр.

Для наукового образованя учениць роблено все, що було по силамъ, все, що було можливе. А що труды учительского збору, праця выдѣлу и кошты товариства не пѣшли на марне, що Институтъ въ останнѣмъ шкільнѣмъ році заедно зближавъ ся до своеи высокои меты, въ сѣмъ може выдѣлъ вневнити зборы на основѣ фаховои оцѣнки члена выдѣлу, гімн. проф. Дм. Чеховского, котрый кільока разовъ при госпітаціи науки и переглядѣ письменныхъ выробовъ учениць мавъ нагоду набрати пересвѣдчена о ихъ совѣстнѣй праци и науковыхъ поступахъ.

Дбаючи о наукове образованя и здоровле учениць, зарядъ Института не забувавъ и той важнѣйшои своеи задачѣ, якою було, е и все буде надане выхованю дѣвчатъ національно-патріотичного напряму. Средствомъ до осягненя тои цѣли було устроюваня вѣдповѣдныхъ національно патріотичныхъ торжествъ. И такъ дня 20 грудня 1898 р. Институтъ святкувавъ память сотыхъ роковинъ вѣдродженя руского народа, а дня 16 цвѣтня 1899 р. память XXXVIII. роковинъ смерти Т. Шевченка. Приводомъ до третого торжественного вечера були именины Преосв. Кира Константина Чеховича. Та не лишь моральнымъ, але и матеріяльнымъ хѣсномъ завначились институтскій торжества. Зъ розпродажѣ двохъ літературныхъ творовъ д-ра Щурата (драматичної думы „Наше Вѣдродженє“ и фантазіи „Памяти Тараса Шевченка“) прийшло 150 зр., що выстало не лишь на покрытє коштовъ уряджения торжествъ, але и на закупно значної части книжокъ для институтскои бібліотеки. Надто-жь при нагодѣ представлена дра-

матичнои думы „Наше вѣдроджене“ выекавъ Институтъ прегарну оценічну декорацію намальовану безкорыстовно п. Ал. Скруткомъ.

Науку въ институтѣ въ останнѣмъ шкільнѣмъ роцѣ побирало 98 ученицъ, въ тѣмъ числѣ 83 пенсіонарокъ а 15 доходячихъ. — Зъ пенсіонарокъ платили мѣсячно: 35 по 20 зр., 23 по 15 зр., 10 по 12 зр., 10 по 10 зр. Сироты по священникахъ, ученицѣ: 1) Марія Дроздовска, 2) Олена Конастыньска, 3) Теодозія Котисъ, 4) Павлина Менцыньска и 5) Софія Махникъ мали въ Институтѣ зовсѣмъ безплатне помѣщене. — Зъ доходячихъ платили за науку мѣсячно: десять по 4 зр., дѣ по 2 зр., побирали науку безплатно.

Надзирателькою ученицъ була, якъ попереднього року, п. Л. Сѣчиньска, котрѣй до помочи додано дѣ бувшій институтки пп.: М. Негребецку и А. Сѣчиньску.

Економічный зарядъ Института вела рѣвно-жь якъ и попереднихъ рокѣвъ п. М. Кравичь при помочи и пѣдъ наглядомъ господаря Института ком. Ив. Матковского. Однаково жь всюды, такъ въ чисто господарскихъ справахъ якъ и при наглядѣ учениць була по-за ревнымъ сповнюваньемъ своихъ педагогічныхъ обовязкѣвъ вельми помѣчною директорка Института п. М. Примѣвна.

Зъ черги приходить ся теперь порушити дуже важну справу, яка стала ся для Института вже торбкъ пекучою потребою, а котрои полагоджене въ сѣмъ роцѣ стало ся необходиме. Въ 1898 р. зголосилось до Института зъ просьбами о принятє незвычайно много, бо аже 105 ученицъ, мѣжь ними значне число такихъ, що просили о зниженє оплаты. Однакъ тому, що нашь Институтъ побудованый на помѣщене значно меншого числа ученицъ, выдѣлъ знайшовъ ся въ дуже прикрѣмъ положеню — приневоленый бувъ деякимъ петентками вѣдказати. Та потреба розширеня Института являлась конечною и передше. Щобъ таку важну перепону въ дальшѣмъ розвою Института можна було въ найблизшѣй будучности усунути, въ тѣй цѣли загальнѣ зборы вже дня 29 червня 1898 р. выдали нововыбраному выдѣлови свою вѣдповѣдну ухвалу. Сповняючи ту ухвалу загальныхъ зборѣвъ, выдѣлъ застанавливъ ся надъ справою розширеня Института и въ виду такихъ фактичныхъ доказѣвъ конечности того розширеня, якъ выше згадане зголошене бѣльшого числа петентокъ, по зрѣлѣй розвазѣ прискоривъ акцію. Приступивъ до выготовленя скіцѣвъ пляну проектованои будовы, вѣбравъ вказѣвки що-до высоты намѣреного затягненя позички на гіпотеку институтскои реальности и вказѣвки що-до способу сплаты и амортизація тои позички, а весь той матеріялъ предложивъ надзвычайнымъ загальнымъ зборамъ дня 28 марта 1899 р.

Скоро лишь тѣ Загальнѣ Зборы рѣшили ся, якъ звѣстно, за розширенямъ Института и уповажнили выдѣлъ до затягненя гіпотечнои позички въ высотѣ 40 000 зр., постаравъ ся выдѣлъ по нарадѣ зъ инжінеромъ п. В. Нагорнымъ о выготовленє спеціальныхъ планѣвъ и кошторису будовы, внѣсъ до Краевого Банку просьбу о позичку, зарядивъ скопанє и вывезенє землѣ, щобы приготовити площу пѣдъ будову, зробивъ на разѣ устну умову зъ будівничимъ п. Б. Валющикомъ, однымъ словомъ: все зробивъ, щобъ лишь проектоване крыло Института ще въ осени сего року могло станути пѣдъ крышею. А числячи ся зъ тымъ, що на рѣкъ 1899/900 зголосить ся до Института знову бѣльше число дѣвчать (вже теперь маємо кѣлька зголошень), выдѣлъ вынайминъ вѣдъ Капітулы Перемыскои партеровый домикъ въ сусѣдствѣ Института зъ тымъ намѣромъ, щобы перенести туды дѣ шкільнѣ класы, а опорожненѣ въ сей способѣ дѣ шкільнѣ комнаты обернути на спальнѣ для надвышки дѣвчатъ.

Важне дѣло зачате! Богъ и совѣстнѣ руки прихильныхъ розвоєви Института людей, передовсѣмъ же его Покровителя Ихъ Преосвященства Кира Константина, поведутъ его дальше. Все жь мы, самѣ прикладаючи рукъ до здвигненя нового памятника славы для руского народу, числити будемо, такъ якъ и доси не безъ пѣдставы числило ся на патріотизмъ, прихильность, щирость и жертволюбивость тыхъ, хто доклады всѣхъ тыхъ высокихъ прикметъ все складавъ тамъ, де лишь розходило ся о добро нашого Института. Для нихъ то, для тыхъ правдивыхъ Добродѣевъ Института мы збережемъ въ души всѣ якъ найбѣльшу вдячность“.

——

При посвященю угольного каменя пѣдъ добудову нового крыла будынку Института замуровано Грамоту такого змѣсту:

„Вѣкамъ вѣковъ и всѣмъ грядущимъ всей Руси родамъ въ явный доказъ Твоєи, Всевышнiй нашъ Господи Боже, милости, яка и для насъ проявляєть ся по словамъ Книги Премудрости Соломона тымъ, що „твореніе, Тобѣ Творцу всѣхъ служащее, распростираєтся на муку противу неправедныхъ и легчае творится, въ благодѣяніе ради на тя надѣющихся“ передаєть ся отсе нами Грамота списана дня 17 (29) червня въ тысячь вѣсѣмь сотъ девятьдесять и девять лѣтъ пѣсля Рождества Исуса Христа, пѣдъ понтіфікатомъ Его Святости Римского Папы Льва XIII., пѣдъ скиптромъ Его цѣсарского и королѣвского Величества, австро угорскихъ земель володаря Франць-Іосифа I, въ часѣ княженя рускихъ Владыкъ: Е. Высокопреосвященства, галицко-володимерскои Руси Номіната-Митрополита Юліяна Рицаря Куиловского, Его Преосвященства Перемыскои землѣ Епископа Константина Чеховича и Номіната-Епископа Станислава-города Андрея графа Шептицкого, отже въ той часъ коли пѣдъ будову сего крила „Рускаго Института для Дѣвчатъ“ въ въ Перемышли, въ чотыри роки пѣсля першого отворенія школы, а въ шѣсть лѣтъ пѣсля положеня першого головного угольного каменя пѣдъ будову названого Института завдяки починови списаныхъ въ долученѣй до сеи грамотѣ Патріотѣвъ-Добродѣевъ и ихъ примѣра достойныхъ послѣдувателѣвъ: Капітулы архипресвитера о. Карла Волошиньского, Капітулы кустоса о. Мирона Подолиньского, Капітулы схоліярха о. Ивана Войтовича, Ихъ Преосвященства Кира Константина Чеховича, Его Преосвященства Епископа Юліяна Пелеша, Зиновія Витошиньскои, о. Володимира Паславского, о. Анатоля Свѣнцевича, о. Володимира Чеховича, д-ра Стефана Федака, о. Ивана Салацкого, о. Павла Стукача и д-ра Василя Щурата, Милостивый названого Институ Покровитель, его довголѣтный членъ и бувшій председатель Выдѣлу, ихъ Преосвященство Киръ Константинъ Чеховичь, при сослуженю Членѣвъ Перемыскои Капітулы: архипресв. о. К. Волошиньского, архидіякона и Капітулы декана о. Павла Контуровича Матковского, Капіт. куст. о. Мир. Подолиньского, Капіт. схоліярха о. Ив. Войтовича, катедр. пароха о. Ив. Стрыйского и Духовнои Семинаріи Ректора о. Мих. Мрыца, на сѣмъ мѣсци, основане поблагословивши, поклали угольный камѣнь на славу всѣмъ сему дѣлу причастнымъ; на радость и вдоволене невтомимымъ сего дѣла сподвижникамъ, членамъ Выдѣлу: председателеви о. Ив. Войтовичу, мѣстопредседателеви о. Мир. Подолиньскому, секретареви о. Іос. Кишакевичу, касіярови тімн. проф. Яремѣ, господареви комісс. скарбу Ив. Матковскому, тімн. проф. Дм. Чеховскому та настоятелькамъ Института М. Приймѣ и М. Кравичь; на ободрене всѣмъ „Рускаго Института для Дѣвчатъ“ членамъ, сѣдомымъ зъ Книги Пророка Исаіи слѣвъ Господа Бога: „Се азъ полагаю въ основаніе Сіону камень многоцѣненъ, избранъ, краеугольенъ, честенъ, въ основаніе ему, и вѣруяй въ онь не постыдится“; а великому сынови Руси, на вѣчный примѣръ и пригадане слѣвъ Книги Пророка Исаіи: „И не будетъ тебѣ ктому солнце въ свѣтъ дне, ниже восходъ луны просвѣтитъ твою нощъ, но будетъ тебѣ Господь свѣтъ вѣчный и Богъ Слава Твоя“. Амѣнь!

Архитектъ и будівничій: *Бруно Валющика.*

Списавъ грамоту: *В. Щуратъ*“.

НОВИНКИ.

— **Цѣсарь выѣздить сими днями на довшій побутъ до Ишлю и до осени не буде приймати на авдіенціи.**

— **Краевый рускій комітетъ выборчій выдавъ таку вѣдозву:**

„Дня 7 н. ст. липня має вѣдбути ся выборъ посла до Рады державнои въ пятои курія округа выборчого Сяноцъ-Березовъ-Лѣсько. Честнѣ Русины и приятелѣ народа въ сихъ повѣтахъ згодили ся, щобы выбирати *о. Теофиля Калужняцкого,* декана и пароха въ Загорю, щирого и знаного народолюбця. Сю кандидатуру приняло такожь, и то одноголосно, окружне Вѣче выборцѣвъ, котре вѣдбуло ся дня 15 червня въ Сяноцѣ, а также „Народна Рада“ въ Сяноцѣ. Отже Краевый рускій комітетъ выборчій кандидатуру тую затверджуе и взыває Васъ, щобы Вы дотильнували, абы всѣ рускѣ выборцѣ вѣддали свои голосы на сего *единого рускаго и народнаго кандидата.* Се Вамъ кладемо на серце яко святый обовязокъ народный! — Вѣдъ Краевого рускаго комітету выборчого. У Львовѣ дня 28 н. ст. червня 1899. *Іоанъ Оваркевичъ* председатель. *Юліянъ Романчукъ, Богданъ Лѣдицкій* заступники председателя, *Д-ръ Кость Левицкій, Д-ръ Левъ Павенцкій* секретарѣ“.

— **Посолъ о. Данило Танячкевичь оповѣщуе:** Для ухилена занепокоеня, яке выкликавъ поданый мною въ „Дѣлѣ“ выказъ надѣленыхъ даровыми пенсіями вдовъ и сиротъ священичихъ, мовь бы то на сѣмъ ліста на дѣленыхъ закѣнчила ся, подаю до вѣдомости, що рѣчь такъ не має ся, но противно — дальша ліста пѣшла вже до найвысшого рѣшеня, а за нею поступить третя. При тѣмъ вѣдповѣдаю на запытаня: чи старшѣ сироты-дѣвчата, котрѣ не є круглыми сиротами, то значить: маютъ матѣрь, можуть подаватись о даровѣ пенсіи? Засадничо збстала рѣшена справа що до круглыхъ сиротъ; але и що-до некруглыхъ сиротъ дѣвчатъ маємо вже до заготованя случаѣ увигладчена такихъ подань. Отже и такимъ прошенямъ не стоить вже теперь нѣчо на завадѣ. Звертаю увагу, щобы въ свѣдоцтвахъ убожества було пѣднесено бракъ способѣвъ до удержаня зъ причины убожества родины и власна неспособность до заробкованя н. пр. зъ причины слабовитости, що доказувало бы свѣдоцтво лѣкарске, колибы ся послѣдна причина мала мѣсяць. — [Всѣ инши часописи рускѣ прошу за-для ваги справы о повторене сего оповѣщеня.] — *Данило Танячкевичъ.*

— **Зъ руско-народного театру.** Змѣна репертуару на *Улашковцѣ*: Замѣсть оголошеного на день 6 н. ст. липня [въ четверъ] „Барона циганьского“ представлена буде „Малка Шварценкопфъ“ оригінальна штука Габріелѣ Снежко-Запольскои въ 5 дѣяхъ, въ перекладѣ Т. Гембицкого. — Вѣдтакъ по повороті дружины театральнои зъ *Улашковець* до *Тлустого* вѣдограе ся въ суботу [8 липня] „Честь“ Судермана въ 4 дѣяхъ, въ недѣлю [9 липня] складане представленя: „Прольогъ“ Матюка, „Заручины по смерти“ комедія въ 2 дѣяхъ, „Вечерницѣ“ Нѣщиньского и „Завѣщане“. — Въ понедѣлокъ [10 липня] театръ переѣде до *Залѣщикъ,* де 11 ого липня дасть вже перше представленя; репертуаръ оголосить ся пѣзнѣйше.

— **Міністеръ судівництва д-ръ Руберъ** по дорозѣ до Станиславова завдѣвъ въ середу [28 м. м.] судъ въ Ходоровѣ въ товариствѣ достойникѣвъ зъ Львова. По дорозѣ въ Бѣбрцѣ привитали ся староста бобрецкій п. Курилович и президентъ окружного суду въ Бережанахъ п. Вілібальдъ Пруснітъ. Цѣле „візитаційне товариство“ удало ся зъ зелѣзничого дворца въ Ходоровѣ повозами барона де Во [de Vaux], властителя Ходорова, до будынку судового. Тутъ представили ся міністровои всѣ судовѣ урядники и міністеръ бувъ на розправѣ, котру на жадане сторонъ переѣвъ адъюнктъ п. Т. Рожанковскій по нѣмецки. При сѣй нагодѣ заглядано навѣть до актѣвъ, а президентъ д-ръ Тхоржницкій дававъ персоналови судовому рѣзнѣ вказѣвки. По принятю депутаціи изъ Стрѣлискъ новыхъ, котра просила о судъ повѣтовый, вѣдъѣхало візитаційне товариство зъ міністромъ до барона де Во, де вѣдбуло ся величаве снѣдане, пѣдчасъ котрого высокій візитаторъ и прочѣ могли на хвилю забути о тяжкихъ своихъ урядовыхъ обовязкахъ. Gazeta lwowska каже, що побутъ въ Ходоровѣ минувъ „nader mile i w pamięci zapewno pozostanie.“ — Вѣдтакъ вѣдъѣхавъ міністеръ до Бурштина, а по дорозѣ принимавъ рѣзнѣ офіціяльнѣ представленя. Въ своѣй инспекційнѣй подорожи звидѣвъ міністеръ крѣмъ двора барона де Во такожь дворъ гр. Клим. Дѣдушицкого въ Мартиновѣ и дворъ кн. Яблоновского въ Бурштинѣ. Въ виду того добре каже Gazeta lwowska, що „krótkie odwiedziny dały J. Ekscelencyi sposobność poznania polskiej, serdecznej, gościnności...“ Зъ Бурштина вѣдъѣхавъ міністеръ до Станиславова, а вѣдтакъ до Коломыѣ.

— **Выборъ другого віцепрезідента мѣста Львова** вѣдбувъ ся вчера [въ пятницю] о 7½ годинѣ вечеромъ. На 87 голосуючихъ радныхъ дѣставъ купецъ Карольъ Шаверъ 58 голосѣвъ, бляхарь Цюхціньскій 25, а д-ръ Маріяньскій 1 голосъ; три картки вѣддано чистѣ. Выбраный другимъ віцепрезідентомъ К. Шаверъ не бувъ на засѣданю. Въ середу будуть переведенѣ выборы до поодиноких секцій и рада аже тогдѣ розпочне ся властиву роботу.

— **Зборы крамарскій въ Стрыю.** По мысли ухвали выдѣлу філіи „Просвѣты“ въ Стрыю пѣдписанѣ маютъ честь просити всѣхъ крамарѣвъ нашого округа, якъ такожь тыхъ, що интересують ся справою нашого народного крамарства на *зборы крамарскій* на день 5. липня [середа] на 12. годину въ полудне въ сали Рускаго касина. На зборахъ тыхъ порадимось и обговоримо справы дотыкаючѣ організаціи нашого малого купецтва, а така нарада певно выйде въ хосенъ такъ поодиноких крамарѣвъ, якъ и розвою цѣлои нашои торговлѣ. Точки нарадъ слѣдуючѣ: 1) Про вагу и значѣне організаціи крамарскои. 2) Про ведене книжокъ торговельныхъ. 3) Про спѣльне спроваджуване товарѣвъ. 4) Про спѣльне перепродуване продуктѣвъ нашои землѣ и промыслу. 5) Практика крамарска. Крамарѣ! прибувайте якъ найчисленнѣйше! *Левъ Горалевичъ, Ол. Бобикевичъ, Амвр. Полянскій.*

— **Вступнѣ испыты до приготовляючои и I. класы** въ ц. к. II. рускѣй гімназіи въ Перемышли вѣдбудуть ся *въ суботу 15-ого липня.* Родичѣ и опѣкуны зволять зголосити ся въ канцелярии Дирекціи гімназіяльнои лично бодай одинъ день передъ тымъ, и принести зъ собою: 1) метрику ученика, 2) свѣдоцтво шкільне (коли ученикъ ходивъ до школы) и 3) свѣдоцтво щѣпленя (недавно) або вѣдновленя вѣспы. — Речинець такихъ-же испытѣвъ по феріяхъ 1 и 2 вересня.

— **Зъ Львовского Бояна.** Проба генеральна вѣдбуде ся въ недѣлю о год. 12 въ полудне въ сали „Касина мѣщаньского“ ул. Академічна ч. 13 I. п. — *В. Ш.*

— **Дня 6 н. ст. липня вѣдбуде ся великій концертъ „Перемыского Бояна“** въ сали на Замку о 8 годинѣ вечеромъ. Програму оголосить ся афішами. Въ концертѣ бере участь звыжь 50 членѣвъ въ мѣшанѣмъ хорѣ и найлучша перемыска музика вѣйскова 45 полку пѣхоты. Яко новость вѣдспѣваный буде бѣльшій твѣръ знаного нашого композитора о. Кишакевича „Таємнова Нѣчь“ мѣшаный хоръ зъ орхестрою и солями. Наша публика повинна постаратись, щобы простора Замкова сали заповнила ся по береги, бо праця „Бояна“ на таке признаня вповнѣ заслугуе!

— **Въ товариствѣ „Zjednoczenie“ у Львовѣ,** до котрого належать поступовѣйша молодѣжь, вѣдбуде ся нинѣ [въ суботу] о 7½ годинѣ вечерокъ въ память Тараса Шевченка. Вступъ для членѣвъ и запрошеныхъ гостій.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Міністеръ для Галичины Ад. Биджейовичь вернувъ до Вѣдня. — До Львова прибувъ вразъ зъ женою гр. Іосифъ Гогенштайнъ Тунъ, президентъ краевого правительства на Шлеску. — Ректоромъ вѣденьскои політехніки выбраный проф. Христіянъ Ульріхъ. — Намѣстникъ гр Пінінъскій выѣхавъ въ пятницю зъ Вѣдня до Франціи. — На улици Льва Сапѣги трамвай електричный наѣхавъ на евангелицкого пастора Густава К. зъ Райханъ, коло Любачева и поранивъ его; першои помочи удѣлила ему стація ратункова. — Въ Серафинцихъ коло Городенки зрокинула ся скарлятина. — Въ Тернополи засуджено на пять лѣтъ вязниць 16 лѣтного Мих. Бѣлиньского, котрый на весѣлю у Ив. Бабѣя побивъ его коломъ, за чинну обиду свого старшого брата, и Бабѣй въ наслѣдокъ ударѣвъ померъ за кѣлька тыжднѣвъ. — Въ Закопанѣмъ померла Іосифа зъ Моравецкихъ Солтысова, жена профессора музики и управителя музичнои консерваторіи у Львовѣ. — Станъ здоровля папского нунція у Вѣдни постѣйно получшае ся. — Вчера вѣдбувъ ся у Львовѣ похоронъ знаныхъ жертвъ грому — двохъ артилеристовъ; въ похоронѣ крѣмъ вѣйска взяла участь и численна публика та родина убитыхъ. Капраль Швабе бувъ родомъ зъ Долины, а Гилькѣвъ въ Желдця [пов. каменецкого].

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 1 липня. Рада державна має бути скликана въ половинѣ вересня. Передъ выборами до делеґацій правительство спробуе, чи не поведе ся ему зломити опозиціи.

Римъ 1 липня. Королѣвскимъ декретомъ замкнено сесію парляменту.

Парижъ 1 липня. Палата послѣвъ ухвалила 319 голосами противъ 147 внесене, на пѣдставѣ котрого жѣнки зъ дипльомомъ ліценціятокъ права, можуть бути допущенѣ до выконуваня адвокатуры.

Берлинъ 1 липня. Становиско Мікеля має бути дуже захитане.

Рене 1 липня. Военный судъ зберe ся дня 31-ого с. м. Дрейфусъ выслѣвъ вчера вечеромъ въ Льорянъ.

— **Зъ Наукового Товариства им. Шевченка.** Наукова читальня и бібліотека Товариства отворена що-дня вѣдъ годины 2 до 6 по полудни и въ тѣмъ часѣ може кождый зъ нея користати. До дому выпозичають ся книжки лише за кавцією. — Канцелярія Товариства отворена вѣдъ годины 9 до 12 рано и вѣдъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята локаль Товариства зачиненый. Адреса: Львовъ, улиця Чарнецкого ч. 26.

Надѣсланѣ.

ЩАВНИЦЯ

найзнаменитшій жерело й кліматична стація. Щавы сѣльно-кальцієвій, дѣлаючій зъ найлѣпшимъ успѣхомъ въ недугахъ гортани, нежитахъ озывъ (Spitzencatarrh), позаткахъ сухотъ, недугахъ жолудка, нирокъ и недугахъ нервовыхъ.

Въ віллѣ В. Лавровского „Брыярка“, положенѣй въ близькости шпильковыхъ лѣсовъ суть до найменя комнаты зъ меблями, харчь домашный, здоровый пѣдъ надзоромъ лѣкарскимъ. — Фортепіянъ въ дома.

Ординуючій лѣкарь:

Д-ръ Евгеній Озаркевичь

229 3—4 зъ ЛЬВОВА.

ЛИПЕ

у ресторациіи НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12 (домъ власный), можна дѣстати щоденно вже о годинѣ 8-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печени вепрова зъ капустою	15 кр
Сѣкана легка	12 „
Фляки	1. „
Пѣжма телича зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	0 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що походять зъ моеи ресторациіи, даю вѣдбираючимъ марки. — Найлѣпшій вино по найдешевшихъ цѣнахъ, почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все снѣжа, въ великій выборъ страванъ и напитковъ заосмотрена кухня.

79 99—? Зъ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

ѢЗДЫ НА РОВЕРАХЪ

научити ся можна въ 3 днѣхъ въ школѣ „**Patria**“, ул. Костюшки ч. 8 **рогъ ул. Третого Мая.** — Роверы „Patria“ зъ Солігенъ найлучшій зъ всѣхъ

Найлѣпша сталь въ Европѣ.

250 3—5

„NEW-YORK“

Товариство обезпечень на житє.

Найстарше въ свѣтѣ мѣжнародне товариство обезпечень на житє.

Засноване въ р. 1845. Въ Австріи вѣдъ 1876.

Въ роцѣ 1898 побрало товариство въ преміяхъ, чиншахъ, наймахъ и т. д. квоту

224 міліонѣвъ коронъ

Австрійскій поліцы тов. „NEW-YORK“ є вѣдъ хвилѣ выставленя вѣльнѣй вѣдъ всякого обмеженя зъ огляду на званє, занятє, подорожи, привычки житя и поєдинокъ; они вже по однѣмъ роцѣ неоспоримѣ и въ случаяхъ самоубійства выплачують ся въ цѣлѣй обезпеченѣй квотѣ.

ГЕНЕРАЛЬНА ДИРЕКЦІЯ

для Австріи:

ВѢДЕНЬ, I. Graben 8 (im Palais der Gesellschaft.) 266

Гладавсь ретельного и щирого чоловѣка, обзнаного зъ купецтвомъ, до провадженя маючои заложитись крамницѣ. Пожадано бы було дуже, еля-бъ вонъ потрафивъ учити нотного пѣвія вечерями. Крамница мае велику будучность, бо громада числить около 4009 душь рускихъ Згодошеня адресувати до *о. Константина Грицикевича* гр.-кат. пароха у Старѣй солн.
252 2—3

Хронічну свербячку всякого рода лишаѣ,
ВСЯКИЙ ВЫСЫПКИ НАШКОРНЙ
поченя тѣла, рукъ, ногъ лѣчить основно и цѣлковито, досвѣдченый лѣкарями
„Ихтіоль-Саліціль“.
Можна его ужавати на всѣхъ частяхъ тѣла За надобаненъ 4 коронъ высилае его дискретно вразъ зъ поученемъ якъ уживати, цѣна зъ Szabadszallas (Угорщина.) 240 2—?2

ТАСЬМЫ и ланцухи мѣрничѣ, лібельціоны, мельрѣвки, ваги децимальнѣ, балянсовѣ и шальковѣ
поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Кашітульна ч. 1 напротивъ катедры.

Артистично. Ритовничо.
ЗАВЕДЕНЄ
А. ЗІҐМАНА
у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.
доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстараннѣйше.
ДРУКАРНЯ зъ каучуковыми черенками для кождого легко надаючи ся, почавши вѣдъ 1 зр. и высше. Стампіле металевѣ и каучуковѣ, гербы, монограмы, стампільнѣ марки, стацы, таблицѣ литѣ и граверованѣ и проче.
Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою.
221 9—52

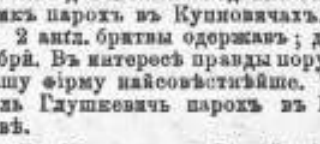

1/4 натуральной величины

Оригінальнѣ англійскѣ бритвы зъ найпершои діямантовои стали, досконалѣ, вглубленo шлюфованѣ, вмостренѣ, готовѣ до ужитку. Цѣна зъ etui 3/4 вглубленo шлюфована зр. 1.50 а 1/1 вглубленo шлюфованѣ зр. 1·80, порто 20 кр.

Бритвы безпечности изъ здѣймаючимъ ся патентованымъ охоронымъ гребенемъ. Покалѣченя лици подчасъ голеня такожъ у недосвѣдныхъ цѣлкомъ выключене. Безъ охоронного гребеня надае ся до ужитку яко звычайна бритва. Вѣстре найделікатнѣйше 3/4 вглубленe шлюфованe. Цѣна зъ etui 2·50 зр.

Практичный дарунокъ Рѣздваный!

Ручить за кожду штуку. Коли не до вподобы звертае ся грошѣ. Высылка за послѣплатою, або за попередною заплатою.

Вытягъ зъ многихъ подякъ зъ 23/10 1898.

Прошу прислати ще 5 opit. англійскихъ бритвъ зъ діямантовои стали; попередно присланымы и вповнѣ вдоволеный. Людвикъ Загранникъ пароxъ въ Куликовичахъ.

2 англ. бритвы одержавъ; дуже добрѣ. Въ интересѣ правды поручаю Вашу фірму найсовѣстнѣйше. Теофиль Глушкевичъ пароxъ въ Малновѣ.

Подобно пишуть Вел. Отцѣ:

Левъ Шишковскій, деканъ стрыйскій.

І. Юрчакевичъ, пароxъ Святковои.

О. Поляньскій, пароxъ Юровець.

Кирр. Дурбакъ, пароxъ Ладичина и много иншихъ особъ зъ рѣзныхъ кругѣвъ.

Патентованый прилады до ѣды.

Англійска марка „Sheffield“. Prima якѣсть зъ колодками зъ рога, або кости, вѣстре шлюфованѣ. Вѣстре не выпадають анѣ не розховетуються нарѣчъ въ кипятку. Тузинъ одной пары (12 ножѣвъ и 12 видокъ) 6 зр. Такожъ продае ся по 1/2 тузина пары. D. 54 35—?

Фабричный складъ
Sheffield-скихъ Англія бритвъ
HEINRICH LADEN
Wien VIII, Feldgasse 10.

100 до 300 зр. мѣсячно
можуть заробити особы всякого стану въ кождѣй мѣсцевости певно и честно, безъ капіталу и ризика, черезъ продажъ законно дозволеныхъ паперѣвъ державныхъ и льосовъ. Згодошеня до: LUDWIG OESTERREICHER, VIII Deutsch-206 gasse 8, BUDAPEST. 1—10

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дреліхи и т. п. власнѣй выробы
продае по
цѣнахъ фабричныхъ
Краеве товариство ткацке „ПРЯХА“ зъ Кросна
въ своѣй ново устроенѣй торговли
У ЛЬВОВѢ
при ул. Килиньского ч. 2.
Замовленя зъ провінціи просимо недсылати до Кросна.

☞ Заразомъ остерѣгаемо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, а п. А. ЛЬОХЕРЪ, а нашихъ агентѣвъ анѣ похатникѣвъ не высылаемо. 2 30—32

Фарбы покостовѣ
цѣлкомъ до ужитку готовѣ на найлучшѣмъ покостѣ тертѣ, скоро высихаючѣ, надзвычайно тревалѣ, до всякого ужитку въ господарствѣ, у в ѣхъ барвахъ.
Фарбы лякеровѣ
скоро высихаючѣ, барва и шклистый полискъ.
Фарбы на дахи олѣйнѣ и теровѣ.
ТЕКТУРЫ
до покрываня дахѣвъ.
Теръ газовый и деревный.
КАРБОЛІНЕУМЪ
ФАРБЫ фасадовѣ и цементовѣ.
Цементъ, Гіпсъ, Вапно
гидравлічне.
Лякеры, Покосты, Кисти и Щѣтки
у всѣхъ родахъ по найнизшихъ цѣнахъ поручаютъ
Фрідріхъ и Бекокъ
Львовѣ, ул. Гетманьска ч. 4.
[Побочь цукорнѣ Вилов. Гросса]
Новый цѣнникъ выйшовъ зъ друку и е до диспозиціи.
160 20—20

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА
І. ЛЬВОВСКЕ
Photo-Plasticon
(46 разовъ преміоване.)
Въ сѣмъ тыждни е до побаченя:
Житє въ купеляхъ
ческихъ.
Вступъ 10 кр. 59

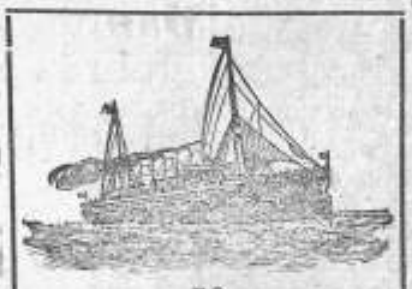

ДО
Пѣвночнои и Полудневои
АМЕРИКИ
на
Гамбургъ
перевожу подорожныхъ всякими поспѣшными и почтовыми парѣвцями по найдешевшихъ подорожныхъ цѣнахъ
Переѣздъ до Нового-Іорку 6 до 7 днѣвъ. 187 8—30
Поясненя въ справахъ подорожи и спедиціи удѣляе ся охотно.
С. ЯРМУЛОВСКІЙ
[S Jarmulowsky]
Гамбургъ, Gr. Theatherstrasse, 22.

НОЖѢ кухонній столовій до ярмъ и масарскій, припоручае Иванъ Ляврукъ у Львовѣ, Галицка 6.

БРИНДЗЯ ГОРСКА
фасочка 5 кільова 2 зр. 82 кр
Деворъ Лапшинъ, п. Бережаны
245 5—12

ШОРСКЕ ОКО
купелѣ сталовѣ, вѣдъ св. Ивана отвертѣ лишь для Христіянъ, для Пань вѣдъ 10 до 1. 214 7—10

МАШИНЫ ДО ШИТЯ ЗІНҐЕРА
човенковѣ и обручковѣ, зъ первородныхъ фабрикъ заграничныхъ и вѣденьскихъ, урегульованѣ якъ найточнѣйше, зъ патентовою гарантіею

Зінґера ручнѣ вѣдъ 25 до 48 зр.

Зінґера ножнѣ вѣдъ 27 до 65 зр.

На раты мѣсячнѣ по 4 зр., або готовкою 10% дешевше. Замовленя въ провінціи подагоджую дарожъ. Цѣнники зъ точными илюстраціями пересылаю на жадане дарожъ и оплатно.
Зъ повазаненъ **Иванъ Ляврукъ**
механикъ
297 51—? *Львовъ, улиця Галицка ч. 6.*

Ще не бувало!
ПАРЪ 10.000 ПАРЪ
ОБУВИ
вже дѣстала на теперѣшный сезонъ
МЕДЛІНҐСКА ФАБРИКА ОБУВИ
тѣлько
улиця Гетманьска ч. 8
по зачудовано низкихъ цѣнахъ фабричныхъ именно

камашки мужескѣ телячѣ	вѣдъ зр.	2·80
чоботы зъ холявами	„ „	6·50
дамскѣ черевики телячѣ	„ „	2.50
„ пантофельки елеґантскѣ . .	„ „	1·50

Обувь для дѣтей у великомъ выборѣ дуже дешево.
Поважана П. Т. Публика зволить ласкаво скористати зъ нагоды и удати ся просто до единокои у Львовѣ
Медлінґскои фабрики обуви
тѣлько ул. Гетманьска ч. 8 въ готели „Вікторія“.
Зъ глубокимъ поважаненъ
Альфредъ Френкель
227 1—1 властите ь фабрики.

Голляндско-Американьска лінія
зносины пароходами разъ або два на тыждень
зъ Роттердаму до Нью-Іорку
Бюро для кают: Wien, I. Kolowratring 10
Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. каюта.	II. каюта.
1 апр: до 31 октовр. м. 280—400*)	1 авг. до 15 октобр. марокъ 200
1 новемб. до 31 марта м. 230—320	16 октоб. до 31 юлія марокъ 180

*) Цѣна должыкы и величины каюты лишь и цѣли скорости и елеґанціи кождой.

Стація зелѣзница ИВОНИЧЪ. *Почта и телеґрафъ* ИВОНИЧЪ.

ИВОНИЧЪ
Заведене жерелько-купелеве и кліматичне въ Галичинѣ.

Щавы солоно-йодово бромовѣ и зелѣсто-йодово бромовѣ: купелѣ йодовѣ въ 3 будынкахъ, гливозо-боровинѣвѣй, рѣчнѣ заходы гідропатичнѣ, масажъ и ґімнастика лѣчнича.

Вказаня: болѣзни жѣночѣ, гостцѣ, дна, кила, недуги шкѣрнѣ, костей и нервѣ — взагалѣ всѣ недуги змагаючѣ скоршои вѣдновы організму. Заведенє положене въ лѣсѣ шпилькомъ 410 метр в. п. м. въ прекраснѣй горскѣй околици. Уряджене взорцеве: мешкана выгодни електрично освѣтленѣ, водотяги, вода до питя жередьна зъ скалы бюча. — Орхестра зведена: — Три сезоны вѣдъ 20 мая до кѣнця вересня: въ I. вѣдъ 20 мая до 20 червня и въ III вѣдъ 20 серпня до кѣнця вересня, мешканя дешевшѣ и въ тѣмъ тѣлько часѣ можна дѣстати увольненя вѣдъ таксы жерельнои. — Три лѣкарѣ: Д-ръ Клеменсъ Дембицкій, Д-ръ Станишевскій и Д-ръ Штавберъ удѣляютъ лѣкарскои помочи.

Склады вѣдъ мін.: соли и лугу на купелѣ домовѣй у всѣхъ аптикахъ и торговляхъ водъ, такожъ просто зъ заведеня.

Зголошеня полагоджуе и проспекты высилае окгатно ДИРЕКЦІЯ.

Управитель и лѣкарь-заведенія
155 2—8 *Д-ръ КЛЕМЕНСЪ ДЕМБИЦКІЙ.*

Перша буковиньска фабрика
ПОРТЛЯНДЪ и РОМАНЪ-ЦЕМЕНТУ
Еманоила Аксельрада въ Путнѣ
Нинѣшнымъ подаю до вѣдомости, що отворивъ я мою вѣсла найновѣйшихъ вымоговъ уряджену фабрику, въ котрѣй на разъ выробляемо
Природный цементъ
найзнаменитшои якости; поручаю по приступнѣй цѣнѣ!
Заступство высше вымѣненои фабрики повѣрилъ я для Львова и неходнои Галичины панови
І. ЛЛІЄНТАЛЬ у Львовѣ
ул. Сикстуска ч. 42
котрый заосмотреный моею повновластію, удержуе у Львовѣ значнѣй склады и выконуе замовленя заразъ такъ у Львовѣ якъ и на провінціи.
Упрашаю Р. Т. интересантовъ будовляныхъ о ласкаве зголошене и пересвѣдченє ся о высокой вартости и найлучшой якости цементу и заразомъ маю честь писати ся
зъ высокимъ поважаненъ
ЕМАНУИЛЬ АКСЕЛЬРАДЪ.
Адреса: Еманоиль Аксельрадъ. Радовцѣ (Radautz), Буковина. 126 18—20

Великій крахъ!

Новый Іоркъ и Лендонъ не пощадили и стараго континенту и ведена фабрика выробовъ срѣбныхъ була змушена выпродати цѣлый свѣй запасъ за малою тѣлько вынагородою за працю Мало повновласть ее выконати. Высылаю отже кожному за зворотомъ **зр. 6·60** слѣдуючи предметы:

6 штукъ ножѣвъ столовыхъ зъ правдивымъ англійск. вѣстремъ,
6 вилочокъ зъ одного каналка америк. пат. срѣбла,
6 ложокъ зъ америк. патент. срѣбла,
12 ложочокъ до кавы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохля до зупы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохелька зъ америк. патент. срѣбла,
2 кубки до пѣцъ зъ америк. патент. срѣбла,
6 англійскихъ вѣдставокъ Вікторія,
2 величавѣ свѣчники,
1 цѣдилко до чаю,
1 розпылачъ цукру.

44 предметы тѣлько за **зр. 6·60.**

Ти **44** предметы коштували давнѣйше 40 зр.. а теперь можна ихъ мати за тую низьку цѣну **зр. 6·60.**

Американьске патентоване срѣбло е навскрозь бѣлымъ металемъ, котрый барву срѣбла 25 лѣтъ вѣдъ гарантіею захову е Найлучшимъ доказомъ, що се оголошене не е
нѣякимъ обманствомъ,
зъобовязую ся симъ публично, звернути кождому грошѣ безъ трудовъ, кому товаръ не вподобае ся. Най отже нѣхто не опустить случайности набути сего величавого гарнітуру, котрый особливо надае ся на
Дарунокъ весѣльный або случайный
якъ не менше для кождого домовства.
Дѣстати можна лишь вѣдъ адресою:
А. Гіршберґъ
[A. Hirschberg's]
Домъ експортовый американьскихъ патентованыхъ товаровъ срѣбныхъ.
Вѣдень II. Rembrandstrasse 19/III. Телефонъ ч. 7114
Пересылка на провінцію за готовкою або за послѣплатою.
Порошокъ до чищеня 10 кр.
Тѣлько марка охоронна побочь стоича запоручае правдивость.

AMERIK. PATENT

Вытяги зъ писемъ признаня:

Посылку я одержавъ, есьмь зъ неи дуже вдоволеный.
Гаадъ [Угорщина], 1 вересня 1898.
Гр. Ц. Хотекъ-Гудеусъ.

Зъ надѣсланого товару есьмь вельми вдоволена.
Кристинополь, Галичина.
Сестра Іоанна, управителька Тов. Пр. Д. Марія.

Я такъ задоволена зъ одержаной присылки, що моє замовленя вновъ повтарю. Краковъ 21 мая 1899. *Княгиня Амалія Четвертинська.*

Зъ приданои заставы есьмь дуже вдоволеный и прошу о нову посылку. 181 3—5
Любачевъ, Галичина. *Бабичъ*, капітанъ.

Подешевѣ въ сплатахъ по-сля договору безъ подвышеня цѣнъ
признаемо Вел. оо. духовнымъ, П. Т. держ. и прив. урядникамъ а также всѣмъ особамъ на добрѣй станевиску въ случаю потребы купна товаровъ льняныхъ и полотнянныхъ якъ шіфоновъ, адамашковъ, вебъ на постѣль и т. п., также столового бѣля, ручниковъ, бѣля мужескаго, данскаго и дѣточого, ровножъ церковныхъ коверовъ передъ престолы, салоновыхъ и другихъ, дальше портіеръ, занавѣсовъ, ходниковъ, ватованыхъ ковдръ, ератъ лінолеумъ, капъ на столы и постелѣ, коциковъ, дергъ на конѣ, макатовъ, фобелиновъ и многихъ другихъ артикулевъ.
Ілюстрованѣ цѣнники высилаемо на жадане безплатно.
Письма и запиты належыть адресувати: 190
Товаровый домъ
„AU LOUVRE“
Львовъ, улиця Сикстуска ч-ръ 6. (Пасажъ Гавсмана).

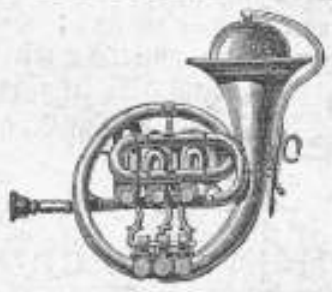

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментовъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000-чѣ мельодій найтревалѣйшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тѣлько я по цѣнѣ 10 зр. вразъ въ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр.

Зъ поважаненъ **І. КАПРАЛИКЪ у Львовѣ.**

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавецъ и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянъскои. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійскаго, подъ зарядомъ Іосифа Данилюка.

Ч. 137. Львовъ, Понедѣлокъ 21 Червня (3 Липня) 1899. Рочникъ XX.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходить вѣ второкъ, и вѣ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Hassenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Hassenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише въ попередне застереженю. — Реклямаціи неопечатани вольный вѣдъ порта.

Неодиноке число коштуе 8 кр. в. в.

Оголошеня звыклй принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одной стрѣчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надслане“ по 25 кр. в. в.

Подяки и иншій донесеня приватній числять ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

Глупота чи лукавство?

Львѣвскій кореспондентъ (*A*) краківского Czas у, котрого дописи „Z Rusi“ знаній вже нашимъ читателямъ зъ своєи правдомовности и прихильности до Русинѣвъ, уживая собѣ часто такои суперечности зъ правдою, що дѣйстно треба запытати ся: чи вѣнъ зъ глупоты — отже въ добрѣй вѣрѣ — лже, чи зъ повною свѣдомостію лицемѣрно лукавить? Годѣ припустати, щобы такъ вызначный дневникъ, якимъ е Czas у польскѣй публицистицѣ, послугувавъ ся сталымъ кореспондентомъ, котрый бы не розумѣвъ справъ, о якихъ мае писати; якѣнци и сама редакція не мѣстила бы рѣчей, зъ котрыхъ вызирае — глупота. Остае ся хиба другій здогадъ, що панъ *A* лже зъ повною свѣдомостію, удаючи лише, що не знае правды. А що и самъ Czas перенятый лицемѣрнымъ лукавствомъ супротивъ Русинѣвъ, то й поясняе ся, що дописи такій радо помѣщуе: „найшовъ свѣй свого“ або „яке ѣхало, таке здыбало“. Даромно Czas дае редакторови „Прапора“ за статью про вѣдносины Русинѣвъ до Полякѣвъ (гл. ч. 130 „Дѣла“) науку, що замѣсть докоряти Полякамъ лицемѣрствомъ и неморальностію лѣпше було було бы защѣпляти у власнои пастви и середъ читателѣвъ „Прапора“ почуте згоды, *правды* и любови. Ся наука свѣдчить ще лѣпше о польскѣмъ лукавствѣ Czas-у, якимъ „Прапоръ“ докоряе Полякамъ; бо чи готовлене очевиднои лжи о Русинахъ згоджуе ся зъ католицкою наукою и чи причинне ся до защѣпляваня згоды и любови мѣжь Русинами и Полякама? У всякѣмъ разѣ нехай Czas и самъ памятае на московску пословицю „ври, да знай мѣру!“, котру въ ч. 136 не цѣлкомъ навѣть слушно адресуе до „Галичанина“. Повыше подамо зъ послѣднихъ чиселъ Czas у кольки зразкѣвъ такого лицемѣрного лукавства.

Въ ч. 136 зъ д. 17 червня с. р. подае нашъ любый панъ *A* коротній замѣтъ письма, внесеного Рускимъ Товариствомъ педагогічнымъ до міністерства просвѣты въ справѣ звѣстнои реформы науки руского языка, и кѣнчить такою замѣткою: „Супротивъ тыхъ всѣхъ меморіяловъ („Народнои Рады“, Наук. Товариства им. Шевченка и Товариства педагогічного) треба замѣтити, що змѣны, якѣ наша найвыща власть школьна переробила въ науковѣмъ пляпѣ руского языка, були наслѣдкомъ позажныхъ нарадъ и гадокъ, засаженыхъ вѣдъ найдосвѣдченѣйшихъ педагогѣвъ рускои народности“.

Отожь то и е, що се просто — ложь, и то вѣдъ початку до кѣнца ложь свѣдома. Правдою е те, що „Народна Рада“ написала въ своѣмъ пропамятнѣмъ письмѣ: „Галицка ц. к. краева рада школьна скликала анкету; але лише половина членѣвъ, котрѣ взяли участь въ анкетѣ, знае руску мову, а друга половина не мае анѣ найменшого знания тои мовы. Протоколу нарадъ анкеты члены ей не пѣдписали; а навѣть, яякъ се цѣлкомъ певно знаемо на пѣдставѣ информацій зовсѣмъ компетентныхъ, *выслѣдки нарадъ цѣлкомъ рѣзнять ся* вѣдъ тыхъ постановъ, якѣ опѣсля выйшли, зъ розпорядженю краевои рады школьнои“.

Тыми „найдосвѣдченѣйшими педагогами рускои народности“, про якихъ згадуе кореспондентъ Czas-у, був тѣлько одинъ членъ анкеты, котрого знане взагалѣ, а зъ окрема знане польскои мовы и літературы дуже быстро схарактеризували его ученики, коли ще був учителемъ того предмету, призвиском „скоробрешенко“ чи то, инакше кажучи, „блаґеръ“; рускои мовы и літературы вѣнъ майже не учивъ нѣколи и ажь опѣсля выйшовъ, нѣ сѣло нѣ пало, на „найдосвѣдченѣйшого педагога“ такожь и въ сѣмъ предметѣ.

Въ тѣмъ самѣмъ числѣ Czas-у обговорюе панъ *A* нашу статью „По выборахъ до рады міста Львова“ (гл. ч. 118) и править, що „даснѣйше Русины у Львовѣ не приступали до выборчои кампанія въ столицѣ краю вѣдъ окликомъ національнымъ, то и мали число рѣдныхъ, вѣдповѣдне численѣй силѣ руского населеня въ мѣстѣ; сего-жь року выступили зъ тымъ окликомъ и — зазнали сромнои погромы. Се нехай имъ послужить за науку на будуче“.

Отже и се свѣдома ложь вѣдъ початку до кѣнца. При попередныхъ выборахъ, зъ котрыхъ выйшло сѣмь радныхъ Русинѣвъ, Русины не до пробованя важше зазначили своє народне становище, нѣжь сего року. Сего-жь року вони у своѣй вѣдозвѣ такъ смиренько зазначили те становище, що були бы выставили ся на загальный посмѣхъ, коли бы були и сего не зробили. Вѣдозвы тои не повторяемо тутъ на доказъ сихъ нашихъ слѣвъ; але е она въ цѣлѣй основѣ напечатана въ 34 ч. „Дѣла“. Тожь Полякамъ не грѣхъ приступати до выборчои кампанія зъ всѣлякими окликами, національнымъ, католицкимъ, антісемітскимъ, протившляхотскимъ и т. д., лише Русинамъ грѣхъ сказати явно, що они Русины? Додати ще треба, що на передвыборчихъ зборахъ по дѣльницяхъ мѣста, де укладано листы кандидатѣвъ, ще и не знали, чи Русины будуть вести яку акцію и яку выдадуть вѣдозву; а таки нѣгде не зважано на те, щобы и Русинѣвъ покласти на листу. Поки руска вѣдозва могла ще бути знана, вже появили ся польскій листы, на котрыхъ не було нѣ одного Русина. Чисте фарисейство изъ стороны Czas у и его кореспондента!

Зъ такимъ самымъ фарисействомъ чудуе ся панъ *A*. въ 143 ч. Czas-у, що „Дѣло“ обурило ся вѣзванямъ львѣвского старосты п. Франца, выданымъ до выдѣлу читальнѣ „Просвѣты“ въ Скнилові, щобы ему подано именный выказъ членѣвъ читальнѣ. „Не дивно бы менѣ було зовсѣмъ — пише п. *A*., — коли бы такихъ выказѣвъ зажадано вѣдъ иншихъ читаленъ „Просвѣты“ або товариства им. Качковского въ рѣдныхъ частяхъ краю. Або-жь оба сѣ товариства потребують боятися подѣбной явности? Обурене могло бы бути оправдане хиба тогдѣ, коли бы середъ тыхъ товариствъ конли ся якѣсь незгѣдний зъ статутами тенденція.“

Отже наша редакція вызвае самъ панъ *A*, щобы намъ безпроволочно прислалъ выказъ членѣвъ своєи родины. Панъ *A* не обурить ся на те — сего мы певнѣ, — але выемѣе насъ, скаже, що мы збожеволѣли, и, коли схоче бути людянымъ, то дасть знати ратунковѣй стаціи. А чому?... Рѣчь проста: не длятого, щобы п. А. *боявся ся явности*, тѣлько длятого, бо мы не маемо нѣякого права жадати вѣдъ него чогось подѣбного. Отже и въ справѣ Скнилова о те саме ходить: читальни не в товариствомъ політичнымъ и нѣсля закону нѣхто, навѣть п. староста Францъ, не мае права жадати вѣдъ нея выказу членѣвъ. О тѣмъ, чи въ читальни не коять ся якѣсь незгѣдний зъ статутами тенденція, мае п. староста инший способы довѣдати ся — врешть выкликъ членѣвъ о тѣмъ не поучивъ бы его — и певно не залишивъ бы, коли бы се выказало ся, постаратись о замкненя читальнѣ.

Зъ такимъ самымъ фарисействомъ править кодесподенгъ Czas-у про наши замѣтки въ справѣ такои новины, якою е Tygodnik urzędowy, „призначеный для громадъ и урядѣвъ парохіяльныхъ, выдаваный очевидно (?!) въ урядовѣмъ языцѣ“. Чи п. *A*. не знае, що польскій языкъ е урядовый лише для старостѣвъ, але не для громадъ и парохіяльныхъ урядѣвъ, до котрыхъ староства повинни пѣсля закону писати въ урядовѣмъ языцѣ сторѣнъ? „Народна часопись“ на котру кореспондентъ указуе, не заступить Tygodnik-ѣвъ urzędow-ыхъ поти, поки не будуть пп. староты помѣщати въ нѣй тото, що помѣщають въ Tygodnik-ахъ. А що се неможливе, то и слушна рѣчь, щобы Tygodnik-и для рускихъ громадъ и парохіяльныхъ урядѣвъ выдавано по руски, якъ довго живемо ще въ конституційнѣй Австрія, а не въ Польщѣ. Правописію нехай собѣ п. *A*. не сушить головы, бо урядова правопись е лише одна, — фонетична; о тѣмъ знае и вѣнъ и пп. староты.

Але найзабавнѣйше е вже те, що удаючій глупого панъ *A*. править про нашу статью зъ д. 27 червня ч. 132, въ котрѣй мы вѣдзывали ся до пробуваючого тутъ міністра судѣвництва. Варто навести цѣлый той устунъ. „Нинѣшній нѣбы то заступникъ рускои опініи публичнои не позбули ся доси слабои стороны старшого покольня Рутенцѣвъ, що вѣдъ кождого золотого ковнѣра зъ міністерскихъ канцелярій ждали спасеня для Руси, народно и політично уладженои на свѣй ладъ. Тымъ панамъ выпадало бы разъ вкѣнци научити ся політично-народнои азбуки, що до старои цен-

Причины хронічного голоду въ Россіи.

Про голодъ въ россійскихъ уральскихъ и надволжаньскихъ губерніяхъ писано дуже много такъ въ россійскѣй якъ и захѣдно-европейскѣй прасѣ. Причины тои хронічнои нужды звалювано на правительство, на вѣдносины аґрарній и на саме мужицтво. А тымчасомъ показуе ся, що сли тутъ завинило правительство чи тамъ вѣдносины аґрарній або й самѣ мужики, то се лишь причины пѣдрядній; головній причины лежать деинде.

Рѣльництво въ тыхъ частяхъ Россіи мусить бороти ся зъ великою неправильностію клімату и въ теллюричнымъ розвоемъ тыхъ частей землѣ, бо земля не стоить на однѣмъ мѣсци, але розвиваесь, ей верхній змѣнае ся: тамъ, де були колись пальмовій гаѣ, нинѣ леданій горы; де були городы-раѣ, тамъ нинѣ пѣсковины, а де колись були цѣлій моря, якъ отъ прим. въ Середнѣй Азіи, тамъ були потѣмъ величавій оазы, а нинѣ тягнуть ся не змѣрнимі степы и пустынѣ Турану, що чимъраз бѣльше розширяють ся на полудне, пѣвнѣчь, схѣдъ и захѣдъ, хиба що найдуть де природну опору въ горахъ.

Въ Середнѣй Азіи поступае той процесъ дуже скоро въ передъ, бо въ якихъ двохъ-трехъ десяткахъ лѣтъ зайшли тамъ змѣны, котрыхъ не можна полишити незамѣчеными. Пощезали тамъ зъ лица землѣ рѣки, що ще истнували въ 1860 ыхъ рокахъ. Головна рѣка Середнои Азіи Аму-Дарія не мае вже тѣлько воды, щобы доплысти до Каспійского моря, и выбрала собѣ коротшу дорогу до озера Аральского, котрого зеркало такожь опало такъ само якъ въ озерѣ Каспійскѣмъ. Золотоносна рѣка Сыръ-Дарія, въ котрѣй Петро Великій казавъ шукати золота, плыве ще, якъ бувало, але воды мае вже о много менше, якъ перше. А то, що дѣе ся въ рѣками, дѣе ся зъ цѣлымъ краемъ. Ще передъ тридцятьма роками росли надъ рѣками Бухары пышній еліяіи [дереза]; нинѣ вже зъ нихъ и слѣду не зостало. Мешканцѣ Самарканда розказують собѣ про польованя Тімура на тигры цѣлыми тыжднями; оповѣдають про польованя на оленѣвъ у великихъ лѣсахъ, — а нинѣ горы стоять пустѣ, безъ лѣсовъ, а зъ звѣрины анѣ слѣду не полишило ся. Де колись въ тѣни деревъ джурчали жерела, проживали тысячѣ звѣрѣвъ и птиць, нинѣ тихо, голо, — то розпалена горячимъ сонцемъ скала.

И нѣгде може природознавець не може такъ докладно дослѣджувати теллюричнѣ змѣны землѣ, якъ въ тыхъ краяхъ. Хоть вже тысячѣ лѣтъ минуло вѣдъ того часу, якъ тутъ було море, то слѣды его полишили ся якъ найвыразнѣйше. Пѣсковины, повнѣ решток мушель, ще й нинѣ выглядають якъ дно моря, що вѣдплыло нѣбы передъ кѣлькома мѣсяцами. Дуже часто лучають ся мѣсця, де на метръ пѣдъ пѣскомъ выступае морска вода. А море Каспійске и Аральске не е нѣчимъ иншимъ, якъ слабыми останками великого теньского моря, середъ котрого Уралъ и Кавказъ були лишь островами.

Коли море уступило, наставъ періодъ ростинноі вегетацій. Всюды росли дерева и ростины, де лише грунтъ не пересякъ занадто солію. Зъ вегетацію ростинною пѣйшла въ парѣ и фавна. Але повѣльный розвѣй природы усунувъ ту вегетацію и звѣрята, а дальшій розвѣй усуває и теперѣшне животинне жите.

Однакъ рѣки, озера, моря не высыхають безкарно, бо знищена ихъ высхненемъ ростинность не выпливае вже на творене хмаръ и опадѣвъ атмосферичныхъ. И дѣйстно сконстатовано обсерваціями и помѣрами, що скѣлькость опадѣвъ тамъ зменшила ся. Черезъ то розширяли ся степы чимъ разъ бѣльше, и то не лишь въ Туранѣ и на пѣвночи, а такожь въ напрямѣ до Каспійского моря на захѣдъ и до Европы. И ось на нашихъ очахъ вѣдбуваеся цѣкаве явище, що пустынѣ Середнои Азіи такъ само йдуть на пѣвнѣчь, якъ пѣвнѣчній леды на полудне. А розумѣе ся, що такій космічній змѣны вплываютъ остаточно цѣлковито на клімать даныхъ краѣвъ и приводять ихъ до економічнои руины, якъ се отъ дѣе ся зъ россійскими губерніями, знаными вже широко въ свѣтѣ зъ свого хронічного неурожаю.

Є вправдѣ — именно въ рѣльничихъ кругахъ захѣднои и середнои Европы — навѣть фаховій ученій, що по ихъ гадцѣ економічный упадокъ тыхъ рѣльничихъ краѣвъ не бувъ бы для Европы нещастемъ, бо не потреба бы бояти ся ихъ конкуренція. Але то поглядъ короткозорый, бо змѣны клімативній на такъ широкихъ просторахъ въ наслѣдокъ змѣнъ теллюричныхъ моли бы безперечно шкѣдный вплывъ и на европейскій клімать, и мы потерпѣли бы певне бѣльшу страту, нѣжь могли бы заробити черезъ бракъ конкуренція.

И дѣйстно въ послѣдныхъ двохъ або трехъ десяткахъ лѣтъ можна було спостеретя, що гідрольоґічній, метеорольоґічній, взглядно клімативній вѣдносины всходнои части европейскои Россіи зближають ся чимъ разъ бѣльше до клімату закаспійского и сконстатовано тутъ обнижене стану опадѣвъ атмосферичныхъ. И такъ примѣромъ Волга — тота Міссісіпі европейскихъ рѣкъ — мае вже далеко менше воды, нѣжь ще передъ двацятьма роками. Можна отже побоюватися, що въ будучности жде Волгу судьба Аму-Дарія.

Въ великѣй мѣрѣ причинивъ ся до того сумного стану вандалізмъ населеня, що выгнало майже всѣ лѣсы и тымъ самымъ завдало своему рѣльництву шкоду, яка о много перевышае доходъ зъ лѣсовъ. Правда, годѣ и того забувати, що сѣ стороны, сѣ губерніи вже самѣ собою лежать въ такѣмъ мѣсци, де дощѣ дуже рѣдкій. То вѣдносить ся передо всѣмъ до Казаня и околицѣ. Але такъ було вже вѣдъ вѣковъ, а неурожаѣвъ не бувало, отже за одну и выключну причину неурожаю можна вважати змѣны клімату въ наслѣдокъ вырубаня лѣсовъ и ширшаня Туранъскои пустынѣ. Такъ клімативній, метеорольоґічній, взглядно гідрольоґічній вѣдносины погоршили ся, и тутъ заходить такій самый процесъ, якъ въ пустыни Туранъскѣй, де въ наслѣдокъ погоршеня клімативныхъ вѣдносинъ выгинула цѣла фавна и фльора.

При такѣмъ станѣ рѣчи россійскій мужикъ мавъ бы рацію, коли валомивши руки каже, що тутъ годѣ що-небудь зробити, боротя ся зъ силами природы годѣ. Але справа такъ зле не стоить.

Правда, чоловѣкъ не може касувати природній права, але вѣнъ може хѣдъ розвою природного приспѣшати, здержати, змѣнити. А въ сѣмъ случаю, коли вырубуваня лѣсовъ погоршае клімать, то само собою розумѣе ся, що лѣсы полѣпшають его, спиняючи выпарованя, вплываючи на творене хмаръ, а тымъ самымъ и на творене опадѣвъ атмосферичныхъ. Отже въ першѣй лініи треба бы залѣсити всѣ тѣ провінціи, що терплять на хронічный неурожай и голодъ.

Але сего було бы за мало, бо тымъ ще не усунуло бы ся вплыву закаспійскихъ степовъ и пустынь. Отже въ тѣй цѣли треба бы взяти ся до велитеньского дѣла: до залѣсеня сотокъ миль обохъ стоковъ Урала. То було бы дѣло, що принесло бы не меншу славу, якъ збудованя Сибѣрскои зелѣзницѣ. А такій живый муръ деревъ мѣгъ бы спинити ширшане степовъ и пустынь. Пѣдъ добродѣйнымъ вплывомъ лѣсовъ плыли бы знову рѣки, били бы жерела, посуха не выпалювала бы збожа, рѣвницѣ мѣжь лѣтомъ и зимою стали бы меншій, а не вплывали бы такъ убійчо на ростинне и животинне жите.

Коли се може вдѣйснити ся, годѣ знати, але е вже люде, що про се думають.

тралізація въ Австрії дорога занадто далека, а поворотъ до нея зарѣвно неможливый, якъ рѣцѣ до свого жерела. Зъ усѣми жалями и жалобами належить (!) звертати ся завсѣгды лише до тыхъ, що вѣдъ пяти зъ горою нѣкѣвъ не щадили працѣ и жертвъ для добра Руси (!), а и теперь, вѣдъ 30 лѣтъ, зробили для нея, для ея народного розвитку, нехибно бѣльше доброго, нѣжь котре-небудь правительство, що коли-небудь панувало надъ якоюсь частію Руси. Щобы переконати ся, якою неправдою и жалобы обохъ органѣвъ неславної памяти народної консолідації (нашу статью повторивъ опѣля зъ незначными змѣнами такожъ „Галичанинъ“. *Ред.*), досыть лише переглянути шематизмъ королѣвства Галичины и Володимирїи за сей рѣкъ; тамъ и айдемоцѣлый рядъ особъ *походженя рускаго* на высшихъ и найвысшихъ посадахъ судовыхъ. Найдуть ся тамъ и радники и старшій радники судѣвъ окружныхъ, краевыхъ и апеляційныхъ, а навѣть и на президентахъ окружныхъ судѣвъ не збувае. Дуже легко може бути, що мало найде ся Русинѣвъ пѣдъ ладъ „Дѣла“, а ще менше пѣдъ ладъ „Галичанина“, бо о се тымъ дневникамъ головно ходить; але урядники *рускаго походженя* на бракъ справедливости въ увзглядненю ихъ заслугъ и способностей жалувати ся певно не будуть“.

Тутъ вже маємо дѣло не тѣлько зъ лукавствомъ, але и зъ глумомъ та крайнымъ цинізмомъ. По перше: не звертались мы до міністра зъ ожиданемъ спасеня, бо навѣть выразно зазначили, що Его Екселенція мабуть не буде мати... часу вглянути въ справы, нами указаній; мы лише указали на справы, въ якій міністеръ *повинен* бы вглянути, скоро сюды приѣхавъ, а справы тѣ залежать таки вѣдъ него, скоро вѣнъ не є міністромъ свого ресорту лише вѣдъ парады. По друге: коли не кореспондентови, то редакції Czas-у пригадуємо, що мы все-таки ще належимо до Австрії, а не до Польщѣ; и поки польске коло въ своѣй безмежнѣй льояльности не розбье Австрію та не збудуе Польщѣ, все-таки зъ нашими жалями и жалобами звертатись будемо туды, вѣдки почало ся освобожденя нашого народу зъ тыхъ кайданъ, въ якій закували насъ тѣ, що „надъ 500 лѣтъ не щадили працѣ и жертвъ для нашого добра“. За се, що досѣ зроблено для нашого вѣдродженя и розвитку, маємо дякувати правительству австрійскому, не польскому, и собѣ самымъ, своѣй власнѣй праци, котру тѣ, що „вѣдъ 30 лѣтъ“ такій поносять дальшій жертвы (!) для насъ, лише на кождѣмъ кроцѣ спиняють та певно давно бы насъ здавили, коли бы мали силу по тому, такъ, що тѣлько лишились бы зъ Русинѣвъ „особы рускаго походженя“ пѣдъ ладъ пана *А* и Czas-у. По трете: „особы рускаго походженя“ не „wedle modły Dila“, якихъ Czas бачить на всѣляких вызначныхъ посадахъ — то такій самій Русины, якъ всѣлякій Бавхи, Гайдереры, и т. н. е Нѣмцями. Намъ не о „особы рускаго походженя“ ходить, тѣлько о Русинѣвъ; нехай собѣ они будуть и польского чи нѣмецкого походженя, кобы лише почувались и були Русинами. Що Русинъ такій, якъ мы и всѣ Русины его розумѣють, не буде до смаку Czas-ови и пану *А*, то вже не наша вина; але нехай же и Czas не дивуе ся, що намъ не до смаку Русинъ такій, якій е пѣдъ ладъ Czas-ови.

Та й се разъ треба бы покѣнчити вже: Мы, Русины, не втыкаемо носа до того, якій собѣ Полякъ той чи сей; се передовсѣмъ рѣчь его власна, а опѣля польскои суспѣльности, вѣдъ котрои єдино залежить уважати когось за Поляка або нѣ. Такъ само маемо повне право вымагати вѣдъ Полякѣвъ, щобы не втыкали носа до сего, чи той або сей е Русинъ чи нѣ; полишѣть се намъ самымъ такъ якъ мы робимо супротивъ васъ. Може колись, якъ ваше щасте приверне вамъ Польщу, а наша недоля кине насъ пѣдъ ваше панованє, — може тогдѣ будете мати й право судити, чи той або сей е Русинъ або „рускаго походженя“; але до того часу кождый, чи вѣнъ е „рускаго походженя“ чи нѣ, маe независиме вѣдъ васъ право уважати себе за Русина або й нѣ, а такъ саме руска суспѣльность маe те саме право признавати его Русиномъ або нѣ.

Рускій институтъ дѣвочій въ Станиславовѣ.

Пишуть намъ:

Вѣдъ давна вже дасть чути потреба заложеня рускаго института дѣвочого въ Станиславовѣ. Товариство „Рускихъ женщинъ“ займаесь уже вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ призбиранемъ фондѣвъ на сю цѣль. Щобъ институтъ сей якъ найскорше ввести въ житѣ, скликано на день 29 червня с. р. всѣхъ прихильникѣвъ сеи справы на пораду. И справдѣ зѣбралось того дня въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ понадъ 50 запрошеныхъ патріотѣвъ.

Засѣданє зачалось о годинѣ 5½ вечеромъ. По повитаню зѣбраныхъ головою „Шкѣльнои Помочи“ о. Порайкомъ, яко скликуючимъ зборы, выбрано предсѣдателемъ зборѣвъ радника суду п. Карановича, а на секретаря покликано академика Олесницкого. П. Карановичъ, подякувавши короткими словами за выборъ, давъ голосъ референтови справы проф. гімн. Шахновичеви. Змѣстъ сего реферату бувъ менше-бѣльше такій:

У вступѣ представивъ референтъ значѣня и потребу выхованя молодежи въ дусѣ національномъ. Се зрозумѣли добре наши сусѣды, та й у насъ зроблено вже де що на тѣмъ полѣ, однакъ на жаль въ порѣвнаню до масы нашого народу дуже мало. Мы нерадо посылаемо дѣти до школы, бо знаемо, що сеся школа не наша. Намъ треба школъ, котрій бы выховували молодѣжь въ народномъ дусѣ, плекали нашу мову, звычаѣ, будили народну свѣдомѣсть. Нашъ нарѣдъ жие по селахъ, а тамъ школы лише низшого степеня; трохи интеліґенція мешкае по мѣстахъ, але що она тамъ звычайно въ меншости, то маe другорѣдне значѣня. Мужикъ не радо посылае дѣти до школы до мѣста, а й интеліґентъ не все може, не все маe за що посылати дѣти до мѣскои школы; ще хлопцѣ, але дѣвчата звычайно пѣйдуть на рѣкъ-два до школы, а про высшу просвѣту й мовы бути не можѣ. Тутъ навѣвъ бесѣдникъ цифры на доказъ, якъ мало нашихъ дѣвчатъ ходить до семинарѣвъ учительскихъ, а особливо якъ мало ходить ихъ до приватного семинаря въ Станиславовѣ [на 150 лише 17 Русинокъ!] а матуры не здае сего року на 25 анѣ одна Русинка. Потреба намъ отже взятись до дѣла! Минули вже тѣ часы, коли мы думали, що за насъ правительство всьо зробить. Отже берѣмъ ся до роботы усѣ! Треба робити такъ, щобы меншу ролю въ тѣмъ грала жертволюбивѣсть, а бѣльшу интересъ, — щобъ тѣ, котрій дають грошѣ, бачили, що ихъ не выкидають безпотрѣбно. Мусимо доказати, що школъ намъ треба, мусимо уможливити ходженя до школъ, зѣбльшити фреквенцію. Зробѣмъ початокъ! Заложѣмъ початково хоть-бы платну станцію, де дѣвчата мали бы мешкане, зъ-вѣдки ходили-бъ до школы а дома ще крѣмъ сего побирали бъ лекціи рускои исторіи и літературы, дальше спѣву и музики. — Референтъ закѣнчивъ внесенемъ: Зѣбраній узнають потребу заснувати въ Станиславовѣ рускій институтъ для дѣвчатъ, а до переведеня сего якъ найскорше въ дѣло, выбирають комітетъ и припоручають ему заразъ уконститууватись и приступити до роботы.

Надъ симъ рефератомъ розвинулась дуже ожившена дискусія, въ котрій забирали голосъ панѣ: Озаркевичева, Кумановска, Малицка, Гаврилова, Чорненькова, Бучиньска и Левицка, оо. Бачиньскій, Кульчицкій, Домбчевскій, Порайко, пп. Левицкій, д-ръ Величко, д-ръ Коцюба, Мороз, Шахновичъ. Зъ усѣхъ промовъ и интерпеляцій, въ цѣлого настрою присутныхъ пробивало велике заинтересованє сею важною и пекучою справою; всѣ бесѣды доторкали найважнѣйшихъ справъ. Въ дискусіи обговорено докладно справу заложеня и введеня института въ житѣ вже зъ початкомъ вересня с. р. Дальше застановлялись присутній надъ тымъ, кого бы выбрати до комітету, що маe ся сею справою занятн. Постановлено, щобы до комітету постѣйно належавъ выдѣлъ станиславѣвского товариства „Рускихъ женщинъ“, а то тому, що сесе товариство дуже заслужилось для тои справы, именно призбираемъ значныхъ фондѣвъ. Кромѣ того маe входити до комітету рѣвне число членѣвъ зъ по-за сего товариства, а на случай потребы комітетъ буде мати свободу покликувати новыхъ членѣвъ и въ сей способъ доповнити ся. Дальше ураджено, щобы комітетъ подѣлити на двѣ части: одна часть маe занятн ся введеньмъ въ житѣ института и дальшого веденя его, а друга приспорованьмъ грошей на ту цѣль. Въ тѣй справѣ треба буде порозумѣти ся зъ станиславѣвскимъ Бояномъ, а властиво зъ его драматичнымъ кружкомъ, котрый маѣ силы справдѣ концертовій. (Въ осени с. р. буде на сю цѣль представленє аматорске, въ котрѣмъ возьмуть участь знанй вже знаменитій аматорскій силы). Зъ-мѣжь бесѣдъ важнѣйшій були промовы о. Кульчицкого и д-ра Величка, а се зъ того взгляду, бо въ нихъ пробивавъ ся досвѣдъ въ такихъ справахъ. [О. Кульчицкій бравъ участь въ заснованю бурсы въ Коломыи, а другій у введеню въ житѣ дѣвочого института перемыского.] Особливо подобалась промова панны Малицкои. Симпатична поетка дала ся вже другій разъ пѣзнати нашѣй публицѣ: першій разъ на вечерницяхъ „Рускихъ женщинъ“ дуже гарнымъ вѣдчитомъ, а теперь давши въ своѣй краснорѣчивѣй и розумнѣй бесѣдѣ доказъ правдивого бесѣдницкого таланту. Промова панны Малицкои выкликала мѣжь присутными правдивый ентузіазмъ. Грѣмкій оплески, що разъ-у-разъ нагороджували ея бесѣду, були доказомъ сего.

Резолюція ухвалений засѣданемъ такій:

I. Высше наведене внесенє референта проф. Шахновича въ справѣ якъ найскоршого отвореня института дѣвочого.

II. Внесенє д-ра Величка: Засѣданє ухваляе, щобы до комітету, займаючого ся введеньмъ въ житѣ института належавъ постѣйно выдѣлъ товариства „Рускихъ женщинъ“.

III. Внесенє проф. Шахновича: Засѣданє постановляе, щобы комітетъ до трехъ днѣвъ уконституовавъ ся.

Всѣ резолюція принято одноголосно.

До комітету выбрано 12 членѣвъ, именно: [1—6] шесть выдѣловыхъ товариства „Рускихъ женщинъ“, 7) п. Карановичъ радникъ судовый, 8 проф. д-ръ Коцюба, 9) о. Кульчицкій, 10) о. сов. Торонъскій, 11) проф. Шахновичъ, 12) проф. Остапъ Левицкій; — — заступниками выбрано: 1) о. Порайка, 2) паню Навроцку, 3) паню Кшепиньску, 4) паню Озаркевичеву, 5) проф. Мороза, 6) п. Якубовича.

Такъ стала важна и пекуча справа института дѣвочого въ нашѣмъ мѣстѣ порѣшеною. Вѣдъ вересня сего року будемо мати институтъ, бо комітетъ ad hoc выбраный уконститууесь въ недѣлю 2-ого липня и заразъ приступить до дѣла. Теперь вѣдъ Васъ, Родичѣ, буде залежати будучнѣсть института. Дѣти Вашій будуть мати тамъ нагоду высшого образованя въ дусѣ національномъ.

Ю. Е. Олесницкій секретарь.

Двѣ долѣ.

(*Докѣнченє.*)

А теперь загляньмо у хату Ладиновои.

У хатѣ тишина. Всѣ вже сплять, лишь Лідія сидить на лѣжку та важну думку думае. Щаслива Славка! А де-жь моє щасте? И що-жь теперь буде? Що буде? — се питанє она повтаряла собѣ вѣдъ мѣсяця, оно стало майже привичкою ея. Що-жь буде? Хаха-ха! Се-жь можна було передвидѣти, а однакъ якъ сеся правда болить, болить! — И дѣвчина хапалась за груди, ахъ, такъ болѣло се серце, болѣло, рвалось, а сконати не могло. Чому? Тому, що було ему суджено дальше терпѣти.

Нѣяке сотворѣнє не зможе тѣлько мукъ вытерпѣти, що чоловѣкъ. Правда, чоловѣкъ здѣбный до вѣдчуття великого щастя — бо щастя морального, но заразомъ вѣнъ може безконечно мучитись, бо мучитись душею. Его серце може рватись у кусни, а однакъ вѣнъ ще жие.

Глупа! — зойкнула Лідія, — я-жь повинна була памятати о словахъ поета:

Майне щасте въ твою долю
Мовь блискавка въ хмару —
Та й знову згине твоя доля
Недоли пѣдъ пару!

И що-жь теперь буде? Що осталось? Нѣчо! Яке страшне горе, коли чоловѣкъ опинить ся на дорозѣ житя и мусить собѣ сказати: нѣчо! Якъ тяжко, коли глянешь у будучнѣсть и видишь — нѣчо! Нѣчо! а однакъ я повинна була се давно знати, що буду мусѣла колись сказати собѣ: нѣчо! Не дармо прецѣнь каже наша пословиця: „не було зъ ранка, не буде до останка“...

Нѣчо у серци! Охъ, не нѣчо, а горе, безкрае, якъ море. И виднѣе дорога житя — повна острыхъ колючокъ безъ однѣсѣнькои квѣтки...

Боже мѣй, Боже! За що-жь властиво я такъ страшно мучусь? за що? За що менѣ ще дитиною треба було вѣдречи ся дитинныхъ веселыхъ игоръ? За що мои дѣвочій лѣта переплываютъ такъ сумно, середъ тяжкихъ журбъ и грызотъ? Чому за кѣлька иснѣйшихъ хвилинъ — теперь мушу зносити таку тугу и бѣль, що пѣдъ его ударомъ серце конае та сконати не може?

Коли-бъ я могла пѣйти въ свѣтъ за очи, перебѣгати села и мѣста, може-бъ не думала, не мучилась такъ страшно... томилась бы, доки-бъ не спочила на вѣки, а тамъ нѣсть болѣзни, нѣ печали...

А такъ? — жити зъ своими гадками, що гадюкою ються ся коло серця та завдають що-разъ новій й новій раны! Боже! чому оставивъ Ты мене? Я-жь твоя дитина! — дитина така дуже дуже бѣдна...

Довго ще мучилось у темнѣй ночи бѣдне дѣвоче серце. Нѣхто не чувъ тихихъ жалѣвъ, нѣхто не бачивъ горячихъ слѣвъ — нѣхто зъ людей...

Бѣдна, бѣдна Лідія! Она такъ любила Володимира! любила цѣлою душею, бачила въ нѣмъ такъ много красного — идеалъ сына своѣи націи, идеалъ мужчины. Такого она собѣ вымрѣла, полюбила на вѣки — и за те пробито любяче ея серце. Наразъ она мусить собѣ сказати, що вѣнъ ея не любивъ анѣ хвилины, анѣ одной мінуты... Боже! але чому-жь такъ часто нагадувавъ собѣ ея? Коли бы бувъ забувъ наразъ, зъ початку, бувъ бы сторгавъ ея щастя, але може не на завсѣгды, — а теперь... що осталось? Порожня — нѣчимъ нѣколи не заповнима.

— —

Минуло кѣлька лѣтъ. Въ мѣстѣ Б. въ одной зъ бѣчныхъ улиць стоявъ малый чистенькій домокъ въ огородци. Була весна, якъ все красна, чарѣвна, повна надѣй, зъ своими прегарными ясными ночами. На лавочцѣ того городця сидѣло двоє людей. Придивѣмъ ся — се-жь Славка и Данило.

— Славунко! дивись, яка гарна нѣчь! Тямишь, якъ то въ день твоеи матуры мы балакали про нашу будучнѣсть? Нинѣ мы вже разомъ... разомъ въ щастю й нещастю, разомъ у бою зъ демономъ тьмы, гноблячимъ нашь нарѣдъ...

Довго ще придѣтали спомины у тѣ двѣ душѣ, злучені найсильнѣйшою связію, бо любовію, ублагородняючою тѣ два ества, котрыхъ цѣлію було сповнити якъ найвѣрнѣйше свою задачу на земли.

И они вѣрно сповняли свій обовязокъ моральный. Представляли собою гарный союзъ, повный красы, гармонія.

Не конче рожами квѣтчалась имъ дорога житя, тымъ бѣльше, що они не лишь тѣшились, але й болѣли разъ изъ цѣлою своею націею. Но въ горкихъ хвилях вѣддержували ся сильно сі други. Они зносили терпеливо всякій неудачѣ, вѣруючи крѣпко въ лѣпшу будучнѣсть свого народу.

Они були щасливі. По цѣлоденныхъ занятяхъ, турботахъ, сходились ихъ душѣ разомъ у вечѣрныхъ поговорахъ та скрѣплялись до дальшои боротьбы. И всѣ, що бачили ихъ щасте, признавали въ душѣ, що то супруже, якихъ небогато — то союзъ не лишень двохъ сердецъ, але и двохъ душъ.

— —

А що-жь Лідія?

Она осталась на завсѣгды зломаною квѣткою. Коли Володимиръ, котрого она любила цѣлымъ серцемъ и душею, ставъ мужемъ иншои, она немовь завмерла вѣдъ болю — но любити его не перестала нѣколи. Его просьбу „бути гарною учителькою“, высказану въ одной торжественной хвили, сповнила вѣрно. Всѣ свои молодій силы, свое житя посвятала она повѣренѣй собѣ дѣтворѣ. Учила любови свого рѣдного, любови всего, що красне, а ненависти до всякои гнили. Одякъ неразъ знаходила она ворогѣвъ, що найлѣпшій ея намѣреня опльовували, лаяли, — та она зносила спокѣйно. Она знала, що мѣжь людьми богато е ворогѣвъ добра, котрій радѣ кождого вѣпхнути въ багно, въ якѣмъ самій гинють...

Но при безпастаннѣй праци — туга и жаль за утраченымъ щастемъ пѣдкопували ея фізичній силы. Ея лице поволи ставалось прозоро-блѣдымъ, очи зраджували страшну недугу, — но она вчила, она нѣколи не могла сидѣти межи чотирма стѣнами свого мешкання безъ дѣла, бо тогдѣ опановувавъ ея такій бѣль, що здавалось серце ѣй пукне. Однакъ прийшовъ день, коли вже не було силы ввести ся зъ лѣжка.

Дрожачою рукою написала она до Славки, щобы приѣхала до нея.

День и нѣчь поспѣшала Славка, доки не станула на порозѣ сѣльскои хаты — домѣвки забутои учительки.

— Яка ты добра Славко! — прошептала Лідія. — Знаешь, мои хвилѣ вже почислені... тожь хочу на тебе надивитись, ты одинока щира душе!

Славка вклякла коло хорои и сховавши лице въ подушку заплакала гѣрко. Тымчасомъ Лідія впялила очи въ портретъ молодого гарного мужчины, напротивъ ея лѣжка, и двѣ сльозы скотились по ея зболѣлѣмъ лици.

— Я тебе такъ любила!... Я була гарною учителькою... сповнила твою просьбу... Прощай!

— —

И выросла зелена могила. Тамъ спочило на вѣки бѣдне, зломане, забуте серце. Но хоть само нещасне, оно розсѣяло много зернятъ добра и правды пѣдъ рускій стрѣхи.

Константія.

Червень 1899.

ВІДОЗВА.

Товаришѣ!

Минає девятнадцяте столѣтє, то столѣтє, що двигнуло людського духа до недосягнях дотепер вершин, що повихнуло людське знанє о львиний крок на перед.

Се столѣтє принесло свободу думки та слова, зрівняло поодинокі нації, признало всїм націям та мовам европейським право горожанства. Але право се істнує для деяких мов та народів тілько на папери ще й дотепер, на сором всїм тим, котрі видять свою силу в неволюванню і знасилуванню прав сусїда.

Таке беремя тяжить в першій мірі на мові українсько руській, котрою володіє двацять пять мілїонний народ. Там царський кнут, тут славетна система „krajowego rządu“ стараютъ ся усїма силами спинити пр родний розвиток українсько-руської народности. Там українська мова витиснена зі всїх урядів, висших, середних і народних шкіл, зіпхнена до ряду льокального наріча, — тут справдї признано їй право горожанства, але право се в практицї виглядає на цїлковиту іронїю. Коли другі народи, чисельно менші, зістаючі під управою конституційної Австрії, осягли то, що для розвитку кождої мови і піднесена умового рівеня цїлої народности конечно потрібне — висші та середні школи — розмірно до числа населеня, то ми Русини на звиш 3 мілїони душ посїдаємо мікроскопійне число середних шкіл і ані єдної висшої школи. Всякі стараня Русинів в сьому напрямї розбивали ся о шовінїзм та циніїзм пануючих сфер, що сповнене хоть-би тисячної частини приналежних прав Русинам уважають за надзвичайну ласку зі своєї стороны і рівночасно за укороченє їх привілеїв набутих jure caduco, за бунт, за стремлїнє до анархїзму.

Час бн вже вилїчити наших непрошених опікунів з їх заслїпленя, що не позваляє їм призадумати ся над тим, що они чей-же не автохтони, а тілько комірники в нашій хатї, та що панованє, яке загарбали в свої руки на нашій батьківщинї, скорше чи пізнїйше віддати мусять. Упосліджене нашої мови по всїх державних та автономічних інституциях повинно уже раз перестати, а українсько-руська мова повинна уже раз осягнути ту рівноправність, яка їй належить ся по закону, а якої в дїйсности не мала від початку конституційної ери.

Тілько тота народність може осягнути висший степень культури, котра розвиває ся на питомому грунтї, образує молоде поколїнє в рідній мові. Тому ми Русини-Українцї мусимо рівно домагати ся, щоби ми за жертви майна і крови складані для держави мали те, що потрібне до образованя: середні і висші школи в числї відповіднім до скількости руcько-українського населеня.

Заходи наших політичних та просьвітних Товариств, як також поодиноких осіб, щоби внеднати приступ українсько-руській мові до шкіл середних та висших осягнули незначні результати з вище наведених причин. Але ми не опускаймо рук, не дивім ся байдужно на ті неудалі заходи, але заберім голос повний молодечої сили в тій так важній справі для цїлого українсько-руського народу. Відіпрім ті перфідні заклади наших противників, будь-то би не було для кого заводити руські школи; покажім, що ми потрафимо постояти за свою справу, що ми здібні до культури, що не вдоволнемо ся леда якими дрібничками але свідомі своєї сили хочемо стануги на рівні з иншими народами і в рівній мірі приччняти ся до загального поступу.

Щоби дати вираз своїм бажаням *українсько-руска молодіж академічна скликує на день 13 н. ст. липня 1899 до Львова віче Русинів академиків із всіх висших шкіл Долитавщини.* На тім вічу будемо домагати ся утвореня українсько-руського університету у Львові.

Товариші! Справа ся не терпить проволоки. Ані один Русин академик, у котрого є ще хоть одробина руськости, кому дорога честь і слава українсько-руського народу, хто не спроневірив ся народним ідеалам, не повинен відтягнути ся від сього віча. Тут нема жадної вимівки, хиба одна недуга може оправдати неприсутного. Всї до одного повинні явити ся на тому вічу і показати свїтови, що є для кого основувати школи, числом повинні ми уаргументувати наші домаганя.

Тому кличемо до Вас, Товариші, в імя дорогої нам вітчини, України Руси: *Прибувайте на віче! не вважайте на жадні перешкоди, бо обовязок вглядом вітчини є перший понад всї инші.*

До милого побаченя на вічу!

У Львові 3 липня 1899.

ЗА КОМІТЕТ:

Мих. Галущинський студ. філ. *Мих. Крушельницький* студ. філ.

Переглядъ політичный.

Въ справѣ квоты угорскій дневникъ „Pesti Naplo“ пише: Зъ найлѣпшого жерела довѣдуємо ся, що справа квоты аж до осени буде цѣлкомъ не порѣшена и що правительство анѣ формально анѣ рѣчево не“ згодило ся ще на нѣяке юнктімъ. Стало ся се зъ двохъ для обохъ сторонъ дуже важныхъ причинъ. Перша причина така, що поминувши постановы 12-ого артикулу закона зъ 1867 року, такъ названбй рекомпензатѣ консумційныхъ податкбвъ стануда въ дорозѣ не поборима перешкода. Сеся перешкода полягае въ тбмъ що въ тбмъ роцѣ высоту квоты установить правдоподббно корона. Черезъ те, таке угорске або австрійске правительство, котре хотѣло бы, щобы нова квота вбдповѣдала новому роздѣлови консумційныхъ податкбвъ, контролювало бы право и рѣшене короны, що є державно правною неможливостію. За другу причину знаходимо въ переконаню політичныхъ кругбвъ Угорщины, що коли квоту въ загалѣ можь злучити зъ иншими економічными питанями, тѣ питаня можуть вбдносити ся лишь до того, щобы угорскій державнй паперы трактовано въ Австрія рбвномѣрно зъ австрійскими, т. е. що не будуть ихъ анѣ оподатковувати, анѣ бойкутувати въ дорозѣ розпоряджень; дальше, що угорскій промыслъ буде допущеный до доставъ для вбйска, военнои маринарки и двохъ другихъ спбльныхъ міністерствъ точно пбсля вбдносинъ цловои квоты. Доси участь угорского промыслу доходить до 20 процентъ.

——

На мировбй конференціи выбрано комісію въ цѣли зредагованя генерального акту конференціи. Комісія для справы полюбовныхъ судбвъ полагодила въ другбмъ читаню справу поступованя въ полюбовныхъ судахъ. Вбдтакъ взято пбдъ нараду внесене американьского делегата въ правѣ можливости ревізіи рѣшень полюбовныхъ судбвъ въ деякихъ случаяхъ. Въ пятницю вбдбуло ся голосованє надъ внесенемъ россійского делегата, котрый домагавъ ся, щобы въ протягу пятнадцѣтъ не пбдвышувано теперѣшного чинного стану армій и военныхъ буджетбвъ. Комісія вбдкинула внесене одноголосно противъ одного голосу внескодавця. Комісія высказала лише поглядъ, що добре було бы, коли бы рбзни правительства основно перестудіовали сесю справу. Пбдкомітетъ другои комісіи ухваливъ заяву въ справѣ поступованя въ вбйнѣ на сушѣ.

——

Въ Бельгіи правительство буде мусѣло увзгляднити голосъ улицѣ, и клерикальный проектъ выборчои реформы готовъ скбнчити своєю карієру въ кошѣ. Въ суботу принявъ король на авдіенціи бурмістрбвъ Брукселѣ, Антверпіи, Ґенту и Леодіюмъ. Бурмістры представили ему, якъ ситуація є грбзною и якъ тяжко, въ огляду на загальне взбурене мѣжь населенемъ удержати спокбй. Поліція за слаба, а ужите вбйска для обороны кабінету що допускае ся несправедливости, могло бы довести до революціи. Коли міністерство не цофне выборчои реформы, бурмістры не можуть брати на себе вбдвѣчальности за удержане порядку. Король вбдповѣдаючи, зазначивъ зъ натиском своє привязане до правныхъ институцій, запевнивъ що горячо бажае собѣ привернути спокбй, а впрочбмъ заслонивъ ся своєю конституційною ролею.

Розруxи перенесли ся вже и на провінцію. Въ усѣхъ бблышихъ мѣстахъ вбдбули ся маніфестаціи противъ выборчои реформы и противъ клерикальныхъ дневникбвъ. На зборахъ бесѣдники заохочували народъ, щобы не скорше успоконивъ ся, аж буде звѣстный новый, справедливый въ дусѣ опозиціи проектъ выборчои реформы. Indépedance Belge доносить, що коли бы сторонництва въ протягу тыждня не порозумѣли ся въ справѣ выборчои реформы, король розвяже палату и вбдкличе ся до краю. Зъ тои нагоды выдано бы також маніфестъ въ користь обовязковои вбсковои службы. Завтра правительство мае зложити рѣшучу заяву въ справѣ выборчои реформы.

——

Въ Испаніи выбухли новѣ розруxи зъ подвоєною силою. Въ Бадальонѣ коло Барцельоны при отвореню новои рады громадскои товпа стрѣляла до радныхъ. Трехъ радныхъ убито, а 9 ранено. Зъ Барцельоны доносять також о розруxахъ, при чбмъ ранено 30 особъ, мѣжь ними кблька смертельно. Вечеромъ розъярена товпа урядила барикады; одну зъ нихъ по горячбй зъ обохъ сторонъ стрѣляннѣ, взяла приступомъ кбннота.

Дуже богато особъ ранено, а ще бблыше арештовано.

——

Дрейфусъ вже знаходить ся въ вбйсковбй вязници въ Рене. Коли жѣнка вбдвѣдала его першій разъ, Дрейфусъ не мбгъ опанувати свого зворушеня, не мбгъ промовити ні слова, лишь выдававъ неартикулований звуки. Жѣнка вбднесла въ першбй хвили вражѣне, що Дрейфусъ не може розбзнати ся, де вбнъ теперъ знаходить ся, що зъ нимъ дѣе ся и яка змѣна зайшла въ его положеню. При другбй візитѣ въ суботу вражѣне було лѣпше. Дрейфусъ вже успоконивъ ся, выглядае здоровѣйше и є въ добрбмъ успособленю. Вчера поѣхали до Рене оба оборонцѣ Дрейфуса и завезли ему готовый вже меморіялъ на писмѣ. Дрейфусъ мае зъ довѣремъ ждати на результатъ свого процесу.

Процесъ Золѣ передъ судомъ присяглыхъ вызначено на день 11-ого липня; однакъ здаеть ся, що розправа буде вбдрочена аж до закбнченя процесу Дрейфуса.

Свѣдки Деруледа въ его послѣднбмъ процесѣ, урядили въ его честь бенькетъ. Деруледъ заявивъ, що вѣрить въ винну Дрейфуса. Але коли бы военный трибуналъ выдавъ увольняючій засудъ и орѣкъ невинность Дрейфуса, вбнъ угне ся передъ тымъ засудомъ.

НОВИНКИ.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу въ Новбмъ-Санчи и довжній акціи Товариства скоро розбирайте!**

— **Зъ нагоды близькои змѣны кварталу** Адміністрація „Дѣла“ просить о вчасне вбднovлене передплаты за III. чверть-рбкъ, бо на кредитъ не высилае рѣшучо, и пригадуе справу выробнувания залеглостій, щобы не була приневолена здержувати дальшу высилку часописи.

— **Инсталяція Митрополита Куиловского** мае вбдбути ся дня 9 с. м. Митрополитъ, розпращавши ся зъ Капітулою станиславбвскою, выѣхавъ до Ненадовы а зъ вбдти 7-ого с. м. мае прибути до Львова.

— **Міністеръ Руберъ на Буковинѣ.** Дня 29. м. м. вечеромъ прибувъ міністеръ зъ Коломыѣ до Черновець въ товариствѣ секц. радника Решля и през. Тхуржницкого та радника будбвництва Сковрона. По повитаняхъ на дворци замешкавъ у президента краю бар. Бургіньона. Другого дня рано приймавъ представителѣвъ властій и депутаціи. Міністеръ признавъ, що потреба для Буковины высшого суду краевого въ Чернбвцяхъ, але треба ще выждати. До представителѣвъ комнаты адвокатскои сказавъ: „Уже у Львовѣ чувъ я, що судовій вбднosины найлѣпшій на Буковинѣ, а въ великбй мѣрѣ причиняе ся до того тутешный станъ адвокатскій, котрый и мае славу якъ найлучшу.“ Вбдтакъ міністеръ вбдвѣдавъ всѣ суды, бувъ на розправахъ, въ полудни удѣлявъ приватныхъ авдіенцій. Нинѣ объѣздить суды по краю. Бо второкъ зъ полудня верне назадъ до Галичины, до Залѣщикъ, вбдтакъ на Тлусте, Чорткбвъ, Копычинцѣ заѣде до Тернополя.

— **Зъ Тлустого пишуть намъ:** Вбдъ кблькохъ днѣвъ гостить у нашбмъ мѣсточку нашъ народный рускій театръ и мабуть не буде нарѣкати вбдъѣхавши зъ-вбдси, бо публика, якъ руска такъ и польска, горнесь масами на представленя, щобы подивлятн справдѣшну артистичну гру нашихъ артистбвъ. Признане належить ся передовсѣмъ директорови п. Ґембицкому и паннѣ Ґембицкбй, якъ и п-нѣ Бучманбвнбй [сбй за прегарный спѣвъ, котрымъ всѣхъ чарує], Признане належить ся також комітетови, а особливо пп. начальникови суду Боцюркови адъюнктови Дзюбановскому и о. Ковчови зъ Лисовець, що не жалують труду и выдатку, щобы все урядити якъ найлучше. Жаль тблько, що такъ короткій часъ у насъ перебувати-ме нашъ театръ, но вбдъѣхавши зъ-вбдси полишить по собѣ у всѣхъ на довгій часъ милый спомынъ. — *Гость.*

— **Читальня „Просвѣты“** въ Краковци устроює въ днякъ 8 и 9 липня въ домѣ мѣсцевого касина аматорскій представленя зъ слѣдуючою програмою: 1) Пѣсни а) „Де срѣбнолентый Сянъ плыве“ слова Григ. Григорієвича, музика М. Копка и б) „Вязанка зъ народныхъ пѣсень“ Кумановского, вбдспѣвае мѣсцевый хоръ читальнѣ. 2) деклямація: „Тополя“ Шевченка. 3) „Женитьба зъ перешкодами“ монольогъ Григ. Григорієвича. 4) „Та то на заручинахъ“ комедія Григ. Григорієвича. Чистый дохбдъ призначеный на будову новои церкви въ Краковци. Евентуальній ласкавй датки просить ся присылати на руки мѣсцевого пароха Вел. о. Ивана Волосяньского. — Вбдъ Выдѣлу читальнѣ „Просвѣты“ въ Краковци.

— **Зъ „Народнои Торговлѣ“.** По поводу новыхъ зголошеныхъ вже замовлень на новый ваґоновый транспортъ вина заявляемо, що въ виду правдоподббныхъ спекъ въ найближшбмъ часѣ той транспортъ вбдложити мусимо на першій день мѣсяця вересня. Примѣчаемо заразомъ, що вже вбдъ теперь можемо приймати замовленя и зголошеня по тыхъ самыхъ цѣнахъ якъ попередно, а именно: за I-а вино богослужне по 50 52, 54 кр. а за II-а по 40, 42, 44 кр. вбдъ літра въ бочкахъ около 100, 50 и 15-літровыхъ franco бочка и franco Львбвъ-дворець; однакъ выразно зазначуємо, що скорше розсылати не будемо, якъ зъ початкомъ вересня с. р. — *Дирекція.*

— **Стіпендію фундаціи мѣста Миколаева** въ квотѣ 70 зр. рбчно надало намѣстництво Вас. Добушбвскому, ученикови IV. класы школы народнои въ Миколаевѣ, сынови незаможного мѣщанина.

— **Австрійскій віцеконсуль** въ Куритибѣ [въ Бразиліи], прибувае нинѣ [3. н. ст. липня] до Львова и выголосить въ товариствѣ торговельно-географічнбмъ вбдчитъ о вбднosинахъ въ Парані. Возьме вбнъ також участь въ загальныхъ зборахъ маючого ся основати дня 5. с. м. польского „товариства кольонізаційного“.

— **Wie reimt sich das zusammen?** Пбдъ такимъ заговкомъ читаемо въ Monitor-ѣ: Зъ великимъ галасомъ пбднесли часописи фактъ, що Ц. К. намѣстникъ є ініціятором и протекторомъ товариства противъ газардноп гры. Въ кблька днѣвъ опбсля читали мы о протекторатѣ Ц. К. намѣстника надъ кбньскими перегонами, отже и надъ головною ихъ точкою атракційною: тоталізаторомъ. Wie reimt sich das zusammen? Чи гра въ карты, рулету, льотерію — не то само, що въ тоталізатора? Достойный пане намѣстниче, роздумай тбльке на серіо! Коли ты протекторъ стовариша противъ газардноп гры, то прецѣнь не можешь бути заразомъ протекторомъ газардного тоталізатора. То чей-же понятя, выключаючій себе взаимно, хиба то ты держишь ся засады: най не знае одесная, що робить ошуя. Сли ты пбднявъ чесну гадку стовариша повздержности вбдъ газардноп гры, то може схотѣвъбы-сь розширити свою агітатореску дѣяльность въ сферу „krwi niebieskiej“ въ часѣ кбньскихъ перегонбвъ. А нема сумнѣву, що ты найшовъ бы сильныхъ помбчникбвъ въ Ц. К. Тхоржницкбмъ, президентѣ суду, въ кблькохъ графахъ належачихъ до стовариша противъ газардноп гры и въ . . . п. Гайдерерѣ котрый певно до основаного тобою стовариша належить. Тутъ навѣть лекше поле до дѣланя, бо тоталізаторъ вбдбуває ся на свѣжбмъ воздусѣ, пбдъ „голымъ небомъ,“ а не въ укрытыхъ норахъ, середъ чотирохъ стѣнъ. Тблько трохи гармоніи мѣжь словами а дѣлами, п. намѣстниче, а буде добре!

— **Новй „twierdzo prawdziwej wiary“ на Руси** побудовано въ Сернкахъ долѣшныхъ коло Рогатина и въ Скоморохахъ. Дня 24 м. м. посвячено косцюлокъ въ Сернкахъ долѣшныхъ при участи общарникбвъ, „людку“ и духовенства обохъ обрядбвъ. А въ Скоморохахъ посвячено ще лишь фундаменты пбдъ косцюлокъ. Оба села є власностію графства Мнцельскихъ, а будова снхъ косцюлкбвъ то ихъ выключна заслуга.

— **Загальній зборы „кулокъ рбльничихъ“** вбдбудуть ся въ Краковѣ въ дняхъ 4 и 5 липня. Зѣѣздъ попередить богослуженя латиньске и руске, вбдтакъ наступить зложене вѣнца у стбпъ памятника Адама Мицкевича, а опбсля зачнуть ся зборы. Въ програму входять також спбльній гостины, а найбблыше посвятять вбборній часу на звѣдуване историчныхъ памятокъ мѣста Кракова. Кождый делегатъ дбстане „народовy“ бѣло-червону вбдзнаку. Зборы загаломъ будуть мати характеръ „маніфестаціи народовои“. Цѣкава рѣчь, чи поѣдуть до Кракова и три руски каноніки, вбдкомендированій Капітулами до „заржонду“ кулокъ, та тѣ „поржондній русцы невпжа“, що замѣють основати въ рускихъ громадахъ читальнѣ „Просвѣты“ — позакладали „кулка“. Неббщикъ чеcкій посолъ Аймъ назвавъ бувъ у парламентѣ посла Вахнянина „рускимъ топорищемъ до польскои сокиры“. Такихъ топорищь у насъ, на жаль, ще не мало — задля гонору, за-для гроша, за-для ордеру... Ганьба!

— **Буйна фантазія.** „Przegląd“ подае таку „сензаційну“ вѣсть: „Господарь Кульчицкій зъ Новосѣлки [пов. щирецкого] мае вбдъ кблькохъ лѣтъ портретъ пок. цѣсаревои Єлисаветы въ рамахъ за скломъ. Онодгы зъ боку образа, заслоненого серпанкомъ, почала добуватись кровь. Народъ подавъ собѣ зъ устъ до устъ сесю поиву, аж вчбраи дня 28 м. м. о. Шухевичъ парохъ зъ Красова, въ товариствѣ особъ гбдныхъ вѣры, удавъ ся до Кульчицкого, самъ розббравъ образъ, котрого одинъ ббкъ дѣйстно бувъ закровавленый, выгеръ, очистивъ и зновъ всадивъ за скло. По хвили дбткнувъ ся образа зъ боку въ околици серця [?] и зновъ почала капати кровь. Тогдѣ о. Шухевичъ, видячи вже очевидне чудо [!] забравъ портретъ и умѣстивъ его въ церкви. Народъ въ околици повѣдае, що або пок. цѣсарева Єлисавета є святою, або сей случай заповѣдае кровавy вбйну“. — Вбдчитавши сю „сензацію“ въ Przegląd-ѣ, мимохбть скажешь: на село людей дурити...

— **Дрббни вѣсти.** Сегорбчный XXXIII. зѣѣздъ польского товариства педагогічного вбдбуде ся въ Золочевѣ 17 и 18 липня; програмы зѣѣзду ще дотеперь не оголошено. — Въ ставѣ „Собка“ у Львовѣ утопивъ ся вчера вбзникъ Василь Савицкій при купаню коней. — Въ Томашбвцяхъ коло Войнилова померъ властитель дббръ Кордіянъ Уейскій, сынъ знаного польского поета Корнила Уейского; мавъ вбнъ також талантъ писательскій и написавъ одну штучку драматичну. — У Львовѣ лучило ся кблька случаѣвъ скаженины мѣжь псами; магістратъ выдавъ въ тбй справѣ острій заряджена. — Въ Новбмъ Санчи найшла поліція гнiючого трупа дитины на стряху директора мѣсцевого шпиталя д-ра Чапиньского; слѣдство заряджено.

Надбслане.

Rohseid. Bastkleid.

fl. 8·65

bis 4475 p. Stoff. z. kompl. Robe — Tussors und Shantung-Pongees — sowie schwarze, weisse und farbige Henneberg-Seide von 45 kr. bis fl. 14·65 per Met. — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. **An Private** porto- und steuerfrei ins Haus. — **Muster umgehend.** 6 [3]

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Телеґрамы „Дѣла“.

— Вѣдень 3 липня. Урядова часопись оголошує, що жену ґрафа Станислава Пініньского, намѣстникового брата, зъ дому Дрогойовску, пôддано пôдъ курателю за маринотратство. Куратеромъ установлено б. міністра Бѣлиньского.

Краковъ 3 липня. Д-ръ Мачръ, б. президентъ краковскои академіи наукъ до аряе на закажене крови [при вырѣзуваню собѣ мезоля ва всѣ].

Будапештъ 3 липня. Соймъ принявъ въ загальнôй и спеціяльнôй дискусіи законъ о удѣлюваню ліцэнцій на шинки и законъ въ справѣ додатковъ до податку вôдъ алькоголю и пива. Въ пятницю прийдуть на порядокъ дневный бачковй и валютовй предложеня.

Петербургъ 3 липня. Правительство робить приготованя до всесибірскои выставы въ Томску.

Бернъ 3 липня. За плебісітомъ въ справѣ заведеня пропорціональнои системы при выборахъ до національнои рады вôдано 61.692 пôдписовъ; на рѣчь такого самого плебіесіту при выборахъ довязково и рады зложено 51.275 пôдписовъ. Зъ огляду на се, що въ обохъ случаяхъ перевышено жадану цифру 50 000 пôдписовъ, оба тй жадання мусять прийти пôдъ загальне голосованѣ.

Парижъ 3 липня Паті ді Клянъ прибувъ до Рене яко апештантъ.

Лондонъ 3 липня. Якъ зъ Петербурга доносять, умысловый станъ хіньского цѣсаря погорши въ такъ, що сягально говорять о его абдикаціи. Уступленѣ цѣсаря могло бы выкликати въ Хінахъ великй забурени и прискорити такъ пожаданый европейскими державами подѣлъ хінъ.

Именованя, перенесеня, вôдзначеня и пр.

— Именованя. Президія краевои дирекціи скарбу именувала: Стан. Будзиновского и Мих. Янишевского инспекторами податковыми, а практикантôвъ Іос. Мицоня, д-ра Ив. Валіґурского, Юл. Опрендкевича, Адольфа Вайнґартена Іос. Пирожиньского концепістами скарбу для службы податковои.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Для Товариства „Шкôльна Помôчь“ въ Коломыи жертвувавъ Р. Т.: Комітетъ чистый дохôдъ зъ концерту, устроеного въ честь Т. Шевченка, въ сумѣ 101 зр. — На ту саму цѣль прислали: Вс. о. Ив. Попель зъ Довгополя 2 зр., о. А. Воляньскій зъ Криворôвнѣ 1 зр., о. Ил. Пачовскій 2 зр. Вп. проф. Дольницкій збôравъ на комерсѣ 26 зр. 90 кр. За сю пôдмогу высказуе Выдѣлъ Товариства Многоповажному Комітетови и всѣмъ Вп. Добродѣямъ прилюдно свою сердечну подяку. — Вôдъ выдѣлу Товариства „Шкôльна Помôчь“. Коломыя дня 30 черня 1899.

С. Недѣльскій голова, *Гр. Налывайко* секретарь.

— Зъ Наукового Товариства им. Шевченка. Наукова читальня и бібліотека Товариства отворена що-дня вôдъ годины 2 до 6 по полудни и въ тôмъ часѣ може кождый зъ нея користати. До дому выпозичають ся книжки лише за кавціею. — Канцелярія Товариства отворена вôдъ годины 9 до 12 рано и вôдъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята локаль Товариства зачиненый. Адреса: Львôвъ, улиця Чарнецкого ч. 26.

Друки на метрики шкільні ви каз А) і Б)

виготовлені на дуже добрім папери продають ся в товаристві „ПРОСЬВІТА“ у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: лібра аркушів вкладкових 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовленя виконують ся відворотною почтою. Лише скоро з замовленями поспішайте!

Надôслане.

Лѣчниця д-ра Тарнаского въ Косовѣ

за Коломыею отворена на 30 особъ. Средства: Лѣчене водою, дієта примѣнена на способъ
258 Д-ра Лямана и иншй фізіятричнй. 1—20

ѢЗДЫ НА РОВЕРАХЪ

научити ся можна въ 3 днях въ школѣ „Patria“, ул. Костюшки ч. 8 **рôгъ ул. Третого Мая.** — Роверы „Patria“ зъ Солідґенъ найлучшй зô всѣхъ

Найлѣпша сталь въ Европѣ.

250 4—5

Яко добру и певну льокацію

поручаемо:

4½% Листы гіпотечнй,
4% Листы гіпотечнй короновй,
5% Листы гіпотечнй преміованй,
4% Листы Тов. кред. земского,
4½% Листы Банку краевого,
5% Облїґацій Банку краевого,
4% Позичку краеву,
4% Облїґація пропінаційнй и всякй ренты державнй.

Папиры тй продаемо и купуемо по найточнѣйшôмъ курсѣ деннôмъ. 374 [3]

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. упр. галиц. анц. Банку гіпотечного.

Найдогôднѣйшимъ лѣтнымъ побутомъ въ сосновôмъ лѣсѣ є заведене кліматичне

ЗИМНАВОДА-РУДНО

сѣмь кільометрôвъ вôдъ Львова, а 14 мінутъ ѣзды зелѣзницею зô Львова. Шѣсть поѣздôвъ зелѣзничихъ денно туда и назадъ. Стація, телеґрафъ, почта, реставрація и купелѣ въ мѣсци. Мешкання выгôдне въ серединѣ соснового лѣса. Въ недѣлѣ и свята прогулки Львовянъ въ великихъ розмѣрахъ. — Ближшй информація удѣляе „Народна Торговля“ у Львовѣ.
289 6—6

ПРОМЕСЫ

на 3% Льосы австр. кредит. земск. заведения

Головна выграна 50.000 зр.

тягнене 5 мая

спродають по 1 зр. и стемпель 50 кр. разомъ 1 зр. 50 кр.

СОКАЛЬ и ЛЛЄНЪ

банковый дôмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провінцій полагоджують ся вôдворотною почтою. 7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., протикъ Банку Гіпотечного на пляцовцѣ площи Галицкôй

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далековиды, барометры, термометры, рôжнй ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґа, тасьмы мѣрничй, віолы, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвôнковъ електричныхъ.

Всякй направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 417

Портретъ Тараса Шевченка

Цѣна 50 кр.

Дôстати можна въ товаристві „Просвѣта“ Львовѣ Ринокъ ч 10.

ОТВОРЕНЄ ГОТЕЛЮ

Завѣдомляе ся вѣжливо подорожуючу Впов. Р. Т. Публіку, що у Львовѣ ул. Казимирôвска ч. 3. отворено готель пôдъ фірмою

ГОТЕЛЬ пôдъ Зол. МЕДВЕДЕМЪ

котрый зъ огляду, що находить въ серединѣстю при принципальнôй и головнôй улиці, для подорожуючои Р. Т. Публики є дуже догôдным.

Покоѣ просторй и спратнй уряджений зъ всякимъ комфортомъ, въ цѣлости вôдповѣдають найвыбагливѣйшимъ вымогамъ Р. Т. Подорожныхъ.

Цѣна покôевъ вôдъ 60 кр, и высше.

Зъ поважанемъ

Зарядъ готелю

пôдъ Золотымъ медведемъ.
379 4—12

ТУТКИ цигаретовй 1000 штукъ 1 зр. поручае А. Мазуркевичъ, Львôвъ ул. Галицка ч. 12

НОЖѢ и вилки столовй и десеровй англійскй, стирійскй и зъ Солінґенъ, тузинъ паръ вôдъ зр. 4·— до 18·—. Ножѣ до крания мисива и твôгу, поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

Рôстъ волоса

Найлучше средство на плеканѣ волосиня почвы и на спомаганѣ росту волоса є безперечно „Haar-Stärker-Celsior“. Дѣлае вôдъ на волосну почву скрѣпляючо и оживляючо, перешкаджае выпаданю волоса и при правильнôмъ уживаню спрыне розчинкови сильного, резкôшного росту волоса.

Цѣлкомъ нешкôдне!

Цѣна 1 картона зр. 1. — [За попередною присылкою 1·40 зр. franco.]

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

C. Рукера, антика у Львовѣ

O. KLIER, Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen.) 166 12—12

НАПРАВЫ машинъ до шитя приймае Ив. Ливрукъ, пожбанникъ у Львовѣ, ул. Галицка ч. 6.

МУЖЕСКУ 344
Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусты, усуне наівно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ ілюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана

Россійске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недуґъ и направили свои мужескй силы при помочи указаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко надежитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Біреѣ въ Липску. (R. F. Biereÿ's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

ВЪ БРУХОВИЧАХЪ

миля вôдъ Львова отвирае ся

Заведене водолѣчниче

И ПЕНСІОНАТЪ

Стеф. Наґановского

въ чудовôй, лѣсистôй околиці. Найновѣйше уряджеця водолѣчничй, лазники зъ комфортомъ, купелѣ звычайнй, електричнй, всякй натриски, парнѣ, електротерація, гімнастика лѣчнича, масажъ, курація дієтична. Зъ комфортомъ уряджений покоѣ, ѣдальня, бібліотека, читальня, паркъ. Знаменита кухня пôдъ управою Пенчаньского зъ Варшавы. Управитель заведеня Д-ръ Валеріанъ Сербеньскій зô Львова. — Информація удѣляе д-ръ Сербеньскій у Львовѣ, площа Марійска межи 8—9 рано и 3—4 попôлудни, або управа заведеня въ Бруховичах. 257 1—3

МОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовй, вôдъ св. Ивана отвертй лишь для Христіянъ, для Пань вôдъ 10 до 1. 274 8—10

Пошукую до заряду дому честнои, интеліґентнои Русинки

найрадше вдовицѣ або сироты по священнику. — Ближшу вѣдомôсть удѣлить *о. А. Рыбакъ*, парохъ въ *Утѣховичахъ, п. Перемышляны.* 256 1—5

Приватист VI кляси глядае лекціи на село

на протяг цілого року або на час вакацій. Ближші інформаціі листовно. Адреса: Львів Ю. А. poste restante. 1—3

ЛІЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ

вôдзначена двома срѣбными медалями

выконуе **дзвоны** рôзнои ваги и приймае ушкоджений дзвоны до переливаня въ найкоротшôмъ часѣ, а такожъ маe на складѣ готовй дзвоны рôзнои ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя, прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонійный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и длятого осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ

3789 **АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.**

ЖЕГЕСТÔВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ ЗЕЛѢЗНИЦЯ, ПОЧТА, ТЕЛЕҐРАФЪ ВЪ МѢСЦИ.

Найсильнѣйша щава зелѣзиста. **Пора купѣлева тревае вôдъ 20 Мая до кôнця Вересня.** Купелѣ боровиновй, зелѣзистй, гідропатичнй и попрадовй. 178 18 20

Вôда жеґестôвска знаходить ся у всѣхъ великихъ Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Брілъ [Brühl.]*

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика рому, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ

Якова Шпрехера и С-ки

У ЛЬВОВѢ

поручае старй горѣвки польскй, розолісы, лінеры, румы правдивй зъ Ямайки, конаки, спіритусъ, „Bonbout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 76—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

Для початкуючихъ фортепіянъ

недорогій, въ досыть добрôмъ станѣ, есть на продажъ въ Нагачевѣ коло Яворова, почта loco. Ближша вѣсть на почтѣ.
248 3—3

Кавчик БРЯНЧАНІНОВА

Переклав з російскої на нашу мову

Любомір Селянський.

Ціна 15 кр.

Львів, 1899 р. Видало Р. Тов. Педаґоґічне.

Пошукує ся дяка

молодого, бєзженного, зъ чистымъ теноровымъ голосомъ, розумѣючого нотный спѣвъ и управляти нимъ. Зголосити ся до уряду парохіяльного въ Деревнѣ почта Турынка коло Жовквы. 274 2—3

Машины до шитя Зінґера

ручнй вôдъ 25 до 50, нôжнй вôдъ 27 до 65 зр. Найбôльшій складъ въ краю; рôчна продажъ 750 машинъ; 200 машинъ є все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣникôвъ. — ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ, Академічна ч. 26 Львôвъ, 107

Товариство „Просьвіта“

при зближаючихъ ся іспитахъ в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Впов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені краєв. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити **в канцелярії товариства Ринок ч. 10,** *по слідуючій цінї:*

Розкази про сили природи	20 кр.
Оповідання о житю св. Бориса и Ґліба	20 „
Повісїки для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історія Руси ч. I.	25 „
Історія Руси ч. II.	23 „
Льон і коноплі	24 „
Про живоплоти і ліси	20 „
Вінаміи Франклін	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	25 „
Житє сьв. великомученика і лікаря Панталеймона	20 „
Дрібна птиця господарска, а великі гроші	20 „
Відкритє Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методий	22 „
Фінляндия і Сахара	25 „
Повістки (Тіточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Житє сьв. Отця Николая	20 „
Молитвеник народний (в звичайній оправі)	30 „
Молитвеник народний (в лучшій оправі)	40 „

Молитвеник народний великий по ціні 90 кр. 1·20, 1·60 зр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Розкладъ ѣзды поѣздôвъ зелѣзничихъ важный вôдъ 1 мая 1899.

пôсля часу середно-европейского [пôзнѣйшого о 36 мінутъ вôдъ часу львôвского.]

поєзд. особ приходить о	до Львова	поєзд. особ. вôдходять о	зô Львова
	День.		**День.**
6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова	6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
6·50	„ Бруховичъ вôдъ 7/5 до 10/5.	6·15	„ Пôдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
7·10	„ Зимноводы „ „ „	6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
7·40	„ Янова (гол. дворець)	6·30	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамча
7·55	„ Лавочного „ „	8·30	„ Кракова, Любачева, Ордова, Вѣдня
7·44	„ Тернополя на Пôдзамче	8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
8·05	„ „ „ гол. дворець	9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 15/9
8·15	„ Сокаля, Равы рускои	9·25	„ Янова
9—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова	9·35	„ Пôдволочискъ зъ гол. дворця
11·15	„ Ярослава, Любачева	9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
11·55	„ Ицканъ, Черновець, Станислав.	9·53	„ Пôдволочискъ зъ Пôдзамча
1·01	„ Янова на гол. дворець	10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30	„ Кракова, Вѣдня	12·50	„ Янова 1/7 до 15/9 недѣлѣ и свята
1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вôдъ 1/7 до 15/9.	1·55	„ Пôдволочискъ зъ гол. дворця
1·50	„ Ицканъ, Станиславова	2·08	„ „ „ Пôдзамча
2·20	„ Пôдволочискъ на Пôдзамче	2·15	„ Бруховичъ 7/5 до 20/9 недѣлѣ и свята
2·35	„ „ „ гол. дворець	2·45	„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
5·15	„ „ „ Пôдзамче	2·55	„ Кракова, Вѣдня, Хабôвки
5·40	„ „ „ гол. дворець	3·05½	„ Стрыя, Сколього лишь 1/5 до 20/9
5·55	„ Сокаля	3·15½	„ Янова, вôдъ 1/5 до 20/9.
		3·20½	„ Зимнои воды 7/5 „ 20/9.
		3·25	„ Бруховичъ „ 1/5 „
		5·25	„ Ярослава
	Ночь.		**Ночь.**
12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава		до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30	„ Черновець, Букарешту	12·50	„ Ицканъ, Констанціи, Букарешту
2·16	„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·36	„ Кракова, Хирова, Коросна
3·05	„ Пôдволочискъ на Пôдзамче	4.10	„ Бруховичъ вôдъ 7/5 до 20/9
3·30	„ „ „ гол. дворець	5·50	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока	6·26	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
6·10	„ „ „ Хирова	6·40	„ а Орлова вôдъ 15/9 до 15/9
6·20	„ Ицканъ, Пôдвисокого, Козовы	6·50	„ Янова вôдъ 1/5 до 15/9 въ будни дни
7·58	„ Янова вôдъ 5/5 до 31/5, и вôдъ 16/8 до 30/9 що дня а вôдъ 1/8 до 15/9 недѣлю и свята	7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
8·15	„ Бруховичъ вôдъ 7/5 до 30/4. и 16/8 до 19/9.	7·10	„ Сокаля, Равы рускои
8·30	„ Бруховичъ вôдъ 1/7 до 15/9 що день	7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
8·45	„ Кракова, Вѣдня, Любачева	7·42	„ „ „ Пôдзамча
9·21	„ Янова вôдъ 1/8 до 15/9.	7·47	„ Янова 1/10 до 30/9 1900 включно
9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока	8·35	„ „ 1/8 „ 31/5 и 16/8 до 30/9
10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пôдвисоцкого	9·11	„ „ 1/8 „ 15/9 недѣлѣ и свята
10·08	„ Пôдволочискъ, Брод. Копычинець	10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
10·25	„ „ на гол. дворець	10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту	11·10	„ Пôдволочискъ, Бродôвъ г. дворця
		11·32	„ „ Грималова Пôдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нôчна числить ся вôдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одпôвѣдальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Чорлинськом. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пôдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 138. Львовъ, Второкъ 22 Червня (4 Липня) 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ по дни (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Кидрынского 2; — въ Ярославю: Л. Кряжановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застережена. — Рекламаціи неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. а. в.

Оголошеня звыкли принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланне“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші донесеня приватні числять ся по 15 кр. вѣдъ отишка.

Упадокъ парляментаризму.

Зъ великою колись надѣю гледѣли на конституціоналізмъ англійскій Локе и Монтескіѣ. Они добачали въ нѣмъ жерело справедливости політичной; роздѣлъ власти законодатной, выконуючой и судовой въ окремѣ руки и передане власти законодатной въ руки репрезентаціи народовой, въ руки парляменту — мало бути повною забезпекою населеня, мало бути проявою справедливости політичной.

Зъ бѣльшими ще може надѣями приймали конституцію и парляментъ поодинокѣ народы Европы, що мусѣли за нея кровь пролиняти! Або зъ якою примѣромъ радостю витали Італіяне свѣй народный парляментъ, парляментъ въѣдиненой Італіи! Якій надѣ не покладано на той новый ладъ, — а стара реакційна гидра лише смѣяла ся въ кулакъ. Парляментъ, конституція — тажь то пышный вынахѣдъ! Давнѣйше ненависть гнетеных масъ звертала ся противъ правлячих головъ, а теперь и на то одинчальній міністры, що стають передъ народомъ а радше передъ парляментарною бѣльшостю и вѣдповѣдають за свои вчинки.

А та парляментарна бѣльшость! Она въ благородныхъ понятяхъ мыслителѣвъ XVIII-ого столѣтя представляла ся выразомъ бѣльшости народу, а цѣлый парляментъ такожь лишь малымъ образомъ того, що народъ думавъ и вѣдчувавъ.

Тымчасомъ рѣзній міністры, карикатуруючи первѣстну идею, завели системы выборчій зъ рѣзными представительствами интересовъ и въ той або иншій способъ ввели въ парляменты представителѣвъ верствъ, що доси панували, а хиба лишь на смѣхъ допустили и одробину представителѣвъ народу. Отже выразомъ волѣ народу стали тѣ, противъ которых народъ боровъ ся.

А навѣть де заведено загальне право выборче, и тамъ до ладу не дойшло. Бо уявѣмъ собѣ, що двацятьохъ представителѣвъ волѣ народу стануло до борбы выборчой въ двацятьма представителями пануючих верствъ, и возьмѣмъ, що тыхъ двацять представителѣвъ панучих верствъ выйшли при выборахъ пересѣчно 53% голосовъ, то сли у всѣхъ 20 случаяхъ було вѣддано 20.000 голосовъ, то 10.600 голосовъ вѣдданых на представителѣвъ гнобителѣвъ дае 20 послѣвъ, а 9.400 голосовъ вѣдданых на представителѣвъ народу не дають анѣ одного посла! Отже и захваленое загальне право выборче не дае ще репрезентаціи, котра бы дѣйсно вѣдповѣдала желанямъ народу.

По заведеню конституцій и парляментовъ засѣли въ нѣмъ, якъ сказано, головно представителѣ тых самых верствъ, що були при власти передъ часами парляментовъ, а лише въ дрѣбной части засѣли и представителѣ народу.

А типічнымъ краемъ зъ такими вѣдносинами е наша Галичина. Мы маемо крѣмъ держазаной конституціи ще й краёву автономію, — „złota wolność“ — рай на земли! Та наша система выборча, надужитя, грошъ, ковбаса и дреглѣ зробили зъ галицкого сойму Богъ зна що — хиба представительство цѣлой „короны польской“, а вѣколи представительство Галичины. Яка тамъ репрезентація Русинѣвъ? де тамъ представитель робучого народу? Контушѣ панковъ польскихъ и смирній лиця ихъ прислугачѣвъ! Отсе представительство — подѣбне до того, про що мрѣвъ Локе и Монтескіе.

И йшла европейска господарка! Бѣльшости не говорили, а робили, що хотѣли; всѣ меншости говорили богато, переконували навѣвъ зъ бѣльшости, — та годѣ!

Однакъ ширшаюча сѣдомость народня переломила запоры положеній системами выборчими, и ввела въ парляменты дѣйстных представителѣвъ масъ, котрій мали бѣльше енергіи и не могли спокойно знести кривдъ, якій дѣють ся народовы.

Але якъ бороти ся противъ бѣльшости, що сумою голосовъ рѣшае о всѣмъ? що недоступна нѣ якимъ аргументамъ нѣ розумнымъ причинамъ?

И старе средство, звѣстне ще зъ римскихъ часовъ — *обструкція* — увійшло въ жите.

Обструкція словъ — обструкція дѣла!

И видимо обструкцію въ соймѣ угорскомъ, потомъ въ соймѣ ческомъ, далѣ знова въ австрійскій радѣ державній, потомъ знова въ соймѣ угорскомъ, — теперь знова въ Бельгіи и Италіи. А великій слѣды упадку морального мае въ собѣ парляментъ французскій, що его такъ вѣрно и гарно змалювавъ Золя въ своѣмъ „Парижи“. Що-жь говорити про испаньскій кортесы, про румуньскій парляментъ и т. д.?

Але де вже найсумнѣйшій вѣдносины, то хиба у насъ въ Австрій, де маемо конституцію, парляментъ, а вже вѣдъ 1896 року живемо пѣдъ *абсолютистичною* управою на пѣдставѣ §. 14. *конституцій* и мы навѣть не въ силѣ передвидѣти, коли се скѣнчить ся.

То сумне положене въ цѣлой Европѣ добачує кождый, хто лишь займае ся політикою; кождый видить, що нынѣшный парляментаризмъ пережывъ ся, — що то форма, котра вже далѣ истнувати не може, мусить трѣснути.

А перелякані представителѣ панучих верствъ и клясъ, що вважали доси парляментъ за выгѣдне оруде до дальшого пановання політичного и економічного, кричать, що такъ далѣ бути не може, що то противить ся всякимъ понятямъ, щобы меншость наслувала бѣльшость, що бѣльшость е въ правѣ робити, що ѣй подобае ся.

И лѣкарство найшли на обструкцію представителѣ всесвѣтной реакції и економічного вызыску. Ставлять они проектъ мѣжнародного конгресу въ справѣ взостреня регулямінѣвъ парляментарных у всѣхъ краяхъ. Реакція и вызыскъ хотять собѣ подати руки и спѣльно взяти ся до борбы противъ народных масъ.

Головнымъ аргументомъ тыхъ панѣвъ е то, що се противить ся розумова, щобы меншость могла побѣдити бѣльшость, бо-жь то предѣнь представителѣ волѣ народу.

Такъ. На сей аргументъ можна згодити ся, але тогдѣ, коли соймъ чи парляментъ бувъ бы представителемъ цѣлого народу, а не представителемъ політично и економічно сильных.

Отже передъ мѣжнароднымъ взостренемъ регулямінѣвъ, передъ мѣжнароднымъ насилуванемъ всѣхъ „угнетенных и оскорблених“ — мусить бути реформа выборча, що сотворила бы правдивій представительства народу, наложила бы острій кары на всѣ надужитя выборчій, такъ зъ приватной якъ и зъ правительственной стороны, и втягнула бы обовязково всѣхъ горожанъ въ політичне житя. Тогдѣ бѣльшость була бы правдивымъ представительствомъ народу, а сли-бы она була для народу шкѣдлива, то бувъ бы обовязокъ меншости побѣдити ю політичною агітацію. Тогдѣ и можна бы завести взостренє регуляміну о стѣлько, о скѣлько бы то було потрѣбне на такихъ Вольфовъ и Шенерерѣвъ.

Доки однакъ правительства о тѣмъ не погадають и доки система гнету політичного и економічного, а у насъ и національного буде тревати далѣ, то и обостреня регулямінѣвъ при такѣмъ складѣ парляментѣвъ нѣчого не поможуть.

Або прийдуть якіс реформы, або парляменты скѣнчать експльозією.

Филѣ рухѣвъ суспѣльных вже широко розплыли ся и не улягають навѣть багнетамъ, якъ ось теперь въ Бельгіи, де правительство мусѣло угнути ся передъ рухомъ народнымъ.

Розбурханій рухи національній Австрій довели до застановлена житя парляментарного; реакційне правительство хоче одержати и на дальше такій самый ладъ въ Австрій, а що найвысше важило бы ся на реакційну федерацію, — отже и тутъ положене безъ выходу, положене на вулканѣ. И тутъ бажали бы собѣ взостреня регулямінѣвъ. Добре, на се можна-бы згодити ся, *але передъ тымъ: демократизація парляменту и соймѣвъ черезъ вѣдповѣдну реформу выборчу и суддівництво выборче та автономія народовъ!*

Доки сего не буде, вѣзъ хоть рушить, буде нѣчно скрипѣти и ставати въ дорозѣ, ажь одного гарного ранку... Решту можна догадати ся.

Письмо зъ Стрыйщины.

[Розвій читалень. — Нарада руских купцѣвъ и крамарѣвъ. — Житє товариске. — Справа будовы Народного Дому въ Стрыю.]

Хотяй політичный рухъ въ Стрыйщинѣ притихъ, бо вѣдъ свѣтлого обходу 50 он рѣчницѣ знесеня панщины не було до сего часу жаднои бѣльшои руской маніфестаціи політичной, то за те на поли просвѣтнѣмъ, економічнѣмъ и товарискѣмъ розвиваемось и поступаемо значно въ передъ. Въ сѣмъ роцѣ зави-

---

1)

Жѣночій типы въ новѣйшѣй нашѣй літературѣ.

П. Вѣра Лебедова [псевдонімъ], трудяща писателька на поли дѣточой літературы, мала недавно на вечерницях въ Станиславовѣ въ товариствѣ „Рускихъ женщинъ“ замѣтный вѣдчитъ про жѣночій типы въ нашѣй новѣйшѣй літературѣ. За-для интересности темы подаемо тутъ части того вѣдчиту.*)

Авторка взяла пѣдъ розборъ чотыри типы зъ „Царѣвни“ О. Кобылянськои, зъ оповѣдання Школиченка „На селѣ“, зъ комедіи Гр. Цеглинського „Торговля жемчугами“ и зъ драмы Б. Лепкого „За хлѣбомъ“.

„Наскрѣзь поетична и вразлива на красу житя и его грубости вдача Кобылянськои — инше Вѣра Лебедова — сотворила идентичну зъ сими прикметами и стать героинѣ. Вже сама дневникова форма оповѣдання вказуе, що живои акціи тамъ нема. Авторка розгортае лишь передъ нами — наче обрывае листки нѣжного цвѣтка ажь до самои оцвѣтины — душу молодои дѣвчины. Се царѣвна, значить ся, не звычайна, буденна истота. У неи свѣй питомый, рефлексіями богатый свѣтъ думокъ, у неи свѣй окремѣшный, згѣрдливый трохи поглядъ на свое бездушне окруженє, у неи ясне зрозумѣне положени власного и жѣнокъ взагалѣ, у неи и высшій идеалы, за котрій терпить, у неи и пробы якоись літературнои працѣ. Та нѣжна ся до крайности мімозночутлива вдача и аристократичнымъ душѣ роблять ся неспособною до позитивнои працѣ въ житю помѣжь тою товпою, котрою вона гордить. И ось тымъ то героиня повѣсти замѣсть пѣднести свое окруженє на рѣвень власных думокъ, замѣсть вилынати на него силою своихъ переконань, — замыкае ся сама въ собѣ, а свои почування высказуе лишь иногдѣ въ шумныхъ фразахъ або списуе ихъ на папѣръ а вѣдтакъ знова мовчить и роздумуе. Та все-жь таки мимо своеи пасивнои ролѣ въ суспѣльствѣ Наталка Кобылянськои — нова стать жѣнки у насъ, нова тымъ, що рве ся до праць, щобъ не бути тягаромъ нѣкому, щобъ стати самостѣйною людиною; нова и тымъ, що думае про гарне и высоке и бажае гарного, та тѣльки за-для надто сильнои правдивости на недостачѣ людей не спроможна розвинути справжньои дѣяльности.

Знѣстна рѣчь, человѣкъ якъ машина: чимъ бѣльше выкѣнченый, выгладженый, выкомбінованый, чимъ бѣльше пружинъ колѣсець, шрубокъ складае внутрѣшне его естество, — тымъ чутливѣйшимъ его се чинить. Одно зранене судьбы, одинъ дотыкъ руки грубои а все путаесь, хаосъ завладае ся: кожде колѣсце, кождѣська пружинка вже не *умѣсно* а зъ окрема тремтѣти починае — и сумный розстрѣй настае въ сѣмъ буцѣмъ-то найсовершенѣйшомъ творѣ природы. Надмѣрна чутливость все йде въ парѣ зъ екзотичною интеліґенцією. Чимъ простѣйша натура, тымъ бѣльше въ нѣй спокою, тымъ красша рѣвновага моральна. Чимъ бѣльше огню и полету духа, тымъ легше сколотити его гармонію, тымъ частѣйше гуляють по нѣмъ бурѣ...

Такою нѣжною, зложеною истотою е Наталка Кобылянськои и въ сѣмъ уся ей вина. Того рода вдачѣ хочь и симпатичній подекуды, нѣкому въ нихъ нѣякои користи, бо хочь думками обѣймають вони широкій горизонты, усю терплячу людскость, — на дѣлѣ дбають тѣльки про себе самыхъ, возять ся по всякъ часъ зъ своими думками и чувствами, звычайне людске горе збѣльшають въ десятеро, вважаючись мученицями за мілионы. Незрозумѣлымъ вѣдъ загалу приходить ся загибати марно, хиба ласкава судьба вбише имъ въ дорозѣ житевѣй такихъ добрыхъ духовъ, якъ панѣ Марко и ей сынъ. Та се чистый случай; не бути ему — и имъ прийде ся гинути зъ чуствомъ зневѣры и жалю до свѣта и людей. А прецѣнь були въ нихъ завдатки и особистого щастя и прикметы ревныхъ труженяць, — не ставало тѣльки силъ до борбы зъ обставинами, а що гѣрше, за мало було выбачливости для людей, въ котрыхъ хотѣли они бачити Uibermensch'овъ Нітшого, а забували, що люде, вѣдъ коли плывуть русломъ часу, е и все були тѣльки людьми, змѣшкою слабости и силы, розсудку и пристрасти, а все тымъ по-найбѣльше, до чого даный моментъ ихъ примѣнить; забували, що найвысша фільософія: все зрозумѣти и оправдати, а найкрасша задача житя: приложити дѣйльно рукъ до загального щастя и й усовершеня. Тымъ то героиня Кобылянськои позбетане мимо своихъ высокихъ змагань лишь еманципантокою духомъ и чувствами. Она не зъ тыхъ, до которыхъ кличе поетъ:

Якъ въ нихъ силы доволѣ,
Най йдуть межи люде,
Раны людскій лѣчити,
Усмиряти болѣ...
Нѣ! Про Наталку сказати бъ радше:
Хто полюбавъ лишь пѣсень, красу,
Той ній просить всю жизнь свою,
Того не будѣте!

Та бо жизнь не сонъ и не мрѣя, а трудъ, важкій трудъ — а до труду не царѣвенъ а роботниць намъ треба, роботниць, котрій-бъ на кождому полѣ и у всякихъ обставинахъ помѣжь всякими людьми умѣли найти собѣ роботу и зробили ей якъ слѣдъ. Таку провѣдну идею добачаемъ въ повѣсти Школиченка „На селѣ“. Кожда интеліґентна людина — каже авторъ — повинна свое знане, свій трудъ и часъ жертвувати меншимъ темнымъ братамъ, середъ которыхъ доля его помѣстила. Хто йде на село, повиненъ набути собѣ такихъ вѣдомостій, щобъ стати въ пригодѣ селянамъ, бо имъ свого скрѣзь, усюды потреба. Героиню оповѣдання — Уляна Ивановна. Се не нѣжна, чутлива дѣвчина, се труженица въ мѣцною волею и сталевыми нервами. Скѣнчивши гімназію и школу музычну въ Кіевѣ остае ся по смерти батька-священика въ рѣдному селѣ, а удержуе ся зъ лекцій музики, якій подае паньскимъ дѣтямъ въ повѣтовому мѣстѣ. Она живе безъ найменчих: значить робить все сама; учить чужих дѣтей: значить приносить имъ користь; она и хазяйка добра, бо въ нея-жь чимале господарство. Вона знае народъ и погляды его на все, знае его радости, кривды, нужду; проймае ся его духовыми и матеріяльными интересами, гарными и поганими чертами его вдачѣ; наближуе ся до него якъ до свого друга; вмѣе тактовно выслухати вѣдъ него сотнѣ дрѣбных, тонких насмѣшокъ, пронічных увагъ, а все вѣдплачуе добрымъ дѣломъ; не пѣдчеркуючи того доброго, не ждучи нѣ платы нѣ подяки; проковтне и неодну зневагу. Та она не винуе за се народа.

„Народъ — говорить она — се фиря. Вѣе вѣтеръ до берега, и фиря котить ся сюды, а подыхнувъ зъ берега, и фиря заразъ повернула ся! але пѣдъ фирами, якъ и въ дѣйстному морю, богато всякои цѣнности, и коли побачите вы ту цѣннѣсть, коли промѣне цѣнности тот загляне въ душу вашу, що намъ тодѣ дрѣбній, поодинокій образы або неприемности? Та шкарлюща темноты, то гѣркій докѣръ интеліґенціи, що власній интересы свои поставила высше надъ всяку цѣннѣсть и занедбала свого рѣдного, але вбогого брата“.

Уляна Ивановна практично розумна въ

*) Вѣдчитъ помѣщеный бувъ въ черновецкій „Буковинѣ“.

залось въ нашôмъ повѣтѣ кôльканацять новыхъ читалень „Просвѣты“, давнй пôдъупавшй вôджили а инший скрѣпились и прийшли до силы, а вже рухъ крамничный въ сѣмъ роцѣ бувъ незвычайно великій, повставали руски крамницѣ при читальняхъ „Просвѣты“, спôлковй, громадскѣ, церковний (братский) и приватвй, якъ грабы по дощеви — и то по найбôльшôй части зъ иніціятивы самыхъ селянъ, хотяй мѣсцевй священники немало прикладають въ сѣмъ дѣлѣ заходôвъ и трудôвъ, залагоджують формальну и правну сторону дѣла, провадять рахунки, науучують крамарѣвъ.

Се обявъ дуже потѣшаючій и при дальшôй неусипнôй праци, пôддержцѣ и заохотѣ зъ стороны рускон интелігенціи можемо сподѣватись гарныхъ результатôвъ: увôльнення нашого народу вôдъ деморалізуючого вплыву и лихварского вызыску жидôвского, отворення новыхъ дорôгъ заробку для нашихъ малоземельныхъ або безземельныхъ селянъ а тымъ самымъ посунення нашои народнои справы о великій и рѣшучій крокъ на передъ. Тôлько намъ довго не роздумувати и не вагатись, попрацюймо щиро въ десять лѣтъ а побачимо овочѣ нашои працѣ! Позавязують ся новй спеціяльнй торговельнй товариства, отъ прим. для експорту яецъ, дробу, бо кожда сѣльска крамниця може вже теперь достатчувати найменче 200—400 кôпъ яецъ рôчно. Близько Стрыя завязали ся крамницѣ въ Бережници, Угереку, Дашавѣ, Завадовѣ, Пукеничахъ, Конюховѣ, Любѣнцяхъ, Тейсаровѣ, а въ Стрыю двѣ при двохъ читальняхъ „Просвѣты“ — на Ланахъ и Шумлянцяхъ — и одна приватна Русина Гавр. Наглика, а мае ся отворити ще двѣ. Также новозавязана читальня „Просвѣты“ въ Братковцяхъ задумуе въ осени отворити свою торговлю.

Коли вже пишу про крамницѣ, то мушу тутъ замѣтити, що фальшивый в поглядъ многихъ ще упередженыхъ, що руска крамниця не удержить ся, бо в жидôвскй, або що въ мѣстахъ и мѣсточкахъ не можливо успѣвати рускôй крамници, бо в много жидôвскихъ. Найлучшій доказъ неслушности такои гадки есть истнованье трехъ передмѣщаньскихъ крамниць въ Стрыю, де хата въ хату жидôвскій склепъ, або гарный розвôй крамницѣ при читальни „Просвѣты“ въ мѣсточку Велдѣжи заходами о. О. Охримовича або въ Мѣзуни крамницѣ спôлковои заходами о. Л. Захарясевича. Кождо бôльше и менше мѣсто есть дуже добрымъ теренôмъ для розвою руского крамарства и наколи его тôлько розумно и совѣстно веде ся, то успѣхъ есть запевненый.

Маючи се на увазѣ скликавъ выдѣлъ філіи „Просвѣты“ *вôборы рускихъ крамарѣвъ и купцѣвъ на 5-ого липня [въ середу] на 12 годину до Рускогô Касина.* Се буде перша купецка нарада въ Стрыю. Кождый Русинъ, кому не байдужный поступъ народу, возьме участь въ нарадѣ.

„Рускій драматичный кружокъ“ и „Боянъ“ причиняють ся немало до живѣйшого розбудженя товариского житя, а неоцѣнена въ тôмъ заслуга трудолюбивого дирігента о. Вол. Нижанковского. Бажати-бъ лише, щобы драматичный кружокъ и Боянъ подумали щось про уряджене популярныхъ народныхъ выставъ по читальняхъ на селахъ, бо у насъ доси жадна читальня не спромоглась за-для недостачѣ одѣтыхъ интелігентныхъ людей нѣ на одно аматорске представленье, якъ у Борщѣвщинѣ и другихъ повѣтахъ.

Справа будовы Народного Дому въ Стрыю есть предметомъ частыхъ нарадъ выдѣлу, а справа се для Русинôвъ цѣлого повѣту и сусѣдныхъ вельми важна и пекуча, длятого дивно, що загалъ, особливо Скôльщина, мало нею интересуесь. Може не всѣмъ звѣстнй головнй постановы статута, длятого подамь се для информаціи загалу, а певно неодинъ патріотъ поспѣшить вложити хоть скромный капіталець въ такъ певну, поважну и пожиточну институцію. Товариство Народный Дôмъ въ Стрыю есть товариствомъ заробково-господарскимъ, отже есть судово запротоколоване, но заразомъ и добродѣйнымъ, бо може приймати жертвы и запису. Одинъ удѣлъ выносить 10 зр., котрый дае тантіэмы, а вписове 1 зр. Доси товариство мае 98 членôвъ а розпоряджае капіталомъ 2.000 зр. Товариство Руска Бурса мае прегарну, може першу будôвляну площу въ Стрыю и тую площу дае товариству Народный Дôмъ въ удѣлахъ. Планъ и кошторысъ выготовляе способный рускій архітектъ. Мае се бути хороша поверхова каменица, зъ поверховою салею на театральнй выставы, концерты або вѣча, зъ мешканями чиншовыми для особъ приватныхъ и передовсѣмъ для стрыйскихъ рускихъ товариствъ, для Народнои Торговлѣ а также малый готель. Одиницѣ не довершать сего дѣла, тутъ треба дуже численныхъ жертвъ, бо навѣть не жертвъ, тôлько умѣщеня хоть дрôбныхъ капіталôвъ на удѣлы и шадницю Народного Дому. Родимцѣ! Доложѣмъ старання, а се дѣло выйде на хосенъ нашъ и славу руского имени!

Левъ Осипов. Г—ичъ.

Просвѣтно-економічне вѣче въ Бережанахъ.

[Письмо зъ Бережанъ.]

Бережаньскій повѣтъ належить безперечно до тыхъ, де руске житє ще слабо розвинене. Въ самыхъ Бережанахъ, вôддаленыхъ вôдъ зелѣзницѣ до недавна ще о 4 милѣ, а теперь о 11 кільометрôвъ, независимои рускои интелігенціи та рускаго мѣщаньства такъ якъ бы не було. Урядникъ, що хоче якось дыхати на свѣтѣ Божôмъ, радъ не радъ вôдтягае ся не то вôдъ політичного але й вôдъ товариского житя Русинôвъ; ба и сего ще за мало, бо за порждоднаго Русина уважають его аж тогдѣ, коли и самъ и дѣти его уходять за Русинôвъ гр. кат. обряду. Сумно, що такій прояви ще й доси у насъ лучають ся, тымъ сумнѣйше, що тôлько тымъ способомъ стае ся можливою клясифікація, якою насъ дѣлять на порждоднихъ и на москалѣвъ чи гайдамакôвъ, при чôмъ очевидно тымъ бôльше терпѣти мусять всѣ, що не належать до порждоднихъ. Не хотѣли бы мы величати тыхъ, що сповняють свôй народный обовязокъ; але у насъ мабуть ще довго мусить уходити за велику заслугу те, що у инших народôвъ уважае ся лише за звычайне повнене обовязкôвъ. Отже и въ Бережанахъ щирй и дѣяльнй Русины, тôлько поки-що в ихъ мало, особливо въ прирôвнаню до працѣ, якои тутъ вымагае запущена доси народна справа.

Не богато лѣпше, але все таки лѣпше мае ся рѣчь въ повѣтѣ. Є тутъ священики, що щиро заходять ся коло народнои просвѣты, закладають читальнѣ, а заложивши, пильнують ихъ. Особливо в два села въ повѣтѣ, Поручинъ и Шумляны, де населене познакомлене вже зъ пôдставными понятями державного устрою та зъ житемъ Русинôвъ. Але бувае и такъ, що приступивши на вѣчу до селянина зъ иншого села та поспытавши о назвиско, щобы его вписати до выказу зôбраныхъ, то вôнъ намъ заразъ утѣкне зъ салѣ. Але що тутъ говорити за темныхъ селянъ, коли и мѣжь священниками в такій, що шлють свои дѣти на выховане десь до шлескихъ заведень, щобы не заразили ся, хорони Боже, фонетикою!

Тымъ то головный выдѣлъ „Просвѣты“ дуже добре зробивъ, що уладивъ д. 29 червня въ Бережанахъ просвѣтно-економічне вѣче; буде оно мовь бы доповненемъ політичного вѣча, що недавно вôдбуло ся при великôй участи селянъ въ Козовôй, и одно та друге повинний богато причинити ся до оживленя народного житя въ повѣтѣ.

Передъ вѣчемъ вôдправивъ мѣсцевый парохъ о. Кордуба о год. 9 службу Божу. Двѣ сотки людей повторило при суплікаціи богоговѣйно: „Спаси люды Твоя, Господи!“ и рушили до такъ званого католицкого дому. Именемъ мѣсцевого комітету повитавъ зôбраныхъ д-ръ Андрѣй Чайковскій, а потому вôддавъ провôдъ въ руки п. Борковского, делегата головного выдѣлу „Просвѣты“ вô Львова. Делегатъ у вступній своій бесѣдѣ промовивъ надзвычайно сердечно, а всѣ зôбранй выслухали его зъ напруженемъ. Пояснивши цѣль товариства „Просвѣты“, указавъ вôнъ на прикладахъ зъ природы, якъ то всяка животна дужша давить слабшу. Такъ само буває и мѣжь людьми та нарôдами. Боять ся и заразомъ поважають того, хто в дужшій и заможнѣйшій и розумнѣйшій; крôмъ сего сила народу залежить такожъ ще й вôдъ единости та згоды. Отожь и „Просвѣта“ зразъ вôдъ початку свого истнованя поклала собѣ за цѣль дбати о те, щобы въ нашôмъ народѣ ставало чимъ разъ бôльше людей просвѣченыхъ, розумѣючи, що все, вôдъ чого залежить сила народу, выплывае зъ одного спôльного жерела, зъ просвѣты и науки. До сеи цѣли служать мѣжь иншими такожъ господарскій вѣча. Бесѣдникъ выказавъ потому коротко користи, якій выходять зъ такихъ вѣч, и закôнчивъ бôльше менше словами: „За 30 лѣтъ зъ горою истнованя нашого товариства зробивъ нашъ нарôдъ величезный поступъ на полѣ просвѣтнôмъ, а по части и економічнôмъ. Поступаймо-жь дальше сею дорогою; горнѣмъ ся всѣ до просвѣты и науки, бо въ сѣмъ лежить надѣя, будучôсть, гаразды, сила и слава Руси!“

За сим словомъ представивъ дир. Борковскій старшого комісаря ц. к. староства п. Кубельку, запросивъ на заступника свого проф. Дуткевича, обявъ провôдъ нарадъ и удѣливъ голосъ п. Василеви Королеви, котрый приѣхавъ вô Львова зъ выкладомъ про рôльне господарство.

П. Король указавъ на те, що хоть Галичина в майже выключно край рôльничій, рôльництво у насъ не то не пôдносить ся, але противно доводить хлѣборобôвъ до нужды. Въ иншихъ краяхъ, пр. въ Чехахъ, збирають зъ морґа 12—15 кôрцѣвъ зерна, а у насъ лише пять, хоть наша земля не гôрша або й значно лѣпша, нѣжь деинде. До того земля нашихъ хлѣборобôвъ чимъ разъ бôльше обдовжуесь. Коли въ роцѣ 1870 селянскихъ довгôвъ, було лише $2^1/_2$ міл. зр., то въ р. 1890 було ихъ вже на 51 міл. зр. самыхъ загіпотекованыхъ; а кôлько в довгôвъ крôмъ сего? Черезъ се и тягарѣ хлѣбороба стають чимъ разъ бôльшій, такъ що и сплата довгôвъ може поступати лише дуже поволи. Подôбный станъ бувавъ давнѣйше и въ иншихъ краяхъ, та тамъ схаменули ся и стали лѣпше управляти землю. Отже и мы повинний закинути хибы давнои господарки, а взяти ся до выдатнѣйшои працѣ.

Потôмъ выказавъ референтъ хибы нашого рôльного господарства, якъ плытка орка, хибне уживане и марноване обôрнику, маловажене штучныхъ навозôвъ и т. зв. зеленого погною, занедбуване сѣножатей, незадале уживане громадского пасовиска чи т. зв. толоки, — и поясняв заразомъ, якъ на тій хибы радити, щобы рôльне господарство приносило бôльшій користи. Головна рѣчь, щобы передовсѣмъ звернути увагу на годôвлю худобы, бо зъ зерна господарь не буде мати доходу, потрѣбного на обôгнане конечныхъ потребъ, вымагаючихъ готового гроша; се можливе лише зъ приховку худобы. Вкôнци указавъ на вагу читальнѣ, сеи сѣльскои академіи, де нашій хлѣборобы можуть обговорювати справы господарскій, обмѣнювати ся гадками, добутыми зъ книжокъ або и зъ досвѣду, удѣлятн собѣ взаимно радъ та тымъ причинятн ся до пôднесеня хлѣборобства.

Поучаючого сего выкладу выслухали селяне зъ великою увагою и цѣкавостію. Опôсля вôдповѣдавъ п. Король на задаваній ему питаня. Д-рови Чайковскому вôдповѣвъ, якъ найлѣпше уладжувати добру гноярку; на запытане п. Старуха поручивъ нашимъ селянамъ т. зв. червону галицку расу худобы, не захвалюючи расъ заграничныхъ, невôдповѣдныхъ до годôвлѣ на малыхъ господарствахъ. На запытане о. Любѣнецкого радивъ зеленый погнôй у всякôмъ разѣ приорювати пôдъ зиму; особливо захвалювавъ бохареку конюшину, котра надае ся навѣть на найгôршу землю.

Потôмъ ставъ говорити о. Лепкій зъ Жукова. Выказавши, що не тôлько праця хлѣбороба рѣшае о выдатности землѣ, але и клімать краю мае великій вплывъ, а часто нѣвечить все надѣ, покладанй на найрозумнѣйшу и найстараннѣйшу працю, сказавъ бесѣдникъ, що клімать нашого краю якъ-разъ для хлѣборобства в не пригожій — особливо черезъ вынищене лѣсôвъ. Длятого внесъ резолюцію такого змѣсту: „Господарске вѣче въ Бережанахъ высказуе бажане, щобы власти дбали о забезпечене лѣсôвъ вôдъ нищеня, о закладане садôвъ по селахъ и заложене господарскихъ товариствъ по повѣтахъ“. Зборы приняли сю резолюцію одноголосно.

Опôсля д-ръ Кость Левицкій зô Львова мавъ выкладъ економічный. Провôдною гадкою сего выкладу було, що Русины повинни складати грôшь до гроша, а свои ощадности, дрôбнй чи бôльшй, уживати такъ, щобы рускій грошѣ служили Русинамъ и щобы зъ нихъ дорабляли ся Русины. Въ тôй цѣли треба закладати въ кождôмъ селѣ позичкову касу при читальни „Просвѣты“. Тамъ може всякій зложити и найдрôбнѣйшу свою ощадность; тамъ зможе всякій заратувати ся въ потребѣ невеликою позичкою. Бôльшій ощадности складалось бы въ касахъ повѣтовыхъ, якій Русины повинний дальше закладати всюды такъ, якъ ихъ вже декуды позакладано, — отъ пр. и въ Бережанахъ пôдъ назвою „Надѣя“. Въ тыхъ касахъ можна буде заратунати ся бôльшою позичкою. Надъ всѣми тыми касами в заложенный торôкъ „Краевый кредитовый Союзъ“ у Львовѣ. Иншій товариства грошевй и касы дорабляють ся рускимъ грошемъ маеткôвъ, котрй опôсля идуть на пожитокъ не намъ, а часто намъ на шкоду; коли перестанемо нашій ощадности складати въ чужихъ намъ заведенихъ, а позакладаемо собѣ власнй товариства и касы, то и користи всѣ, якій теперь зъ нашихъ грошей мають чужій люде, выйдуть намъ на пожитокъ, и вôдвернемо вôдъ себе шкоды, якій теперь самі наносимо собѣ, подаючи нашими грôшми другимъ способôмъ шкодити намъ.

Бесѣду свою выголосивъ д-ръ Левицкій зъ жаромъ и переконуючо, а зôбраній що хвиля оплескували ёи.

По деякихъ еще поясненихъ на тематъ обговорюваной справы, якій давъ д-ръ Чайковскій на запытане п. Старуха, п. Борковскій закôнчивъ вѣче о год. 3 по полудни.

О год. 5 зôйшли ся члены „Просвѣты“ бережаньского повѣту на першій загальний зôборы бережаньскои філіи „Просвѣты“, по чôмъ мало ся роздѣлити приславій на господарске вѣче голоннымъ выдѣломъ господарскій рѣчи, якъ плугъ, сѣвачку, косы, томасину и т. н. Побачивши тій рѣчи, вписало ся 13 селянъ въ члены товариства.

До выдѣлу філіи выбрано: д ра Андрѣя Чайковского, Тимотея Старуха, о. Теофіля Любѣнецкого, Ивана Сойку, Гната Янчиньского, Луку Ремезу и Людвика Круля. Потому наступило льосованье згаданыхъ повысше рѣчей. Селяне, одинъ радій зъ выльосованыхъ рѣчей, другій, потѣшаючи ся тымъ, що не всѣ-жь могли выграти, а всѣ вдоволений, що такъ богато почули рѣчей новыхъ и поучаючихъ, розôйшли десь ажь коло осьмои годины.

У всякôмъ разѣ зôборы сій лишать ся довго въ памяти и не остануть безъ слѣду въ нашôй народнôй роботѣ.

Иванъ Клѣць.

Переглядъ політичный.

Ситуація така: Цѣсарь ѣде на лѣто до Ишлю. Послѣдна рада міністрôвъ рѣшила скликати раду державну на вересень. До вересня ще далеко, и скликане можь буде $10 \times 10 = 100$ разôвъ вôдкликати. Річниця выбору делегацій ще не установлено — очевидно: тутъ справа зъ Угорщиною; тутъ треба сказати щось рѣшучого, бо угорскій політики не люблять бавити ся въ пôжмурки. Тунъ ѣздивъ до Будапешту и конферувавъ зъ Сельомъ въ справѣ рôвночасного оголошеня угодовыхъ законôвъ на Угорщинѣ и цѣсарскихъ розпоряджень для „краевъ [не]-заступленыхъ въ радѣ державнôй“.

О намѣрахъ правительства въ справѣ скликаня рады державнои, доносять до феодальнои чеськои Politik: Въ Австрію угода зъ Угорщиною буде оголошена §. 14-ымъ въ Wiener Ztg. на пôдставѣ ухвалъ угорскаго сойму рôвночасно зъ санкцією его тыхъ законôвъ для Угорщины. Австрійска рада державна буде скликана въ другôй половинѣ вересня. На першôмъ ей засѣданю правительство предложить угоду задекретовану на пôдставѣ §. 14. зъ просьбою о удѣленье парляментарного затвержденя и индемнізаціи. Міністеръ Кайцль предложить рôвночасно буджетъ на 1900 рôкъ. Выборы до делегацій не будуть поставленй на порядку дневномъ одного зъ першихъ засѣдань. Правительство зробить се доперва пôзнѣйше.

Pester Lloyd, пишучи о австрійскôмъ буджетѣ представляе, якъ сонъ, братъ смерти, обôймае Австрію. Нема въ Европѣ державы — пише P. Lloyd, для котрои здоровый парляментарнамъ бувъ бы бôльше потрѣбный, якъ въ Австрію. Коли де, то въ Австрію треба бы его берегти, якъ ока въ головѣ. Нѣгде

именно нема такои рѣжнородности народовъ, нѣгде такихъ пропастей и рѣзницъ. Нѣгде отже парламентъ не є т. къ дуже репрезентантомъ державноі єдности и одиноким выразомъ державноі думки, якъ — бути повинен въ Австріи. И якъ разъ въ тій Австріи такъ потребуючои того выразу державноі єдности, державна власть такъ болюче упокорила парляментаризмъ и вѣдобрала ему всю державну вартість. Нѣмцѣ безперечно завинили дуже богато. Они безъ сумнѣву довели Австрію до державного атентату и тревалого стабльованія господарки §. 14-ого. Але се вже стало ся. Не выплатить ся плакати надъ ухомъ стовченого збанка. Рекримінаціи нѣ на що не придали ся.

Теперь, коли Нѣмцямъ показано, що можь безъ нихъ обійти ся, що безъ нихъ дасть ся навѣть заключити угода зъ другою половиною монархіи, треба скінчити зъ обструкцією. Програма Нѣмцѣвъ заповѣдає, що они зачинають приходити до розуму. Обовязкомъ другихъ народовъ є улекшити Нѣмцямъ выходъ зъ багна.

Зъ §. 14-ого користає лише чорна реакція, всѣ поступовѣ елементы придавлені, подоптані. О тімъ най скажуть Чехи. Въ Австріи рядить феодальна шляхта, а Чехи суть ей парубками и въ потѣ чола працюють на нихъ. А Поляки? Чи они здають собѣ справу зъ того, що причиняють ся до загального замѣшання? Правительство мусить само прійти зъ помочею. Нехай позбуде ся хитков и хапчивои бѣльшости, а може дѣстати певну и таку, що вдоволяє ся меншимъ.

— —

Сли Дрейфусъ дѣйстно не допустивъ ся злочину, за котрый чотиры вже роки пересидѣвъ на чортівскімъ островѣ, то кождому здоровомыслячому насуває ся гадка, що генеральный штабъ мусѣвъ мати якусь дуже важну причину, для котрои постановивъ Дрейфуса напятнувати клеймомъ зради и замкнути ему ротъ на вѣки. Доси рѣзно толкували собѣ сесю справу, а теперь приклонники ревізіи процесу, пустили въ свѣтъ нове дуже оригінальне и неменше сензаційне поясненє цѣлои тои справы. Пѣсля того поясненія, Дрейфусъ терпить за се, що Дрейфусъ сказавъ правду и нехотячи вѣдкрывъ Россіи, що фальшивого мае приятеля.

Коли Франція запримітила ся въ Россіею, Россія хотѣла знати въ кимъ мае дѣло, хотѣла довѣдати ся, якій є дѣйстный станъ французкои арміи — она зажадала цифръ и докладныхъ выказовъ. Тогдѣ генеральный штабъ урядивъ, щобы для ослѣплення и позыскання Россіи, побільшити тѣ цифры и подати фальшивый станъ арміи такъ що до числа воякѣвъ якъ и уружения, мобілізації и т. д. Россія одержала такъ величавый образъ цвитучого стану французкои арміи, що се ажь... розбудило въ ней недовѣрчивість и пѣдозрѣнє. Тодѣ россійске правительство, щобы довѣдати ся правды, звернуло ся приватно до Дрейфуса, котрый не зналъ о урядовѣмъ рапортѣ своихъ зверхниковъ и пѣдступомъ одержало вѣдъ него правдивѣ цифры. Зробивши се, Дрейфусъ не такъ ся зъ фактомъ. Ажь констернація въ генеральнѣмъ штабѣ показала ему, яку медвѣжу прислугу зробивъ вѣнъ свому правительству. Россія мала доказ, що Франція хотѣла ей надути. Генеральный штабъ мусѣвъ въ якій небудь способѣ сальвувати честь Франціи. Передовсѣмъ треба було зробити Дрейфуса зрадникомъ въ користь Нѣмеччины, Россіи треба було вытолкувати, що Дрейфусъ нарочно подавъ Россіи фальшивѣ цифры, абы выкликати конфліктъ мѣжь Францією и Россією, скомпромітувати Францію передъ Россією и довести до зірвання союза. Въ тій цѣли сфальшовано бордеро, абы мати доказ передъ воєнымъ судомъ, котрому не можь було выявити дѣйстного стану рѣчи. Дрейфуса засуджено и вѣдтято вѣдъ свѣта. Тымчасомъ справа вѣджила, генералы тратять голову, бо въ бордеро зачинають невѣрити. Тогды Анрі фальшує листъ, але генеральный штабъ не допускає до тайны міністра вѣйны Кавеняка. Той припирає фальшівника до муру и Анрі зачинає выспѣвувати тайну. И сему треба було заткати ротъ. Запирають его въ вязници, усыпляють и — пѣдрѣзують горло бритвою. Теперь цѣла Франція жде на се, що Дрейфусъ самъ скаже о цѣлій справѣ въ Рене. Явність трибуналу въ Рене запевнена, а нинѣшне правительство рѣшило ся нѣчого не гаяннати въ бавенну и цѣлу дрейфусіяду остаточно зліквідувати.

Оборонцѣ Дрейфуса думають, що коли процесъ передъ новымъ воєнымъ трибуналомъ обмежить ся лише на бордеро, то потреває не бѣльше якъ три дни; въ противнѣмъ случаю може протягнути ся до кількохъ тыжднѣвъ. Въ цѣлій тій справѣ замѣтне ся, що навѣть найзавзятѣйші противники ревізіи зачинають спускати зъ тону. Деруледъ заявивъ онодги на одныхъ зборахъ, що коли Дрейфусъ дѣйстно не винен, то було бы се ганьбою для Франціи, що треба було чотыри роки бороти ся, абы дойти правды.

Polit. Parisien доносить, що Дрейфусъ не мѣгъ взагалѣ зрозумѣти богато рѣчей. Доси бувъ тон гадки, що ревізію процесу завдячує генералови Боадефрому. Справы самоубійства Анріого, не мѣгъ просто понятн, такъ само справы Пікарта. Вѣнъ просто не може зоріентувати ся мѣжь тыма, цѣлкомъ не звѣстными ему подробицями.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Про загальнѣ зборы читальнѣ „Просвѣты“ въ Кнѣгининчахъ пишуть намъ:

Я бою ся, що нашій славній галицко-рускій празники пропадуть. А славній то празники, питоменна наша спеціальність: якъ „братія“ позъѣздилисъ та по торжественнѣй службѣ Божѣй, звычайно соборнѣй, и по краснѣй проповѣди народъ словомъ Божимъ наставленый розходивъ ся, одній домѣвъ изъ запрошеными гостями гуторяли о „цекавѣмъ казаню“, а другій таки до коршмы близько, — а духовеньство и собѣ по трудахъ крѣпило силы у гостинного собрата господаря въ товариствѣ своихъ подругъ и донечокъ. Розводилисъ тутъ поважній бесѣды політичній и коли старшина рѣшала трохи не о судьбѣ Европы, молодѣжь — звычайо якъ молодѣжь — не интересуючи ся тымъ, чи зрекланжують ся Французы Нѣмцямъ чи нѣ, чи пошле Бісмаркъ Австрію зъ ей премірами въ дураки чи нѣ, бавила ся ажь до утомы. Се ѣй байдуже було, котрымъ окомъ Россія лѣпше дивить ся, чи правымъ черезъ горы балканськѣ, чи лѣвымъ черезъ горы гімалайскій. Та й добре намъ зъ тымъ було. Мы батькѣвъ не розумѣли, за те тымъ лѣпше розумѣли свій часъ и наші первовзоры аристократію польску. Рускій сальоны роєлы, не згірший польскихъ, панічѣ зъ довгами удавали ся ще лѣпше, а панночки мрѣли лишь о сукняхъ, повозахъ та й „цуґовыхъ“. И не могло бути инакше: душа мусить чимсь занята ся. А не заняшись чимсь поважнымъ, провадили жите безжурне и по-надъ свою спроможність, достотно таке, яке народы по всѣ часы гнало стрѣмголовъ у пропасть...

Нинѣ оно инакше. Роботяща матуся „Просвѣта“ дала своимъ донечкамъ-філіямъ, тай внучатамъ-читальнямъ роботу въ руки. Правда — не шумну, не высокопарну, за те кождому приступну и зрозумѣлу: пробити бѣльший вѣкна въ домахъ нашого народу, щобы сонце освѣтило запоморочений темнотою головы, обхарити его зъ бруду тѣлесного и душевного, якъ н. пр. вѣдъ хрунѣвства, будити замилуване до зеленого садочку, до роботящои медодайнои пчѣлки, до краснго товару, и вложити въ него засаду самопомочи въ громадѣ и товариствѣ, на найпримітивнѣйшихъ наочныхъ прикладахъ, якъ каса позичкова и крамниця, — засаду, безъ котрои народъ пропаде, засаду, котрои народъ сли-бы не дай Боже не мѣгъ зрозумѣти и, може задалегѣдь засипати собѣ вѣчная память и класти ся въ домовину. Робота сеся сталась евангеліемъ народнымъ поручь евангелія перших апостолѣвъ Христовыхъ, и то тымъ тѣснѣйше, що просто зъ него выпливла. Зъ такимъ евангеліемъ въ рукахъ и душѣ розбрили ся нові апостолы рускаго народу по мѣстахъ и селахъ нашого краю и голосять его неустрашимо на кождѣмъ мѣсци, безъ уваги на себе и свою рѣдню, безъ уваги на всѣ переслѣдуваня, зневаги и тѣ тысячній колючки, якій на кождѣмъ кроцѣ своєи апостольскои працѣ зносити мусять вѣдъ сильныхъ сего міра. И не пѣшла марне ихъ робота. Горячій апостолы знайшли вѣрныхъ ученикѣвъ, що переняшли ся святымъ огнемъ свѣтла и правды понесли его дальше мѣжь своихъ ближныхъ изъ здвоєною ревностію и вѣдвагою. И въ той способѣ повстають нові руско христіяньскій громады пѣдъ назвою „читальня Просвѣты“.

Нові тій громады мають свои святипразнины, мѣжь котрыми найважнѣйше называ ся „загальнѣ зборы“, вѣдрѣчне свято руско-христіяньскои громады. И они то притьмять нашій давнѣйшій празники просто тому, що многократно всестороннѣйшій вѣдъ давныхъ празниковъ, бо тутъ не кінчить ся на богослуженю и гарній проповѣди, де народъ бере пасивну участь, — нѣ, тутъ богослуженє и вѣдповѣдна проповѣдь есть що-нно интродукцією, вступомъ до властивого народного празника, бо за тымъ слѣдує спільный переглядъ цѣлорѣчнои працѣ, продукція передъ ширшою громадою своєю роботою, порады, що и якъ дальше робити, пробують ся силы співацкій, деклямаційній и ораторскій, народъ заправлює ся до активноі участи, словомъ — всьо каже догадувати ся, що нинѣшній загальнѣ зборы нашихъ читалень се завязокъ на родныхъ зборовъ нагадуючихъ на малу скалю игрища олімпійскій у старинныхъ Грекѣвъ, въ которій той народець черпавъ стілько животворныхъ силъ, що свѣтивъ довгій часы цѣлому свѣтови.

Такій думки зродила ся въ менѣ приглядаючись народному празникови въ Кнѣгининчахъ — се бъ то загальнымъ зборамъ ихъ читальнѣ „Просвѣты“, що вѣдбули ся въ недѣлю 25-ого червня. Народу такъ мѣсцевого, якъ и стороньского зібрало ся тыма, такъ що далеко не мѣстили ся всѣ въ порожній а обширній стодолѣ ч. Гладья. Прибули такожь оо. Городецкій, Михайло и Юліянъ Бачиньскій, Павло Филиповскій, Вовкѣдка, Сабатъ, Юзичиньскій, Петро Петрицкій и Мушкевичъ переважно зъ родинами, вѣдтакъ наъ свѣтскихъ д-ръ А. Могильницкій, делегатъ выдѣлу „Просвѣты“ п. Хлопецкій, п. Михайло Петрицкій и другій.

Зборы привитавъ хоръ пѣдъ управою п. Демчука пѣснію „Щасть намъ Боже“, вѣдтакъ выбрано председателемъ д-ра Могильницкого, а той, покликавши на писарѣвъ п. Михайла Петрицкого и о. Сабата, краснорѣчиво промовивъ до народу, поясняючи значѣня того дня. Вѣдтакъ давъ слово о. Пеленьскому, кнѣгининицкому парохови и головѣ читальнѣ, до справоздання. Не буду наводити анѣ его справоздання, анѣ дальшихъ бесѣдъ, бо се за богато заняло бы мѣсця. Пѣднесу лишь деякій даты: Читальня заложена вже рѣкъ. Мала 160 членѣвъ. Сходило ся що недѣлѣ 40—50 членѣвъ на читанє. Задумали були будовати хату, але перешкодила тому довга а тяжка недуга о. головы. Заложили касу ощадности и показало ся, що мѣжь членами були люде, котрій перше тримали крейцарь въ узлику на розѣ хустинки або въ скрини цѣлкомъ безъ пожитку такъ для себе якъ и для другихъ. За той рѣкъ не цѣлый зложено до касы 800 зр. ощадностей. Доходу въ вкладокъ членьскихъ мала читальня 49 зр. 60 кр., розходу було 23 зр.; осталій 26 зр. 60 кр. призначено на власну хату.

По справозданю розвели ся бесѣды, переплѣтаній пѣснями мѣшаного хору, на тематъ улѣпшеня господарства. Першій промовивъ п. Хлопецкій, вѣдтакъ оо. Городецкій и Пеленьскій. Народъ слухавъ ихъ зъ великою увагою, хоть признати належить, що звычайно не любить слухати бесѣдъ на той тематъ, бо нашимъ господарямъ здає ся, що они господарити умѣють и учити ся не потребують. Въ тімъ однакъ була заслуга бесѣдниковъ, бо говорили такъ приступно и займаючо, що на довгій часъ прикували увагу народу. За тымъ слѣдували голосы самого народу. Семчѣй зъ Коваръ зъ питомымъ собѣ сарказмомъ и при загальнѣмъ одобреню селянъ якъ и интелігенціи пѣднѣсъ дві рѣчи: 1) народне тѣло очищати зъ бруду, а 2) свои силы не допустати, а що можна до горы пѣднести; у такого бѣдного въ силы народу, якъ руській, нищити ще и тій силы, якій є, то страшнѣйше вѣдъ святотатства. Его выводы загалъ зрозумѣвъ и горячо оплескувавъ. За нимъ промовивъ селянинъ Будный зъ Васючина на тематъ народного засуду великого хрунѣвства, вѣдтакъ мотивувавъ окликъ „свій до свого“, а закінчивъ деклямацією заохочуючою до „Просвѣты“. О. Городецкій пѣдчеркнувъ змѣстъ промовъ селянъ и звернувъ увагу народу, що теперь вѣнъ самъ уже мусить подбати про свои институції. Мих. Петрицкій звернувъ увагу читальникѣвъ, що ихъ праця ажь тогды вповній буде успѣшна, коли жѣнки и дѣвчата щиро займуть ся читальнею и въ нѣй просвѣчати ся будуть. А наконець д-ръ Могильницкій зарядивъ выборъ нового выдѣлу и поучивъ народъ о новѣй процедурѣ закона цивільного. По тімъ поясненю розвинувъ въ красноречивѣй бесѣдѣ цѣлу борбу закрѣпощеного рускаго народу, ей успѣхи, пѣднѣсъ заслуги о. головы та другихъ читальникѣвъ и завначивъ присутныхъ пань, що звеличали се свято Кнѣгининчанъ.

При співѣ „Ще не вмерла Украина“ закінчили ся зборы. Хоръ у вѣдступахъ співавъ: „Ой поѣхавъ Ревуха“, „На берѣжку у ставка“, „Тамъ де Татранъ“ и „Верховино“.

НОВИНКИ.

— Выдѣлъ Товариства Руска Бурса въ Новѣмъ Санчи почувая ся до милого обовязку предложити до прилюдноі вѣдомости Р. Т. рускій Публицѣ класифікацію бурсаковъ за другій курсъ 1898/99 року шкільного. Всѣхъ питомцѣвъ було въ сѣмъ курсѣ 22; зъ нихъ дѣстали степень вѣдличный 4, степень добрый 17 а степень недостаточный 1. А именно: въ III. класѣ людовій степени вѣдличный: 1) Пименъ Костельникъ, 2) Юліянъ Островскій и 3) Иванъ Поляньскій, а степень добрый: 4) Михайло Дзюба, 5) Софронъ Лукачинъ и 6) Григорій Пирѣгъ; — въ IV. класѣ людовій степени вѣдличный 7) Михайло Миляничъ, а степень добрый: 8) Володимиръ Гренякъ, 9) Стефанъ Лавровскій и 10) Игнатій Поляньскій; — въ I. класѣ выдѣловій 11) Корнилій Богачикъ степень недостаточный; — въ III. класѣ выдѣловій 12) Иванъ Русинякъ степень добрый; — въ I. класѣ гімназіи: степень добрый 13) Титъ Богачикъ, 14) Василь Даюба, 15) Димитрій Кобаній, 16) Василь Трохановскій, 17) Юліянъ Тимиській, 18) Симеонъ Хома; — въ II. класѣ гімназіи: 19) Александеръ Чачала степень добрый; — въ III. класѣ гімназіи: 20) Ярославъ Перфецкій и Викторъ Хорощакъ степень добрый; — въ V. класѣ гімназіи: Иванъ Богуцкій степень добрый. — Предкладаючи поступъ питомцѣвъ до прилюдноі вѣдомости, складае Выдѣлъ всѣмъ Р. Т. Добродѣямъ нашои институції горячу подяку, а поручаючись и на дальше вселаскавѣйшій памяти Р. Т. рускои Публики додаємо, що мы рѣшили ся зъ новымъ роком. шкільнымъ принята до Бурсы 26 питомцѣвъ. — *Выдѣлъ Товариства.*

— Програма концерту п. Євгена Гушалевича, першого тенора оперы королѣвского краєвого театру нѣмецкого въ Празѣ, и панѣ Аліціи Гушалевичевои, надворноі співачки саскои, котрый вѣдбуде ся въ Станиславовѣ въ пятницю 7-ого липня: 1) Лисенко: „Менѣ одинаково“ — вѣдсп. п. Гушалевичь. 2) Францъ Еркель: велика арія зъ угорскои оперы „Hunyady László“ — вѣдсп. п. Гушалевичева. 3) Монюшко: арія зъ куртанами зъ оперы „Страшный дворъ“ — вѣдсп. п. Гушалевичь. 4) Мендельсонъ: концертъ G moll — фортепіянъ. 5) Вагнеръ: арія Єлисаветы зъ оперы „Таннгайзеръ“ — вѣдсп. панѣ Гушалевичева. 6) Верді: арія Радамеса зъ оперы „Aida“ — вѣдсп. п. Гушалевичь. 7) Ніколяі: арія панѣ Флютъ зъ оперы „Веселій жѣнки зъ Віндсору“ — вѣдсп. панѣ Гушалевичева. — 8) Вагнеръ: Пѣсня весняна зъ оперы „Валькирія“. — 9) Лисенко: а) Милованка, б) Вечѣръ — вѣдсп. п. Гушалевичь. 10) Біцетъ: дуетъ зъ оперы „Карменъ“ — вѣдсп. пп. Гушалевичь. — Програма, якъ видно, богата и высоко артистична. Станиславовъ мае завдячити тѣлько тій обставинѣ, що п. Гушалевичь приѣхавъ до родины, нагоду налюбувати ся першій зъмежи мѣстъ галицкихъ чарующимъ голосомъ нашого земляка. Тожь не дивно, що попытъ за білетами на концертъ уже теперь великій. Білеты замовляти можна въ станиславовскій „Народній Торговли“. — Дохідъ зъ концерту призначеный на руский добродѣйний цѣли.

— **Зъ Руского Товариства педагогічного.** Засѣдане Выдѣлу вѣдбуде ся въ суботу 8-ого с. м. о годинѣ 6. де звычайно.

— **Зъ „Народноі Торговлѣ“.** Снимъ подаємо до вѣдомости Всч. Духовеньству и Чч. Братствамъ церковнымъ, що зъ днемъ 1 липня с. р. подорожѣло свѣтло о 4 (чотыри) зр. на 100 кільо у всѣхъ фабрикахъ. Однакъ тѣ фабрики, въ котрыми мы маємо зносины, зробили намъ те уступство, що высшій цѣны будуть намъ числити доперва вѣдъ 15-ого липня с. р. Хто бы отже хотѣвъ користати ще зъ давныхъ цѣнъ, зволить зголосити у насъ свое замовленє найдальше по день 13 липня. Пѣзнѣйшій замовлена будуть числений вже о 4 зр. дорожше. — *Дирекція.*

— **Руска соціяльно-демократична партія,** що повстала зъ розпаду рускои радикальноі партіи, уконституувала ся у Львовѣ. О сѣмъ доносить соціяльно-демократичный Naprzód: „Въ складъ тымчасового заряду увѣйшли: Ганкевичь, Вѣтикъ, Новаковскій, Бачиньскій и посолъ Яросевичь. Секретаремъ выбрано Ганкевича. Орґанъ партіи зачне выходити вѣдъ вересня сего року у Львовѣ. Загальна екзекутива австрійскои соціяльноі демократіи приняла до вѣдомости уконституованє рускои соціяльно-демократичноі партіи, котру въ екзекутивѣ заступати буде посолъ д-ръ Яросевичь. Рѣвночасно вступивъ д-ръ Яросевичь до соціяльно демократичного звязку [въ радѣ державній] яко членъ, бо доси бувъ лише госпітантомъ“.

— **Буря и злива у Львовѣ.** Вчерашный день уже вѣдъ рана дававъ пѣзнати, що не обійдесь безъ якогось воздушного збытку. Воздухъ бувъ парный и пересяклый електрикою, хвилями легкій дощь заповѣдавъ прихѣдъ дужшого товариша. Пѣдъ вечеръ надтягнули чорній хмары и зависли надъ Львовомъ. Около 9 годины ясній блискавки зъ чорныхъ назѣвъ хмарныхъ немовь дали знакъ до гульбы. Ринувъ густый дощь наче зъ ведра, на улицяхъ мѣста стемнѣло, газовій лятарнѣ зъ своимъ свѣтломъ никли у темрявѣ, здавали ся малыми блудными огниками. Темноту часъ вѣдъ часу прорывали знизаковати блискавицѣ, прошибаючи воркотливый чорный небозвѣдъ. Дощь лявъ майже годину, а сильный вихоръ акомпанювавъ ему, гнувъ дерева къ земли, вырывавъ утѣкаючимъ парасолѣ зъ рукъ, и т. н. Тогдѣ було живо для трамваѣвъ и для фінкрѣвъ. Около 11 годины въ ночи природа утихомирилась. Нинѣ маємо день гарный, холоднавый, хочь небо не цѣлкомъ выпогодило ся.

— **Огнѣ.** Въ *Сокалю* выбухъ дня 29 м. м. огонь о 3 годинѣ рано въ домѣ господаря Конасевича, а вѣдъ него перекинувъ ся на сусѣдовъ и знищивъ ще чотыри загороды селяньскій. Мѣжь нищими погорѣвъ мѣщанинъ Борисъ, котрому огонь вже по разъ третій рѣкъ по роцѣ нищить майно. Найбѣльше шкоды потерпѣвъ Конасевичь: згорѣло цѣле его обійстя, двѣ коровы, безроги и дрѣбъ, а вѣнъ самъ потерпѣвъ такій сильній покалѣченя при огни, що вѣдвезено его до мѣсцевого шпиталя. Причина огню невѣдома. Будынки були обезпеченій. — На присѣлку коло *Соколівки* вѣдъ Бродами згорѣло онодги вѣдъ удару грому 6 хатъ, а въ сусѣдній *Сидоровцѣ* громъ ударивъ въ грушу и она горѣла въ середнѣ пѣвтора дня, ажь люде доглянули и погасили. — Въ *Радловичахъ* пѣдъ Самборомъ вѣдъ удару грому згорѣла загорода господаря Мих. Нижникевича.

— **Интернатъ въ Сокали.** Комітетъ интернату оголошує конкурсъ на 80 мѣсць вѣльныхъ для кандидатовъ ц. к. семинаріи учительскои въ Сокали. Комітетъ приймае ученикѣвъ убогихъ, що вѣдзначають ся пильностію и добрымъ поведенемъ, и то на курсъ приготовляючій за мѣсячною оплатою въ квотѣ 5 зр. на I., II., III. и IV. рѣкъ безъ доплаты, лише за вѣдступленемъ побираной стипендіи педагогічной. Крѣмъ того мають всѣ ново-вступаючій зложити одноразово 5 зр. на прибори науковій. Интерністы одержать цѣлковите утриманє [крѣмъ одежи], книжки шкільній, о скільки ихъ стане, и старанный наглядъ. Подане о принятє треба вносити на руки дирекціи ц. к. семинаріи учительскои въ Сокали, найдальше до 25 липня с. р. и долучати: 1) метрыку хресту въ доказ укінченого 14 року житя, 2) свѣдоцтво шкільне зъ укінченои що-найменше VI. класы народноі або II. гімназіяльноі, взглядно реальноі, евентуально зъ курсовъ семинаріи учительскои, 3) свѣдоцтво моральности въ разѣ перервы въ шкільній науцѣ, 4) свѣдоцтво здоровля, выставлене ц. к. повѣтовымъ лѣкаремъ, 5) свѣдоцтво убожества. Ученики принятій до интернату мають заосмотрити ся въ потрѣбну одежь, бѣлю, постѣль [зъ выимкою сѣнника], а такожь ложку, нѣжь и вилки.

— **Президентъ высшого суду краєвого** д-ръ Алекс. Тхоржницкій въ недѣлѣ въ липни и серпни не буде удѣляти авдієнцій.

— **Вчерашній вечерниць устроєний заходомъ Товариства ім. Котляревского на дохбдъ бу**довы рускаго театру у Львовѣ удали ся дуже добре. Саля Касина мѣщаньскаго була повнѣсьнѣ руском публики, отже фондъ будовы театру повиненъ збогатитись поважною сумкою. Мѣшаный хоръ Львбвского Бояна пбдъ управою д-ра Федака вбдспѣвавъ дуже удачно „Обжинки“ Ф. Колессы и „Веснянки“ Лисенка. Видко було совѣстну працю дирігента и всѣхъ членбвъ хору. Публика дякувала оплесками, а п. Ф. Колесса невмовкаючими кликами выкликуваный мусѣвъ явитись на естрадѣ.

Мѣжь хорами драматичный кружокъ вбдогравъ знану вже Львовянамъ одноактову штуку д-ра Франка „Майстеръ Чвринкъ“. Аматоры и [всего одна] аматорка выказали ся изъ своихъ рбль взагалѣ добре.

Перерывы заповнила гарна гра орхестры 80 полку пѣхоты. На закбнчення хоръ мужескій „Бояна“ а за нимъ и вся публика вбдспѣвала въ торжественнбмъ настрою „Ще не вмерла Украина“.

— **Д-ръ Іосифъ Маєръ**, першій презесъ краковскои академіи наукъ, б. професоръ університету, членъ палаты панбвъ, умеръ вчера вечеромъ въ Краковѣ въ 91 роцѣ житя.

— **Число 2. двотыжневника „Будучність“** сконфіскувала ц. к. прокураторія. Редакція выготовляє другій накладъ. (Адреса Редакціи и Адміністрациі у д-ра Вол. Охримовича у Львовѣ ул. Длуґоша ч. 21, II. поверхъ.)

— **До Тухлѣ** на кольонію вакаційну выѣхала въ недѣлю зб Львова перша серія дѣтей службы зелѣзничон. Выслано 40 хлопцѣвъ и 40 дѣвчатъ пбдъ проводомъ учителѣвъ на чотири тыждні, а 1-ого серпня выѣде друга партія дѣтворы, знова 80, отже всего выѣде сего року на свѣжій воздухъ 160 дѣтей. Передъ выѣздомъ зб Львова дано на двбрци дѣтямъ снѣданокъ и обдаровано новымъ одѣнемъ.

— **Цѣсарскій стіпендіи.** Зъ початкомъ 1899/900 року шкбльного будуть наданій схухачевн політехніки у Львовѣ и слухачевн академіи рбльничон у Вѣдни по одній стіпендіи зъ фундациі им. цѣсаря Франц-Іосифа по 300 зр. въ золотѣ рбчно. Подани треба вносити до 31 н. ст. липня до головнои дирекціи найвысшихъ фондбвъ приватныхъ и родинныхъ у Вѣдни.

— **Чотиродневні кбньскій перегоны у Львовѣ** закбнчили ся въ недѣлю. Зарбвно паны якъ и конѣ „набѣгали ся“ доволѣ и знова на одинъ рбкъ будуть мати спокбй и вбдпбчнуть по „тяжкихъ трудахъ“. Однакъ сегорбчній перегоны дали наглядный доказъ пбдупадку сего великаньского спорту у Львовѣ. Видко, що бракъ „вбвса“ вбдчувають не тблько конѣ, але ще ббльше ихъ властителѣ; упадокъ економічный краю и рбвнѣ фінансовѣ краіи послѣдныхъ часбвъ вбдбились и на сѣй дорогбй забавѣ. Жити и бравуры не було на сихъ перегонахъ и коли-бъ не „тоталізаторъ“, то цѣлій перегоны потерпѣли бы були велике фіаско. Довголѣтный презесъ товариства хову коней и проводиръ прогонбвъ гр. Юлій Бельскій уступивъ зъ свого достойньства. А дуже смѣшно, що стара цокотуха Gazeta narodowa вельми оплакуе уступленє графа и лучить зъ „квестіею польскою“, добачуючи въ тбмъ фактѣ „упадокъ народовый“ та компромітацію супротивъ заграницѣ. Поляки — каже она — и въ перегонахъ [!] повинні стояти на рбвни зъ инщими народами. Ба, але „що то ся пяти, коли зимно въ пяты“!

— **Дрббні вѣсти.** Урядова Wiener Ztg. оголошуе, що цѣсарь надавъ директорови зелѣзниць державныхъ Людвикови Вербицкому кавалерскій хрестъ ордеру Леопольда. — Въ ночи зъ 29. на 30 червня стрѣливъ до себе зъ револьвера соліцитаторъ адвоката д-ра Фіхмана въ Заболотовѣ 22-лѣтный Жигмонтъ Ковальскій черезъ нещастну любовь; куля перешла крбзь груди, але е надѣя удержати самоубійника при житю.

Вѣсти зъ Ел. Перемыскои.

О. Ив. Салацкій парохъ въ Тернавѣ гбрнбй дек. сольховецкого перенесеный въ постбйный станъ сповнику зъ пенсіею 600 зр. рбчно. — Вбдпустку для поратованя здоровля дбстали оо.: Ив. Хлопецкій на 6 недѣль а Вас. Фадикъ на 4 тыждневъ. — Правительство продовжило дотацію зъ реліг. фонду на одинъ рбкъ для сотрудникбвъ парохбвъ въ Мхавѣ дек. балигородского и въ Жужели дек. белского.

Телеґрамы „Дѣла“.

Будапештъ 4 липня. Соймъ принявъ вчера законъ о конвенсіи зъ Австріею въ справѣ акціёныхъ товариствъ и розпочавъ дискусію надъ справою валютовою и банковою.

Брукселя 4 липня. Нинѣ мавъ зачати ся страйкъ углекопбвъ въ Монсѣ, коли правительство не цофне свого выборчого предложеня, або не внесе нового закона о загальнбмъ голосованю. Сторонництва лѣвицѣ заявили ся за цофненямъ выборчого предложеня и за розвязанемъ палаты въ цѣли скликаня плебісциту. Independance запевняе, що правительство огголосить нинѣ змѣну предложеня о выборчбмъ законѣ

Копенгага 4 липня. Царь не принявъ депутаціи зложеной зъ французского сенатора Трарє и зъ семи професорбвъ університетбвъ рбдныхъ краевъ. Депутаціи хотѣла вручити царевн адресу въ фінляндскбй справѣ.

Римъ 4 липня. Дневники доносять, що чотыры радыкальній послы, котрі онегды на засѣданю палаты кинули на землю урну зъ картками до голосованя, одержали завбзване до суду.

Джібутті 4 липня. Леонтіева проклямовано губернаторомъ екваторіяльныхъ провінцій. Рбвночесно узнано торговельну спблку екваторіяльныхъ провінцій и пббільшено ихъ о провінцію Дедіязъ.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицька ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на нижнѣ дінъ площ Голіцкого

поручае въ великбмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ:

окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, далековиды, барометры, термометры, рбжні ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райценшіни, тасьмы мѣрничі, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвонкбвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 3617

Розкладъ ѣзды поѣздбвъ зелѣзничихъ важный вбдъ 1 мая 1899.

пбсля часу середно-европейского [пбзнѣйшого о 36 мінутъ вбдъ часу львбвского.]

посп.	особ	до Львова	посп.	особ.	зб Львова
приходить о			вбдходять о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вбдъ 7/8 до 19/8.		6·15	„ Пбдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пбдзамче		8·45	„ „ Вѣдни, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного 7/7 до 15/8
	8·15	„ Сокали, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9·—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Еергомету
	11·56	„ Ицканъ, Чернов. Станислав.		9·53	„ Пбдволочискъ зъ Пбдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзца, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 15/8 недѣлѣ и свята
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вбдъ 1/7 до 15/8.	1·55		„ Пбдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·08		„ „ „ Пбдзамча
2·20		„ Пбдволочискъ на Пбдзамче		2·15	„ Бруховичъ 7/8 до 19/8 недѣлѣ и свята
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
	5·15	„ „ „ Пбдзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хаббвки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь 7/8 до 30/8
	5·55	„ Сокаля		3·15	„ Янова, вбдъ 1/8 до 20/8.
				3·20	„ Зимной воды 7/8 „ 19/8.
				3·35	„ Бруховичъ „ „ „
				5·25	„ Ярослава
		Ночь			**Ночь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава			
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		до Кракова, Вѣдня, Берлина
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·36		„ Ицканъ, Констанціи, Букарешту
	3·05	„ Пбдволочискъ на Пбдзамче		4.10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·30	„ „ „ гол. дворець		5·50	„ Бруховичъ вбдъ 7/8 до 19/8
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·26	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·20	„ Ицканъ, Пбдвисокого, Козовы		6·50	„ а Ордова вбдъ 13/8 до 17/8
	7·58	„ Янова вбдъ 1/8 до 21/8, и вбдъ 16/8 до 30/8 що дня а вбдъ 1/8 до 15/8 недѣлю и свята			„ Янова вбдъ 1/8 до 13/8 въ будній дни
				7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	8·15	„ Бруховичъ вбдъ 7/8 до 20/8, и 16/8 до 16/8.		7·10	„ Сокали, Равы рускои
	8·30	„ Бруховичъ вбдъ 1/7 до 13/8 що день		7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·42	„ „ „ Пбдзамча
	9·21	„ Янова вбдъ 1/8 до 15/8.		7·47	„ Янова 1/10 до 30/8 включно
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		8·35	„ „ 7/8 „ 21/8 и 16/9 до 30/8
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пбдвисоцкого		9·11	„ „ 1/8 „ 15/8 недѣлѣ и свята
	10·08	„ Пбдволочискъ, Брод. Коничинецъ		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·25	„ „ на гол. дворець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·10	„ Пбдволочискъ, Бродбвъ г. дворця
				11·32	„ „ Гримайлова Пбдзам.

ЗАМѢТКА: Пора ночна числить ся вбдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзниць державныхъ при ул. Краницкихъ ч. 5.

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. достависць надворный 224 4—12

Спіратусъ На наливки | Esprit de vin Marque d'or ПЕРШІ ПРОБЫ Найлучшои якости. Почтова 5 кґр. бляшанка | Спіратусъ На наливки Почтова

„СЛАВІЯ“

Банкъ взаимныхъ обезпечень въ Празѣ

(основаный въ 1863 р., въ Галичинѣ вбдъ 1874 р.)

скбнчивъ зб концемъ 1897 р. 28-мій рбкъ свого дѣяльности и зросли об всѣхъ вбдѣлахъ „Славіи“

	зъ концемъ 1897 р.
Фонды резервовый и ручаючій	зр. 8,754.709·53 кр.
Премія неложитости поббчній и вбдсотки за рбкъ 1896	„ 2,310.036·35 „
Обезпечень сумы въ секціяхъ на жите	„ 26,356.814·12 „
Обезпечень сумы въ секціи вбдъ огню	„ 289,794.645·— „
Выплачень капіталы, ренты и вбдшкодованя въ 1897 р.	„ 1,329.173·80 „
За часъ свого истнованя выплативъ банкъ „Славія“ своимъ членамъ капіталы и вбдшкодованя въ загальнбй сумѣ до кбнца р. 1897	„ 28,422.896·90 „

„Славія“ принимае въ секціяхъ I и II обезпеченя на дожитя або на случай смерти, якъ и обезпеченя вѣна для дѣтей, въ секціи IV. обезпеченя вбдъ шкбдъ огневыхъ будынкбвъ, движимостей, зббжа, товарбвъ, заквасбвъ, скота и т. д.

Тарифы „Славіи“ вельми умѣрненій, а услбвя обезпеченя вельми користній.

Тарифъ и друксортбвъ вне чись всякого рода, якъ и всѣхъ потрѣбныхъ пояснень удѣлае якъ найохотнѣйше головне Заступництво „Славіи“ для Галичины и Буковины у Львовѣ при улици Словацкого ч. 3. 63 12—24

„Славія“ принимае зголошенія о удѣленє агенціи въ мѣсцевостяхъ де нема ще заступника и вельми радо удѣляе агенціи письменнымъ селянамъ.

Книгарня Наук. Товариства имени Шевченка

у Львовѣ, ул. Академічна ч. 8, 59

маѣ на складѣ слѣдуючі книжки:

Памяткове число „Зорі“		—·50 кр
Партицькій Омелян. Історична старинна Галичина		3·— „
„ „	Провідні ідеі в письмах Т. Шевченка	—·35 „
„ „	Скандинавщина в давній Руси	—·20 „
„ „	Слово о полку Ігоревім	—·80 „
„ „	Темні місця в Слові о полку	1·40 „
„ „	Велика славян. держава перед 20 0літ.	—·20 „
Пачовський Михайло Др. Про билини і думи		—·10 „
Подоленко К. Т. За громаду, оповіданє		—·20 „
Познаньскій Борис. Весна в українському селі		—·20 „
„Правда“ письмо літер. науковe з 1873, 76, 77, 79, 89—96 по		2·— „
„	з р. 1878 1 зр., XIII з доповненем	1·50 „
Равіта. Гетьман Мазепа, повість з польского		1·20 „
Раймунд. В оборонѣ чести, повість		2·50 „
„	Міщаньске плем'я, повість з німецького	1·20 „
Родзевич М. Денайтіс, повість з польского		1·— „
Рогова. Син гетьмана, повість історична з великорускаго		1·50 „
Руданскій Ст. Твори т. I. 40 кр., т. II. 50 кр., т. III. 50 кр. т. IV.		—·60 „
Север. Задля святої землі, повість з польского		—·50 „
Скот Вальтер. Ричард Львяне серце, повість історична з англійського		1·20 „
Смирнов-Дашкевич-Шараневич. Монографіі до історії галицкої Руси		1·50 „
Солтан Абгар. При стрілецькій ватрі		—·40 „
Стінде Юлій. Родина Бухгольдів, повість з німецького		1·— „
Сурин Іван. Твори		—·10 „
Сядьо. Непос для III. кл. гімназ.		—·65 „
Толстой Кость Гр. Серебряний князь, істор. пов. з великорус.		2·— „
Толстой Лев Гр. Дитячій, хлопячій і молодечій вік		1·40 „
„ „	Микола Палкин	—·10 „
Тургенев Іван. Батьки і діти, повість з великорускаго		1·20 „
„ „	Дворянське гніздище, повість з великорус.	—·65 „
„ „	Дим, повість з великоруского	1·50 „
Умандець і спілка. Словар російсько-україн. т. I. II. і III. по		2·50 „
Устиянович Корній. Рававскій і російський панславізм		—·80 „
„	Микола. Повісти	—·65 „
Федькович Юрій. Повісти і оповіданя		—·20 „
„ „	Як козам роги вправляють	—·10 „
Фейдет Октав. Дневник одної пані, повість з французского		—·60 „
„ „	З великого світа	—·80 „
„ „	Любов убогого молодця	1·20 „
Франко Іван. Без праці, байка		—·20 „
„ „	Жіноча неволя в народних піснях	—·80 „
„ „	Нарис історії філозофії	—·30 „
„ „	Наші коляди	—·20 „
„ „	Старозавітні апокріси, памятки староруської літератури	2·— „
„ „	Украдене щастє	—·30 „
Хванько (Кримскій). В народі побрехеньки без тенденції		—·15 „
Цар Михаил. Надельмаєр апостол свободи		—·10 „
Чайковський Андрій Др. В чужім гнізді		1·40 „
„ „	Олюнька	1·— „
Чайченко В. (Б. Грінч.), Книга байок		—·50 „
„	Книга казок	—·60 „
„	На розпутті	—·80 „
„	Оповіданя	—·80 „
„	Під хмарним небом (поезиі)	1·— „
„	Сонячний промінь	—·60 „
„	Ясні зорі	—·20 „
„	Нахмарило, комедия	—·20 „
Шашкевич Вол. Зільник, збірник поезий		—·20 „
Шевченко Тарас. Кобзар, 3 томи з пересилкою		7·— „
Шекспір — Кулін. Драматичні твори, ч. I.		1·— „
Шіллер — Горницкій. Орлеанська дѣва, трагедия		—·35 „
„ — Грінченко. Марія Стуарт трагедия		—·50 „
„ — Кониківич. Вільгельм Тель		—·30 „
Шкопиченко. Між народ, оповіданє		—·20 „
Щурат Василь. Чернеча республика на Аѳоні		—·10 „

Крім того маѣ на складі слідуючі мапы, образы, видання образкові, ноты і т. і.

Гуцул і Гуцулка, дві картини олійні по	—·50 зр.
Остап Вересай, картина хромолітографічна	—·50 „
Шевченко в 26 році жатя, фотографія	—·50 „
Шевченко з бандурою над Дніпром	—·25 „
М. Вербицкій. Завіщанє Т. Шевченка, ноти	—·50 „
Монограмы до вишивок і гафту	2·— „

Реальнбсть

въ пустомитахъ

пбдъ Львовомъ, мѣсце купелеве, перестанокъ зелѣзничій, пбвъ годины ѣзды зел зницею 4 разбвъ на добу, 36½ морга въ однбмъ компексѣ однакъ легко до розлученя на два господарства, домъ до мешкани, будынки господарскій и кирница на подвбрю, гбдъ корветными услбвями до споданя. — Близшій подробицѣ удѣлить Францъ Зарудскій въ Жулицахъ п Бѣлыйкамень. 259 1—2

НОЖѢ и ножницѣ огородничій пропоручае ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ ножбвникъ у Львовѣ, ул. Галицка 6.

ЛбЖКА зелѣзній складаній по зр. 5·50 зъ бокани, орѣхово лякированій по зр. 12·—, 14·—, 16·—, 18·—, 20·—, Матерацы спружиновій по зр. 12·50 поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры.

АНДРЕЙ

КОБѢЛЬНИКЪ

Львбвъ ул. Синстусна ч. 30

поручае свою звѣстну зъ солідности

РУКОДѢЛЬНЮ мужескои и дѣточои

ОДЕЖЪ

ласкавбй уваѣ Взр. духовенства и мирянъ.

93 8—20

МОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовій, вбдъ св. Ивана отвертій лишь для Христіянъ, для Пань вбдъ 10 до 1. 244 8—10

Повозы, вбзки и тарантасы новій а такожь ужинанй поручае

М. НАССЪ у Львовѣ

ул. Шпитальна ч. 28 по цѣнахъ конкуренційныхъ, гарантуючи 82 за добрый вырббъ. 3—3

Каѳки

БРЯНЧАНІНОВА

Переклав з роснйскої на нашу мову

Любомір Селянськый.

Ціна 15 кр.

Львів, 1899 р. Видало Р. Тов. Педаґоґічне.

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕЙ

виданий коштом рускаго тов. педаґоґічного

В полотнянній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продае ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Товариство „Просьвіта“

при зближаючих ся іспитах в школах народних подае до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Впов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що **книжки накладу товариства, призволені краєв. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити в канцелярії товариства Ринок ч. 10, *по слідуючій цінї:***

Розказы про сили природи	20 кр.
Оповіданя о житю св. Бориса и Гліба	20 „
Повістки для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історія Руси ч. I.	25 „
Історія Руси ч. II.	23 „
Лен і коноплі	24 „
Про живопдоти і ліси	20 „
Вынаходки Франкліна	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	25 „
Житє сьв. великомученика і лікаря Панталеймона	20 „
Дрібна птиця господарска, а великі гроші	20 „
Відкритє Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методій	22 „
Фінляндия і Сахара	22 „
Повістки (Тітчка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Житє сьв. Отця Николая	20 „
Молитвенник народний (в звичайній оправі)	30 „
Молитвенник народний (в лучшій оправі)	40 „
Молитвенник народний великий по цінї 90 кр. 1·20, 1·60 зр.	

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одвѣчальный редактбръ Иванъ Белей. **Папѣръ въ фабр. Черлянскои.** **Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.**

Ч. 139. Львовъ, Середа 23 Червня (5 Липня) 1899. Рочникъ XX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застережена. — Рекламації неопечатаній вольный вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. в.

Оголошеня выклій принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одной стрѣчки инсератовой або ёх мѣсце а въ рубрицѣ „Надслане“ по 25 кр. в. в.

Подяки и иншій донесеня приватній числить ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

Письмо зъ Хорватіи.

Хорватія и Славонія — се край чи „держава“ невеличка нѣ просторонію [42 533 кв. км. = 772·4 кв. миль], нѣ населеньемъ [2,186.410 душь пѣсля послѣдного спису зъ 1895 р.].

однакъ плыве ту житя на кождій области повною струею, що перемѣнявсь неразъ навѣть въ несупокойній морскій бовтанцы, въ котрій втягае ся цѣлу суспільность. Се и не диво, коли маєм на увазѣ, що Мадяры „королѣствамъ Хорватіи Славоніи и Дальматіи“ (такій с урядовый титулъ, хоть Дальматія сюды зовсѣмъ не належать) безуслевно вѣдмовляють права на самостойность и безпощадно хотять тотій „королѣства“ зробити мадярскою провінціею. Имъ не досыть брати зъ того краю 55 % (зъ усѣхъ доходовъ) даниы на „спільній справы“ [вѣйсковій, фінансовій, монетарній, торговля, промыслъ, комунікація вразъ зъ мореплавбою, горництво, державне законодавство] — имъ головно йде о те, щобы не проявляли ся въ головахъ Хорватовъ такій гадки, якій голосять профессоры державного права Єлінекъ въ Гайдельберзѣ и Пливеричь въ Загребѣ, що „королѣства Хорватія Славонія и Дальматія“ — се не провінція мадярска, а *особна держава*. А противно, Хорваты хотѣли бы, щобы тота гадка учоных переняла душу и серце кождого мужика, щобы стала ся загальною. Въ тѣмъ напрямѣ дѣлавъ головно въ послѣдныхъ часахъ пок. Антонъ Старчевичь и дяковарскій епископъ Штроссмаєръ. Борба противъ мадяризму и освобожденя зъ-пѣдъ его „ярма“ — се головна борба опозиційныхъ круговъ въ Хорватіи.

Другою метою ихъ е: прилучити Дальматію а вѣдтакъ и Босну й Герцеговину до Хорватіи и Славоніи та утворити въ тыхъ полудневыхъ краёвъ велику хорватску державу зъ одностайнымъ хорватскимъ языкомъ. Се е власне тота дразлива справа, въ котрою неразъ мають дѣло державній мужѣ въ Будапештѣ и Вѣдни, а по части и въ Сараевѣ. Противъ того дѣлае бѣльшость хорватского сойму, бо иначше бы его не було, такъ само якъ его довго не було передъ договоромъ въ 25 липня 1868, въ котрѣмъ остаточно признано и въ Хорватіи дуалізмъ и напово получене зъ Угорщиною.

Велику прислугу въ тѣмъ дѣлѣ роблять угорскому правительству Сербы въ Хорватіи, котрій зъ непримиримом ворожнѣ до хорватства волять бути не нио мадярскими, але хоть-бы и хіньскими горожанами, щобъ нио не великохорватскими.

До того и въ опозиціи самой нема згоды, а роздѣлъ на два головній и кѣлька побочныхъ таборовъ и таборикѣвъ. Одній надають на другихъ въ пристрастный и досыть неграличный способъ, н. пр. часопись „Hrvatsko pravo“ [крайно и безвзглядо радикальна] и ея приклоньниковъ не называють умѣренѣшій опоненты инакше, якъ „Košer-Blato“, тому, що верховодомъ тои партіи е схорваченый выхрестъ д-ръ Франкъ, а знова „Hrvatsko pravo“ не называя противниковъ инакше, якъ „славосербы“ (тому, що признають и Сербовъ яко народъ) або н. пр. часопись „Naša Domovina“ [Батькѣвщина] не инакше якъ „Naša Glupost“ — и. т. д.

До того грають и релігійній вѣдокремѣшности велику ролю въ бурливомъ житю Хорватовъ. Анѣ слова, бѣльшость и римо-католиковъ [1,553.075], але и православныхъ („Сербовъ“, хочь декотрій зъ нихъ признають ся до „Хорватовъ“) чимало [567.443]. Православній обурений на католиковъ головно за се, що тій перетягають посередництвомъ всходного обряду [уніи] православныхъ на католицизмъ и що наводно въ той способъ можуть *уніяты* [греко-кат.] выказати поважну суму душь [12.367]. Кромѣ того е такожь досыть протестантовъ [35.691, се Нѣмцѣ-колоністы], жидовъ нио (?) 17.261, а прочихъ 573*).

Уніятскимъ епископомъ въ Хорватіи е теперь, якъ вѣдомо, Юлій Дрогобецкій. Се молодый, енергічный и высоко интелігентный Русинъ зъ пѣвнѣчнои Угорщины. Уніятске епископство заложене за Леопольда II. въ р. 1777 зъ осѣдкомъ въ Крижевцахъ [Križevci, Kreuz, по мадирски Körös, двѣ годины зелѣзницею вѣдъ Загреба]. Въ самомъ окрузѣ [županija] Бельоваръ-Крижевцѣ мало колись бути до 12 000 уніятовъ. Теперь [1895 року] ихъ нема бѣльше якъ 66, а въ самѣй столици еп. Дрогобецкого нио 49! Зъ того бы слѣдувало, що справдѣ православныхъ Сербовъ перетягано черезъ унію на католицизмъ, а они вѣдтакъ зъ часомъ при даній нагодѣ вернули назадъ до батькѣвскои вѣры. Отъ и недавно перейшло въ околици Шида 28 роднъ (пѣсля другихъ 28 душь) въ унію на православіе. Черезъ тотій безпастаний переходы мае и еп. Дрогобецкій доволѣ докорбовъ вѣдъ православныхъ. Они ёму закидають не нио релігійне „душехватство“, але такожь (и то въ бѣльшій мѣрѣ) вынародовленя уніятовъ, бо епископъ, якъ кажуть, е душею и тѣломъ (не Русинъ, але) Хорватъ, и Хорватами стають тотій „Сербы“, що перейшли зъ православія на унію. Мы, кажуть Сербы, не мали бы нѣчого противъ уніи, най нио уніяты збстануть и дальше Сербами, о скѣлько не суть Русинами. На дѣлѣ и е такъ, що переважне число уніятовъ уважае ся за Хорватовъ. Противъ тыхъ напздовъ зѣ стороны сербскои и бороннвъ ся теперь еп. Дрогобецкій въ пастирскомъ своёмъ посланію Великодня и Зеленыхъ святъ. Зъ посланія вѣе любовь до хорватского народу.

Уніи а Русины — въ Хорватіи не тотожній понятя. На 12.367 уніятовъ е нио *3.606 такихъ*, котрій при конскрипціи 1895 р. *призвали рускій языкъ яко свій материый.**) Але всѣ тотій, що признали ся Русинами, суть уніяты, зъ маленькими выимками. Найбѣльше е Русиновъ въ сремскомъ окрузѣ [županija], котрый выказуе 4.072 уніятовъ. Зъ нихъ е нио въ повѣтѣ Митровица 138 Сербовъ, а решта повинна бы вѣдп. сти на Русиновъ. Але, видно, богато зъ нихъ признало ся X рватами, коли *въ цѣлій земли* выказано нио 3.606 Русиновъ. Межь Русинами е и тотій, що теперь перейшли на православіе, якъ то высше згадано. Дальше суть чи повинній бути Русинами майже всѣ уніяты (256 душь) въ окрузѣ Virovitica.

Въ Загребѣ е [пѣсля конскрипціи зъ 1895 року] 95 уніятовъ (теперь ихъ мае бути 150); зъ того 12 Русиновъ. Тотій Русины загребскій переважно богословы загребского уніятского сѣменаща. При основаню уніятскои епископіи въ Крижевцахъ заснованно такожь интернатъ для молодежи. Интернатъ той удержуе не лише школярѣвъ народныхъ и середныхъ школъ, але и богослововъ. До державнои фундаціи пришли зъ часомъ фундаціи приватній. Теперь е въ интернатѣ 50 хлопцѣвъ, зъ того 6 богослововъ (4 Русины); 2 богослововъ выслано до мукачѣвскои епархіи учити ся обряду — „бо тамъ дуже чистый обрядъ“, якъ мене завѣрювано. Понеже „уніятовъ“ въ интернатѣ було бы за мало, то приймають сюды (противъ постановъ фундаціи) и римо-католиковъ, а зъ другои стороны и за доплатою (мѣсячно 29 зр. 50 кр.), бо инакше бы интернатъ не мбгъ удержати ся. Зъ того и выходить таке, що бѣльшость хлопцѣвъ зъ интерната не умѣе по руски (чи по старословянски) читати. Тому въ уніятскій церквѣ св. Кирила и Методія въ Загребѣ текстъ пѣдъ ноты писаный не по руски, а латиньскими буквами. Настоятелемъ интерната е молодый о. Шаятовичь, котрый е рѣвночасно парохомъ Загреба. Вонъ е Хорватъ, по руски, каже, троха розумѣе. Въ интернатѣ всѣ написы по хорватски.

Въ епархіи крижевацкій лишено уніятскимъ священникамъ до волѣ, чи хотять носити бороду, чи нѣ. Теперѣшный епископъ не носить ёи, але оба его попередники були „бородатій“. Бѣльшость священиковъ (всего 25 парохій) запускае бороду, и не можуть собѣ представити, якъ можна поважному священникови голити ся, коли сего уніятамъ не наказано въ Римѣ.

Уніятскій священники въ Хорватіи стоять матеріяльно лихо. Они вказаній нио на 500 зр. конґруы. Jura stolae дуже незнатій, а земль не мають ерекціональнои, якъ въ Галичинѣ; мало де е яка нивка або сѣножать. И ихъ вѣрній належать до найбѣднѣйшои людности. Черезъ те мае велика часть ихъ переходити на православіе, особливо въ сусѣдствѣ богатыхъ монастирѣвъ православныхъ.

Межь Хорватами и Сербами пануе, якъ звѣстно, историчный уже спѣръ національный. Въ Хорватіи пѣдносить ся той спѣръ до неможливого заострена, бо Сербы хотять не нио животѣти, але и маніфестувати ся. Сербы стоять именно матеріяльно о много лѣпше нѣжь Хорваты; они мають дуже интелігентный та богатый станъ купецкій, и се дае имъ перевагу въ борбѣ. Хорваты знова не хотять въ Хорватіи признати другои народности (подѣбно якъ въ Галичинѣ Поляки), а вже нѣякъ народности сербскои, кажучи, що въ Хорватіи не може бути нѣ другои мовы нѣ народности, якъ хорватска. То правда, що Сербы въ 1868 роцѣ, коли вѣдновлено договѣръ державный зъ Угорщиною, не застерегли собѣ особныхъ своихъ правъ, бо тымъ договоромъ признано въ Хорватіи языкъ „хорватскій“ за урядовый. Братска тота ненависть

*) Крѣмъ сербо-хорватского языка признало ся [на 2,186.410 душь] до языка ческого 27.521, словеньского 20.987, словацкого 13.614, нѣмецкого 117.493, мадирского 68.794, до прочихъ языковъ 12.676. Решта мають языкъ „сербо-хорватскій“.

*) Всѣ тотій якъ и слѣдуючій даты взятій зъ урядовои конскрипціи въ 1895 р.: Politische und Gerichtseintheilung der Königreiche Croatien u. Slavonien, Agram 1895.

---

2)

Жѣночій типы въ новѣйшій нашій літературѣ.

(Дальше).

Народъ и его интересы, ось цѣль, для котрои молода дѣвчина жертвуе свій часъ, посвячуе свою карієру. Хочь рають ёй яко талановитій скрипачцѣ перенести ся до мѣста, она не може покинути села, розстати ся зъ селянами; уважае се злочинномъ и то тяжкимъ злочинномъ лишити ихъ такъ безпомочныхъ безъ нѣякого оборонця на вызискъ хитрои жидовы або середъ тои здеморалізованои интелігенціи, що бѣдкае по часописахъ про народне житя, выгукуе гарній слова про потребу просвѣты; теоретично вѣддати свои силы, де-хто навѣть и душу годенъ покласти на народъ, але коли вѣйде ся фактично зъ тымъ народомъ, заплющуе очи, затыкае уши, ще й прикладае до него свій присудъ: „гризь, невѣжество, мрака“. Та Уляна що начне, доводить до кѣнца, вона не тѣлькн думае, але й робить, а робить все для певнои цѣли, задля загального добра. Она знае, що до великого дѣла пѣддвигненя народа зъ его упадку треба великихъ душь и великихъ жертвъ, але ей не спинне нѣяка жертва. Она каже мовчати своему серцю, самохѣть тонче власне щасте, не хоче стати жѣнкою дорогого ёй чоловѣка, а йде въ Парижъ, щобъ добувши дипльомъ лѣкаря и осѣвши знова на селѣ певно и смѣло працювати на користь тои темнои убогои масы, зъ котрои душею злила вона свою душу на завсѣгды.

Помнувши всѣ инші акцесорія повѣсти, дѣяльность молодои героинѣ выходить справдѣ такою, що годѣ передъ нею не поклонити ся. Оцѣнене належите своихъ способностій и примѣнене ихъ якъ слѣдъ въ житю, посвячене цѣлковите власного „я“, де ходить о добро другихъ, тверда, непохитна воля не уступаюча нѣ передъ чимъ, неоглядаючи на обставины, а смѣле ихъ поборюване, ось прикметы жѣнки-труженицѣ, правдиво хосенного члена суспільности.

Якъ же блѣднуть по-при неи тѣ еманципантки слова, що кидають самыми высоколетными фразами про фемінізтичній вдеѣ, про жѣночій рухъ и рѣвноправность зъ мужчинами, а по правдѣ нѣчимъ не рѣзнять ся вѣдъ своихъ „некультурныхъ прабабокъ“. Працѣ ихъ за ними не видати, хочь слова лунають. Такою выйшла на сценѣ Ольга, героиня комедіи „Торговля жемчугами“. Самъ твбръ цѣкавый выведеными новыми подѣями и живою акціею — и въ сѣмъ заслуга автора. — У-не ше впровадивъ вонъ на сцену квестію жѣночу и выложивъ ей устами героинѣ, значить: давъ многимъ жѣнкамъ нагоду роздумати надъ своимъ положеньемъ и долею и спасибб ёму за се. Та знова, коли глянути на Ольгу зъ боку ей дѣяльности, треба признати, що идеѣ голошеній нею такъ и остають идеями, бо на дѣлѣ не выказуе она намъ, якъ братись до борбы за свои права и становище въ свѣтѣ, якъ сповнити свою роботу яко рѣвноправный членъ суспільности. Она, донька заможныхъ родичѣвъ, обѣймае практику учительску при школѣ — якъ сама каже, щобъ не сидѣти даромъ та не выжидати, ажь змилуе ся хтось надъ нею, але на всякій случай мати свое мѣсце въ свѣтѣ, въ котрѣмъ бы и самому прожити можна. Отже ей практика шкѣльна тѣлькн поки-що, доки не трафить ся ёй хтось до сподобы; она не йде учити нѣ за-для хлѣба, нѣ за-для идеѣ, а радше „отъ ничего дѣлать“. Хочь она и говорить про боротьбу, — боротись приходить ся ёй хиба лишень зъ застарѣлыми поглядами родичѣвъ на задачу жѣнки, въ чимъ впрочѣмъ доволѣ борзо она ладнае. Житевый шляхъ стелить ся ёй рѣвно и гладко, инспекторъ для неи ласкавый, управитель школы вглядный, навѣть дѣти глядять въ ню мовь въ божище: свята протекція осѣнюе ей своими широкими крилами. И що-жь бы не немѣхало ся все до ранны, що въ гербѣ носить калитку, котрои отець капіталістъ, котра мае наразъ ажь двохъ знатныхъ конкурентовъ, комісаря и адвоката, и кождои хвилѣ може власнымъ и школѣ сказати: „Ураз-щайте!“

А знова чи она справдѣ вѣддае велику прислугу суспільности своею працею — се питане! Може тѣлькн вѣдбирае хлѣбъ другимъ дѣйстно потребуючимъ его и шукаючимъ! Ей мѣсце займе легко десятка другихъ, а наколи она жадна дѣла, то чей-же ще й поза учительованемъ широке на се поле; а коли говорить про еманципацію и рѣвноправность, то розумѣти-жь треба ей въ повнѣмъ сего слова значѣню, значить ся: такъ само могла-бъ она, щобъ не сидѣти даромъ, вчити ся шевства чи кошикарства, переплетництва чи бухгальтерій, отворити склепъ чи засновати часопись, бо и се дае независиме становиско въ свѣтѣ, а образувати ся духово по-при те можна въ кождѣмъ станѣ, коли лишь въ кого добра на се воля. Веніямінъ Франклінъ бувъ тѣлькн друкаремъ, а про те умѣвъ и на сѣмъ скромнѣмъ становиску прислужити ся людскости, а мы-жь бажаемо прецѣнь стати на рѣвнѣ зъ мужчинами.

Ольга каже, що вчити и выховувати повинній жѣнокъ для нихъ самыхъ, щобъ въ того выховання и науки мали они самій хосенъ, а не для другихъ, т. е. щобъ не блестѣли они лишь для людского ока, якъ ті приманчивій торговельній жемчуги. Та тутъ додати-бъ слѣдувало: вчити и выховувати жѣнки такъ, щобъ и они, якъ доси мужчины, науку сю и досвѣдъ свій не тѣлькн самій схѣснували на власне прокормленя, але вѣддали въ услугу ще й другимъ, пособляючи имъ въ житю.

И сама жь бо героиня спроневѣрюе ся своимъ принципамъ! Она голосила недавно, що полюбить не кого, а рицаря ясного якъ соколъ, буйного якъ вѣтеръ степовый; що не буде, якъ доси жѣнки, лишь наньою дѣтей и куховаркою свого мужа, але рѣвноряднымъ членомъ родины й суспільности, стане зъ другими за працю, поступъ и волю, — а при кѣнци выходить за молодця, котрый своею баранячою вдачею нѣ разъ не нагадуе анѣ сонца ясного, нѣ вѣтра буйнокрилого, нѣ сокола быстрого: выходить, щобъ покинути учительованье, таки стати хозяйкою дому, въ котрѣмъ чей-же мусить заняти ся кухнею и дѣтьми, мусить взяти на себе часть тягаровъ родинныхъ власне за-для сен то идеѣ рѣвноправности въ праци, котру она сама проповѣдала.

народа, котрый *будь-що-будь* говорить одным и тым самым языком, выступила послѣдными часами дуже ярко, коли Сербы рѣшили обходити въ Загребѣ 50-лѣтный ювілей письменнои дѣяльности свого ліричного поета Јована Змај Јовановича. Хорваты вѣдтягнули ся вѣдъ того свята, хоть власне Іовановича уважають за першого примирителя мѣжь Сербами и Хорватами. Іовановичь [се 80-лѣтный старець лѣкарь], живе теперь въ Загребѣ, котрый Хорваты очевидно уважають за центръ *хорватскои* культуры. А мѣжь тым проводиръ комітету ювілейного повдоровлявъ численных гостей въ бѣлѣмъ Загребѣ — „теперѣшнѣмъ центрѣ культуры *сербскои*“. Можна собѣ представити, кѣлько тым напсувавъ крови хоть неприсутнымъ на святѣ Хорватамъ. Они и безъ того цѣлкомъ вѣдтягнули ся, бо комітетъ у вѣдозвѣ при словѣ „Соколъ“ выпустивъ „хорватскій“, говорившъ о „сербскихъ“ плитвичкихъ озерах, запросивъ Мадярѣвъ, и т. п. Въ день свята демонструвала юрба студентѣвъ и роббтникѣвъ передъ домами сербскими и передъ домомъ, де вѣдбуло ся принятє депутацій, обкидувала участникѣвъ гнилыми яйцями, повыбивала вѣкна въ сербскихъ домах, обляла их чорнилом и т. д. Сербы мусѣли святкувати то свято пѣдъ защитою поліціи и вѣйска, котре ждало приготоване въ сусѣдствѣ вѣдъ дому збору. Зъ другои стороны не хотѣли и Сербы зносити усе смирненько, але хотѣли передъ чужинцями показати свою силу. А прийшло их на 25 н. ст. червня до Загреба не ино зъ цѣлои Угорщины и Австрія, але и зъ Сербіи, Чорногоры, Босны якихъ 5.000 участникѣвъ самои *сѣдущои интеліґенціи*, мѣжь ними дуже багато женщинъ. И подалекѣ сербскѣ кольонія повысилали своихъ заступникѣвъ, н. пр. студенты ажь зъ Петербурга.

Видячи такѣ маніфестаціи у другихъ Славянъ, а згадавши нашу „мізероту“, мимоволѣ насуває ся питанє: коли то у насъ таке буде?

М. З.

Зѣздъ вѣдпоручникѣвъ „кулокъ рѣльничихъ“.

Вчера почали ся въ Краковѣ у великѣй сали товариства взаимныхъ обезпекъ засѣданя вѣдпоручникѣвъ „кулокъ рѣльничихъ“. На ранѣшнѣмъ засѣданю обговорено и принято до вѣдомости справоздане головнои управы товариства зъ дѣяльности кулокъ за р. 1898, а опѣсля выбрано комісію „матку“, котра мае занятн ся уложенемъ листы 18 членѣвъ новои управы и 3 членѣвъ ревізійнои комісіи.

На зѣздъ прибули такожь руски селяне — чи богато их приѣхало, о тѣмъ въ дневникахъ нема згадки — и оденъ рускій священникъ, о. Грушкевичь зъ Самбѣрщины (чи бы се бувъ о. Корнило Грушкевичь зъ Раковои? бо иншого Грушкевича въ Самбѣрщинѣ нема). Отже замѣтна рѣчь, що той о. Грушкевичь въ дискусіи надъ рѣчнымъ справоздаенемъ головнои управы домагавъ ся, промавляючи по руски, щобы орґанъ товариства Przewodnik dla kółek rolniczych выдавано такожь въ рускѣмъ языцѣ и розширюваню его на Руси, бо тогдѣ люде будуть могли щось довѣдати ся о кулкахъ. Цѣкаво, чи о. Грушкевичь богато причиняе ся до ширеня рускихъ просвѣтныхъ выдавництвъ мѣжь рускимъ народомъ, въ котрыхъ люде можуть довѣдати ся щось пр. про товариство „Просвѣту“, про читальнѣ „Просвѣты“ зъ крамницями (зовсѣмъ такими, якѣ закладаютъ кулка рѣльничѣ), зъ позичковыми касами, про господарскѣ вѣча и т. н., а крѣмъ сего можуть богато дечого научити ся пожиточного и для рускаго селянина потрѣбного? Чи може вѣнъ тѣлько за кулками такъ побиває ся?

По ранѣшнѣмъ засѣданю вѣдбувъ ся въ парку обѣдъ, на котрѣмъ вже не промавлявъ о. Грушкевичь. За те якійсь Григорій Юшкевичь, „Русинъ зъ Бобрецкого“, „присвятивъ горячку згадку королямъ и лицарямъ польскимъ, котрыхъ честь и дорога для бесѣдника и бѣлшои части рускаго народу, та выпивъ за здоровле братерства Русинѣвъ зъ Поляки, але лише зъ тыми, що, великѣ духомъ, не хотятъ гнобити Русинѣвъ, а бажають стати ся для нихъ правдивыми братьмы“. П. Юшкевичь певно молодый ще и недосвѣдченый головѣкъ, инакше знавъ бы, що мѣжь Поляками и дуже богато такихъ, котрѣ радѣ бути щирыми братьмы Русинѣвъ; тѣлько жъ таку прихильность до Русинѣвъ оказують або тѣ, що мають власти гнобити кого небуть, або навѣть и люде зъ властію тогдѣ, коли кружляе.. чарка при якѣмсь бенкетѣ. Отже марнѣ залицяня п. Юшкевича, даремна его горяча згадка, присвячена королямъ и лицарямъ польскимъ: братерство мѣжь Русинами и Поляками настане цѣлкомъ певно тогдѣ, коли Русины на стѣлько подужають, що не дадуть ся нѣкому гнобити; тѣлько жъ тогдѣ не буде на Руси вже й кулокъ рѣльничихъ.

Дальшого справозданя зъ засѣдань вѣдпоручникѣвъ кулокъ ще нема въ дневникахъ, то подамо его пѣзнѣйше, коли буде що цѣкавого. Жаль тѣлько, що о. Грушкевичь мусѣвъ певно вчера вже выѣхати зъ Кракова, щобы наспѣти завчасу домѣвъ на завтрѣшне свято; отже шкода, коли на зъѣздѣ кулокъ не буде мѣгъ вже бѣльше промавляти для добра Руси.

Важнѣйшою для насъ рѣчею е справоздане зъ дѣльности товариства кулокъ рѣльничихъ. Поки справоздане се — друковане — дѣстанемо до рукъ, выпишемо деякѣ подробицѣ зъ него за польскими дневниками. Всѣхъ кулокъ въ краю мае бути 1416, хочь, тѣлько 1374 повѣдомило головну управу товариства о своѣмъ заложеню. Зъ истнуючись кулокъ лише 340 прислало головнѣй управѣ справоздане о своѣмъ станѣ, розвою и дѣяльности въ р. 1898. Навѣть деякѣ такѣ кулка, о котрыхъ вѣдомо, що розвиваютъ ся добре, не надбсла ли свого справозданя. Однако взагалѣ треба сею пропзу уважати за некористну для товариства, бо имовѣрно бодай переважна часть кулокъ, котрѣ не прислали головнѣй управѣ справозданя, живе лише на папери. Справоздане головнои управы не подае загального числа кулокъ добре розвиваючихъ ся, а зновъ лише животѣючихъ або на папери истнуючихъ; все-жь подае оно деякѣ въ тѣмъ взглядѣ вѣдомости, — тѣлько треба бы мати справоздане пѣдъ рукою и тѣ вѣдомости зѣбрати. Такъ пр. въ повѣтѣ нискѣмъ на 22 заложеныхъ кулокъ лише 3 сякъ-такъ розвиваютъ ся, а въ повѣтѣ бжескѣмъ на 42 кулокъ 35 потребуе основнои реорґанізаціи.

Кѣлько товариство мае членѣвъ, того справоздане не знае; знае лише, що тѣ 340 кулокъ, котрѣ прислали справоздане, числять 18.215 членѣвъ. Кѣлько вкладокъ вилынуло вѣдъ членѣвъ, хочь бы навѣть лише вѣдъ сихъ 18.215, о тѣмъ справоздане такожь нѣчого не каже.

Товариство выдае собѣ орґанъ Przewodnik dla Kółek rolniczych и розсылае его всѣмъ кулкамъ, але лише около 300 кулокъ прислало въ р. 1898 по 1 зр. передплаты; иншѣ кулка не почуваютъ ся до того обовязку.

Въ кѣлькохъ повѣтахъ проявляе ся бажане закладати для кулокъ повѣтовѣ союзы торговельнѣ, котрѣ бы кулкамъ достачляли дешевого краму. Передъ кѣлькома роками екликана въ тѣй справѣ анкета заявила ся противъ такихъ повѣтовыхъ союзѣвъ, а за одным головным союзомъ въ Краковѣ. Цѣли сего головна управа товариства повинна бы властиво противити ся закладаню повѣтовыхъ союзѣвъ, але она сего не робитъ; такимъ чином при помочи краковского союза торговельного повстаютъ союзы повѣтовѣ, часто зъ недостаточными капіталами, а опѣсля упадаютъ.

Є кулка, особливо въ захѣднѣй Галичинѣ, котрѣ выказуютъ досить значнѣ обороты въ торговли яйцями; але справа ся доси ще не управильнена и жде орґанізаціи на бѣльшѣй розмѣръ. 82 кулокъ мае власнѣ домы; а кѣлька чи кѣлканацять мае спѣлковѣ молочарнѣ, касы позичковѣ, одна навѣть, въ Вилямовицяхъ, спѣлкову рѣзню.

Голова управа товариства хотѣла въ Трускавци заложити взорове селяньске господарство на 7 моргахъ, але не найшовъ ся нѣхто, хто бы хотѣвъ обняти те господарство. Заведено такожь вандрѣвнѣ одномѣсячнѣ курсы торговельнѣ; першѣ такѣ курсъ вѣдбувъ ся въ р. 1898 въ Сокали. Вчено тамъ: приписовъ правныхъ въ приложеню до сѣльскои торговлѣ, веденя такои торговлѣ, товарознавства, склеповои маніпуляціи, купецкои рахунковости въ приложеню до сѣльского крамарства. Якъ на таку силу наукъ оденъ мѣсяць е за мало.

Przewodnik мае вѣдъ нового року выходити такожь въ рускѣмъ языцѣ. При 300 передплатникахъ мусѣло товариство въ р. 1898 доложити до сего выдавництва около 100 зр.; недобѣръ буде очевидно ще бѣльшѣй, коли часопись буде выходити въ двохъ языкахъ.

Два торговельнѣ люстраторы товариства объѣздили крамницѣ кулокъ и подыбали кѣлька чи навѣть кѣлканацять выпадкѣвъ спроневѣрена. Крѣмъ сихъ люстрацій ще 5 урядникѣвъ товариства робило люстрацію господарскѣ и уладжували вандрѣвнѣ выклады. Зъ дѣяльности тыхъ вандрѣвныхъ учителѣвъ мае товариство выдати окреме друковане справоздане, а тогдѣ може можна буде о тѣмъ щось бѣльше поговорити.

Зъ сего — правда, що поверховного — справоздання показувалось бы, що товариство кулокъ рѣльничихъ е въ значнѣй части блѣдою, мимо великои помочи грошевои, яку ему удѣляе сѣймъ, и моральнои, якою его попирають и власти и дневникарство и вся „єрархія сполечна“. Кѣлько то мы могли бы вдѣяти при такѣй помочи! Але наша „Просвѣта“ навѣть у своихъ власныхъ властей духовныхъ не може дѣждати ся такои моральнои помочи, на яку справдѣ заслугуе.

И ось стае передъ нами геронія яко краснорѣчива ретористка и зручна интриґантка (въ невинномъ, очевидно, значѣню), геронія, котра по довгихъ ажь до знудженя фразахъ кѣнчить таки тымъ, вѣдъ чого другѣ, неэманципантки, безъ страты такои повени слѣвъ начали. Зъ цѣлого твору выходить, що еманципація такихъ женокъ якъ Ольга, се тѣлькн хвилевый порывъ, заповнене часу до вѣддання або асекурація на случай досмертного дѣвоченя. Чи и яко замужна женка боротись-ме она за поступъ и волю, сего годѣ домѣркувати ся, бо авторъ въ цѣлѣмъ творѣ не навѣвъ нѣ одной черты въ характерѣ Ольги, котра-бъ вказувала, що крѣмъ учителюваня для забитя часу, крѣмъ забезпеченя собѣ становиска въ свѣтѣ займали ей ще иншѣ змагання національнѣ чи загально людскѣ; не знаемо, чи були въ нея высшѣ идеалы, котрѣ повинна присвячувати и въ житю женки, безъ огляду, чи она замужна чи нѣ, котрымъ повинна она вѣддати усе житє, а не якусь его частину, одну епоху буйной фантазіи, — идеѣ, котрыхъ бы нѣякѣ житевѣ звороты нѣ подѣѣ не були въ силѣ заколебати.

Геронню зъ такими принципами, дѣвчину середъ справжньои борбы змалювавъ намъ авторъ драмы „За хлѣбомъ“.

Самъ сюжетъ ей доволѣ простый и на нинѣшнѣ часы звычайный, та на сценѣ нашѣй новый и для ширшои публики цѣкавый квестіями, якѣ авторъ у-перше торкае въ сему творѣ.

Молода семинаристка, Марія Шкѣрковна, донька убогого шевця львовского, не дѣставши платнои посады у Львовѣ, иде вчителювати на село. Очевидно, иде за-для кусника хлѣба; у нея-жь двое немѣчных родичѣвъ, котрымъ бажае помочи; у нея еще й братъ ледащо, що сидить безъ нѣякого занятя на карку родины. Авторъ справедливо охрестивъ сю драму „За хлѣбомъ“ та рѣвно добре, коли и не краще, назвати-бъ ей можна „Въ борбѣ за идею“, позаякъ властивый трафімъ драмы, всѣ колізіи акцій выснованють ся не зъ того, що Марія шукае становища въ свѣтѣ, — сотни учительокъ идуть на село и славити Бога живуть, не вмирають, — а гине она тому, бо она не тѣлькн учителька, але и патріотка, не тѣлькн платна роббтница а й интеліґентна людина. Она не обмежуе дѣяльности своеи на громадку дѣтворы, на школьну комнату и школьнѣй годины; она йде дальше мѣжь народъ, заходить ся коло основаня читальнѣ, перша кидае лучѣ въ темряву, що доси панувала въ селѣ. Коли-бъ она була менше щира въ учителюваню, коли-бъ дивила ся крѣзь пальцѣ на фреквенцію дѣтей, на недостачѣ школьного будынку, коли бъ махнула рукою на читальню и просвѣчуваня селянъ, она жила-бъ якъ у Бога за дверми та й ще зъ рады школьнои дѣстала бы похвалу. А такъ прийдесь ѣй зажити овочѣвъ своеи ревности! Сѣрѣ хмары затягають ей небосклѣнъ, вѣщуючи громы. Вѣйтъ села, лютый за выказуване дѣтей на кары, за домаганє деякихъ потребъ до школы, лютый за дѣяльность дѣвчины на селѣ, котрымъ доси трясъ вѣнъ, власть и повага, — грозить Марін и зневажае ей въ ей помешканю и зъ другими своими приклонниками клянесь погубити ей.

(*Дальше буде.*)

Переглядъ політичный.

Пѣсля донесень будапештеньскихъ дневникѣвъ, Тунъ будучи въ Пештѣ порозумѣвъ ся зъ Сельомъ въ справѣ речинця скликаня спѣльныхъ делеґацій и установлено его на першу половину жовтня. Тунъ надѣе ся, що обструкція не ударемнить выбору делеґацій. Що-до квоты, ще нѣчого не порѣшено. Выключено лише можливость квотовои провізорія.

Egyetertes высказуе надѣю, що угорскій сѣймъ такъ само якъ минувшого року, не вѣдрочить ся самъ, але буде вѣдроченый королѣвскимъ рескриптомъ, для унеможливленя того, щобы евентуально на жадане 20 послѣвъ парламентъ скликано въ протягу лѣта. Минувшого року наступило вѣдрочене за помочею королѣвского рескрипту тому, бо Банфі боявъ ся, що опозиція зажадае скликаня палаты на случай, коли бы въ Австрін въ протягу лѣта мала бути введена нова конституція въ дорозѣ октройованя. Отже зъ того, що теперь мае зновъ наступити вѣдроченє угорского сойму за помочею королѣвского рескрипту, Egyetertes заключае, що Тунъ зновъ носить ся зъ планами октройованя конституцін. Однакъ въ будапештеньскихъ політичныхъ кругахъ уважають сею вѣсть за довѣльнѣ комбінацію.

N. W. Tagblatt довѣдуе ся, що правительство не намѣрне зачинати угодовои акціи въ часѣ лѣтныхъ мѣсяцѣвъ. Пробу привернення парламентовои способности до праць задержано на початокъ вересня.

— —

Угорскій сѣймъ принявъ вчера угодовѣ предложеня въ справѣ банку и валюты. Тымъ способомъ полагоджено цѣлый комплексъ угодовыхъ законѣвъ. Міністеръ фінансѣвъ Люкачь полемізуючи зъ опозиційными бесѣдниками, стверднвъ, що банкъ знаменито попирае рѣльничѣ интересы Угорщины. Бѣльше якъ 85% гіпотечныхъ интересѣвъ банку припадае на Угорщину, а бѣльша часть зъ того иде на рѣльництво. Що-до пѣднесеного проекту, щобы банкъ урядивъ интересъ щадничихъ касъ, міністеръ заявивъ, що о тѣмъ теперь не може бути бесѣды, лише зъ огляду на регуляцію валюты и зъ огляду на тяжку задачу банку. Банкъ мае одержати право приниманя щадничихъ вкладокъ, коли узнаеть се за потрѣбне, при спровадженю золота зъ заграницѣ и при выплатахъ готѣвкою. Міністеръ запевнивъ дальше, що регуляція валюты буде переведена и неприхильнѣ вѣтры, що вѣяли зъ Австрія, вже зменшили ся. Правительство надѣе ся, що валютовѣ законы якъ найскорше увѣйдуть въ житє безъ нѣякихъ перешкодъ. Речинець выплатъ въ готѣвцѣ, буде означеный доперва пѣзнѣйше.

— —

Зъ Гельсінґфорсу доносять, що фінляндска публика свяціно приймала и прощала депутацію, що везла цареви адресу въ фінляндскѣй справѣ, а не була царемъ принята. Царскій рескриптъ до генералъ-губернатора Фінляндіи высказуе невдоволене зъ причины критики царского указу въ дня 3 лютого становыми репрезентаціями. Пѣсля того рескрипту губернаторъ повиненъ подати до публичнои вѣдомости, що тѣ критики не вѣдповѣдають дѣйстному станови рѣчи, котрый истнуе вѣдъ початку столѣтя, а пѣсля котрого Фінляндія е дѣйстною складовою частею россійскои державы и вѣдъ нея не вѣдлучною. Царь, вступаючи на престолъ, принявъ на себе обовязокъ пильнувати добра народѣвъ, остаючихъ пѣдъ россійскимъ скептромъ. Въ той способѣ царь потвердивъ засады, пѣсля котрыхъ наказавъ ввести загальнѣ державнѣ законы. Пѣсля тыхъ норм, що будуть обовязувати такожь въ будучности, мае поступати сѣймъ. Царь жде на рѣшучу дѣяльность губернатора, котра бы скрѣпила въ населеню вѣдповѣдне зрозумѣне заряджень, въ цѣли утревалення звязи мѣжь краемъ а цѣлостею державы.

— —

Бельгійске правительство въ части уступило передъ опозицію. На самѣмъ початку вчерашного засѣданя посольскои палаты забравъ голосъ президентъ міністрѣвъ и заявивъ въ имени правительства, що оно бажае собѣ привернути спокѣй и згоду и рѣшило ся взяти пѣдъ розвагу рѣзнѣ проекты въ справѣ выборчои новелѣ, якѣ повносили многѣ члены палаты. Президентъ міністрѣвъ простить ожо тыхъ послѣвъ, котрѣ ще намѣряють предложити такѣ внесеня, абы их якъ найскорше предложили президіи. Всѣ тѣ предложеня будуть переданѣ комісіи, въ котрѣй всѣ сторонництва палаты будуть мати своихъ заступникѣвъ. Партія независимыхъ поставила внесене абы въ цѣлѣмъ краю заведено выборче право на пѣдставѣ пропорціональнои системы. П. Вандервельдъ заявивъ въ имени обохъ сторонництвъ лѣвицѣ, що прилучае ся до внесеня правительства. Бесѣдникъ стверджуе, що теперѣшною заявою правительство цофнуло ся. Бесѣдникъ приймае такожь выбѣръ до тои комісіи и буде въ нѣй рѣчникомъ народу, котрый осягнувъ велику побѣду. Въ дальшѣй дискусіи Вандерфельдъ заявивъ, що однокимъ выходомъ зъ замѣшана е запытати о гадку край и то або въ дорозѣ розвязаня палаты, або въ дорозѣ референдумъ.

Другій представитель опозиціи заявивъ ся за системою одного голосу, а за внесенемъ теперѣшнои плюральнои системы, котра лишь деякамъ управнѣйованымъ верствамъ дае кѣлька голосѣвъ. Обговорюючи вѣдтакъ маніфестъ выданый сторонництвами лѣвицѣ, котрѣ зобовязали ся не допустити до нѣякои выборчои реформы, не спытавши впередъ о гадку населеня цѣлого краю, бесѣдникъ заявивъ, що пѣсля переконаня політичныхъ кругѣвъ, правительственне выборче предложене на довгій часъ уступило зъ політичнои арены.

— —

Коли касаційный трибуналъ рѣшивъ ревізію процесу Дрейфуса, противники ревізіи голосили, що ґенералъ Мерсіеръ скаже передъ новымъ военнымъ трибуналомъ всю правду и докаже вину Дрейфуса. Прихильники ревізіи оповѣдають, що сей ґене-

ралъ намѣрявъ зложити передъ военнымъ судомъ слѣдуюче зѣзнанє:

Въ 1893 р. россійске міністерство просило, щобы французкій ґенеральный штабъ зѣставивъ для Россіи выказъ французскихъ военныхъ силъ. Сей елаборатъ придѣлено Дрейфусови и сказано ему, щобы въ тѣмъ зѣставленю умѣстивъ цифры, що доперва за кѣлька мѣсяцѣвъ мали вѣдповѣсти дѣйстному станови рѣчи. Дрейфусъ не хотѣвъ того зробити, и працю поручено иншому офіцирови. Дрейфусъ зѣйшовъ ся вѣдтакъ зъ россійскимъ вѣйсковымъ attaché, и той ґратулювавъ ему за таку добру працю. На се Дрейфусъ мавъ ему сказати: „Я не робивъ того зѣставленя, не умѣю фальшув..ти цифръ.“ Россійскій атташе донѣсъ о тѣмъ свому правительству, и се дало причину до поважныхъ дипльоматичныхъ конфліктѣвъ и захитало француско-россійскимъ союзомъ.

Оповіщенє взглядом подаваня заяв (деклярацій) до загального податку заробкового на добу розкладу (період розкладовый) 1900|1901.

По мисли §. 39. закона з дня 25 жовтня 1896, ч. 220 Віст. зак. держ. о безпосереднихъ податках особистих як також артикулу 18 розпорядженя виконателного до I. части згаданого закона визначає ц. к. краєва Дирекція скарбу до подаваня заяв що-до загального податку заробкового на період розкладовий 1900|1901, речинець від 10 липня до 10 серпня 1899.

До оплати загального податку заробкового а в наслїдок того до подаваня згаданих заяв обовязані суть всї, котрі в королївствах і краях, заступлених в Радї державній, виконують якесь предприемство або якесь занятя на внек обчислене.

О розпочатю кождого нового предприемства або занятя належить ся донести компетентній власти податковій перед або найпізнїйше в день розпочатя або подати в тім самім речинци приписану декларацю до загального податку заробкового, котра заступить в сїм разї донесенє.

Коли-би податник в приписанім речинци не подав заяви чи то що-до предприемств вже істнуючих чи ново повстаючих, натогди може комісия податку заробкового а взглядно власть податкова першої настої вимірити податок заробковий в уряду або також приневолити податника карами порядковими до відданя заяви.

Що-до похатинних і вандрівних промислів, о котрих бесїда в §§. 78 и 82 закона, подавати треба заяви приналежній власти податковій перед дорученєм виданого властею політичною привозлу на виконуваня дотичного промислу.

Згадані вище заяви має ся складати вїдно з правдою, після своєї найлїпшої відомости і совісти, а подавати їх можна або письменно на приписаних до того друках, або устно до протоколу у компетентних властей податкових першої настої. Друків тих удїляти будуть власти сторонам інтересованим на жадане безплатно з осібними відтисками пояснень о тім, як заяви тії мають ся списувати, і до тих пояснень належить ся точно застосувати.

До відбиранія заяв покликані суть в містах Львові і Кракові ц. к. Адміністрації податків, а по повітах ц. к. Староства. Власти ті могуть однакож уповноміцнити до відбиранія заяв уряди податкові знаходячі ся в їх округї.

Податники, котрі хотять віддати свої заяви устно, мають у власнім інтересї, щоби уникнути пізнїйшої глоти і страти часу, зділати то як найскорше.

Щоб тим зарівно для сторон, як і для самих властей непріємним евентуальностям запобічи, уповажнено власти податкові, коли-б того заходила потреба, вже в липни с. р. визначати податникам відповідні речинці до устного складаня заяв.

Коли-б отже такі заряджена видано, зволять інтересовані сторони в своїм власнім інтересї тих заряджень як найточнїйше придержуватись.

Ц. к. краєва Дирекция скарбу.
Львів, дня 23. червня 1899.

Коритовскі.

Справы церковнї.

Ще въ справѣ „Шематизма львовского пишуть намъ:

1) Въ 1898 р. вѣдбувъ ся соборъ делеґатѣвъ деканальныхъ въ справѣ вдов.-сирот. фонда и на засѣданю выбрано по мысли статута нову комісію управляючу. До тои комісіи увійшли декотрї новї члены, а тымчасомъ въ Шематизмѣ за рѣкъ 1899 фіґуруе давна комісія. Цѣкаво знати, длячого? чи они вѣдъ мая 1898 ще доси не урядують, чи що? Цѣкавї мы тымъ бѣльше, що духовенство майже нѣколи нѣчого не знає о ходѣ нарадъ делеґатѣвъ, бо нѣколи не читали мы справозданя навѣть въ церковныхъ часописяхъ. А може бы рѣшеня тыхъ делеґатѣвъ були оголошуваны друкомъ въ Шематизмѣ замѣсть списку членѣвъ Тов. св. Ап. Павла, котрый займає цѣлыхъ 6 картокъ, бо хто хоче знати, кѣлько тыхъ членѣвъ е, то выстане подати число ихъ; а для евіденціи, хто не належить, служить цѣлый Шематизмъ, бо вже при кождѣмъ дотычнѣмъ священику друкуе ся, „Чл. Тов. св. А. Павла“.

2) Важною рѣчею для цѣканыхъ було бы довѣдатись въ Шематизма: а) о станѣ будынкѣвъ еректіональныхъ; б) о станѣ будынку самои церкви; г) о певнѣй мѣрѣ скомасованя або розкиненя и вѣдлеглости грунтѣвъ еректіональныхъ; д) о числѣ душъ обряду латиньского въ парохіи; е) кѣлько жидѣвъ; ж) якъ далеко до стацій зелѣзничои, до староства, до уряду податкового; з) кѣлько и якій школы? — За 1 зр. 10 кр. то все можна бы мати.

3) Годилось бы, щобы коректоръ Шематизма звернувъ увагу на титулы церквей, котрѣ духовенство що року подае а не може дочекатись поправки похибокъ. Та вѣдки коректоръ най таки самъ выкине таку титулятуру, якъ „предсѣдатель Брацтва церковного“ [гляды стор. 1], бо якъ въ парохіи буває бѣльше церквей а кождому парохови прислугуе той урядъ и титулъ, то за много мѣсяцѣ заняло бы кождому придрукувати „предсѣдатель Брацтва“ може ще мужеского жѣночого, хлопячого, дѣвочого въ матернѣй и въ дочерныхъ и членъ Комітету церковного и членъ Рады шкѣльнои мѣсцевои [зновъ на я кихъ три громады]. — *бе-цс.*

НОВИНКИ.

— Зъ нагоды близькои змѣны кварталу Адміністрація „Дѣла“ просить о вчасне вѣдновленє передплаты за III. чверть-рѣкъ, бо на кредитъ не высилае рѣшучо, и пригадуе справу выровнуваня залеглостій, щобы не була приневолена здержувати дальшу высилку часописи.

— Въ ц. к. академичнѣй (рускѣй) ґімназіи у Львовѣ будуть вѣдбувати ся испиты вступнѣй до I. класы въ суботу 15 ого липня; початокъ о годинѣ 9½ передъ полуднемъ. Зголошувати учениковъ до того испиту мають родичѣ або опѣкуны дня попереднього, с. е. въ пятницю до 1 годины въ полудни або межи годиною 3 а 5 пополудни въ канцеляріи дирекціи. До впису треба предложити: метрику, свѣдоцтво укѣнченои IV. класы народнои школы и посвѣдчене щеплена вѣспы.

— Про галицку Касу щадничу можемо подати нинѣ таку вѣсть: Дня 14 с. м. вѣдбудуть ся загальнѣ зборы членѣвъ Касы. На семъ зборѣ буде предложеный білянсъ за 1898 рѣкъ вразъ зъ подрѣбнымъ справоздаенмъ о мальверсаціяхъ за часѣвъ панованя Зіми и о теперѣшнѣмъ станѣ Касы. Выдѣлъ поставить внесенє, щобы въ резервового фонду вже сего року вѣдписати суму около двохъ міліонѣвъ зр. и вычеркнути зъ касовыхъ книгъ тѣ претенсіи, котрѣ не мають нѣякого покрыта и вартости. То претенсіи, що походять въ векслѣвъ сфальшованыхъ або задавненыхъ, а також сумы записаней въ книгахъ яко нѣбы выплачений на сфінґоване конто „Kühnel et Fröhlich“, а выбраній Касою на змешене довгу Щепановского, бо видко высота того довгу застрашувала вже й самого Зіму. Дальше выказуване въ книгахъ и білянсахъ Касы претенсіи вѣдъ фірмы Кінель и Фреліхъ, въ высотѣ майже пѣвтора міліона, не мае змыслу, бо вартѣстныхъ паперѣвъ, на основѣ котрыхъ отворено того сфінґоване конто, нема и мабуть нѣколи не було, а особы, котрыхъ именъ надъужито до того бухгальтерійного швіндлю, заявляють рѣшучо, що анѣ нѣколи не жадали отворенє имъ бѣжучого рахунку въ Касѣ, анѣ нѣякихъ грошей нѣколи не побрали, отже грозять процесомъ Касѣ, коли она и на далѣ буде оголошувати ихъ имена яко мнимыхъ довжниковъ Касы.

— Семань Грицулякъ, селянинъ зъ Княгинина вѣдъ Станиславовомъ, купивъ вѣдъ пп. Щепаньского и Соловія [адвоката львовского] решту спарцельованого села Микитинець вѣдъ Станиславовомъ повмности 80 морґѣвъ за суму 27.000 зр. зъ правомъ патронату и зъ дворомъ. Поля було тамъ кѣлькасотъ морґѣвъ, а властителѣ спарцелювали по части межи Мазурѣвъ, а по части межи тутешныхъ селянъ. П. Семань Грицулякъ то молодый и вѣдприемчивый господарь-патріотъ; свою реальность въ Княгининѣ въ части спродае и выбирае ся до Микитинець. Отъ така еміґрація намъ подобае ся. Дай Боже, щобы така еміґрація розпочала ся у насъ на великій розмѣры, повякъ всьо, що до Америки ѣде, то для насъ по части пропаще!

— Нове самоубійство на тлѣ львовскихъ панамъ! Д-ръ Генрикъ Шидловскій, адвокатъ краевый у Львовѣ, одинъ зъ голосныхъ братѣвъ Шидловскихъ, отруивъ ся сеи ночи у власномъ мешканю, при ул. Домбровского. Онъ вѣнъ найстаршій зъ братѣвъ, безженный, бувъ — синдикомъ пропінаційного фонду. Самоубійникъ писавъ майже цѣлу нѣч листы и полишивъ ихъ на бюрку. Листы запечатаній и заадресованій: до матери, до сестры панѣ Бурліговои [жены п. Бурліґи управителя дѣбръ у ґр. Фр. Потулицкого зъ Глиняныхъ], до братѣвъ Іосифа и Тадея, до д-ра Альфреда Згурского, до ордината ґр. Чарковского-Голеевского въ Гермополе, до д-ра Натана Левенштайна и до Суду краевого карного у Львовѣ. Про отровне довѣдавъ ся нинѣ передъ 7 годиною рано служачій; увійшовши до покою, побачивъ Шидловского лежачого безъ признакъ житя на отоманцѣ. Побѣгъ заразъ до д-ра Павликовского и вѣзавъ стацію ратункову. Д-ръ Шидловскій отруивъ ся мабуть арсеникомъ. Д-ръ Павликовскій заставъ самоубійника ще при житю и взявъ ся заразъ до єдиного способу ратунку — до помпованя жолудка. Нѣчо не помогло О 1 год. почалась аґонія а невдовзѣ самоубійникъ умеръ.

— Школу кадетѣвъ у Львовѣ громада мѣста ще сего мѣсяця вѣддасть въ посѣданє властій вѣйсковыхъ, а въ осени будынки вже заселять ся 200 кадетами, учителями, службою и т. д.

— **Д-ръ Кароль Левановскій**, кандидатъ людовцѣвъ при доповняючѣмъ выборѣ посла до рады державнои зъ округа Сянѣкъ-Березѣвъ-Лѣсько, приславъ вчера зъ Раперсвіль до свого брата телеґраму зъ заявою, що не кандидуе и рѣшучо не прийме выбору, коли-бы був выбраный.

— **Курателя.** Якъ то у насъ вже була телеґрафічна вѣстка — Wiener Ztg. оголосила еповѣщенє мѣско-делеґованого суду середмѣстя у Вѣдни о вѣддано вѣдъ курателю ґрафинѣ Марія Пінінськои, жѣнки міністерского радника а брата нашого намѣстника. Причиною було марнотратство. Кураторомъ именованый ей сынъ, ексъ-міністеръ д-ръ Бѣлинській. Neue Montagsztg. такъ оповѣдае исторію сеи курателѣ: Нинѣшна ґрафиня Пінінська, зъ дому ґрафянка Дрогойовска, вмерла вже въ 15 рокѣ житя на себе загальну увагу своєю красою. Въ 18 рокѣ житя, на бажанє родичѣвъ, звѣнчала ся она зъ ґр. Францішкомъ Пінінськимъ. Замешкали обоє у Вѣдни, а при нихъ мати ґрафинѣ. Однакъ пожите супружѣвъ не було щасливе. Жѣнка закидувала мужеви, що вѣнъ ей занедбуе, за богато часу проводить по-за домомъ, а хотячи собѣ се вѣдшкодувати, почала бувати въ різныхъ товариствахъ и выдавати тысячнѣ сумы на туалеты. За-для сего лучали ся мѣжь супружемъ часто прикрѣ сцены, а обосторонна неохота зросла ще бѣльше, коли ґрафиня замѣсть ужывати на свои потребы власныхъ фондѣвъ, зложеныхъ у одного зъ вѣденьскихъ адвокатѣвъ, зачала затягати лихварскѣ довги. Годить ся додати, що мати ґрафинѣ станула по сторонѣ зятя, коли сей зажадавъ вѣдданя своєи жѣнки вѣдъ курателю. Ґрафиня Пінінська выпровадила ся зъ мешканя мужа и выняняла собѣ віллю на Верінґу, забравши зъ собою 13-лѣтну дочку.

— **Роботы коло водопроводѣвъ** у Львовѣ ведуть вже дуже енерґічно. По улицахъ мѣста поскладано цѣлѣ ряды водопроводныхъ руръ, що мають бути вкопанѣ въ землю. На деякихъ улицяхъ и площахъ [на площи Голуховского при новѣмъ будынку театральнѣмъ, на ул. Гетьманьскѣй, на площи Марійскѣй, коло Вѣденьскои казарнѣ] вкопують вже руры и засыпують землею. Водопроводы будуть коштувати звыжь чотири міліоны зр., але за те наша столица выскае добру воду.

— **Изъ змѣнъ въ середныхъ школахъ:** Дѣйстыми учителями именованѣ [мѣжь ними] супленты: Софронъ Матвіясъ въ польскои ґімназіи въ Перемышли для рускои ґімназіи въ Тернополи, Володимиръ Трушъ при ґімназіи въ Станиславовѣ и Мих. Вашкевичъ въ рускои ґімназіи въ Коломыи для рускои ґімназіи въ Тернополи. — Перенесенѣ учителѣ: Мих. Грицакъ въ Тарнова до Стрыя, Мих. Константиновичъ въ Тернополя до Станиславова, Петро Рѣпнійскій зъ польскои до рускои ґімназіи въ Тернополи.

— **Президентованє д ра Годимира Малаховского у Львовѣ** — кажуть деякѣ дневники польскѣ — ще вилами на водѣ написане. Зъ причины, що д-ръ Малаховскій бувъ синдикомъ Касы щадничои, готовъ его выбѣръ не дѣстати затвержена.

— **Спростованє.** Вѣстка подана въ 134 числѣ „Дѣла“ въ рубрицѣ „Дрѣбнѣ вѣсти“ про вѣнчане п-ы Ярославы Мащаковои, учительки въ Вѣльховцяхъ, сироты по священику Антонѣ Мащаку, зъ якимсь п. Михайломъ Дроздякомъ, кандидатомъ священичимъ, показала ся містифікацією якогось падлюки, тымъ вѣдлѣйшого, що за предметъ сплетнѣ выбравъ собѣ сироту. Наша редакція, дуже осторожна въ того рода оповѣсткахъ, могла дати ся змістифікувати лише длятого, що той падлюка написавъ фальшывый листъ нѣбы то вѣдъ о. Константиновича, пароха въ Синока и вѣдписавъ: „Константиновичъ, парох. Синік 20/6 1899“.

— **Огонь у Львовѣ.** Около 1 годины сеи ночи выбухъ въ столярскѣй фабрицѣ Вчелаковъ при ул. Лычаковскѣй огонь. Именно затлѣла ся въ серединѣ каменицѣ стеля, що вѣддѣляла складъ гиблѣвокъ вѣдъ парового котла на долинѣ. Небезпеченьство було дуже грѣзне, огонь мѣгъ дѣстатись въ гору до гиблѣвокъ а вѣдтакъ до кѣмнатъ фабричныхъ, де були машины и оброблены матеріяхъ, — однакъ прибувшій сторожи пожарнѣй вѣдъ проводомъ начальниковъ пп. Правна и Еліясевича удало ся огонь здушити. Шкода 600 зр., а огонь позставъ здаеть ся вѣдъ цигара.

— **Урядъ почтовый въ Голини** зъ нинѣшнымъ днемъ знесено. Громады и обшары дворскѣ Голинь и Котятичѣ и громаду Надѣбне прилучено до округа дорученъ въ Калуши.

— **Мѣсто пѣдъ водою.** Страшна буря зъ громами а опѣоля и хмароломъ навѣстили оногды мѣсто Велике Межирѣче на Моравѣ. Могутнѣ филѣ воды залили цѣле мѣсто и наробили величезнои шкоды. Въ одинѣй хвили вода заповнила всѣ каналы и мовь бурливый потѣкъ несла ся улицами мѣста, вырывала камѣня и плыты зъ хѣдниковъ, валила дереза зъ корѣнями, несла зъ собою огородовину и засѣвы зъ околицѣ. Пѣдъ напоромъ воды попукали каналы, а фундаменты многихъ домѣвъ такъ пѣдмулевѣ, що можна побоюватись завалѣня; мешканцѣвъ треба було изъ загроженыхъ домѣвъ усунути. Въ филяхъ утонули три особы, а може и на передмѣстяхъ хто погибъ. Много людей покинуло мѣсто и схоронили ся на сусѣдни села. Власти зарядили урядову помѣчь потерпѣвшому населеню.

— **Въ золотодайнѣй Кльондайкъ выкрыто** — якъ доносить Frankf.-Ztg. зъ Нового Іорку — новѣ терены золота. Одинъ роббтникъ заробляе на тыхъ новыхъ теренахъ по 600 долярѣвъ тыжднево. Зѣ всѣхъ осадъ Кльондайкъ спѣшать всѣ на ново вѣдкрытѣ поля.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

Анна Могильницка, вдова по бл. п. поетѣ Антонію Могильницкѣмъ, упокоила ся дня 28 марта с. р. въ домѣ свого зята о. Антонія Любарского, пароха въ Дубенцы грубешѣвского уѣзда, люблинськои ґубернії въ 78 роцѣ житя. Пѣдчасъ похорону прощальнѣ промову на хвалу честнои покѣйницѣ выголосили священики-галичане Гапоновичъ зъ Буска и Литвинець зѣ Стрѣлець. На похоронѣ були тѣлько дочки покѣйницѣ, бо сыны [зъ котрыхъ два е священиками] не могли прибути. Зъ численнои семьѣ пок. о. Антонія Могильницкого тѣлько одна дитина остала ся въ Галичинѣ, а именно д ръ Андроникъ Могильницкій, а адвокатъ въ Рогатинѣ. Вѣчна покѣйнѣй память!

Наука, штука и література.

— „Huculszczyzna“ — таку етноґрафічну зѣбрку выдало „Muzeum imienia Dzieduszyckich we Lwowie“. Є то гарно зѣбраній и артистично репродукованій предметы и знаряды зъ житя и ношѣ Ґуцулѣвъ, якій по найбѣльшій части зѣбравъ для музея проф. Володимиръ Шухевичъ. Зѣбрка виовнѣ не вычерпана, бо въ музею е бѣльше предметѣвъ, але выбрано тутъ найбѣльше типічнѣй та характеристичнѣй и подано короткѣ пояснена. Зѣбрка розпочинае ся хромолітоґрафією акварелѣ, зобразуючои леґіня и ґуцульску дѣвчану, а далѣ слѣдуе репродукція хреста, якій пѣславъ Марко Мегедюкъ зъ Рѣчки цѣсареви на память юбілейного року, далѣ свѣчника церковнѣй трираменій рѣзьблений зъ дерева, тарелѣ выробу Василя Шкриблика, а далѣ предметы домового ужитку зъ дерева и глины (выробы Бахминьского и М. Кощука зъ Косова, Петра Кощака зъ Пѣстина), далѣ предметы мужескои и жѣночои туалеты, взоры гафтѣвъ, писанки, рѣзанѣ ножѣ, файки, ременѣ, рзкиси [ретязѣ], торбы шкѣраній [табѣвки], топѣрцѣ и келефы, крѣсы, порошницѣ, сѣдла деревянѣ, гарапы а також три моделѣ: млына ручного, водного и церкви. Цѣле выдане, якъ сказано, представляе ся дуже гарно, а належить ся за него подяка проф. Шухевичеви, що коло того выданя потрудивъ ся.

— Въ Одессѣ выйшли „Творы О. Я. Кониського-Перебенди“ томъ I, оповѣдання. Надрукованѣ тутъ давнѣйшѣ оповѣдання Кониського: „Дѣдъ Овменъ“, „Непримирена“, „Баба Явдоха“ и „Хвора душа“. Выдане гарне, цѣна 50 коп. [Стор. 88.]

— Лев Лопатиньскій: Конкурс на мужа, штука в 5 актах з міського побуту, Львів, 1899. З друкарні В. А. Шайковского. Накладом А. Хойнацкого.

— Появило ся 2 число „Будучности“ [выдане друге по конфіскатѣ] и мѣститъ въ собѣ статьѣ: „Новий митрополит“, „Внутрішне положенє в Австрії а справа подїлу Галичини“ Романа Сембратовича, „Василь Стефаник“ Івана Труша, „Karl Kautsky, die Agrarfrage, eine Uebersicht über die Tendenzen der modernen Landwirtschaft und die Agrarpolitik der Socialdemokratie, Stuttgart 1899“ [справоздане и оцѣнка], „Політичний оглядъ“, „Дрібні нотатки і замітки“. У фейлетонѣ: „Святий вечір“ (Із „Квітів нашої землі“) Василя Стефаника.

— „**Dokumente der Frauen**“. Пѣдъ такимъ заголовкомъ выходить у Вѣдни [прекрасно технічно выдавана] часопись для женщинъ, котрои редакторками е Августа Фікертъ, Марія Лянґъ и Роза Майредеръ. Часопись посвячена справамъ житя жѣночого, ихъ просвѣтѣ и заробкови на поли промыслу и науки. Досѣ выйшло 8 чиселъ. Адреса редакціи и адміністрациі: Wien, VII., Magdalenenstrasse 12. Передплата на рѣкъ 3 зр., на пѣвъ року 1 зр. 50 кр.

Господарство, промыслъ и торговля.

Ц. к. дирекція зелѣзницъ державныхъ оповѣщуе:

Дня 30 серпня с. р. передано до прилюдного ужитку зелѣзницю долѣшнои Вѣденки Майдлінґъ-Гавитштрассе Головный урядъ цловый зъ перестанками Марґаретенґіртель, Шільґрамґассе, Кеттенбрікенґассе, Карльсплянъ и Штадтпаркъ. Рѣвночасно въ отвореньмъ згаданои зелѣзницѣ отвирае ся застановленый рухъ особовый на шляху Майдлінґъ зел. полуд. Головный урядъ цловый Вѣденьскои зелѣзницѣ сполученои (Wiener Verbindungsbahn) и шляхъ зелѣзничій Кайзеръ Вѣредорфъ-Лаґергавсъ зъ перестанками Пратершніцъ, Доналъ-Кнебангофъ и Мілітершвімшуле. Дотеперѣшный перестанокъ Пратеръ-Лаґергавсъ звинено, а натомість отворено перестанокъ Анштелюнґштрассе. Отворене шляху Вѣдень дворецъ зел. заход. Гайлїґенштадтъ вѣдложено на пѣзнѣйше, такъ що рухъ особовый вѣдбуває ся теперь тѣлько на просторѣ Вѣдень дворецъ зел. зах. Клайнъ Шехатъ Кайзеръ-Вѣредорфъ, Гайлїґенштадтъ-Пратеръ Лаґергавсъ.

Галицко-угорскій рухъ спѣльный. Зъ днемъ 1 серпня 1899 увійде въ житє додатокъ I. до тарифы часть II., зшитокъ 1 зъ дня 1 лютого 1898. Додатокъ той мѣститъ въ собѣ доповненя, змѣны и поправки головной тарифы.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

— **Именованя.** Поручникъ Генр. Фішеръ именованый почтовымъ практикантомъ, а практиканты почтовѣ: Герцъ Парль, Володим. Гнатишакъ, Володисл. Ив. Кшишъ, Петро Крижановскій, Ґр. Кар. Кривскій, Юл. Фр. Гавдекъ,

Ярос. Євг. Сѣнѣалевичъ, Мар. Кар. Приборовскій у Львовѣ, Володисл. Ив. Ёкль (Jückl) въ Рашевѣ, Жигм. Терликовскій у Львовѣ, Лейба Зальцъ въ Коломыи, Мих. Кобилянькій у Львовѣ, Кар. Бол. Грабовичъ въ Бродахъ, Ант. Дзѣнцьоловскій, Кар. Старакъ, Євг. Залускій, Юл. Смѣшко, Жигм. Юл. Клечковскій, Фр. Леоп. Лукасевичъ въ Тарновѣ, Адольфъ Гаасъ, Меч. Лясковскій, Ив. Куклиньскій въ Краковѣ, Ант. Корнацкій въ Краковѣ, Іос. Міверъ въ Сокали; Меч. Кришталовскій въ Золочевѣ, Бар. Шенфельдъ въ Бучачи и Людв. Скупиньскій у Львовѣ; — дальше експедиторы почтовій: Здисл. Гроѣцкій въ Станиславовѣ, Ант. Сало, Теоф. Домбровскій въ Тернополи, Стеф. Витковскій въ Краковѣ, Ант. Гуттетеръ въ Бориславю, Брон. Ясиньскій въ Коломыи, Теоф. Тарнавскій въ Снятынѣ, Ілія Шаверъ и Іос. Ант. Мішке въ Краковѣ, Іос. Фр. Сенѣссонъ въ Живци и Макс. Крамеръ въ Ланцутѣ именованій асистентами почтовыми въ IX. класѣ ранґи, а дирекція почтъ и телеґрафовъ призначила Сѣнґалевича до Жовкви, Кобиляньского до Чорткова, Залуского до Бохнѣ, Лясковского до Горлиць, Гуттетера до Самбора; всѣхъ иншихъ полишено на дотеперѣшнихъ мѣсцяхъ службовыхъ. — Ревідентами рахунковыми въ дирекціи скарбу именованій офіціялы рахунковій: Ив. Кочоровскій, Андр. Милашевскій, Ив. Лѣсковацкій, Ив. Новицкій и Ад. Влассакъ; офіціялами рахунковыми въ X. ранзѣ: рах. офіціялъ ц. к. высшого суду краєвого у Львовѣ Кает. Беґаньскій и асистенты рахунковій: Теоф. Дидиньскій, Ив. Сѣнкевичъ, Кар. Лінкъ, Євг. Шіндлеръ и Ив. Креминьскій; дальше именованій асистентами рахунковыми въ IX. класѣ ранґи практиканты рахунковій: Стеф. Леонтовичъ, Кает. Урускій, Ив. Вериньскій, Ив. Маркевичъ, Фр. Цеклиньскій и Фр. Радло; офіціялы канцеляріяний Юл. Пяонтковскій, Ив. Становскій, Кар. Д' Видель, Вінкент. Крупка и Юл. Лятшеръ именованій адъюнктами канцеляріяными въ IX. ранзѣ, а канцелісты Левъ Нечипоръ и Ив. Твардієвичъ офіціялами канцеляріяными въ X. ранзѣ. — Президія краєвои дирекціи скарбу именувала адъюнктовъ податковыхъ Кар. Пфайля и Бол. Гельба и уквалїфікованыхъ підофіціровъ Тому Мединьского и Мих. Юрина канцелістами въ XI. класѣ ранґи при управляючихъ властяхъ скарбовыхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

На „Ювілейну Бурсу ремѣсничу и промыслову“ зложили дальше Р. Т.: Т. Клюкъ, купець въ Вадовицяхъ зъ нагоды пращаня п. Кобилецкого 2·75 зр.; Масловскій у Львовѣ 60 кр.; Члены чит. въ Лобозвѣ закулидували за ініціятивою о. В. Яремкевича 2 м. сот. вѣвса и спродали за 10 зр.; д-ръ Стефанъ Федакъ 100 зр.; Гр. Кушнѣръ въ Крогульця 50 кр.; д-ръ Євг. Олесницкій зъ Стрыя 2·50 зр.; Григ. Словицкій зъ Козлова 3 зр.; о. К. Борковскій зъ Залѣщикъ зъ закладу зъ п. Лучиньскимъ 5 зр.; Парохіане Чижикова 4·76 зр., о. Теодоръ Карпакъ зъ Белза 1·60 зр.; о. Тома Меленкевичъ зъ Вѣкна 1 зр.; В. Кмицикевичъ зъ Лежайска 25 кр., о. Л. Кумановичъ вѣдъ себе 1 зр., вѣдъ парохіянъ Запытова 3·15 зр; Урядъ парох. Маркопѣль 2·25 зр.; церковь въ Романовцѣ 50 кр.; господарѣ зъ Романовки: Вас. Фисоловичъ, Ил. Заремба, Нав. Цебровскій, І. Дѣдухъ, П. Дѣдухъ, Анд. Дѣдухъ, Анд. Заремба, Ст. Гнатишинъ, С. Плацкій, П. Кузма, І. Фисоловичъ по 10 кр.; К. Билякъ, К. Гнатишинъ, В. Гнатишинъ, Т. Дѣдухъ, Ст. Кузьма, Як. Гнатишинъ, І. Романишинъ, Т. Дѣдухъ по 5 кр.; П. Цебровскій 50 кр.; о. Тадеи Галанчукъ зъ Микуличина 2·50 зр.; о. І. Мартинецъ зъ Гнѣздичева 2 зр.; брацтво церк. въ Станиславчику 1 зр.; о. Вас. Чернецкій зъ Сѣльця белякого 1·20 зр., о. І. Березовскій зъ Хоросткова 3 зр.; Яр. Пѣсецка зъ Соснова 2·45 зр., Товариство „Помочь“ въ Городку 2·50 зр.; о. Ин. Макогоньскій 50 кр.; о. Е. Рудницкій въ Стратинѣ 5·28 зр.; о. Т. Савула въ Дмитровичахъ 4 зр.; о. Б. Еліяшевскій въ Гуменци 2 зр.; о. Щ. Конертиньскій въ Перемышлянахъ 8 зр.; о. Ив. Винницкій въ Залесцахъ 5 зр; о. Н. Левицкій въ Сливкахъ 50 кр.; громадане Сливокъ 1 зр.; Члены читальнѣ въ Завалові: Вас. Дѣдухові, А. Бергунъ, А. Моровскій, П. Рубай, Ст. Моровскій, Ал. Калакура, Пр. Роквицкій, А. Клюба по 10 кр.; Ил. Билицкій, Дм. Клюба, Ол. Сокольскій, М. Ванохъ, П. Сокольскій, Ол. Бобецкій и Хр. Соболякъ по 5 кр.; Он. Шкора 4 кр.; І. Шарковскій зъ Борщева 50 кр.; Теофіля Микецей зъ Делѣева 1 зр.; зборка въ Денѣевѣ 1·60 зр.; о. Вол. Левицкій зъ Лашокъ корол. 50 кр.; Анд. Шахновичъ въ Станиславовѣ 1 зр.; о. Іос. Шуховскій зъ Братковець 2 зр.; Въ тов. „Зоря“ у Львовѣ на свяченомъ 8·15 зр.; Юл. Мудракъ зъ Лубна 2·50 зр.; Читальня мѣщ. въ Городку черезъ Королюка 2 зр.; Банкъ звязковый въ Станиславовѣ 20 зр.; Матишевскій купець въ Топоровѣ 50 кр.; М. Кочанъ зъ Камѣнки 10 кр.; о. І. Иванець зъ Ременова 2·50 зр.; І. Шанковскій зъ Чанижа 2·50 зр.; Н. Кожановичъ зъ Рожанки выжн. 4·06 зр.; Баликъ и члены читальнѣ общ. М. Качковского 55 кр.; члены чит. въ Журавнѣ 3 зр.; Урядъ парох. въ Жидачевѣ 4 зр.; Анд. Федошка въ Теляжи 20 кр.; о. І. Тимцюракъ въ Дашавѣ 1 зр.; Брацтво церк. въ Бутинахъ 1·50 зр.; о. Юл. Гумецкій въ Бутинахъ 50 кр.; господарѣ зъ Бутинъ: Дан. Мекелита и Ив. Кудрикъ по 10 кр., Г. Боднарь, Ст. Костантій, Г. Музика и Я. Музика по 5 кр., Гр. Буликъ 2 кр.; Н. Н. 1 кр.; Гр. Хабурскій нач. гром. Бабухова 7·30 зр.; о. В. Микитка зъ Купчинець 50 кр.; І. Огара въ Грушовѣ 20 кр.; Ф. Фещакъ 5 кр.; о. Ив. Боднарь и парохіяне Підвѣстрянъ 5 зр; о. П. Бѣлиньскій зъ Зарваницѣ 2 зр.; Т. Куниневць 10 кр; о. А. Пеленьскій зъ акафисту въ Книгиничахъ и Загорю 5 зр; парохіяне Черниховa черезъ о. Гарматѣя 2·50 зр.; о. І. Домбчевскій зъ Викторова 60 кр.; парохіяне Викторова 1·40 зр.; парохіяне Ракова черезъ о. Грушкевича 4·26 зр.; о. Ил. Курпякъ зъ акафисту въ Карлокѣ 1 зр.; Дан. Мѣхъ зъ Яцковець 20 кр. (*Дальше буде*).

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 5 липня. Ґорицкій сойм, въ котрѣмъ словѣньскій послы въ послѣдній сесіи не брали участи, мае бути розвязаный.

Прага 5 липня. Lidove Noviny доносять зъ Вѣдня, що зъ початкомъ вересня католицко людова партія запросить опозиційний нѣмецкій партіи на спѣльній конференціи.

Парижъ 5 липня. Президентъ міністрѣвъ предложивъ вчера палатѣ послѣвъ буджетъ на 1900 рѣкъ. Вѣдтакъ вѣдчитавъ середъ оплескѣвъ лѣвицѣ и протестѣвъ правицѣ декретъ, на пѣдставѣ котрого сесію парляменту замкнено.

Мадридъ 5 липня. Сенатъ призналъ договоръ заключены зъ Америкою.

Брукселя 5 липня. Въ мѣстѣ сконсигновано цѣлу армію столицѣ. Змобілізовано такожь всю пѣшу и кѣнну жандармерію и стягнено вѣддѣлы вѣйскъ зъ провінціи. Зъ провінціональныхъ мѣстъ доносять о численныхъ заборахъ, котрій переважно вѣдбули ся досить спокѣйно.

Берлинъ 5 липня. Прускій сойм вѣдрочивъ ся до 14-ого серпня.

Надѣслане.

Лѣчница д-ра Тарнаского въ Косовѣ

за Коломыею отворена на 30 особъ. Средства: Лѣчнича водою, діета примѣнена на способъ 258 Д-ра Лимана и инший фізіятричний. 3—20

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Ґалицька ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на кам'яницѣ пишни Гавицкои

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, ґлязнеты, бінокле, далекозиды, барометры, термометры, зѣвни ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, таблы мѣрничій, ціны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвінковъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 3433

Ц. к. уприв. галицкій акційный Банкъ гіпотечный

Вѣддѣлъ депозитовый

приймае вкладки и выплачуе задатки на бѣжучій рахунокъ, приймае до переховання цѣнній папиры и удѣляе на нихъ задатки.

Окрѣмъ того заведено на взѣръ заграничныхъ институцій такъ званій

Депозита сховковй

(Safe Deposits)

За оплатою 25 до 35 зр. а. в. рѣчно, депозитарь одержуе въ сталевѣй панцирнѣй касѣ сховокъ до выключного ужитку и пѣдъ власнымъ ключемъ, де *безпечно а дискретно* можна переховувати свое майно або важній документы.

Въ тѣмъ напрямѣ гіпотечный Банкъ поробивъ якъ найдальше йдучій заряджения.

Приписы вѣдносячій ся до того рода депозитовъ можна одержати безплатно въ депозитовѣмъ вѣддѣлѣ. 374 [2]

ОПОВІЩЕНЄ.

Головнай Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові оповіщае отсим, що музей і бібліотека Товариства „Просьвіта“ отворені щоденно, з виняткомъ неділь і руских сьвят, від годинн 11 до 1 по полудни (ринок ч. 10. I. поверх).

За Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ (1—3)

Юлїян Романчук. *Олекса Тисячкевич.*

Портретъ Тараса Шевченка

Цѣна 50 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ Ринокъ ч. 10.

Матуристъ ц. к. семинаріи учительскои

пешукуе лекцій на часъ вакацій въ мѣстѣ або на селѣ. Адресъ *А Б* poste-restante *Винники.* 230 1—2

Особа интелігентна Русинка

знаюча ся на кухни та домовім господарствѣ приймe місце зараз. Адресувати прошу *Анна Д. Самбір р. г.* 250 3—3

Молодый архітектъ

або добрый рисовникъ знайде у мене занятє.

Василь Нагорный у Львовѣ. 238 3—3

Глядаесь ретельного и щирого чоловѣка, обзнаного зъ купецтвомъ, до провадженя маючои заложитись крамницѣ. Пожадано бы було дуже, сли-бъ вѣнъ потрафивъ учитъ нотного пѣнія вечерами. Крамниця маe велику будучнѣсть, бо громада числить около 4009 душь руских. Зголошеня адресувати до *о. Константина Грицикевич* гр.-кат. пароха у Старѣй соли. 252 2—3

БРИНДЗЯ ҐОРСКА

фасочка 5 кільова 2 зр. 82 кр. Двѣръ Лапшинъ, п. Бережаны 245 6—12

НОЖИЦѢ дамскій и кравецкій всякого рода припоручае Иванъ Лярукъ ножовникъ у Львові улиця Галицка 6.

ВИНКЕНТІЙ КУЧАБИНЬСКІЙ

Львовъ, ул. Коперника ч. 2

поручае книжки до богослуженя „Святая святыхъ“, почавши вѣдъ 85 кр. и вышше, Евангеліи въ красныхъ переплетахъ оксамітныхъ зъ окутамъ золотымъ, ручно мальоваными евангелистами по низькихъ цѣнахъ.

Фелоны, колпаки, олтарики процесійні, хоругви и т. п.

Образы ручно мальованій на полотнѣ, на блѣх. заразомъ всякій церковній знаряды по дуже низькихъ цѣнахъ.

Образки малій зъ рускими молитвами 100 штукъ по 30, 40, 85, 90 кр.

Купцямъ и книгарнямъ и вѣдпродуючимъ одвѣтный рабатъ. 127 11—18

По причинѣ нового корыстного укладу зъ фабрикою при численю вышихъ замовленяхъ:

СѢКАРНЯ СОХ зъ однымъ колесомъ а 2 ножами, ваги около 80 клґр. ширина писка 180 мм. за 25 зр.

СѢКАРНЯ ТИ вальцева зъ 2 колесами замаховыми и 3 ножами, ваги около 100 клґр., ширина писка 170 мм. за 26 зр.

При сейчасовій уплатѣ 10% опусту.

Замовляти черезъ

НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ

Львовъ, Ринокъ 36 153 12—0

АДОЛЬФЪ КАМПЕЛЬ

Складъ всякихъ матеріяловъ будовляныхъ

Львовъ, ул. Подвалевского ч. 5.

Заступство Австрійского Товариства акційного фабрики

Портляндъ-цементу въ Щаковѣй

Ц. к. упр. Товариства акційного першои фабрики выроббвъ шамотовыхъ и штайнґутовыхъ.

Тов. акц. фабрики вапна ґідравлічного для фасадъ въ Kattenleutgeben.

Фабрики ц. к. патентованого помосту ксильолітового безъ фугбвъ Zbořil, Mikesch и Сибдка въ Шезхатъ.

Продае по цѣнахъ фабричныхъ.

Портляндъ-цементъ, вапно ґідравлічне, вапно скадасте, ґіпсъ, папу дахову, плыты ізоляційній, руры штайнґутовій до кальовокъ, каналбвъ и водопроводбвъ, пѣдлоги штайнґутовій цементовій, дощанковій и ксильолітовій, печи каелевій, цегли, плыты и мучку отметревалу, дахбвку, лупокъ и тростину суфітову а такожь взагалѣ всякій матеріялы будбваній, ручачи за ихъ доброту.

Пѣдприемство робѣтъ бетоновыхъ, укладаня пѣдлогъ и крыть дахбвъ дахбвкою, лупкомъ, папою отметреваною и деревянымъ цементомъ (Holzcement) по умѣркованыхъ цѣнахъ.

ТЕЛЄФОНЪ ч. 460. 121

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спиритусу, Фабрика румy, ліквровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручае старѣ горѣвки польскій, розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, коняки, спиритусъ, „Bonpout“ на наливки, такожь правдивый оцетъ спиритусовый. 336 7—7

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

МАШИНКИ американьскій до робленя мороженого поемности 1, 2, 3 літры по зр. 5·50, 6·50 и 7·50. Ронд. і мосяжній до смаженя конфітуръ по зр. 2·40, 2·80, 3·—. Кльошѣ дротяный до прикрываня полумысковъ штука вѣдъ кр. 35 до 1 зр. Ледбвнѣ кбмнатній знаменятій по зр. 24, 35 и 45 поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры

ШОРСКЕ ОКО

купелѣ ставовій, вѣдъ св. Ивана отвертій лишь для Христіянъ, для Пань вѣдъ 10 до 1. 244 9—10

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕЙ

виданій коштом рускаго тов. педаґоґічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В папировій окладці 15 кр.

Продаe ся в книгарни Наук. тов ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 6.

Бальсамъ на волосе

CELSIOR

[Haar-Balsam-Celsior]

є безпорочно найдучшимъ косметикомъ на скрѣпленє ослабленого волосся, вѣнъ хоронить вѣдъ крушеня и выпаданя волосся, надаe имъ красный полискъ, природну барву и свѣжбсть, хоронить передъ сохненямъ и передчаснымъ сивѣнемъ.

Цѣлкомъ нешкѣдный!

Цѣна 1 фляшка 60 кр. [за попереднымъ надбсланемъ 80 кр. пересылка оплатно.] 166 11—12

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукера аптикарь у Львовѣ

O. KLIER Cosmet Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen)

Выдання шесте.

Вже выйшли зъ друку Досвѣдчевій секреты СМАЖЕНЯ

КОНФІТУРЪ и СОКОВЪ

написаний Фльоріяною и Вандою и обіймають:

Смаженє конфітуръ зѣ всѣхъ истнуючихъ овочевъ.

КОНСЕРВЫ зъ *КОМПОТЫ* зъ абрикозбвъ, грушокъ, ренґльотбвъ, вишень, порѣчокъ и т. п.

Овочѣ смаженій въ цукрѣ.

ВСѢ СОКИ, МАРМОЛЯДЫ,

Повидла овочевій

Консервы зъ овочевъ

въ спіритусѣ и оцтѣ.

Наука, якъ робить ся мороженє, помадки, кармельки, сорбеты овочевій и т. п.

Цѣна 60 кр.

За надбсланемъ переказомъ почтовымъ 66 кр., высылае оплачено народна друкарня Ст. Манецкого и Сп. — Львовъ, Готель Жоржа. 241 2—4

Артистично-ритовничо ЗАВЕДЕНЄ А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.

доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстараннѣйше.

ДРУКАРНЯ зъ кавчуковыми черенками для кождого легко надаюча ся, почавши вѣдъ 1 зр. и высше. Стампіль жетялевій и кавчуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, стамцы, таблицѣ литій и гравіроваий и проче.

Замовленя зъ провінціи подагоджують ся вѣдворотною почтою. 221 10—52

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментбвъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000-чѣ мельодій найтревалѣйшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тѣлько я по цѣнѣ 10 зр. вразъ зъ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр. 1

Зъ поважаномъ **І. КАПРАЛИКЪ у ЛЬВОВѢ.**

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянського. Зъ друкарнѣ Института Ставропиґійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 140. Львовъ, Пятница 25 Червня (7 Липня) 1899. Рочникъ XX.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзначнѣйшихъ новѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4.; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитбсть за инсераты платній у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Реклямації неопечатаній вѣльній вѣдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. в.

Оголошена звыкай принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одной строчки инсератовой або ей мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. в. в.

Подяки и инші донесеня приватній числять ся по 15 кр. вѣдъ стишка.

О рускій університетъ у Львовѣ.

Вже за кѣлька днѣвъ, бо въ четверъ д. 13 с. м., зберe ся наша патріотична молодѣжь академічна у Львовѣ на вѣче, щобы и свѣй голосъ пѣдняти въ справѣ утворея рускаго університету у Львовѣ. Въ справѣ сѣй заходить ся Русины вже вѣдъ давна; а хоть доси успѣхи тыхъ заходѣвъ поки-що незначній, бо заледво зъ кѣлькохъ катедръ університету львѣвскаго несе ся руске слово науки, все-жь таки не смѣемо тратити надѣѣ, що справедлива наша справа мусить якѣсь скорѣйше чи пѣзнѣйше побѣдити. Вже й се треба уважати за дуже вѣдрадну прояву, що и сама молодѣжь, значить: сторона въ першій черзѣ интересована, бачить себе спонуканою придучити свѣй голосъ до давнѣйшихъ заходѣвъ нашихъ товариствъ и репрезентацій та прилюдно хоче заявити, о чѣмъ мы нѣколи не не могли сумнѣвати ся, що ѣй зовсѣмъ не байдуже, въ якѣй мовѣ она побирае чи має побирати высшій науки.

Правда, що молодѣжь — то ще не громадяне, а ей голосъ въ громадскихъ справахъ, могло бы здавати ся, не богато має ваги. Але такъ оно не є. Молодѣжь академічна — се, хоть и не громадяне, але й не дѣтваки; се люде, що въ короткѣмъ часѣ займуть середъ громады становиска, хоть не вѣдъ разу найвысшій, все жь таки провѣдній. А въ голосомъ тои молодѣжи звыкла числити ся вже и суспільность; не маловажать его також и правительства. Навѣть таке абсолютне правительство, якъ россійске, не бувае цѣлкомъ глухе на голосы академічнои молодѣжи, хоть сего по собѣ не хоче показувати, и голосы тѣ старають ся придавлювати репресаліями.

Тымъ бѣльше въ державѣ конституційнѣй голосъ академічнои молодежи не може бути безъ ваги, — ще до того въ справѣ зъ кождого огляду справедливѣй, якою є жадане утворея рускаго університету у Львовѣ. Не тѣлько-жь бо природне незадавнене право рускаго народу є по сторонѣ сего жадання, щобы руска молодѣжь въ спокоиѣчнѣй своѣй вѣтчинѣ могла въ рѣднѣй мовѣ побирати всѣ науки вѣдъ найнизшихъ до найвысшихъ, але того вымагае також и право конституційне силою основныхъ законѣвъ австрійскои конституціи. Коли-бы мы хотѣли покликувати ся на право историчне, до якого особливо нашій сусѣды прикладають велику вагу, то и се дуже основно выказавъ нашь посолъ о. Таничкевичь въ своѣй интерпеляціи, внесенѣй въ радѣ державнѣй д. 20 грудня мин. року. Промовляе за нашимъ и нашои молодежи жаданемъ ще и прикладъ иншихъ народѣвъ австрійскихъ. Не кажемо вже про Чехѣвъ, котрій мають свѣй університетъ и иншій академію, та добиваютъ ся університету також и на Моравѣ и певно его дѣстануть. Але и въ нашѣмъ краю мають Поляки фактично аж два університеты, хоть числомъ населеня не перевышають рускаго народу, а безъ жидѣвъ, що признають ся до польскои народности, навѣть не дорѣвнують Русинамъ. Ба, въ Чернѣвцяхъ заложено університетъ для буковинськихъ Нѣмцѣвъ и для пѣддержаня нѣмецкои народности на крайнѣмъ всходѣ монархіи, хоть Нѣмцѣ на Буковинѣ навѣть не є населеньмъ корѣннымъ. Чому жь тѣлько Русины въ своѣй спокоиѣчнѣй вѣтчинѣ мають терпѣти таку кривду, що мусять обходити ся безъ університету?

Правда, що жадане наше, якъ и неодно иншe входить въ колізію зъ фактичнымъ станомъ посѣдання Полякѣвъ, зъ правомъ beati possidentis. Але по перше, право посѣдання не є найвысшимъ правомъ, а навѣть право засиджена не у всѣхъ справахъ має вагу и силу, а по друге, мы Полякамъ не вѣдказуемо польского університету, навѣть у Львовѣ, бо до сего не маемо анѣ права анѣ силы анѣ охоты, тѣлько домагаемо ся для себе університету рускаго, и не входимо въ те, чи має вѣнъ станути на мѣсце нинѣшнього спольщеного, чи побочь польского.

Поляки въ оборонѣ свого стану посѣдання выступають и въ сѣй справѣ, якъ звычайно у всѣхъ нашихъ, зъ питаньми: чи „справдѣшна потреба“ вымагае рускаго університету? чи руска наука и література станули вже на тѣмъ ступени, щобы були можливій рускій выклады на всѣхъ катедрахъ університетскихъ? чи найдуть ся учені Русины, котрій були бы годній засѣсти на тыхъ катедрахъ?

Отже на тѣ питаня найлѣпшу вѣдповѣдь дасть намъ исторія польскихъ університетѣвъ въ краю. Адже тогдѣ, коли въ тыхъ університетахъ выкладано по нѣмецки, польска молодѣжь цѣлкомъ добре користала зъ нѣмецкихъ выкладѣвъ и, коли-бы хто хотѣвъ совѣстно сказати, зовсѣмъ не почувала потребы змѣны тыхъ выкладѣвъ на польскій; тѣ студенты, що въ середныхъ школахъ кѣнчили науки въ нѣмецкѣй мовѣ, зъ певностію далеко лекше учили ся и въ університетѣ по нѣмецки, нѣжь по польски. Тымимо ще до добре тѣ часы и знаемо се зъ власного досвѣду. А таки на щось домагали ся Поляки — и певно, що слушно — выкладѣвъ польскихъ. Оттакъ на те саме и мы домагаемо ся выкладѣвъ рускихъ. Тая сама „справдѣшна потреба“, яка тогдѣ велѣла Полякамъ домагати ся польскихъ выкладѣвъ, велить и намъ домагати ся рускихъ.

А польска література и наука чи стояла въ 1870-ыхъ рокахъ на тѣмъ ступени, щобы заспокоити всѣ потребы університетскихъ наукъ? Чи ще и сегодня професоры на польскихъ університетскихъ катедрахъ не потребують далеко бѣльше послугувати ся нѣмецкими, французскими, ба навѣть — особливо на лѣкарскѣмъ выдѣлѣ — россійскими книжками, нѣжь польскими? Перегляньмо лише выставы и полицѣ книгарскій: Якъ же тамъ мало найдемо строго науковыхъ книгъ польскихъ! Якъ зникаючо мало въ приробнаню зъ числомъ такихъ книгъ нѣмецкихъ! Але польскій професоры якось давали собѣ раду на університетскихъ катедрахъ и згодомъ чимъ разъ лѣпше дають собѣ раду та й самій писали и пишуть и збогачують польску літературу. Адже-жь література наукова може повставати и розвивати ся, якъ слѣдъ, аж тогдѣ, коли стане управляти ся и розвиватись наука. А де-жь розвиватись науцѣ, якъ не передовсѣмъ на університетѣ? Отже и у насъ наукова література, хоть ще въ початкахъ, все-жь таки на стѣльки поступила, що рускій професоры на університетскихъ катедрахъ певно не найшлись бы въ бѣльшѣмъ клопотѣ, якъ були польскій професоры въ 1870 ыхъ рокахъ.

Такъ само рѣчь має ся и зъ кандидатами до катедръ університетскихъ. Въ 1870 ыхъ рокахъ обсаджувано польскій катедры або професорами спроваджуваными зъ иншихъ, закордонныхъ країнъ польскихъ, або силами домашными, але такими, на якій мабуть теперь нѣхто и не дививъ ся бы; ба ще й теперь по тѣльки рокахъ, коли було вже доволѣ часу выплекати достаточне число краевыхъ ученыхъ, все ще спроваджують Поляки професорѣвъ зъ-за кордонѣвъ. Отже и у насъ найдуть ся потрѣбній силы таки въ краю або по иншихъ краяхъ австрійскихъ, а по части також за кордономъ, и въ певностію не найшлись бы мы въ клопотѣ, хоть бы прийшло ся навѣть вѣдъ разу замѣстити всѣ університетскій катедры рускими ученымъ, а замѣстивши ихъ, певно не потребували бы мы встыдати ся тыхъ, котрыхъ бы на тѣ катедры покликано.

Вкѣнци коли-бъ ходило о те, чи буде на рускѣмъ університетѣ достаточне число слухачѣвъ, то — поминувши вже се, що навѣть въ Австрій є університеты, де нема бѣльше слухачѣвъ, якъ є теперь Русинѣвъ у львѣвскѣмъ університетѣ — чей-же выстане пригадати, що въ р. 1869|70 було у львѣвскѣмъ університетѣ всѣхъ слухачѣвъ-Полякѣвъ разомъ зъ жидами 444, а въ р. 1897|8 було слухачѣвъ-Русинѣвъ 510, — значить: теперь Русинѣвъ є у львѣвскѣмъ університетѣ бѣльше, нѣжь було Полякѣвъ въ першихъ часахъ заведеня польскихъ выкладѣвъ.

Отожь жадане наше по Божому и людскому праву цѣлкомъ справедливе; оно нѣкого не кривдить, а домагае ся справедливости для насъ. Тымъ то нашѣй академічнѣй молодежи належить ся щире признане, що и она бере ся за справу такъ патріотичну. Честь ѣй за те!

Збирайте-жь ся, рускій соколы, на день 13 с. м. якъ найчисленнѣйше зъ усѣхъ університетѣвъ до Львова! Дайте доказъ, що є для кого отвирати рускій університетъ, а будьте заразомъ певній, що вся Русь-Украина въ тѣмъ дни злучить ся зъ вами всею душею!

Письма зъ краю.

Зъ Долины пишуть намъ:

Въ 132 ч. „Дѣла“ була помѣщена допись зъ Долины, вымагаюча доповнена и спростованя, позаякъ ей авторъ де-що пропустивъ, а де-що невѣрно представивъ.

Въ Долинѣ будуе ся шпиталь и 14-ого червня с. р. вѣдбуло ся посвячене угольного каменя, — було снѣдане въ Рядѣ повѣтовѣй, — була выстава, а на выставѣ около 200 штукъ худобы, — а 18. червня вѣдбувъ ся фестинъ зъ поводженемъ пѣдъ взглядомъ доходу. Се правда, якъ и то, що кс. Заремба не хотѣвъ пѣдписати запрошена на фестинъ. Но тѣлько лишь правды въ цѣлѣй допись.

Натомѣсть п. авторъ пропустивъ, що передъ посвященемъ угольного каменя, по вѣдчитаню фундаційнои грамоты выступивъ оденъ зъ представителѣвъ долинськои цивіль-

---

3)

Жѣночій типы въ новѣйшѣй нашѣй літературѣ.

(Дальше).

И справдѣ по селѣ залунали голосы невдоволеня зъ учительки, а она стоить самѣтна, безахистна середъ ворожои юрбы. Та нѣ! И въ неи є оборонець! Якъ артистъ малярь кидае полосу свѣтла на понурый, сумовитый краевидъ, такъ и авторъ розъяснивъ тернистый, чорный шляхъ молодои учительки сонѣшнымъ лучемъ. Лучемъ тымъ въ ей житю — любовь молодого академика Волиньского, сына мѣсцевого священника. Вѣнъ одинъ пѣддержуе ей въ ей змаганяхъ, вѣнъ одинъ ей заступникъ и дорадникъ. Чинникъ сей здававъ бы ся пѣдрадным для самои идеѣ твору, бо-жь того рода лучѣ хиба зовсѣмъ случайно падуть зъ по-за хмаръ и не кождe личко они озаряють... але въ сѣй драмѣ важный вѣнъ, позаякъ любовь Олександра и учительки стае жерелом нового горя для послѣдней. Панѣ Вищѣрска, сусѣдка Волиньских, перша вѣдкрывае симпатію молодыхъ людей. Се не зовсѣмъ ѣй на руку, у нея-жь бо свои плины що-до Олександра и ей власнои доньки, дурненькои, але богатои панны на вѣдданю. И паньство Волинскій зъ-давна плекали такій самій мрѣѣ, ще й укладали собѣ, що й сынъ панѣ Вищѣрскои оженить ся зъ ихъ Олею. Та ось на дорозѣ сихъ родинныхъ умовъ стае Марія! Панѣ Вищѣрска не перебирае въ средствахъ, де ходить о довершене ей бажань, тымъ бѣльше, що на завадѣ тѣльки якась тамъ учителька, дочка львѣвского шевця. Симъ разомъ примѣнюе найцѣльнѣйше оружe, якимъ злоба людска володѣти вмѣе: клеветою кинути болотомъ на молоду самотну истоту, найчистѣйшій ей дѣла розмалювати чорными красками, ей саму стоптати — се-жь рѣчь звычайна! Тѣнь позору выстарчить до зневаги, а що жь доперва, коли-бъ справдѣ котрій зъ нихъ нога въ дорозѣ похвязла ся! Градъ камѣня такъ и посыпле ся на нещасну и не такъ за ей провину, якъ радше за те, що ось она поважила ся пѣйти своею дорогою, о власныхъ силахъ, що ось она „вчена“! Поратувати ей на тѣй дорозѣ нема кому, але повалити у грязь при першій нагодѣ готовъ кождый. Ударъ панѣ Вищѣрскои бувъ влучный. Мѣжь знакомыми въ мѣстѣ стають звѣстій вѣдносины молодыхъ людей, въ темныхъ, очевидно, краскахъ змалеваній, и паньство Волиньскій про них дѣзнають ся. Марія сама усуваесь и зрѣкае ся своихъ правъ, щобъ не бути розстроеным елементомъ. Наступае пояснене батька зъ сыномъ, а результатомъ: выѣздъ Олександра на дальшій студіи до Вѣдни.

Надходить понура, сумовита осѣнь. И зновъ стоить молода учителька самѣтна и безахистна; погасъ лучь, що падавъ лѣтомъ въ ей житю. Послѣдній подыхи завмираючои осѣнньои природы невеселій думы навѣвають у душу. Она чуе, що здоровле, одинокій ей капіталъ, починае нидѣти; сухій кашель, що роздирае грудь, не добре вѣщуе. Що принесе ѣй будучність? Вѣдповѣдь на се небавомъ и надходить. Письмо рады шкільнои повѣдомляе ей о усуненю зъ посады. Не дармували, знать, вороги, а высша власть, оцѣнюючи ей труды, дае ѣй теперь доволѣ часу на розвиненe широшои позашкільнои дѣяльности помѣжь народомъ.

И ось она зновъ въ родительскѣмъ домѣ! Передъ рокомъ выходила зъ него повна силъ житевыхъ зъ вѣрою въ свѣтъ и людей, сильна идеею, котру йшла проповѣдати, — нинѣ вернула зломана фізично, богатша на досвѣдъ, бѣднѣйша на мрѣѣ... скошеный молодый цвѣтъ. Чи и вѣра въ идею, въ народъ завмерла у нѣй? Нѣ! Она оглядаесь ще разъ по-за себе на свое коротке учителюване и она вдоволена. Праця ей, хоть якъ тернистымъ ступала шляхомъ, таки выдала плодъ. Она пригадуе собѣ, якъ послѣдными часами иншe житe повѣяло на селѣ вѣдъ виливомъ читальнѣ, якъ родичѣ деякихъ дѣтей зъ щирою вдячностію вѣдносили ся до нея, и она бачить, що на нивѣ, котру она въ потѣ чола засѣвала, на нивѣ, въ котру зложила молодій свои силы, таки выросло кѣлька колосковъ здорового зерна. Она сповнила свою частку роботы совѣстно, якъ слѣдъ — чого-жь ѣй ще бѣльше бажати? Є мѣжь народомъ злобній здеморалізованій одиниць, але самъ пень его здоровый и честный, и варто для него трудити ся, варто й житe положити! — каже Марія и вмирае.. Передъ смертію ще разъ засіявъ весняный лучь надъ нею: молодый Волиньскій навѣдуе ей, се тѣльки хвилинка ясного щастя, лучь его озаривъ мертве вже тѣло дѣвчины... Не будѣмъ ей! Щасливъ, хто вѣддасть житe свое за народъ и идею! Велика вдея, котрои борцѣ падуть зъ такою вѣрою! Скорше чи пѣзнѣйше она мусить побѣдити! Та заки стане ей розвѣе ся высоко на верхѣвахъ людскости, не мало ще трупѣвъ упаде въ ту прогалину, що дѣлить людей на темныхъ и зрячихъ, на покривдженыхъ и гнобителѣвъ. Байдуже! нехай падуть трупы, кобы надъ ними засвѣтило колись для грядущихъ поколѣнь сонце волѣ!

Та за для чого-жь упала героиня драмы вже въ почину своеи дороги? Порѣвнуючи ей зъ Уляною Ивановною, мы добачуемо мѣжь ними деякій схожій, але и много окремѣшныхъ чертъ характеру. Обѣ живуть для народа, обѣ борють ся за его долю, але одна гине въ сѣй боротьбѣ, друга побѣджуе. И не диво! Уляна Ивановна выхована на селѣ пѣдъ окомъ батька, також дѣяльного и щирого робѣтника на нивѣ народнѣй; мае за собою пѣдготовленый вже теренъ, мае довѣре народа и точне досвѣдомъ скрѣплене значѣне его вдачѣ и потребъ — вмѣе проте до него братись. Независима впрочѣмъ въ своѣмъ положеню, не спинюована въ роботѣ нѣякою властію, а хоть и ѣй приходить ся бороти зъ ворожими обставинами, все-жь таки находить спору громадку людей, що матеріяльно и морально помагають ѣй въ ей цѣляхъ, додають заохоты и самій стають въ нею до дѣла.

А молода галицка учителька? Мѣска дѣвчина не жила ще помѣжь сельскимъ народомъ, але йде зъ щирымъ бажанемъ зробити щось и для него по-за школою, вѣддае ему свою любовь, свои силы, и се гарно! При ласкавыхъ обставинахъ она вже своимъ одушевленемъ здѣлати бъ могла много, та ба! Въ ей положеню одиниця безъ пѣдмоги безсильна.. А пѣдмоги въ кого ѣй шукати? Чи може у своеи власти, що зорожо позирае на заходы молодои Русинки? Чи може мѣсцева интеліґенція стане за нею? интеліґенція, що на ей роботу глядить байдужно або и глумливо, ся интеліґенція, що сама доси нѣчого не

пой интелігенціи, Русинъ, и звернувъ ся зъ бесѣдою польскою до латиньского пробощa, запрашаючи его до „poświęcenia domu, tak pożytecznego dla powiatu“, а опѣсля попросивъ руского пароха, абы и вонъ помолився ся за успѣхъ. Може то подхлѣбляти Русинамъ, що ихъ молитва рівноважить „polskiemu poświęceniu“, однакъ прикро вразило Русиновъ, коли таке преферованє латиньского обряду и лат. пробощa почули зъ устъ Русина, чей-же не потребуючого кадити „społecznej hierarchii“. Тов п. авторъ, промовчавъ, но за те вшкварився малому урядникови польского бецирку выговоръ за тое, що на фундаційній грамотѣ подписавъ ся по польски. Зле зробивъ малый урядникъ, но ще гірше великій достойникъ. Чи не такъ, пане авторе?

Зъ п. Ройовского не вдоволеный авторъ. То ему вольно. Но sine ira et studio. П. Ройовскій отворивъ выставу руского промовою и зазначивъ, що вонъ працює и буде працювати для добра повѣту, а яко посолъ старає ся кождому, безъ рѣзницѣ народности, помагати. Подчасъ его промовы водозвавъ ся о. Лопатиньскій, що то правда, що п. Ройовскій дбає о добро повѣту и натякнувъ про его заходы у Вѣдни въ справѣ водбудовы салины въ Долинѣ, — но решта словъ вложеныхъ авторомъ въ уста о. Лопатиньского — то ложь, а тымъ самымъ ложь и то, що пять рускихъ священиковъ поспускали носы и засоромили ся, бо до того не давъ имъ нѣхто поводу, — а впрочомъ они на посла, выбираного — якъ п. Ройовскій — зъ V. курій не голосували. По що то крутити? Пане авторе! пословиця каже: неправдою далеко зайдешь, но назадъ не вернешь ся.

Описуючи фестинъ, пропустивъ п. авторъ декотрѣ характеристичнѣ моменты. Фестинъ, за стараньемъ о. Навроцкого, удавъ ся, но сумно, що зъ-разу мавъ цѣлкомъ характеръ польскій, а то длятого, що аранжеровни фестину було байдужно, що музика за рускій грошѣ грала лишь такій мотивы, якъ: Pomoc dajcie mu rodacy, Z dymem pożarów, Umarł Maciek umarł и т. п. — ажь доки мѣщане самій не уйбмнули ся о коломыйку и о рускій пѣсни. — Также непріятно вразило Русиновъ, що при входѣ на мѣсце фестину на рускій брамѣ прибита була табліця зъ польскимъ написомъ: „Witajcie nam, a nie żałujcie grosza“, — що хоругвовъ рускихъ видно було лишь якъ на лѣкъ, а за те польскій — якъ пише авторъ — гарно декорували лѣсокъ. Чи одно и друге було уступство для „pp. Sokołów“, чи яка инша рація, то тайна п. аранжера. На фестинѣ співавъ рускій мѣщаньскій хоръ, котрый о волосъ що не розбився ся, стараньемъ п. аранжера, однакъ тому запобѣгъ управитель хору своимъ тактовнымъ поступленемъ. Хоръ той водбуває майже що-дня проби въ читальни, а результатъ старань около подвесеня его есть що разъ красшій. Се заслуга выдѣлу читальнѣ и лише подъ его адресою можна подносити успѣхъ старань около розвою читальнѣ и хорального співу.

Зъ уваги автора, що на фестинѣ не бувъ п. староста, — котрый въ послѣдній хвили хотѣвъ заказати рускій фестинъ, — промавляє хиба жаль до п. старосты, що мимо „szczeropolskiego: Witajcie“ не бувъ ласканъ для фестину, мабуть въ вѣдомого вдохновеня...

Переглядъ політичный.

Чехи — паны ситуації въ Австрії — нарѣкають, що австрійске правительство є для нихъ лихою мачохою. Narodni Listy закидають Тунови бракъ прихильности для Чехівъ [отъ, пусти кого подъ столъ!!] и взывають его, абы покинувъ неясне супротивъ нихъ становиско. На доказъ того молодоческій орґанъ наводить фактъ, що буджетовій провізорій оголошенній на подставѣ §. 14-ого, для ческой технічной школы въ Бернѣ не призначено нѣчого, наколи подобній институції въ нѣмецкихъ провінціяхъ одержали значній запомоги. Дальше вказують Narodni Listy на се, що въ міліоновыхъ державныхъ надвыжокъ, зъ котрыхъ на саму Чехію припадає 27 міліоновъ, нѣчого не призначено на зменшенє довгу ческого королѣвства, хочь якъ разъ теперѣшный міністеръ фінансовъ Кайдль передъ трема роками высказавъ бувъ гадку, що надвыжки въ державномъ буджетѣ повинній служити до зменшеня довговъ поодиноких краєвъ.

Роботнича партія урадила вчера у Вѣдни величезну демонстрацію противъ новоухваленой реформы громадскихъ выборовъ. Мимо страшного дощу зобрало ся на Рінґштрасе до 10.000 роботниковъ. Довшій часъ водбувало ся все въ порядку. Доперва коли въ рѣзныхъ мѣсцяхъ водозвали ся окліки „Тьфу Люеґеръ! Прочь зъ работникомъ выберчого права!“ и коли ти окліки звернено прямо противъ поліції, поліція выступила противъ демонстрантовъ и зачала ихъ арештувати. Доконано 45 арештовань. Коли проводникъ соціялістовъ д-ръ Адлеръ просивъ комісаря поліції, абы конній поліцаї не їздили кіньми въ товпу, комісарь казавъ ему уступити ся. Адлеръ сего не зробивъ, и за се его арештовано, окрѣмъ того мали арештувати двохъ другихъ проводниковъ, Раймана и Бретшнайдера. Всѣхъ трехъ водставляють до краєвого суду. На торжество отворена охоронки побудованой на памятку цѣсарского ювілею, Люеґеръ мусѣвъ їхати подъ охороною поліційной ескорты.

——

Въ справѣ депутації, котра подъ проводомъ сенатора Траґе и Норденскіольда хотѣла вручити цареви адресу въ оборонѣ правъ Фінляндії, берлинська Volks-Ztg. доносить: Депутація була у вел. кн. Константина а водправлена водъ него въ нѣчимъ, звернула ся до міністра царского дому Фрідерікса. „Але-жь се революційный крокъ!“ кликнувъ міністеръ, на що Траґе водповѣвъ: „Адреса є результатомъ мировой конференції. Въ Газѣ говорено богато о Фінляндії, хоть не урядово.“ Коли водтакъ Фрідерікъ запевнивъ, що Россія цѣлкомъ не гадає нарушувати независимость Фінляндії, Траґе сказавъ: „Ексцеленціе, я правникъ и знаю дуже добре, що хочете попросту здавити Фінляндію.“ Міністеръ не сказавъ на се нѣ слова, а въ якійсь часъ потому депутація одержала водповѣдь, що не одержить авдієнції у царя.

Згаданый дневникъ доносить также, що генералъ Бобріковъ звернувъ ся до президія берлиньской поліції зъ просьбою о принятє бѣльшого числа тайныхъ агентовъ, въ цѣли выслѣдженя головныхъ агітаторовъ въ фінляндскій справѣ. Кождый агентъ мавъ одержати 20 рублѣвъ дневной платнѣ.

——

Комісія для полюбовныхъ судовъ закончила свои працѣ. Въ часѣ нарадъ нѣмецкій делеґатъ заявивъ рѣшучо, що водъ свого правительства одержавъ инструкціи, на подставѣ котрыхъ мусить безусловно запротестувати противъ заведеня обовязковыхъ полюбовныхъ судовъ. Въ наслѣдокъ того всѣ делеґати вже мусѣли згодити ся на засаду факультативныхъ судовъ. Французкій делеґатъ сказавъ, що робить се, абы уможливити ти однодушну ухвалу.

Друга комісія мировой конференції приняла внесеня репрезентанта Голяндії, высказуючій бажаня, абы швайцарска союзна рада подняла ся ініціативы для ревізіи женевской конвенції. Ґр. Нітра подивъ гадку, щобы 25 артикулъ тои конвенціи примѣнити до акцій морскихъ силъ. Комісія ухвалила, щобы ті справы передати правительствамъ до дальшого розслѣду и поставити въ познѣйшій програмѣ конференції.

——

Бельґійскій ліберальній и соціялістичній дневники высказують велику радость зъ причины цѣлковитого погрому правительства и клерикаловъ. Опозиційній партіи думають, що послѣдною заявою и водбсланемъ предложеня до комісіи, выборчій проектъ на вѣки погребано. Комісія складає ся въ 15-ти членовъ, межь котрыми сторонництва лѣвиці мають 5 членовъ. Зъ огляду, що въ складъ комісіи входить десять клерикаловъ, а лише два ліберали и три соціялісты, ґенеральна рада роботничой партіи організуе вже теперь дальшу выборчу борбу. Зборы численныхъ членовъ лѣвиці обохъ палатъ рѣшили дальше удержувати межь собою коаліцію противъ правительства въ справѣ выборчой реформы.

Въ суботу вечеромъ, выбухли въ Бруксели новій роз ухи. На народномъ вѣчу, що водбуло ся въ театрѣ, бесѣдники взывали людность до вытревалости въ дотеперѣшномъ становиску противъ выборчой реформы а за загальнымъ голосованемъ. Подчасъ зборовъ увойшло до салі колька ґвардистовъ, але зъ карабінами обернеными кольбами до горы, щобы показати, що войско не выступить противъ народу. Одинъ зъ ґвардистовъ кликнувъ: „Нинѣ роздано намъ по 10 набоєвъ. Се за богато! Прецѣнь маємо лише 7 міністровъ.“ Въ ночи повыбивано шибы въ палатѣ президія кабінету. Фронтъ католицкого наукового института „св. Людвика“ замащено въ ночи кровью до высоты одного метра. Говорять, що буде проклямованый станъ облоги.

——

Въ Испаніи розрухи що утихнуть, то знову выбухають наново. Причиною розруховъ є надмѣрно высокій буджетъ на армію и новій великій податки. Онодгы товпа молодыхъ людей бомбардувала въ Барцельонѣ камѣнямъ церковь Санта Матроне и школу удержувану єзунтами. Коли выступила поліція и жандармы, демонстранты зачали до нихъ стрѣляти. Жандармы також водповѣли стрѣлами. Ранено трехъ жандармовъ и кольких демонстрантовъ. Арештовано вісѣмнайцять осовъ. Доперва позднымъ вечеромъ привернено спокій. Окрѣмъ Барцельоны, має на цѣломъ краю панувати цѣлковитый спокій. Правительство здаєть ся гадає бодай въ части увзглядняти протестъ опозиції, бо рада міністровъ займала ся вчера редукціями буджету, що дали бы ся зреалізувати. Етатъ маринарки порѣшено зменшити о міліонъ песетовъ, а етатъ міністерства фінансовъ майже $1^1/_2$ міліона.

Справы церковній.

——

Въ справѣ вѣча оо. сотрудниковъ одержуємо въ просьбою о умѣщенє отсе письмо зъ краю:

Коли у насъ въ краю всѣ люде, котрій остають чи то въ той самій службѣ правительственній чи въ приватній, або навѣть въ томъ самомъ ремеслѣ, лучать ся въ окремій свои товариства и корпораціи, котрыхъ цѣлею есть взаимно себе спомагати чи то матеріяльно чи морально, — то прецѣнь есть у насъ одна сфера людей, котрои члены живуть кождый окремо для себе, цѣлкомъ не дбаючи одинъ о другого. То рускій священики.

Не хочу тутъ говорити о священикахъ старшихъ, котрій занимають сталій мѣсця т. є. парохіи, бо тіи можуть собѣ въ своихъ клопотахъ самій дати раду, маючи середный бытъ матеріяльный, однакъ не водъ рѣчи буде застановитись надъ священиками молодыми т. є. сотрудниками и завѣдателями, котрыхъ число есть досить поважне, а нѣхто ними не опѣкуєсь. Придивѣмъ ся бодай по части житю такого молодого сотрудника а добачимо, яка велика розница въ его житю, а въ житю урядника, и побачимо, хто тому винень.

Заледужая урядникъ, то поминувши се, що вонъ платню брати буде, але вонъ ще, коли треба на вылѣченє его средствъ матеріяльныхъ, не потребуе удаватись до Мошковъ-Срулковъ, бо всѣ урядники мають товариства, свои касы, въ котрыхъ на такій випадокъ грошей достати можна. А якъ дѣе ся въ такомъ випадку зъ молодымъ священикомъ? Сли маешь тесть або батька, то тягни зъ него остатній соки, а коли той также не має грошей, або твоя жѣнка сирота, то шукай помочи у пейсатыхъ опѣкуновъ, а ті выдушать тебе якъ цитрыну. А якъ тамъ въ платою буде? Сли ты системізованый, то ще повъ бѣды, бо Консисторія дасть водпустку и бодай тыхъ мізерныхъ 25 зр. достанешь, але сли ты приватный, то не важь ся хорувати, бо твій парохъ хорый, ты ему даный до такои помочи, що маешь за него все робити, отже уважай, бо вонъ напише до Консисторіи, щобы дали ему иншого, а они скажуть: „має рацію“.

Идѣмъ дальше! Переносять урядника „ze względów służbowych“ — звертають всѣ кошты перенесеня. А у насъ? Сидѣвъ сотрудникъ колька лѣтъ на сотрудництвѣ и добрый бувъ, ажь тутъ парохъ выдавъ доньку за питомця и той ставъ священикомъ — на що-жь ему чужого, коли може бути своя дитина? Поѣхавъ до Консисторіи, а тамъ кажуть: „має рацію“. Дали затя, а тамтого взяли нѣбы то на лѣпше мѣсце. А хто-жь заплатить за перевезеня та поломане тыхъ ґратовъ, що то зъ-паньска меблями зовуть ся? Чи питавъ хто его: чи вонъ мае за що перепровадити ся? Часомъ дають у насъ мѣсця до выбору, але то все таке вже перебране, що не можна тамъ нѣчого знайти, бо се самъ порохъ.

Служить урядникъ колька лѣтъ, подаєсь на лѣпше мѣсце и має надѣю достати, бо вонъ есть на турѣ и по-пля своей працѣ сподѣвсь доброи кваліфікаціи водъ свого шефа. А у насъ? Сидить сотрудникъ пять лѣтъ на приватномъ сотрудництвѣ, робить за пароха всьо [бо парохъ старый або хорый], зробивъ конкурсъ и не може достати лѣпшого мѣсця, хотяй подая пять, шесть разовъ до року. Чому? Бо по перше — анѣ вонъ анѣ жѣнка не має якого свояка въ Консисторіи, щобы за нимъ промовивъ; — по друге — коли вонъ парохови на руку, бо спокійный и роботящій, то парохъ пише до Консисторіи, щобы за-для добра парохіи не забирали ему сотрудника; по трете — сотрудникъ сей має за много характеру и годности человѣка, щобы коли ще священикъ якійсь лежить на постели конаючи, гнавъ уже до Консисторіи просити о завѣдательство того прихода; а послѣдна причина, що вонъ въ случаю по

робила и другимъ останнє мостити шляхи кровь непрозриму тьму? Задача тяжка, за важка на слабкій силы дѣвчины. И ось смерть ей стає горкимъ докоромъ всѣмъ тымъ, що живучи зъ народа и межь народомъ стольки часу, такъ мало ще зробили для его національного освѣдомленя и духового просвѣченя...

Робота молодои груженицѣ и тымъ ще спинована, що ей саму яко учительку нехтує суспольность, якъ маловажить цѣле учительство взагалѣ. А маловажить не за-для особистыхъ его прикметъ, а нехтує тому, що нехтує идею, за-для котрои оно трудить ся. Водродженє кождои націи починало ся по всякъ часъ и реформою вихованя: наше руске народне школьництво стоить, на жаль, по-при сотнѣ другихъ справъ ще й доси на послѣднімъ планѣ, придавлюване ворожими елементами, нехтоване и забуте своими. — „Живете въ нашихъ дѣтяхъ“ — кликавъ онодгы Фребль до матерей, щобъ приведнати ихъ для идеѣ своихъ дѣточихъ городцевъ — „живемо въ будучомъ поколѣню!“ — слѣдувало-бъ и нинѣ покликнути до нашихъ рускихъ жѣнокъ, байдужныхъ на справы народного выховання. Коли ось Польки, заснувавши „Товариство школы людовои“, вспѣли вже въ такъ короткомъ часѣ закоренити ся на нашій земляци, ставляють повсюды свои крѣпости народнои просвѣты, засыпують и рускій школы польскими подручниками, вымагороджують учителѣвъ за результатну працѣ въ дусѣ народномъ, и ній педагогічній товариства ледви глинѣють. Члены ихъ рекрутують ся только зъ помежь учительства, якъ коли-бъ справы школьній не обходили всѣхъ матерей и вотцевъ, кождого щирого патріота, бажаючого долѣ своему народови.

За-для сен то байдужности не подпирає суспольность наша учительства тамъ, де захищене цѣлою рускою интелігенціею, мимо ворожихъ змагань деякихъ елементовъ могло-бъ остоятись оно и дѣло своє зробити красше и успѣшнѣйше.

Безъ сен моральнои подмоги, подъ вагою неводрадныхъ обставинъ упала героиня драмы, яки ще вповнѣ розповила крыла до лету. Не послѣдна она! У великій борбѣ народній мусить и руска жѣнка полягти поручъ зъ другими, и межи нами мусять найти ся Стасюки, що гинуть подъ багнетами ворожои злобы, темноты и наруги. И мы готовій у бій! Встає весь народъ добувати волѣ, пора и намъ встати! Не пытаймо про свои права! Приложѣмъ и мы рукъ до народного водродженя, а трудъ нашъ добуде намъ привілеѣ людины, а воля народу стане и нашею волею. Не пора жалѣти рожь, коли лѣсы горять! Не пора блукати теперь по цвѣтистыхъ нивахъ сплѣтаючи вѣнцѣ, коли ось пшеница дожидає острого серпа въ полю. Скинѣмо ярмо власнои охлялости и байдужности, шкарлупу лѣня, що навыкла жити зъ працѣ другихъ, зъумѣймо йти самостійно своимъ шляхомъ та й другимъ ще помагати, станьмо самій свѣдомій силы своеи и задачѣ, а перестанемо бути рабинями. Будьмо гордій серцемъ якъ Наталка, трудѣмъ ся для свого народа якъ Уляна, вмѣймо и вмерти за него зъ вѣрою въ его здоровый пень и красшу будуччину, якъ Марія! Лишь не дрѣмаймо нѣ часочокъ, не опускаймо рукъ нѣ на хвилинку, доки кровь кипить ще въ жилахъ, доки бѣть ся ще серце въ грудяхъ. Не лѣтаймо надто высоко, въ кого крыла не по тому; и при земли доволѣ въ насъ роботы. Одинцамъ оставмо верховя гбръ и лазуры небесъ, а артисткамъ зъ божои ласки писане мудрыхъ книгъ и плеканє гарныхъ штукъ. На се не въ кождои зъ насъ талантъ; навѣть и образувати ся дуже широко не кождій зъ насъ спромога, — але вчити ся такъ, щобы въ своѣмъ кружку по мѣрѣ силъ зробити свою частку роботы хочь и малу, а совѣстно, — але любити свое рѣдне, берегти все и всюды народну честь, — але кинути лучь свѣтла помежь темныхъ братовъ, подати помочну руку знемагаючимъ борцямъ, — але зъєднияти въ гармонію розстроєній незгодній елементы, водчути и поддержати дѣяльно всѣ змагания народній не лишь артистично-літературній, а ще бѣльшь економічній и выховавчій, — те можемо всѣ, и въ такомъ дусѣ кождa зъ насъ трудити ся повинна. Святе чувство любови вотчины вкаже по всякъ часъ: що намъ чинити треба. Химерній мрѣѣ власного „я“ зложѣмъ на жертвенникъ народномъ — най не звучить переважаючій одинокій его тонъ диссонансомъ въ чистомъ акордѣ — а ставши до роботы робѣмъ такъ, неначе бъ мы одній лишь трудили ся, робѣмъ за сотки тыхъ другихъ, байдужныхъ и дрѣмучихъ ще доньокъ Руси!

Кожда зъ насъ — по словамъ Франка —

„ . . . . думай, що на тобѣ
міліонівъ сталъ стоить,
що за долю міліонівъ
маешь дати ты одвѣтъ!
Кожда думай: тутъ въ томъ мѣсци,
де стою я у огни,
важить ся теперь вся доля
величезной войны.
Якъ подамъ ся, не достою,
захватаю ся мовь тѣнь, —
пропаде кровава праця
многихъ, многихъ поколѣнь.
У такихъ думкахъ держи ся
и дѣтей своихъ ховай!
Кобъ лишь чистая пшеница,
буде паска й коровай!“ . . . .

(Дальше буде.)

требы не маѣ за що поѣхати, а Консисторія звертаючи его подання безъ успѣху мѣркуѣ: „не мусить бути ему зле, коли не приѣхавъ“. И такъ цѣлй томы можна бы о тѣмъ всѣмъ писати.

Однакъ менѣ не тѣлько ходить о тое, якъ оно дѣесь, а бѣльше о те: хто тому винень, що мы нинѣ жнемо въ такихъ прикрыхъ обставинахъ и якъ бы сему лиху зарадити? Вѣдповѣдь на тй пытання готова: Нѣхто нашій не винень, лишь мы самй! Не винуймо нашихъ Архіереѣвъ, бо що жь они поможуть, коли имъ нѣхто рѣчи правдиво не представляе? Не винуймо нѣкого, що намъ не помагае, коли мы самй о то не дбаемъ и тому зарадити не стараемо ся. Крайна пора застановитись надъ тыми и тымъ подѣбными справами. Нинѣ оно можке и луже на часѣ та й дуже вѣдповѣдно, коли на двохъ престолахъ засѣдають два новй владики, зъ которыхъ жаденъ якъ такожь и перемыскій владика не будуть прецѣнь противити ся тому, щобы молодый клиръ скрѣпливъ ся своими власными змаганями.

Щобы лиху зарадити, по моѣй гадцѣ есть оденъ можливый способъ, а именно, щобы загалъ молодыхъ священикѣвъ порозумѣвъ ся на вѣчу сотрудниковъ, котре певнино вѣдбутись въ найкоротшомъ часѣ у Львовѣ пѣдъ покровительствомъ всѣхъ трехъ владикъ. Предметомъ того вѣча маютъ бути:

1) Матеріальне положене сотрудниковъ и способы поправы его.

2) Заложене трехъ касъ [по одной въ кождой дієцезіи], до котрои обовязаный бувъ бы належати кождый священикъ и на случай потребы мѣгъ бы зъ нея користати.

3) Право складания докторату богословія женатыми священиками.

4) Вѣдносины сотрудниковъ до парохѣвъ и навѣдворѣтъ.

5) Обсаджуване посадъ сотрудниковъ пѣсля лѣтъ служебы и способностій означеныхъ въ конкомітаціяхъ деканѣвъ.

6) Пѣдвышене платнѣ сотрудниковъ рѣвномѣрно до пѣдвышеня платнѣ парохѣвъ.

7) Выхлопотане у міністерства зелѣзницъ, щобы священикамъ въ часѣ ѣзды зелѣзницею признано таке саме право, яке маютъ урядники державнй.

Се моѣ предложене пѣддаю пѣдъ розвагу молодыхъ собратѣвъ и прошу забрати слово въ тѣй справѣ. По тѣмъ, якъ покаже ся, що собрати дѣйстно хотять тымъ занятися, выбересь потрѣбный до устроеня такого вѣча комітетъ — рѣчь можливъ, що въ тѣй способѣ дало бы ся щось зробити въ тѣй справѣ.

Голодѣвка въ червни 1899.

Вйокарый.

НОВИНКИ.

— **Самоубійство д-ра Г. Шидловского.** Агонія смертельна д-ра Генрика Шидловского, про котрого отроѣня мы въ попереднѣмъ числѣ писали, тревала дуже довго. Отровавъ ся вѣнъ около 2 годины въ ночи зъ вѣвторка на середу мѣшанною аршеникy и морфіны. Та хочь лѣкарѣ выпомнували въ середу рано жолудокъ, то морфіна спарахізувала вже нервы и недужого не можна було привести до притомности. Мучивъ ся вѣнъ аже до 8½ годины рано въ четверъ, отже бѣльше-менше тридцять годинъ.

Якъ звѣстно, справа братѣвъ Тадея и Генрика Шидловскихъ выринула на верхъ при кѣнци цѣтня с. р. Оба брати провадили справы ордината Чарковского-Голѣвского и попали въ конфлікть грошевый зъ своимъ клієнтомъ. Вѣети годосили, що братя Шидловскй векслѣ присылани для кролькіпаты секонтували яко новй, не пролонгуючи старыхъ, и грошѣ за бирали собѣ на свои интересы. Вѣритель, що посѣдали векслѣ зъ пѣдписомъ Чарковского Голѣвского зъ рукъ Шидловскихъ, на 100.000 зр., запѣзвали тй векслѣ и дѣстали навѣть позволене запантованя движимостій ордината у Высѣчцѣ. Коли жь ординатъ вырѣкъ ся тыхъ векслѣвъ и Шидловскимъ грозивъ кримінальнымъ, заѣнціювали були приятелѣ Шидловскихъ акцію ратункову. Жѣнка Тадея Шидловского, що була властителькою двохъ реальностій [дому при пл. Домбровского и заведеня купелевого „Діяна“] вѣддала свои майно на покрытя довгу, маетокъ обохъ братѣвъ секвестровано, а ординатъ Чарковскій Голѣвскій, на ихъ просьбу, оголосивъ въ часописяхъ, що до Шидловскихъ нѣбы не маѣ претенсій. Однакъ показало ся, що ратоване Шидловскихъ було неможливе — пасива зросли до 600.000 зр. Генрикъ Шидловскій утративъ посаду синдика фонду пропінаційного, — пѣдъ напоромъ публичной опінії взяла противъ обохъ братѣвъ Шидловскихъ доходжене на передъ палата адвокатска, а за нею пѣшовъ и судъ карный. Кажуть, що въ середу братя Шидловскй мали явити ся передъ судьею слѣдчимъ. Въ передоденъ вечеромъ д-ръ Тадей, ледви прибувши до Львова зъ заграницѣ сейчасъ знова выѣхавъ, не знати куды, а д-ръ Генрикъ отровавъ ся. Нема сумнѣву, що переслуханя у судьѣ слѣдчого скѣнчилось бы було увязненемъ...

— **Въ справѣ испыту зрѣлости въ гімназіяхъ** выдавъ міністеръ просвѣты розпорядженя, щобы крѣмъ предсѣдателя комісій и директора були присутній всѣ учителѣ, що выкладали въ VIII. клясѣ, зъ выимкомъ професора гімнастики. Увѣйдуть отже въ складъ комісій такожь учителѣ религіи и психольогіи. Учителѣ религіи будуть мати право голосованя при ученикахъ свого вѣроисповѣданя.

— **Цѣсарску санкцію** дѣставъ ухвалений соймомъ галицкимъ законъ, змѣняючій §§. 1, 4 и 6 закона зъ дня 1 грудня 1889 р. о вынагородѣ за науку религіи въ школахъ народныхъ.

— **Зъ галицкои касы ощадности.** Порядокъ дневный загальныхъ зборбвъ Касы, скликаныхъ на день 14 с. м., обѣймае: 1) справоздане зъ дотепѣшныхъ чинностій выдѣлу [референтъ д-ръ Пайонкъ]; 2) справоздане зъ замкненя рахункѣвъ и бѣлянсу за рѣкъ 1898 [реф. Евг. Пѣрожанській]; 3) справоздане комісіи ревізійнои выдѣлу [реф. Евг. Пѣрожанській 4) справоздане зъ внеску д-ра Тарножицкого о выказѣ вины, яка на кого спадае [реф. д-ръ Тад. Соловѣй].

— **Интронізація митрополита Юліяна Куиловского** знова вѣдложена. Маѣ вѣдбутись она доперва зъ кѣнцемъ сего мѣсяца. Интронізація не може наступити передъ выданямъ папскои буллѣ о именованю митрополитомъ и безъ попереднего зложеня присяги митрополита въ руки цѣсаря. Папска булла появить ся сими днями, а зъ Риму прокураторъ о. В. Левицкій привезе для новоименованого митрополита „палліюмъ“. По оголошеню буллѣ и по одержаню „палліюма“ митрополитъ поѣде до Вѣдня и зложить присягу. Зъ причины, що цѣсарь перебувае въ Ишлю, то при складаню присяги митрополита у Вѣдни заступить цѣсаря котрыйсь зъ архикняземъ; однакъ можливе, що митрополитъ поѣде до Ишлю. Вразъ зъ митрополитомъ выѣде до зложеня присяги також еп. Шептицкій. По поворотѣ зъ Вѣдня митрополитъ заразъ заинтронізуесь, въ тыждень потѣмъ вѣдбудесь консекрація еп. Шептицкого у Львовѣ, а въ тыждень або днѣ недѣлѣ потѣмъ вѣдбуде ся въ Станиславовѣ интронізація еп. Шептицкого.

— **Пп. Гушалевичѣ** по концертѣ въ Станиславовѣ выступлять зъ концертомъ въ Коломыи дня 14. н. ст. липня.

— **Въ рускѣй выдѣловѣй школѣ дѣвочѣй у Львовѣ** вѣдбувъ ся попись дня 5. с. м. о 4 годинѣ зъ полудня. На се торжество явили ся деякй представителѣ руско-народныхъ товариствъ, мѣжь иншими панѣ Шухевичева, директоръ Борковскій, о. сов. Ал. Стефановичъ, родителѣ ученицъ и иншй особы зъ рускои интеліґенціи. Клясифікація выпала осьякъ: На 30 клясифікованыхъ ученицъ V-ои клясы дѣстали: степень дуже добрый 8, добрый и достаточный 14, поправку 3 а степень недостаточный 5. Деклямація выголосили: руськй Софія Чухраѣвна и Марія Герета, польску Марія Рогозиньска, а нѣмецку Марія Копитко. Всѣ деклямували добре. Потѣмъ промовивъ директоръ Харкевичъ, голова Рускаго Товариства педагогічного, котре основало и удержуе сесю школу выдѣлову Товариство — мовивъ п. директоръ — отвираючи школу выдѣлову, надѣяло ся на помочь рускои суспільности въ тѣмъ такъ важнѣмъ дѣлѣ и не зависло ся. Якъ поодинокй добродѣѣ, такъ и руско-народный товариства пѣдномогли Товариство педагогічне. Зновъ же щирымъ заходамъ посла Барвѣньского завдячуе школа субвенцію вѣдъ сойму краевого. Зложивши подяку всѣмъ добродѣямъ и приятелямъ школы, бесѣдникъ звернувъ ся зъ подякою до тѣла учительского, а пѣдъ конець взохотивъ учениць до дальшои успѣшнои працѣ и пожелавъ имъ веселыхъ вакацій — Потѣмъ красно промовила ученица Олена Витвицка въ имени цѣлои клясы. [Сесю промову подамо дословно завтра.]

По вакаціяхъ Товариство педагогічне отворюе вже и шесту клясу выдѣлову. Записы вѣдбудуть ся въ днихъ 29, 30 и 31 серпня.

— **П. Антонъ Климъ**, провізоричный учитель семинаріи учительскои въ Чернѣвцахъ, именованый сталымъ учителемъ при рускихъ паралелькахъ черновецкои низшои гімназіи.

— **Именованя въ школахъ середныхъ.** Дѣйстными учителями именованй суплентыː Іос. Блянтъ въ V. гім. у Львовѣ для Бучача, Мар. Буржиньскій въ Тарнова для польскои гімназіи въ Перемышли, Ив. Бистрицкій зъ Кракова для Ясла, Левъ Цѣлиньскій зъ V. гім. у Львовѣ для гім. въ Станиславовѣ, Зен. Екгардтъ въ Самборѣ, Іос. Фляхъ зъ Кракова для Дрогобича, Мих. Гонетъ зъ Дрогобича для школы реальной въ Ярославѣ, Ив. Крожуль зъ Ясла для польскои гімназіи въ Тернополи, д-ръ Здисл. Кривоскій зъ Кракова для польскои гімназіи въ Перемышли, Вінк. Кубікъ въ Тернополи, Володисл. Кухарскій зъ Тернополя для Бережанъ, Фр. Кусъ зъ Кракова для Коломыѣ, Софр. Матвѣлесъ зъ польскои гімн. въ Перемышли для рускои гімназіи въ Тернополи, Іос. Мічиньскій въ Бохни, д-ръ Каз. Нітись зъ Кракова для гім. въ Ярославѣ, д-ръ Евг. Ромеръ зъ реальн. школы у Львовѣ для реальной школы въ Тернополи, Руд. Шехтель зъ Львова для польскои гімн. въ Тернополи, Валер. Свчиньскій зъ Вадовиць для Дрогобича, Кар. Стахъ зъ Кракова для гім. въ Станиславовѣ, Ант. Сухені зъ Подгужа для школы реальной въ Ярославѣ, Іос. Щудло зъ Кракова для школы реальной въ Тарновѣ, Володисл. Терлецкій зъ Львова для Бучача Володим. Трушъ въ гімназіи въ Станиславовѣ, Мих. Вашкевичъ зъ рускои гім. въ Коломыи до рускои гімназіи въ Тернополи.

Перенесеній учителѣ и професоры школъ середныхъː д-ръ Вит. Баревичъ зъ Дрогобича до V. гімназіи у Львовѣ, Фр. Гутовскій зъ Бучача до школы реальной въ Тарновѣ, д-ръ Вікт. Ганъ зъ Коломыѣ до V. гім. у Львовѣ, Мих. Грицакъ зъ Тарнова до Стрыя, Мих. Константиновичъ зъ Тернополя до гім. въ Станиславовѣ, Петро Небещаньскій зъ Бережанъ до Бучача, Арт. Пассендорферъ зъ Ярослава до школы реальной у Львовѣ, Вікт. Погоржельскій зъ Тернополя до школы реальной въ Краковѣ, Іос. Поремба зъ Тернополя до Бохнѣ, Іос. Пшибыльскій зъ Дрогобича до III. гім. въ Краковѣ, Петро Рьпній-скій зъ польскои до рускои гімназіи въ Тернополи, Ив. Снѣжикъ зъ Тѣшина до гім. въ Тарновѣ и Збѣгн. Щепсновичъ зъ Кракова до школы реальной у Львовѣ.

— **Радникъ двору Теодоръ Зубрицкій** при касаційномъ трибуналѣ у Вѣдни одержавъ вѣдъ цѣсаря зъ нагоды переходу въ станъ супочинку ордеръ Леопольда. П. Зубрицкій переселюе ся невдовзѣ зъ Вѣдня до Львова.

— **П. Франтішекъ Ржегоржь**, сердечный братъ Чехъ, щирый приятель Русиновъ, приѣхавъ сегодня до Львова и заѣхавъ до проф. Шухевича. Витаемо дорогого гостя якъ найсердечнѣйше! Na zdar!

— **Епілогъ дефравдациі** въ заведеню для слѣпыхъ у Львовѣ. Передъ кількома мѣсяцями — якъ вѣдомо нашимъ читателямъ — выкрыто въ заведеню для темныхъ у Львовѣ дефравдацію на суму 90.000 зр. Головный виновникъ, секретарь Топольницкій, молодый панычъ, померъ на сухоты, закимъ досягла его рука справедливости. Одвѣчальный контрольоръ, лат. каноникъ д-ръ Руд. Лезицкій, зрѣкъ ся сего достойньства и панама на якійсь часъ притихла. Но сими днями, при нагодѣ испыту въ заведеню для слѣпыхъ треба було закѣнчити и замкнене рахункѣвъ; однакъ се не повело ся. Покровитель заведеня кн. Юрій Чарторыйскій по вѣдкрытю мальверзацій розвѣвъ слѣдство, покликавъ до переведеня рахункѣвъ фаховыхъ людей, донѣсъ про все намѣстникови гр. Пінінському и жадавъ строгого судового слѣдства. Вѣдтакъ князь и всѣ асесоры внесли резигнацію. Намѣстникъ принявъ лише резигнацію кан. кс. Левицкого и вѣддавъ справу прокураторіи. Кан. Левицкій обовязавъ ся покрыти часть здефравдованои сумы, въ квотѣ 10.000 зр., и на рахунокъ сего зложивъ до касы заведеня уже 2000 зр.

— **Трибуналъ касаційный у Вѣдни** затвердивъ засудъ на кару смерти Розалій Панкевичевои зъ Воронякъ коло Золочева, котра у спѣлцѣ въ любовникомъ Лебединьскимъ убила свого мужа, опѣсля облила нафтою и обоихъ вытягнули трупа на шляхъ зелѣзничій та пѣдпалили. Внесла она була жалобу неважности на тѣй основѣ, що въ хвили убійства не числила ще 20 лѣтъ житя. Однакъ трибуналъ касаційный доказавъ, що Панкевичева въ хвили страшного убійства свого мужа числила вже 20 лѣтъ житя, и затвердивъ выроки першои инстанціи.

— **Змѣна залоги войсковои.** Вчера рано вѣдѣйшовъ зъ Вѣдня до Чорткова 1-ій полкъ уланѣвъ, который вѣдъ чотирохъ лѣтъ перебувавъ постѣйно у Вѣдни. Уланы вѣдбудуть цѣлу дорогу на коняхъ. Натомѣсть до Вѣдня выѣде 7-ый полкъ уланѣвъ зъ Чорткова.

— **Зъ Городка пишуть намъ:** Въ ночи дня 21 с. м. ударивъ грѣмъ въ будынокъ одного господаря въ Угерцяхъ Незабитовскихъ, вѣдъ чого згорѣло чотири загородъ селяньскихъ. Въ тѣмъ самѣмъ часѣ ударивъ грѣмъ у вербу надъ ставомъ въ Черлянахъ и спаливъ ю до половины; а въ Яртищевѣ ударивъ въ тополю и здеръ зъ неи кориу. Сеся нѣчь була взагалѣ замѣтна сильными грѣмотами и блисканицами та мабуть попирае троха теорію Фальба, который заповѣвъ критичный день другого степеня на день 23 с. м.

— **„Худоба“.** Въ повѣтовѣмъ судѣ карнѣмъ въ Чернѣвцахъ була передъ кількома днями — пише черновецка „Руска Рада“ — розправа у п. секретаря Кібіча. На терминѣ була якась дѣвчина. Якъ звычайно, зъ початку пытають ся, якъ ся называе и т. д. „А якои ты вы вѣры?“ пытае ся п. секретарь Кібічь. — „Я рускои вѣры“ вѣдповѣла дѣвчина. — „А до котрого попа належишъ: зъ бородовъ, чи безъ бороды?“ пытае далѣ п. секретарь Кібічь, абы переконати ся, чи дѣвчина православна, чи уніятка. Дѣвчина вѣдповѣла, що до попа зъ бородою. — „Ну, то ты Волошка“ каже п. секретарь Кібічь. — „Нѣ, я Русинка“ каже дѣвчина. Така вѣдповѣдь дѣвчины дуже, видко, не припала п. Кібічови до смаку, бо вѣнъ въ тѣй хвили забувъ ся, що вѣнъ секретарь суду, що вѣнъ судья и находить ся въ судѣ, а не въ коршмѣ, и сказавъ на дѣвчину: „Худоба сама не знае, що говорить“. — На се мы п. Кубічови можемо поставити свѣдковъ, якъ бы вѣнъ того схотѣвъ выпарати ся, що такъ не казавъ. А п. президента просимо, абы вѣнъ научивъ п. секретаря Кібіча, що вѣнъ не смѣе нѣкого называти въ судѣ „худобою“ та й не смѣе робити зъ суду румунізаторского варстату, а также ще и то, щобы знавъ, що инструкція судова приписуе, абы судья говоривъ до партій „вы“ а не „ты“. А люде нехай также уважають на свою честь и нехай не дають себе зневажати, хотьбы то бувъ не знати хто. Тогдѣ людей будуть мати всѣ за людей и нѣхто не буде до насъ такъ вѣдзывати ся, якъ п. Кібічь. Нехай бы оденъ або другій, кому бы таке стало ся, якъ тѣй дѣвчинѣ, пожалувавъ ся у высшого, тогдѣ певно всѣ будуть обходити ся зъ нами по людски. Не терпѣмъ нѣякои зневаги!

— **Ц. к. Дирекція зелѣзниць державныхъ** доносить намъ, що за-для повени рухъ поѣздовъ на зелѣзници Новый Лунковъ-Тѣсна здержано въ днемъ 4 с. м. на часъ необмеженый.

— **Дрѣбнй вѣсти.** Віцепрезидентъ высшого суду краевого у Львовѣ д-ръ Дилевскій выѣхавъ на шеститыжневу вѣдпустку. — Начальный директоръ почтъ и телеґрафовъ радникъ двора Сеферовичъ выѣхавъ на двотыжневу подорожь инспекційну. — Президентъ высшого суду краевого д-ръ Тхоржницкій вернувъ до Львова и обнявъ урядованя. — Деканомъ выдѣлу будовничого земного на львовскѣй політехніцѣ на рѣкъ 1899/900 выбраный наново проф. Северинъ Відтъ. — До Галичины прибула зъ Варшавы до родины наша славна артистка Саломея Крушельницка; публика у Варшавѣ пращала нашу спѣвачку дуже овацийно: пѣдчасъ послѣдного представленя „Ґрафинѣ“, де панна Крушельницка грала титулову ролю, обкидала ю цѣтями и особно вручено ѣй кѣшь цѣтѣвъ. — Въ Чернѣвцяхъ вѣдбувъ ся онегды зъѣздъ учителѣвъ евангелицкихъ школъ зъ Галичины и Буковины. — Въ Чукалювцѣ пѣдъ Станиславовомъ затровно родину селяньску, зложену зъ пять особъ; три особы померло; слѣдство заряджено. — Дня 15 н. ст. липня с. р. вѣдбуде ся загальне зобране членѣвъ сокальскои філіи общества им. Качковского въ сали магістратскѣй въ Сокали.

— **Скрипты австрійского карного поступованя** пѣсля выкладѣвъ проф. д-ра Стебельского выдае „Кружокъ правникѣвъ“ товариства „Акадѣм. Громада“ у Львовѣ. Доси появилось вже 34 аркушѣвъ, а цѣле выдавництво буде скѣнчене въ липни с. р. По феріяхъ провектуе ся выданя скриптѣвъ роднинного права. Чистый дохѣдъ зъ розпродажи скриптѣвъ маѣ бути основою до заложеня правничои бібліотеки, а головно выпозичальнѣ, де бы незасобнй товаришъ за невеличкою оплатою могли выпичати потрѣбнй имъ до испытѣвъ та ріґорозовъ скрипты и пѣдручники. — За Выдѣлъ „Кружка правникѣвъ“: *П. Рондякъ* голова, *В. Мрицъ* писарь.

Посмертня — ✝ — оповѣстки.

Фелікъсъ Колодкевичъ, ц. к. старшій ґеометръ евіденційный, упокоивъ ся въ Добромили дня 4 н. ст. липня с. р. въ 37 роцѣ житя. В. в. п.!

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

— **Именованя.** Цѣсарь именуавъ радникѣвъ скарбовыхъː Адольфа Боґуцкого, д-ра Юстина Блоньского, Стан. Більвіна, д-ра Стан. Проконовича, д-ра Мих. Іоркаша-Коха, Володисл. Баликевича, Тад. Клюсика и д-ра Руд. Рожицкого старшими радниками скарбовыми въ окрузѣ львовскои дирекціи.

Нѣмецку політичну брошуру посла о. Даниила Танячкевича: „Das österreichische Staatsbürgerrecht, als das oberste leitende Rechtsprincip für die Lösung der Nationalitätenfrage und der durch sie bedingten Verfassungsfrage im Kaiserthum Oesterreich“, въ котрѣй авторъ розбирае принціѣяльно національне пытане въ Австріи въ его причиновѣй звязи зъ иншими великими пытанями державы въ нинѣшнѣй добѣ, не минаючи и стороны его практичного переведеня, зазначуючи скрѣзь вызначну ролю, ба навѣть мѣродайный голосъ руского народу, — можна дѣстати въ книгарни Наукового Товариства им. Шевченка (ул. Чарнецкого, 26) и Ставропігійскѣй по цѣнѣ 50 кр., зъ пересылою 55 кр.

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 7 липня. Намѣсництво розвязало славяньске радикальне товариство „Wolnost“, бо въ льокали товариства знайдено прикрашеній лавровыми вѣнками портреты засужденыхъ анархістовъ и образы зъ борбъ паризкои комуны. Противъ голосы товариства веде ся судово-карне слѣдство. — Міністеръ торговлѣ Діцавлі выѣде до Чехіи, щобы завдѣти фабричній заводы.

Прага 7 липня. Учителеви Мірвальдови засужденому за несубординацію [за „Zde“] даровано решту кары т. е. три мѣсяцѣ.

Петербургъ 7 липня. Міністерство просвѣты вызначило 13.500 рублѣвъ на премій за лѣпшій пѣдручникы для народныхъ школъ.

Бѣлградъ 7 липня. Коли екс-король Міланъ ѣхавъ вчера въ вѣдкритѣй повозцѣ якесь анівідуумъ стрѣляло до него 4 разы зъ револьверу. Одна куля подрапала Міляна, а друга ранила его адъютанта. Напастника арештовано.

Берлинъ 7 липня. Reichsanzeiger оголошуе, що краковскій N. Reform-ѣ вѣдобрано на два роки дебітъ.

Новый Іоркъ 7 липня. Говорять, що войсковый зарядъ орґанізуе девять новыхъ охотничыхъ полковъ до служебы на Филипінахъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. *І. Ко. въ Пе.* Одержали и 12/5 доручено куда слѣдувало. *А. Ф. въ Ус. з.* До кѣнця серпня. — *С. Во. въ Бо.* Прийде намъ вѣдъ 1/4 до 30/9 ще 9 зр. — *І. Ма. въ Со.* При накладѣ новомъ адресу поправимо. — *Л. Б. въ Бу.* Такъ. — *Л. Ба. въ Го.* Вашого погляду не можемо увзглядняти за-для постановленого раз порядку въ передплатѣ. — *В. Лє. въ Те.* До кѣнця червня. — *А. Іе. въ Бо.* Высылаемо все правильно що дня. — *А. Го. въ Ва.* За III. кварталъ ще 10 кр. — *И. Цв. въ Ли. ст.* Одержали.

— **Зъ Наукового Товариства им. Шевченка.** Наукова читальня и бібліотека Товариства отворена що-дня вѣдъ годины 2 до 6 по полудни и въ тѣмъ часѣ може кождый зъ неи користати. До дому выпозичають ся книжки лишь за кавціею. — Канцелярія Товариства отворена вѣдъ годины 9 до 12 рано и вѣдъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята льокаль Товариства зачиненый. Адреса: Львовъ, улиця Чарнецкого ч. 26.

Надослане.

Лѣчница д-ра Тарнавского въ Косовѣ

за Коломыею отворена на 30 особъ. Средства: Лѣченя водою, дієта примѣнена на способъ 258 Д-ра Лямана и иншій фізіятричній. 4—20

ЛИЛІЯ

-ъ реставрацік НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12, домъ власный, можна достати щоденно вже о одинѣ 8-ій рано горячій снѣданя.

ЦѢННИКЪ.

Печеня вопрова въ капустою	15 кр.
Сѣканій легки	12 „
Фляки	15 „
Нѣжка телича зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Кавяръ	15 „
Обѣдъ зъ абонаментѣ	50 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що потодять въ моей реставрацік, даю вѣдбиракчимъ марки. — Найлѣпшій пиво по найдешевшихъ цѣнахъ, почавши вѣдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ страванъ и напитковъ иносмотрена кухня.

79 100—? Зъ высокимъ поважанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

Уважайте на сей ☞ выпаленый КОРОКЪ! ☚ !!!

18 10—52

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на патентованій площи Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, лъорнеты, бінокли, далекевиды, барометры, термометры, рѣвній ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсшайны, тесьмы мѣрничій, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджена двовиддѣл електричныхъ.

Всякій направки подагоджують ся имъ найскорше и найдешевше. 8437

ПОДЯКА.

Тяжкій ударъ постигъ насъ — неумолима смерть выдерла намъ найдорожчого сына и брата Исидора, адъюнкта ц. к. зел. держ, въ цвѣтѣ его житя, погружаючи насъ въ тяжкій журбѣ и жалю.

Одинокою потѣкою въ тій тяжкій долѣ було правдиве сочувствіе всѣхъ товаришѣвъ, підвластныхъ и знакомыхъ помершого. Не могучи однакъ всѣмъ особівого выразити вдячности нашой за ихъ сочувствіе и понесенй труды, складаемъ на сѣмъ мѣсци сердечну подяку Вев. о. крилошанину Сельскому, котрый безинтересовно разомъ зъ Впр. о. Бобикевичемъ и Впр. о. Петрушевичемъ вѣдправивъ тѣло помершого на мѣсце вѣчного спочинку и вѣдправивъ торжественне богослуженя помиальне; дальше Вп. п. инспекторови Шлезінгерови, Вп. панамъ урядникамъ и кондукторамъ, котрій на рукахъ вѣднесли и вложили домовину до гробу, наконецъ музицѣ зелѣзничій и всѣмъ, котрій померщому вѣддали тоту сумну послѣдну прислугу.

Стрый 4 липня 1890.

Антоній и Зеновія Терлецкій родичѣ — *Мальвина* сестра — *Володимиръ* братъ. 261

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

5 н. ст. липня 1899

Львовъ: Пшениця стара 8·80 до 9·—, пшениця нова —·— до —·—, жито старе 6·30 до 6·50, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 5·50 до 6·—, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 5·— до 5·25, ячмѣнь броварный 5·75 до 6·—, горохъ гот. 6·— до 9·—, вика 4·10 до 4·30, насѣня льняне —·— до —·—, насѣне конопне —·— до —·—, бѣбъ —·— до —·—, бобикъ 4·30 до 4·50, гречка 7·25 до 7·50, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукурудза стара —·— до —·—, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 10·25 до 10·75, хмѣль —·— до —·—, за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрѣвъ 16·25 до 16·50 зр.

Друки на метрики шкільні виказ А) і Б)

виготовлені на дуже добрім папери продають ся в товариствѣ „ПРОСЬВІТА“ у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: лібра аркушів вкладкових 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовленя виконують ся відворотною почтою. Лише скоро з замовленями поспішайте!

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКИЙ

АРТИСТЪ-МАЛЯРЪ

звѣстный вѣдъ кільканадцяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всхѣднѣмъ разомъ зъ позолоченемъ, престолы, иконостасы, и иншій рѣчи. Принимае рѣзьбарскій роботы вѣдъ вшелякихъ плянѣвъ. Выготовлюе всякои величины церковній образы до иконостасѣвъ, престолѣвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшуе зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерватории реставруе всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Подписаный просить Вев. Духовенъство занотувати собѣ его адресу. 205

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ

зелѣзница, почта, телеграфъ въ мѣсци

Найсильнѣйша щава зелѣзиста. **Нора купѣлева тревае вѣдъ 20 Мая до кінця Вересня.** Купелѣ боровинові, зелѣзисті, гідропатичній и попрадові. 178 19 20

Вода жегестовска знаходить ся у всѣхъ великихъ Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Бріль* [*Brüll.*]

КАВУ

лучшу въ тонкихъ ворочкахъ 5-кілевыхъ по цѣнахъ 11 зр., 10 зр. 50 кр., 10 зр., 9 зр. franco и низше.

Токай курацій ный

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 3 зр. и 2 зр. Самородный по 1 зр. 20 кр.

Конякъ французскій

въ фляшкахъ ½ літровыхъ по 5 зр. 4 зр. 20 кр.

Мѣдъ питный

по 80 кр. за фляшку ½ літрову

поручае

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

20 23—0

ТОВАРИСТВО ДЛЯ РОЗВОЮ РУСКОЙ ШТУКИ

стоваришене зареестроване въ ограниченою порукою

у Львовѣ, ул. Чарнецкого ч. 26,

выконуе всякій працѣ въ обсягу артистичного малярства, рѣзьбарства и золотарства вѣдля композицій своихъ членовъ, а именно: образы релігійній до иконостасовъ, олтарѣвъ, хоругвъ, на тетраподъ, плащаницѣ и пр. и такіжъ образы до комнатъ; образы свѣтскій: историчній, портреты зъ натуры и фотографій, краевиды, побутовій и пр.; зъ дерева: кивоты, иконостасы, олтарѣ, образы и кресты процесійній, сповѣдальницѣ и т. д. и всякій працѣ золотарскій; рѣзножъ украшае внутра церковь, выготовляе плияны церковь, кайлицъ и пр. и утримуе на складѣ фотографічній репродукцій образовъ руских артистовъ.

Товариство ручить за стильове, старанне и совѣстне выконанѣ.

Цѣлем Товариства е: пѣднести нашу штуку и выгворити руску школу штукъ красныхъ. Поручаючи прото се чисто руске Товариство патріотичнѣй опѣцѣ нашои П. Т. Публики духовной и свѣтскои надѣемо ся, що заходить Она причинити ся до осягненя сеи цѣли численными замовленями, котрій приймае выключно лишь Дирекція Товариства. 460 29—?

Зъ глубокимъ поважанемъ *ДИРЕКЦІЯ.*

Товариство не послугуе ся агентами.

ДРѢТЪ кольчастый цинковый до огороджень по зр. 4 за 100 метрѣвъ вразъ зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна лякирована до заслоны вѣконъ по 1 зр. за метръ квадратовый

поручае ПЕТРО ХИНОНСТОВСКИЙ торговля зелѣзна у Львовѣ, площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры.

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДѢТЕЙ

виданій

коштом руского тов. педагогічного

В подотяжній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В папировій окладці 15 кр.

Продае ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

¼ натуральной величины

Оріґінальный анґлійскій бритвы зъ найпершои діямантовои стали, досконалѣ, вглубдено шлюфованій, выострений, готовій до ужитку. Цѣна зъ etui ¾ вглубдено шлюфована зр. 1.50 а ½ вглубдено шлюфованій зр. 1·80, порто 20 кр.

Бритвы безпечествая изъ здѣймаючимъ ся патентованымъ охоронымъ гребенемъ. Покладѣчаня лиця подчасъ голеня такожъ у недосвѣдныхъ цѣлкомъ выключене. Безъ охоронного гребеня надая ся до ужитку яко звычайна бритва. Вострѣ найделікатнѣйше ¾ вглубдене вшлюфоване. Цѣна зъ etui 2·50 зр.

Практичный дарунокъ Рѣздвяный!

Ручить за кожду штуку. Коли не до вподобы звертае ся грошѣ. Высилка за послѣплатою, або за попередною заплатою.

Вытягъ зъ многихъ годокъ зъ 3/10 1898.

Прошу прислати ще ... оріґ. англійскихъ бритвъ зъ діямантовои стали; попередно приспаными и вповнѣ вдоволеный. Людвикъ Загороднікъ парохъ въ Купичовцяхъ.

2 англ. бритвы одер ... ; дуже добрій. Въ интересѣ пре... ы поручаю Вашу фірму найсовѣст ...йше. Теофиль Глушкевичъ пар... въ Мадковѣ.

Подобно пишуть Вев. Отцѣ:

Левъ Шіанковскій, декань стрыйскій.

І. Юрчакевичъ, парохъ Святковои.

О. Подлѣньскій, парохъ Юровець.

Кипр. Дурбакъ, парохъ Ладичина и много иншихъ особъ зъ рѣзныхъ кругвъ.

Патентований прилады до ѣды.

Англійска марка „Sheffield“. Prima якбысть зъ колодками зъ рога, або кости, вострѣ шлюфованій. Вострѣ не выпадають анѣ не розховетуютъ ся навѣть въ кипятку. Тузинъ одной пары (12 ножѣвъ и 12 видокъ) 6 зр. Такожъ продае ся по ½ тузина пары. D. 54 36—?

Фабричный складъ

Sheffield-скихъ Англія бритвъ

HEINRICH LADEN

Wien VIII. Feldgasse 10.

Пошукує ся дяка

молодого, безженного, зъ чистымъ теноровымъ голосомъ, розумѣючого нотный спѣвъ и управляти нимъ. Зголосити ся до уряду парохіяльного въ Деревнѣ почта Турника коло Жовквы. 254 1—3

Матурист рутинований репетитор, глядае лекцій. Адреса: poste restante М. П. Постолівка, п. п. Городниця. 262 1—3

Семинарист з IV року глядае лекцій. „Т. П. Г.“ poste restante, Львів. 265 1—4

ПОДЯКА

За ласкаву і жертволюбну співучасть в вечерницях, уряджених „Товариством імени Івана Котляревского“ дня 3 липня с. р. на дохід будови руско-народного театру у Львові, складає отсим Виділ тогож Товариства щиру подяку Хв. Товариству сьпівацкому „Боян“, що виконало так гарно і на загальне вдоволене численно зібраної Публики дві нові композицеї пп. Ф. Колесси і М. Лисенка; відтак Вп. Членам „Кружка драматичного“, що богато потрудились і рівно старанно та з дуже добрим успіхом виставили штуку д-ра Франка „Майстер Чирняк“; вкінци Вп. руским Родинам, що помимо непригідної горячої пори, численною присутностию на вечерницях причинились до збільшеня фонду будови нашого театру у Львові. Спаси-Біг!

Виділ „Товариства імени Івана Котляревского“.

Острень к обтятане бритовъ приймае Иванъ Лаврукъ, ножѣвникъ у Львовѣ, ул. Галицка 6.

Правникъ шукае лекцій на селѣ на часъ ферій. За совѣстну працю ручить, а на жадане — для улекшеня засягненя информацій — подасть адресы родинъ, въ которыхъ домахъ на лекціяхъ перебувавъ. — З. poste restante головна почта Львовъ 11080.

Гімназист з VII. клясою приме на час вакацій лекцію на селі. Зголошення з услівями на адресу: М. Л. Львів, poste restante, головна почта.

Дешево а здорово.

Симъ маю честь повѣдомити Р. Т. Публіку, що я отворивъ у Львовѣ при *ул. Подвале ч. 3* [рогъ ул. Собѣского]

Молочарню и Реставрацію

де подають ся знаменитій и здоровій снѣдання, обѣды и вечерѣ по дуже умѣреныхъ цѣнахъ. — Абонаментъ на обѣды и всякій замовленя выконує ся якъ настараннѣйше и по цѣнахъ можливо дешевыхъ.

Будучи фаховымъ кухаремъ и цукерникомъ и працюючи довгій лѣта въ первороднихъ заведеняхъ реставраційныхъ, маю надѣю, що зможу вдоволити найвыгадливѣйшимъ вымогамъ 264 1—3

Зъ поважанемъ

Иванъ Невяковскій.

Казки БРЯНЧАНІНОВА

Переклав з росийскої на нашу мову

Любомір Селянський.

Ціна 15 кр.

Львів, 1899 р. Видало Р. Тов. Педагогічне.

Приватист VI кляси глядае лекціи на село на протяг цілого року або на час вакацій. Бливші информаціні листовно. Адреса: Львів Ю. 256 А. poste restante. 2—3

Машины до шитя Зінґера

ручній вѣдъ 25 до 50, ножній вѣдъ 27 до 65 зр. Найбольшій складъ въ краю; рѣчна продажъ 750 машинъ; 200 машинъ в все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣнниковъ. — ІОСИФЪ ИВАНИЦКИЙ, Академічна ч. 26 Львовъ, 107

100 до 300 зр. мѣсячно

можуть заробити особы всякого стану въ кождій мѣсцевости певно и честно, безъ капіталу и різика, черезъ продажъ законно дозволеныхъ паперовъ державныхъ и льосовъ. Зголошеня до: LUDWIG OESTERREICHER, VIII Deutsch-206 gasse 8, BUDAPEST. 2—10

Товариство „Просьвіта“

при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Впов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені краєв. Радою шкільною на премій для учеників, красно оправлені, можна купити **в канцелярії товариства Ринок ч. 10,** *по сходячій ціні:*

Розкази про сили природи	20 кр.
Оповіданя о житю св. Бориса и Гліба	20 „
Повіськи для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історія Руси ч. І.	25 „
Історія Руси ч. ІІ.	23 „
Ден і коноплі	24 „
Про живописти і ліса	20 „
Вепямин Франклін	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	25 „
Жите сьв. великомученика і лікаря Пантялеймона	20 „
Дрібна птиця господарска, а велике гроші	20 „
Відкритє Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методий	22 „
Фінляндия і Сахара	27 „
Повістки (Тіточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Жите сьв. Отця Ник лая	20 „
Молитвеник народний (в звичайній оправі)	30 „
Молитвеник народний (в лучшій оправі)	40 „
Молитвеник народний великий по ціні 90 кр. 1·20, 1·60 зр.	

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовск. університету

поручае

свое переплетнице и галантерійне заведенѣ

у Львовѣ, ул. Академічна ч. 3. 366

Подоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебниковъ, Евангелій, Молитвениковъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумовъ, Мапъ, Дипльомовъ и. т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Розкладъ їзды поѣздовъ зелѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1899.

пѣсля часу середно-европейского [познѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львівского.]

посп.	особ	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			вѣдходать о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8.		6·15	„ Пѣдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополи на Пѣдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 12/7
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9·—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Черновець, Станислав.		9·53	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 11/8 недѣлѣ и свят
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вѣдъ 1/7 до 15/8.	1·55		„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·08		„ „ „ Пѣдзамча
2·20		„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче		2·15	„ Бруховичъ 7/8 до 10/8 недѣлѣ и свят
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Кережмеве
	5·15	„ „ „ Пѣдзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабовки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь 1/8 до 30/8
	5·55	„ Сокаля		3·15	„ Янова, вѣдъ 1/8 до 30/8
				3·20	„ Зимной воды 7/8 „ 10/8.
				3·25	„ Бруховичъ „ „ „
				5·25	„ Ярослава
		Ночь			**Ночь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава			до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	12·50		„ Ицканъ, Констанців, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова	2·36		„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·05	„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче		4.10	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 12/8
	3·30	„ „ „ гол. дворець		5·50	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·26	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·40	а Ордова вѣдъ 15/8 до 25/8
	6·20	„ Ицканъ, Пѣдвисокого, Козовы		6·50	„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8 въ будній дни
	7·58	„ Янова вѣдъ 1/8 до 31/8, и вѣдъ 16/8 до 30/8 що дня а вѣдъ 1/8 до 15/8 недѣлю и свята		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
	8·15	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8, и 16/8 до 25/8.		7·10	„ Сокаля, Равы рускои
	8·30	„ Бруховичъ вѣдъ 1/7 до 15/8 що день		7.20	„ Тернополи зъ гол. дворця
8·45		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·42	„ „ „ Пѣдзамча
	9·21	„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8.		7·47	„ Янова 1/10 до 20/8 1900 включно
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		8·35	„ „ 1/8 „ 31/8 и 16/8 до 30/8
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пѣдвисоцкого		9·11	„ „ 1/8 „ 12/9 недѣлѣ и свята
	10·08	„ Пѣдволочискъ, Врод. Копичинець		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·25	„ „ на гол. дворець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·10	„ Пѣдволочискъ, Бродовъ г. дворця
				11·32	„ „ Грималова Пѣдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нѣчна числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянськом. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Даниловича.

Ч. 141. Львовъ, Субота 26 Червня (8 Липня) 1899. Рочникъ XX.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских святъ) о 5-тій годинѣ по południu. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9, и А. Опѣлов-ского ул. Кадильского 2; — въ Ярославю: Л. Крижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; B. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платній у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатномъ

въ Австрія:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламації неопечатанѣ вѣльнѣ вѣдъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. а. в.

Оголошенія звыклѣ принимають ся по цѣнѣ 10 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератовой або ихъ мѣсце а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 25 кр. а. в.

Подяки и инші домосєня приватнѣ числять ся по 15 кр. вѣдъ отпшка.

По вчерашнѣмъ выборѣ посла.

Вчерашный доповняючій выборъ посла до рады державной зъ сѣльского округа выборчого Сянѣкъ Березовъ-Лѣсько принѣсъ велику несподѣванку. Якъ недавно при доповняючѣмъ выборѣ въ курій пятон въ тыхъ сторонахъ провалився ся бувъ стоярловець др Левицкій и не пришовъ до тѣснѣйшого выбору зъ людовцемъ п. Станівськимъ, котрый при тѣснѣйшѣмъ выборѣ побѣдивъ рускаго кандидата о. Калужняцкого — такъ те теперь кандидатъ людовцѣвъ провалився ся далеко соромнѣйше, нѣжъ тогдѣ стоярловець. Нехай говорять цифры.

Голосувало вѣ всѣхъ трехъ повѣтахъ разомъ 619 выборцѣвъ, отже абсолютна бѣльшѣсть була 310. О. Теофіль Калужняцкій дѣставъ 225, гр. Янъ Потоцкій 303, а кандидатъ людовцѣвъ Александеръ Пехъ зъ Сянока всего 91 голосовъ. А що нѣхто не дѣставъ абсолютнои бѣльшости, то мусѣвъ вѣдбути ся тѣснѣйшій выборъ.

При тѣснѣйшѣмъ выборѣ голосувало вже о 29 выборцѣвъ менше, бо 590. Зъ того о. Калужняцкій дѣставъ 240 (чи 246), а гр. Потоцкій 350 (чи 344) голосовъ, тже гр. Янъ Потоцкій выйшовъ на посла.

Якій бувъ результатъ голосованя въ поодинокихъ повѣтахъ при першѣмъ голосованю, ще не знаємо докладно; вѣдомо лише, що въ Сяноцѣ: о. Калужняцкій дѣставъ 120, гр. Потоцкій 106, а Пехъ 33 голосовъ. Натомѣсть вѣдомо, що при тѣснѣйшѣмъ выборѣ дѣстали: въ Сяноцѣ: о. Калужняцкій 128, гр. Потоцкій 130; въ Березовѣ: о. Калужняцкій 21, гр. Потоцкій 141; въ Лѣську: о. Калужняцкій 91, гр. Потоцкій 79.

Що при сѣмъ выборѣ Русинъ не мѣгъ выйти, се можна було знати напередъ, але нѣхто не сподѣвався ся, щобы людовцѣ показали симъ разомъ таку слабосилость, хочь бы навѣть увзгляднити обставину, що — якъ телеграфовано вчера Kurjer'ови lwowsk'ому въ Березова — березовске старостве допустило ся великихъ надужить въ користь кандидатуры гр. Потоцкого.

Натомѣсть повну похвалу треба вѣддати рускимъ выборцямъ, що при сихъ выборахъ держали ся знаменито. Коли-бъ не мазурскій повѣтъ Березовъ, рускій кандидатъ бувъ бы певно побѣдивъ кандидата польского центрального комітету, бо въ лѣськѣмъ и сяноцкѣмъ округѣ разомъ мавъ о. Калужняцкій о 10 голосовъ бѣльше, нѣжъ гр. Потоцкій. Рускій народъ въ тій околици проявивъ знову ся ю силу — честь ёму за те!

А для панѣвъ людовцѣвъ, котрѣ по недавній побѣдѣ п. Станівського захорували на страшный Grössenwahn, нехай сей выборъ стане за коновку холодной зоды на розпалену голову. Замѣсть узнати Русинѣвъ за природного свого союзника и войти зъ ними въ честный договоръ, — проводирѣ людовцѣвъ „певній своіи побѣды“, бо „Bóg łaskaw na Mazury“ — пѣшли противъ Русинѣвъ ненависти и злобою... Теперь бачать наслѣдки!

Кажуть: „mądry Polak po szkodzie“ отже дуже цѣкава рѣчь: чи людовцѣ, помудрѣвши по шкодѣ, завернуть щиро на давнѣйшу дорогу — на дорогу выразумѣлости на основѣ правды и справедливости...

Зъѣздъ вѣдпоручниковъ «кулокъ рѣльничихъ».

На пополудневѣмъ засѣданю (пор. ч 139) д. 4. с. м. вѣдчитано письма архіепископа Исаковича и епископа Пузины зъ благословенствомъ для нарадъ зъѣзду. Мимохѣть приходить на гадку: чи зъ нашихъ владыкъ приславъ коли котрый благословенство для якихъ зборовъ рускихъ, — отъ пр. для загальныхъ зборовъ товариства „Просвѣты“, такъ подѣбного въ своихъ цѣляхъ до польскихъ „кулокъ рѣльничихъ“?

Опѣсля выбрано пѣсля внесеня комісіи „матки“ нову управу товариства и приступлено до дневного порядку нарадъ. Д-ръ Стефчикъ здававъ справу о щадничихъ и позичковыхъ касахъ системы Райфайзена, заначують, що сеймъ утворивъ мілїоновый фондъ на закладане тыхъ касъ. Референтъ вѣзвавъ польскій и рускій народъ, щобы користався зъ того фонду и закладавъ тѣ касы. Опѣсля поясняв значѣне тыхъ касъ и якъ треба ихъ закладати та працювати въ нихъ, щобы они приносили пожитокъ. Вкѣнци подавъ внесена, щобы зборы высказали готовость попирати акцію краевого выдѣлу и щобы припоручили головній управѣ товариства причинятися до ширеня вѣдомостей о пожитку и способѣ закладаня касъ Райфайзенівскихъ та попиравъ закладане тыхъ касъ на пѣдставѣ взорцевого статуту, выданого патронатомъ краевого выдѣлу.

Въ сѣй справѣ забравъ мѣжъ нашими голосъ вѣдпоручникъ Шанковскій и пѣддавъ резолюцію, щобы головна управа товариства звернула ся до краевого выдѣлу зъ просьбою: 1) щобы сеймъ при ревізіи проекту взорцевого статуту для Райфайзенівскихъ касъ приняв до §. 1-ого додатокъ о попираню торговельно промысловои дѣяльности „кулокъ рѣльничихъ“; 2) щобы при закладаню новыхъ касъ, якій будуть повставати зъ ініціятивы „кулокъ“, краевый выдѣлъ запорядивъ порозумѣвати ся зъ головною управою „кулокъ“. Пашій вѣдпоручникъ домагавъ ся, щобы референтъ д-ра Стефчика выдати брошурою и розбеслати „кулкамъ“; а Русинъ Григ. Юшкевичъ зъ Бобреччины домагавъ ся, щобы брошуру сю выдати такожъ по руски.

На тѣмъ закѣнчило ся друге засѣдане.

На третѣмъ засѣданю, дня 5 с. м. передъ полуднемъ, вела ся дальша дискусія надъ Райфайзенівскими касами. Вкѣнци по промовѣ референта, котрый упевнивъ, що всѣ поученя и друки выдасть ся такожъ по руски, и обѣцавъ заняти ся заведенемъ крейцаровыхъ ощадностей при Райфайзенівскихъ касахъ, принято одноголосно подани внесена и резолюцію.

Зъ черги наступили справоздана о внесеняхъ, переказаныхъ головній управѣ загальными зборами товариства, котрѣ сего року вѣдбулися у Львовѣ.

Въ справѣ спровадженя рѣльничихъ машинъ для членѣвъ „кулокъ“ подае головна управа уст ми свого референта до вѣдомости зборовъ, що выеднала у фабрики Умрата въ Правѣ 20 25% опусту при закупнѣ машинъ. Надъ сею справою выявзала ся довша ожившена дискусія, въ котрѣй вѣдпоручники промавляли переважно за тымъ, щобы рѣльничѣ машины купувати въ краевыхъ фабрыкахъ мимо высшихъ цѣнъ, бо лише такимъ чиномъ зможе розвивати ся краевый промыселъ. Врештѣ зборы приняли до вѣдомости заяву головной управы.

Дальше подано до вѣдомости зборовъ, що по мысли внесеня принятого загальными зборами уладжено вже вандрѣвный курсъ торговельный въ Сокали и на будуче головна управа буде дальше таній курсы уладжувати. Такожъ поробила головна управа кроки, щобы якъ найсильнѣйше попирати годѣвлю домашнои птицѣ, щобы унити въ якусь систему торговлю яйцями и щобы „кулка“ могли обняти продажъ шкѣльныхъ книжокъ и образѣвъ святыхъ.

Въ справѣ заведена гендлеваного монополю, котрого домагано ся на загальныхъ зборахъ у Львовѣ, головна управа не постановила ще нѣчого, уважаючи ся не на часѣ; але пильнуе ся и въ своѣмъ часѣ выступить зъ вѣдповѣдными внесеня.

Внесень загальныхъ зборовъ въ справѣ управильненя торговлѣ збѣжемъ черезъ заложеня комісовыхъ домовъ, заведеня примусового обезпечуваня вѣдъ огню, граду и падежи худобы головна управа не полагодила зъ причины хоробы референта. По переведенѣй въ справѣ асекурацій дискусіи ухвалено одноголосно домагати ся примусового обезпечуваня будынковъ зъ тымъ, щобы асекурація була краева; вѣдкинено внесене примусовои обезпеки вѣдъ граду, и постановлено внести петицію въ сихъ справахъ до кола польского. Внесене що-до закладаня комісовыхъ домовъ для управильненя торговлѣ збѣжемъ передано головній управѣ до розмотреня.

Дальше домагавъ ся оденъ вѣдпоручникъ, щобы головна управа товариства розписала конкурсъ на написане книжочки о штучныхъ навозахъ. Внесене те принято.

По тѣмъ вѣдпоручники пѣшли на обѣдъ до краковского парку. При обѣдѣ промовляючись Rusin Григ. Юшкевичъ; але польскій дневники не пишуть, що.

По полудни вѣдбуло ся четверте и заразомъ послѣдне засѣдане.

Слухачъ геольогія Мигковичъ говорившъ о потребѣ утворена союза молочарского. По 10 рокахъ заходовъ краевого выдѣлу и краковского тов рѣльничого в заледво 13 селяньскихъ молочарень; але й сѣ не богато вдѣють, скоро нема мѣжъ ними звязи. Треба конечно такого посередника, котрый бы управильнювавъ выробъ масла, вынаходивъ для него торги и улегшувавъ набуване машинъ. Такимъ посередникомъ може бути союзъ молочарень. Д-ръ Масальскій уложивъ вже навѣть програмъ такого союза. Бесѣдникъ подавъ внесене, щобы зборы утворене союза узнали за потрѣбне и въ тѣй цѣли зажадали скликаня конференціи, зложенои зъ фаховыхъ особъ и заступниковъ молочарень. По промовѣ краевого инспектора молочарства Бедро-

Зъ „Синои Книжечки“.

Василя Стефаника.

Подаемо нинѣ нашимъ читателямъ, тымъ, що ще не набули собѣ „Синои Книжечки“ и не знають способу писаня Василя Стефаника, два его начерки, абы могли выробити собѣ поглядъ на той новый талантъ въ нашѣй літературѣ. Діялектичный способъ писаня автора задержали мы вповнѣ.

—

Въ корчмѣ.

Коло довгого стола сидѣвъ Иванъ тай Проць. Котили по столѣ завзятѣ слова и схиливши ся слухали, що столъ говорить? Нарѣкали тай пили. Проця жѣнка била, а Иванъ его вчивъ бути паномъ жѣнцѣ.

— Ого, вже най того вола шлях трафить, що го корова бѣ! — казавъ Иванъ. Якъ бы ньѣ жѣнка мѣзинным пальцем кинула, тай бых капурецъ зробивъ, на винне яблуко бых розпосочивъ! Мой, та же це покаяніе на увесь свѣтъ, абы жѣнка лупила чоловѣка якъ коня! Але я бы ёи борзо спамьятавъ, такъ бых спамьятавъ, що бы не памьятала, куда ходить. Віострывъ бы-мь сокиру и точилѣ тай бых руки по лѣктѣ обрубавъ. Лишь разъ, два тай руки гаравусъ. — Сказавъ отсе Иванъ тай здоймивъ руки въ гору, якъ коли-бы мавъ гадку злетѣти. Подавъ голову взадъ, очи вперивъ у Проця та чекавъ, що Проць ёму скаже.

Проць помахувавъ головою тай нѣчо, сирота, не казавъ, бо що мавъ казати, коли все правда.

— Мой, ты паршьнку, не телепай си надъ книжковъ якъ шибеникъ на грабку, але давай, брьи, горѣвки. Я платю, а ты давай, бо мой кременалъ, а твоя смерть! Не гиндлюй во мновъ, але сыпъ тон браги... — казавъ Проць тай бивъ кулакомъ у столъ.

Жидъ смѣявъ ся, наливаючи горѣвку. Газды стали пити. Нахилювали ся до себе й вѣдхилювали ся якъ бы двѣ галузцѣ, що ними легенькій вѣтеръ колыше.

— Та гадаешь, — казавъ Иванъ, — що быхъ чекавъ на жандарбовъ, абы ньѣ брали? Лишь быхъ руки обрубавъ, тай сардакъ на себе тай на мелдунокъ. Встыдъ за встыдъ, але бы-мь сказавъ панамъ, що ньѣ жѣнка била, а я руки обтынавъ. Може бы-мь яку днину посидѣвъ, а може быхъ и годину не пацивъ...

По цѣмъ словѣ пили горѣвку. Такъ горко пили якъ кровь, кровь свою, такъ кривили ся.

— Процю, брате, видишь немо горѣвку, ты мене чьястуешь, але немо свою працю, свою кервавицу. Кровь свою немо, жидамъ бенькарты годуемо. Але радю тобѣ, щире тебе наказую, приправ собѣ жѣнку, най вона до тебе руки не протыгае. Мой, та же ты смѣхомъ ставъ по селу, жѣнка бѣ та духу наслухае, а ты газдовъ маешь бути?! Я бы таку жѣнку дзумбелавъ та въ ступу быхъ запрыгавъ та канычукъ дротынный зъ клинка быхъ до неи стягавъ!

Иванъ выймивъ грошѣ и хотѣвъ собѣ заплатити горѣвки, але Проць змѣвъ грошѣ на землю, бо дуже розсердивъ ся.

— Иванку, чьо мене, брьи, порешь безъ ножа? Я маю охоту тебе зачьястувати, бо ты мене, якъ якись казавъ, якъ мама рѣдна на добре радешь. Не тычь минѣ грошей, але пий!

Тай знову пили.

— Або говори зъ невъ по добру. Якъ прийдешь до дому, тай кажи жѣнцѣ такъ: Мой, жѣнко, де ты минѣ прицьингала? Ци на смѣтю, ци въ церковѣ? Ци рабінъ насъ вѣнчывъ, ци ксьондзъ слюбъ дававъ? Ты до мене руки протыгаешь, а я ручку втну. Адо, внеси столецъ тай сокиру, тай мемо рахунати ся... Такъ ты ся наповѣдай, та може напудишь..

— Иванку! Ты, небоже, моя жѣнка не знаешь. Та же вона така тверда на серце, що бы ката не збоялася. Я чьисомъ хочу ся дати огрозу, але вона, що мае пѣдъ руками, та якъ ньѣ впоре! Абы ся дохторѣ такъ по смерти пороли!

„Ты мар..отрате, — каже, — ты що видишь, та до коршмы тыгнешь, та ще мене хоть збыткувати?!“ Але кажу ти, що я такій вѣдъ нея биты, такій пареный, що прийдемъ ся вѣдъ хаты ити. Але кажу, може ся Богъ руки безъ мене усушить, може я допросю ся цего у Бога...

— Чекай на Бога, чекай, дурный, а вона ме бити, ажь на вѣтеръ здоймати. О, вже ты такій газда своѣ жѣнцѣ, якъ вербовый занѣбъ у ярмѣ. Плюнути не варть на такого газду!

Проць закашлявъ ся, ажь посинѣвъ. Иванъ поклавъ оба кулаки въ зубы тай грызъ. Потѣмъ скреготавъ зубами на всю коршму.

— А суда жь арендарю! Мой, жиде, ты вчена голова та тому зъ насъ шкѣру лупишь; скажи минѣ, ци е такій паруграфъ, абы жѣнка чоловѣка била? Ци е такій рехтъ? Ты читаешь у книжкахъ, ажь скапранѣвъ-есь, то десь тамъ воно повинно найти ся. Якъ цѣсарь такій паруграфъ написавъ, най и наю. Бо якъ цѣсарь таке право вѣдавъ, то най моя також мене бѣ. Руки складу навхрестъ, а вона най бучкуе. Якъ право цѣсарске, то мае бути цѣсарске!

Жидъ казавъ, що такого права не дочитавъ ся. А Процеви казавъ, що повинень нти до дому, бо жѣнка буде сварити.

Проць плюнувъ, пролупивъ очи и довго дививъ ся на жида. Хотѣвъ сварити, але обмыркувавъ ся тай вставъ въ лавы.

Идучи до дому горланивъ на цѣле село:

— Коли-жь бо не бонтъ ся, що сине за вѣхтемъ не бонтъ ся...

Але я руки обтну, якъ вербу пѣдчѣнхаю! А це-жь куда? Якъ пришла, то бувъ бузьокъ на хатѣ, а теперь? Де, де тому край?

Чути було, якъ Проць приспѣвувавъ: „Де, де е, та де тому край?...“

Якъ доходивъ до хаты, то замозкавъ, а на воротяхъ гетъ затихъ.

—

Катруся.

Якъ Катруся приходила до памати, то мама сѣдала коло неи и жалѣбно говорила:

— Катрусе, доки ты небого мешь слабувати? Грошѣ минули ся, другихъ заробити не заробишь, хоть бы-сь и пѣдвела ся. А я повѣдносювала грошѣ по ворожкахъ. Тай зъ того нема нѣякои користи. Правда, ворожка угадала за все, якъ дома дѣе ся, яка тобѣ бѣль, але корѣня нѣчо не помагае. Вѣдай тобѣ таки нема виходу..

Катруся лежала нерухомо. Водила сухонькою рукою по твари. Сині вѣгть були якъ ея синій очи и здавало ся, що по лицю вандруе богато синыхъ очей, дивныхъ, бля-

ня п. Митковичъ взявъ назадъ свое внесеня, а принято подобне внесеня п. Бздроня, щобы головна управа товариства въ порозумѣню зъ молочарскимъ бюромъ краёвого выдѣлу и комітетомъ краковского товариства рольничого скликала анкету, котра бы обдумала способбъ одноцѣльнои акціи на поли молочарства.

Дальше принято внесеня: щобы Przewodnik Kółek rolniczych вбдъ 1 сѣчня выходивъ також въ рускбмъ языцѣ; щобы головна управа выдала потрѣбнѣ для управъ и для крамниць „кулокъ" друки; щобы головна управа постарала ся о утворене реклямаційного бюра, щобы при зелѣзничихъ транспортахъ товарбвъ рольничихъ не дѣяли ся надужитя.

Домагано ся ще, щобы не тблько повѣтовѣ союзы „кулокъ" спроваджували добре насѣне и добрѣ товары, але щобы також „кулка" лучили ся мѣжь собою для закупна товарбвъ и щобы головна управа старала ся о трафіки тютюну для „кулокъ"; такъ само, щобы продажъ соли вбддавало крамницямъ „кулокъ".

Одень вбдпоручникъ жадавъ, щобы и сего року въ Przewodnik-у умѣщувано завсѣгды одну статью по руски на доказъ „нашои братнои любови до Русинбвъ". Именемъ головнои управы запевнено, що она услухае сего бажання.

Вкбнци презесъ Целецкій, знаный нашь приятель, довшою промовою закбнчивъ наради, заохочуючи мѣжь нишимъ до дальшои невсыпнои працѣ въ имя пбднесеня гаразду, „плеканя народовыхъ идеалбвъ" и запевненя краевои будучности.

За провбдъ дякували п. Целецкому п. староста Бенешекъ и... Rusin Григ. Юшкевичъ зъ Бобреччины. Сей въ рускбй промовѣ указавъ також на значѣне братнои працѣ въ „кулкахъ" на пожитокъ Русинбвъ и Полякбвъ, — „poczem Rusini odśpiewali Mnohaja lita".

Дивна рѣчь, що всюды, де тблько говорить ся о „pielęgnowaniu narodowych ideałów", мусять найти ся Rusini и мусять вбдспѣвати Mnohaja lita!

Переглядъ політичный.

Чоловѣкъ, що выконавъ атентатъ на Мілянa, походить зъ Босны и называе ся Ґуіря Кнезевічь. Мілянъ, хочь раненый въ плечь, задержавъ спокбй и зимну кровъ, а дякуючи зббравшбй ся товпѣ за овацію сказавъ, що властивымъ виновникомъ є тутъ провбдникъ радикалбвъ Пасічь. Кнезевічь при першбмъ переслуханю денунціювавъ кблькохъ вплывовыхъ членбвъ радикальнои партіи, мѣжь ними полковника въ резервѣ Николіча, бувшого міністра Таушановича, редактора радикального „Odjek-a" и священника Ґюріча. Ґюрічь вже въ 1883 роцѣ бувъ засужденый на смерть, але одержавъ амнестію. Вбдъ рана до вечера вбдбуваютъ ся арештованя. Мѣжь арештоваными знаходить ся цѣлый редакційный перзоналъ „Odjek-a", священникъ Илічь и нишій. Вчера увязнено на провінціи провбдника радикалбвъ Пасіча и пбдъ сильною ескортою привезено до Бѣлграду. Въ протягу вчерашного дня арештовано також богато приклонникбвъ Пасіча. У адвоката Шівковича и у любки Кнезевіча, жѣнки якогось капітана, знайдено компромітуючій документы.

Въ Бѣлградѣ уважаютъ за певну рѣчь, що атентатъ на Мілянa бувъ результатомъ заговора, въ котрбмъ скомпромітованій суть найчызначнѣйшій радыкалы. Мілянъ, котрый все працювавъ надъ знищенемъ радикалбвъ и выкликавъ въ тбй цѣли змѣну конституціи, скористае зъ послѣдного атентату, щобы вымѣрити новый ударъ противъ радикалбвъ, ворожо успособленыхъ для династіи австрофільскихъ Обреновичѣвъ, а фратернізуючихъ зъ Россіею. Сербіістична праса [независима праса здавлена правительствомъ] высказуе найглубше обурене въ причины атентату и вычисляе „заслуги", якій Мілянъ поклавъ для „добра" Сербіи, такъ въ минушости, якъ и теперь на становиску комманданта армін, черезъ ин реорґанізацію. Однымъ словомъ, Мілянъ маe щасте. Теперь певно не буде нѣякои опозиціи, коли вбнъ зновъ зажадае пару міліонбвъ.

Въ політичныхъ кругахъ Бельґіи уважаютъ за певну рѣчь, що незадовго наступитъ розвязане парляменту. Ґенеральна рада роббтничои партіи вже навѣть розпочала выборчу кампанію и запросила представителѣвъ ліберalбвъ, радикалбвъ и католицкихъ демократбвъ на конференцію, въ цѣли уложеня спбльнои выборчои програмы. Зарядъ католицко-демократичнои партіи заявивъ, що интервенція Риму не вплыне на становиско и політику партіи. Лібералы и соціялісты констатуютъ, що клерикалы вже годять ся на позднѣе голосоване и на партійный подѣлъ выборчихъ округбвъ. Черезъ те й тѣ двѣ партіи домагаютъ ся, щобы розвязано палату, або безпроволочно заведено референдумъ. Опозиційна праса промовляе въ острбмъ тонѣ. Одинъ соціялістичный дневникъ пише: Въ поважнбмъ бою вбдперли мы побѣдно атентатъ ворога; теперь мы ударимо и здобудемо позицію". Ліберальнѣ дневники высказуютъ надѣю, що при найблизшихъ выборахъ выбухъ обурена змете клерикальну бблышбсть. Вбдъ брусельскои мѣскои касы домагаютъ ся 60.000 франкбвъ вбдшкодованя за повыбиваній шибы.

— —

Зъ Йоганесбурґа доносятъ. Народнбй радѣ буде предложеный проектъ, пбсля котрого чужинцѣ, що въ Трансваали жили передъ 1890 рокомъ, сейчасъ одержатъ повне выборче право. Тѣ, що осѣли въ краю по 1890 роцѣ, одержатъ повне выборче право доперва по уплывѣ пяти лѣтъ. Зъ огляду на се, що послѣдна постанова не буде дѣлати въ задъ, предложено, щобы въ тбмъ случаю наданене повными горожаньскими правами сходило ся въ натуралізацію. Проектъ оббмае въ кбнци постанову, що Йоганесбурґъ одержитъ въ народнбй радѣ пять заступникбвъ.

Англійскій міністеръ внутрѣшныхъ справъ, выголосивъ онодгы промову, въ котрбй сказавъ, що чужинцѣ въ Трансвали жиють въ положеню, що граничитъ зъ неволею. Предложена англійского правительства суть дуже умѣркованій и справедливій. Бесѣдникъ надѣе ся, що Трансваль вступитъ на дорогу мировои політики и що кріза дасть ся въ мирный способбъ тревало полагодити. — Зъ огляду на се, що Боери дѣйстно въ дечбмъ уступаютъ, а ще бблыше черезъ те, що вбйна въ Трансвалемъ була бы не така легка, якъ се въ Англіи зразу гадали, тонъ въ англійскихъ дневникахъ ставъ троха не такій войовничій. Бути може, що до вбйны не прийде, бо навѣть на лондонськбй біржи значно ожившъ ся рухъ копальняными паперами Трансвалю. Се доказуе, що фінансовій круги не боятъ ся выбуху вбйны въ полудневбй Африцѣ.

Справы церковнѣ.

— —

Зъ Олеського деканата пишутъ намъ:

Дня 27. м. м. вбдбула ся въ Боложиновѣ пбдъ проводомъ о. дек. К. Винтоняка конференція священича; секретарювавъ о. В. Цебровскій.

По вбдчитаню протоколу въ послѣдного збору референувавъ о. сов. Дуткевичъ зъ Цѣшокъ про обемисту книгу выдану яко „sprawozdanie z pierwszego wiecu katolickiego", що вбдбувъ ся у Львовѣ въ липни 1896 р. Треба вбддати повну справедливбсть референтови, що завдавъ собѣ немало труду въ цѣли перестудіованя поодинокихъ помѣщеныхъ въ книжцѣ рефератбвъ вѣчевыхъ, абы выказати критично ихъ стбйибсть зъ огляду на пбднесенѣ на вѣчу нашій справы чи то церковнои чи суспбльнои натуры. Взагалѣ сконстатовано, що деякій референты вѣчевій вызначали ся або незнанемъ або запбзнанемъ тыхъ нашихъ вбднослнъ, що пбдгодили въ програму вѣча; рбвно ухвалено брати участь въ такихъ вѣчахъ, евентуально щобы зазначити придатно позицію руского клира. По переведенбй дискусіи принято внесокъ о. предсѣдателя, пбдпертый о. А. Левицкимъ зъ Олеська, щобы тую критичну працю о. Дуткевича выпечатати по змозѣ въ „Прапорѣ".

Другою точкою в ставленою на конференціи пбдъ обрады клира бувъ проектъ регуляміну для конференцій священичихъ, поданый въ однбмъ зъ послѣдныхъ чиселъ „Душпастыря". Въ часѣ дискусіи зауважано, що коли конференція священичій въ засадѣ повинна бути институціею своббдною [безъ нѣякого примусу и въ нѣякбмъ напрямѣ], то проектъ „Душпастыря" може мимоволѣ хоче надати имъ характеръ пбвъ-урядовый, тожъ порѣшено порбвнати той проектъ зъ регуляміномъ, уживанымъ въ деканатѣ Олеськбмъ, и на слѣдующій конференціи предложити дотычне справоздане. Того реферату пбднявъ ся о. А. Левицкій.

Дальше вбдчитавъ о. секретарь деякій „цвѣтки" зъ радикальнои бібліотеки, выдавани пп. Павликомъ, И. Франкомъ и иншими, мабуть въ цѣли просвѣщеня нашого люду. Интересна була брошурка про „бойкотованѣ" видить ся такихъ крестянъ, що не тримали бы зъ радикалами. Пбсля тои рецепты треба бы довести бойкотованѣ ажь до такои крайности, котра стоитъ въ суперечности зъ етикою христіяньскою. Инша книжочка опрокидуе инсинуацію, яко-бы звѣстный атентатъ на пок. цѣсареву австрійску стоявъ въ связи изъ замаганями радикальныхъ елементбвъ, и при тбй нагодѣ дбстала ся клирови взагалѣ нова колька въ формѣ: „лайдаки въ реверендахъ". Мы не такій вуякоглядій, абы не знали, що середъ клира можутъ знайти ся и лайдаки [такихъ „Прапоръ" не щадитъ], але жь то одиницѣ, а такій одиницѣ подыбати можна въ кождбй верствѣ суспбльности; однакожь кинути такимъ болотомъ на клиръ въ письмѣ призначенбмъ для темного ще простолюдина та пбдрывати и такъ зъ иншого боку вже пбдкопану позицію клира, то вже якась манія. А прецѣнь п. авторъ самъ зазнавъ помочи вбдъ руского клира, котрый, о скблько знаемо, дѣливъ ся зъ нимъ хлѣбомъ и сблью.

При кбнци вбдчитавъ о. предсѣдатель три гумористичнѣ мовы бл. п. Наумовича, выголошеній нимъ 1. мая 1847 р. яко питомцемъ въ сѣменищи духовнбмъ: першу при нагодѣ его инсталяціи на „рабина", другу при нагодѣ инсталяціи „Cyriana Glińskiego na infirmariusza", а третю на честь „Геислербвъ" [такихъ питомцѣвъ, що не поробивши испытбвъ мусѣли перевести цѣлій вакаціи въ мурахъ семинарскихъ]. Промовы вѣршованій въ польскбмъ языцѣ зъ примѣшкою жидбвского жарґону и повнѣ незвычайного гумору и природного дотепу. Кромѣ того знаходять ся ще двѣ рускій оды на тематъ заказаного тогды „тютюнцю" и „табаки" а присвячені тогдѣшнымъ товаришамъ, аматорамъ тои контрабанды „Bazylemu Bilinskomu" и „Stefanowy Florianskomu". Мають они вбдчитати ся на слѣдующбй конференціи.

— —

Про дальшу *Архіерейску візитацію деканата Затварницкого* пишутъ намъ:

Дня 21 червня въ полудня загостивъ Владыка до мѣсточка Лютовнискъ, супроводженый численною бандерією. Тутъ на повитане зббрало ся при брамѣ тысячѣ народу, священьство, вся интеліґенція и мешканцѣ мѣсточка, представителѣ властей політичныхъ и автономічныхъ зъ Лѣська. Привѣтныхъ промовъ було чотири: п. Процетъ промовивъ вбдъ вѣроисповѣдной громады жидбвскои, д-ръ Дулемба вбдъ громады мѣста, п. Рукеръ вбдъ населеня польского а провізоръ церковный вбдъ громады рускои. Панна О. К. вручила гарну китицю цвѣтбвъ. Потбмъ рушивъ походъ до церкви, де о. парохъ краснорѣчиво повитавъ Архіерея. Вечеромъ церковь була илюмінована, а тысячѣ народу ночували коло церкви (бо погода була прекрасна), щобы на другій день высповѣдатись, видѣти архіерейске посвященѣ церкви та престола и архіерейску службу Божу. Цѣле то богослужене скбнчилось на другій день по 2 годинѣ въ полудня. Въ службѣ архіерейскбй взяли участь оо. пралатъ Войтовичъ, крил. Чапельскій зъ Львова, о. деканъ и пять священикбвъ. О 4 годинѣ вбдбувъ ся у о. пароха пращальный обѣдъ въ честь Преосвященого. Взяло въ нѣмъ участь звыжь 50 особъ. Крбмъ священикбвъ затварницкого деканата явили ся священики зъ инчихъ деканатбвъ, представителѣ властій зъ Лѣська и вся интеліґенція мѣсцева. Першій тоастъ пбднѣсъ господарь въ честь Преосвященого, зазначуючи, що вже 60 лѣтъ минуло, якъ архіерей візитувавъ сесе мѣсточко. На сей тоастъ вбдповѣвъ прекрасно Владыка, пбдносячи велику працю пароха въ парохіи, а особливо коло побудованя прекрасной церкви; дальше пбднѣсъ тоастъ въ честь о. декана яко ревного и вбтцѣвского настоятеля деканата, опбсля пбднѣсъ ще тоастъ въ честь всего духовенъства деканата затварницкого, похваляючи его працю въ винограднѣ Христовбмъ, котрои результаты показали ся въ цѣлости вдоволяючими. О. пралатъ Войтовичъ пбднѣсъ тоастъ въ честь представителѣвъ всѣхъ властій. У вбдповѣди п. Рамультъ, маршалокъ лѣській, указувавъ на великій труды

скучныхъ. Всѣма тыми очима Катруся глядѣла на маму и потакувала на ѣи жалббну мову.

— Ой, нема, бѣдный свѣте, нема. А дында гетъ эжурився ся. Заходитъ у голову, чимъ тебе поховати, якъ умрешъ? Коли на тыи подивитъ ся, тай чорнѣе зъ журы. Мы, Катрусю, гетъ зъ усего вішли. Мукй на днѣ лишъ трошки, верна одного нема коло хаты, тай зломаного грейціра нема. Якъ бы-съ умерла, тай бы-мъ стали якъ середъ воды. Кобы тыи Богъ хоть до осени додержывъ. Еѣ, дѣвко, дѣвко, того-съ себе тай насъ зневолила!

Мама взяла Катрусю чесати.

— Ты такъ страшно горишъ, ты такъ кашляешъ, що най Богъ сохранитъ. Анѣ дранку натыгнути на тебе, анѣ розчысати, анѣ вмыти. Боже, Боже, якъ мы гбренько мучымо ся. Просю Бога, абы-мъ половину тои муки на себе перебрала, тай не можу допросити ся.

Сльозы маминѣ капали на Катрусине волося и пропадали якъ вода у пѣску.

— Що то зъ тебе зробило ся? Така-съ була година, така роббтница, що на все село! Ажь намъ ся душа радувала, гадали-мъ, що намъ лекше стане вза тебе, а то, ади, яке лекше! Кобы хоть що ѣетки доброго, а то мы завеваемо на барабули, а ты таки гинешъ. А трудно ходити вже по хатахъ за молокомъ, вже-мъ ся кблько находила, що теперь нема якъ лица вказувати.

Мама заплѣтала косу.

— Не знати, на що я квѣтокъ тобѣ закупувала? Увалила-мъ два левы якъ у болото. Вже вѣдай я тебе у тѣ квѣтки на смерть уберу...

Заплакали.

— Ану-ко, дайте, я подивлю ся на нихъ.

Мама дала Катруси квѣтки синій, бѣлій, зеленій, червоній.

Катруся перезирала ихъ, лице ѣи слабо усмѣхало ся, а синій, бѣлій, зеленій, червоній блески блукали по обличю.

— Дай суда, бораенько, ади, дында йде та скаже, що тобѣ ще у головѣ дѣвоцтво.

* * *

Катрусю поклали на вбзъ, абы везти до лѣкаря. Мама плачучи пбдкладала ѣи подушку пбдъ головы.

— Бодай я вже не дочекавъ насъ дохторувати! Кобы-сте поздыхали, то бы-мъ разъ поховавъ тай збувъ ся!

Державъ важки вбдъ однокбнки и ажь чуперъ собѣ мыкавъ зб злости.

— А ты, розпадлице, памятай, що якъ я грошѣ задурно по дохторяхъ розсѣю, тай ти амѣнь зроблю! Я тебе безъ дохторя похороню, я тобѣ буду дохторь. А вбдки-жь я наберу на васъ, на дохторѣ, на аптики та на дѣдька рогатого?! Та мбй мозиль не годенъ цему вітримати, ой, не годенъ. Наймивъ-емъ фѣру, та лѣпше вже вбдвезти на могилу та вігернути тай збути ся. Боже, Боже, що це мене найшло цои днины? Ну, ганцюю, кипай тыми безклубыми бокамы!

Потягъ конину батогомъ тай выѣхавъ за ворота.

На улици Катруся цѣкаво розглядала ся. Вбдъ осени богато овочъ настало. Вуйко Семенъ загородивъ плбтъ, старый Николай пошивъ наново стодолу. Катруся забула и за снарку татову, такъ розднявлювала ся на всѣ боки.

По полю люди орали, сѣяли. Жайворонки надъ ними спѣвали. Чорна рбля розсыпала ся пбдъ сонцемъ.

Катруся почервонѣла и все собѣ гадала: Маю въ Боазѣ надѣю, що пбдведу ся, що ще весны не стратю. Заразъ таки найду собѣ роботу. Боже, Боже! найди менѣ лѣкъ!

Певна була, що весны не стратитъ. Тато сѣдѣвъ на передѣ и довго мовчавъ. Врештѣ почавъ говорити.

— Ади, дынка якъ золото, а ты ходи по дохторяхъ!

Звернувъ ся до Катрусѣ.

— Скажи ты менѣ, дѣвко, що я маю зъ тобовъ робити? Лежишъ та лежишъ, тай нѣ житя, нѣ смерти. Я грошей набираю та набираю, тай все задурно! Кобы-мъ знавъ, де тобѣ лѣкъ, то бы-мъ шукавъ, а такъ, що я знаю? Кобы-съ вже або суда або туда! И тобѣ лѣпше, намъ лѣпше...

Катруся плакала.

— То, небого, нема що плакати, лишъ таки що правда! Ты собѣ вмрешъ и гадки не маешъ, нѣбы то не однако въ земли гнити? Яке сегодни легке житя, то лѣпше вмерти та не капарити цѣлый вѣкъ по чужбмъ поли! Вже-мъ грошей набравъ, та ще наберу на похоронъ, тай на старбсть жиды зъ хаты вігенутъ. Ехъ, кобы-мъ знавъ, що не буде тобѣ лѣку, тай быхъ зразъ завертавъ ся до дому. Добро що-то лишило бы ся на погрѣбъ.

Катруся заходила ся вбдъ плачу и кашляла на все поле.

Тато вытягнувъ зъ пазухи яблоко тай якось несмѣлино подавъ дочцѣ. Нѣколи вбнъ ще не дававъ ѣи нѣякихъ лакбткбвъ.

— Не плачь, небого, я тобѣ не ворбгъ. Я лишъ кажу, абы задурно грошѣ не вбднести, абы себе не скалѣчити тай абы тобѣ не помогло. Таже ты сама, дитинко, видишъ, що нема вбдки. Я бы тобѣ мѣзинного палця врубавъ тай бы-мъ не жалувавъ. Я за тебе маю у людей честь якъ за хлопца, бо-съ роббтница на все село. Сынку, я на тебе дувъ якъ на пѣнку тай вижу, що вмрешъ. То видко очима, що тобѣ нема віходу. Ой небого, небого, то-то мемо бѣдити безъ тебе... Ой, будемъ та будемъ...

Старый замовкъ.

— Ой, умру, умру, вже вижу, що мынѣ нема віходу, — шепотѣла Катруся.

Въѣзджали въ мѣсто.

* * *

Вертали до дому. Сусѣдъ Николай такожъ въ нимы.

— Вбнъ минѣ таке напѣявъ, що де, де, де-е-е. Мужикови до дохторбвъ не здало ходити. Кобы, каже, богато молока пила та миьиса якогось легкого абы поѣдала, абы трунокъ собѣ вілагодила, абы хлѣба бѣлого, — де що на свѣтѣ е, то загадавъ. Може воно у панствѣ помогло бы, але у нашбмъ станѣ, то не поможе. Доста того, що якъ вбнъ зачынавъ почынтувати, то я таки не деслухувавъ до кбнца. Нѣбы було бы що зъ того, що я бы вислухавъ? Най умирае такъ, якъ е. Най ві пе тотѣ медицины, що-мъ узывъ въ аптицѣ, та най або віхоруе ся або якъ сама хоче...

— А вы-жь гадаете, — почавъ сусѣдъ, — що дохторѣ даютъ мужикови такій лѣкъ, якъ панови або жидови? Бодай такъ здорови! Мужикови, що вткне, вткне тай спасай ся. Нѣбы ему хоче ся мужикови доброго лѣку пошукати? Зъ паномъ що день, то добрый день, а зъ мужикомъ що?

— Кобы то, уважьнете, кому порадити,

Преосвященого пôднятй для добра вѣрныхъ сего повѣта въ такъ неприступныхъ закутинахъ. Вкôнци ще о. парохъ подякувавъ о. пралатови за труды. На другій день, 23 червня, зôбрало ся ще разъ духовенство численно, вôдпровадило Преосвященого на дворець зелѣзничій до Устрѣкъ и тамъ ще разъ попращало свого Архипастыря.

До пôднесеня торжественности сей архіерейскои візитаціи причинило ся то, що нарôдъ всюда громадно и зъ радостію витавъ Владыку, сотками приступавъ всюда до сповѣди и св. причастія, а въ остатнôй стаціи, въ Лютовискахъ, дôйшло до тысячки. Кôний бандерія вôдпроваджували та впроваджували Архіерея въ свои села. Жиды зъ жѣнками и дѣтьми, прибравшись по святочному, всюда выходили на повитаня зъ своими приказаняма. Выстрѣлы звѣщували въѣздъ Архіерея. Велике й незатерте вражѣне зробила візитація на нарôдъ та причинилась дуже до пôднесеня религійности и моральности. Всюда, вôдповѣдно до обставинъ житевыхъ, звычаѣвъ и потребъ мѣсцевыхъ плыли зъ краснорѣчивыхъ устъ Владики слова вѣчной правды, слова знохоты до постоянности въ добрôмъ, слова вôтцѣвского упôмненя до поправы въ вдôмъ. Въ многихъ недоступныхъ закутинахъ не була ще стопа архіерея и хто знае, коли зновъ буде. Така дуже тяжка тура була въ Берегôвъ до Волосатого, до того ще повозомъ и при великôй слотѣ. Тою дорогою ѣхати вôзкомъ дуже прикро навѣть коли дорога суха.

Пôдчасъ візитаціи въ Тарнавѣ посвятивъ Архіерей фундаменты пôдъ нову деревляну церковь, що теперь будуе ся, и причинивъ ся зъ о. пралатомъ значнѣйшими датками до пôбудованя ей. Такожъ въ Лютовискахъ обдарувавъ Архіерей громаду значнѣйшою квотою на прикрашене новои церкви, обдарувавъ убогихъ мѣста и шкôльну молодѣжь.

Священникъ кондеканальный.

НОВИНКИ.

— Вчера вечеромъ вôдбуло ся въ сали засѣдань товариства „Просвѣты“ засѣданє Комітету будовы руского народного театру у Львовѣ пôдъ проводомъ заступника головы проф. д ра Петра Стебельского. Головою Комітету бувъ пок. о. Алексѣй Торонський, отже зôбраний члены выбрали теперь головою проф. д-ра Петра Стебельского а заступникомъ головы директора Александра Борковского. (Скарбникомъ есть проф. Петро Огоновскій, контрольоромъ инжінеръ Осипъ Ганкичакъ, а секретаремъ д ръ Кость Левицкій.) Дальше на мѣсце бл. п. о. Торонського Комітетъ кооптувавъ судового радника Кароля Пôдлашецкого.

По мысли ухвалы на попереднôмъ засѣданю комітетъ постаравъ ся у намѣстництва о вôдновленє дозволу збираня складокъ на будову театру. Президія намѣстництва дозволила збиранє складокъ въ краю по конецъ 1899 року, зъ выключеньмъ квестованя вôдъ дому до дому и пôдъ узлôвѣмъ, що особы займаючій ся збираньмъ складокъ будуть засмотрений въ цертифікаты выставлений Комітетомъ а корамізованій ц. к. директоромъ поліціи. — Отже хто маe зъ давнѣйше такій цертифікатъ, нехай корыстае зъ него и збираe складки, а хто не маe, нехай удасть ся до „Комітету будовы руского народного театру у Львовѣ“ (до канцелярія „Просвѣты“ ринокъ ч. 10) а вышле ся ему. Се вôдносить ся також до бльокôвъ. (Хто ще не здавъ рахунку зъ давнѣйше взятыхъ бльокôвъ, зволить учинити се якъ найскорше.)

Дальше Комітетъ принявъ до вѣдомости, письмо вôдъ „Товариства именн Котлярев-ского“.

Вкôнци принявъ комітетъ до вѣдомости, що вчерашного дня станъ [зôбраного товариствомъ „Просвѣтою“ и „Комітетомъ будовы руского народного театру у Львовѣ“] фонду выносивъ 30.098 зр. 61 кр., вчисляючи въ те и вôдсотки.

— Вчерашну новинку о пописѣ въ рускôй женьскôй школѣ выдѣловôй у Львовѣ доповняемо нинѣ: Директоромъ школы бувъ п. Едвардъ Харкевичъ, а учили дѣвчатъ панове и панѣ: катихитъ о. Дамянъ Лопатинський, Марія Лѣсецка, Іосифа Паньковска, Теофіля Огоновска, Ольга Барвѣньска, Олена Кулачковска, Марія Арданôвна, Иларій Огоновскій, Василь Бѣлецкій и Осипъ Роздôльскій. Въ мартѣ сего року візитувавъ школу краевый инспекторъ Дѣстрянський и дуже похвалили школу заявивъ, що она стоить на высотѣ публичныхъ шкôлъ выдѣловыхъ. Въ школѣ була половина ученицъ зъ провінціи. О пописѣ ученицъ деклямаціями мы вже вчера писали; нинѣ-жь додамо, що и спѣвъ ученицъ при фісгармонiи бувъ рôвно-жь гарный, а основаный на мотивахъ народныхъ и церковныхъ. Роботъ ручныхъ выказали ученицѣ богато и красныхъ; нѣжь инши означали ся роботы ученицѣ Олены Витвицкои, але взагалѣ видко було, що всѣ паночки щиро прикладались до роботъ ручныхъ, майже выключно на взорахъ народныхъ.

Прощальну промову въ имени ученицъ цѣлои V. класы вы голосила Олеза Витвицка. Завязуючи ширу любовь для всѣхъ добродѣевъ сей школы, высказала вдяку тымъ патріотамъ, що ревно подбали о утворене школы, въ першôй мѣрѣ директорови п. Харкевичеви, дальше панямъ учителькамъ та панамъ учителямъ и всѣмъ пожедала: всякого гаразду на многій многій лѣта и щасливыхъ та веселыхъ вакацій. Напослѣдокъ звернулась до товаришокъ и сказала: „Мы, дорогій товаришки, желаймо собѣ веселыхъ вакацій, розходячись на недовгій часъ. Не лишаймо того дорогого майна науки, якимъ насъ надѣлили тутъ за часъ одного року, але возьмѣмъ пôдъ рôдну стрѣху та розкажѣмъ нашôй родинѣ и знакомымъ, що доки надъ нами опѣкуномъ наша руска школа, мы можемо твердо вѣрити, що наше слово, наша дума не вмре, не загине“. А закôнчила красными словами нашои поетки Уляны Кравченко:

Наука — се сила,
Що красну будучôсть намъ дасть
И нашôй родинѣ розверне ся щастя
И тёмрявы зломить ся власть.

— Шкôльне. Закôнченє року шкôльного вôдбуде ся въ женьскôй рускôй школѣ вправъ въ понедѣлокъ о 9 годинѣ рано въ домѣ при площи Стрѣлецкôй ч. 6.

— На дохôдъ будовы церкви въ Бережанахъ вôдбуде ся заходомъ Бережаньского Бонна огородова забава на Рурискахъ вô второкъ 11 ого липня 1899 о годинѣ третôй по полудни. Вступъ 25 кр. Особныхъ запрошень не высылае ся. Въ складъ програмы входять: льотерія фантова, вôдспѣване кôлькохъ пѣсень, забавы товарискій и т. н. Буфетъ возьме въ свои руки нашъ купець п. Шкирпанъ. Сли-бы була непогода, то забава вôдбуде ся въ льокали товариства. Зъ уваги, що цѣль забавы є дуже взнесла, не повинень нѣхто вôдказати ся вôдъ сеи забавы. — *Комітетъ.*

— Зъ Тернополя пишуть намъ: Въ Тернополи устроюе дня 13 н. ст. липня с. р. спеціально до того зложеный комітетъ на дохôдъ мѣсцевои Бурсы рускои концертъ въ сали Сокола. Концертъ запонѣдае ся дуже красно. Ласкаву участь свою приобѣцявъ звѣстный артистъ цитристъ Вилов. о. Купчиньскій зъ Бѣлковець. Въ програму хоральну входять: Лисенка Quodlibet I., Шевченка Лисенка „Кругомъ неправда и неволя“ и Наврôцкого-Тополиницкого „Небесная помôчь Божа“. Хоръ складае ся головно зъ сегорôчныхъ абітурієнтôвъ тернопôльскои гімназіи, але буде змôцненый спеціально до того запрошеными визначными замѣсцевыми силами. Точна програма подасть ся въ найблизшôмъ часѣ. Білеты можна замовляти у п. Стахевича. — За Комітетъ: *А. Стахевичъ, Петро Нижанковскій, Иванъ Колачъ.*

— В. справѣ адвоката д-ра Кратера выходять новій цѣкавій рѣчи, а сли они правдивій, то выйдуть зъ сего новій компромітацій. Слѣдство мало выказати, що д-ръ Кратеръ, выѣзджаючи до Америки, забравъ зъ собою тôлько придане жены, а всѣ депозиты полишивъ ненарушенй. Инша якась особа, що знала о утечи Кратера и мала доступъ до его канцелярій, скористала зъ сего и выкрала депозиты, думаючи, що цѣла вина спаде на Кратера. Такъ навѣть дѣйстно стало ся, але опôсля, по выясненяхъ вôдъ Кратера и по переведеню слѣдства, переконано ся, що депозиты украв хто иншій. Кажуть, що власти судовій вже напали на слѣдъ тои особы. — Здаеть ся, що зъ огляду на сей сензаційный оборотъ справы д ръ Кратеръ дôстане листъ зелѣзный, щобы мôгъ прибути до Львова и справу выяснити — Вчера рознесла ся у Львовѣ нова поголомска, що въ справѣ Кратера можна сподѣватись кôлькохъ арештованъ и що ще выкрые ся якась нова компромітація, котра потягне за собою свѣжій жертвы — а може и самоубійства. Сумно!

— Провізоричными инспекторами окружными для шкôлъ народныхъ именований: кс. Стан. Карбовскій учитель религіи мужескои школы въ Тарновѣ для округа шкôльного Вадовицъ; старшій учитель 5 класовои школы въ Березовѣ Ив. Немецъ для округа шкôльного Тарнобжегъ; старшій учитель 6-класовои школы народнои въ Болеховѣ Мечь. Людв. Поповичъ для округа Перемышляны; професоръ гімназіи въ Тернополи Юл. Добряньскій для округа шкôльного Ряшевъ.

— Нещасна пригода лучила ся нинѣ у Львовѣ при будовѣ польского театру. Зъ рустованя упало сѣмь робôтниковъ, а зъ тыхъ покалѣчили ся деякй дуже тяжко. Вôдставлено ихъ до шпиталя.

— Испытъ зрѣлости въ гімназіи въ Золочевѣ вôдбувъ ся въ дняхъ вôдъ 3 до 5 липня пôдъ проводомъ делегата краевои рады шкôльнои проф. университету д-ра Людвика Фінкля. Всѣхъ абітурієнтôвъ приступило до сего испыту 20, а то 18 публичныхъ а 2 екстерністы; пôсля народности було 6 Русинôвъ, 10 Полякôвъ и 4 жидôвъ. Русины зложили испытъ всѣ, а именно: Авдикович Осипъ, Жолнѣрчукъ Федоръ [зъ вôднач.] Коропецкій Иванъ, Марисюкъ Францъ, Темницкій Володимиръ и Тирпакъ Юліянъ. Свѣдоцтва роздано матуристамъ дня 6 липня по торжественномъ богослуженю, котре вôдправивъ проф. о Сидôръ Озерскій.

— Нова стація телеґрафічна, зъ ограниченою службою денною, буде отворена зъ днемъ 15 с. м. въ Креховичахъ [долиньского повѣта] при тамошнôмъ ц. к. урядѣ почтовôмъ.

— Артистъ-малярь п. Теофіль Копистиньскій выкôнчивъ для новои церкви при „Народнôмъ Домѣ“ напрестольну икону „Преображенія Господнього“. Образъ вже умѣщеный.

— Вѣсти зъ Канады. Американьска „Свобода“ пише:

„Уряд не справоздане выказуе число еміґрантôвъ до Канады зô всѣхъ сторôнъ свѣта за пять мѣсяцѣвъ с. р. поважну суму, бо 30.000 головъ. Въ тôмъ справозданю сказано, що въ трохъ слѣдуючихъ мѣсяцяхъ досягне число еміґрантôвъ до 60.000. Въ минувшôмъ роцѣ прийшло еміґрантôвъ до Канады 28 000.

Найбôльше число еміґрантôвъ прийшло сего року въ Галичины и Буковины, духобôрцѣ и Нѣмцѣ въ Россіи и зъ Австріи. Всѣхъ Русинôвъ зъ Галичины и Буковины рахують на 17.000 душъ въ Канадѣ, духобôрцѣвъ на 8.000 душъ, а Нѣмцѣвъ, що прийшли сего року зъ Россіи, Австріи и зô Сполуч. Державъ 10.000. Часть Русинôвъ зъ Галичины и зъ Буковины запровадили сеи весны на E. Selkvik Assa въ числѣ 1298 душъ, але ледви 75 тамъ остало; прочій забрались: до Едмонтонъ 100, до Форкъ Ріверъ 300, до Іорктонъ 500, а прочій до Beausejour и до Whitemouth.

Парламентъ въ Оттавѣ ухвалилъ будову зелѣзницѣ зô Саскачеванъ до Едмонтонъ. Буде то получене Едмонтону зъ Prince Albert. Той шляхъ буде переходити черезъ Едну, отже черезъ руску найбôльшу кольонію въ Канадѣ, то причинить ся въ великôй мѣрѣ до зросту и добробыту нашои кольонiи. Дотеперь мають наши кольонiсты въ Еднѣ бôльше якъ 50 миль до першои зелѣзничои стациі въ Едмонтонъ.

Двохъ Русинôвъ и одна женщина, котрій потерпѣли при выскоченю поѣзду зъ шинъ близько Едмонтонъ дôстали вôдъ компаніи зелѣзничои 7·50 долярôвъ. Красна нагорода!

Дня 18 червня с. р. приѣхавъ до Halifax корабель „Бравилія“ и привезъ 400 Русинôвъ еміґрантôвъ зъ Галичины. Нашъ кореспондентъ, державный урядникъ К. Геникъ выѣзджавъ противъ еміґрантôвъ, щобы супровадити ихъ до Вінніпеґъ.“

— Посломъ до ради державнои зъ курія бôльшои посѣлости выборчого округа Перемышль-Ярославъ на мѣсце пок. Леона Хшановского выбрали обшарники вчера д ра Станислава Домбского. Вôддано 66 голосôвъ, отже абсолютна бôльшôсть була 34. А дôстали: д-ръ Домбскій 42, а бувшій комісаръ староства Мечиславъ Задора Пашкудскій 22 голосы.

— Зъ львôвского университету. Міністеръ просвѣты потвердивъ ухвалу колеґія професорôвъ, допускаючу префекта римо-кат. семинарія духовнои у Львовѣ кс. д-ра Ив. Жуковского на приватного доцента теольоґіи фундаментальнои и фільософіи христіянськои на выдѣлѣ теольоґічнôмъ у Львовѣ.

— Дрôбній вѣсти. Міністеръ судôвництва д ръ Руберъ вôдъѣхавъ уже до Вѣдня. — Нинѣ о 9 годинѣ рано вôдбувъ ся похоронъ самоубійника д-ра Генр. Шидловского при численнôй участи публики, але безъ священника. — Въ Чукалôвцѣ коло Станиславова — померли вôдъ отровы три особы, але не селяне, а зъ жидôвскои родины Фінкельштайнôвъ; по спожитю на обѣдъ рассолу и мяса показали ся у нихъ проявы отровы; причина невѣдома, а слѣдство веде ся. — У Львовѣ отвирае панъ Гольдблятъ-Камерлінгова зъ початкомъ шкôльного року женьску гімназію, де буде приготовляти до испытôвъ зрѣлости. — Вѣнчане п-ны Олены Танчукôвны, доньки бл. п. совѣтника краевои дирекціи скарбу зъ п. Олександромъ Баранецкимъ, концепістомъ краевои дирекціи скарбу, вôдбуде ся у Львовѣ дня 11 н. ст. липня о годинѣ 8-ôй вечерь въ церквѣ Св. Параскевіи.

Посмертній ✝ оповѣстки.

О. Вікторъ Бѣлиньскій, совѣтникъ митрополичои консисторіи, парохъ въ Шибалинѣ коло Бережанъ, упокоивъ ся дня 4 с. м. въ 69 роцѣ житя а въ 43-ôмъ священьства. В. в. п.!

Телеґрамы „Дѣла“.

Крôковъ 8 липня. Говорять, що протекторатъ другого зъѣзду славяньскихъ дневникарѣвъ въ Крôковѣ, що маe вôдбути ся дня 21-ого вересня, маe обняти граф Казиміръ Бадені.

Вѣдень 8 липня. Соціяльно-демократичныхъ провôдниковъ и 20 инш. шахъ соціялістôвъ поліція вôдставила до краевого суду. — Дотеперѣшный санітарный департаментъ въ міністерствѣ внутрѣшныхъ справъ, буде перемѣненый въ окрему санітарну секцію. Аґенды новои секціи обймуть окрôмъ справъ чисто санітарныхъ також ветеринарійні справы и надзôръ надъ средствами пожывы.

Инсбрукъ 8 липня. Зъ нагоды 80 роковинъ уродинъ поета Піхлера, Нѣмцѣ урядили похôдъ зъ смолоскипами, котрый перемѣнивъ ся въ демонстрацію противъ князя епископа Бріксена. Пастирске письмо епископа вымѣрене противъ обходу свята Sonnwendfeier спалено передъ однымъ зъ монастирѣвъ.

Парижъ 8 липня. На мѣсце ґенерала Цурлінденa именованый ґубернаторомъ Парижа ґенералъ Брюжра. Сей фактъ выкликавъ въ кругахъ націоналôвъ пригноблене и огôрчене. Зъ огляду на се, що Дрейфусъ и его оборонцѣ потребують довго приготовлюнати ся до оборoны. судова розправа здасть ся не вôдбуде ся передъ першими днями серпня.

Лондонъ 8 липня. Парламентъ принявъ въ другôмъ читаню внесене въ справѣ новыхъ будовель въ мілітарныхъ цѣляхъ.

Вашинґтонъ 8 липня. Вже выдано розказъ выставленя 10 охотничихъ полкôвъ призначеныхъ до служby на Филиппинахъ. Ґенералъ Вайлеръ одержавъ наказъ безпроволочно поѣхати на Филиппины.

Пенінъ 8 липня. Французкій конвуллятъ въ Менче, знищеный въ часѣ послѣдныхъ забурень буде вôдбудованый на коштъ хіньского правительства. Жадання пошкодованыхъ приватныхъ особъ мають бути полагоджений мѣсцевыми властями.

Надôслане.

Д-ръ Станиславъ Фуксъ

обнявъ по вôсѣмлѣтній практицѣ дентистичній въ Чернôвцяхъ

Ателіе дентистичне

брата свого бл. п. Д-ра Франца Фукса, при площи Маріенській ч. 9, и ординуе вôдъ 9—1 и вôдъ 3—5.

265 1—5

ЛИПЕЦЬ

въ реставрациі НАФТУЛЫ ТЕПФЕРА, улиця Трибунальска ч. 12. дôмъ власный, можна дôстати щоденно вже о годинѣ 8-ôй рано горячій снѣдання

ЦѢННИКЪ.

Печена вепрова зъ капустою	15 кр
Сѣкани легки	12 „
Фляки	1 „
Нôжка телячa зъ хрѣномъ	10 „
Ковбаска зъ хрѣномъ	5 „
Каяперъ	15 „
Обѣдъ въ абонаментѣ	40 „

Всякій напитки въ найлѣпшихъ родахъ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ; для певности, що поводить въ моихъ реставрациі, даю вôдбираючимъ марки. — Найлѣпшій пивo по найдешевшихъ цѣнахъ, почавши вôдъ 40 кр. літра.

По театрѣ все свѣжа, въ великій выборъ стравъ и напитковъ заосмотрена кухня.

79 101—? Зъ высокимъ повaжанемъ

НАФТУЛА ТЕПФЕРЪ.

Всякій купоны

и выльосованій паперы вартостній 874 [1]

выплачуе безъ потрученя провізіи або коштôвъ

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

Ц. к. управ. Галицкого акційного

Банку гіпотечного.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на памятцѣ пости Галицкои

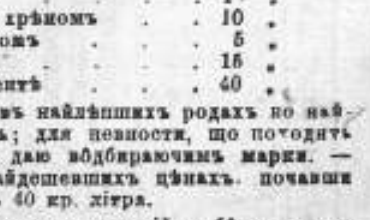

поручае въ великôмъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, бінокля, телескопы, барометры, термометры, рѣзній ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґа, тасмы мѣрничій, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджене дневникôвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

Реальность въ ПУСТОМИТАХЪ

вôдъ Львовомъ, мѣсце купелеве, перестанокъ зелѣзничій, пôвъ годины ѣзды зелѣзницею 4 разôвъ на добу, 36½ морґа въ однôмъ комплексѣ однакъ легко до розлученя на два господарства, дôмъ до мешкання, будынки господарскій и кирница на подворю, вôдъ корыстными услôвями до спродани. — Ближшій подробицѣ удѣлить Францъ Зарудзкій въ Жулицяхъ п. Бѣлыйкамень.

259 2—2

Хронічну сверблячку всякого рода лишаѣ, всякій высыпки нашкôрній поченя тѣла, рукъ, ногъ лѣчать основно и цѣлковито, досвѣдченый лѣкарями

„Ихтіоль-Саліціль“.

Можна его уживати въ всѣхъ частяхъ тѣла За надосланемъ 4 коронъ высилае его дискретно праэъ въ полученемъ спôсобѣ уживати, аптика въ Szabadszallas (Угорщина.) 240 3—52

Приватистъ VI кляси глядае лекціи на село

на протяг цілого року або на час вакацій. Бліжші інформаціі листовно. Адреса: Львів Ю. Д. poste restante. 256 3—3

Молодый архітектъ

або добрый рисовникъ злайде у мене занятя.

Василь Нагірный у Львовѣ.

238 3—3

а то наше яке? Поцулувавъ у руку тай чакай, аж скажутъ грошѣ заплатити.

— Найлѣпше було взнати у старои Иванихи. Вона, бачу, пôшла до дохторя, тай якъ вôнъ зачавъ ей шукати, то вона ему направцѣ: „Ой, каже, панѣ дохторь, дайте минѣ послѣдный лѣкъ. Я, каже, бѣдна баба, не маю изза кого дохторувати ся, та дайте минѣ послѣдный лѣкъ“. Дохторь, бачу, відинивъ ся на бабу тай каже: А ты вôдки знаешь? „Ой, каже баба, вôдки знаю, то знаю, але дай е минѣ таку рицинку на послѣдный лѣкъ.“ Якъ зачыла, якъ зачыла, тай давъ и до сегодни ходитъ...

— Коли-жь бо не стале розуму запытати ся. Вы гадаете, що то зъ паномъ такъ говорити, якъ вамъ ся здае. Кажи разъ, два, тай забирай ся, шуруй!

— Пôшла баба въ товъ рицинковъ до аптики. Дала аптикареви, а сама, не бô' ся, мудра, дивитъ ся, якъ вôнъ ме тотъ лѣкъ вилагожуватя. То вповѣдала, що якъ собѣ капнувъ того лѣку на долоню, тай наскрôзь руку перейшовъ. Але то лишь десъ сотому удастъ ся такого лѣку дôстати. А мужикамъ лишь такій лѣкъ здалный, що або суда або туда!

— Ей бѣдный свѣте, що я не розпытавъ бабы, якъ оно треба того лѣку просити! А такъ и грошѣ загубивъ и нѣчо не поможе... То-то-мъ гидно зробивъ.

— Та вѣдай нема вашѣ дѣвцѣ віходу. Адѣть, якъ вона горитъ. Нема зъ нея такъ нѣчо, якъ зъ отого листка, що вôдчѣмхнувъ ся вôдъ дерева...

— Ой нема, нема, и грошѣ пôшли. Кобы-мь бувъ хоть Иваниха запытавъ.

— Та то, видите, вôдъ чого лѣкъ. Аптикарь маe свою аптику, та вмираe...

МАШИНКИ універсальні до терти мигдалівъ, булокъ, цукру и т. п. по зр. 1·50, формы, блахи, ножѣ столовій и кухонній. Патентований стиска деревляний до шинокъ, сыру и т. п. (помыслу и выробу краєвого)

поручає ПЕТРО ХИЩОНСТОВСКИЙ торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры.

Полотна, бѣле столове рушники, хусточки, дрелїхи и т. п. власнїй выробы

продає по

цѣнахъ фабричныхъ

Краєве товариство ткацке „ПРЯХА" зъ Кросна

въ своѣй ново устроенбй торговлѣ

У ЛЬВОВѢ

при ул. Килиньского ч. 2.

Замовлення въ провінціи просимо надсылати до Кросна.

Заразомъ остерѣгаємо, що репрезентантомъ нашои фірмы, подорожуючимъ по Галичинѣ и Буковинѣ, є п. А. ЛЬОХЕРЪ, а иншихъ агентівъ анѣ похатниківъ не высылаємо. 2 31—12

ПАСТА

усувае вбдъ гарантією веснбвки, рабину по вбсѣ, бугри, опалене, червонбсть носа, кожду жовту або смаглу церу и т. и. и надае шкбрѣ нѣжный бѣлучо бѣлый, молодечо свѣжій, кольоритъ якого не можна осягнути нѣжнымъ иншимъ средствомъ.

Цѣлкомъ нешкбдлива!

Цѣна 1 картона 1 зр. (за попереди. надбсл. 1·20 зр. франко).

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукеръ аптика у Львовѣ

O. KLIER Cosmet Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen). 166 11—12

МОЛИТВЕНИКЪ ДЛЯ ДІТЕЙ

виданий

коштомъ руского тов. педагогічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продає ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

ШЛІФОВАНЄ бритовъ втзубленыхъ (hohl) приймае Иванъ Ляврукъ ножбвникъ, ул. Галацка 6.

Артистично. Ритовничо.

ЗАВЕДЕНЄ

А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.

доставляє и выконує якъ найдешевше и найстаранѣйше.

ДРУКАРНЯ зъ кавчуковыми черенками для кождого легко надаючи ся, почавши вбдъ 1 зр. и высше. Стампіль металовій и кавчуковій, сербы, монограмы, стампільні марки, станцы, таблицѣ литій и гравіровани и проче.

Замовлення въ провінціи полагоджують ся вбдворотною почтою. 121 11—52

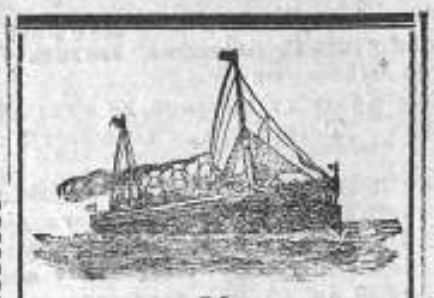

ДО

Пбвнбчнои и Полудневои

АМЕРИКИ

на

Гамбургъ

перевожу подорожныхъ всякими поспѣшными и почтовыми парбцями по найдешевшихъ подорожныхъ цѣнахъ

Переѣздъ до Нового-Іорку 6 до 7 днівъ. 187 9—30

Поясненя въ справахъ подорожи и спедиція удѣляє ся охотно.

С. ЯРМУЛОВСКІЙ

[S Jarmulowsky]

Гамбургъ, Gr. Theaterstrasse, 22.

Перша буковиньска фабрика

ПОРТЛЯНДЪ и РОМАНЪ-ЦЕМЕНТУ

Емануила Аксельрада въ Путнѣ

Нинѣшнымъ подаю до вѣдомости, що отворивъ я мою пбсля найновѣйшихъ вымогбвъ уряджену фабрику, въ котрбй на разѣ выробляємо

Природный цементъ

найзнаменитшои якости; поручаю по приступнбй цѣнѣ!

Заступство высше вымѣненои фабрики повѣрилъ я для Львова и всходнои Галичины панови

І. ЛЛЄНТАЛЬ у Львовѣ

ул. Сикстуска ч. 42

котрый зъ осмотреный моею повнов ластію, удержуе у Львовѣ значний склады и выконуе замовленя заразъ такъ у Львовѣ якъ и на провінціи.

Упрашаю Р. Т. интересантбвъ будовляныхъ о ласкаве зголошеня и переконѣдченя ся о высокбй вартости и найлучшбй якости цементу и заразомъ маю честь писати ся

зъ высокимъ поважаненъ

ЕМАНУИЛЬ АКСЕЛЬРАДЪ.

Адреса: Емануиль Аксельрадъ. Радбвцѣ (Radautz), Буковина. 166 14 20

Голляндско-Американьска лінія

зносины пароходами разъ або два на тыждень

зъ Роттердаму до Ню-Іорку

Бюро для квитъ: Wien, I. Kolowratring 10.

Бюро для покладу: Wien, IV. Weyringergasse 7 A.

I. каюта.	II. каюта.	6
1 апр: до 31 октовр. м. 290—400*)	1 авг. до 15 октобр. марокъ 200	
1 новемб. до 31 марта м. 230—320	16 октоб. до 31 юлія марокъ 180	

*) Пбсля домовини и величины каюты якъ и пбсля скорости и алокація пароходу.

КУПЕЛЬ ЛІПІКЪ (Lipik)

въ Славоніи.

Одиноке гаряче йодове алькалічне жерело (64° C) на континентѣ.

Вбдъ 1898 стація львівтальскои зелѣзницѣ (via Dugoselo) Крбмъ сего стація Полудневои зелѣзницѣ Пакрацъ-Ліпікъ [окбсова тарифа].

Преміований: въ Будапештѣ, Лондонѣ, Римѣ, Бруксели.

Елегантный курсальонъ, кавярня и реставрація, великій паркъ, прогулькова зелѣзница, знаменити готелѣ, люксусовій домы зъ купелями. Електричне освѣтленє.

На ревматизмъ, гостецъ, нервізъ, болѣ костей, катары всякого рода, якъ и на скрофулічній и инши кровні недуги и т. д. недорбвнаній. Офіціяльный купельный лѣкарь: Д-ръ Берт. Ф. Шемерей.

Розсылка термовои воды йодовои просто зъ жерела, дальше черезъ L. Edeskuty, Mattoni & Wille, Будапештъ; S. Ungarn и Heinrich Mattoni у Вѣдни.

Поясненъ всякого рода удѣлае

183 b 2—3 **Купельна дирекція въ Ліпіку.**

Стація зелѣзнича ИВОНИЧЪ.

Почта и телеграфъ ИВОНИЧЪ.

ИВОНИЧЬ

Заведене жерельно-купелеве и кліматичне въ Галичинѣ.

Щавы солоно-йодово-бромовѣ и зелѣсто-йодово бромовѣ: купелѣ йодовѣ въ 3 будынкахъ, гливово-боровинові, рѣчній заходы гідропатичній, масажь и гімнастика лѣчнича.

Вказаня: золзы, недуги жѣновѣ, гбстцѣ, дна, кила, недуги шкбрѣ, костей и нервбвъ — взагалѣ всѣ недуги вымагаючи скоршои вбдновы организму. Заведене положене въ лѣсѣ шпильковбмъ 410 метр. н. п. м. въ прекрасній гбрскій околиці. Уряджене взбрцеве: мешканя выгбдні електрично освѣтлені, водотяги, вода до пита жерельна зъ склады бюча. — Орхестра заведеня: — Три сезоны вбдъ 20 мая до кбнця вересня: въ I. вбдъ 20 мая до 20 червня и въ III вбдъ 20 серпня до кбнця вересня, мешканя дешевшій и въ тбмъ тблько часѣ можна дбстати увбльненя вбдъ таксы жерельнои. — Три лѣкарѣ: Д-ръ Клеменсъ Дембицкій, Д-ръ Станашевскій и Д-ръ Штаберъ удѣляють лѣкарскои помочи.

Склады вбдъ мін.: соли и лугу на купелѣ домовій у всѣхъ аптикахъ и торговляхъ водъ, такожъ просто зъ заведеня.

Зголошеня полагоджує и проспекты высилає оплатно ДИРЕКЦІЯ.

Управитель и лѣкарь заведеня

365 7—8 *Д-ръ КЛЕМЕНСЪ ДЕМБИЦКІЙ.*

МАШИНЫ ДО ШИТЯ ЗІНҐЕРА

човниковій и обручковій, зъ первородныхъ фабрикъ загранічныхъ и вѣденьскихъ, урегульований якъ найточнѣйше, зъ пятилѣтною гарантією

Зінґера ручній вбдъ **25 до 48 зр.**

Зінґера ножній вбдъ **27 до 65 зр.**

На раты мѣсячній по 4 зр., або готбвкою 10% дешевше. Замовленя зъ провінціи полагоджую даромъ. Цѣнники зъ точными илюстрацїями пересылаю на жадане даромъ и оплатно.

Зъ поважанемъ **Иванъ Ляврукъ** механикъ

397 52—? *Львовъ, улиця Галицка ч. 6.*

Рбкъ заснованя 1892

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНѢСТЕРЪ"

перше и одиноке руске товариство асекураційне, приручене Всч. Духовенству и всѣмъ вѣрнымъ Впреосв. Митроп. и Преосв. Еп. Ординаріятами всѣхъ трехъ епархій, обезпечае будынки, уряджене домашне, скотъ, господарскій знаряды, зббже въ зернѣ и соломѣ, сѣно въ стогахъ и будынкахъ противъ шкбдъ огневыхъ.

Станъ фондівъ гаранційныхъ зъ днемъ 31 грудня 1898 выносить:

Фондъ резервовый	96.775·05 зр.	206.880·57 зр.
Резерва премій	64.263·12 „	
Фондъ основный	45.000·— „	
Резерва спеціяльна	842·40 „	

Тарифы „Днѣстра" дуже умѣркований, услбвя обезпеченя користни, а шкоды ліквідують ся безпроволочно.] До кбнця 1898 року выносили выплачені шкоды 627.790 зр. 67 кр. Полісы „Днѣстра" приймае Банкъ краєвый при пожичках ипотечныхъ.

На житє можна обезпечатись черезъ „Днѣстеръ" въ Товариствѣ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ, котре дае найкористнѣйшій услбвя, представляє своими значными фондами найбблшу гарантію, и выдае полісы и квіты въ рускбмъ языцѣ.

Товариство взаимного кредиту „Днѣстеръ" стоваришене зъ обмеженою порукою удѣляє пожички за *оплатою 5½% и 1% додатку на кошты адміністраційні* за интабуляцію або порукою двохъ вбдповѣдныхъ ручителівъ, до сплаты въ ратахъ на 3 до 10 лѣтъ и приймае вкладки до опроцентованя вбдъ членівъ и третихъ осббъ по 4½% до 1 липня 1899. Вбдъ 1 липня 1899 будуть вкладки щадничі опроцентованій по 4%. Удѣлъ членьскій выносить 25 зр., вписове 1 зр. Членомъ бути и пожичку дбстати може тблько членъ обезпеченый въ „Днѣстрѣ". Информацій удѣлае Дирекція листовно. 34 53—0

Зголошеня о удѣленя агенцій въ охрестностяхъ, де нема бливько агентівъ „Днѣстра", приймають ся.

Львбвъ, ринокъ ч. 10. (дбмъ „Просвѣты".)

Пожички для членівъ Тов. взаим. обезп. и взаим. кредиту „Днѣстеръ" на 5½% и 1% додатку на кошты адм.

Информація и посередництво до заключеня обезпечень житевыхъ въ найкористнѣйшихъ комбінаціяхъ.

Великій крахъ!

Новый Іоркъ и Лендонъ не пощадили и стараго континенту и велика фабрика выробівъ срѣбныхъ була змушена выпродати цѣлый свбй запасъ за малою тблько вынагородою за працю. Маю повновласть ся выконати. Высылаю отже кожному за зворотомъ **зр. 6·60**, слѣдуючій предметы:

6 штукъ ножѣвъ столовыхъ зъ правдивымъ англійск. вбстремъ,
6 виличокъ зъ одного кавалка америк. пат. срѣбла,
6 ложокъ зъ америк. патент. срѣбла,
12 ложечокъ до кавы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохля до зупы зъ америк. патент. срѣбла,
1 кохельна зъ америк. патент. срѣбла,
2 кубки до пѣсць зъ америк. патент. срѣбла,
6 англійскихъ пбдставокъ Вікторія,
2 величавій свѣчники,
1 цѣдилко до чаю,
1 розлывачъ цукру.

44 предметы тблько за **зр. 6·60,**

Ти **44** предметы коштували давнѣйше 40 зр., а теперь можна ихъ мати за тую нильку цѣну **зр. 6·60.**

Американьске патентоване срѣбло є навскрбзь бѣлымъ металемъ, котрый барву срѣбла 25 лѣтъ вбдъ гарантією заховуе Найлучшимъ доказомъ, що се оголошене не є

пѣтнимъ обманствомъ,

зъобовязую ся симъ публично, вернути кождому грошѣ безъ трудівъ, кому товаръ не вподобае ся. Най отже нѣхто не опустить случайности набути сего величавого гарнітуру, котрый особливо надае ся на

Дарунокъ весѣльный або случайный

якъ не меньше для кождого домбвства.

Дбстати можна лишь вбдъ адресою:

А. Гіршберґъ

[A Hirschberg's]

Домъ експортовый американьскихъ патентованыхъ товарбвъ срѣбныхъ.

Вѣдень II. Rembrandstrasse 19/III. Телєфонъ ч. 7114

Пересылка на провінцію за готбвкою або за послѣплатою.]

Порошокъ до чищеня 10 кр.

Тблько марка охоронна побѣч стоячи запоручае правдивбсть.

Вытяги зъ письмъ признанія:

Посылку я одержавъ, есьмь зъ нея дуже вдоволеный.
Гаадъ [Угорщина], 1 вересни 1898.
Гр. Ц. Хотекъ-Гудецкій.

Зъ надбсланого товару есьмь нельми вдоволена.
Кристинополь, Галичина.
Сестра Іоанна, управителька Тов. Пр. Д. Марія.

Я такъ вздоволена зъ одержаной присылки, що моє замовленє знбвъ повторию. Краквъ 21 мая 1899. *Княгиня Амалія Четвертинъска.*

Зъ приславои заставы есьмь дуже вдоволеный и прошу о нову посылку. 181 4—5
Любачівъ, Галичина. *Бабимо,* капітанъ.

Вбдъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживане ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожъ и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на пбвостровѣ Балканьскбмъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкбрнѣ, особливо противъ

Выкидбвъ шкбрныхъ рбзного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ. Дѣланє Бергерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порилівъ, до чищеня и десинфекціи шкбры есть рбвножъ загальнб признане. Берґера мыло смоляне має 40% смоли деревной и рбзныть ся значно вбдъ всѣхъ иншихъ родбвъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованенъ треба жадати выразно Берґера мыла смоляного и уважати на побѣч помѣщеный знакъ охоронный.

Въ умертыхъ недугахъ шкбрныхъ ужива ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Бергера лѣчничого мыла смоляно сѣрчаного.

Яко найгбднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкбры

на выкады шкбрнѣ и на головѣ у дѣтей, такожъ яко незрбване мыло до мытя и кунелѣвъ для щоденного ужитку служить, обоймаюче 35% глицерины и пахуче

Бергера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ припискомъ ужитка.

Зъ иншихъ родбвъ мыла Бергера поручає ся слѣдуючій заслугуючій на увагу: **Мыло бензоове** для нѣжности шкбры; **мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладжени шкбры и знакбвъ по вбснѣ и яко мыло десинфекційне; **Берґера мыло до кунелѣвъ** зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жъ мыло тоалетове, **Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.).**

Берґера мыло петросульфольне

противъ вишневого лиця, вишневого носа, высыпокъ и свербякбвъ на шкбрѣ; мыло на весинѣвки дуже успѣшне; мыло сѣрчано молочне на нечисте лице; мыло танінове на почервонѣ и выпадъ волосся.

Берґера зубна паста въ тубахъ

найлучше средство до чищеня зуббвъ Нр. 1 на нормальный зубы, Нр. 2 для курцѣвъ. Цѣна 80 кр. Що до прочихъ мылъ Берґера вбдсылаємо до приписбвъ ужитя. Жадати все Берґера мыла, бо є много безуспѣшныхъ наслѣдувань.

Місця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, К. Миколяша, З. Рукера, К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого и фірмахъ А. Ербара, Гайсіма, Кулика и А. Рапапорта. Дальше въ аптикахъ въ *Бродахъ* Крізого, Ландберґа; въ *Борщевѣ* Аз. Шйотровского; въ *Бережанахъ* А. Дурста, Л. Нагліка; въ *Березовѣ* Галямасъ, Ербена; въ *Хировѣ* Левицкого; въ *Дрогобичи* А. Книжановского, І. Тобішека; въ *Ярославѣ* І. Ангермана, І. Рона; въ *Коломыи* Павловского, Штенцля, Витославского; въ *Камінцу* Шилевского; въ *Перемышли* у всѣхъ 4 аптикахъ; въ *Равѣ* Карпиньского, Прона; въ *Скольмъ* Леховского; въ *Самборѣ* І. Алъ севача и Гердлички наслѣдниковъ; въ *Станиславовѣ* у всѣхъ трехъ аптикахъ; дальше въ аптикахъ въ *Стрыю, Тернополи* и у всѣхъ аптикахъ бблшихъ мѣстъ Галичины. 109 15—24

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментбвъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000-чѣ мельодій найтреваліїшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тблько я по цѣнѣ 10 зр. вразъ зъ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр. 1

Зъ поважанемъ **І. КАПРАЛИКЪ У ЛЬВОВѢ.**

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одпѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянъскои. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пбдъ зарядомъ Іосифа Даниляка.

Ч. 142. Львовъ, Понедѣлокъ 28 Червня (10 Липня) 1899. Рочникъ XX.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей" выходитъ що в орнкъ, в 6б второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Кржижановскій; — у Вѣдни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитбсть за инсераты платий у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додатком

въ Австрій:		за границею:	
на цѣлый рбкъ	18 зр.	на цѣлый рбкъ	24 зр.
на пбвъ року	9 зр.	на пбвъ року	12 зр.
у Львовѣ:			
на цѣлый рбкъ	16 зр.	на пбвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пбдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженя. — Рекламаціи неопечатаний вольний вбдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. а. в.

Оголошени звыкли принимають ся по цѣнѣ 10 кр вбдъ одной стрбчки инсератовой або ѣм мѣсце а въ рубрицѣ „Надбслане" по 25 кр. а. в.

Подяки и инші доносеня приватий числять ся по 15 кр. вбдъ стишка.

Чи въ Австрій конечный переворотъ державный?

[Статья надбслана.]

„Fortwursteln" — се нѣмецке слово найлѣпше характеризує теперѣшне політичне житє Австрій, обчислене выключно на днесь.

Торбкъ занимали ся всѣ круги політичній, цѣле дневникарство австрійске питанемъ про найблизшу будучибсть нашои державы: одній (Чехи и Поляки) бажали пбдготовати опінію для перевороту державного въ реакційнбмъ напрямѣ та розсѣвали всякого рода сказочній вѣсти про наступитя маючій „Staatsstreich" — иншій зновъ вказували на заведеня загального безпосереднього голосованя якъ на одиноній выхбдъ зъ теперѣшнои путанициѣ. Сегодня положеня Австрій значно змѣнило ся: одній вдоволений, що могуть ловити рыбу въ мутнбй водѣ та лишь вбдъ часу до часу пишуть рецепты на оздоровленє Австрій въ видѣ розличныхъ брошуръ, — другій неначе жахають ся всякои гадки про будучибсть, — иншимъ всяке питанє въ сѣмъ напрямѣ зовсѣмъ байдужне. Навѣть безвзглядне орудованя параграфомъ 14-имъ теперѣшного правительства Тунъ-Кайцль не знайшло такои опоры въ опінін публичнбй, якъ бы сего можна було надѣятись. Наркотикомъ послужила тутъ у великбй мѣрѣ справа угоды въ Угорщинѣ. Но нѣ Пиррова побѣда графа Туна, нѣ теперѣшне „выжидаюче становище" абольшои часта австрійскои публицистыки не въ силѣ усунути сумнѣвбвъ що-до скорого и успѣшного полагодженя путаниць нашои державы.

Недуга Австрій и ѣи конституціи хронічна, но нинѣ перейшла вже въ бльше акутну стадію. Сѣ хороба лежить въ тбмъ, що Австрія (въ части лишь практично, въ части такожъ теоретично) въ ерѣ конституційнбй передавала що-разъ бльше власти и вплыву факторамъ зовсѣмъ непокликаным до сего, що вважали державу лишь за предметъ експльоатаціи. Сѣ то фактори выкликали вже неразъ въ Австрій бучу, щобы при сѣй нагодѣ можна мати рѣшаючій голосъ, ну... и выторгувати щось для себе. Головный же ихъ репрезентантъ гр. Казимиръ Бадені выкликавъ въ Австрій небезпечну екскльовію, згуртувавши около себе здеморалізований елементы, що не вмѣли нѣчого бльше, якъ тблько вытворити нездоровый ферментъ. Гр. Бадені упавъ, вбнъ не бувъ въ силѣ выпити пива, якого наварывъ, але его земляки таки мають нагоду зновъ „ратувати" Австрію. Розумѣють ся, якъ завсѣгды, такъ и теперь правительство поспѣшить зъ хабарями для польскои шляхты. Нѣмцамъ сѣ вѣчній „Trinkgeld-ы" за дорогій и они бажали бы увольнити парламентъ австрійскій зъ-пбдъ вплыву польскои шляхты. Бо-жь звѣстно, Поляки занадто заангажованій въ цѣлбй аферѣ, щобы теперь покинути своихъ выхованкбвъ — молодо Чехбвъ. Чехи зновъ не уступлять анѣ на крокъ въ своихъ — все-таки за далеко йдучихъ постулятбвъ, доки могуть числити на такихъ вплывовыхъ — хочь въ розличныхъ исторіяхъ касовыхъ дуже омараныхъ — союзникбвъ. Зъ уваги на се Нѣмцѣ бажають выкучити Галичину изъ дотеперѣшнои связи ѣи зъ прочими краями Долитавщины, бо не знають ни шого способу, якъ бы аломити вплывъ шляхты.

Кождый безсторонный чоловѣкъ мусить признати, що Галичина есть въ Австрій справдѣ гнѣздомъ пошести, — що якъ-разъ сыны Галичины выкликали въ Австрій нинѣшный розстрбй. „Польскій Бісмаркъ" заинавгурувавъ въ Австрій нову політыку насильства, въ его часбвъ брутальность стала въ нашбй державѣ „спортомъ", повага закона подоптана... Одначе оздоровленє Австрій принести може лишь основна санація гнѣзда сеи пошести. Иншими словами сказавши — мы не домагаємось вбдокремленя Галичины, але противно, выступаємо противъ дотеперѣшнього вбдокремленя сего нещасного краю а домагаємось привернення силы законамъ въ Галичинѣ, котрій обовязують въ цѣлбй прочбй державѣ.

Розумѣе ся, найголовнѣйшимъ нашимъ постулятомъ въ Австрій есть подѣлъ Галичины на двѣ природній части — Малопольщу и Галичину. Сего мусимо домагати ся въ имя поступу нашого народу, бо въ сей лише способбъ зможе нашъ національный елементъ, позбувши ся непокликаныхъ опѣкунбвъ, розвинати ся свобблно вбдъ взглядомъ культурнымъ, політичнымъ и економічнымъ. Чинимо се въ имя поступу усеи людскости, бо въ сей лише способбъ привернемо Европѣ нового співробітника въ праци культурній що доси марнѣвъ спиненый и калѣченый у всѣхъ проявахъ житя. Бо-жь се лежить въ интересѣ людскости, щобы кожда одиниця-людина, а тымъ бльше кожда одиниця національна мала право розвивати свои способности у всѣхъ напрямахъ. Чинимо се и въ интересѣ успѣшного розвитку нашои державы, бо лише въ сей способбъ покбичимо споры національній въ Галичинѣ, зломимо вплывъ шляхты, усунемо разъ на завсѣгды справу вбдокремленя Галичины зъ порядку дневного.

Одначе мы свѣдомій сего, що сеся справа вымагае змѣны основного закона та не може бути сейчасъ полагодженою. Проте нашимъ обовязкомъ есть указати на се, що якъ Австрію взагалѣ такъ и Галичину неособно можна охоронати передъ дальшимъ розкладомъ а безъ нѣякои змѣны конституціи — на основѣ теперь обовязуючихъ законбвъ. Бо-жь припустѣмъ, що всякій законы въ справахъ злодѣйствъ, спроневѣрень, цигањствъ, насильствъ и т. д. мали бы въ Галичинѣ таке саме значѣне, якъ въ прочбй державѣ, тогдѣ не можливыми були бы спроневѣрене и утеча Кешковского [приятеля графа Баденього]; неможливій були бы всѣ тій нечистій исторія по розличныхъ галицкихъ институціяхъ фінансовыхъ, въ котрыхъ умачали руки найвидненшій члены польскои „hierarchii społeczn'oи"; непотрѣбній були бы всѣ тій самоубійства вызначнѣйшихъ членбвъ пануючои партіи, що допустили ся надужить тблько тому, що надто вѣрили въ свою всемогучбсть; неможливымъ бувъ бы и „выббръ" 59-охъ членбвъ кола польского. [Що се фактъ, свѣдчить хочь бы и ся обставина, що я описавъ бувъ докладно кблька галицкихъ выборбвъ по нѣмецкихъ часописяхъ та домагавъ ся судового процесу, но галицкій власти доси мовчать.] Що свобода горожанська у насъ ілюзорична а могучбсть політичныхъ властій необмежена, се рѣчь загально звѣстна. Клясичный примѣръ дае намъ судово доказане надужитя власти ц. к. староств Галецкого зъ Надвірнои въ справѣ зб своимъ голяремъ, або поступоване „перлы мѣжь старостами" п. Лянкевича, котрого „штучки" я неразъ мавъ нагоду описувати; впрочбмъ они загально звѣстній. Сі „штучки" стали етнографічно цѣхою галицкого староств, котра вбдрбжняе его вбдъ товарища зъ нашихъ краѣвъ коронныхъ, се-бъ-то вбдъ нѣмецкого бюрократа. Штучки тій культувують ся скрбзь по Галичинѣ, тблькы не завсѣгды въ тбй самбй формѣ — въ бльшбй части мають закраску „політичну".

Наколи-бъ найвысшу власть въ Галичинѣ вбддано що-найменше въ руки Нѣмцѣвъ, могучбсть польскои шляхты въ мить зломана. При тбмъ годить ся замѣтити, що сегодня есть въ Галичинѣ багато партій, котрій або йдуть рука въ руку зб шляхтою, або ведуть проти неи дуже платонічну опозицію, прямо зъ боязни передъ могучостію польского кола. Одначе вбдъ тои хвилѣ, якъ могучбсть станычникбвъ буде зломана, выступлять проти нихъ въ отвертбй борбѣ не тблько польскій люмпенъ, партія Стояловского, „Związek chłopski", але навѣть польскій „демократы", що теперь належать до кола польского. [Хто пильно читае ихъ органъ, Słowo polskie, мусѣвъ запримѣти, що они неразъ выступають проти володарѣвъ въ польского кола.] Першимъ льогічнымъ наслѣдкомъ сего було бы, що польске коло могло бы числити тблько на своихъ 20 мандатбвъ зъ бльшои посѣлости; прочій курій мусѣли бы перейти въ руки Русинбвъ и польскихъ партій опозиційныхъ. Русины, що могли бы тогдѣ творити въ парламентѣ (черезъ своихъ выбраныхъ, а не именованыхъ послбвъ) поважну партію, не прилучились бы нѣколи до теперѣшнои бльшости, а такъ само и польскій партіи опозиційній. Польске коло, що завдячуе свбй вплывъ выключно свбій чисельнбй, а не моральнбй силѣ, зредуковане до 20 членбвъ, не мало бы вже нѣякого значѣня и мусѣло бы въ кождбй каденціи меншати. Яка-небудь конституція політична тогдѣ наступила бы, природный розвитокъ нашои державы бувъ бы запевненый, баденѣвска система а зъ нею и всякій переворотовій теорій втратили бы основу бутя...

Ишль 4 липня 1898.

Романъ Сембратовичъ.

Бранзолета.

Нарисъ *Поля Маргеріта.*

Маленька, любенька мадамъ Дрозъ желала собѣ на десятій роковины свого подружя нѣчого бльше, якъ бранзолету. А що она могла собѣ щось подбного желати, до того управняли ѣи тій роки, мѣсяць, днѣ, якій она присватила мужеви, дѣтямъ, господарству. Але все-таки бранзолета выдавала ся ѣй трохи за дорогоцѣнымъ дарункомъ для нея, бо тыхъ десять дѣтъ подружя не минули безъ каприсбвъ, малыхъ сценокъ и сварокъ. Але якъ вже тамъ було, мадамъ Дрозъ таки бажала собѣ бранзолеты, и то не срѣбнои, о нѣ, але золотои, зъ праздного, масивного золота; мавъ то бути ланцушокъ зъ великихъ, широкихъ, гарныхъ, дорогихъ звенъ. На жаль, то коштувало богато, а ѣи мужъ Иполитъ кивавъ головою и думавъ, чи позволити собѣ на сей выдатокъ, чи нѣ. Роковины зближали ся а Иполитъ мовчавъ завзято. Мадамъ Дрозъ сидѣла якъ на граня. Коли она йшла улицею по-пбдъ руку зб своимъ мужемъ, задержувала его при всѣхъ ювілерскихъ выставахъ и казала:

— Ахъ, дивы, яке то гарне! Нѣ, дивы, ота бльше елеґантска... А отся тутъ яка чудова! Мбй дорогенькій, не пбйшовъ бы ты спытати о цѣну? То ще не значить купити...

Иполитъ бувъ несмѣлый а неве личкій доходы зробили его ще бльше несмѣлымъ, и вбвъ не заявлявъ богато охоты до переглядання цѣнникбвъ золотника. Але мадамъ Дрозъ була дуже, дуже гарна; она глянула на него кокетливо своими синими очима:

— Иди-жь по мбй дорогенькій, тамъ нѣхто тебе не зъѣсть! А спытати ся нѣчо не коштуе.

Вбнъ пбйшовъ и выйшовъ трохи змѣшаный, заклопотаный:

— За ту бранзолету хоче 550 франкбвъ.

— То зовсѣмъ не дорого! — сказала зъ повнымъ пересвѣдченемъ. По кблькохъ секундахъ додала: — Але ты купишь менѣ ту бранзолету, серденько? непранда-жь? Якъ ты менѣ за тыхъ десять лѣтъ нашого подружя не подаруешь тои бранзолеты, то я розхорую ся зъ суму и горя, бо се було бы лишь доказомъ, що ты мене не любишь... Та оно таки такъ е, бо ты проявляешь дуже мало охоты купити ту бранзолету. Ты не хочешь зробити менѣ нѣякои приемности...

Иполитъ схилывъ голову, якъ то все роблять слабій характеры, и позвалявъ своѣй дорогбй Фансі сварити на себе. Охъ, вбнъ зъ певностію хотѣвъ бы ѣй що купити, але 550 франкбвъ на его вбдносины було рѣшучо за богато.

Хвиля вбдъ хвилѣ кивавъ вбнъ пальцями, якъ той чоловѣкъ, що розраховуе якійсь проблемъ въ своѣй головѣ.

— Що робишь, мбй скарбе? — пытала далѣ принадна маленька жѣночка. — Думаешь надъ тымъ, що маешь купити твоѣй жѣночцѣ бранзолету? Слухай, я хотѣла для твои приемности зробити собѣ синю сукню, таку, якъ ты любишь. Знаешь, таку елеґантску темносиню сукню до выходу. Отже коли купишь менѣ бранзолету, то я вбдмовлю собѣ тои приемности и не куплю собѣ новои сукнѣ; признаешь чей-же, що я поводжу ся супротивъ тебе великодушно.

Вбнъ вбдважывъ ся несмѣло замѣтити:

— Тажь ты казала менѣ недавно, що дѣти потребують бѣля и що штанцѣ Льоля за короткій.

— Такъ, такъ, — вбдповѣла, — але то ше може заждати, а штанцѣ Льоля я якось вже направлю.

Иполитъ згорбивъ ся у двоя, якъ той слимакъ, що втягае въ себе рбжки, и нѣчо не говорывъ. Безпорадный роздумувавъ собѣ: Бранзолета зробила бы ѣй велику приемность, але чи то розумно робити при нашихъ малыхъ доходахъ великій выдатки?!

Одного ранку принѣшла Фансі въ гарнбй ранній сукни, що ѣи собѣ сама вшила, до кабінету свого мужа и сказала зъ серіозною міною:

— А що бы ты сказавъ на то, якъ бы я такожъ хотѣла причинити ся до купна бранзолеты якою квотою? — Вбнъ вытрѣщивъ очи. — Ахъ! — говорила она, — може бути, що я зле зробила, але я щадила зъ тыхъ грошей, що ты дававъ менѣ на удержане дому, по одному, по два су*) и въ той способбъ удало ся менѣ зложити пару франкбвъ. Я не повинна була тобѣ того сказати, але я за добра, за дурна... Бачу, що ты такій нещасливый, такъ безрадно вѣчно рахуешь, отже я и зъ „своихъ грошей" хочу дати сто франкбвъ. То всьо, що я защадила; не уявляй собѣ, що я ще що маю. Нѣ! анѣ одного су! Маю сто франкбвъ и тымъ причиняю ся до подаруныу; купимо бранзолету на спблку. Добре, мбй любый?

Иполитъ кивнувъ рукою на знакъ, що того не хоче, але она таки заявила сердечно и ласкаво, що дасть тыхъ сто франкбвъ.

— Знаешь що, серденько? Нинѣ вечеръ я вбдпроваджу тебе зъ бюра. Пбйдемо потбмъ до ювілера. Чимъ довше думаю про ту бранзолету, тымъ гарнѣйшою она менѣ выдае ся. Я бы страшно хотѣла ѣи мати... Отже вступимо до золотника и я лише спробую бранзолету... знаешь, то нѣчо не коштуе.

Вечеромъ стояло наше подруже дѣйстно передъ выставовымъ вбкномъ ювілера.

— Охъ! — сказала Фансі — дивы но, яка она гарна! дивы, якъ она блищить! Ходѣмъ до середины... Але ты не обзывай ся, прошу тебе, анѣ слова... Я буду торгувати ся, я купую, я хочу торгувати ся.

Увбйшли въ магазинъ. Мадамъ Дрозъ казала собѣ показати бранзолету, спробувала ѣи на руцѣ, обертала ѣи сюды туды и глядѣла розпалеными очима, якъ бранзолета блистѣла при газовбмъ свѣтлѣ, такъ дивно, ажь старый, милый, добродушный золотникъ зворушивъ ся тою наивною радостю гарноѣ жѣночки. Вбнъ усмѣхнувъ ся до неи дуже солоденько. Мадамъ Дрозъ видѣла, що робить на него вражѣне, и хотѣла ее выкористати.

— Що коштуе бранзолета? Чотирнеста франкбвъ? правда?

— Пятьсотъ пятьдесять, мадамъ, — шепнувъ найсолодшимъ голосомъ золотникъ.

— О, то за дорого, пане!

— Нѣ, — вбдповѣвъ золотникъ зъ усмѣхомъ, — зовсѣмъ не дорого. А якъ вамъ въ нѣй до лица, мадамъ! Подивѣть лишь докладно, що за гарна робота. Я трачу, продаючи ѣи такъ дешево. Для васъ (вбнъ выглядавъ теперь такъ солоденько, якъ бы мавъ помадку въ устахъ] спущу на пятьсотъ сорокъ.

Она поглянула змѣшана на Иполита.

— Правда, мбй дорогій, оно все-таки за дорого? — пытала мужа зъ облеснымъ выразомъ лица и зъ добре уданымъ заклопотанемъ въ голосѣ.

— Такъ, трохи за дорого, — муркотѣвъ мужъ, — але коли тобѣ робить приемность... Вбнъ мавъ зрезигнованый и нещасливый

*) Су — француска монета: $4^1/_2$ кр. австр. вал.

Письмо до незаможныхъ родичѣвъ що хотѣли-бы своихъ сыновъ посылати до середныхъ школъ.

Хочь школъ по селахъ чимъ-разъ бо́льше, хочь народна самосвѣдомость двигае ся и ширшае а рускихъ гімназій маємо вже пять: у Львовѣ, въ Перемышли, Коломыи, Тернополи та въ Черновцяхъ на Буковинѣ, однакъ незаможній родичѣ зголошують своихъ сыновъ до гімназій дуже мало, пропорціонально менше, нѣжь давно бувало. *А пречѣнь же незаможній родичѣ могли бы поносити тягарѣ удержуваня своихъ сыновъ въ школахъ далеко скорше теперь, нѣжь якихъ десять лѣтъ тому назадъ.*

Неодинъ, перечитавши сесе смѣле речене, здвыгне раменами, а може и обурить ся на тую нѣбы-то неправду. А висока оплата шко́льна [20 зр. на курсъ]? а мундурки, а книжки, а дорогій станціѣ? чи то для незаможныхъ родичѣвъ? — закине де-хто. Але я зновъ кажу, що мене прямо обо́рчують ти люде, що не поінформованій якъ слѣдъ въ дѣйстнымъ станомъ рѣчей, отсими страхами спиняють навѣть заможнѣйшихъ мѣщанъ и селянъ вѣдважити ся по́слати своихъ сыновъ до гімназій. Тѣ панове и духовний отцѣ, що *такъ* информують нашихъ мѣщанъ и селянъ, дѣлають противъ народного интересу, хочь правда, часто несвѣдомо. Поінформованый добре о всѣхъ тыхъ нѣбы-то непереможныхъ перешкодахъ, подаю интересованымъ информаціи *правдивій* и прошу горячо всѣхъ, кому народна справа лежить на серци, ширити ихъ мѣжь нашими людьми. А справа маѣ ся такъ:

Правда, що вѣдъ часу, якъ Гавчь бувъ міністромъ просвѣты, подвоено оплату шко́льну такъ, що теперь выноситъ она на одинъ курсъ по мѣстахъ до 25 000 мешканцѣвъ 15 зр., а въ мѣстахъ по-надъ 25 000 мешканцѣвъ навѣть 20 зр. на курсъ; — правда, що школярѣ середныхъ школъ мусять ходити теперь въ мундуркахъ; — правда, що книжки и станціи коштують. Але на те все е дуже легонька рада:

1) Оплата шко́льна не е наложена на всѣхъ ученикѣвъ, лишь на богатыхъ або на недостаточныхъ въ обычаяхъ, пильности и поступахъ. А коли хто бѣдный и добре поводить ся та вчить ся, той не платить шко́льнои оплаты нѣколи, бо *навѣть въ першѣмъ курсѣ першои клясы* увольняе ся бѣдного, морального и пильного ученика вѣдъ тои оплаты. А давнѣйше *мусѣвъ кождый*, навѣть найбѣднѣйшій зложити оплату шко́льну бодай одинъ разъ, т. е. въ першѣмъ курсѣ першои клясы.

2) Ученики незаможныхъ родичѣвъ е у в о л ь н е н ѣ въ першѣмъ роцѣ вѣдъ ношеня приписаного мундурка и доперва въ другій клясѣ мусять собѣ его справити. Але и тогдѣ бѣдни ученики мають способы прийти легко до недорогого мундурка. При гімназіяхъ рускихъ и польскихъ е руска запомогова товариства, що ученикамъ бѣднымъ а пильнымъ справляють мундуры, а родичѣ складають належитость дрібными ратами. Сли ученикъ вже дуже бѣдный а дуже пильный, то бувае, дбстане мундуръ задармо. Видите, що и тыхъ ославленыхъ мундуркѣвъ нема такъ чого боятя ся. Правда, що они може и дорожій вѣдъ цивільныхъ убранъ, але за те далеко тревалыій.

3) И книжки не такій страшно дорогій. Новыхъ не купуйте, коли нема защо, а купуйте уживаній, часами о половину дешевшій вѣдъ новыхъ; а коли не стае грошей всѣ купити, то зновъ товарыства запомоговій надѣляють бѣднѣйшихъ ученикѣвъ шкільными книжками, о скѣлько можуть. Але якъ ремѣсникъ безъ орудій свого ремѣсла робити не може, такъ ученикъ безъ книжки не навчить ся богато. Тому-то не треба скупити кѣльканацять або кѣлькадесять центѣвъ на книжку, а таки ей сыновп купити. Та й всѣ книжки до першои клясы (уживаній) не коштують бо́льше якъ *три* зр. А на тѣлько вже стягне ся той, хто думае сыновп бо́льшу освѣту дати.

4) Станцію выбрати собѣ кождый може, на яку кого стане. Коли село близько мѣста, де дѣти ходять до школы, то таки могутъ в у родичѣвъ мешкати, тымъ бо́льше, що теперь лишь рано приходить ся до школы, а пополудни хи́а дуже рѣдко. Якъ кому дальше, нехай помѣстить его на такій квартирѣ, щобы тамъ мавъ кромѣ примѣщеня и опалу, ще й право. Харчь можна посылати въ дому, а господиня звычайно зобовязуе ся варити. Якъ де е бурса, то тамъ можна примѣстити сына або за вселикою мѣсячною оплатою або навѣть и даромъ. Та ще е одинъ дуже добрый способъ: сли бы зъ якого села выбрало ся бодай трехъ-чотырехъ ученикѣвъ до гімназій, то найлѣпше бы було вынайняти для нихъ одну квартиру недорогу въ кухенкою и вѣддати ихъ вѣдъ опѣку якомусь бѣдномъ, поважномъ, старшомъ вдовицѣ зъ того села, котра бы могла перенестись до мѣста, а за дозоръ надъ учениками мала бы при нихъ удержане и мешкане въ кухонцѣ. Яка бы она вдячна була родичамъ за ихъ ласку! Коли-бъ зъ одного села выбрало ся бо́льше ученикѣвъ, то могла бы перенести ся до мѣста навѣть якась родина, що не маѣ въ селѣ грунту, и знайшла бы примѣщене при учениках.

Отже кто вѣдважи, а дѣло пойде добре. Могъ бы хтось заканути, що сыны бѣдныхъ родичѣвъ мимо того всего злядене житя въ гімназіи вели бы. Я тому не перечу, але пытаю ся: о скѣлько було бы то ихъ житя лѣпше въ домѣ бѣдныхъ своихъ родичѣвъ? якій выгляды ихъ на лѣпшу будучность, якъ останути дома? яка користь для Русиновъ зъ тыхъ марно неразъ загибаючихъ талантѣвъ? А зъ гімназіи, хочь неодинъ и въ кулаками перебивати ся буде черезъ житя, хочь неодинъ и впаде може въ борбѣ о хлѣбъ насущный, выйде ихъ таки значнѣйше число, нѣжь досп, и стануть въ рядахъ нашихъ духовныхъ трудовникѣвъ. Маѣ бѣдувати дома безъ надѣи на полекшу, то волыть бѣдувати въ школѣ надъ книжкою, що и отворить ему поле до працѣ надъ народомъ и, правду сказавши, може ему улекшити хочь трохи его долю: Тожь прошу розважати и, набравши вѣдваги пробовати запасувати своихъ сыновъ до школъ середныхъ.

Випсы вѣдбуваютъ ся въ гімназіяхъ рускихъ и польскихъ або передъ вакаціями въ днихъ 15 и 16 липня або по вакаціяхъ 1 и 2 вересня. Але сыновъ треба заголосити у директора все бодай одинъ день передъ тымъ до испыту вступного, отже або 14 липня або 31 серпня. Зъ собою треба принести: 1) метрыку хлопця; 2) свѣдоцтво школьне, сли ученикъ х дивъ до школы, а сли учивъ ся дома то не треба свѣдоцтва; 3) свѣдоцтво щепленя вѣспы, а якъ бы не можна сейчасъ выстаратись о то свѣдоцтво, то можна донести его пізнѣйше. При рускихъ гімназіяхъ въ Перемышли и въ Коломыи е приготовляюча кляса для такихъ хлопцѣвъ, що ще не добре пѣдготованій до першои клясы гімназіяльнои. До такои клясы дуже добре е ходити такимъ дѣтямъ, що ихъ родичѣ приготовляютъ до гімназій, бо тамъ подаютъ науку професоры гімназіяльній, а дѣти приучуютъ ся карности и порядку такого, якъ въ гімназіи. Вступна такса не велика: до першои клясы гімназіи всего 3 зр. 10 кр., до приготовляючои клясы лише 1 зр. Але вѣдъ тои таксы не можна увольнити вже нѣкого.

Родичѣ! Посылайте своихъ дѣтей, якъ лишь маютъ охоту и талантъ до наука! Не жахайтесь тягарѣвъ, а вашій дѣти колысь вдячній вамъ будуть за те, що вы по батькѣвски та по материньски подбали про ихъ судьбу та годали вамъ можность потрудати ся для добра нашого народу!

[Всѣ наши руски часописи, столичній и провінціональній, прошу дуже уклінно перепечатати отсій пояснена.]

О. М.

Страты кал. Касы щадничои.

На зборы дня 14 с. м. выготовлено білянсъ Касы зъ днемъ 31 грудня 1898 р. на основѣ докладныхъ уже дать въ выказомъ стратъ, якій Каса потерпѣла.

Отже страта Касы зъ днемъ 31 грудня 1898 року выносить: цѣлый фондъ резервовый 4,106.03 + 1,990.989 зр. = 6,097.052 зр.

Довги Щепановского и Вольского та Одживолъского ось-якій:

Щепановскій внесокъ: а) на бѣжучій рахунокъ 2,852.059 зр., — б) на векслѣ 733.404 зр., — в) пѣдъ именемъ Kühnel на бѣжучій рахунокъ 709.990 зр., — г) пѣдъ именемъ Фреліхъ на бѣжучій рахунокъ 536.183 зр.

Вольскій и Одживолъскій винний: на векслѣ 2,148.108 зр.

Разомъ Щепановскій, Вольскій и Одживолъскій винній 6,970.745 зр.

Нечувана рѣчь: Щепановскій взявъ на рахунокъ бѣжучій звышъ чотири мільоны, а пѣдкладомъ на тую суму служила его книжочка щадинча на 19 зр.!

Выдѣлъ касы — якъ кажуть поставити на зборахъ внесене, щобы білянсъ приняли до вѣдомости, але безъ удѣленя абсолюторія бувшому заряду.

Переглядъ політичный.

Въ справѣ австро-угорскои угоды Mont. Ztg. заявля, що донесеня дневникѣвъ о речениди оголошеня угодовыхъ законовъ и розпоряджень фальшивій, бо сего речениця дефінітивно ще не уложено. Выринули именно деякій дрібній перепоны. Гр. Тунъ поѣде нивѣ до Будапешту, а бр. Дінавлі здаеть ся завтра. Можлива также рѣчь, що и Кайцль поѣде туды, щобы конферувати зъ своимъ угорскимъ товаришомъ. До тои самои часописи доносять, що справа пѣдвышеня платнѣ офіцировъ ще не закінчена. Мимо того міністры вѣйны и оборопы приготовляють дотычне предложене для найблизшои сесіи спѣльныхъ делегацій, котра вѣдбуде ся въ пізнѣй осени.

Нѣмецке людове сторонництво оголосило протестъ противъ заведеня австро-угорскои угоды на пѣдставѣ §. 14-ого. Зразу бувъ плянъ выдати спѣльный протестъ пѣдписаный всѣма нѣмецкими опозиційными сторонництвами, але здаеть ся, що тѣ сторонництва не могли згодити ся на текстѣ спѣльного протесту и тому кожде сторонництво выступить зъ власнымъ протестомъ. Нѣмецке людове сторонництво въ своимъ протестѣ выступае остро противъ уживаня §. 14 ого, противъ угоды заключеной безъ затвержена парламенту и взывае всѣхъ австрійскихъ Нѣмцѣвъ, абы спѣльно зъ нимъ выступили противъ правительства, котрый нарушуе конституцію и законы. Одинъ зъ чеськихъ політиковъ умѣстивъ въ Plznensk-ихъ List-ахъ статю, въ котрій обговорюе теперѣшну ситуацію. Авторъ признае, що въ нутрѣ правнцѣ истнують поважній рѣзницѣ поглядовъ, котрій однакъ выявлять ся доперва въ вересни по скликаню рады державной. Въ правици истнуе група, и то не лише польскихъ послѣвъ, котра е той гадки, що Чехамъ пороблено за далекій концесіи и тому домагае ся полагодженя спору черезъ знесене языковыхъ розпоряджень, а октройоване языкового закона, на котрый згодили бы ся также Нѣмцѣ. Тутъ истнують два блуды. По перше той, що навѣть найбо́льше вилывовій особы не мали бы силы опирати ся змаганямъ, котрій набирають що разъ бо́льшои силы, а подруге, що ческій народъ и ческа репрезентація не стерпѣли бы такого правительства, анѣ такихъ вѣдносинъ, котрѣ рѣвнали бы ся вѣдкиненю найлѣпшихъ чеськихъ намѣровъ, чеськои уступчивости и услугъ, вѣддаиыхъ чеськимъ народомъ въ дуже тяжкихъ часахъ.

Зворотъ въ некорысть Чехѣвъ выкликавъ бы мѣжь ними таке невдоволене, о якомъ у Вѣдни ще нѣколи не чули. Хто отже хоче держави добре и честно служити, не буде спекулювати на розламъ въ правици, але скорѣйше буде въ усѣхъ силъ старати ся, абы заведено дѣйстне правительство правицѣ.

При кінци серпня маѣ у Вѣдни зібрати ся выконуючій комітетъ правицѣ на засѣдане, на котрімъ правительство представить свои намѣры що до средствъ, якій намѣрае ужити въ цѣли привернена упорядкованыхъ парламентарныхъ вѣдносинъ. Slovenec доносить, що президентъ міністровъ скликавъ до Вѣдня деякихъ вызначнѣйшихъ послѣвъ правицѣ на конференцію. Пѣсля доносеня того самого дневника, міністерство просвѣты рѣшило ся розвинути дальше словѣньску низшу гімназію и V-та кляса тои гімназіи маѣ бути отворена вже въ найблизшомъ школьномъ роцѣ.

Sonn- u. Montagsztg. довѣдуе ся, що ухвала дольшно австрійского сойму въ справѣ громадскихъ выборовъ до Вѣдня не буде предложена до санкціи. Правительство, по переведеню студій надъ сею справою, що значно вже поступили, або ту нову ординацію цѣлкомъ вѣдкине, або зверне ей сомоги, въ цѣли переведеня въ нѣй далеко сягаючихъ змѣнъ.

— —

Зъ причины атентату на сербского екс-короля, арештовано вчера въ Сербіи знова кѣльканайцять осѣбъ, а мѣжь ними также архімандрита Міліца. Предпринято также численій домашій ревізіи. Слѣдство веде ся въ подобнѣмъ напрямѣ. Правительство хоче добути, чи заговоръ бувъ уложеный радикалами, чи прихильниками Караджорджевича, або чи обѣ групы не дѣлали въ порозумѣню. Кнежевичь признавъ ся цѣлковито до вины и збанавъ, що его радикали наняли до выконаня сего злочину. Инший арештованій не признаютъ ся да вины, але знайдены папиры сильно ихъ компромітують. Они передовсѣмъ компромітують посла въ Петербурзѣ Груіча, бувшого президента міністровъ въ радикальнѣмъ кабінетѣ. Его вѣзвано телеграфічно, щобы зложивъ свои агенды въ руки першого секретаря и безпроволочно приѣхавъ до Бѣлграду. Предпринято также численій арештованя на провінціи.

— —

Грета комісія мировои конференціи ухвалила слѣдуючій додатокъ до предложеня въ справѣ полюбовныхъ судовъ а) Члены сталого полюбовного суду маютъ при выконуваню своихъ урядовыхъ чинностей дипльоматичній привілеѣ и нетыкальность; б) Центральне бюро маѣ право свобій льокаль и свою організацію вѣддавати на услуги пѣдписаныхъ державъ; в) пѣдписаній державы обовязуютъ ся вѣддавати урядови копію мѣжь ними заключеной полюбовной угоды, и всѣ засуди выданій внишими полюбовными судами. Пѣдписаній державы обовязуютъ ся также передавати урядови законы, розпорядженя, акты также всѣ документы, що констатуютъ выконане оречень сталого полюбовного суду. Въ своимъ справозданю референтъ тои справы звернувъ увагу на се, що Гага, будучи осѣдкомъ сталого полюбовного суду, стане ся не лишь осередкомъ полюбовного судівництва, але также центромъ правничихъ наукъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

— —

Справоздане въ дѣяльности Выдѣлу товариства „Бурса имени св. Онуфрія“ въ Ярославли за адміністраційный рѣкъ 1898/9.

Товариство „Бурса им. св. Онуфрія“ въ Ярославли, засноване 1894 р. на пѣдставѣ статутовъ затверженыхъ ц. к. намѣстництвомъ, числило въ адміністраційнѣмъ 1898/9 роцѣ: 44 членовъ дѣйстныхъ въ рѣчною вкладкою вѣдъ 3 до 6 зр., а 6 членовъ-основателевъ зъ вкладкою одноразовою 100 зр., а то: 1) бл. п. Ен. д-ръ Юліянъ Пелешъ, 2) бл. п. о. Антоній Матюкъ деканъ ярославскій, 3) о. Михайлъ Куневичь ц. к. капелянъ вѣйсковый, 4) п. Кость Паньковскій настоятель института св. О. Николая у Львовѣ, 5) п. Кароль Бартошевскій ц. к. нотарь въ Ярославли, 6) д-ръ Стефанъ Федакъ адвокатъ краевый у Львовѣ.

До Выдѣлу выбраного на загальныхъ зборахъ дня 24 сѣчня 1899 р. вѣйшли пп.: крил. о. Иванъ Хотинецкій яко предсѣдатель, Кароль Бартошевскій яко мѣстопредсѣдатель, о. Кипріянъ Хотинецкій яко секретарь, о. Александеръ Паславскій яко касіеръ, о. Волод. Терлецкій яко господарь, п. Онуфрій Діяковичь и о. Мих. Дигдалевичь яко выдѣловій; о. Петро Годованьскій, Иванъ Преторіусъ и Иванъ Маслякевичь яко заступники выдѣловыхъ. Выдѣлъ вѣдбувъ въ адміністраційнѣмъ 1898/9 роцѣ шесть засѣдань, на котрыхъ рѣшали ся справы Бурсы.

выглядъ чоловѣка, що думае собѣ: Для мене не було бы приемностю ходити зъ золотымъ ланцухомъ на руцѣ, оно менѣ бы не зробило радости. Але не кождый маѣ той самый густъ...

— Отже я беру ту бранзолету, — сказала жѣнка, скоро рѣшаючись, — плати, мій дорогій!

Вѣнъ вытягъ поволеньки портфеликъ и поглянувъ на ню пытаючо.

— Ахъ, правда, я забула! Ты не маешь тѣлько при собѣ. — И дуже поволеньки вынила зъ кишенѣ маленьку портмонетку, отворила ей, не квапляючись, и положила стофранковый банкнотъ на столъ. — Voilà *) — сказала легко збтхнувши.

Потѣмъ зажадала посвѣдчени заплаты, а мѣжь тымъ, коли золотникъ писавъ, оглядала бранзолету на руцѣ. Она дѣйстно представляла ся дуже гарно на ей маленькій и делікатній ручцѣ.

Коли подруже выйшло на улицю, спытавъ вѣнъ:

— Що-жь? ты вдоволена?

— О мій дорогенькій! — кликнула она горячо. — Ты за добрый для мене. Я бы тебе зразъ поцѣлувала, коли-бъ то не на улици.

Може въ пять мінутъ опѣсля станула она передъ ясно освѣченымъ вѣкномъ склепу и оглядала бранзолету.

— Дивно! — сказала, — я думала, що она ширше. Чи то та сама, що мы ей вчера видѣли?

— Зовсѣмъ певно, моя дорога.

— Але дуже гарна, дуже гарна! — сказала она.

За пять мінутъ зновъ станула, щобы переконатись, чи добре заникае ся.

— Не знати лишь, чи то добра робота? — заговорила зъ якоюсь мінною невдоволеня и сумнѣву.

— Розумѣе ся, куплена прецѣнь въ порадномъ склепѣ.

При обѣдѣ пытала зновъ:

— Чи дѣйстно она тобѣ подобае ся?

— Дѣйстно. А тобѣ?

— О! я дуже вдоволена, дуже, дуже... лишь я думала, що она трохи масивнѣйша...

Очи у нея засвѣтились и она додала ще:

— Але, мій дорогій, за десять лѣтъ я зновъ хотѣла бы мати бриллантовый перстень. Знаешь, такій: въ серединѣ перла велика якъ зерно гороху, а довкола нея бриллянты.

По тыхъ словахъ настала маленька пауза. Перервала ей Фансі, кажучи голосомъ повнымъ выразу жѣночости:

— Ахъ! то такъ приемно мати все якесь бажане!

*) Voilà — ось тутъ.

Щобы придбати бо́льше фондо́въ для Бурсы, внѣсъ Выдѣлъ до Свѣтлыхъ Радъ повѣтовыхъ сусѣдныхъ повѣто́въ прошеня о запомогу. На внесений прошеня зволили Рады повѣтовій въ Ярославли и Яворовѣ удѣлити одноразову запомогу: перша 50 зр., друга 10 зр. Выдѣлъ внѣсъ [якъ попереднихъ лѣтъ] петицію о запомогу до Сойму, однакъ петиція не увѣнчалась пожаданымъ успѣхомъ, позаякъ на предложене ц. к. краевои Рады шко́льнои Выдѣлъ краевый во́дмовивъ запомоги на ро́къ 1898. Такожъ внѣсъ Выдѣлъ петицію до Свѣтлои Рады мѣста Ярославля и тая дала товариству запомогу въ высотѣ 100 зр. Зъ устроеного въ мясницѣ заходомъ товариства вечерка зъ танцями вилынуло до каси товариства чистого доходу безъ наддатко́въ 69 зр. 41 кр.

Выдѣлъ старавъ ся и о сплачене довго́въ, що тяжать на закупленои реальности и выплативъ въ бѣжучо́мъ роцѣ 150 зр. на часткове уморене довго́въ.

До Бурсы приняв Выдѣлъ на 1898/9 ро́къ шко́льный и адміністраційный 22 ученико́въ; середъ року прибувъ одинъ а убуло трехъ, отже було зъ ко́нцемъ року 20 ученико́въ. Бурса достатчала питомцямъ: мешкане, харчъ, топливо, свѣтло, услугу, пране и деякій книжки. Ученики були въ бурсѣ помѣщеній або безплатно або за доплатою во́дъ 2 до 10 зр. Зъ помѣщеныхъ въ бурсѣ ученико́въ ходило до першои клясы 7. до другои 5, до третои 2, до четвертои 1, до пятои 4, до шестои 1, до семои 1, до осьмои 2. Зъ ко́нцемъ 1898/9 року шко́льного два зъ осьмои клясы зложили испытъ зрѣлости, два ученики скончили клясы зъ во́дзначеньемъ, а прочій, зъ малыми выимками, зъ добрымъ успѣхомъ. Управителемъ бурсы був въ сѣмъ роцѣ п. Амвросій Кноблохъ, учитель народнои школы. Надзоръ надъ цѣлою бурсою мавъ цѣлый Выдѣлъ, а надто оденъ господарь.

Станъ доходо́въ и розходо́въ за ро́къ адміністраційный 1898/9:

А) Доходы [вкладки членьскій, запомоги, одноразовій датки и доплата питомцѣвъ]	1 937 зр. 11 кр.
Б) Розходы [на удержане бурсако́въ, сплата довгу, асекурація и выдатки адміністраційни] . . .	1.833 зр. 30 кр.
Лишаєсь на 1899/900 адмін. ро́къ	153 зр. 84 кр.

Майно Бурсы зъ днемъ 30 червня 1899:

Актива [вартість реальности и инвентаря и готівка въ касѣ] . .	5.753 зр. 84 кр.
Пасива [довгъ тяжачій на реальности] . . .	3.238 зр. 07½ кр.
Майно товариства зъ днемъ 30 червня 1899 року .	2.515 зр. 76½ кр.

Подаючи тое справоздане Выдѣлу Бурсы св. Онуфрія до прилюдноі вѣдомости, складає по́дписаный Выдѣлъ на сѣмъ мѣсци щиро сердечну подяку П. Т. Добродѣямъ, котрій въ якій небудь спосо́бъ причинили ся до по́дпесеня чи то матеріяльного чи морального нашои институції. Именно складає Выдѣлъ сердечну и прилюдну подяку Свѣтлій Радѣ громадскій въ Ярославѣ за даръ 100 зр., Свѣтлымъ Радамъ повѣтовымъ въ Ярославли и Яворовѣ, Дхв. товариству „Дністеръ“ за даръ 30 зр., Дхв. товариству „Вѣра“ въ Перемышли за даръ 20 зр., Дхв. товариству „Каса видатко́ва“ въ Радимнѣ за даръ 20 зр.; всѣмъ Р. Т. Добродѣямъ, котрій зволили жертвувати въ користь товариства; дальше Вп. пп. д-ру Ярославу Турянському и д-ру С Росберґерови за безплатну помо́чь лѣкарску, вибици Св. Редакціямъ „Дѣла“ и „Галичанина“ за помѣщуване всякихъ оголошень въ справахъ товариства.

Зъ предложеного справоздани видно, що по́дписаный Выдѣлъ, о скѣлько мо́гъ, старавъ ся всякими можливыми способами придбати якъ найбо́льше средствъ матеріяльныхъ для товариства, щобы и наше товариство могло станути на сильныхъ основахъ та щобы було въ можности принимати що-рав бо́льше число ученико́въ. Однакъ зъ поданого справоздания и маєткового стану Бурсы св. Онуфрія кождый може якъ найдокладнѣйше переконати ся, що и ше товариство ще молоденьке и потребуе доконче великои опѣки и помочи во́дъ патріотичнои нашои Р. Т. Публики, для того при сѣй нагодѣ звертає ся Выдѣлъ до Вел. Духовенства и до прочихъ Р. Т. Добродѣевъ въ умильнымъ прошеньемъ, щобъ и на будуче не забули на нашу Бурсу въ Ярославли та своими лептами по́дпирали ю, а то тымъ бо́льше, що — якъ вже въ часописяхъ оголошено було, задумуемо розширити нашу хату, де мѣстить ся бурса, бо тая за мала, не може во́дповѣсти вповнѣ своѣй задачи, а дѣлаемо се въ тій надѣи, що патріотична Р. Т. Публика, переконавшись доси о успѣшно́мъ дѣланю товариства, не залишить и на дальше по́дпирати его змагане. Отже кличемо: Родимцѣ! памятайте на руску Бурсу въ Ярославли!

Во́дъ Выдѣлу Бурсы им. св. Онуфрія въ Ярославли:

Иванъ Хотинецкій предсѣдатель, *Кипріянъ Хотинецкій* секретарь.

НОВИНКИ.

— **Русины! Памятайте на Руску Бурсу въ Ново́мъ-Санчи и довжній акціи Товариства скоро розбирайте!**

— **Зъ нагоды близькои змѣны кварталу** Адміністрація „Дѣла“ просить о вчасне во́дновленя передплаты за III. чверть-ро́къ, бо на кредитъ не высилає рѣшучо, и пригадуе справу выро́внування залеглостій, щобы не була приневолена здержувати дальшу высылку часописи.

— **Вѣче Русико́въ-академико́въ** въ справѣ утворення украиньско-руского університету во́дбуде ся въ четверъ 13 ого н. ст. липня о 3. годинѣ пополудни въ сали „Народного Дому“. — Огонмъ повѣдомляе ся ще разъ всѣхъ Товаришѣвъ и взывае ся: безусловно прибути на той день до Львова. Нѣякій перешкоды не оправдують! Жадаемо во́дъ Товаришѣвъ карности въ сповнюванѣ народного обовязку. При то́мъ звертае ся увагу Тов. матуристо́въ, що и они управненій до участи въ вѣчу. — *Комітетъ.*

— **Зѣздъ рускихъ музико́въ у Львовѣ.** Довѣдуемо ся, що за ініціятивою оо. Виктора Матюка и Вол. Садовского мае во́дбути ся сего року зѣздъ рускихъ музико́въ и спѣвако́въ у Львовѣ. На зѣздѣ то́мъ будуть порушенй важній квестіи музичній о старинно́й нашо́й церковно́й и свѣтско́й музицѣ, о ея розвою и становиску у насъ. На зѣздѣ то́мъ мае утворити ся на статутахъ „Союзъ музичный“ для спо́льного дѣланя всѣхъ у насъ знаныхъ силъ музичныхъ въ справѣ розвою спѣву и музики народнои церковнои и свѣтскои межи рускимъ народомъ. На зѣздѣ то́мъ мае рѣшити ся квестія выдавництвъ музичныхъ и выбрати ся тѣснѣйшій комітетъ редакційный для выданя стойныхъ популярныхъ дѣлъ музичныхъ теоретичныхъ и композицій, необходимыхъ для розвою спѣву и музики у насъ. До завязаного комітету, скликуючого зѣздъ музико́въ и спѣвако́въ, приступили знаменитій наши силы музичній, межь иншими Вп. оо. Максимъ Конко, Іосафъ Кишакевичъ, широ займивъ ся справою и выробленемъ статуто́въ Вп. д-ръ А. Чайковскій зъ Бережанъ, и есть надѣя, що ще бо́льше вызначныхъ силъ приступить. Ближій вѣсти о зѣздѣ и програма оголошень будуть по́дано́ше. Такій Союзы (Verein'ы) истнують у иншихъ культурныхъ народо́въ и во́ддають знаменитій услуги. Нема сумнѣву, що весь загалъ Русино́въ-патріото́въ, котрымъ добро и самосвѣдомость нашого народу лежить на серци и котрій по́знала вагу пѣсни руском въ во́дродженю народу нашого, прийме радо сесю вѣсть и широ займе ся справою, котра, коли зѣздъ удасть ся, буде у насъ великого значѣня и епохальною въ розвою культурно́мъ и музики нашои. Интересований въ сій справѣ и бажаючій взяти удѣлъ въ комітетѣ и зѣздѣ зволить во́днести ся до о. В. Матюка въ Каровѣ п. Угно́въ. [Всѣ часописи просить комітетъ вѣсть тую повторити].

— Якъ мы вже згадували, дае п. *Евгеній Гушалевичъ*, перший теноръ оперы королѣвского краевого театру нѣмецко.о въ Празѣ, и панъ *Аліцій Гушалевичева*, надворна спѣвачка саска, також и въ Коломыи концертъ въ пятницю 14-ого с. м. Програма концерту въ Коломыи така: 1) Лисенко: „Менѣ однаково“, во́дсп. п. Гушалевичъ. 2) Францъ Еркель: велика арія зъ угорскои оперы „Hunyady László“, во́дсп. панъ Гушалевичева. 3) Монюшко: арія зъ курантами зъ оперы „Страшный дворъ“, во́дсп. п. Гушалевичъ. 4) Сольо фортепіянове во́дограе п-а Ольга Окуневска. 5) Вагнеръ: арія Єлисаветы зъ оперы „Танґай зеръ“, во́дсп. панѣ Гушалевичева. 6) Верді: арія Радамеса зъ оперы „Аіда“, во́дсп. п. Гушалевичъ. 7) Матерна: „Прамха“, во́дсп. панѣ Гушалевичева. 8) Вагнеръ: Пѣсня весняна зъ оперы „Валькарія“, Лисенко: а) Милованка, б) Вечѣръ, во́дсп. п. Гушалевичъ. 9) Бізетъ: дуетъ зъ оперы „Carmen“, во́дсп. пп. Гушалевичъ. — Акомпаниментъ сбнавъ п. В. Г. Доходъ зъ концерту *на будову Народного Дому въ Коломыи.* Такъ програма якъ и цѣль высока, на яку пп. Гушалевичъ зволили дати концертъ, дають поруку, що саля буде заповнена по береги, тымъ бо́льше, що такои нагоды не буде ся мати скоро — почути артисто́въ такои мѣры, якъ пп. Гушалевичъ. Дуже много осо́бъ по концертѣ во́дбутѣмъ въ Станиславовѣ почувши, що пп. Гушалевичъ дадуть ще одинъ концертъ въ Коломыи, заявили охоту ще разъ налюбуватись голосомъ пп. Гушалевичево́въ и приѣхати на концертъ до Коломыи. Тожъ прибувайте Родимцѣ налюбуватись чаруючимъ спѣвомъ, а притомъ причинитись якоюсь цеглою до будовы „Народного Дому въ Коломыи.“ — Білеты замовляти можна въ „Народній Торговли“ въ Коломыи. Надто́мъ приймае ся зъ подякою.

— Въ четверъ дня 13 н. ст. липня с. р. во́дбуде ся въ Тернополи въ сали „Сокола“ при ул. Стрѣлецко́й на доходъ „Рускои Бурсы въ Тернополи“ концертъ въ слѣдуючою програмою: 1) Навроцкій-Тополькницкій: „Небесная помо́чь Божа“, мужескій хоръ зъ баритоновымъ сольомъ въ супроводѣ фортепіяна. 2) Hauser: Ungarische Rhapsodie op. 43, сольо скрипковe въ супроводѣ фортепіяна во́дограе п. Ив. Левицкій. 3) Вільбоа: „Моряки“ дуетъ на теноръ и баритонъ въ супроводѣ фортеп., во́дспѣвають пп. В. Безкоровайный и М. Леонтовичъ. 4) Jaroński: Burlaki, во́дограе на фортепіянѣ В. Безкоровайный. 5) Шевченко-Лисенко: „Кругомъ неправда и неволя“, хоръ мужескій въ супроводѣ фортепіяна. 6) Шевченко: „Посланіе“ во́ддеклямуе п. Іос. Стиловичъ. 7) Шевченко-Лисенко: „Ой чого ты почорнѣло“, сольо баритонове въ супроводѣ фортепіяна. 8) Carl Umlauf: Concert.-Fantasie VII. (ungarisch) во́дограе на цитрѣ о. Евг. Купчиньскій. 9) Лисенко: Quodlibet I., хоръ мужескій. — Цѣны мѣсць: крѣсло перворядне 1 зр., другорядне 80 кр., третьорядне 60 кр., паркетъ 50 кр., партеръ 25 кр., галерія 15 кр. Початокъ точно о 8 год. вечеромъ. — *Комітетъ.*

— **Стрыйскій Боянъ** устроюе дня 16 н. ст. липня (у недѣлю) въ льокали руского Касина Концертъ въ богатою програмою, котра оповѣстать ся сими днями, а по концертѣ забаву зъ танцями. Выдѣлъ сподѣвае ся, що доохрестна и мѣстцева Русь численною участію дасть доказъ сердечнои симпатіи, якою тѣшить ся нашъ Кружокъ музичный въ ширшихъ кругахъ, и тымъ заохотить его до дальшои працѣ на полю плеканя нашои пѣсни. Початокъ концерту точно о 8 годинѣ.

— **Послѣдна сего сезону прогулька до Лѣсиничъ** [Грунда] для члено́въ товариствъ Руска Бесѣда, Боянъ, Клюбъ Русинокъ и Академічна Громада (и ихъ родины) во́дбуде ся *во день св. Петра и Павла т. е. 11 с. м.* Зборна точка: Личаковскій паркъ, година 5 по полудни (точно). — *Комітетъ.*

— **Краєва Рада шко́льна** забула не запримѣтила, що 16-ого липня припадае сего року въ недѣлю. А того дня мають во́дбувати ся вступній испыты по гімназіяхъ всѣхо́дньои Галичины! Сподѣваемо ся, що Рада шко́льна *во пору* зарадить все, що потрѣбно, абы до знехтованя недѣлѣ въ школѣ не допустити та молодежи и ихъ родичамъ соблазни не давати!

— **Днесь** приѣздять до Львова три руский священики зъ Угорщины: Д-ръ Юрій Шуба, професоръ богословія въ Ужгородѣ, Петро Гебей префектъ семинарія и Юліянъ Станканинець, парохъ и популярный писатель. Цѣль ихъ подорожи есть по́знати во́дносины на галицко́й Руси Во́сторокъ рано со-бъ-то у святого св. Ап. Петра и Павла во́дслужать они службу Божу въ церквѣ св. Юра. Не сумнѣваемо ся, що львовскій Русины приймуть сердечно нашихъ угорскихъ гостій, та будуть старати ся познакомити ихъ зъ житемъ бутемъ нашои рускои громады.

— **Поборець** ц. уряду податкового въ Щирци п. Соболевскій накидае рускимъ сторонамъ польскій письма и выказы плагичій. Коли сторона письмо зверне, во́нъ змушуе дотычный урядъ-почтовый черезъ жалобу до Дирекціи почтъ до прямусового доручена письма адресатови. Чи сей панъ кваліфікуе ся на урядника въ Щирци на Руси, чи десь на Мазуры?

— **Русинка-гімназіястка.** Въ академічно́й [руско́й] гімназіи у Львовѣ зложила въ суботу п-на Катря Билинкевичѣвна [дочка о. Ив. Билинкевича изъ Звенигорода] приватный испытъ зъ II. клясы гімназіяльнои зъ добрымъ поступомъ. Нехай се буде заохотою для Русинокъ!

— **По 30 рокахъ.** Просимо всѣхъ товаришѣвъ, котрій въ липцю 1869 р. складали матуру въ дрогобицко́й гімназіи, щобы зволили надѣслати найдальше до 18 липця с. р. докладный адресъ на руки о. І. Чапельского, крилошанина у Львовѣ, площа св. Юра ч. 5, и заявили, чи возьмуть участь въ зѣздѣ товарискомъ, по чо́мъ день зѣзду буде точно означеный. — *О. Іоанъ Чапельскій* крилош. гр.-кат. Капітулы у Львовѣ. *Теодоръ Марко́въ* ц. к. радникъ суду въ Бучачи. *Д-ръ Зиґмунтъ Дзіковскій* ц. к. старшій лѣкарь повѣт. въ Перемышли.

— **Зъ Кракова пишуть намъ:** Дня 8 липня професоры Академіи штукъ красныхъ въ Краковѣ розсудили конкурсъ на актъ академичный. За найлучшу працю узнали рисунокъ п. Модеста Сосенка а п. Властимира Гофмана. Рисунки обохъ лавреато́въ во́дзначають ся прехорошою плястикою, лінією и барвою.

— **Зъ галицкихъ панамъ.** Якъ вѣдомо на шимъ читателямъ, братъ отруйного ся д-ра Генрика Шидловского, адвокатъ д-ръ Тадей Шидловскій щезъ зъ Львова безъ вѣсти, кажуть, що до Румунія. Передъ своею утечею „натягнувъ“ ще ко́лькохъ знакомыхъ на ро́зній позички и зъ тымъ „по́рнувъ“ у широкій свѣтъ. Деякій польскій газеты пишуть, що во́нъ „то́лько выѣхавъ“. Загаломъ довги Шидловскихъ доходять до 800.000 зр. Кро́мъ ордината Чарковского Голеевского жертвою обманьствъ сихъ „меценато́въ“ упала и родина Ш.

— **Директоремъ** зелѣзниць державныхъ въ Краковѣ именованый старшій инспекторъ п. Іос. Горошкевичъ.

— **Въ справѣ медалѣвъ** юзилейныхъ оповѣстила Wiener Ztg., що цѣсарь дозволивъ признавати по́дъ деякими условями юзилейній медалѣ для слугъ цивільныхъ також робо́тникамъ въ державныхъ заведенахъ го́рничихъ и лѣсныхъ, по́дчиненыхъ міністерству ро́льництва.

— **Страшна повѣнь.** Депешѣ зъ Clarvert зъ провінціи Техасъ въ по́вночній Америцѣ доносять, що страшна повѣнь въ ночи зъ во́вторка на середу навѣстила сесю провінцію. Цѣла долина Бразо стоить по́дъ водою. Ко́лькасотъ домо́въ, котрыхъ фундаменты по́дмыли филѣ, розсыпало ся, а въ спѣненыхъ филяхъ найшло смерть звыжь 300 людей, переважно мурино́въ. Шкоды доходять 10 мілио́нъ долро́въ [25 міліо́нъ зр.].

— **Авантура въ театрѣ.** Въ середу вечеромъ въ коридорѣ краковского театру по́дчасъ представленя одинъ академикъ ударивъ въ лице суфлента гімназіяльного [жида]. Причиною сего чинного зневаги було то, що суфлентъ обидивъ зъ присутности цѣлои клясы одну паню, зъ которою нашовъ улицею его ученикъ а братъ того академика. Гімназістъ оповѣвъ свою кривду братови академикови, а той по́мстивъ ся прилюдно на суфлентѣ.

— **Школа кадето́въ у Львовѣ** — о котрій мы онегды писали, що вже зъ осенію отворить ся, — обѣйме 12 морго́въ простору, на котрыхъ мѣститъ ся вісѣмъ будынко́въ и паркъ. Будова тревала неповна ро́къ, а працювало при нѣй около 600 робо́тнико́въ денно. Кошты будовы, въ сумѣ 500 тысячъ зр., покрыло мѣсто Львово́въ. Скарбъ во́йсковый мае сесю касту звернути дорогою чиншу въ часѣ 28 лѣтъ.

— **Дрібній вѣсти.** Львовска дирекція полиція заборонила товариству „Bratnia pomoc“ збирати складки на релетованыхъ академико́въ варшавского увіверситету. — Дня 20. с. м. буде во́ддана до публичного ужитку желѣзница Тшебіня — Скавцѣ. — Въ Краковѣ выхрестивъ ся жидъ фотоґрафъ Бернардъ Ґріфель зъ своею родиною. — Въ Россіи по́двышено плату офіцирамъ. — Въ Комо въ Италіи згорѣла выстава електричныхъ выиаходо́въ, уряджена въ столѣтну ро́чницю Вольты. — До Нового Санча прибувъ варшавскій архіепископъ Попель. — Въ Сяноцѣ померъ майже нагло д-ръ Титъ Лемеръ, мѣскій лѣкарь. — Въ Граныхъ коло Бередовець [пов. рогатинъского] выдобуто зъ багна труна молодого мужчины; убійство не выключене, слѣдство заряджено. — У Львовѣ померъ въ 56 роцѣ житя радникъ высшого суду краевого Адольфъ Гайліґъ. — Въ Бо́брцѣ засновано ро́льниче „кулко“, котре мае на цѣли конкуренцію зъ рускою торговлею п. Витковицкого. Отъ на що е „кулка!“ — Зъ ко́нцемъ сего мѣсяца во́дбуде ся у Львовѣ передъ карнымъ трибуналомъ розправа противъ увязненыхъ за авантуры на знано́мъ католицко́мъ вѣчу.

Надѣслане.

Foulard-Seide

65 kr.

bis fl 3.35 per Meter — japanesische, chinesische etc. in den neuesten Dessins und Farben, sowie schwarze, weisse und farbige „Henneberg-Seide“ von 45 kr. bis fl. 14·65 p. Meter — in den modernsten Geweben, Farben und Dessins. **An Private Porto- und steuerfrei ins Haus. — Muster umgehend.** 6 [2]

G. Henneberg's Seiden-Fabriken (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Иванъ Янковскій, студентъ правъ, ученикъ Академіи штукъ красныхъ и бувшій членъ „Академічного Брацтва“, уповнивъ ся дня 8 с. м. по довгій и тяжкій недузѣ въ Струсовѣ въ 29 роцѣ житя. Покійный, мужицкій сынъ, хотяй бувъ обряду латиньского, не вырѣкавъ ся народности руском, але выступавъ все яко Русинъ, будучи ученикомъ въ гімназіи якъ и опосля въ житю академічномъ. Межь приятелями, товаришами и знакомыми полишивъ память дуже честного и идейного чоловѣка. Земля ему перомъ!

Вѣсти зъ Епархіи Станиславо́вскои.

О. Іос. Левицкій въ Кривенько́мъ дек. скальского именованый совѣтникомъ Еп. консисторіи при нагодѣ 50-лѣтного юзилея священьства — О. Мих. Гулла зъ Борщева резигнувавъ зъ презенты на Кобаки [длятого намѣстництво надало презенту о. Шехони зъ Сучавы.] — Принятій въ пропозицію на Красну надво́рнянъского деканата (повторно) оо.: Як. Андрѣишинъ, Ал. Залуцкій, Мих. Садовскій, Еман. Красицкій, Ант. Левицкій, Мих. Бабякъ, Діон. Балицкій, Як. Сербиньскій и Конст. Ткачевичъ. — Консисторія вставилась до президіи намѣстництва о згоду на канонічну институцію для о. Волод. Добрянъского, катихита женьскои выдѣловои школы въ Коломыи, на Дубки, дек. городеньского. — Во́дзваный до канон. институціи на Рыбно о. Юл. Гарасимовичъ зъ Пилипча. — О. Ап. Сѣмовичъ увольненый во́дъ системіи. сотрудництва въ Космачи дек. пѣстиньского. — Правительство асигнувало дотаціи для сотрудникъ при приходникахъ; въ Озерянахъ дек. бучацкого, въ Гво́здци малѣмъ дек. коломыйского, въ Бурдяко́вцяхъ дек. скальского и въ Семако́вцяхъ дек. городеньского. — Ординаріятъ поручивъ о. Ап. Сѣмовичу, б. сотруднику въ Космачи, выкладати науку религіи въ женьско́й выдѣлово́й школѣ въ Коломыи. — Похвальну грамоту зъ архіерейскимъ благословенемъ до́стали: панѣ Клявдія Дрогомирецка, жена ц. к. нотаря въ Черно́вцяхъ, за купно до церкви въ Кимполюнзѣ многосвѣчника и Сидонія Аллячь въ Кимполюнзѣ за жертвы и украшене церкви тамъ-же; також поручено настоятелю буковиньского деканата выразити признанія вч. Ивану Красицкому за купно тетрапода до тои-жъ церкви.

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 10 липня. Поліція позаборонювала зборы, якій соціально-демократична партія намѣряла урядити вчера въ ро́зныхъ дѣльницяхъ мѣста.

Парижъ 10 липня. Межь цѣсаремъ Вільгельмомъ и президентомъ Любетомъ во́дбула ся вымѣна депешъ, въ котрои заключають, що во́дносины межь Франціею и Нѣмеччиною поправили ся. — Liberte доноситъ, що губернатора Цурліндена усунено зъ становиска губернатора Парижа на жадане міністра Мілеранда [соціяліста]. Міністеръ во́йны заявивъ, що во́нъ спокійно же на оречене военного трибуналу въ Рене, и переведе его, хоть бы арматами.

Женева 10 липня. Французка поліція выслала до Швайцаріи агенто́въ, щобы вынюхали, надъ якими планами радять такъ пильно Рошфоръ, Маршандъ и Боренеръ. Говорять, що противники ревізіи приготовляють нову демонстрацію противъ Любета на 14-ого липня.

Мадритъ 10 липня. Въ Маніли выпущено на волю 47 Испанцѣвъ, межь ними 17 цивільныхъ.

Барцельона 10 липня. На публично́мъ мѣсци выбухли тутъ онегды двѣ петарды, але не зробили нѣякои шкоды.

Римъ 10 липня. На конференціи найвызначнѣйшихъ членъ парляментарнои бо́льшости сконстатовано, що становиско шефа кабінету дуже не певне и що во́нъ не буде мо́гъ отворити новои сесіи, бо обструкція

крайнои лѣвицѣ готова на все. Для правительства нема иншого выходу, якъ лишь у ступити и лишити бѣльшости справу зреформована кабінету, або розписати новѣ выборы.

Друки на метрики шкільні виказ А) і Б)

виготовлені на дуже добрім папери продають ся в товаристві „ПРОСЬВІТА“ у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: 1бра аркушів вкладкових 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовлення виконують ся відворотною почтою. Лише скоро з замовленями поспішайте!

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Зъ Борщева. Перебувший у Ворщевѣ черезъ мѣсяць львѣвскій рускій народный театръ, котрий 26 липня 1899 любителѣ сцены рускои, борщѣвскій Русины громадно попрацювали, давъ одно представленє въ хосенъ института Рускій Дѣмъ Народный въ Борщевѣ, а дохѣдъ зъ того представленя разомъ зъ наддатками принѣсъ 112 зр. 86 кр. Наддатки прислали взглядно зложили Р. Т.: о. Ѳм. Глѣбовицкій зъ Циганъ 2 зр., о. И. Лобода зъ Глубѣчка 1 зр., о. І. Палагицкій зъ Шершеновець 1 зр., о. Мих. Борусевичъ зъ Мѣльницѣ 1 зр., о. М. Зарицкій зъ Доброкута 1 зр., о. І. Кушикъ зъ Синькова 1 зр., о. Д. Стеблецкій зъ Королѣвки 1 зр., п. М. Райнеръ нотарь зъ Мѣльницѣ 1 зр., о. Ем. Кушикъ зъ Вѣльхѣвця 2 зр., о. Сев. Матковскій зъ Боснръ 2 зр., д-ръ А. Горбачевскій адвокатъ зъ Чорткова 2 зр., о. Н. Куриловичъ зъ Волковець н. Д. 1 зр., о. Ст. Царь зъ Капустинець 1 зр., о. Ю. Герасимовичъ зъ Пилипча 1 зр., п. І. Кивелюкъ зъ Будзанова 2 зр., о. А. Левицкій зъ Бурдяковець 5 зр. 50 кр., о. П. Гіль зъ Шершеновець 5 зр., о. І. Смольный зъ Пановець 1 зр., о. И. Коцюба зъ Высѣчки 1 зр., о. И. Алексевичъ зъ Нѣвры 2 зр., о. В. Чомкевичъ зъ Нѣщатинець 2 зр., о. Капустиньскій зъ Горошовы 50 кр., о. Людв. Бонковскій зъ Шупарки 2 зр., о. Дуткевичъ 1 зр., п. Василь Яворскій зъ Нового Санча 5 зр., п. Длускій зъ Озерянъ 2 зр., зъ дрѣбныхъ наддатковъ при касѣ 5 зр. 86 кр.

(Дальше буде.)

Надѣслане.

Адвокатъ краєвый

Д-ръ Емиль Фрідъ

отворивъ канцелярію адвокатску въ КОЗОВѢЙ.

268 1—3

Лѣчница д-ра Тарнавского въ Косовѣ

за Коломию отворена на 30 осѣбъ. Средства: Лѣченя водою, діета примѣнена на способѣ Д-ра Лямана и иншій фізіятричній. 5—20

По поводу высокого курсу рентъ австрійскихъ и угорскихъ поручаємъ вымѣну тыхъ-же на

Листы заставнѣ Товарист. кредитов земского
„ „ „ краєвого банку
„ „ „ гіпотечного банку.

Яко безпечну льокацію капіталу.

Тѣ же облігаціи купуємо и продаємо дуже користно

СОКАЛЬ и ЛЛѢНЪ

Банковый Дѣмъ и контора вымѣны у Львовѣ.

Поручена зъ провінціи выконують ся вѣдворотною почтою. 7

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на пляцовій площи Галицкой

поручає въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, рѣвній ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайги, тасмы мѣрничій, піоны, лібелѣ, манометры и т. п.

Уряджена дзвоникѣвъ електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше. 5417

КАВУ

въ 5-кільовыхъ мѣшочкахъ франко

по **9** зр. **20** кр., **10** зр. **20** кр., **10** зр. **70** кр. и **11** зр. **20** кр.

ВИНО

въ 5-кільовыхъ барилочкахъ франко

по 3 зр.; 3 зр. 30 кр.; 3 зр. 70 кр.; 4 зр. 10 кр.; 4 зр. 50 кр.; 4 зр. 90 кр. (Дорожшій вина фляшками)

высилає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ и ФІЛІЯ.

92 96—?

ЖЕГЕСТОВЪ въ Галичинѣ надъ Попрадомъ зелѣзниця, почта, телеграфъ въ мѣсци.

Найвильнѣйша щава зелѣзиста. **Пора купѣлева тревае вѣдъ 20 Мая до кѣнца Вересня.** Купелѣ боровинковій, зелѣзистій, гідропатичній и попрадовій. 178 20 20

Вода жегестовска знаходить ся у всѣхъ великихъ Складахъ Водъ Мінеральныхъ.

Ординуючій лѣкарь *Д-ръ Едвардъ Брілъ [Brühl.]*

Цѣс. корол. уприв.

Рафінерія спіритусу, Фабрика румy, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ

Якова Шпрехера и С-ки

у Львовѣ

поручає старій горѣвки польскій, розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, коняки, спіритусъ, „Bon-gout“ на наливки, такожъ правдивый оцетъ спіритусовый. 366 78—?

Склады для мѣста: улиця Галицка ч. 1. — и улиця Коперника ч. 9.

УЧИТЕЛЬ органъ рускаго товариства педагогічного двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2. Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр. на пѣвъ року 1·60 кр. на чверть року 1 зр.

І. А. БАЧЕВСКІЙ у Львовѣ

ц. к. доставець надворный 224 5—12

Спіритусъ	Esprit de vin Marque d'or	Спіритусъ
На наливки	ПЕРШОИ ПРОБЫ	На наливки
На наливки	Найлучшои якости.	На наливки
Почтова	5 кґр. бляшанка	Почтова

Дешево а здорово.

Снмъ маю честь повѣдомити Р. Т. Публіку, що я отворивъ у Львовѣ при *ул. Нѣвалє ч. 3* [рѣгъ ул. Собѣского]

Молочарню и Реставрацію

де подають ся знаменитій и здоровій снѣданя, обѣды и вечерѣ по дуже умѣреныхъ цѣнахъ. — Абонаментъ на обѣды и всякій замовленя выконує ся якъ настараннѣйше и по цѣнахъ можливо дешевыхъ.

Будучи фаховымъ кухаремъ и цукорникомъ и працюючи довгій лѣта въ перворядныхъ заведеняхъ реставраційныхъ, маю надѣю, що зможу вдоволити найвыбагливѣйшимъ вымогамъ 264 2—8

Зъ поважанемъ

Иванъ Невяковский.

Матуристъ семин. учит. потрѣбный на рѣкъ на село до приготованя до матуры ученика V кл. гімн. — Адреса: *Ярошевскій* Львѣвъ, ул. св. Мартина ч. 17. 267 1—4

Ученикъ VI кл. гімн. гляда лекцій на село на часъ вакацій. *А. К. Бережаны* poste restante. 266 1—4

ПАСАЖЪ ГАВСМАНА

І. ЛЬВѢВСКЕ

Photo-Plasticon

(46 разѣвъ премѣсване.)

Въ сѣмъ тыждни е до побаченя:

Подорожь природознавця Враза

по державѣ Сіямскѣй (Индіи.)

Вступъ 10 кр. 59

Матуристъ рутинованый педагогъ, глядае лекцій. Адреса: poste restante М. П. Постолівка, п. п. Городниця. 262 2—3

БРИНДЗЯ ГѢРСКА

фасочка 5 кільова 2 зр. 82 кр.

Двѣръ Лапшинъ, п. Бережаны. 245 7—12

ЦУЦАДЛА и трокары для худобы приторучає Иванъ Ляврукъ, можѣвникъ у Львовѣ, ул. Галицка ч. 6.

Вѣдъ 1 (13) сѣчня 1897 выходить у Львовѣ що четверга (на мѣсци популярныхъ газетокъ „Батьківщина“ и „Читальня“) тыжнева популярна газетка

СВОБОДА

письмо політичне, просвѣтне и господарске для народу.

Выдае и за редакцію вѣдповѣдае д-ръ Ох. Ворковскій. Редакторъ просвѣтно-господарскои части Василь Король, учитель господарства.

Цѣлорѣчна передплата выносить 2 зр., на пѣвъ року 1 зр. Редакція и адміністрація: Львѣвъ, ринокъ ч. 10 (въ домѣ „Просвѣты“).

ПОДЯКА

Почуваємо ся до милого обовязку зложити прилюдну и найсердечнѣйшу подяку Вповажаному п. д рови Антону Терлецкому лѣкареви мѣскому въ Рогатинѣ, котрый зъ правдивымъ посвяченямъ занявъ ся лѣченемъ нашого сына та выратувавъ его зъ дуже поважнои и небезпечнои слабости. — Желаємо отже Вамъ Высокоповажаный Дебродѣю, щобы Всевышній вынагородивъ Васъ сторицею та дозволивъ въ щастю и здоровлю трудитись у Вашѣмъ гарнѣмъ званю для добра терплячои людности въ многая лѣта!

Въ Жолчевѣ 7 VII. 1899.

Димитрій и Марія Розлуцкій. 269 1—3

Семинаристъ з IV року глядае лекцій. „Т. П. Г.“ poste restante, Львів. 265 2—4

Выдане шесте.

Вже выйшли зъ друку Досвѣдчений секреты

смаженя

КОНФІТУРЪ и СОКѢВЪ

написаній Фльорентиною и Вандою и обіймають:

Смаженє конфітуръ зѣ всѣхъ истнуючихъ овочѣвъ.

КОНСЕРВЫ абѣ *КОМПОТЫ* зъ абрикозѣвъ, грушокъ, ренклотѣвъ, вишень, порѣчокъ и т. п.

Овочѣ смажены въ цукрѣ.

ВСѢ СОКИ, МАРМОЛЯДЫ,

Повидла овочевй

Консервы зъ овочѣвъ

въ спіритусѣ и оцтѣ.

Наука, якъ робить ся мороженє, помадки, кармельки, сорбеты овочевй и т. п.

Цѣна 60 кр.

За надѣсланемъ переказомъ почтовымъ 66 кр., высилає оплачено народна друкарня Ст. Манецкого и Сп. — Львѣвъ, Готель Жоржа 214 3—4

Товариство „Просьвіта“

при зближаючихъ ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Впов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені краєв. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити **в канцелярії товариства Ринок ч. 10,** *по слідуючій цінї:*

Розкази про сили природи	20 кр
Оповідання о житю св. Бориса и Гліба	20 „
Повістки для дітей	27 „
Сестра	15 „
Байки	22 „
Історія Руси ч. І.	25 „
Історія Руси ч. ІІ.	23 „
Лен і коноплі	24 „
Про живоплоти і ліси	20 „
Вінаміи Франклін	16 „
На досьвітках	22 „
Серед ледового моря	25 „
Жите сьв. великомученика і лікаря Пантелеймона	20 „
Дрібна птиця господарска, а великі гроші	20 „
Відкритє Америки	22 „
Звірята шкідні і пожиточні	42 „
Кирил і Методий	22 „
Фінляндия і Сахара	20 „
Повістки (Тіточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18 „
Жите сьв. Отц Николая	20 „
Молитвенник народний (в звичайній оправі)	30 „
Молитвенник народний (в лучшій оправі)	40 „
Молитвенник народний великий по ціні 90 кр. 1·20, 1·60 зр	

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

ДРѢТЪ кольчастый цинковый до огороженъ по зр. 4 за 100 метрѣвъ враз зъ клюбками до утриманя. Сѣтка дротяна дякирована до заслоны вѣконъ по 1 зр. за метеръ квадратовый

поручає ПЕТРО ХИПОНСТОВСКИЙ горговля зелѣзна у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры.

МОЛИТВЕННИК ДЛЯ ДІТЕЙ

виданий

коштом рускаго тов. педагогічного

В позотшаній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продає ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Повозы, вѣзки и тарантасы новій а такожъ уживаній поручає

М. НАССЪ у Львовѣ

ул. Шпитальна ч. 28 по цѣнахъ конкуренційныхъ, гарантуючи 82 за добрый выробъ. 3—3

Рѣстъ олося

Найлучше средство на плекане волосиов почвы и на спомаганє росту волося є безпереченно „Haar-Stärker-Celsior“. Дѣлає вѣкъ на волосяну почву скрѣпляючо и оживляючо, перешкаджая вытворови перхлѣвъ и выпаданю волося и при правильнѣмъ уживаню сприяє розчиткови сильного, розкѣшного росту волося.

Цѣлкомъ нешкѣдне!

Цѣна 1 картона зр. 1. — [За попередною присылкою 1·40 зр. franco.]

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

С. Рукера антика у Львовѣ

O. KLIER, Cosmet. Laboratorium Karolinenthal bei Prag (Böhmen.) 166 12—12

ВЪ БРУХОВИЧАХЪ

жиля вѣдъ Львова отвирае ся

Заведенє водолѣчниче и пенсіонатъ

Стеф. Наґановского

въ чудовѣй, лѣсистѣй околици. Найновѣйшій уряджена водолѣчничій, лазинки въ комфортомъ, купелѣ звычайній, електричній, всякій натриски, парнѣ, електротерапія, гімнастика дѣчинча, масажъ, курація дієтична. Зъ комфортомъ уряджений покоѣ, ѣдальня, бібліотека, читальня, паркъ. Знаменита кухня пѣдъ управою Пенчиньского зъ Варшавы. Управитель заведенья Д-ръ Валеріянъ Сербеньскій зѣ Львова. — Информацій удѣляє д-ръ Сербеньскій у Львовѣ, площа Марійска межи 8—9 рано и 3—4 пополудни, або управа заведенья въ Бруховичахъ. 257 2—3

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ 1 зр. поручає А. Мазуркевичъ, Львовъ ул. Галицка ч. 12

ИНТЕРНАТЪ РУСКІЙ

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 40

пѣдъ управою старшого рутинованого педагога, одинокій пѣдъ кождымъ взглядомъ взорцевый заклад выховавчо-науковый, де П. Т. Родичѣ могутъ умѣстити своихъ сыновъ зъ повнымъ супокоемъ, приймає личній зголошени въ кождій порѣ дня до 17-ого с. м.; а вѣдтакъ письменныхъ информацій удѣлати буде лишень въ І-ій половинѣ вакацій — управитель интернату Ст. Петрицкій въ Коломыйщинѣ п. Букачовцѣ. 270 1—8

Справозданє сегорѣчне появить ся въ „ДѢЛѢ“ дня 19 с. м. 270 1—8

Розкладъ ѣзды поѣздовъ зелѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1899.

пѣдля часу середно-европейского [пізнѣйшого о 36 мінутъ вѣдъ часу львѣвского.]

посп.	особ	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			вѣдходить о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Брухович вѣдъ 7/8 до 16/8.		6·15	„ Пѣдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пѣдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 16/9
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пѣдволочискъ зъ гол. двѣрця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·55	„ Ицканъ, Черновець, Станислав.		9·53	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 15/9 недѣлѣ и свят
	1·40	„ Сколього, Хирова, а зъ Лавочного вѣдъ 1/7 до 15/9.	1·55		„ Пѣдволочискъ зъ гол. двѣрця
			2·08		„ „ „ Пѣдзамча
1·50		„ Ицканъ, Станиславова		2·15	„ Брухович 7/8 до 10/9 недѣлѣ и свят
2·20		„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабѣвки
	5·15	„ „ „ Пѣдзамче		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь 1/8 до 30/9
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·15	„ Янова, вѣдъ 1/8 до 30/9.
	5·55	„ Сокаля		3·20	„ Зимнои воды 7/8 „ 15/9.
				3·25	„ Брухович „ 1/8 „
				5·25	„ Ярослава
		Ночь			**Ночь**
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава	12·50		до Кракова, Вѣдня, Берлина
12·30		„ Черновець, Букарешту	2·36		„ Ицканъ, Констанцін, Букарешту
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова		4.10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	3·05	„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче		5·50	„ Брухович вѣдъ 7/8 до 10/9
	3·30	„ „ „ гол. дворець		6·26	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнту
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Сянока		6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
	6·10	„ „ „ „ Хирова		6·50	„ а Орлова вѣдъ 15/8 до 15/9
	6·20	„ Ицканъ, Пѣдвисокого, Козовы			„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8 въ будній дни
	7·58	„ Янова вѣдъ 1/8 до 21/8, и вѣдъ 16/9 до 30/9 що дня а вѣдъ 1/8 до 15/8 недѣлю и свята		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
				7·10	„ Сокаля, Равы рускои
	8·15	„ Брухович вѣдъ 7/8 до 30/8. и 16/8 до 10/9.		7.20	„ Тернополя зъ гол. двѣрця
	8·30	„ Брухович вѣдъ 1/7 до 15/9 що день		7·42	„ „ „ Пѣдзамча
		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·47	„ Янова 1/10 до 30/9 1900 включно
	9·21	„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/9.		8·35	„ „ 1/8 „ 31/8 и 16/9 до 30/9
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Сянока		9·11	„ „ 1/8 „ 15/9 недѣлѣ и свята
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пѣдвисоцкого		10·40	„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
	10·06	„ Пѣдволочискъ, Брод. Коничинець		10·50	„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
	10·25	„ „ на гол. дворець		11·10	„ Пѣдволочискъ, Бродовъ г. двѣрця
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту		11·32	„ „ Грималова Пѣдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нѣчна числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державнои при ул. Красицкихъ ч. 5.

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одпѣчальный редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькомен. Въ друкарнѣ Института Ставропигійскаго, пѣдъ зарядомъ Іосифа Лапшинова.

Ч. 143. Львовъ, Середа 30 Червня (12 Липня) 1899. Рочникъ XX.

Выходитъ у Львовѣ що днесь (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-тій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей" выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА" ул. Баторія ч. 24. Центральне Бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Короля Людвика 9, и А. Ольшевского ул. Килинського 2; — въ Ярославю: Л. Книжановскій; — у Відни: M. Dukes, I. Seilerstätte; F. A Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek I. Wollzeile 11.; Haasenstein & Vogler I. Wallfischgasse 10; Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ: M. Haasenstein & Vogler.

Передплата на „ДѢЛО" и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО" зъ літер. додатком

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр.	на цѣлый рѣкъ	24 зр.
на пів рóку	9 зр.	на пів рóку	12 зр.

у Львовѣ:

на цѣлый рѣкъ	16 зр.	на пів рóку	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пóдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неопечатаній вóльній вóдъ порта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. а. в.

Оголошенія звычай принимаютъ ся по цѣнѣ 10 кр. вóдъ одного стрóчки инсератового або ѣх мѣсце а въ рубрицѣ „Надісłане" по 25 кр. а. в.

Подяки и иншій доносна приватній числить ся по 15 кр. вóдъ стрічки.

Зъ галицко-польскихъ панамъ.

— —

На день 14 с. м. скликано загальній збóры галицкой щадниці, а мѣжь иншимъ управа касы зложить провѣреный вже білянсъ щадниці за р. 1898. Пóвля сего білянсу страта щадниці выносить, якъ пишуть, 6,097.052 зр., такъ що пропавъ весь резервовый фондъ въ сумѣ 4,106.063 зр. и крóмъ сего ще 1,990.989 зр. Довгъ пп. Щепановского, Вольского и Одживольского выносить разомъ 6,970.747 зр., и то: довгъ Щепановского зъ бѣжучого рахунку 2,852.059 зр., на векслѣ 733.404 зр., — на имя Кінеля зъ бѣжучого рахунку 700.990 зр., на имя Фреліха въ бѣжучого рахунку 536.183 зр.; довгъ Вольского и Одживольского 2,188.108 зр. Коли ще зважити, що щадниця мусѣла въ копальняхъ, вóданыхъ ѣй по краху въ заставъ, поробити всѣлякій вклады и въ послѣднихъ часахъ заплатила за тыхъ своихъ довжникóвъ 800.000 зр. въ дісельдорфскóмъ банку, то ихъ довги выйдуть на 8 міл. зр. зъ наклядомъ.

Крóмъ выказаныхъ повыще въ загальныхъ сумахъ стратъ, якъ доносять сегодньшній дневники, мало слѣдство противъ Зімы выказати новій надужитя, именно, що рóчній доходы касы були высшій, нѣжь ихъ выказувано въ білянсахъ; такимъ чиномъ страты касы вóбльшають ся ще о якихъ 300.000 зр. Наслѣдкомъ сего вóдкрытя, мимоходомъ кажучи, розправа противъ Зімы и Вендрихóвского ще й на вересень не буде вызначена, бо слѣдство розширено и оно потребне ще довшій часъ.

Яка була въ галицкой щадниці господарка, можна собѣ хочь-бы зъ такихъ подробиць, про котрій мѣжь иншимъ розказуе Ruch katolicki. Бѣжучій рахунокъ п. Щепановского въ рр. 1891—1893 бувъ въ порядку. П. Щепановскій мавъ тогдѣ въ щадниці вложений цѣнній паперы на таку суму, що она завсѣгды перевышала те, що вóнъ бравъ вóдъ часу до часу зъ касы въ готóвцѣ. Але вже въ р. 1894, въ роцѣ краевои выставы, мавъ вóнъ вложеныхъ цѣнныхъ паперóвъ лише на 135.242 зр., а на ихъ рахунокъ побравъ 622.610 зр. Зъ того часу бере вóнъ чимъ разъ бóльше, а въ цѣнныхъ паперахъ нѣчого не докладае. Ба, мало сего: послѣдного дня грудня 1898 р. навѣть и въ тыхъ давнѣйше вложеныхъ паперóвъ выдано Щепановскому паперы на 106.000 зр., а дня 12 сѣчня 1899 р. выдано дальше его матери 29 000 зр., такъ що въ заставѣ на весь его близько трьохмільоновый довгъ бѣжучого рахунку лишила ся щаднича книжочка на 42 чи 49 зр.! Правда, що принято въ касѣ на обезпеку того довгу удѣлы Щепановского въ копальни угля и акціи товариства для выробу бочокъ — разомъ нѣбы-то на суму 1,212.000 зр.; але тѣ всѣ паперы разомъ взятій не мають нѣ найменшои вартости.

Крóмъ сего отворено Щепановскому бѣжучій рахунокъ на имя Кінеля й Фреліха. Пóвля книгъ на имя Кінеля мало бути ще въ въ рр. 1891 и 1892 вложеныхъ паперóвъ на 800.000 зр. На тѣ паперы выбравъ Щепановскій по конець 1898 р. 1,237.000 зр.; а вже пóдчасъ краху выплатила ему щадниця на той самъ рахунокъ 108.000 зр., такъ що разомъ выбравъ Щепановскій на бѣжучій рахунокъ Кінеля и Фреліха около 1,345.000 зр. Тымчасомъ показуе ся теперь, що на имя Кінеля и Фреліха нѣколи жадныхъ цѣнныхъ паперóвъ въ гал. щадниці не зложено. И шконтруючій комісіи пóдписували безъ перешкоды выказы тыхъ нѣбы то зложеныхъ въ касѣ паперóвъ, хочь ихъ каса по правдѣ нѣколи не бачила!

Подóбныхъ надужить мало бути дуже богато; та мы не повтаряемо ихъ, бо и сего досыть для порозумѣня господарки, за котру теперь одвѣчати мае край, принявши поруку за щадницю. Тымъ важнѣйша теперь рѣчь, якъ бы вóдзыскати коли не всю страту, то бодай можливо найбóльшу часть ѣй. Отже 350.000 зр. въ довгу Щепановского занятабульовано на Майданѣ и Джуровѣ, але черезъ недоповненя якихсь формальностей не прийшло до того. Все-жь таки и сего було бы за мало на покрытє близько трьохмільонового довгу. Тымъ то вже навѣть декотрій дневники домагають ся, щобы вóзвано до одвѣчальности членóвъ давнои дирекціи щадниці, надзирaючого выдѣлу и ревізійнои комісіи; тѣ паны повинній въ мѣру свого майна покрыти страты, нанесенй касѣ зъ вины ихъ недогляду чи недбалости.

— —

По выѣздѣ адвоката д-ра Тадея Шидловского зъ Львова чи то — лѣпше сказати — по его утечи выходять на явъ всѣлякій цѣкавій рѣчи. Якъ вѣдомо, оба братя, пок. Генрикъ и Тадей, провадили спóльну канцелярію адвокатску. Мѣжь иншими провадили они справы ордината Чарковского и пустили на его шкоду векслѣвъ на якихъ 200.000 зр. Справу зразу якось полагоджено тихцемъ, такъ що ординатъ оголосивъ бувъ навѣть письмо, що не мае нѣякихъ претенсій до Шидловскихъ. Але они були цѣлкомъ зруйнованій, а на савацію ихъ маєткового стану вложила ихъ родина 70.000 зр. Тыми грóшми Тадей, замѣсть ратувати ся, гравъ на біржѣ въ Парижи, Брукселѣ, Берлинѣ, а навѣть въ Петербурзѣ. Въ послѣднихъ тыжднях їздивъ вóнъ на всѣ стороны, а родину свою уводивъ, що мае якійсь незвычайный вынахóдъ, котрый хоче спатентувати и вóнъ ему принесе величезній зыски. Крóмъ того оденъ зъ тутешныхъ адвокатóвъ, приятель пок. Генрика, позичивъ имъ 30.000 зр., та й се забравъ Тадей.

На кóлька днівъ передъ самоубійствомъ Генрика вернувъ Тадей въ Парижа и, знаючи, що у Львовѣ знають всѣ о его мальверзаціяхъ на шкоду ордината Чарковского, весконтовавъ векселъ ордината на 18.000 зр. въ Краковѣ. Тогдѣ повномочникъ ордината адвокатъ д-ръ Пайонкъ донѣсъ о тóмъ державнóй прокураторіи. Наслѣдкомъ сего Тадей утѣкъ зъ Львова, а Генрикъ вже по утечи брата вóдобравъ собѣ житє. Передъ своєю утечею позабиравъ Тадей ще у богато купцівъ и иншихъ осóбъ менший або бóльший позычки. Вóдъѣзджаючи, не сказавъ нѣкому, куды їде. З поголоска, що вóнъ застрѣливъ ся въ Варшавѣ, але се мае бути неправда; кажуть, що вóнъ утѣкъ до Румунії або до Америки. Жѣнка его пробуваe въ Глиняныхъ у своихъ сестры, вóдданои за Бурлітомъ, управителемъ у гр. Потулицкого.

Пок. Генрикови выписавъ Dziennik polski незвычайно теплу оборону, выказуючи, що бувъ се чоловѣкъ дуже добрый и честный, тóлько такъ само дуже нещасливый; вже въ академічныхъ лѣтъ знали его товаришѣ той его „пехъ"; чого бувало дóткне ся, то все не поведе ся. Отже жереломъ дальшого нещастя его, котре скóнчило ся самоубійствомъ, мала бути его участь въ дазнѣйшихъ дирекціяхъ тутешного театру. Вóнъ такъ не енявъ ся и занявъ ся справами театру, що стративъ на тóмъ 150.000 зр.; дальшій нещастя були лише наслѣдкомъ сего першого.

Тымчасомъ львóвскій кореспонденть краковского Głosu Narodu уневняе, що доскона-ло знае справу участи пок. Генрика въ театральныхъ дирекціяхъ, и каже, що якъ-разъ вóдъ его вступленя настали въ театрѣ непорядки зъ шкодою для сцены; а грошей своихъ вóнъ не вкладавъ въ театръ, вкладали ихъ за его заходами хиба иншій люде. За те гравъ вóнъ на біржи и се завело его въ могилу.

Той самъ кореспондентъ пише, що отецъ Шидловскихъ бувъ выслуженымъ ц. к. старостою, умеръ передъ лѣтами у Львовѣ и лишивъ дѣтямъ значный маєтокъ. Давна лазня при вулицкóмъ огородѣ належала до него; опóвля продавъ ѣй дуже корыстно краевому выдѣлови, а на ѣй мѣсци ставивъ нинѣшный будынокъ соймовый, а вóнъ побудовавъ собѣ за те нову лазню, т. зв. лазню „Діяны". Теперь на тóмъ маєтку є надъ 600.000 зр. довгу. Крóмъ пок. Генрика и утѣкшого Тадея та згаданои вже замужнои сестры жие ще оденъ братъ и ихъ мати.

— —

Въ скрахованóмъ гал. кредитовóмъ банку (кн. Сапѣги) вóдобравъ собѣ въ маю с. р. жите урядникъ Сенковскій, занятый въ заставничóмъ вóддѣлѣ сего банку. Отже шконтро выказало теперь, що вóнъ спроневѣривъ около 70.000 зр.

Коли-жь буде конець тымъ панамъ?...

Въ справѣ выборóвъ рады мѣста Львова.

Въ звязи зъ крахами галицкои Касы щаднича и галицкого Банку кредитового стоить и справа выборóвъ радныхъ мѣста Львова и превідіи рады. Въ тóмъ дѣлѣ помѣстивъ львóвскій тыжневникъ Głos wolny таку статью:

„Якъ то головній стовпы демократичнои лѣвицѣ соймовои á la пп. д-ръ Годимиръ Малаховскій, д-ръ Здиславъ Мархвіцкій, д-ръ Густавъ Рошковскій и Тадей Романовичъ шанують постановы устави выборчои? — се питаня розвязуе способъ веріфікаціи и рѣшане о важности поодинокихъ выборóвъ та о реклямаціяхъ внесеныхъ противъ выборóвъ.

Референтъ комісіи выборчои д-ръ Рошковскій, здаючи справу зъ акту выборóвъ на засѣданю ново-уконституованои рады, пóдъ проводомъ д-ра Малаховского, не уважавъ за вóдповѣдне выявити тóй радѣ, що нашъ редакторъ [Иванъ Слывиньскій] внѣсъ до неи протестъ противъ выбору д ра Мархвіцкого, Кароля Шавра, Вол дислава Губриновича, Іосифа Каэтана Яновского, д-ра Годимира Малаховского, Станислава Маркевича, Тадея Романовича, д-ра Бронислава Радзішевского, д-ра Антонія Малецкого и Юрія графа Дунина-Борковского (зъ зарядóвъ гал. Банку креди-

Духове значѣне Индіи для Европы.

Индія — се до певнои мѣры чарóвне слово: оно робило вражѣне на старинныхъ Грекóвъ и Римлянъ, що уявляли собѣ тамъ масы золота и срѣбла; робило вражѣне на Португальцѣвъ, що зъ-вóдтамъ вывозили корѣне, а й до нинѣ робить вражѣне на Англійцѣвъ, що зробили собѣ зъ Индіи перлу своихъ кольоній.

Але не лишь матеріально мала и мае Индія значѣне для Европы. — Индія була великою скарбницею духовыхъ маєткóвъ, а обсягъ ихъ такъ великій, що коли и ст нинѣ менше-бóльше докладно прослѣджено, то повстала цѣла нова наука — *наука индольогія*.

Вже першій культурный народъ Европы — Греки — живъ въ дечóмъ пóдъ вплывомъ Индійцівъ. И такъ майже доказаною є рѣчею, що звѣстный фільософъ Пітагорасъ, що голосивъ науку такъ суперечну зъ понятями грецкими, взявъ головній ѣи основы або просто зъ Индіи, або — якъ то припускае ученый Гарбе, — зъ Персіи. Давнѣйше думали, що теорія вандрóвки душь, яку голосивъ Пітагорасъ, походила зъ Єгипту, але найновѣйшій дослѣды єгіптольогóвъ доказали, що въ Єгиптѣ такои вѣры не було; отже коли Пітагорасъ зачерпнувъ до своєю теорію, то лишь у Индійцівъ, бо наука его зъ ихъ наукою згоджуе ся у всѣхъ головныхъ зарисахъ. Рóвножь такъ звane пітагорейске правило знане вже було давно въ Индіяхъ передъ Пітагорасомъ, а такожь поняте чиселъ уровныхъ (irrationale Zahlen $\sqrt{2}$), яке голосивъ Пітагорасъ. Зъ Индіи мусѣвъ взяти Пітагорасъ и поняте пятого елементу, етеру, котрого Греки не знали.

Такожь богато промовляе за тымъ, що Индія мала вплывъ на науки Ксенофанеса и Парменіда, бо поняти ихъ згоджують ся у многóмъ зъ Упанішадами и Ведантою, а то само можна сказати и о фільософахъ натуры — о Анаксімандрѣ, Гераклітѣ, Емпедоклю, Анаксагорѣ и Демокрітѣ [але то гіпотеза, бо доказóвъ на се нема].

Александеръ Великій выкликавъ ще живѣйшій зносины мѣжь Индіями и Европою. Наступники его, що панували въ захóдныхъ Индіяхъ, выбивали монету зъ образомъ своимъ а написи були грецкій и индійскій, а навѣть одинъ зъ діядохóвъ Менандеръ (150 передъ Хр.) мавъ мати вплывъ на розвóй буддизму. Пóзнѣйше йшли вплывы индійскій до Европы черезъ Александрію и тутъ выкликали они християньскій гностицизмъ, новоплятонізмъ, науку Плотина, Порфирія и и. Тогдѣ то переходили и перші поняття буддизму до Европы.

Въ середныхъ вѣкахъ посередниками мѣжь Индією а Европою стали Арабы.

Арабы перенесли зъ Индіи до Европы десяточный системъ чисельный, якимъ нинѣ рахуе цѣлый свѣтъ. Мы называемо тѣ цифры звычайно арабскими, а Арабы индійскими. И дѣйстно се доказана рѣчь, що тѣ цифры походять зъ Индіи, а яке они мали значѣне не лишь для розвою культуры, але и для розвою людскости, о тóмъ чей-же не треба навѣть говорити.

Математичній способности Индійцівъ довели до великого розвою математики и геометрії. Спеціально жь обробили Индійцѣ дуже основно альгебру, придумали альгебраичній знаки и терміны. Дуже основно обробили они теорію означеныхъ рóвнань, самостóйно и науково поставили загальну теорію чиселъ, а навѣть много зробили въ теорії неозначеныхъ рóвнань.

Въ IX-бмъ вѣцѣ познакомили ся зъ аритметикою и альгеброю Индійцівъ Арабы и они перенесли альгебру до Европы. Черезъ то мае та наука ще й до нинѣ арабску назву.

Тутъ треба згадати ще про одинъ геніяльный винахóдъ индійского духа — про шахи, що мали бути воображенемъ вóйны и чотирохъ родóвъ вóйскъ: пѣхоты (хлопцѣ), возóвъ воинныхъ (бѣгуны), кóнницѣ (конѣ) и слонівъ (вежѣ). Лишь нинѣшна „королева" пережила змѣны, бо въ индійскóй грѣ грае она ролю дорадника короля або пóвля нашихъ понять шефа генерального штабу. Гра въ шахи розширила ся по цѣлóмъ свѣтѣ и задержалась доси. Нинѣ уряджують ся аже мѣжнародній гры въ шахи, въ котрыхъ беруть участь навѣть вызначній люде. Шахи мають свою теорію, свою исторію, свою літературу и свои фаховій часописи.

Зъ Индіи походить такожь теорія музики, бо Индійцѣ перші розрóбили сѣмь тонóвъ октавы и назвали ихъ: sa, ri, ga, ma, pa, dha, ni. Вóдъ Индійцівъ перейшла теорія гаммы до Персóвъ, що назвали тоны такими назвами: da, re, mi, fa, sa, la, be. Вóдъ Персóвъ перейшла гамма до Арабóвъ, а зъ-вóдси взявъ ѣи Гвідо зъ Ареццо назвавши поодинокій тоны: ut, re, mi, fa, sol, la, si.

Дуже великій вплывъ на житє, думки и літературу европейскихъ народóвъ мали индійскій казки и байки, а передовсѣмъ велика ихъ зббрка: „Панчатантра". Ту зббрку переложено въ VI-бмъ столѣтю на перске на велѣне шаха Козру Анушірвана. Зъ Персіи перейшла Панчатантра до Арабóвъ, зъ арабского переложено ѣи на еврейске, а зъ еврейского переложивъ ѣи въ XIII бмъ столѣтю на латиньске Іоанъ зъ Капуы. Въ XV-бмъ столѣтю появивъ ся перекладъ нѣмецкій, потóмъ испаньскій, италійскій, французскій и англійскій. Якій вплывъ мала Панчатантра на народы Европы, то доказують студіи фольклористичній, бо богато казокъ и байокъ, живучихъ въ устахъ народóвъ европейскихъ: находить тамъ свои первовзоры. Крóмъ того перейшло богато казокъ до Европы и дорогою устного передаваня, а то черезъ Персóвъ, Арабóвъ и Монголóвъ.

По революціи французскій и войнахъ Наполеоньскихъ выдало кóлькохъ урядникóвъ индійскихъ и місіонарѣвъ де-що про духове житє Индійцівъ и деякій индійскій творы въ англійскóмъ перекладѣ. На то звернули увагу зразъ Гете и Гумбольдтъ, але одушевили ся творами индійскими доперва романтики нѣмецкій, а передовсѣмъ ихъ провóдники брати Шлеґелѣ. Фридрихъ Шлеґель написавъ и выдавъ свою книжку: „Ueber die Sprache und Weisheit der Inder", а Августъ Вільгельмъ Шлеґель ставъ основателемъ санскритскои фільольогіи, выдавъ „Bhagavagit-y" и Rámáyan-y" и заложивъ часопись присвячену науцѣ о Индіи: „Indische Bibliothek".

Зъ того розвинула ся индольогія, що

тового и гал. Касы щадничоь), домагаючись уневажненя их выбору до рады мѣсконъ — а въ огляду на се не вѣльно було нѣодному зъ тыхъ панѣвъ бути присутнымъ при розправахъ и голосованю, бо предметъ наради [выше згаданый протестъ] дотыкавъ ихъ особы, отже и особы д-ра Малаховского, котрому не вѣльно було проводити тымъ розправамъ — якъ се найвыразнѣйше постановляе §. 46 статута мѣста Львова и §. 12 регуляміну рады мѣсконъ. Потрѣбно було аж интервенціи д ра Пентака, щобы бодай одинъ зъ высше поименованыхъ панѣвъ (д-ръ Здиславъ Махвіцкій) спасъ ся бѣгствомъ изъ засѣдання рады, коли тымчасомъ виший, вразъ изъ президентомъ полишались и брали участь въ розправахъ надъ тымъ протестомъ и въ голосованю.

Мы приглядали ся тій роботѣ голодомирского демократизму, взглядно галицкой тромтадрациі и числили голосы даній за переходомъ до дневного порядку надъ тымъ протестомъ и пересвѣдчили ся, що бѣльшостію лише трехъ голосовъ постановлено перейти надъ нимъ до порядку. Отже коли-бъ стало ся було вѣсля постановъ §. 46 статута мѣста Львова — коли бъ выйшли були изъ засѣдання тѣ радній, противъ котрыхъ був внесеный протестъ, була бы рѣшена неважность ихъ выбору и не бувъ бы д-ръ Малаховскій выбраный президентомъ а п. Кароль Шаверъ другимъ віцепрезидентомъ мѣста. Чій же здоровый розумъ вказуе, що кождый зъ высше поименованыхъ одинадцати мужѣвъ ліи, що погребла гал. Касу ощадности и гал. Банкъ кредитовый, голосувавъ — бо у власнѣмъ своѣмъ интересѣ мусѣвъ голосувати за переходомъ до дневного порядку надъ протестомъ противъ ихъ выбору внесенымъ нашимъ редакторомъ, а мимо того протестъ вѣдкинено бѣльшостію ледви трехъ голосовъ. Отже коли бъ тая одинадцятка була выключена вѣдъ голосованя, було бы упало внесене о переходъ до порядку дневного надъ протестомъ, бо противъ него фактично заявила ся бѣльшість голосуючихъ радныхъ. На такихъ то вѣдвалинахъ суспѣльной моральности будуе ся „будучность народовы“. Якъ бы тую будучность дѣйстно мало ся повѣрити такимъ лицарямъ обороны свободы горожанськой и пошанованя святыхъ правъ горожанськихъ, то нейнеохибнѣйше доведено бы до того самого кѣнца, якъ непричкомъ гал. Банкъ кредитовый або гал. Каса щадинча.

Супротивъ такого поступованя представителѣвъ галицкой моральности суспѣльной въ найновѣйшой еры, узнавъ нашъ редакторъ за вѣдповѣдне оперти ся зъ своимъ протестомъ ажь о повагу найвышого трибуналу, а окрѣмъ того звернути ся до намѣстництва въ просьбою, щобы выбору президента мѣста не предложено до затвердженя.“

Переглядъ політичный.

Поголоска, що мѣжъ правительствомъ и правицею вѣдбуваютъ ся наради и конференціи, показуе ся неправдивою. Такъ само неправдива вѣсть, що въ найближшомъ часѣ маe вѣдбути ся засѣдане выконючого комітету правицѣ. Фактомъ е лишь се, що теперь пробуваe у Вѣдни кѣлька вызначныхъ представителѣвъ правицѣ и що вѣдбуваютъ ся цѣлкомъ довѣрочній, необовязуючій наради зъ деякими членами правительства. Говорятъ, що тутъ розходить ся лише о полагодженя деякихъ краевыхъ справъ, обходячихъ дотычныхъ представителѣвъ. Ситуаційній конференціи такъ правицѣ якъ и лѣвицѣ зачнуть ся доперва зъ кѣнцемъ серпня або въ першихъ дняхъ вересня.

Вчера пополудни вѣдбула ся въ Будапештѣ довша конференція мѣжъ президентомъ угорскихъ міністрѣвъ Сельомъ зъ одной, а гр. Тунемъ и міністромъ торговлѣ Діпавлі зъ другой стороны. Обговорювано деякій формальности введена въ житѣ ухваленыхъ вже угорскимъ соймомъ угодовыхъ предложень. Именно порѣшено, котрій зъ предложень о консумційныхъ податкахъ вымагаютъ якъ найпильнѣйшого переведеня въ огляду на продукційну кампанію. Вѣдтакъ обговорено введене въ житѣ въ дорозѣ розпорядженъ тыхъ всѣхъ договорѣвъ, котрыхъ не обнято угорскими угодовыми предложеняме.

Тунъ и Діпавлі вертаютъ нинѣ до Вѣдня. Зъ огляду на се, що угорска палата панѣвъ також ухвалила всѣ угодовій предложеня безъ змѣны, можъ було вже теперь усталити докладный текстъ угодочыхъ законѣвъ и речинець ихъ оголошеня. Се именно було головною причиною поѣздки австрійскихъ міністрѣвъ до Пешту. Будапештеньскій дневники приняли були Діпавлього дуже неприхильно за его промову выголошену на засѣданю промысловой рады. Въ тій промовѣ Діпавлі мавъ высказати надѣю, що на случай порушеня взаимности зъ стороны Австрія, Угорщина не заявила бы ся сейчасъ за безпрозволочнымъ заведенемъ самостійного округа цлового. Угорскій дневники пишутъ, що Діпавлі грубо помылився ся.

Міністеръ фінансовъ д-ръ Кайцль выдавъ розпоряджене, устанавляюче высоту податковыхъ опустовъ въ приписаныхъ на 1899 рѣкъ грунтовыхъ и домовыхъ податкахъ, и зменшене головной сумы заробкового податку. Се розпорядженя установляе опустъ въ грунтовомъ податку на $12^1/_2$ а въ домовомъ податку [зъ выняткомъ пяти процентового податку вѣдъ доходу зъ будынковъ вѣльныхъ вѣдъ податку — на $11^2/_{10}$ процентъ. Установлену на першій періодъ сума заробкового податку въ квотѣ 17,732.000 зр. зменшено на 17,457.440 зр. Въ той способъ опустъ въ загальномъ заробковомъ податку выносить $23^7/_{10}\%$ той квоты, яку вѣсля давнѣйшихъ заробковыхъ законѣвъ заплатили бы пѣдприемства пѣдлягаючій сему податкови.

Наслѣдникъ россійского престола В. кн. Юрій померъ нагло въ понедѣлокъ въ Абастуманѣ на наслѣдокъ сильного выбуху крови. Покѣйный бувъ молодшимъ братомъ царя и въ цѣлой царской родины найспособнѣйшій. Царица мати все була найбѣльшою его опѣкункою. Вѣдъ довгихъ лѣтъ терпѣвъ на туберкульозу легкихъ и тому пробувавъ головно на Кавказѣ и въ Крымѣ. Зъ причины его смерти заряджено тримѣсячну дворску жалобу. „Правит. Вѣстникъ“ оголосивъ слѣдуючій маніфестъ царскій: „Дня 28 червня померъ нашъ любый братъ, наслѣдникъ престола великій князь Юрій Александровичъ. Може було бы ся повело пѣдъ вплывомъ лѣченя и полудневого клімату усунути недугу, але Богъ зарядивъ инакше. Пѣддаемо ся безъ нарѣкання сему заряджению промыслу Божого и взываемо всѣхъ вѣрныхъ пѣдданыхъ, абы зъ нами дѣлили глубокій бѣль и горячо молили ся о спокій душѣ нашого помершого брата. Доки Господь Богъ не зволить поблагословити насъ уродинами сына, доти вѣдъ нинѣшного дня права наслѣдника престола прислугують нашому дорогому братови великому князеви Михайлови Александровичеви Пѣдпись: *Николай*“.

Въ французскихъ дневникахъ появило ся тайне справоздане префекта поліціи о заговорѣ роялістѣвъ. Пѣсля того справоздания сторонництво роялістѣвъ субвенціонувало „патріотичну лігу“, а на атентатъ Деруледа выдало 300 000 франкѣвъ. Справоздане констатуе, що истновало дуже богато товариствъ пѣдъ рѣзными назвами, займаючихъ ся орлеанистичною організацією. Замѣшане выкликане справою Дрейфуса, уможливлювало роялістамъ рекрутоване новыхъ приклонниковъ, и запевнило поперте антісемітѣвъ и „ліги патріотѣвъ“. Провѣдникъ першихъ одержуе вѣдъ роялістѣвъ великій запомоги, а Деруледъ президентъ „ліги“ одержавъ передъ атентатомъ 50.000 франкѣвъ. Що сама „ліга“ також розпоряджуе фондами доказуе фактъ, що вечеромъ въ день передъ похоронами Фора ей зарядъ розбославъ пневматичною почтою 4.000 картъ по 50 сантімѣвъ. Сесе сторонництво гадало, що магла смерть президента найлѣпшою хвилею до дѣланя. Орлеанській князь выѣхавъ бувъ тодѣ до Санъ-Ремо, абы тамъ ждати на дальшій подѣ. Коли до годины пятой пополудни не запримѣчено нѣякого руху, Орлеаністи выслали кѣлькохъ пѣсланцѣвъ, щобы довѣдали ся, чи Деруледови въ товариствѣ орлеаністѣвъ, антісемітѣвъ и лігістѣвъ, не повело ся потягнути за собою вѣйска. На случай, коли бы се було повело ся, провѣдникъ роялістичной молодѣжи мавъ поѣхати до орлеанського князя, котрый лишь ждавъ на граници на добрій вѣсти о результатѣ заговора, абы впасти до Франціи. На той случай все вже було приготоване до выконаня державного атентату. Коли деякій дневники написали, що оголошене справоздане префекта поліціи е містифікацією, секретарь Орлеанського князя заявивъ, що сего справоздане е автентичне. На вчерашній радѣ міністрѣвъ президентъ кабінету подавъ до вѣдомости, що зарядивъ слѣдство, щобы выкрити, въ якій способъ тайне справоздане префекта поліціи дѣстало ся до публичной вѣдомости.

НОВИНКИ.

— Зъ руско-народного театру Дня 11 с. м. переѣхавъ нашъ театръ зъ Глустого до *Залѣщикъ*, де нинѣ вѣдограно „Запорожця за Дунаемъ“ оперу въ 3 дѣяхъ Артемовского и „Вечерницѣ“ дѣло музичне Нѣщиньского. Дальше вѣдограе театръ: въ четверъ 18-ого с. м. „Бѣдне дѣвча“ оперету Куна въ 6 дѣяхъ, музика Крена; въ суботу 15-ого „Малку Шварценкопфъ“ въ 5 дѣяхъ Габріелѣ Снежко Запольскои въ перекладѣ Т. Гембицкого; въ недѣлю 16 ого „Не ходи Грицю на вечерницѣ“ народный образъ въ 5 дѣяхъ зъ спѣвами и танцами; въ второкъ 18-ого „Чумаки“ комедію въ 4 актахъ Карпенка-Карого; въ четверъ 20 го „Ямаркѣ“ оперету въ 3 актахъ Целлера. Можна надѣятись, що гостинну руского театру въ Залѣщикахъ повитае радо вся мѣсцева и доохрестна Русь и всѣми силами матеріальными й моральными пѣддержить щиру працю нашихъ артистѣвъ, а въ нагороду за се переведе приятно и користно часъ на представленяхъ театральныхъ.

— Выдѣлъ товариства „Руска Бесѣда“ у Львовѣ почувае ся до малого обовязку зложити имъ щиросердечну подяку Вповажненому д-рови Мих. Дорундикови адвокатови въ Борщевѣ и Єронімови Калитовскому адвокатскому кандидатови за прихильну и патріотичну опѣку, якои дознала дружина театральна пѣдчасъ побуту въ Борщевѣ. Рѣвножъ дякуе Выдѣлъ мѣсцевій и доохрестній Публицѣ за моральну и матеріальну пѣдмогу сен одинокои народнои инстатуціи. — *Выдѣлъ.*

— Концертъ Стрыйского Бояна вѣдбуде ся не 16 ого якъ передъ похибку подано до часописей, але у суботу 15-ого липня. Програма: 1) Ф. Колесса: „Тамъ у поли“ хоръ мѣш. 2) Сольо скрипкове п. Н І. 3) М. Лисенко: „На пріо“ хоръ мужескій. 4) О. Нижанковскій: „Ахъ де жъ той цвѣтъ“, сольо тенерове. 5) Желеньскій: „Czarnobrewa Hanka“, хоръ муж. 6) В. Матюкъ: „Цвѣтка дрѣбная“ сольо тенерове. 7) Ф. Колесса: „Обжинки“ хоръ мѣш. 8) О. Нижанковскій: „Люблю дивитись“ дуетъ на сопранъ и баритонъ въ супроводѣ фортепяна. 9) Н. Вахнянинъ: „Урра у бій“ хоръ муж. въ супроводѣ фортепяна. — Початокъ концерту точно о год. 8. Крѣсло 70 кр., вступъ на салю 40 кр., для учениковъ, мѣщанъ и селянъ 20 кр.

— У директера Зімы въ слѣдчій вязници були вчера лѣкарь д-ры Ем. Векслеръ и проф. д ръ Глюзаньскій, щобы на жадане оборонца д-ра М. Грека розслѣдити здоровле Зімы. Причиною до сего розслѣдженя не було пѣдозрѣване недуги нервовои або розстрою ума, але обава, що увязненый не зможе перенести довшого увязненя слѣдчого. Результатъ розслѣду невѣдомый.

— Повени. Наслѣдкомъ безнастанныхъ дощѣвъ, а особливо слоты въ послѣдныхъ дняхъ почали выливати рѣки головно въ захѣдній Галичинѣ. Найбѣльше напакостила Висла, котрою величаютъ ся Поляки, що она „королевою польскихъ рѣкъ“. Правда, погуляла она по „королѣвски“, але ей гульба вѣдбѣе ся страшною руиною мазурского хлѣбороба. Вже дня 9 с. м. почала вода у Вислѣ прибувати а 10-ого выступила она въ Краковѣ зъ берегѣвъ и залила засѣяній поля на „Гжегуржкахъ“. Вѣдтакъ перервала шляхъ зелѣзничій, залила оболоня, паркъ Іордана и площу прогонѣвъ. Въ цѣлій околици Кракова позаливала кѣлька-канацять сѣлъ, а населенe въ кѣлькохъ мѣсцяхъ ратувало ся на дарабахъ. Въ мѣстѣ Краковѣ також рѣчка Рудава выступила зъ берегѣвъ. — Вчера [11 с. м.] вода на Вислѣ пѣднеслась о 5·17 метра понадъ станъ нормальный. Въ ночи Рудава залила улицю Завринецку, дѣстала ся до касарнѣ польской артилеріи, зъ-вѣдки вояки мусѣли ратуватись утечею. Вѣдтакъ и Висла перервала охоронный валъ, залила улицю Дітлѣвску и домы жидовскій, а дальше интернатъ мужескои семинаріи учительскои. Зарекіровано вѣйско и сторожу пожарову. — Въ захѣдній Галичинѣ повыливали також рѣки Дунаецъ, Сола, Раба, Вислока, Скова и инші. Шкоды вѣдъ повеней не дадуть ся на-разъ обчислити, але они величезній. Нарѣдъ зъ роспукою глядить на знищену свою працю и надѣю.

У всходній Галичинѣ розгуляла ся найбѣльше рѣка Санъ зъ своими притоками. Коло Ярослава загрозивъ Санъ перерванымъ зелѣзничои комунікаціи. Також въ Перемышли и околици повыливавъ Санъ та починивъ населеню много шкоды.

Про великій повени и выливы рѣкъ доносятъ також изъ Шлеска, Познаньщины и Конгресовки. Не обійшло ся и безъ жертвъ людскихъ.

Нинѣшній телеграмы зъ захѣдней Галичины доносятъ о опаданю воды; тѣлько вѣсти зъ околиць Неполомиць и Освеціма не е потѣшаючій. Висла залила тамъ кѣлька сѣлъ и перемѣнила ихъ въ озера. До Неполомиць возвано піонірѣвъ въ Бохнѣ; они стараютъ ся забезпечити охоронній старій насыпы на Вислѣ.

— Вѣсти зъ американьскои Руси. Дня 13 н. ст. червня вѣдбула ся конвенція урядниковъ „Рускаго Народнаго Союза“ въ Lansford (въ Пенсильвенія). О тій конвенціи напишемо опѣсля де-що ширше.

Зъ Угорщины приѣзджае до Америки знова трехъ рускихъ священиковъ, мѣжъ ними о. Стецовичъ, котрый торокъ уже бувъ въ Америцѣ священикомъ въ Іонкерсъ (въ державѣ нюіоркскій). — Священикъ россійско-православнои місіи зъ Bringeport (Connect). угорскій Русинъ Балогъ [молодшій], котрый покинувши унію перейшовъ бувъ на православіе, теперь знова вернувъ ся на унію и обнявъ посаду въ Trauger (въ Пенсильвенія).

Дня 30 мая с. р. вѣдбуло ся торжественне посвяченe рускои церкви въ Плімонтѣ [въ Пенсильвенія] при великомъ здвизѣ народу. Чину посвяченя довершивъ о. Ив. Арданъ зъ Олифантъ въ сослуженю оо. Ив. Заклинського и Ив. Богдана. Въ походѣ по мѣстѣ взяли участь руский Братства: зъ Alden зъ Edwardsville, зъ Morgentown и два зъ Плімонтъ. По полудни вѣдбувъ ся баль на дохѣдъ церкви, а що плімонтска руска громада не мала священика, то лишивъ ся тамъ о. Заклинській.

Дня 19 червня вѣдбувъ ся въ школѣ въ Шамокінъ испытъ рускихъ школярѣвъ. На испытъ явило ся чимало родичѣвъ дѣтей и пересвѣдчили ся, що ихъ дѣти пѣдъ проводомъ фахового учителя п. М. Вачиньского красно вѣдповѣдали зъ руского читаня, писаня, численя и релігіи. Въ нагороду за пильность о. Ив. Константиневичъ устроивъ дня 22 червня пікникъ для дѣтей за мѣстомъ въ гаю. Дѣти выспѣвували руский пѣсни и майже кождe вѣдделямувало якійсь стишокъ зъ Руданьского. За те дѣставали мороженого, цукорквъ и инших ласощѣвъ.

— Зъ Зимноводы-Рудна пишутъ намъ: Въ анонсѣ „Дѣла“ вычитавъ я, що догѣдным для Львовянъ мѣсцемъ за-для лѣтного спочинку е *клімативне заведене Зимновода-Рудно*, вѣддалене вѣдъ Львова ледви кѣлька кільометрѣвъ. Прочитавши се, выбравъ ся я туды впередъ самъ, щобы власными очима оглянути се мѣсце. И що-жъ знайшовъ я тамъ? Гарный сосновый лѣсъ зъ чистымъ здоровымъ воздухомъ, а въ нѣмъ сухій стежки и выгѣдній сухій деревляний мешканя. Одній домы маютъ гарній мешканя зъ кухнями, комбрками, пивницами и верандами, другій сухій комнаты зъ передкомнатами и верандами на всѣляку цѣну. Одна часть мешкань вже занята, друга жде ще своихъ гостей. Мешканя можна наняти на цѣле лѣто або на мѣсяцъ, по цѣнѣ умовленѣй въ мѣсцевѣмъ зарядѣ або у директора „Народнои Торговлѣ“ п. Вас. Нагѣрного. — Скажу правду: кліматичне се мѣсце подобало ся менѣ дуже. Я выпанявъ собѣ въ нѣмъ заразъ мешканя, переселивъ ся сюды нравъ зъ женою и живесь нашъ выгѣдно та здорово. Въ будні маю заняте у Львовѣ, а що кождого дня рано вѣдходятъ изъ Зимноводы-Рудна ажь три поѣзды, то прибуваю ними до Львова — вѣсля потребы — на 7, на 10 и на 12 годину передъ полуднемъ, а вертаю опѣсля назадъ до Зимноводы-Рудна або по 4, або по 6, або по 7 вечеромъ, а навѣть, ели треба, и по 11 годинѣ ночію — по 14 мінутахъ выгѣднои ѣзды зъ головного

обѣймае студія мовъ и діалектѣвъ, релігій и мітольогій, якъ також розвитокъ культурный матеріяльный. Въ тій приготовуючій праци надъ житемъ Индій взяло участь богато ученыхъ, а скористали дуже богато новоповставшій порѣвнуючій науки, якъ порѣвнуюча мітольогія, порѣвнуюча наука літературы, основана Бенфеемъ, наука права, и етельогія (наука о обычаяхъ и звычаяхъ) и загальна порѣвнуюча етнольогія.

Поезія индійска мала въ Европѣ успѣхъ великій. Перерѣбка индійскихъ поемъ „Наль и Дамаянті“ та „Мудрость Брамановъ“ зладжений нѣмецкимъ поетомъ Рікертомъ е перлами нѣмецкои літературы. Драму „Судраки“ переложену пѣдъ заголовкомъ „Васантазема“ давано навѣть на сценѣ и она мала великій успѣхъ. Въ послѣдныхъ часахъ вплывае Индія на англійску літературу, примѣромъ Едвіна Арнольда „Light of Asia“ (Свѣтило Азіи) а також и у насъ можна добачити въ послѣдныхъ часахъ вплывъ индійскои поезіи, казокъ, байокъ и понять на Ивана Франка.

Индійска фільософія мала також свій вплывъ въ Европѣ. Опираe ся передовсѣмъ на нѣй и на Кантѣ великій фільософъ пессімізму Артуръ Шопенгаверъ. Вонъ знавъ лишь „Упанішады“ и головній основы буддизму, а о одній части „Упанішадъ“ писавъ: „То найбѣльше пѣднесяча духа и найбѣльше вартна лектура, яка лишь можлива въ свѣтѣ; она була потѣхою мого житя и буде потѣхою моеи смерти“. То само можна сказати о другѣмъ нинѣшнѣмъ фільософѣ нѣмецкѣмъ Ед. Гартманѣ и о Ришардѣ Вагнерѣ.

Въ послѣдныхъ часахъ появивъ ся навѣть въ досыть численныхъ групахъ нахилъ до студіованя житя Будды и буддизму, а навѣть тутъ и тамъ появляютъ ся люде зъ буддистичными пересвѣдченями. Въ Парижи прим. вѣдправляютъ буддистичній богослуженя. Але той новый буддизмъ не е властиво буддизмомъ, бо одною зъ основныхъ наукъ буддизму е вандрѣвка душъ, а сен вѣры чейже нѣхто не приймe; полишаютъ ся отже приписи моралѣ буддистичной, аскетизмъ и буддистичный пантеизмъ (по индійска „tat tvam asi“) — а се не е повна наука Будды.

Були люде, що въ науцѣ индійскихъ релігій и сектъ доглядѣли якесь чарѣвництво, оккультизмъ, „тайный буддизмъ“. Перший давъ до того початокъ Жаколіо своею книжкою „La bible dans l'Inde“, а теперь нѣмецкій выдавцѣ выдаютъ пѣдъ голосными заголовками того рода книжки, що мають бути переложенй зъ индійского оріґіналу. Але на конгресѣ оріенталістѣвъ въ Женевѣ секція индольогічна заявила, що того рода книжокъ въ индійскій літературѣ релігійнѣй нема и що такій выдавництва е простыми містифікаціями.

Той цѣлый рухъ индольогічный, той „индійскій ренесансъ“ маe велике значѣне теперь и на будучность. Вонъ поглубивъ и поглубить нашій вѣдомости про початковый розвій людскости, про розвій релігій и фільософій. Нинѣ вже исторіи фільософіи не зачинають вѣдъ грецкого Талеса, але вѣдъ Индійцѣвъ...

дворця львівскої зелѣзницѣ и за цѣну 26 крейцарѣвъ туды и назадъ; вечеромъ зновъ вѣдходять поѣзды до Львова по 6 и по 10 годинѣ. — При сѣмъ кліматичнѣмъ заведеню є зелѣзнича стація, а въ нѣй телеґрафъ и почта. Мешканцѣ сего заведеня живуть собѣ выгѣдно, вѣддыхають свѣжимъ живицею насыченымъ воздухомъ, мають добру христіяньску реставрацію, кругольню, теплѣ и зимнѣ купелѣ у ваннахъ и въ ставѣ. — Кождого дня заголошують ся новѣ лѣтники и займають мешканя въ одиннокѣмъ — що-до рускости — мѣсци кліматичнѣмъ коло Львова, де бачимо гарнѣ написи въ обохъ краевыхъ мовахъ. Се миле, здорове, не дороге и выгѣдне Зимноводу-Рудно припоручаю кождому Львовянови Руснови, що то лѣтомъ мусить трудитись у Львовѣ, а бажае заразомъ и покрѣпляючого вѣддыху въ часѣ лѣтнои спеки. Тамъ, въ Зимноводѣ-Руднѣ може мешкати зъ родиною, а тутъ у Львовѣ трудитись лично. Жите таке може скрѣпити нервы, ослабленѣ одностайнымъ львівскимъ занятемъ. *Гр. Вр.*

— Про немилу пригоду, яка лучила ся дня 6 с. м. ґрафови Авг. Дѣдушицкому, старостѣ въ Березовѣ, доносить „Kurjer lwowski“ [ч. 190]: „Прилюдно, въ присутности кількана-цатьохъ людей, въ бѣлый день, при дорозѣ выѣздовѣй зъ мѣста Березова, передъ рогачкою Гумницкою дѣставъ староста „пощочину“ вѣдъ маркіза Guy de Boishebert зъ Грабовницѣ Вѣдголосъ ударовъ въ лице, вымѣреныхъ зъ великою силою, а повторенныхъ кількá разовъ, чути було о кільканацять крокѣвъ. Вѣсть о сѣй новѣй декораціи ґрафа Дѣдушицкого розбѣйшла ся въ годину по Березовѣ, а другого дня дѣзнали ся про се выборцѣ зъ цѣлого повѣту. Якійсь злобный поэтъ зразъ описавъ сесю пригоду стихомъ и прилѣпивъ его на мурѣ, а народъ читавъ. Такъ вѣдзначеный староста урядуе дальше, а навѣть скрѣпивъ свое становиско послѣдними выборами“.

— **Самоволя латиньского пробоща.** Пишуть намъ: Вже до найвышшихъ границь людскои терпеливости дѣйшла самоволя кс. Іосифа Мушиньского, латиньского пароха зъ Личковець. Вѣдъ часу его побуту въ Личковцахъ повырастали мовь грибы по дощи „косцюлки“ въ селахъ часто рускихъ, а що треба ихъ людьми заповнити, ну жь въ рухъ пускати роботу польонізаторску! По черзѣ своихъ селъ оперъ свою працю и на Постолѣвку, користаючи въ недузѣ Впр. о. Барвѣньского, мѣсцевого пароха, а дня 27 червня въ другій день посту вѣдважився навѣть дати шлюбъ рускій парохіянцѣ, безъ голошеня заповѣдей въ церквѣ и мимо запротестованя зъ стороны гр.-кат. уряду парохіяльного въ Постолѣвцѣ. Видко заманили кс. Мушиньского тѣ 13 зр., котрѣ взявъ за шлюбъ. Але чи та самоволя выйде на гладко, побачимо, бо жалоба рѣвночасно выйшла до Всевѣтл. Консисторій. Кеднже Мушиньскій! Оставте свою польонізаторску працю въ нашѣмъ селѣ. Тутъ нѣчо не выскаете и она Вамъ въ хосенъ не выйде, а щось бѣльше выйде на верхъ... Sapienti sat! — *Мих. Дроздовскій.*

— **Зъ Судовои Вишнѣ** пишуть намъ: Лат. парохъ зъ Судовои Вишнѣ кс. Земба, знаный изъ душехватства, въ вѣнчаня Русинокъ безъ метрикъ, въ публичного зневажения рускои мовы и руского обряду, въ прогнаня рускои процесіи изъ похорону — ставъ канонікомъ. Годить ся тутъ вѣднести, що мѣсточко Судова Вишня, колысь спокойне и богобоязливе тратить пошановане для священникѣвъ, дивлячись на ворованѣ латиньского пароха взглядомъ руского духовенства. Релігію и обрядъ починае мѣщанинъ уважати за рѣчь торгу: котрый священникъ бѣльше спустить, той вѣдправить функцію. Середъ Русинѣвъ пануе огѣрченѣ; при поминкахъ и на инших сходинахъ ведуть ся розмовы про душехватство. Якъ замчуваю, рускій парохъ Судовои Вишнѣ внѣсъ десять жалобъ до Консисторія, а вѣдповѣдію на се есть — вѣдзначене кс. Зембы. И ось въ дни, коли насипьла до Судовои-Вишнѣ вѣсть о именованю кс. Зембы канонікомъ, кс. канонікъ постановивъ вславити ся небувалымъ до того часу дѣломъ и знайшовъ нагоду. Якъ-разъ того дня привезла на свѣтъ одна руска мѣщанка близнята — и тѣ близнята, обѣ дѣвчинки, охрестивъ кс. Земба „na łacińskie“! Яко звычайный кельондаръ бравъ по одній души, а скоро ставъ канонікомъ хвативъ наразъ двѣ! Духовнѣ власти повинни чей-же запобѣгти такѣй безправности, бо инакше готово дѣйти до скандалѣвъ або и розрухѣвъ въ Судовѣй Вишни. Caveant consules! — *Бачный.*

— **Загальнѣ зборы товариства Руска Бурса** въ Бережанахъ вѣдбудуть ся въ суботу 15 ого н. ст. липня о 11 годинѣ передъ полудньомъ въ комнатахъ товариства. — *Выдѣлъ.*

— **Изъ Щирця** пишуть намъ: Подаю до вѣдомости о скорости доручуваня депешъ телеґрафічныхъ. А именно: дня 1 липня с. р. надавъ я зъ Щирця до Отинія депешу передъ полуднемъ, заплативши посланця до Гавриловки. Въ тѣй депеши проевъ я о конѣ до поѣзду для жены въ дробными дѣтьми. Однакъ депеша, вѣдси одержаного листу вѣдъ жены — надойшла доперва дня 3 липня. Ни-нѣ вносу просьбу до В. ц. к. Дирекціи почтъ и телеґрафу у Львовѣ, де описавши все, при кѣнци написавъ-емъ: „Помнаю наслѣдки такъ скорого доручуваня депешъ, управаю, абы яко довѣдъ справедливого зажаленя звернула уплачену квоту 70 кр.“

— **Експльозія на львівскѣмъ дворци зелѣзничѣмъ.** Минувшои пятницѣ въ ночи лучила ся на зелѣзничѣмъ [головнѣмъ] дворци пригода, котра могла дуже трагично закѣнчити ся. Именно при наповнюваню газомъ до освѣтлюваня резервоарѣвъ поѣзду блискавичного, що прибувъ зъ Черновцѣвъ, приближивъ одинъ роботникъ необережно отворену лѣхтарню до ґумового вужа, куды переходивъ газъ, и наступивъ выбухъ. Оголошенѣй гукомъ и застрашенѣй бухаючою зъ-пѣдъ вагона поломенію подорожнѣй почали втѣкати зъ поѣзду въ своими пакунками. Служба почала ратувати вагонъ, що горѣвъ якъ факля, и душила огонь коцами; се все не помагало. Вѣдлучено чимъ скорше горючій вагонъ вѣдъ инших, пересунено на инший торъ и при помочи секавокъ огонь здушено. Половина вагона згорѣла цѣлкомъ; зъ людей нѣхто не потерпѣвъ анѣ не мавъ жадноі шкоды.

— **Зѣздъ сіоністѣвъ.** Сіоністы въ кількохъ мѣстъ Галичаны и зъ Вѣнна скликують до Львова на день 23 и 24 с. м. зборы, а на день 25 с. м. вѣче жидѣвскихъ академикѣвъ. Програма: референтъ о становиску академикѣвъ-жидѣвъ въ жидѣвскѣй суспѣльности; о задачахъ академикѣвъ жидѣвскихъ и меморіялъ до всѣхъ университетѣвъ о признане окремѣшности жидѣвскои нації. Ще може прийдесь намъ учити ся гебрайскои мовы та жидѣвского жарґону?...

— **Добрый дотепъ.** Вѣдъ якогось дотепного чоловѣка дѣстали всѣ львівскій адвокаты Weltreise-Ztg., выдавану знанымъ бюромъ для подорожуючихъ Кооk'a. О ее алюзіи до утечь „меценатѣвъ“ Кратера и Шидловского.

— **Пятьдесятлѣтну рѣчницю смерти Петефіого** [Petőfi], славного поета и хороброго воина за независимѣсть Угорщины обходити будуть торжественно сего року Мадяры. На внесене посла Ратkая въ угорскѣмъ соймѣ заявивъ міністеръ просвѣты Власичъ, що правительство возьме участь въ торжествѣ. Якъ вѣдомо, поетъ Петефі а властиво Петровичъ погибъ въ загадочный способъ: по битвѣ пѣдъ Шесбурґомъ [дня 30. липня 1849] пропавъ вѣнъ безъ вѣсти.

— **Дрѣбнѣ вѣсти.** Маршалокъ краевый ґр. Стан. Бадені зъ кождымъ днемъ приходить бѣльше до здоровля и сего тыждня здаеть ся обѣйме урядоване. — Членъ выдѣлу краевого пос. Меч. Оханкевичъ выѣхавъ въ директоромъ меліораційного бюра п. Кендзьоромъ на инспекцію роббѣтъ меліораційныхъ въ захѣдній Галичинѣ. — Въ Познаньщинѣ „kurczy się ojczyzna“ дальше: въ послѣдныхъ часахъ набула комісія кольонізаційна кількá новыхъ великихъ обшарѣвъ и неде парцеляцію. — Въ Тернополи появила ся мѣжь псами скажэнина; хорѣ собаки покалѣчили кількоро людей, котрыхъ вѣдослано до заведеня д ра Буйвіда въ Краковѣ. — Електричный трамвай у Львовѣ мають продовжати на Замарстиновъ и Погулянку. — Въ дирекціи доменъ и лѣсовъ у Львовѣ скрадено приборы рисунковѣй вартости звыжь 20 зр. — Испытъ на повитухъ передъ лѣкарскою комісію у Львовѣ зложило онодгы 110 кандидатокъ. — У Львовѣ засновуе п. Стан. Коморницкій и Спка дѣмъ рѣльничо комісовый.

Господарство, промыслъ и торговля.

— **Рахунокъ „Краевого Союза кредитового“** стоваришеня зареестрованого въ обмеженою порукою у Львовѣ за мѣсяць червень 1899:

I. Станъ довжный:

1. Удѣлы членѣвъ	16.295 к.	00 г.
2. Фондъ резервовый . . .	462 „	16 „
3. Вкладки щадничѣ . . .	112.367 „	54 „
4. Сальдо процентѣвъ . . .	1.327 „	94 „
Сума . .	130.462 „	64 „

II. Станъ чинный:

1. Позички удѣлевѣй:			
а) институціямъ	21.700 кр.		
б) на скрипты	19.300 „		
в) на векслѣ	29.042 „	70.042 „	— „
2. Готѣвка въ касѣ		141 „	06 „
3. Цѣннѣ папиры фонду резервового		397 „	04 „
4. Льокаціи		58.305 „	66 „
5. Сальдо коштѣвъ адміністрації		523 „	20 „
6. Сальдо коштѣвъ заснованя		1.053 „	68 „
Сума .		130.462 к.	64 г.

Членѣвъ прибуло 10 и остало зъ кѣнцемъ червня с. р. 230 членѣвъ зъ 338 деклароваными удѣлами въ сумѣ 16.900 кор. Стопа процентова вѣдъ вкладокъ $4^1/_2\%$, вѣдъ позичокъ $5^1/_2\%$ — 7%. — *Дирекція.*

— **Красва продукційно-торговельна спѣлка** приборѣвъ школьныхъ у Львовѣ вѣдбула минувшого вѣвторка загальнѣ зборы, на котрыхъ потверджено выборъ двохъ членѣвъ дирекціи и двохъ ихъ заступникѣвъ. До дирекціи увойшли пп. Никола Будзановскій учитель народный, Едв. Гешке емеритованый инжінеръ, а яко заступники пп. д-ръ Юл. Тукасевичъ и проф. Німи. Романъ Цеглиньскій. Выборъ третого директора и его заступника вѣдроченo на пѣзнѣйше за-для браку фаховыхъ кандидатѣвъ. — [Всякихъ поясненъ удѣляе директоръ п. Ник. Будзановскій, Львѣвъ, Ринокъ ч. 7].

— *Ц. к. дирекція зелѣзницъ державныхъ оповѣщуе:*

Для догѣднѣйшои комунікаціи зъ мѣсцями купелевыми Риманѣвъ и Івоничъ будуть курсувати возы I/II. класы впростъ мѣжь Перемышлемъ а Ісломъ. Вѣдъѣздъ зъ Перемышля о годинѣ 1-ѣй мінуть 46 въ ночи, приѣздъ до Ясла о 6 годинѣ 34 мінуть рано. Вѣдъѣздъ зъ Жела о 8 годинѣ 32 мінуть вечеромъ, приѣздъ до Перемышля о 2 годинѣ въ ночи. Курсъ тыхъ возовъ зачинае ся вѣдъ 15 с. м., а потреваe до 15 вересня с. р. включно.

Симъ подае ся до вѣдомости, що всякій рухъ поѣздовъ на шляху Живець-Фрідріхсґітте здержано на 3 днѣ, а рухъ товаровый на шляху Суха-Живець на часъ *необмеженый*. Перевозъ особъ, пакунковъ и посылокъ поспѣшныхъ на шляху Суха-Фрідріхсґітте вѣдбуваe ся вѣдъ 10 липня с. р. поѣздами ч. 1216, 1211, 1252 и 1217.

Дня 10 липня с. р. отвираe ся для обмеженого руху особового и пакункового перестанокъ „Іонсбахталь“, лежачій помѣжь стаціями Ґштатерботенъ и Ґезайде-Айнґангъ.

Дня 1 липня с. р. отворено для руху особового и пакункового перестанокъ „Дірнінъ“ лежачій помѣжь перестанкомъ Пфальцавъ-Пресбавмъ а стацією Рекавінкель на шляху Вѣдень-Зальцбурґъ.

Дня 1 липня с. р. отворено для руху особового и пакункового перестанокъ Конрадсґрінъ, лежачій помѣжь стацією Сандавъ и перестанкомъ Лінденгавъ на шляху Вѣдень-Хебъ.

Наука, штука и література.

— **Зоольоґія на низші кляси шкіл середних.** Написав *Іван Верхратский*. Видане друге. Ціна примірника оправленого в полотно 1 зр. 30 кр. або 2 кор. 60 г. У Львові, 1899. З печатні Наукового Товариства імени Шевченка.“ 8°, сторінь 160. — Се друге выдане „Зоольоґіи“ поправлене и трохи збѣльшене, позаякъ въ новѣмъ выданю — одвѣтно теперѣшнымъ припискамъ — нема „Передного слова“, на мѣсце котрого авторъ всунувъ въ части на домашну лектуру призначенѣй тутъ и тамъ загадки про декотрѣ важнѣйшѣ звѣрята, а заразомъ выкориставъ нагоду въ тѣмъ выданю бѣльше розвинути номенклятуру. Декотрѣ терміны також змѣненѣ, и то по нашѣй думцѣ користно. И такъ примѣромъ: замѣсть „озубленѣ“ теперь скрѣвь ужито „*зубня*“, мѣсто: „комахи пѣдлягають переображеню“ — „комахи *перебувають переображенѣ*“ и пр. Окрѣмъ розмѣрно досыть численныхъ новыхъ выразовъ зъ номенклятуры звѣрятъ дуже приятно намъ бачити побѣчь выразовъ галицкихъ въ скобкахъ також выразы людовѣ зъ угорскои Руси, якѣ въ-перше являють ся въ галицкѣй книжцѣ. Декотрѣ зъ тыхъ выразовъ дуже примѣтнѣ и гарнѣ, н. пр.: „*корытниця*“ або „*корытянка*“ = черепаха [Schildkröte]; „*шуперка*“ = ящѣрка [Eidechse]; „*попукачь*“ = удудъ [Wiedehopf]; „*герля*“ = льоха; „*дикунъ*“ = дикъ, „*дикунка*“ = дика льоха, „*дикунчата*“ = дикѣ поросята; „*попелянка*“ = попелиця, мушера, мшица; „*бѣгалка*“ = у нашихъ Гуцуловъ „гонница“ [Taumelkäfer] и пр. Взагалѣ термінольоґія и номенклятура опираютъ ся на выразахъ нашого люду и даютъ отакъ цѣнну основу нашѣй науковѣй термінольоґіи и номенклятурѣ зоольоґічнѣй. Книжка выдана дуже старанно, друкъ чистый, корректа точна, оправа гарна, тожь припоручаемо се выдане „Зоольоґіи“ нашѣй читаючѣй публицѣ якъ найгорячѣйше, тымъ бѣльше, що учебникъ той мѣстить въ собѣ вѣдомости о звѣратахъ цѣкавѣ також для ширшои публики. Книжку можна дѣстати у Автора або въ книгарни Ставропіґійскѣй.

Именованя, перенесеня, вѣдзначеня и пр.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ старшихъ инжінерѣвъ: Каз. Махневича зъ Кракова до Львова, Фр. Дутковского зъ Перемышля до Кракова и Тита Павловского зѣ Стрия до Перемышля.

— **Вѣдзначене.** Намѣстництво выразило признане п. Маріянови Заградникови, властителеви дроґерія и аптики въ Золочевѣ, за взорцеве уряджене и введене рѣзныхъ практичныхъ а простыхъ улучшень власного помыслу.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

Зъ Борщева. (Докѣнченѣ):

Друге представленe дане було въ хосенъ Комітету для науковои заохоты и пѣдпомоги селяньскихъ и мѣщаньскихъ дѣтей, заснованого при институтѣ Рускѣй Дѣмъ Народный въ Борщевѣ. Доходу було 64 зр. 40 кр. Наддатки зложили взглядно надѣслали Р. Т.: о. Ал. Левицкій зъ Скалы 2 зр., о. Л. Боньовскій зъ Шупарки 2 зр., о. Д. Стеблецкій зъ Королѣвки 1 зр., о. Кушнікъ зъ Вѣльховця 2 зр., о. М. Зарицкій зъ Доброкута 1 зр., п. Стеф. Стефановичъ зъ Мѣльницѣ 1 зр., д ръ А. Горбачевскій зъ Чорткова 2 зр., о. М. Ворусевичъ зъ Мѣльницѣ 1 зр., п. Куриловичъ зъ Бѣльча 2 зр., о. І. Кушнікъ зъ Синькова 1 зр., о. М. Кобилянскій зъ Мишкова 2 зр., о. Ю. Герасимовичъ зъ Пидвича 1 зр., о. Ис. Калиновичъ зъ Шишковець 1 зр., пп. Мих. Костюкъ, Іванъ Костюкъ и Дмитро Фочакъ зъ Устя епископского по 1 зр., п. Ив. Кивелюкъ зъ Будзанова 2 зр.

Трете представленe („Наталка Полтавка“ Котляревского) дане було зовсѣмъ безкористовно въ понедѣлокъ Зеленыхъ святъ дружиною театру руского въ сали самои читальнѣ „Просвѣты“ въ Борщевѣ на сценѣ читальнѣ для селянъ и мѣщанъ (по 10—15 кр. вѣдъ особы). Доходу було 34 зр. 80 кр., а по потрученю выдаткѣвъ решту въ сумѣ 3 зр. 72 кр. обернено на хосенъ читальнѣ.

Дохѣдъ зъ обохъ першихъ представленъ выносивъ: 112 зр. 86 кр. и 64 зр. 40 кр., разомъ 177 зр. 62 кр., а по потрученю выдаткѣвъ въ сумѣ 55 зр. 10 кр. остало чистого доходу 122 зр. 16 кр., котрый роздѣлено розмѣрно на цѣли, на якѣ були данѣ представленя.

На сѣмъ мѣсци складаемо прияздно сердечну подяку такъ рускѣй дружинѣ театральнѣй, якъ жертволюбивымъ дателямъ. Щире спаси-Бѣгъ!

Вѣдъ Выдѣлу института Рускій Дѣмъ Народный въ Борщевѣ.

Нѣмецку політичну брешуру посла о. **Данила Танячкевича**: „Das österreichische Staatsbürgerrecht, als das oberste leitende Rechtsprincip für die Lösung der Nationalitätenfrage und der durch sie bedingten Verfassungsfrage im Kaiserthum Oesterreich“, въ котрѣй авторъ розбираe принціяльно національне питане въ Австріи въ его причиновѣй связи зъ иншими великими питанями державы въ нинѣшнѣй добѣ, не минаючи и стороны его практичного переведеня, заначуючи скрѣзь вызначну ролю, ба навѣть мѣродайный голосъ руского народу, — **можна дѣстати** въ книгарни Наукового Товариства им. Шевченка (ул. Чарнецкого, 26) и Ставропіґійскѣй по цѣнѣ 50 кр., зъ пересылкою 55 кр.

Телеґрамы „Дѣла“.

Вѣдень 12 липня. Провѣдника соціяльныхъ демократѣвъ Бретшнайдера арештованого пѣдчасъ послѣдныхъ демонстрацій роботниковъ, засуджено на шесть тыждневъ заостреного арешту. — Дневники доносять, що делеґація зберуть ся не скорше, якъ при кѣнци падолиста.

Градецъ 12 липня. Посолъ Ґіретмаеръ выголосивъ передъ своими выборцами промову, въ котрѣй заявивъ, що нѣмецкій послы намѣрають унеможливити выборъ делеґацій.

Будапештъ 12 липня. Будапештеньскій редакціи одержали въ замкненыхъ конвертахъ болгарскій дневникъ, котрѣ доносять, що въ Болгарії пануе велике невдоволене и революційный рухъ, хоть досѣ укрытый. Въ Софіи зачавъ выходити новый дневникъ „Республика“. Надѣслано також сконфіскованый числа сего дневника, обжалуючій князя Фердинанда, що негѣдно запродавъ Болгарію и за пѣдписане послѣдныхъ торговельныхъ договорѣвъ одержавъ зъ горы пѣвъ міліона франкѣвъ.

Бѣлградъ 12 липня. Въ Бѣлградѣ и околици заведено станъ облоги и наглѣ суды. Дѣяльность тыхъ судѣвъ буде примѣнена також до особъ арештованыхъ зъ причины атентату на Міляна. Вчера арештовано зновъ кількохъ радикалѣвъ, мѣжь ними редактора „Odjeka“, котрый переставъ выходити.

Брукселя 12 липня. Брукселькій бурмістръ выключну поліційну власть на всѣхъ мітінґахъ пѣдъ голымъ небомъ и при всѣхъ уличныхъ походахъ вѣддавъ ґенеральнѣй роботничѣй радѣ, высказуючи при тѣмъ свое довѣре до залишуваня порядку роботничои партіи.

Парижъ 12 липня. Недавно засудженого на 5 лѣтъ шпѣґуна італійского ґенерала Ґілета вже помилувано зъ нагоды припадаючого на день 14-ого липня національного свята.

Переписка Редакціи и Адміністрації.

Вп.: *Ю. Ко. въ Ро.* Одержали и рахунки ходять ся. — *Хв. Чит. въ Бу.* До кѣнця року ще 40 кр. — *М. Ґа. въ Бр.* Теперь выробнано за II. а не за III. кварталъ. — *И. По. въ Ст.* Заплачено до кѣнця серпня а не за III. кварталъ. *А. Ша. въ Ст.* Потрѣбна адреса: Львѣвъ Товариство им. Шевченка, ул. Чарнецкого ч. 26. — *Е. Ра.* За 3 кварталъ прийде ще 30 кр. — *А. Ры. въ Ут.* „Дѣло“ высылаемо що дня правильно; неодержаный числа просимо зареклямувати; анонсъ помѣщуемо; за 3 кварталъ прийде ще 1 зр. — *Н За. въ Ра.* До кѣнця жовтня. — *М. Ва. въ Бр.* Заплачено за липень а не за 3 кварталъ. — *И. Чу. въ Ґе.* Одержали. — *Я. Ян. въ Щ.* Такъ. — *М. Яц. въ Хо.* Теперь за червень а не за липень. — *М. Ки. въ Дѣ.* Такъ.

— **Зъ нагоды близькои змѣны кварталу** Адміністрація „Дѣла“ просить о вчасне вѣдновленe передплаты за III. чверть-рѣкъ, бо на кредитъ не высилае рѣшучо, и пригадуе справу выробнуваня залеглостій, щобы не була приневолена здержувати дальшу высилку часописи.

— **Зъ Наукового Товариства им. Шевченка.** Наукова читальня и бібліотека Товариства отворена що-дня вѣдъ годины 2 до 6 по полудни и въ тѣмъ часѣ може кождый зъ неи користати. До дому выпозичають ся книжки лише за кавціею. — Канцелярія Товариства отворена вѣдъ годины 9 до 12 рано и вѣдъ 3 до 6 по полудни. Въ недѣлѣ и свята льокаль Товариства зачиненый. Адреса: Львѣвъ, улиця Чарнецкого ч. 26.

Товариство «Просвіта»

у Львові, ринок ч. 10

видало своїм коштом і заходом:

„Панщина і єї скасоване в 1848 році“. Написав д-р Іван Франко, ціна 30 кр.

„У пятьдесяту річницю знесеня панщини і відродженя Галицкої Руси. Написав Любомир Селянський. Ціна 25 кр.

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

11 н. ст. липня 1899.

Львѣвъ: Пшеница стара 9·50 до 9·75, пшеница нова —·— до —·—, жито старе 6·75 до 7·—, жито нове —·— до —·—, овесъ старый 5·50 до 6·—, овесъ новый —·— до —·—, ячмѣнь пашнистый 5·25 до 5·50, ячмѣнь броварный —·— до —·—, горохъ гот. 6·— до 9·—, вика —·— до —·—, насѣне льняне —·— до —·—, насѣне конопне —·— до —·—, бѣбъ —·— до —·—, бобикъ 4·50 до 4·75, гречка 7·50 до 7·75, конюшина червона —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, тымотка —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукурудза стара —·— до —·—, кукурудза нова —·— до —·—, рѣпакъ 10·25 до 10·75, хмѣль —·— до —·—, за 56 кіло у Львовѣ, оковита за 10.000 літрѣвъ 16·25 до 16·50 зр.

Надѣслане.

Адвокатъ краєвый

Д-ръ Емиль Фрідъ

отворивъ канцелярію адвокатску въ **Кезовѣй.**

268 2—3

Лѣчниця д-ра Тарнавского въ Косовѣ

за Коломиею отворена на 30 особъ. Средства: Лѣчеве водою, дієта примѣнена на способъ Д-ра Лямана и вищій фізіятричній. 6—20

268

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

Оптикъ и Механікъ у Львовѣ, площа Галицка ч. 1., противъ Банку Гіпотечного на памятникѣ площи Галицкой

поручае въ великомъ выборѣ и по цѣнахъ найдешевшихъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далековиды, барометры, термометры, рѣвній ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, тасьмы мѣричій, піоны, лібехѣ, манометры и т. п.

Уряджене дзвоникѣв електричныхъ.

Всякій направки полагоджують ся якъ найскорше и найдешевше 5417

Друки на метрики шкільні виказ А) і Б)

виготовлені на дуже добрім папери продають ся в товаристві „ПРОСЬВІТА“ у Львові, ринок ч. 10.

Ціна друків: лібра аркушів вкладкових 40 кр., аркуш на заголовок 4 кр. Замовленя виконують ся відворотною почтою. Лише скоро з замовленями поспішайте!

Матуристъ ц. к. семинаріи учительскои

пошукуе лекцій на часъ вакацій въ мѣстѣ або на селѣ. — Адресъ *А. Б.* poste-restante *Винники.* 260 2—2

Артистично-ритовничо ЗАВЕДЕНЄ А. ЗІҐМАНА

у Львовѣ, ул. Сикстуска ч. 14.

доставляе и выконуе якъ найдешевше и найстаранѣйше.

ДРУКАРНЯ съ каучуковыми чорнилами для кождого легко надаючи ся, почавши вѣдъ 1 зр. и высше. Стампіґлѣ металевій и каучуковій, гербы, монограмы, стампільній марки, станцы, таблицѣ литій и гравіровани и проче.

Замовленя зъ провінціи полагоджують ся вѣдворотною почтою. 221 12—52

МУЖЕСКУ Безсильность

344

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣховъ молодости и розпусты, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ виданихъ ілюстрована книга

Самоохорона д-ра Ретана

Россійске выдане: 1 зр.
Польске выдане: 1 зр.
Нѣмецке выдане: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи указаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилае ся франко книга въ куверті магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Biercy's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.)

КОНКУРСЪ.

Выдѣлъ товариства „Руска Бурса въ Новѣмъ Санчи“ подае до вѣдомости, що зъ днемъ 1 н. ст. вересня 1899 знайде помѣщене въ тій Бурсѣ до 30 ученикѣвъ греко-кат. обряду и руской народности, учащаючихъ почавши до III класы школы народной аж до IV класы гімназіи за мѣсячною оплатою зъ горы найменше по 8 зр. а. в. готівкою. — Однакъ Выдѣлъ товариства може въ выпадкахъ надзвычайныхъ знизити тую оплату деякимъ убогимъ а способнымъ ученикамъ.

Питомець дѣстане въ бурсѣ мешканє, поживу, опалъ, прание, свѣтло и належитый доглядъ; натомѣсть повиненъ мати власне бѣлє вѣдповѣдне, обувь, одежу, постѣль и книжки власній.

До подань, котрій найдальше до 15 н. ст. серпня 1899 належить внести до Выдѣлу „Руской Бурсы въ Новѣмъ Санчи“, треба долучити: свѣдоцтво хрещеня, свѣдоцтво шкільне и убожества. Въ поданю тѣмъ має отець [мати] або опѣкунъ питомця выказатись, що есть членомъ товариства, а надто зложити декларацію що-до высоты мѣсячной оплаты.

Вѣдъ Выдѣлу „Руской Бурсы“.

Лѣпкій предсѣдатель.
И. Черкавскій секретарь.
В. Яворскій скарбникъ. (1—3)

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА“

у Львовѣ ринокъ ч. 10

выдало новый накладъ друкѣвъ

I. Друки правничій:

1.	Позовъ въ справахъ дрібныхъ лібра	по 25	кр.
2.	Контрактъ купна и продажи I. лібра	по 40	„
3.	„ „ „ II. „	по 40	„
4.	„ „ „ III. „	по 40	„
5.	Повномочія	по 40	„
6.	Подан о екс- и интабуляціѣ, взбрь а) б) в) г) лібра	по 40	„
7.	Написы до подань о интабуляцію лібра	по 20	„

II Друки для кас позичковыхъ:

8.	Дневникъ касовый лібра	по 40	„
9.	Книга довжниковъ „	„ 40	„
10.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	„ 2·—	„
11.	Скриптъ довжный „ „	„ 1·20	„
12.	Книжочка вкладкова (щадн.) „ „	„ 3·—	„

III. Друки для крамниць:

13.	Книжка товарова лібра	по 40	„
14.	Книжка касова „	„ 40	„

IV. Друки для читалень и кас позичковыхъ:

15.	Списъ членовъ лібра	по 40	„
16.	Грамоты членьскій читальнѣ „Просвѣты“ примѣрникъ	по 2	„

За опаковане и оплату почты дочисляе ся належитость особно.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ

вѣдзначена двома срѣбными медалями

выконуе **дзвоны** рѣзнои ваги и приймае ушкоджені дзвоны до переливаня въ найкоротшѣмъ часѣ, а такожъ маѣ на складѣ готовѣ дзвоны рѣзнои ваги.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшній замовленя, прошу о ласкавій замовленя такъ на поодинокій нові дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалість матеріялу и гармонійный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и длятого осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. Публицѣ.

Зъ глубокимъ поважанемъ

3789 **АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.**

ВИНКЕНТІЙ КУЧАБИНЬСКІЙ

Львѣвъ, ул. Коперника ч. 2

поручае книжки до богослуженя „Святыя святыть“, почавши вѣдъ 85 кр. и высше, Евангелія въ красныхъ переплетахъ оксамітныхъ зъ окутемъ золотымъ, ручно мальоваными евангелистами по низькихъ цѣнахъ.

Фелоны, колпаки, олтарики процесіонй, хоругви и т. п.

Образы ручно мальованій на полотнѣ, на блахѣ, заразомъ всякій церковній знаряды по дуже низькихъ цѣнахъ.

Образки малій зъ рускими молитвами 100 штукъ по 30, 40, 85, 95 кр.

Купцямъ и книгарнямъ и вѣдпродуючимъ одвѣтный рабатъ. 127 1°—18

По причинѣ нового корыстного укладу въ фабрикою при численнѣйшихъ замовленяхъ:

СѢЧКАРИЯ ССХ зъ однымъ колесомъ а 2 ножами, ваги около 85 клґр. ширина писка 180 мм. за 25 зр.

СѢЧКАРИЯ ТІ вальцева зъ 2 колесами замаховыми и 3 ножами, ваги около 100 клґр., ширина писка 170 мм. за 26 зр.

При сейчасовѣй уплатѣ 10% опусту.

Замовляти черезъ

НАРОДНУ ТОРГОВЛЮ

Львѣвъ, Ринокъ 36 152 15—0

ЛѢЖКА зелѣзній складаній по зр. 5·50, въ бокахъ, орѣхово лякированій по зр. 12·—, 14·—, 16·—, 18·—, 20·— **Матерацы** спружиновій по зр. 12·50 поручае ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ торговля зелѣза у Львовѣ. площа Капітульна ч. 1 напротивъ катедры.

МОЛИТВЕНИК ДЛЯ ДІТЕЙ

виданій

коштом руского тов. педагогічного

В полотняній оправі з золоченим хрестом 20 кр. В паперовій окладці 15 кр.

Продає ся в книгарни Наук. тов. ім. Шевченка, Львів, ул. Чарнецкого ч. 26.

Машины до шитя Зінґера

ручній вѣдъ 25 до 50, ножній вѣдъ 27 до 65 зр. Найбѣльшій складъ въ краю; рѣчна продажъ 750 машинъ; 200 машинъ є все на складѣ до выбору. — Прошу жадати цѣнникѣвъ. — ЮСИФЪ ИВАНИЦКІЙ, Академічна ч. 26 Львѣвъ, 107

Товариство „Просьвіта“

при зближаючих ся іспитах в школах народних подає до відомости Сьвітл. Рад Шкільних, Впов. сьвященників, катихитів, учителів і родичів, що книжки накладу товариства, призволені краєв. Радою шкільною на премії для учеників, красно оправлені, можна купити **в канцелярії товариства Ринок ч. 10, по слідуючій цінї:**

Розказни про сили природи	20	кр.
Оповіданя о житю св. Бориса и Гліба	30	„
Повістки для дітей	27	„
Сестра	15	„
Байки	22	„
Істория Руси ч. I.	25	„
Істория Руси ч. II.	23	„
Лен і коноплі	24	„
Про живопдоти і ліси	30	„
Вечимки Франклін	16	„
На досьвітках	22	„
Серед ледового моря	25	„
Жите сьв. великомученика і лікаря Панталеймона	20	„
Дрібна птиця господарска, а великі гроші	20	„
Відкритя Америки	22	„
Звірята шкідні і пожиточні	42	„
Кирил і Методій	22	„
Фінляндія і Сахара	22	„
Повістки (Тіточка Ганна і Два Старці Богомольці)	18	„
Жите сьв. Отц Николая	20	„
Молитвеник народний (в звичайній оправі)	30	„
Молитвеник народний (в лучшій оправі)	40	„
Молитвеник народний великий по ціні 90 кр. 1·20, 1·60 зр.		

Всякі замовленя висилають ся скоро і точно.

МАШИНЫ ДО ШИТЯ ЗІНҐЕРА,

членковій и обручковій (Ringschiff) зъ первородныхъ фабрикъ, найдокладнѣйше урегульовані припоручае **ИВАНЪ ЯВОРУКЪ** (передтымъ І. Гардолиньскій) **Львовъ Галицка 6.** 343

Пошукую до заряду дому честнои, интелігентнои Русинки

найрадше вдовицѣ або сироты по священику. — Близшу вѣдомость удѣлить *о. А. Рыбакъ*, парохъ въ *Утѣховичахъ, п. Перемышляны.* 256 2—5

ЗАВЕДЕНЄ ЛѢЧНИЧЕ МАРІЄВКА.

Гарне, здорове положенє середъ горъ и лѣсовъ, повъ годины вѣдъ Львова. Трамвай. Омнібусъ. Телєфонъ.

Вказаній: недуги проводу кормового [масажъ фарадичный], нервовій, спеціяльно також жѣночій [катары, ексудаты позапальній etc.], упадокъ силъ, недокрівность, забурена и закажена крови, недуги хгонічній, нервоболѣ, реконвалєсценція.

Лѣчене тѣсно индивідуальне. Дієтика. Гідротерапія и Електротерапія. Купелѣ електричній и совѣчній. Масажъ.

Информацій удѣляе телефонічно Заведене, а у Львовѣ вѣдъ 3—5 годины пополудни, ул. Словацкого ч. 5. 271 1—3

Управитель заведеня Д ръ ЮСИФЪ ЗАКРЕВСКІЙ.

ИНТЕРНАТЪ РУСКІЙ

у Львовѣ ул. Сикстуска ч. 40

вѣдъ управою старшого рутинованого педагога, одинокій вѣдъ кождымъ взглядомъ взорцевый закладъ выховавчо-науковый, де П. Т. Родичѣ могуть умѣстити своихъ сыновъ зъ повнымъ супокоемъ, приймае личній зголошеня въ кождій порѣ дня до 17-сто с. м.; а вѣдтакъ письменныхъ информацій удѣлять буде лишень въ 1-ій половинѣ вакацій — управитель интернату Ст. Петрицкій въ Колоколинѣ п. Букачовцѣ. 270 1—8

Справ здаяе сегорѣчне позвать ся въ „ДѢЛѢ“ дня 19 с. м. 270 1—8

КОНКУРС.

Видѣл Ради повітової в Теребовли розписує („Gazeta lwowska“ Nr. 88 ex 28/6 1899) конкурс на посаду секретаря Ради повітової з річною платнею 1150 зр., додатком на помешкане 150 зр. і правом до 2 додатків що 5 літ по 10% від сталої платні. Стабілізація наступить може по році вдоволяючої служби.

Подавати можна до 25 липня б. р. Кандидат повинен виказати ся, що скінчив студії правничі, есть обивателем австрийским, не має еще 40 літ і знає оба краєві языки. До подання долучити належать метрику хрещення, свідоцтво моральности, здоровля і заведеня.

Теребовля 24/6 1899. (1—?)

Розкладъ ѣзды поѣздѣвъ зелѣзничихъ важный вѣдъ 1 мая 1899.

пѣсля часу середно-европейского [пізнѣйшого о 86 мінутъ вѣдъ часу львѣвского.]

посп.	особ	до Львова	посп.	особ.	зъ Львова
приходить о			вѣдходить о		
		День			**День**
	6·10	Зъ Черновець, Ицканъ, Станиславова		6·20	до Лавочного, Пешту, Борыслава
	6·50	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8.		6·15	„ Пѣдволочискъ, Одесы, Козовы, г. д.
	7·10	„ Зимноводы „ „ „		6·30	„ Ицканъ, Букарешту, Радовцѣвъ
	7·40	„ Янова (гол. дворець)		6·30	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	7·55	„ Лавочного „ „	8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Вѣдня
	7·44	„ Тернополя на Пѣдзамче		8·45	„ „ Вѣдня, Хирова, Стружа
	8·05	„ „ гол. дворець		9·10	„ Сколього, до Лавочного 1/7 до 15/8
	8·15	„ Сокаля, Равы рускои		9·25	„ Янова
	9·—	„ Кракова, Вѣдня, Орлова		9·35	„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
	11·15	„ Ярослава, Любачева		9·45	„ Ицканъ, Сопова, Бергомету
	11·56	„ Ицканъ, Черног. Станислав.		9·53	„ Пѣдволочискъ зъ Пѣдзамча
	1·01	„ Янова на гол. дворець		10·10	„ Белзця, Равы, Любачева
1·30		„ Кракова, Вѣдня		12·50	„ Янова 1/7 до 15/8 недѣлѣ и свят
	1·40	„ Сколього, Хирова, а въ Лавочного вѣдъ 1/7 до 15/8.	1·55		„ Пѣдволочискъ зъ гол. дворця
1·50		„ Ицканъ, Станиславова	2·08		„ „ „ Пѣдзамча
2·20		„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче		2·15	„ Бруховичъ 7/8 до 15/8 недѣлѣ и свят
2·35		„ „ „ гол. дворець	2·45		„ Ицканъ, Гусятина, Керезмезе
	5·15	„ „ „ Пѣдзамче	2·55		„ Кракова, Вѣдня, Хабувки
	5·40	„ „ „ гол. дворець		3·05	„ Стрыя, Сколього лишь 1/8 до 30/8
	5·55	„ Сокаля		3·15	„ Янова, вѣдъ 1/8 до 30/8.
		Ночь		3·20	„ Зимнои воды 7/8 „ 15/8.
	12·10	Зъ Сколього, Калуша, Борыслава		3·25	„ Бруховичъ „ „ „
12·30		„ Черновець, Букарешту		5·25	„ Ярослава
2·16		„ Кракова, Вѣдня, Орлова			**Ночь**
	3·05	„ Пѣдволочискъ на Пѣдзамче	12·50		до Кракова, Вѣдна, Берлина
	3·30	„ „ „ гол. дворець	2·36		„ Ицканъ, Констанція, Букарешту
	6·00	„ Кракова, Вѣдня, Самбора, Синока		4.10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	6·10	„ „ „ „ Хирова		5·50	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 10/8
	6·20	„ Ицканъ, Пѣдвисоцкого, Козовы		6·26	„ Ицканъ, Радовець, Кімполюнгу
	7·58	„ Янова вѣдъ 1/8 до 31/8, и вѣдъ 16/8 до 30/8 що дня а вѣдъ 1/8 до 15/8 недѣлю и свята		6·40	„ Кракова, Вѣдня, Берна, Варшавы
				6·50	а Орлова вѣдъ 15/8 до 15/8
	8·15	„ Бруховичъ вѣдъ 7/8 до 30/8, и 16/8 до 15/8.			„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8 въ будній дни
	8·30	„ Бруховичъ вѣдъ 1/7 до 15/8 що день		7·00	„ Лавочного, Мункача, Хирова
		„ Кракова, Вѣдня, Любачева		7·10	„ Сокаля, Равы рускои
	9·21	„ Янова вѣдъ 1/8 до 15/8.		7.20	„ Тернополя зъ гол. дворця
	9·55	„ Кракова, Вѣдня, Пешту, Синока		7·42	„ „ „ Пѣдзамча
	10·10	„ Ицканъ, Козовы, Пѣдвисоцкого		7·47	„ Янова 1/10 до 30/8 1900 включно
	10·08	„ Пѣдволочискъ, Брод. Копичинецъ		8·35	„ „ 1/8 „ 31/8 и 16/8 до 30/8
	10·25	„ „ на гол. дворець		9·11	„ „ 1/8 „ 15/8 недѣлѣ и свята
	10·30	„ Лавочного, Хирова, Пешту	10·40		„ Ицканъ, Гусятина, Радовець
			10·50		„ Кракова, Вѣдня, Ивонича
			11·10		„ Пѣдволочискъ, Бродовъ г. дворця
			11·32		„ „ Гримайлова Пѣдзам.

ЗАМѢТКА: Пора нѣчна числить ся вѣдъ 6 годины вечеромъ до 5 годины 59 мінутъ рано. — Бюро информаційне ц. к. зелѣзницѣ державной при ул. Красицкихъ ч. 5.

Диво промыслу на поли музичныхъ инструментѣвъ.

Инструментъ о сталевыхъ тонахъ, граючій при помочи бляшаныхъ нотъ 1000 чѣ мельодій найтревалѣйшои конструкціи, величины 35, 29, 18 цмт. продаю тѣлько я по цѣнѣ 10 зр. вразъ зъ 4 нотами; дальшій ноты по 25 кр. 1

Зъ поважанемъ **І. КАПРАЛИКЪ У ЛЬВОВѢ.**

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одвѣчальний редакторъ Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черканьскои. Зъ друкарнѣ Института Ставропигійского, пѣдъ зарядомъ Іосифа Даникова.